

3 3433 06826735 4

BREVIARIUM ROMANUM EX DECRETO

SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI
RESTITUTUM

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM

CLEMENTIS VIII. & URBANI VIII.

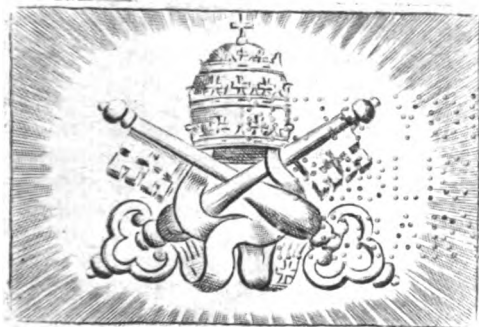
Auctoritate recognitum

CUM OFFICIIS SANCTORUM

Novissime per Summos Pontifices usque ad hanc diem
concessis; in quatuor Anni Tempora divisum.

PARS AUTUMNALIS.

*A Dominica prima Septembris usque ad Dominicam
primam Adventus.*

VENETIIS;

EX TYPOGRAPHIA BALLEONIANA.
M D C C X C I X.

Y. 11

THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL
ANTHROPOLOGICAL
INSTITUTE
OF GREAT BRITAIN
AND IRELAND
PART I
1901

ROYAL
ANTHROPOLOGICAL
INSTITUTE

DECRETORUM REGISTRO

*S. Rituum Congregationis hæc ad Breviarium
Romanum attinent.*

Sacra Rituum Congregat. declaravit & decrevit, non potuisse post Bullam S. Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios tam Sæculares, quam Regulares, addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat quæ Breviarii Romani Rubricis, vel Sacr. Rit. Congr. seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii, in altiore ritum: neque extendere contra Officia de loco ad locum.

Item vetuit, & prohibuit celebrari per totam civitatem, vel Dioecesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Religiosa, sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia Titulari, seu ibi asservatur corpus, aut insignis Reliquia, & non alibi. Insignes autem Reliquias declaravit esse, caput, brachium, crus, aut illam partem corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, & non parva, & legitime ab Ordinariis approbata.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, cæteriis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, etiam de Beatis secundum canonizatis nihil propria auctoritate constituitur, sed omnino consulatur Sac. Ritum Congregationi.

Decretum quoque nuper editum super electione Sancto-
rum in Patronos, & impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, & mandavit, innovando poenas Constitutionis S. Pii V. respectivæ.

Facta demum relatione horum Decretorum SS. D. N. Urbano Papæ VIII. ea laudavit, & approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis poenis servari præcepit, necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco ✠ Sigilli.

D. Tegrinius Episc. Assisens. Secret.

Eadem pro Sanctis ad libitum.

E Adem Sacra Rit. Congreg. habita die 2. Dec. 1665. statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda si eorum festivitas incidat in diem Dominicam, vel aliquam diem Festorum mobilium: sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congreg. habita 24. Januarii 1682. generali Decreto confirmavit, & extendit insuper etiam ad Octavas & Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione, vel Diocesi, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis festis, vel Octavis festa ad libitum tunc incidenti possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

- Permissit tamen, ut festum translatum, quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: Item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam, aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

Eadem pro Sanctis in Martyrologio non descriptis.

Officia Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ recitanda, ex Decr. Sac. Rit. Congr. 11. Augusti 1691. intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, & dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, & Missas celebrari, vetuerunt, non obstante quibus ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiæ Ecclesiis afferuntur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hæc nunc servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio & Missa, sub penis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii contentis. Die 11. Augusti 1691. & Sanctiss. approbata die 19. Octobris ejusdem anni 1691.

Loco ✥ Sigilli.

J. Vallemarus S. R. C. Secret.
De

Decreta Generalia circa Rubricas.

Cum Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare.

Primum. An, cum multis Congregationibus, Religionibus sive Ecclesiis, vel Nationibus, concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, V. G. de Sanctissimo Sacramento, vel de Sanctis in diebus non impeditis aliquo Festo duplici, vel semiduplici, stat ejusmodi Officia facere etiam in diebus Sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, & Quatuor Temporum etiam si de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus?

Secundum. An dies impeditus Festo duplici, vel semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo duplici, vel semiduplici translato, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione: Quod scilicet Festum duplex, vel semiduplex etiam translatum, necnon dies Octavæ sit dies impedita respectu talium Officiorum?

Tertium. An regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litanis, & Conter, Itemque recitare Officia, & Missas concessas aliis Religionibus?

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentiissimi & Reverendiss. Domini Card. Colloredo respondit.

Ad Primum. Negative, & hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejuniis, sive absque jejuniis, nec in Feria secunda Rogationum, nec in illa Festâ, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad Secundum, Affirmative.

Ad Tertium, Negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit. Ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20. Martii 1706.

G. Card. Carpineus.

Loco ✕ Sigilli.

B. Inghirami S. R. C. Secr.

* 4

DE

DE ANNO ET EJUS

P A R T I B U S .

Annus Menses habet duodecim, Hebdomadas duas & quinquaginta, & diem unum: Dies vero trecentos sexaginta quinque, & fere sex horas: tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perlinfrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

DE ANNI-CORRECTIONE
ejusque necessitate, ac Calendario Gregoriano.

Quod dictum est, Annum continere trecentos & sexaginta quinque dies, & fere sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365. contineret integras sex horas: & factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis, ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, qui causam dederunt, ut Æquinoctium verum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregor. XIII. non solum Æquinoctium Vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582. præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xii. Kal. Aprilis fuerat constitutum, & xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit: sed viam quoque tradidit, & rationem, qua cavetur ut in posterum & Æquinoctium Vernum, & xiv. Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoct. Vernum ad xii. Kal. Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in Mense Octobris ipsius anni 1582. eximerentur, ut post quartam diem Octobris S. Francisco sacrum, sequens dies non esset quinta, sed decimaquinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xii. Kal. Aprilis Æquinoctium Vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (ut mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis: qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600. anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur centesimi non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi, sine Bissextis transigerentur: quartus vero quique centesimus esset Bissextilis, ita ut Annus 1700. 1800. 1900. Bissextiles non sint. Anno vero 2000. more consueto dies Bissextus intercalatur, Februarii dies 29. continente: idemque ordo intermitteudi, intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

QUATUOR TEMPORA.

Quatuor Tempora celebrantur quarta, & sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentec. post Festum Exaltationis S. Crucis.

N U P T I Æ Q U A N D O
celebrari non possint juxta Decretum Concilii Tridentini.

A Dominica i. Adv. usque in diem Epiphaniæ, & a Feria iv. Cinerum usque in Octavam Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus nuptias solemniter celebrari permittit.

DE CYCLO DECENNOVENALI
Aurei Numeri.

Cyclos decennovenalis Aurei numeri est revolutio numeri 19. annorum ab 1. usque ad 19. qua revolutione peracta, iterum ad unitatem reditur. V. gr. Anno 1719. numerus

ras Cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, est 1. anno sequenti 1730. est 2. & ita deinceps insequentibus annis, uno semper amplius usque ad 19. qui Aureus numerus cadet in annum 1747. post quem iterum ad unitatem redeundum est, itaut anno 1748. Aureus numerus sit rursus 1. & anno 1749. sit 2. &c.

igitur ut Aureus numerus quolibet anno proposito inveniatur, composita est sequens tabella Aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno correctionis 1582. inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582. reperietur hoc modo.

6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
16.	17.	18.	19.	1.	2.	3.	4.	5.	

Anno 1582. tribuatur primus numerus tabellæ, qui est 6. secundus autem, qui est 7. sequenti anno 1583. & ita deinceps in infinitum, donec ad annum, cujus Aureum numerum queris, perveniatur, redeundo ad principium tabellæ, quotiescunque eam percurris. Nam numerus, in quem annus propositus cadit, dabit Aureum numerum questum.

De Epactis, & Noviluniis.

Epacta nihil aliud est, quam numerus dierum, quibus annus Solaris communis dierum 365. annum communem Lunarem dierum 354. superat; itaut Epacta primi anni sit 11. cum hoc numero annus Solaris communis Lunarem annum communem excedat: atque adeo seq. anno Novil. contingat 11. diebus prius, quam anno primo. Ex quo fit, Epactam secundi anni esse 22. cum eo anno rursus annus Solaris Lunarem annum superet 11. diebus, qui additi ad 11. dies primi anni, efficiunt 22. ac proinde finito hoc anno, Novilunia contingere 22. diebus prius, quam 1. anno: Epactam autem tertii anni esse 3. quia si rursus 11. dies, ad 22. addiciantur, efficietur num. 32. a quo si rejiciantur 30. dies, qui unam Lunationem Embolismicalem constituunt, relinquetur 2. atque ita deinceps. Progrediuntur enim Epactæ omnes per continuum augmentum 11. dierum, abjectis tamen 30. quando rejici possunt. Solum quando perven-

tum erit ad ultimam Epactam Auream num. 19. respondentem, quæ est 29. adduntur 12. ut abjectis 30. ex composito num. 41. habeatur rursus Epacta 11. ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima Lunatio Embolismica, currente Aur. num. 19. sit tantum 19. dierum. Si enim 30. dies contineret, ut alia sex Lunationes Embolismice non redirent Novilunia post 19. annos Solares ad eisdem dies, sed versus calcem Mensium prolaberentur, contingeretque unodie tardius quam ante 19. annos. De qua re plura invenies in libro novæ rationis restituendi Kalendarii Romani. Sunt autem novemdecim Epactæ, quot & Aurei num. respondebantque ipsis Aureis numeris ante Kalendarii correctionem eo modo, quo in hac tabella dispositæ sunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ante Kalendarii correctionem.

Aur. num.	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Epact.	xi.	xxii.	lit.	xiv.	xxv.	vi.
	7.	8.	9.	10.	11.	12.
	xvii.	xxviii.	ix.	xx.	i.	xii.
	13.	14.	15.	16.	17.	18.
	iv.	xv.	xxvi.	vii.	xviii.	xxix.

Quia vero cyclus decennovennalis Aurei nu. imperfectus est, cum Novil. post 19. annos Solares non præcise ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19. Epact. Quamobrem loco emendatus est, ut in posterum loco Aurei numeri, & dictarum 19. Epact. utamur 30. numeris epactalibus ab 1. usque ad 30. ordine progredientibus, quavis ultima Epacta, sive quæ ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc *, propterea quod nulla Epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30. Epactis respondent decem & novem Epactæ, prout Solaris anni, ac Lunaris æquatio exposcit: quæ quidem cecem & novem Epactæ progrediuntur, ut olim, per eundem numerum 11. addunturque semper 12. Illi Epactæ, quæ respondent Aur. num. 19. ut habeatur sequens Epacta respondens Aureo num. 1. ob rationem paulo ante

* 3 di-

dictam. Id quod sequens tabella perspicuum faciet, quæ continet Aureos numeros, & Epactas inter se respon-
de tes ab anno 1700. inclusive usque ad annum num. 1900. exclusive. Quævis autem vulgares Epactæ mutantur in Martio, re ipsa tamen in principio anni constant sunt, una cum Aureo numero, in cujus locum hæc nostra Epactæ succedunt.

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1700. inclusive, usque ad annum 1900. exclusive.

Aur. num.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	
Epact.	ix.	xx.	i.	xii.	xxiii.	iv.	xv.	
	17.	18.	19.	1.	2.	3.		
	xxvi.	vii.	xviii.	*	xi.	xxii.		
	4.	5.	6.	7.	8.	9.		
	xiii.	xiv.	xxv.	vi.	xvii.	xviii.		

Ad tollendam dubitationem de usu hujus novæ tabellæ Epactarum, ostendemus rem exemplis. Anno 1700. tribuatur Epacta ix. quæ sub Aureo Num. 10. collocatur: fietque Novilunium 22. Januarii, 20. Februarii, 22. Martii. Item Anno 1701. tribuatur Epacta xx. sub Aureo numero 11. collocata quæ toto eo Anno in Kalend. Novilunia monstrabit: ut in Januarii die 11. Et sic deinceps per ordinem annis progredientibus, redeundo ad principium Tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Rursus Anno 1710. Epacta non signatur numero, sed hoc signo, *, quod collocatur sub Aureo Num. 1. & in Kalend. toto eo Anno Novilunia indicabit; nimirum in Januarii die 1. & 31. in Martio (nam in Febr. nullum tunc erit Novilunium in eo signum hoc * non reperitur) die 1. & 11. in Aprili die 29. &c.

Tabella litterarum Dominicalium ab anno 1700. inclusive, usque ad annum 1800. exclusive.

d	b	A	g	f	d	c	b	A	f	e	d	c
c				e				g				b
A	g	f	e	c	b	A	g	e	d	c	b	A
			d				t					g

Usus hujus Tabellæ hic est. Anno

1700. tribuatur unica littera inferior c, primæ cellule, relicta littera d, superiori, quia annus ille 1700. non est Bissextilis, sed communis, & littera d, fuit Dominicalis præcedenti anno 1699. Anno sequenti 1701. tribuatur littera b, secundæ cellule, &c. Item anno 1704. tribuantur primæ litteræ f, e, quintæ cellule, & sic deinceps aliis annis per ordinem aliarum cellularum tribuantur, donec ad annum propositum pervenias: redeundo ad principium Tabellæ, quotiescumque eam percurreris: nam cellula, in quam annus propositus cadet, dummodò minor sit, quàm annus 1800. dabit litteram Dominicalem propositi anni: quæ si unica occurrerit, annus erit communis: si verò duplex, Bissextilis: & tunc superior littera Dominicam diem indicabit in Calendario à principio anni, usque ad festum sancti Marthæ Apostoli, inferior autem ab hoc festo, usque ad finem Anni.

DE INDICATIONE.

Indictio est revolutio 15. annorum ab 1. usque ad 15. quæ revolutione peracta, iterum reditur ad initium, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli à Januario in Bullis Pontificiis. Et quoniam Indictio-
num frequens usus est in Diplomati-
bus, & scripturis publicis, facillè
annum Indictionis currentem quo-
libet anno proposito inveniemus ex
sequenti tabella, cujus usus perpe-
tuus est, initium tamen sumit ab
anno correctionis.

*Tabella Indictionis ab anno cor-
rectionis. 1582.*

10.	11.	12.	13.	14.	15.	1.
2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.

Nam si anno 1582. tribuas primum num. qui est 10. & sequenti anno 1583. secundum numerum, qui est 11. & sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percur-
reris, cadet annus propositus in
Indictionem, quæ queritur.

DE FESTIS MOBILIBUS.

Questum ex Decreto S. Concilii Tridentini Pascha, ex quo reliqua Festa Mobilia pendent, celebrari debet die Dominico, qui proxime succedit xiv. Luna primæ Mensis, (is vero apud Hebræos vocatur primus Mensis, cujus xiv. Luna vel cadit in diem verni Equinoctii, quod die 21. Mensis Martii contingit, vel propius ipsum sequitur) efficitur, ut si Epacta cujuscvis anni inveniat, & ea in Calendario notata inter diem octavam Martii inclusivè, & quintum Aprilis inclusivè (hujus enim Epactæ xiv. Luna cadit vel in diem Equinoctii verni, id est, in diem 21. Martii, vel cum propius sequitur) numerentur inclusivè deorsum versus dies quatuordecim, proximus dies Dominicus diem hunc xiv. sequens (ne cum Judæis conveniamus, si forrè dies xiv. Luna eaderet in diem Dominicum) sit dies Paschæ.

Exemplum. Anno 1605. Epacta est x. & littera Dominicalis b. Et quoniam invenimus Epactam x. inter diem 8. Martii, & 5. Aprilis inclusivè positam esse è regione diei 21. Martii, à quo inclusivè si deorsum versus numerentur 14. dies, invenimus xiv. Lunam die 3. Aprilis. Quæ est Dominica, cum è regione illius sit littera Dominicalis b. Ne igitur cum Judæis conveniamus, qui Pascha celebrant die xv. Lunæ, sumenda est littera Dominicalis b, quæ sequitur xiv. Lunam, nempe ea quæ è regione diei 10. Aprilis collocatur: atque eo anno Pascha celebrandum erit die 10. Aprilis. Item anno 1604. Epacta est xxix. & duplex littera Dominicalis, d, c, cum annus ille sit Bissextilis. Si igitur ab Epacta xxix. quæ è regione diei 1. Aprilis ponitur inter diem 8. Martii & 5. Aprilis inclusivè numerentur dies 14. cadet xxiv. Luna in diem 14. Aprilis. Et quia tunc currit postior littera Dominicalis, nempe c, quæ post diem 14. Aprilis, id est, post xiv. Lunam collocata est è regione diei 18. Aprilis, celebrabitur eo anno Pascha die 18. Aprilis.

Ceterum ut facilius omnia Festa Mobilia inveniantur, compositæ sunt hæc sequentes Tabulæ Paschales,

una antiqua, & nova altera. Ex antiqua ita Festa Mobilia repetiuntur. In latere sinistro tabulæ accipitur Epacta currens, & in linea litterarum Dominicalium sumatur littera Dominicalis currens, infra tamen Epactam currentem. Ita ut si littera Dominicalis currens reperitur è regione Epactæ currentis, assumenda sit eadem littera Dominicalis proximè inferior. Nam è regione hujus litteræ Dominicalis omnia Festa Mobilia continentur.

Exemplum. Anno 1608. Epacta est xxi. & littera Dominicalis A. Si igitur in tabula antiqua sumatur littera Dominicalis A, quæ primò infra Epactam xxi. occurrit, reperietur è regione hujus litteræ Dominica Septuages. die 22. Januarii, dies Cinerum 8. Febr. Pascha 26. Martii, Ascensio Domini 4. Maji, Pentecost. 14. Maji, & festum Corporis Christi 25. Maji. Dominica autem inter Pentec. & Adv. eo anno erunt 28. Adventus celebrabitur die 3. Decemb. & sic de ceteris. Item anno 1605. Epacta est x. & littera Dominicalis b, quæ in tabula reperitur è regione Epactæ x. Quare sumenda est alia littera b, quæ proximè infra Epactam invenitur, è regione cujus invenies Septuages. die 16. Februarii, diem Cinerum, 23. Februar. Pascha 10. Aprilis, &c.

Notandum autem est, quod quemadmodum in anno communi, cadente littera Dominicali è regione Epactæ in tabula antiqua, sumitur eadem littera proxima infra Epactam, ut diximus: ita quoque in anno Bissextili, si alterutra quarum litterarum Dominicalium tunc currentium è regione Epactæ reperitur, assumenda sunt aliz duæ similes litteræ proximè inferiores, ut Festa mobilia inveniantur.

Ex tabula verò Paschali nova ita eadem Festa Mobilia reperiantur. In cellula litteræ Dominicalis currentis quæzatur Epacta currens. Nam è directo omnia Festa Mobiliaprehenduntur. Ut in anno 1609. cellula litteræ Dominicalis d, tunc currentis è regione Epactæ xxiv. quæ eodem anno currit, habetur Septuages. die 15. Februarii, dies Cinerum 4. Martii, Pascha 19. Aprilis, &c.

Sed sive antiqua, sive nova tabula Paschali utamur, invenienda sunt

omnia Festa mobilia in annis Bissextilibus per litteram Dominicalem posteriorem, quæ nimirum currit post festum S. Mathiæ Apostoli, ne scilicet ambigamus, utra duarum litterarum pro hoc, aut illo Festo indagando accipienda sit: ita tamen, ut Septuagesimæ, & diei Cinerum inventæ in Januario, aut Februario addatur unus dies. Quod idem fit, quia ante diem S. Mathiæ currit prior littera Dominicalis, quæ in Calendario posteriorem semper sequitur. Post festum autem S. Mathiæ in Februario licet posterior littera currat, additur tamen tunc dies intercalaris, ita ut dies 24. Febr. dicatur 25. & dies 25. dicatur 26. &c. Quod si dies Cinerum cadat in Martium, nihil addendum est, quia tunc & littera posterior currit, & dies Mensis propriis numeris respondent, cum dies intercalaris Febr. sit additus. Imò nisi per posteriorem litteram investigaretur, non inveniretur recte Septuages. in anno Bissextili currente Epacta xxiv. vel xxv. & litteræ Dominicales, d, c, ut in secundo ac tertio exemplo perspicuum fiet pro annis 4038. & 3784. Ex. gr. Anno 2096. Bissextili Epacta erit v. & litteræ Dominicales A, g, Si igitur per posteriorem litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuag. die 11. Febr. & dies Cinerum 29. Februarii. Si autem addatur unus dies, cadet Septuages. in diem 12. Febr. quæ est Dominica, & dies Cinerum in diem 29. Februar. quæ est Fer. iv. Pascha autem, & reliqua festa in eos dies cadent, qui in Tabula expressi sunt. Item anno 4088. Bissextili Epacta erit xxiv. & litteræ Dominicales d, c. Si igitur per litteram c, quæ posterior est, inquirantur festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21. Februarii, & si addatur unus dies, cadet in diem 22. Februarii, quæ est Dominica, Dies autem Cinerum cadet in diem 10. Martii: quare nihil additur &c. Rursus an. 3784. Bissextili Epacta erit xxv. & litteræ Dominicales d, c. Ergo iterum per posteriorem c, reperietur Septuages. die 21. Febr. hoc est, addita 1. die 22. Quod si per priorem litteram:

d: in utroque horum duorum annorum agendum esset, nihil esseretur, cum infra Epactas xxiv. vel xxv. littera d, indicet Septuag. die 25. Februarii, quod falsum esset, cum eo anno posterior littera c, Pascha offerat die 25. Apr. ac proinde Septuag. die 22. Februarii celebranda sit, ut liquido constat, si a die Paschæ, Dominicæ retro numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porro Tabula Paschali antiquæ reformatæ, Epactis ad finem præposuimus Aureos numeros eodem ordine, quo ante emendationem Calendarii collocari solebant, ut ex iis festa Mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est, ut Pascha ceteraque festa Mobilia, a Concilio Nicæno usque ad annum 1582. quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex Aureis numeris ita distributis festa Mobilia eruantur, quo ex Epactis. sit enim explorandum, exempli causa, quando festa hæc celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno Aureus numerus fuit 7. & littera Dominicalis d, si Aureus numerus 7. in sinistro latere accipiat, & prima littera d, infra eum occurrens, reperietur e regione huius litteræ d, Septuagesima die 1. Februarii, dies Cinerum 18. Februarii, Pascha die 5. Aprilis &c.

Adventus Domini celebretur semper die Dominico, qui propinquior est festo S. Andreæ Apostoli, nempe a die 27. Novembris inclusive, usque ad diem 3. Decembr. inclusive: ita ut littera Dominicalis currentis, quæ reperitur in Calendario a die 27. Novembris usque ad diem 3. Decembr. indicet Domin. Adventus. Ut v. gr. si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2. Decembris, quia ibi est littera g, in kalend. &c.

Ad finem tandem Tabularum Paschaliarum apposita est Tabula temporaria multorum annorum, e regione quorum omnia festa mobilia inveniantur: quæ quidem Tabula ex Tabulis Paschalibus excerpta est, ex quibus infinitæ alie erui possunt pro quibuscumque annis.

TABULA PASCHALIS

antiqua reformata:

Ann. Numb.	Cyclus Epactar.	Lit. Dñi- cal.	Sep- tua- ges.	Dies Cin.	Pas- cha.	Ascen- sio.	Pen- tec.	Cor- pus Chr.	Dñice post Pentec.	Dñica prima Adv.
16		23	c	Jan.	Feb.	Mar.	Apr.	Maji	Maji	
5		22	d	18	4	22	30	10	21	28 29.N.
13		21	e	19	5	23	1.Ma.	11	22	28 30.
2		20	f	20	6	24	1	12	23	28 1. D.
		19	g	21	7	25	3	13	24	29 2.
10		18		22	8	26	4	14	25	23 3.
		17	b	23	9	27	5	15	26	27 27.N.
18		16	c	24	10	28	6	16	27	27 28.
7		15	d	25	11	29	7	17	28	27 29.
		14	e	26	12	30	8	18	29	27 30.
15		13	f	27	13	31	9	19	30	27 1. D.
4		12	g	28	14	1.A.	10	20	31	27 2.
		11		29	15	2	11	21	1.Ju.	27 3.
12		10	b	30	16	3	12	22	2	26 27.N.
		9	c	31	17	4	13	23	3	26 28.
1		8	d	1. F.	18	5	14	24	4	26 29.
9		7	e	2	19	6	15	25	5	26 30.
		6	f	3	20	7	16	26	6	26 1. D.
17		5	g	4	21	8	17	27	7	26 2.
		4		5	22	9	18	28	8	26 3.
6		3	b	6	23	10	19	29	9	25 17.N.
		2	c	7	24	11	20	30	10	25 18.
14		1	d	8	25	12	21	31	11	25 29.
3		31	e	9	26	13	22	1.Ju.	11	25 30.
		29	f	10	27	14	23	2	13	25 1. D.
11		28	g	11	28	15	24	3	14	25 2.
19	25.	27		12	1.M.	16	25	4	15	25 3.
8	25.	26	b	13	2	17	26	5	16	24 17.N.
		24	c	14	3	18	27	6	17	24 28.
			d	15	4	19	28	7	18	24 29.
			e	16	5	20	29	8	19	24 30.
			f	17	6	21	30	9	20	24 1. D.
			g	18	7	22	31	10	21	24 2.
				19	8	23	1.Jun.	11	22	24 3.
			b	20	9	24	2	12	23	23 27.N.
			c	21	10	25	3	13	24	24 28.

TABULA PASCHALIS.

Lit. Offi- cales.	Cyclus Epactarum.	Septua- gesima.	Dies Ciner.
D	23.	18. Jan.	4. Feb.
	22. 21. 20. 19. 18. 17. 16.	25. Jan.	11. Feb.
	15. 14. 13. 12. 11. 10. 9.	1. Feb.	18. Feb.
	8. 7. 6. 5. 4. 3. 2.	8. Feb.	25. Feb.
	1. * 29. 28. 27. 26. 25. 24.	15. Feb.	4. Mar.
E	23. 22.	19. Jan.	5. Feb.
	21. 20. 19. 18. 17. 16. 15.	26. Jan.	12. Feb.
	14. 13. 12. 11. 10. 9. 8.	2. Feb.	19. Feb.
	7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.	9. Feb.	26. Feb.
	* 29. 28. 27. 26. 25. 24.	16. Feb.	5. Mar.
F	23. 22. 21.	20. Jan.	6. Feb.
	20. 19. 18. 17. 16. 15. 14.	27. Jan.	13. Feb.
	13. 12. 11. 10. 9. 8. 7.	3. Feb.	20. Feb.
	6. 5. 4. 3. 2. 1. *.	10. Feb.	27. Feb.
	29. 28. 27. 26. 25. 24.	17. Feb.	6. Mar.
G	23. 22. 21. 20.	21. Jan.	7. Feb.
	19. 18. 17. 16. 15. 14. 13.	28. Jan.	14. Feb.
	12. 11. 10. 9. 8. 7. 6.	4. Feb.	21. Feb.
	5. 4. 3. 2. 1. * 29.	11. Feb.	28. Feb.
	28. 27. 26. 25. 24.	18. Feb.	7. Mar.
A	23. 22. 21. 20. 19.	22. Jan.	8. Feb.
	18. 17. 16. 15. 14. 13. 12.	29. Jan.	15. Feb.
	11. 10. 9. 8. 7. 6. 5.	5. Feb.	22. Feb.
	4. 3. 2. 1. * 29. 28.	12. Feb.	1. Mar.
	27. 26. 25. 24.	19. Feb.	8. Mar.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18.	23. Jan.	9. Feb.
	17. 16. 15. 14. 13. 12. 11.	30. Jan.	16. Feb.
	10. 9. 8. 7. 6. 5. 4.	6. Feb.	23. Feb.
	3. 2. 1. * 29. 28. 27.	13. Feb.	2. Mar.
	26. 25. 24.	20. Feb.	9. Mar.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17.	24. Jan.	10. Feb.
	16. 15. 14. 13. 12. 11. 10.	31. Jan.	17. Feb.
	9. 8. 7. 6. 5. 4. 3.	7. Feb.	24. Feb.
	2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25.	14. Feb.	1. Mar.
	24.	21. Feb.	10. Mar.

NOVA REFORMATA.

Pascha.	Ascen- sio.	Pente- costes.	Corpus Chri- sti.	Dñicæ post Pentec.	Dñic. i. Adven- tus.
22. Mar.	30. Apr.	10. Maji	21. Maji	28	29. No.
29. Mar.	7. Maji	17. Maji	28. Maji	27	29
5. Apr.	14. Maji	24. Maji	4. Jun.	26	29
12. Apr.	21. Maji	31. Maji	11. Jun.	25	29
19. Apr.	28. Maji	7. Jun.	18. Jun.	24	29
23. Mar.	1. Maji	11. Maji	22. Maji	28	30. No.
30. Mar.	8. Maji	18. Maji	29. Maji	27	30
6. Apr.	15. Maji	25. Maji	5. Jun.	26	30
13. Apr.	22. Maji	1. Jun.	12. Jun.	25	30
20. Apr.	29. Maji	8. Jun.	19. Jun.	24	30
24. Mar.	2. Maji	12. Maji	23. Maji	28	1. Dec.
31. Mar.	9. Maji	19. Maji	30. Maji	27	1
7. Apr.	16. Maji	26. Maji	6. Jun.	26	1
14. Apr.	23. Maji	2. Jun.	13. Jun.	25	1
21. Apr.	30. Maji	9. Jun.	20. Jun.	24	1
25. Mar.	3. Maji	13. Maji	24. Maji	28	2. Dec.
1. Apr.	10. Maji	20. Maji	31. Maji	27	2
8. Apr.	17. Maji	27. Maji	7. Jun.	26	2
15. Apr.	24. Maji	3. Jun.	14. Jun.	25	2
22. Apr.	31. Maji	10. Jun.	21. Jun.	24	2
26. Mar.	4. Maji	14. Maji	25. Maji	28	3. Dec.
2. Apr.	11. Maji	21. Maji	1. Jun.	27	3
9. Apr.	18. Maji	28. Maji	8. Jun.	26	3
16. Apr.	25. Maji	4. Jun.	15. Jun.	25	3
23. Apr.	1. Jun.	11. Jun.	22. Jun.	24	3
27. Mar.	5. Maji	15. Maji	26. Maji	27	27. No.
3. Apr.	12. Maji	22. Maji	2. Jun.	26	27
10. Apr.	19. Maji	29. Maji	9. Jun.	25	27
17. Apr.	26. Maji	5. Jun.	16. Jun.	24	27
24. Apr.	2. Jun.	12. Jun.	23. Jun.	23	27
28. Mar.	6. Maji	16. Maji	27. Maji	27	28. No.
4. Apr.	13. Maji	23. Maji	3. Jun.	26	28
11. Apr.	20. Maji	30. Maji	10. Jun.	25	28
18. Apr.	27. Maji	6. Jun.	17. Jun.	24	28
25. Apr.	3. Jun.	13. Jun.	24. Jun.	23	28

Tabella Temporaria.

An- ni Dñi	Littere Domi- nicales.	An- num.	Epact.	Septua- gesima.	Dies Ciner.	Pascha.
1798	a	13	xii	4. Feb.	21. Feb.	8. Apr.
1799	f	14	xxiii	20. Jan.	6. Feb.	24. Mar.
1800	e	15	iv	9. Feb.	26. Feb.	13. Apr.
1801	d	16	xv	1. Feb.	18. Feb.	5. Apr.
1802	c	17	xxvi	14. Feb.	3. Mar.	18. Apr.
1803	b	18	vii	6. Feb.	23. Feb.	10. Apr.
1804	A g	19	xviii	29. Jan.	15. Feb.	1. Apr.
1805	f	1	v	10. Feb.	27. Feb.	14. Apr.
1806	e	2	xi	2. Feb.	19. Feb.	6. Apr.
1807	d	3	xxii	25. Jan.	11. Feb.	29. Mar.
1808	c b	4	iii	14. Feb.	2. Mar.	17. Apr.
1809	A	5	xiv	29. Jan.	15. Feb.	2. Apr.
1810	g	6	xxv	18. Feb.	7. Mar.	12. Apr.
1811	f	7	vi	10. Feb.	27. Feb.	14. Apr.
1812	e d	8	xvii	26. Jan.	12. Feb.	29. Mar.
1813	c	9	xxviii	14. Feb.	3. Mar.	18. Apr.
1814	b	10	ix	6. Feb.	23. Feb.	10. Apr.
1815	A	11	xx	21. Jan.	8. Feb.	26. Mar.
1816	g f	12	i	11. Feb.	28. Feb.	14. Apr.
1817	e	13	xii	2. Feb.	19. Feb.	6. Apr.
1818	d	14	xxiii	18. Jan.	4. Feb.	12. Mar.
1819	c	15	iv	7. Feb.	24. Feb.	11. Apr.
1820	b A	16	xv	30. Jan.	16. Feb.	2. Apr.
1821	g	17	xxvi	18. Feb.	7. Mar.	12. Apr.
1822	f	18	vii	3. Feb.	20. Feb.	7. Apr.
1823	e	19	xviii	26. Jan.	12. Feb.	30. Mar.
1824	d c	1	x	15. Feb.	3. Mar.	13. Apr.
1825	b	2	xi	30. Jan.	6. Feb.	3. Apr.
1826	A	3	xxi	22. Jan.	8. Feb.	26. Mar.
1827	g	4	iii	21. Feb.	28. Feb.	15. Apr.
1828	f e	5	xvi	3. Feb.	20. Feb.	6. Apr.
1829	d	6	xxv	15. Feb.	4. Mar.	19. Apr.
1830	c	7	vi	7. Feb.	24. Feb.	11. Apr.
1831	b	8	xvii	30. Jan.	16. Feb.	3. Apr.
1832	A g	9	xxviii	19. Feb.	7. Mar.	14. Apr.
1833	f	10	ix	3. Feb.	20. Feb.	7. Apr.

Festorum Mobilium.

As- ni Die	Ascen- sio	Pente- costes.	Corpus Christi.	In- dict.	Dñies postPen recoft.	Dñica i. Advē- tus.
1798	17. Maji	27. Maji	7. Junii	1	26	2. Dec.
1799	2. Maji	12. Maji	23. Maji	2	28	1. Dec.
1800	22. Maji	1. Junii	12. Junii	3	25	30. Nov.
1801	14. Maji	24. Maji	4. Junii	4	26	29. Nov.
1802	27. Maji	6. Junii	27. Junii	5	24	28. Nov.
1803	19. Maji	29. Maji	9. Junii	6	25	27. Nov.
1804	10. Maji	20. Maji	31. Maji	7	27	2. Dec.
1805	23. Maji	2. Junii	13. Junii	8	25	1. Dec.
1806	15. Maji	25. Maji	5. Junii	9	26	30. Nov.
1807	7. Maji	17. Maji	28. Maji	10	27	29. Nov.
1808	26. Maji	5. Junii	16. Junii	11	24	27. Nov.
1809	11. Maji	21. Maji	1. Junii	12	27	3. Dec.
1810	31. Maji	10. Junii	21. Junii	13	24	2. Dec.
1811	23. Maji	2. Junii	13. Junii	14	25	1. Dec.
1812	7. Maji	27. Maji	28. Maji	15	27	29. Nov.
1813	27. Maji	6. Junii	17. Junii	1	24	28. Nov.
1814	19. Maji	29. Maji	9. Junii	2	25	27. Nov.
1815	4. Maji	14. Maji	25. Maji	3	28	3. Dec.
1816	23. Maji	2. Junii	13. Junii	4	25	1. Dec.
1817	15. Maji	25. Maji	5. Junii	5	26	30. Nov.
1818	30. Apr.	10. Maji	21. Maji	6	28	29. Nov.
1819	20. Maji	30. Maji	10. Junii	7	25	28. Nov.
1820	11. Maji	21. Maji	1. Junii	8	27	3. Dec.
1821	31. Maji	10. Junii	21. Junii	9	24	2. Dec.
1822	16. Maji	26. Maji	6. Junii	10	26	1. Dec.
1823	8. Maji	18. Maji	29. Maji	11	27	30. Nov.
1824	27. Maji	6. Junii	17. Junii	12	24	28. Nov.
1825	12. Maji	22. Maji	2. Junii	13	26	27. Nov.
1826	4. Maji	14. Maji	25. Maji	14	28	3. Dec.
1827	24. Maji	3. Junii	14. Junii	15	25	2. Dec.
1828	15. Maji	25. Maji	5. Junii	1	26	30. Nov.
1829	23. Maji	7. Junii	18. Junii	2	24	29. Nov.
1830	20. Maji	30. Maji	10. Junii	3	25	28. Nov.
1831	12. Maji	12. Maji	2. Junii	4	26	27. Nov.
1832	31. Maji	10. Junii	21. Junii	5	24	2. Dec.
1833	16. Maji	26. Maji	6. Junii	6	26	1. Dec.

Cycl. Epact.	L. D.	D. M.	
xxv. xxiv	c	Kal.	1 Petri ad Vincula, duplex, & commemor. SS. Machabæorum martyrum.
xxiii	d	iv	2 Stephani Papæ & martyris.
xxii	e	iii	3 Inventio Sancti Stephani Protomart. <i>semiduplex</i> .
xxi	f	Prid.	4 Dominici Confessoris, duplex.
xx	g	Non.	5 Dedicatio S. Maria ad Nives. <i>dupl.</i>
xix	A	viii	6 Transfiguratio Domini, <i>dupl. & commemor. SS. Xysti Papæ, Felicissimi & Agapiti Martyr.</i>
xviii	b	vii	7 Cajetani Thienzi Confess. duplex cum commemor. S. Donati Episc. & mart.
xvii	c	vi	8 Cyriaci, Largi, & Smaragdi martyris. <i>semidupl.</i>
xvi	d	v	9 Vigilia, & commemor. S. Romani Martyr.
xv	e	iv	10 Laurentii Martyris, duplex.
xiv	f	iii	11 De Octava S. Laurentii, cum commemor. SS. Tiburtii & Susannæ martyris.
xiii	g	Prid.	12 Clæ virginis, duplex, cum commemor. Octavæ.
xii	A	Idib.	13 De Octava, & commemor. SS. Hippolyti & Cassiani martyrum.
xi	b	xix	14 De Octava, cum commemor. Vigiliæ, & S. Eusebii Confess.
x	c	xviii	15 Assumptio B. Maria Virginis, duplex. Dominica infra Oct. Assumptionis. Festum S. Joachim Confess. Patris ejusdem B. V. M. duplex, cum commemor. Dominicæ, & Octavæ.
ix	d	xvii	16 Hyacinthi Conf. <i>dupl. cum commemor. Oct. Assumptionis, & S. Laurentii.</i>
viii	e	xvi	17 Octava S. Laurentii, duplex, & commemor. Octavæ Assumptionis.
vii	f	xv	18 De Octava, & commemor. S. Agapiti mart.
vi	g	xiv	19 De Octava.
v	A	xiii	20 Bernardi Abbatis, duplex, cum commemor. Octavæ Assumptionis.
iv	b	xii	21 Jo: Franciscæ Fremiot, <i>dupl. cum commemor. Oct.</i>
iii	c	xi	22 Octava Assumptionis B. Mariæ Virg. duplex, cum commemor. SS. Timothei, Hippolyti & Simphoriani martyris.
ii	d	x	23 Philippi Beniti Confessor. duplex cum commemor. Vigiliæ.
i	e	ix	24 Bartholomæi Apostoli, duplex, Roma celebratur die 25.
*	f	viii	25 Ludovici Regis Franciæ Confessor. <i>semiduplex. Roma die 26.</i>
xxix	g	vii	26 Zephirini Papæ & Martyris.
xxviii	A	vi	27 Joseph Calasanzii Conf. duplex.
xxvii	b	v	28 Augustini Episc. Conf. & Ecclesiæ Doctor. <i>dupl. & commemor. S. Hermetis martyris.</i>
xxvi	c	iv	29 Decollatio S. Joannis Baptiste, duplex, cum commemor. S. Sabinæ Mart. 270
25. xxv	d	iii	30 Rosa S. Mariæ Virg. Limanz, duplex, & commemor. SS. Felicis & Adaucti martyris. 273
xxiv	e	Prid.	31 Raymundi Nonnati Conf. duplex. 275

S E P T E M B E R .

Cycl. Epo.	L. D.	D. M.	
xxxi	f	Kal.	1 Egidii Abbatis, & <i>commem.</i> SS. duodecim Fra- trum martyrum. 277
xxij	g	iv	2 Stephani Hungarie Regis Conf. <i>semidupl.</i> 277
xxi	A	iii	3
xx	b	Prid.	4
xx	c	Non.	5 Laurentii Justiniani Episc. & Confess. <i>semiduplex</i> de precepto. 279
xxix	d		6
xviii	viii		7
xvii	e	vii	8
xvi	f	vi	Nativitas B. M. Virg. duplex. & <i>commemorat.</i> S. Adriani Martyr. in <i>Laudib. tantum.</i> 281 Dominica infra Octavam Nativitatis B. Mariæ Virg. celebratur Festum SS. Nominis ejusdem B. V. Mariæ, duplex, cum <i>commem.</i> Dominicæ currentis. 286
xv	g	v	9 De Octav. B. Mariæ, & <i>commemorat.</i> S. Gorgonii Martyris. 288
xiv	A	iv	10 Nicolai de Tolentino Conf. <i>dubl.</i> cum <i>commemorat.</i> Oct. Nativitat. B. Mariæ. 291
xiii	b	iii	11 De Octava, & <i>commem.</i> SS. Proti, & Hyacinthi martyrum. 291
xii	c	Prid.	12 De Octava. 293
xi	d	Idib.	13 De Octava. 295
x	e	xviii	14 Exaltatio S. Crucis, duplex, cum <i>commem.</i> Oct. Nativitatis B. Mariæ. 297
ix	f	xvii	15 Octava Nativit. B. M. V. <i>dubl.</i> cum <i>commemorat.</i> S. Nicomedis mart. 304
viii	g	xvi	16 Cornelii Papæ & Cypriani Episc. & mart. <i>semid.</i> cum <i>commem.</i> SS. Euphemie, Lucie, & Gami- niani martyri. 307
vii	A	xv	17 Impressio Sacrosancti Stigmatum sancti Francisci, <i>dubl.</i> 309
vi	b	xiv	18 Joseph a Cupertino, <i>dubl.</i> 312
v	c	xiii	19 Januarii Episc. & socior. mart. <i>dubl.</i> 316
iv	d	xii	20 Eustachii & socior. martyri, <i>dubl.</i> , & <i>commem.</i> Vigilie. 319
iii	e	xi	21 Marthæ Apostoli & Evangelistæ. <i>dubl.</i> 320
ii	f	x	22 Thomæ de Villanova, <i>semid.</i> cum <i>commem.</i> SS. Mau- ritii & sociorum Mart. 322
i	g	ix	23 Lini Papæ & mart. <i>semid.</i> cum <i>commem.</i> S. The- clæ Virg. & Martyr. 324
*	A	viii	24 B. Maria V. de Mercede, <i>dubl.</i> 325
xxix	b	vii	25
xviii	c	vi	26 Cypriani & Justine mart. 330
xvii	d	v	27 Colmæ & Damiani mart. <i>semid.</i> 331
xxvi	e	iv	28 Wenceslai Ducis & mart. <i>semid.</i> 331
xv. xxiv	f	iii	29 Dedicatio Sancti Michaelis Archangeli, du- plex. 332
xxii	g	Prid.	30 Hieronymi Presbyteri Conf. & Ecclesiæ Doctoris, <i>dubl.</i> 344

O C T O B E R.

Cycl. Epact.	L. D.	D. M.	
			Dominica, quæ vel occurrit in Kalendis, vel prima est post Kalendas Octobris.
			Solemnitas SS. Rosarii B. M. Virginis, dupl. majus, cum commem. Dominica. 346
xxii	A	Kal.	1 Reinigli Episc. & Confess. semidupl. ad libitum, vel simplex de precepto. 348
xxi	b	vi	2 Angelorum Custodum. dupl. 349
xx	c	v	3
xix	d	iv	4 Francisci Confessoris, dupl. 355
xviii	e	iii	5 Placidi & sociorum mart. 357
xvii	f	Prid.	6 Brunonis Confessor. duplex. 358.
xvi	g	Non.	7 Marci Papæ & Confessoris, cum commemorat. SS. Sergii, Bacchi, Marcelli, & Apuleii martyrum. 359
xv	A	viii	8 Birgittæ Viduæ, duplex. 359
xiv	b	vii	9 Dionysii, Rustici, & Eleutherii martyrum, semiduplex. 360
xlii	c	vi	10 Francisci Borgiæ Confess. semiduplex. 362.
xli	d	v	11
xli	e	iv	12
x	f	iii	13 Eduardi Confessoris, semiduplex. 364
lx	g	Prid.	14 Callisti Papæ & martyr. semiduplex. 366
viii	A	Idib.	15 Theresiæ Virginis, duplex. 366
vii	b	xvii	16
vi	c	xvi	17 Hedvigis viduæ Reginz Poloniæ, semiduplex. 368
v	d	xv	18 Luca Evangelistæ, duplex. 370
iv	e	xiv	19 Petri de Alcantara Confess. dupl. 371
iii	f	xiii	20 Joannis Cantii Conf. duplex. 372
ii	g	xii	21 Hilariionis Abbatis, & commem. SS. Ursulæ & sociarum Virginum & Martyr. 375
i	A	xi	22
*	b	x	23
xxix	c	ix	24
xviii	d	viii	25 Chrysanthi, & Dariz martyrum. 376
xxvii	e	vii	26 Evaristi Papæ & martyris. 377
xxvi	f	vi	Vigilia. 377
25. xxv	g	v	28 Simonis & Judæ Apostolorum. dupl. 378
xxiv	A	iv	29
xxiii	b	iii	30
xxii	c	Prid.	31 Vigilia. 382

N O V E M B E R.

Cycl. Epact.	L. D.	D. M.	
xxi	d	Kal.	1 <i>Festum Omnium Sanctorum</i> , dupl. 382
xx	e	iv	2 <i>Commun. Omnium Fidelium Defunctorum</i> , dupl. & de Oct. Omnium Sanctorum. 393
xix	f	iii	3 De Octava. 395
xviii	g	Prid.	4 Caroli Episcopi & Conf. dupl. cum <i>commun.</i> Oct. & SS. Vitalis & Agricolæ Martyr. 397
xvii	A	Non.	5 De Octava. 399
xvi	b	viii	6 De Octava. 401
xv	c	vii	7 De Octava. 403
xiv	d	vi	8 Octava Omnium SS. duplex, & <i>commun.</i> SS. Qua- tunor Coronatorum Mart. 405
xiii	e	v	9 Dedicatio Basilicæ Salvatoris. dupl. & <i>commemor.</i> S. Theodori Mart. 408
xii	f	iv	10 Andreæ Avellini, duplex, cum <i>commun.</i> SS. Try- phonis, Respicii, & Nymphæ Mart. 410
xi	g	iii	11 Martini Episcopi & Confess. dupl. & <i>commemor.</i> S. Mennæ Mart. 413
x	A	Prid.	12 Martini Papæ & Martyris, <i>semidupl.</i> 417
ix	b	Idib.	13 Didaci Confess. <i>semid.</i> 418
viii	c	xviii	14
vii	d	xvii	15 Gertrudis Virg. duplex. 419
vi	e	xvi	16
v	f	xv	17 Gregorii Thaumaturgi Episcopi, & Confessoris, <i>semiduplex.</i> 421
iv	g	xiv	18 Dedicatio Basilicarum Petri & Pauli, dupl. 422
iii	A	xiii	19 Elisabeth Viduæ, duplex, cum <i>commemor.</i> S. Pon- tiani Papæ & Mart. 424
ii	b	xii	20 Felicis de Valois Confess. duplex. 425
i	c	xi	21 <i>Presentatio B. Mariæ Virg.</i> dupl. 427
*	d	x	22 Cæcilie Virginis & martyr. duplex. 429
xxix	e	ix	23 Clementis Papæ & mart. <i>semid.</i> cum <i>commemor.</i> S. Felicitatis mart. 433
xxviii	f	viii	24 Joannis a Cruce Conf. dupl. cum <i>commun.</i> S. Chry- sogoni martyr. 416
xxvii	g	vii	25 Catharinæ Virg. & Mart. duplex. 438
25. xxvi	A	vi	26 Petri Alexandrini Episc. & Mart. 439
xxv. xxiv	b	v	27
xxiii	c	iv	28
xxii	d	iii	29 Vigilia, & <i>commun.</i> S. Saturnini Mart. 440
xxi	e	Prid.	30 <i>Andrea Apostoli</i> , dupl. 441

D E C E M B E R.

Cycl. Epact.	L. D.	D. M.	
xx	f	Kal.	1
xix	g	iv	2 Bibianæ Virginis & Martyris, <i>semidu- plex.</i> 447

RUBRICÆ GENERALES

B R E V I A R I I.

Officium quotidie fit aut Duplex,
aut Semiduplex, aut Simplex.

De Officio Duplici. I.

Officium fit duplex in diebus à Fer. v. in Cœna Domini usque ad Fer. iii. Paschæ inclusive, in Dñica in Albis, in Ascensione Domini, in Dominica Pentec. & duobus diebus seqq. in festo Trinitatis, Corporis Christi, & Dedic. propriæ Ecclesiæ, in festis, quibus in Rub. apponitur hæc vox Duplex, in die Oâ. festi habentis Oâ. in festo Patroni unius, vel plurium alicujus loci, vel Titularis Ecclesiæ, & in festis SS. qui apud quasdam Ecclesias, Religiones, vel Congregationes consueverunt solemniter celebrari, cum Officiis propriis à Sede Apostolica approbatis, aut ex ejusdem Sedis auctoritate receptis, vel recipiendis (servata tamen forma hujus Brev.) alioquin de Communi, etiam si prædicta festa in hoc Calendario non sint descripta. Præterea Offic. fit Duplex pro Defunctis in comm. omnium fidelium Defuncti. & in die obitus, seu depositionis Defuncti; ut in eodem Officio dicitur, circa finem Brev. In die quoque tertio, septimo, trigésimo, & anniversario, erit Offic. Duplex.

1. Festum Duplex celebratur eo die, quo cadit, nisi illud contingat transferri, ut dicetur in Rubr. de Translatione Festorum.

3. Habet i. & ii. Vesp. integras, nisi cum alio simili concurret, ut dicetur in Rubr. de Concurrentia Officuli: & totum offic. fit de duplici, incipiendo à i. Vesp. usque ad Complet. sequentis diei inclusive: nisi aliter in propriis locis assignetur. Offic. autem Defunctor. habet tantum primas Vesp. Matutinum, & Laudes, ut circa finem Breviarii ponitur.

4. In utrisque Vesp. Matutino & Laudib. tantum, non autem in aliis Horis duplicantur Antiph. idest integre dicuntur in principio, & in fine Psalmorum.

5. Ad Matutinum regulariter dicuntur tres Noct. cum ix. Psal. &

totidem Lect. hoc est, in unoquoque Noct. tres Psalmi & tres Lect. præterquam in Paschate Resurrectionis & Pentec. cum duobus sequentib. diebus, in quibus dicitur unum tantum Nocturnum cum tribus Psalm. & totidem Lect. ut ibidem ponitur.

6. Preces ad Primam, & Complet. & Suffragia de S. Maria, Apostolis, & Pace, ad Vesp. & Laudes, non dicuntur in Offic. Dupl. ut etiam in propriis eorum Rubr. dicatur.

7. Quomodo fit ordinandum Offic. duplex in Vesp. Matut. & ceteris Horis; similiter & de Antiphonis, Responsoriis, Versibus, Capitulis, & aliis in eo dicendis, habentur inferius de singulis propriæ Rubricæ.

De Officio Semiduplici. II.

Officium fit Semiduplex diebus Dominicis (excepta Dominica in Albis, in qua fit dupl.) & diebus infra Oâv. item in festis, quibus in Calend. ponitur hæc vox, Semiduplex, & in festis propriis quorundam locorum, seu Congregationum, quæ solemnius apud illas, quam Simplicia, consueverunt celebrari.

1. De festo Semiduplici fit eo die, quo cadit, nisi contingat transferri, ut dicetur in Rubric. de Translat. Festorum.

3. Habet totum Offic. integrum scilicet dupl. sed non duplicantur Antiph.

4. Ad Matut. dicuntur tres Noct. præterquam infra oâ. Paschæ, & Pentec. in quibus dicitur unum Noct. cum tribus Psalm. & totidem Lectiōnibus. Et regulariter quando dicuntur tres Nocturni, dicantur ix. Psalmi, & totidem Lectiōn. exceptis iis Dominicis, in quibus fit Officium ut in Psal. quæ habent xviii. Psal. ut ibi.

5. Quomodo fit ordinandum Offic. Semid. tam in festis, quam in Dominicis & infra oâv. item & de Antiphonis, Versibus, Resp. & hujusmodi aliis, & quando in Semid. dicantur Preces ad Primam, & Completor. & Suffragia de Sanctis ad Vesp. & Laudes, habentur inferius de singulis propriæ Rubr.

De

De Officiis Simplicis. III.

Officium fit Simplex in diebus Ferialibus, quando occurrit fieri de Fer. item in Festis, quibus in *Alendario* non apponitur hæc vox, Dupl. vel Semid. vel de Oâ. Item quando fit de B. M. in Sabbato, ut in ejus Rubr. dicitur.

1. De Festis Simplicis fit eo die, quo cedit, nisi eodem die occurrat fieri Offic. ix. Lect. vel de S. M. in Sabbato, vel de aliquibus Fer. quibus Festum Simplex cedit: ut dicitur in Rubricis de Fer. & Commemoration.

2. Habet tantum primas Vesp. in quibus dicuntur Psalmi i Fer. & a Capiz. ut de Festo, nisi cum eo concurrat Offic. ix. Lect. quia tunc de eo fit 'da' commem. ut dicitur in Rubr. de concurrentia Offic. & ejus Offic. terminatur ad Nonam, & nihil amplius fit de eo; nec commem.

3. Ad Matut. post Invit. & Hymn. de Festo, dicitur unum tantum Noâ. cum duodecim Psalmis, ut in Psalt. secundum Fer. quæ occurrit: & tres lectiones leguntur, ut infra in Rubric. de Lectionibus habetur.

4. Quando fit ordinandum Offic. simplex ad Vesp. Matut. & alias Horas, item & de Anis; Versib. & Hs. & aliis, ac quando Preces, & suffragia de Sanctis dicenda sint, habentur inferius propriæ Rubricæ.

De Dominicis. IV.

De Dominica semper fit Offic. in Dominicis Adv. & in Dominicis a Septuages. usque ad Dominicam in Altis inclusive, quocumque Festo Duplici, vel Semidupl. adveniente; quæ tunc Festum transfertur (ut in Rubrica de Translat. Festorum dicitur) nisi illud festum sit de principali Titulo, vel Patrono alicujus Ecclesiæ, vel loci, aut Dedicat. propriæ Ecclesiæ, quia tunc de hujusmodi Festo fit tantum in Ecclesiâ, vel loco, cujus est Titulus, vel Patronus, vel Dedicat. cum commem. Dominicæ, quibusdam Dominicis exceptis, ut dicitur in Rubric. de commem. In aliis Dominicis per annum fit de Dominica, quando in eis non occurrit festum Duplex: quia tunc fit de Duplici, cum commem. Dominicæ in utrisque Vesper. &

Laud. & ad Matutin. legatur nona Lect. de Homil. Dominicæ, ut dicitur in Rubr. de commemor. Si semid. eodem die occurrat, transfertur, ut dicitur in Rubr. de Transl. Festor.

2. De Dominicis infra Oâ. Nativ. Epiph. Ascensionis, & Corporis Christi occurrentibus, Offic. fit sicut infra Oâ. & in Proprio de Tempore, cum commem. Oâ. & sine precibus, & suffragiis Sanctorum. In Dominicis vero, quæ occurrunt infra alias Oâ. totum Officiam fit de Dominica, ut in Psalt. & in proprio de Temp. cum commem. Oâ. amissis etiam dictis Precibus, & suffragiis, ut supra. De Dominica occurrente in die Oâv. fit commem. sicut dictum est, quando in ea fit de Festo Dupl. præterquam in die Oâvæ Epiphaniæ in qua nihil fit de Dominica, quia ejus Offic. ponitur in Sabb. præced.

3. Positum est autem Officiam sex Dominicarum post Epiphaniæ & xiv. post Pentec. ut compleatur numerus triginta Dominicarum, quæ esse possunt ab Epiph. usque ad Septuagesimam & a Pentec. usque ad Adv. ne ulla ex his Dominicis vacet, quin saltem de ea fiat commem. Nam quæ aliquando supersunt post Epiph. ante Septuagesimam ponuntur post xlii. a Pentecost. hoc ordine.

4. Si Dominicæ post Pentec. fuerint xxv. Dominica xxiv. post Pentec. erit quæ est vi. post Epiph. Si fuerint xxvi. Dominica xxiv. erit quæ est v. & xxv. quæ est vi. Si fuerint xxvii. Dominica xxiv. erit quæ est iv. & xxv. quæ est v. & xxvi. erit vi. Si fuerint xxviii. Dominica xxiv. erit iii. & xxv. erit iv. & xxvi. erit v. xxvii. erit vi. & ultimo loco semper ponitur quæ in ordine est xxiv. post Pentec. etiam si post Pentec. aliquando non sint, nisi xxiii. Dominicæ. Tunc enim xxiv. ponitur loco xxiii. & Offic. xxiii. ponitur in præcedenti Sabbato, quod non sit impeditum Festo ix. Lect. alioquin in alia præced. die similiter non impedita, in qua fiat Offic. de Fer. cum commem. Festi simplicis, si occurrat, & in ea legantur tres Lect. de Homil. Dominicæ, ommissis Lection. Scriptur. illius Fer. & in Laud. dicatur Antiphona ad Benedictus, & Oratio de Dominica xxiii. Quod si tota Hebdomada impedita sit

fit festis ix. Lectionum etiam translatis, vel aliqua Octav. tunc in Sabbato legatur ix. Lectio de Homilia Dominica xxiii. & de ea fiat commemorat. in Laudibus tantum, cum Antiphona, & Oratione propria.

5 Cum verò interdum contingat, ut Dominica tertia, vel quarta, vel quinta, vel sexta post Epiphaniam superfit, nec possit poni etiam post xxiii. à Pentecoste, tunc de ea fit officium in Sabbato ante Dominicam Septuagesimæ, ut dictum est suprâ, num. precedenti.

6 De Dominica secunda post Epiph. quando Septuag. venerit immediatè post Oct. Epiphaniz, quomodo agendum sit Offic. habetur in propria Rubr. ante Dñicam i. post Epiph.

7 Cum autem in Proprio de Tempore dicitur aliqua Dominica esse prima mensis, in qua primo ponitur initium libri de Scriptura cum sua historia, id est, cum hiis animadvertendum est, eam dici i. Dñicam mensis, quæ venit in Kal. illius mensis, vel est proximior Kalendis, hoc modo: Si Kal. venerint in ii. & iii. & iv. Feria, Dñica i. mensis erit quæ præcedit Kal. licet veniat in precedenti mense: si autem Kal. venerint in v. & vi. Feria, & Sabbato, prima Dñica erit quæ sequitur post ipsas Kal. Dñica autem i. Adv. non sumitur ea, quæ est proximior Kalend. Decembris, sed festo S. Andree, vel quæ venerit in ipso festo.

8 Officium Dominicæ fit Semid. & incipit à i. Vesp. in Sabbato: & habet totum Offic. integrum usque ad complet. Dominicæ inclusivè, nisi cum alio concurrat, ut dicitur in Rubrica de Concurrentia Officii.

9 Ad Matutin. dicuntur tres Noct. cum Psal. ut in Psalter. & leguntur ix. Lect. ut in Proprio de Tempore.

10 Quomodo autem sit ordinandum ejus Offic. insuper & de Lectionibus, Responsoriiis, & aliis, & quomodo initia librorum Scripturæ cum sua historia sint ponenda, habentur de singulis inferius propriæ Rubricæ.

De Feriis. V.

Officium Feriale, hoc est, Simplex de Tempore occurrit, prout in Psalt. & Proprio de Tempore habetur, fit semper in feriis Adventus, Quadrag. Quatuor Temp. Vigiliarum,

& in feria ii. Rogationum, quando infra Hebdom. non occurrit festum. Duplex, vel Semidupl. vel de Oct. quia tunc de hujusmodi feriis fit commemorat. ut dicitur in Rubrica de Commem. Si vero in eis occurrat festum simplex, de eo fit tantum commemorat. Item per annum fit Offic. in feriis illis diebus, quibus infra Hebdom. in Calendario non ponitur aliquod festum Duplex, Semid. vel Simplex, & non occurrit aliqua Oct. vel Offic. S. Mariæ in Sabbato, vel aliquod festum solemne, aut consuetum in aliqua Ecclesia celebrari, quamvis in Calend. hujus Breviarii non sit descriptum, officium ex Apostolice Sede concessum per Hebdomad. vel Mensem habet locum in feriis extra Adventum, Quadrag. Quatuor Tempora, Vigiliis sive cum jejunio, si ve absque jejunio, feriam secundam Rogat. necnon extra feriam, in qua secundum Rubricas sit reponendum Offic. Dominicæ.

2 Officium feriarum in Advent. Quadragesima, Quatuor Temp. Vigiliis & prima die Rogationum, incipit à Matut. in aliis vero feriis per annum inde fit de Feria, ubi desinit Officium precedentis diei; ita ut si precedentis die fuerit Duplex, vel Semiduplex, Officium Feriarum incipiat sequenti die à Matut. si precedentis die fuerit festum Simplex, de feria fiat à Vesp. precedentis diei inclusivè. Similiter & quando in feria iv. & vi. Quatuor Temp. Septembris, & in feria iv. Cinerum, ac in Vigiliis occurrit aliquod festum Simplex, de quo fieri debet commemorat. tunc præced. diei (nisi fuerit festum ix. Lectionum) in Vesperis fit de feria, ut in Psalterio, sine Precibus, cum Oratione Dominicæ precedentis, & cum commemoratione festi trium Lectionum in sequenti feria currentis, ut dicitur infra in Rubr. de Concurrentia. Terminatur autem offic. de feria subsequente Duplici, vel Semidupl. ad Nonam, subsequente vero Simpliciter, de quo fieri debeat Officium, ad Capit. Vesperarum, quia inde fit de festo Simpliciter, absque ulla deinceps commemoratione feriarum.

3 Ad Matut. dicitur unum tantum Nocturnum cum xii. Psalmis, secundum ordinem Feriarum in Psalterio, & tribus Lectionibus, ut in Proprio de Tempore,

4 Excipiuntur ab hoc ordinario, Officii feriales tres feriz majores Hebdomadz sancte, & feriz Octav. Pasche, & Pentecostes, in quibus fit Offic. ut in propriis locis ponitur.

5 Quomodo ordinandum sit Officium de fer. ad Matut. & alias Horas, item de Lect. & Responsoriis, & quando dicenda sint Preces fer. ac de aliis, quæ ad Offic. fer. pertinent, habentur inferius de singulis propriæ Rubr.

De Vigiliis. VI.

DE Vigilia fit offic. in omnibus Vigil. per annum, quæ jejunantur, ubi in Kalend. annotatur hæc vox, Vigilia; nisi in die Vigil. occurrat festum ix. Lect. vel Oct. tunc enim in offic. ix. Lect. legitur nona Lect. de Homil. Vig. & sit commemor. de ea ad Laudes tantum, cum Añæ ad Bās, & 4. feriz occurr. de Psalt. & Oratione Vig. præterquam in illis festis majoribus, quæ inferius excipiuntur.

1 Si Vigil. occurrat in Dominica, de ea fit offic. in Sabbato, quod non sit impeditum offic. ix. Lect. quia tunc de Vigil. fit tantum comm. ut dictum est. Excipitur ab hac regula Vigil. Nativ. & Epiph. Domini, quæ si venerint in Dominica, fit de illis, ut in propriis Rubricis dicitur. Si autem in Vigil. occurrat festum solemnne alicujus loci, vel ex solemnioribus infra annum, quæ inferius in Rubr. de comm. numerantur (veluti si in Vigil. S. Joannis Baptistæ venerit festum Corporis Christi) nihil tunc prorsus, nec commemor. fit de Vig. excepta Vigil. Epiph. Idem servetur quando aliqua Vigil. venerit in Adv. Quadr. & Quat. Temp. nulla enim in his fer. de Vig. fit comm.

3 Officium Vigilæ incipit ad Matutinum, sicut dictum est in superiori Rubrica de fer. terminatur autem ad Nonam, quia Vesp. sunt de sequenti festo.

4 Officium Vigilæ totum fit de feria occurr. ut in Psalt. & tres Lect. leguntur de Homil. in Evang. Vigil. ut in propriis locis assignatur, cum tribus Respons. de fer. occurrenti, ordine in Rubr. de Respons. descripto. Dicuntur Preces feriales, & Commemor. communes, alique

Part. Autumnalis.

omnia sicut in feriis Adv. Quadragesimæ, & Quatuor Temporum, de quibus & de aliis circa ordinandum ejus officium, habentur inferius propriæ Rubr.

5 Excipitur ab hoc ordinario Vigil. quæ jejunantur, Vigil. Pentec. quæ cum tribus Noct. sub Offic. semid. celebratur, ut ibi, & Vigil. Nativ. Domini, quæ Noct. Fer. excepto, in Laud. & Horis habet reliquum officium dupl. In Vigiliis vero Epiph. & Ascensionis, quæ non jejunantur, fit offic. ut in propriis locis notatur.

De Officiis. VII.

DE octava fit offic. vel saltem commemor. (quando aliquo festo, vel Dominica impeditur) per octo dies continuos. Fit de Oct. in Paschate Resurrect. in Ascens. Domini, in Pentec. in festo Corporis Christi, in festis, in quibus in Kalend. apponitur Octav. Item in festo Dedic. propriæ Eccles. & in festo principalis Patroni, & Titularis loci, vel Ecclesie, & in festis aliorum Sanctorum, quæ apud quasdam Ecclesias, Congreg. & Religiones consueverunt solemniter cum oct. celebrari: nisi illa festa venerint in Quadr. quo tempore omittitur officium cujuscumque octavæ. Quod si aliquod festum, quod celebrari solet cum oct. paulo ante Quadragesimam venerit, & jam per aliquot dies factum sit offic. de ejus octav. adveniente Quadragesimæ, nihil amplius fit de ea, nec commemor. Et idem servetur de octavis nondum absolutis, quando supervenit festum Pentec. & dies 17. Decemb.

2 In Pascha Resurr. & Pentec. offic. oct. terminatur in Sabb. seq. ad Nonam.

3 Infra oct. fit de festo Duplicib. & Semid. occurr. ac etiam translatis, ut dicitur infr. de Transl. Festorum num. 5. cum comm. oct. nisi illa festa sint de solemnioribus enumeratis in seq. Rubr. de commemor. in quibus nulla fit commemor. de octava, exceptis oct. Nativ. Epiph. & Corporis Christi, de quibus fit semper commemor. quocumque festo in illis occurr. Infra oct. autem Pasche & Pentecost. non fit de festo aliquo, etiam principali Patrono,

***

vel

vel Titul. Ecclesie, vel Dedic. ejusdem, sed transferatur post octavam. Infra oct. Epiph. fit tantum de Patrono, vel Titul. Ecclesie, & de Dedic. ejusdem (non tamen in die oct.) cum commem. oct. Infra oct. Corporis Christi fit tantum de Duplicibus, non tamen translatis, cum commem. oct. De Semid. vero infra eam non fit, sed transferuntur post octav. ut dicitur in Rubr. de Translat. Festorum. De Simplicibus infra quascunque oct. occurrentibus fit tantum commemor. præterquam in duobus diebus post Pascha, & Pentecost. ut dicitur in seq. Rubr. de commemor. De Dominicis infra oct. occurrentibus fit Offic. ut dictum est supra in Rubric. de Dominicis. Si duæ oct. simul occurrant, ut oct. S. Joannis Baptiste, & oct. Corporis Christi, vel oct. Patroni, vel Titularis Ecclesie cum alia octava) quando non erunt celebranda Festa ix. Lect. vel dies Dominicus, fit Offic. de digniori, cum commem. alterius. De die autem octav. cujus cumque festi fit totum Offic. Dupl. cum commemorat. diei infra allam octav. De festis occurrentibus in die octav. servetur quod dicitur in Rubr. de Translat. festorum.

4 Officium de oct. fit cum tribus Noct. novem scilicet Psalmis, & ix. Lection. exceptis oct. Pasche, & Pentec. in quibus fit cum uno Noct. ut suis locis ponitur, & omnia dicuntur sicut in die festi, præter Lection. quarum primæ tres semper sunt de Scriptura occurr. in Officio de Tempore, præterquam infra oct. Assumpt. B. M. in qua singulis diebus posite sunt Lectiones propriæ de Canticis Cantorum: alia Lection. secundæ & tertiæ Nocturni dicuntur quæ infra octav. posite sunt. Infra octav. vero Patroni, vel Titularis Ecclesie, aut alterius festi, quod in aliquibus Ecclesiis consuevit cum octava celebrari, si apud illas Ecclesias non habentur propriæ, & approbatae Lectiones, pro secundo & tertio Nocturno infra octav. repetantur Lectiones posite in Comuni Sanctorum, si de Sanctis fiat oct. alioquin Lectiones diei festi.

5 Infra octav. Offic. fit Semidupl. in die oct. Duplex. In Vesper. in-

fra octav. omnia dicuntur, sicut in secundis Vesp. Festi, & in primis Vesp. diei octavæ, omnia sicut in primis Vesp. Festi, nisi aliter in propriis locis notetur.

6 Infra oct. non fiunt Suffragia consueta de Sanctis, nec dicuntur Preces ad Primam, & Complet. etiam si fiat Offic. de Dominica, vel festo Semidupl. In aliis, quomodo sit ordinandum Officium de oct. habentur inferius propriæ Rubricæ.

De Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato. VIII.

IN omnibus Sabbatis per annum extra Advent. & Quadr. ac nisi Quatuor Tempora, aut Vigil. occurrant, vel nisi fieri debeat de Fer. propter Offic. alicujus Dominice aliquando infra Hebdomad. ponendum, ut in Rubr. de Domin. dictum est: & nisi fiat Offic. ix. Lect. vel de oct. Pasche, & Pent. semper fit Offic. de S. Maria, eo modo, quo fit de festo Simplicis, quemadmodum circa finem Breviarii disponitur. De festo autem Simplicis in Sabbato occurrente fit tantum commemorat.

2 Cum vero supradictis diebus fieri non potest Offic. de S. Maria, nulla etiam fit commemor. de ea propter Sabbatum, sed tantum in Semidupl. (quando ejus Officium parvum non dicitur) fit consueta ejus commemor. per annum cum aliis Suffragiis positis in Psalter. post Vesp. Sabbati.

3 Ejus Offic. in Sabbato incipitur Fer. vi. ad modum festi Simplicis, à Capitulo, & terminatur ad Nonam Sabbati. Si autem feria vi. occurrat Offic. ix. Lect. in Vesp. fit tantum commemor. de S. Maria cum Ant. Versu, & Orat. quæ habentur in Offic. ejus in Sabbato, nisi illud Offic. ix. Lection. sit eadem beata Maria, quia tunc nulla alia commem. de ea facienda est.

4 Ad Matut. post Invitat. & Hymn. de S. Maria, dicitur unum Noct. cum duodecim Psal. ferial. ut in Psalt. Versus de S. Maria, prima & ii. Lectio ex Script. de Temp. occurrenti, tertia Lectio, & alia omnia tam in Matutin. quam in Laudib. & Horis, ut in Offic. S. Mariæ in Sabbato assignantur.

5 Dicuntur Preces Dñicales ad Primam, & Complet. & sunt Suffragia consueta de Apostolis, & Pace, & Temp. Pasch. sola commem. de Cruce, ut in ii. Feria post Oñ. Pasch. Post Nonam nihil sit de ea, nisi consueta ejus commem. cum aliis suffragiis quando dicenda sunt in Offic. de Dominica.

De Commemorationibus. IX.

Commemorationes sunt de festis simplicibus, quando in eorum diebus incidit festum ix. Leñ. etiam translatum, vel Domin. vel Oñav. vel Sabbatum, & quando fieri debet de fer. ut ponatur Offic. alicujus Dominice, quæ eo anno supersit.

1 De Feriis Adventus, Quadrag. Quatuor Temp. Vigil. & ii. Rogat. sit commem. quando festum ix. Leñ. in illis feriis occurrit. Si Simplex festum in eisdem fer. occur. Offic. sit de Fer. & commem. de festo Simpl.

3 Præterea sit commem. de Dominicis a Pent. usque ad Advent. & ab Epiph. usque ad Septuag. & a Dominica in Albis usque ad Pentec. exclusive, quando festo Dupl. impediuntur. De aliis Domin. nulla sit commem. occur. festo Dupl. quia festum in illis occurrens transfertur: nisi illud festum fuerit principalis Patroni, vel Tituli, aut Dedicat. ipsius Ecclesie, non autem alicujus Capellæ, vel altaris ejusdem Ecclesie, & tunc de hujusmodi principali festo sit tantum in eo loco, vel Ecclesia, cujus est Patronus vel Titulus, aut Dedicatio cum commem. Dominice, excepta Dominica i. Advent. Dominica i. Quadr. Dñica Passionis, Dominica Palmarum, Dominica Pasche, Dominica in Albis, ac Dominica Pent. & Trinitat. in quibus hujusmodi occur. is festum transfertur in seq. diem similiter non impediam: dummodo non fuerit infra majorem Hebdom. & per oñ. Pasche, & Pentec. quibus diebus non sit de aliquo festo Dupl. occurrent.

4 De Oñav. etiam, quando festo ix. Leñ. vel Dominica impeditur, sit commem. nisi illud festum ix. Leñ. fuerit solemne principale alicujus loci, ut supra. Nam in i. Vesp. & Laudib. hujusmodi festi nulla sit commem. festi Simplicis occur. nec alicujus Vig. (excepta Vig. Epiph.)

nec alicujus diei infra Oñ. nec alicujus preced. festi novem Leñ. (nisi id festum fuerit ex iis, quæ infra in hac eadem Rubrica enumerantur,) nec diei Oñ. nec Dominice, si festum illud solemne celebretur Fer. ii. exceptis Dominicis Adv. & Dominicis a Septuag. usque ad Oñ. Pasche inclusive, de quibus Dñicis, sicut etiam de Fer. Adv. Quadrag. Quatuor Temp. & ii. Rogationum semper sit commem. quocumque festo adveniente. Quod si hujusmodi festum solemne venerit in quacumque Dominica, sit commem. de ea in utrisque Vesp. & Laud. Et similiter si occurat in die Oñava alicujus festi habentis oñ. de ea fiet commem. etiam in utrisque Vesp. & Laudib. In ii. autem Vesp. festi prædicti sit commem. de Duplici, Semidupl. & Dominica seq. & non de aliis.

5 Idem servatur in quibusdam festis majoribus per annum, scilicet in Nativ. Domini (in cujus Offic. nulla sit commem. de S. Anastasia, sed in secunda tantum Missa) in Epiph. in Pascha Resurrex. cum tribus proximè antecedentibus, & duobus sequentibus diebus, in Ascens. Domini, in Pentecoste cum duobus sequentibus diebus, in festo Corporis Christi, in festis Nativitatis S. Joannis Baptiste, SS. Apostolorum Petri, & Pauli, & Assumpt. B. Mariæ, in festo Omnium SS. & in festo Dedicat. propriæ Ecclesie, in quibus festis sunt commem. eo modo tantum, quo dictum est supra de festo solemni alicujus loci.

6 In festis autem secundi ordinis videlicet, Circumcis. Trinitatis, Conceptionis, Purificationis, Annuntiat. & Nativ. B. Mariæ, in natalitiis xii. Apostol. & Evang. in festo S. Joseph, in festo Inventionis S. Crucis, & in festo S. Laurentii, & Dedic. S. Michaelis Archangeli, in i. Vesp. sit commem. Festi Duplicis eo die celebrati, nisi aliter in propriis locis notetur: de Dominica vero, de die infra Oñav. & de Festis semiduplicibus non sit commem. eo modo, quo nec in festo solemni alicujus loci, ut dictum est supra. De Simplicibus, & Vigiliis in his festis occur. legitur ix. Leñ. & sit commem. in Laud. tantum. In ii. autem Vesp. sit commem. de quocumque sequenti festo

*** 2 etiam

etiam Simplici, & de die infra Oct. si de ea fieri debeat Offic. die seq. De Octav. Nativ. Domini, Epiph. & Corporis Christi semper fit commemor. in utrisque Vesp. & Laud. quodcumque contigerit infra illas de aliquo alio festo Offic. celebrari juxta Rubr. de Octavis, num. 3.

7 De Dominicis, & Feriis Adv. & Quadrages. communem. fit in utrisque Vesp. & Laudibus. De Feriis Quat. Temp. Vigil. & ii. Rogat quando de illis commemor. fieri debet, fit in Laud. tantum. De festis autem Simplicibus, (nisi in diebus supradictis occurrant) comm. fit in i. Vesp. & Laud. eo die, quo in Kalend. assignantur. De aliis vero Dominicis per annum, & Octav. commemor. in utrisque Vesp. & Laud. nisi concurrant cum suprâ enumeratis festis.

8 Commemorationes fiunt hoc modo. Post Orationem diei, in i. Vesp. dicitur Antiph. quæ posita est ad Magnificat, & in Laudib. quæ posita est ad Benedicimus in Communi (si propriam non habuerit) conveniens ejus offic. cujus fit commemor. post Añam dicitur Versus, inde sumendus, unde sumpta est Antiphona, scilicet post Hymn. Vesperarum, & Laudum: deinde dicitur Oratio. Si Añæ, & Versus Festi, de quo fit commemor. sumenda essent ex eodem Communi, unde sumpta sunt in offic. diei: in Festo commemor. variantur, ita ut in i. Vesp. sumantur ex Laudib. & in Laud. ex i. Vesp. ejusdem Communis, nisi aliter signetur. Et similiter si in secundis Vesp. S. Agathæ, aut alterius Sanctæ ix. Lect. fieri debeat commemor. B. Mariæ pro ejus offic. in sequenti Sabbato celebrando, ne repetatur ꝑ. Diffusa est gratia, dicatur ꝑ. Benedicte tu, ex Laud. Si item occurrat, ut eadem sit Oratio Festi, de quo fit offic. & ejus de quo fit commemor. mutetur Oratio pro commemor. in aliam de communi. Si de Temp. fiat commemor. de Dominica scilicet, vel feria, Añæ & ꝑ. ante Orat. eodem modo sumantur ex proprio de Tempore si habuerit proprium: alioquin de Psalterio. Oratio vero ex proprio de Tempore. Si vero plures sint commemor. simplicium, tunc secunda commemor. sumuntur ex secundis Vesp. cum Versu ii. Nocturni, tertia vero commemor. fiat, desumen-

do Añam primam ex iii. Nocturno cum versu ejusdem Nocturni. Ad Laudes prima commemor. cum versu erit propria ex i. Vesp. ii. commemor. fiet cum Antiph. iii. Noct. & versu assignatis in i. Vesp. Tertia autem commemor. fiet desumendo Antiph. & versum dictos ii. loco in i. Vesper. nempe Añæ secunda Vesperum, & Versus secundi Nocturni.

9 Quando fit commemor. de Dominica vel Feria, quæ habent propriam Homil. nona Lectio in officio diei novem Lect. legitur de Homil. Dominicæ, vel feriaz, quæ erit vel prima de Homilia, vel tres simul in una Lect. conjunctæ.

10 Si in die, in quo fit offic. ix. Lect. fiat commemor. de festo trium Lect. ix. Lectio legitur de festo trium Lect. si propriam habuerit, si duas, ex duabus fiat una Lect. quæ sit nona in offic. novem Lect. quæ Lect. de Sancto non legitur, quando de eo fit commemor. in Dominicis, quæ habent ix. Respons. nec quando ix. Lectio legenda est de Homil. Dñicæ, vel feriaz, ut suprâ, nec in Feriis, & aliis diebus, quando in offic. diei leguntur tantum tres Lect. nec etiam ix. Lect. legitur de die infra Octav. quando de ea fit commemor. in Dñicæ, vel aliquo festo, licet habeat Evangelium proprium, & Homiliam.

11 Quando contingit fieri plures commemor. servetur hic ordo. De Duplici fiat ante Dominicam, de Dñicæ ante festum semid. de semid. ante diem infra Oct. de die infra Octav. ante fer. Adv. Quatuor Temp. Vigiliarum, & Rogationum, & de dictis feriis ante festum simplex. De B. Maria (quando in ii. Vesp. Festi ix. Lect. quod fer. vi. celebratum sit, de ea fieri debet commemor. pro officio seq. Sabbati) fiat ante festum Simplex in Sabbato occurrens. De festo Simplici fit commemor. ante Suffragia, seu communes commemor. de Cruce, S. Maria, Apostolis, & Pace, & ante commemor. cujuscumque Tituli, vel Patroni Ecclesiæ, quæ etiam pro sui dignitate aliis suffragiis prædictis praponeretur. De quibus Suffragiis quomodo, & quando facienda sint, habetur inferius propria Rubrica.

De Translatione Festorum. X.

SI aliquod festum dupl. occurrat in Dominicis Adv. & in Dominicis à Septuages. usque ad Dominicam in Albis inclusive, in Vigil. Nativ. Domini, in die Circumcisionis, in tota Oct. Epiph. in ser. iv. Cinerum, in tertia majori Hebdom. & infra oct. Pasche, in Ascens. Domini, in diebus à Vigil. Pentec. usque ad festum Trinitat. inclusive, in festo Corporis Christi, & ejus die octav. in festo Assumpt. B. M. Virg. & omnium SS. transferatur in primam diem festo duplici, vel semidupl. non impeditam: exceptis tamen festis Nativit. S. Joannis Baptistæ, & SS. Apostolor. Petri & Pauli, quæ in die octav. Corporis Christi celebrantur, excepto quoque festo quocumque solemniori alicujus loci, quod in propria tantum Ecclesia, etiam in aliquibus ex supradictis diebus occurrens, scilicet in Dominicis ii. iii. & iv. Adv. & Quadr. Dominica Septuag. Sexag. & Quinquag. & dieb. infra oct. Epiph. (ut in Rubr. de commem. dictum est) celebratur. Si autem festum Nativitat. S. Joannis Baptistæ venerit in die Corp. Christi, transferatur in sequentem diem, cum commem. oct. & in secundis Vesper. Corporis Christi sit tantum commem. S. Joannis, sequentibus autem diebus sit Offic. de eadem oct. Corp. Christi, cum commem. oct. S. Joannis. Dies autem oct. S. Joannis tunc veniens in die oct. Corporis Christi, non transferatur, sed de illo eo anno sit tantum commem. in utrisque Vesper. & Laudibus diei oct. Corporis Christi: & id semper servetur, quando festum habens octav. transferatur, ut non ideo dies octav. transferatur, sed ipsa die de ea fiat commemor. quæ alias erat octav. si festum non fuisset translatum. Quod si festum post totam suam octav. transferri contigerit, illo anno celebretur sine oct. nisi Titularis Ecclesie privilegio aliter fieri oporteat.

2 Si in die octav. alicujus festi habentis octav. occurrat aliquod festum Duplex ex majoribus supra in Rubr. de commem. enumeratis, fiat de festo cum commem. diei octav. excepta die octav. Nativit. Do-

mini, & Epiph. in quibus non sit de aliquo festo, sed transferatur in primam diem similiter non impeditam. Si autem non fuerit ex prædictis festis, fiat de octav. & festum transferatur, ut supra.

3 Si aliquod festum Duplex infra octav. occurrens, alio majori festo Duplex, impediatur, transferatur in primam diem similiter non impeditam, & in eo fiat commem. de oct.

4 Si in aliis Dominicis per annum a supradictis occurrat festum Duplex non transferatur, ut dictum est in Rubrica de Commem.

5 Festum semiduplex occurrens diebus supradictis, infra octav. Corporis Christi, & aliis Dominicis per annum, transferatur in primam diem simili officio non impeditam: occurrens vero in Dominicis infra illas octav. in quibus sit de festis occurrentibus, (ut dictum est in Rubr. de octav.) transferatur in sequentem diem, cum commem. octav. quæ si fuerit alio festo Duplici, vel Semiduplici impedita, prædictum festum Semidupl. veniens in Dominica, transferatur post Octavam: ita ut festum Semiduplex infra Octav. non transferatur, nisi in proximè sequentem diem.

6 Si duo, vel plura festa novem Lectionum simul eodem die veniant, fiat Officium de majori, id est, de Duplici, & Semiduplicia transferantur. At si omnia fuerint Duplicia, vel omnia semiduplicia; fiat de cigniori, seu solemniori, & quæ minoris solemnitatis sunt, transferantur.

7 Si plura festa ix. Lect. transferenda sint, prius transferatur Duplex quam semiduplex, & inter plura Duplex quod est magis solemne, semper prius transferatur, & prius celebretur, alioquin si sunt æqualia, unum ante aliud transferatur eo ordine, quo erant celebranda in propriis diebus. In occurrentia vero ejusdem ritus, & alias quomodocumque parium, talis ordo servetur, ut primum locum habeat officium Ecclesie particularis, secundum Ordinis, tertium Diocesis; quartum Nationis, quintum Ecclesie universalis.

8 Festum simplex numquam transferatur: sed si de eo fieri non potest offic. fiat commem. ut dictum est in Rubr. de commem. si autem venerit in illis diebus, in quibus

de simplici nulla fit commemor. eo anno non fit de eo amplius.

9 Si aliquod Festum ix. Lect. in quo annotatum est fieri commemor. alicujus Sancti, transferatur propter advenientem Dominicam, vel aliud festum majus, non tamen transfertur cum illo commemor. illius Sancti, in eo assignata: sed dicta commemor. fit die suo in Dominica, vel alio festo, in quo fieri possit, cum ix. Lect. ejusdem, si propriam de vita Sancti habuerit: Festum vero ix. Lect. transfertur sine ulla amplius commemor. festi simplicis prædicti. Quod etiam servatur in commemor. occurrentibus in Vigiliis, cum de Vigilia veniente in Dominica fit in Sabbato præcedenti: tunc enim commemor. festi Simplicis non fit in Officio Vigil. sed in Dominica. Festa simplicia si adsint perpetuo impedita, ita ut de illis nequidem commemor. perpetuo fieri possit, non potest Ordinarius loci assignare certam diem aliam illis festis impeditis. In officio de die non vero de Sanctis infra octav. corporis Christi non legitur ix. Lectio de simplici, sed fit commemor. in Vesp. & Laud. Dominica in Albis potest legi ix. Lectio de simplici occurrente.

De Concurrentia Officii. XI.

Concurrentia Officii attendenda est semper in ii. Vesp. quomodo sit ordinandum offic. cum sequenti die. Itaque cum dicitur offic. aliquod cum alio concurrere, intelligitur de præcedenti in ii. Vesp. cum seq. in primis Vesp.

2 Duplici ergo in ii. Vesp. concurrente cum alio seq. dupl. in primis, si utraque sint ejusdem solemnitatis, regulariter a Capitulo fit de sequenti, cum commemor. præced. nisi aliter in propriis locis annotetur. Si vero non sint ejusdem solemnitatis, servetur differentia in Rubr. de commemor. & Transiitione festorum assignata: ut scilicet festa majora habeant i. & ii. Vesp. integras, cum commemor. minorum, quando de eis fieri debet. Si autem post aliquod festum ex iis, quæ in secundo ordine posita sunt in Rubr. de commemor. sequatur immediate aliud ex solemnibus majoribus, Vesp. erunt de seq. cum commemor. præced. Inter festa æqualis solemnitatis ser-

vetur hic ordo, ut festa Domini præferantur omnibus aliis, & habeant utraque Vesp. integras sicut festa B. Mariæ, festis Sanctorum. Item festa Angelorum, & Apostolorum, ceteris aliis: & festa illorum Sanctorum, qui in propriis locis, vel Ecclesiis solemniter celebrantur, aliis in Kalendario descriptis.

3 Duplici vero concurrente cum festo Semid. cum Dominica, cum die infra Octav. cum festo Simplici, & cum Offic. B. Mariæ in Sabbato, omnia in ii. Vesp. de Dupl. cum commemor. illorum, nisi illud Dupl. fuerit de iis, quæ excipiuntur in Rubr. de commemor. in quibus aliquæ commemor. omittuntur. Duplici etiam, & quocumque Offic. ix. Lect. concurrente cum Feria, vel potius seq. feria, omnia de Duplici, & nihil de fer. sequenti. Sed si festum celebretur in Adv. & Quadrag. fit semper commemor. de feria, ut infra dicitur. Idem dicendum de festis Simplicibus venientibus cum sequenti festo novem Lect. de quibus etiam commemor. fit non ratione concursus, sed quia eodem die occurrunt, ut dictum est in Rubr. de commemor.

4 Semiduplici festo, Dominica & die infra Oct. concurrente cum seq. Duplici, omnia de Dupl. cum commemor. illorum, nisi Dupl. fuerit ex numero majorum, quæ supra in Rubr. de commemor. numerata sunt, in quibus nulla fit commemor. præced. Semid. festo concurrente cum seq. alio Semidupl. cum Dñica, vel cum die infra Oct. a Capit. fit de seq. & commemor. præced. nisi aliter signetur. Semid. autem concurrente cum sequenti festo Simplici, vel cum offic. B. Mariæ in Sabbato, omnia de Semid. cum commemor. seq.

5 Dominica concurrente cum seq. festo Semidupl. & cum die infra Oct. vel cum festo Simplici, omnia de Dominica cum commemor. seq.

6 Die infra Octav. concurr. cum seq. Dominica, vel Semid. a Capit. fit de seq. cum commemor. Octav. Dies infra Octav. cum Simplici proprie non habet concursus, quia in sequenti die infra Octav. non fit de Simplici, nisi commemor. quæ & eadem ratione in præcedenti die infra Octavam fieri debet.

7 Die Octav. concurrente cum alia die Octav. a Capitulo fit de seq. cum com-

commem. praced. excepta Oñ. Corpore Christi concurrente cum Oñ. S. Joannis Baptista, in qua de seq. fit tantum commem. & quando aliter in propriis locis notatur. Die Oñ. concurr. cum sequenti Duplici minori, etiam translato, a Capitulo fit de seq. cum commem. oñ. concurrente vero cum seq. dupl. majori, etiam translato, totum Offic. fit de seq. cum commem. Oñav. excepta die Oñ. Epiph. Pasche, Ascensionis, & Corporis Christi, in quibus de seq. fit tantum commem. Si autem sequens Festum etiam translatum, fuerit ex solemnioribus supra enumeratis in Rubrica de commem. in secundo ordine, nrm. 6. totum Offic. fit de sequenti, cum commemorat. Oñav.

8 Simplex cum alio non potest concurrere in ii. Vesp. (licet cum ipso possit esse concursus in i. Vesp.) etiam non habet ii. Vesp. sed ejus Offic. terminatur ad Nonam, & deinceps nihil fit de eo, nec commem. Si sequatur aliud Simplex, Psalmi erunt de Fer. occur. in Psalt. ad Vesp. & a Capitulo fit de seq. Simpliciter sine ulla commemor. praced. Si sequatur Offic. ix. Leñ. Vesp. totum erunt de eo sine ulla similiter commem. Simpl. praced. Si nullum Festum sequatur, subintrat Offic. de Temp. & Vesp. totum erunt de Feria.

9 Feria non potest concurrere cum alio Offic. in ii. Vesper. neque cum ipsa potest esse concursus in i. Vesp. quia ejus offic. incipit & desinit, ubi desinit & incipit quodcumque aliud est. Quamvis proprie (si ei dandum est principium) sequente feria post aliam feriam, ejus Offic. incipit a Matutino, & terminatur sequente alia feria ad Completor. & ideo si feria sequatur aliam fer. in Vesper. pracedentis feriz nihil fit de seq. quoad ea quæ in seq. feria sunt propria. V. gr. si in Vesp. feriz iii. ante feriam iv. Cinerum fiat de feria, dicitur Oratio Dominicæ praced. non autem ea, quæ est propria in sequenti feria iv. Cinerum, nec ante Orat. dicuntur Preces, quæ dicendæ sunt in dicta feria iv. Cinerum. Quod etiam fit, quando feria per annum pracedit feriam Quatuor Temp. vel Vigilium. Hac etiam ratione superius dictum est in concurrentia aliorum Offic. cum feria nullum Offic. con-

currere, & nihil fieri de feria pracedente, & veniente alio Officio. Si autem de ea aliquando fieri debeat commem. in Vesper. non fit ratione concursus, sed quia eo die, quo offic. feriarum Adventus & Quadragesimæ impeditur, illarum commem. ratione temporis ex præcepto Ecclesiæ prætermitti non debet.

10 Cum vero occurrit, ut Festum simplex veniat in feria iv. & vi. Quatuor Temp. in feria iv. Cinerum, & in Vigil. quæ jejunantur, Vesp. antecedit. (nisi ea die celebratum sit festum ix. Leñ.) erunt de fer. communi per annum, non autem de seq. ut dictum est, cum commem. festi Simpl. in seq. feria occur. Quod ideo non fit, quia sequens feria habet i. Vesper. sed quia cum festum simplex in seq. die non habeat Offic. propter fer. prædictam in eo occurrentem, nec etiam convenit illud habere primas Vesper. in praced. die. Et eadem oratione: si festum simpl. occurrat fer. v. in Cæna Domini, in qua de eo non debet fieri commem. nulla etiam fiet commem. in Vesp. feriz iv. praced.

De ordinando Officio ex prædictis Rubricis. XII.

SI quis velit ex prædictis Rubricis ordinare Offic. occurrentis diei, videat in Calendario & in Tabula Festorum Mobilium, de quo fiat offic. seq. die, & ut invenerit esse faciendum, sic ordinabit illud in Vesper. & aliis Horis nocturnis & diurnis.

1 Si ordinandum sit Offic. de Temp. idest, de Dominica, vel feria recurrendum est semper ad Psalter. ubi ordinate ponitur quod est commune Offic. de Tempore cum distributione Psalmorum. & ad Proprium de Temp. ubi Leñ. & Respons. quædam Antiph. & Orationes ponuntur quæ desunt in Psalter. Invitator. Hymni, Capitula, Versus, Responsoria brev. & Antiphonar. quæ diversis temporibus ponuntur in Proprio, dicuntur loco eorum, quæ sunt in Psalterio cum vero propria non fuerint, dicuntur ut in Psalterio.

3. Si Officium sit ordinandum de Sancto, recurrendum est semper ad Commune Sanctorum (nisi proprium habeat in proprio Sanctorum) ubi pro qualitate festi: si ix. Leñ. idest

duplex, vel semiduplex fuerit, omnia ordinate ponuntur, illis exceptis, quæ propria suis locis habentur. Si festum fuerit trium Lection. Nocturn. feriz, & Lect. exceptis omnia sumuntur de eodem Communi. Tres Lect. i. Noct. in offic. ix. Lect. & r. & ii. Lect. vel prima tantum in Festis trium Lect. sumuntur de Script. in offic. de Temp. nisi aliz in propriis locis ponantur.

4. In maioribus solemnitatibus, & festis per annum, totum offic. ordinatur, ut in propriis locis ponitur.

5 In Festis beate Mariæ (omissis iis, quæ propria in illis habentur) Hymni, novem Psal. & alia quædam requirenda sunt ex Communi ejus in offic. parvo circa fin. Brev.

6 Modus inchoandi offic. dicendi Invitatorium, Hymnos, Antiphonas, & Versus; habetur in principio Psalt. Cum vero Antiphonar. duplicandæ sunt, dicuntur integræ ante Psalmos, sicut in fine Psalmorum.

7 Modus dicendi Absolutiones, & Benedictiones ante Lect. Legendi & terminandi Lect. dicendi Responsor. post Lect. ac Responsor. brevia post Capitula, habetur in prima Dominica de Adventu.

8 Quomodo sit inchoandum, & terminandum off. per Horas, habetur in Psalt. quomodo terminandum per Antiphonas B. Mariæ, habetur in fine Completorii.

9 Sed ut hæc omnia facilius habeantur, positz sunt seq. Rubricæ, de singulis Horis, earumque partibus distinde cognoscendis.

De Matutinis XIII.

AD Matutinum hæc per ordinem regulariter dicuntur, secundum diversitatem offic. nisi aliter in quibusdam diebus annotetur. Pater noster, Ave Maria, Credo, omnia secreto, deinde clara voce Hebdomadarius dicit, Domine labia mea, &c. pollice signando sibi os signo Crucis. Deus in adjutorium, &c. manu extensa signando se signo Crucis a fronte ad pectus, & a sinistro humero usque ad dextrum (quod servatur in principio omnium Horarum, cum dicitur, Deus in adjutorium) cum Gloria Patri, & aliis, ut in principio Psalterii. Deinde dicitur Invitat. conveniens offic. de

Temp. vel de Sancto, quod dicitur cum Psalm. Venite exultemus, eo modo quo in principio Psalterii describitur. Dicto Psalmo, & repetito Invitat. dicitur Hymn. qui off. de Temp. vel de Sancto convenit.

2 Postea in Duplicibus & Semiduplicibus dicuntur ix. Psalmi (scilicet in Dominicis plures ut in Psalter.) cum Antiph. & Versibus, quæ tempori, vel festo conveniunt, & totidem Lectiones cum octo Responsor. aliquando cum novem, ut suis locis ponitur, per tres Noct. distindos hoc modo.

3 In i. Noct. dicuntur tres Psalmi cum tribus Antiphonis, post singulos Psal. una Antiphona; sed tempore Paschali, idest a Dominica in Albis usque ad Pentec. (præterquam in Offic. Ascensionis Domini) tres Psalmi cujusque Noct. dicuntur sub una Antiph. & in fine Psalmorum. post ultimam Antiphonam cujusque Noct. dicitur Versus, postea Pater noster. Et ne nos, Absolutio, Exaudi, Benedictio. Benedictione perpetua, & aliz ad singulas Lect. ut in prima Dñica de Adv. ordinantur. Deinde leguntur tres Lect. de Script. quæ per ordinem in offic. de Temp. occurrunt (nisi aliz assignentur) & ad singulas Lect. dicitur unum Respon. conveniens offic. si de Temp. ut in Proprio Temporis; si de Sancto, ut in Proprio Sanctorum, alioquin, ut in Communi, etiam si Lect. i. Noct. fiat de Scriptura Officii de Tempore.

4 In fine ultimi Responsorii cujusque Nocturni dicitur, Gloria Patri, cum repetitione partis Responsorii; eo modo, quo notatur in iiii. Responsorio primæ Dominicæ de Adventu; nisi aliter in propriis locis signetur.

5 In ii. Noct. dicuntur alii tres Psalmi, Antiphonar. Versus, Pater noster, Absolutio, Ipsiùs pietas, & ei consequentes Benedict. ut in dicta Dominica prima de Advent. iiii. Lect. de aliquo Sermone: aut de vita illius Sancti, de quo fit offic. & ad quamlibet Lect. unum Respon.

6 In iiii. Nocturn. alii tres Psalmi cum Antiphonis, ut supra: post tertiam Antiph. Versus, Pater noster; Absolutio, A vinculis, & Benedictiones consequentes, ad singulas Lection. quæ erunt de Homil. & Evan.

Evangelii de Temp. vel de Festo, secundam qualitatem Offic. ut in eadem prima Dñica de Advent. ponantur. Post vii. & viii. Lect. dicitur Responsorium offic. conveniens, idest, post quamlibet unum: ali- quando autem dicitur etiam post ix. Lect. ut suis locis notatur: & in fine ultimi Resp. aut viii. aut ix. dicitur Gloria Patri, ut supra, nisi aliter signetur. Si non dicitur ix. Responsor. post ultim. Lect. dicitur Hymnus, Te Deum.

7 In Offic. trium Lect. ad Matut. Pater noster, Ave Maria, Credo, Domine labia, &c. Invit. & Hymn. in feriali Offic. de Fer. si non sint in proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalt. in Festis, de festo, ut in Communi Sanctorum. Deinde Noct. Feriz, ut in Psalt. idest, xii. Psal. cum sex Antiph. & Tempore Pasch. cum una Antiphona Alleluja, qui dicuntur tam in Offic. feriali, quam in festis Simplicibus.

8 Post Psalmos, & Antiphonas dicitur γ . in fer. Offic. ut in Psalt. in Festis, ut in Communi Sanctorum: qui in festis sumitur secundum Ferias ex Noctur. Communi; unde sumuntur Resp. ut dicitur infra in Rubr. de Versib. & Responf. Post γ . dicitur Pater noster, Absolut. & Benedic. ut habetur infra in Rubr. de Absolutionibus, & Benedictionibus. Tres Lect. (si non addit Homil.) singulæ in Offic. feriali dicuntur de Script. quæ eo die occurrunt in proprio de Tempore: si addit Homil. singulæ tres de Homil. In festis prima, & secunda de eadem Scriptura, tertia de Sancto. Si fuerint duæ Lect. de Sancto, prima tantum erit de Scriptur. reliquæ de Sancto.

9 Post singulas Lection. in feriis extra tempus Pasch. dicitur unum Responsorium, ita ut dicantur tria Responf. tempore vero Paschali, & in festis, duo tantum Resp. dicuntur, scilicet post i. & ii. Lect. tantum. In fine ultimi Responf. secundæ scilicet, aut tertiæ, dicitur Gloria Patri, cum repetitione partis γ ii, nisi aliud notetur. Quæ Responsoria in offic. de Sanctis sumuntur ex Communi Sanctorum; in feriali offic. ex Dominicis, quando propria per Ferias non distribuuntur, ordine descripto in Rubr. de Res-

ponsoris. Quando non dicitur tertium Responf. post tertiam Lection. dicitur Hymnus, Te Deum.

De Laudibus. XIV.

AD Laudes dicto Hymno, Te Deum, vel ultimo Responsor. Hebdomadarius absolute dicit: Deus in adiutorium, &c. ut supra, & dicuntur Psalmi, & Canticum Benedicite, vel aliud, ut habetur in feriali officio extra tempus Paschale, cum Antiphonis offic. convenientibus. Qui Psalmi, & Canticum in Dominicis per annum (exceptis Dominicis a Septuag. usque ad Dominicam Palmarum inclusive) & in Feriali offic. temporis Paschalis, ac in Festis tam novem, quam trium Lect. dicuntur de Dominica, ut in Psalt. In prædictis vero Dominicis a Septuages. usque ad Dominicam Palmarum inclusive, dicuntur ut suis locis ponitur: In Feriali officio per Annum, extra tempus Pasch. dicuntur ut in Psalter.

3 Antiphonæ in Dominicis, quando propriæ non assignantur, dicuntur ut in Psalt. in Festis novem & trium Lect. si non addunt propriæ, dicuntur de Communi. Post Psalmos dicitur Capit. Hymn. γ . Antiphona ad Canticum Benedicite, cum eodem Cantico, & Oratio, omnia pro qualitate officii, de Tempore, vel de festo.

3 Preces quando dicendæ sunt, dicuntur ante primam orationem. Commemoratur. vero de Cruce, de S. Maria, de Apostolis, de Patrono, & de Pace, similiter quando dicendæ sunt, dicuntur post Orationem, nisi alia commemor. Festi Simplicis occurrat, quæ semper prædictas commemor. præcedit, de quibus in propriis Rubr. dicitur.

4 Ante Orationem dicitur Dominus vobiscum, & Oremus: post ult. Orationem repetitur Dominus vobiscum, deinde, Benedicamus Domino, & γ . Fidelium animæ: Pater noster, Dominus det nobis suam pacem, & Antiphonæ B. M. ut habetur in fine Compl. si tunc discedendum sit a Choro: alioquin in fine ultimæ Horæ, nisi sequatur Missa, vel offic. Defunct. vel Psal. Penitent. aut Litaniz: ut in propr. Rubr. dicitur.

De Prima. XV.

AD Primam, Pater noster, Ave Maria, Credo, secreto, Deus in adiutorium, &c. Hymn. Jam lucis orto sidere, deinde inchoatur Antiphona, quæ convenit. Sumuntur autem Antiphonæ in Festis ad omnes Horas ex Laud. per ordinem, quarta prætermissa, ut dicitur infr. in Rubr. de Antiphonis. Postea dicuntur Psalmi, qui in Dominicis, & Feriis dicuntur, ut in Psalt. In festis autem & Temp. Pasch. tres tantum, ut etiam ibi annotatur.

2 Post Antiphonam dicitur Capitulum, Regi sacrorum. In Feriali officio extra tempus Pasch. dicitur Capitulum, Pacem, deinde g. br. Christus Fili Dei vivi, &c. post 3. br. in offic. Duplici, & infra oct. statim dicitur oratio, Domine Deus omnipotens, in alio officio dicitur, Kyrie eleis. cum reliq. precibus omnia ut in Psalt. ad y. autem, Adiutorium, Hebd. signat se signo crucis, a fronte ad pectus. Quando aliquis solus recitat offic. semel tantum dicit, Confiteor, omnis illis verbis, tibi pater, vel vobis fratres, & te pater, & vos fratres, & similiter dicit, Misereatur nostri, peccatis nostris, perducatur nos: quod etiam servatur ad Completorium. In feriali officio quando dicæ sunt preces ad Laudes, adduntur alie preces, ut ibidem in Psalterio.

3 Post Orationem Primæ, vel si dicatur Offic. B. M. post illius orationem, dicto Benedicamus, in choro legitur Martyrologium: deinde dicitur, Pretiosa, cum reliq. quæ etiam dicantur ab iis, qui extra chororum non legerint Martyrologium. In fine ad Absolut. Capituli, in festis, & aliquibus diebus pro Lect. brevi dicitur Capitulum No. n. si adsit proprium, alioquin de Communi, alio tempore tam in Dominicis, quam Fer. lect. brev. Offic. illius temporis in Psalt. assignata.

De Horis Tertia, Sexta, & Nona. XVI.

AD Tertiam, Sextam, & Nonam, ante singulas Horas dicitur Pater noster, Ave Maria, Deus in adiutorium, Hymn. & Psalmi,

ut in Psalt. Antiphonæ secundum Offic. qualitatem, ordine quo supra. Dictis Psalmis, & Antiphona dicitur Capitulum, & g. br. pro qualitate Officii: quæ in Dominicis, & Feriis, quando non habentur propria in proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalt. in festis, si in proprio Sanctorum non sint propria, sumuntur de Communi. Post g. brev. dicitur Dominus vobiscum, & Oratio quæ habetur in proprio de Tempore: si autem sit de Sancto, ut in proprio Sanctorum, alioquin ut in Communi.

2 Post orationem repetitur, Dominus vobiscum, & dicitur, Benedicamus Domino, Fidelium animæ, & Pater noster; secreto: ut infra in Rubrica de oratione Dominica explicatur.

De Vesperis. XVII.

AD Vesperas, Pater noster, Ave Maria, Deus in adiutorium, &c. Deinde dicuntur quinque Psalmi cum quinque Antiphonis, ut in proprio, aut Communi Sanctorum signantur. In Dominicis autem, & Feriis, Antiphonæ, & Psalmi semper dicuntur ut in Psalter. (ubi etiam tempore Paschali Psalmi dicuntur sub una Antiphona, Alleluja,) nisi alie propriae Ant. vel Psalmi ut in Dominicis Adv. & tria ante Pascha assignentur.

2 Post Psalm. & Antiphonas dicitur Capit. & Hymn. y. Antiphona ad Magnificat, cum eodem Cantico, & oratio, omnia de Tempore, vel de Sancto, pro qualitate officii.

3 Preces quando dicendæ sunt, dicuntur ante orationem: commemo. vero de Cruce, S. Maria, Apostolis, Patrono, & Pace, post Orationem, ut in propriis Rubr. habetur. Terminatur autem Offic. Vesp. ut in aliis Horis.

De Completorio. XVIII.

AD Completorium absolute dicitur Lect. br. ut in Psalt. deinde Pater noster, Confiteor, Misereatur, Indulgentiam, Convertetur, Deus in adiutorium, Antiphona, Psalmi, Hymnus, Capitulum, & g. br. Canticum cum Antiphona, omnia ut in fine Psalterii, & post Anti-

Antiphonam in Duplicibus, & infra Oct. dicitur Oratio, in alio autem Officio ante Orationem dicitur, Kyrie e' elson, cum reliquis precibus, ut ibi sem in Psalterio.

2 Post y. Benedicat, & custodiat nos, &c. dicitur una ex Anis B. Mariae cum y. & Oratione, ut ibidem, & dicto y. Divinum auxilium, dicitur secreto, Pater noster, Ave Maria, & Credo.

De Invitatorio. XIX.

Invitatorium semper dicitur in omni Offic. ad Matut. cum Psalm. Venite, exultemus, ordine in principio Psal. descripto: sed variatur pro Offic. qualitate, ut in Psalt. & proprio de Temp. ac in proprio, & Communi Sanctorum.

2 Non dicitur in die Epiphaniae, nec in triduo ante Pascha, ut suis locis notatur, nec in Officio Defunct. per annum, excepto die commem. omnium fidelium Defunct. ac in die obitus, seu depositionis Defuncti, & quodcumque dicuntur tres Nocturni.

De Hymnis. XX.

Hymni semper dicuntur in qualibet Hora, praterquam a triduo ante Pasch. usque ad Vesp. Sabbati in Albis exclusive, & praterquam in Officio Defunctorum.

2 Ad Matutinum Hymn. dicitur post Psalm. Venite, repetito Invitat. praterquam in die Epiphaniae. Ad Laudes, & Vesp. dicitur post Capit. ad Horas ante Psalmos: ad Complet. post Psalmos, & Anam.

3 Dicuntur autem in Officio de Temp. ut in Psalt. quando proprii Hymni in proprio de Temp. non adsunt: qui Hymni de Psalt. in Dominicis, & Feriis assignati, dicuntur ab Oct. Pentec. usque ad Adv. (Dominica infra Octav. Corporis Christi excepta) & ab Oct. Epiphaniae usque ad Dominicam i. Quadrages. exclusive. In Officio de Sanctis dicuntur ut in Communi Sanctor. nisi proprii in proprio Sanctorum habeantur.

4 In Nativitate Domini usque ad Epiph. in festo Corporis Christi, & per Octav. & quodcumque sit Offic. B. M. tam ix. quam trium Lection. etiam temp. Pasch. in fine omnium

Hymn. praterquam in fine Hymni, Ave Maris stella, & Hymn. ad Laudes in festo Corporis Christi, qui habet ultimum y. proprium) dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine, ut in ejus Officio parvo, etiam si dicantur Hymn. de Sanctis, qui infra Oct. praedictas celebrantur, dummodo Hymni illi sint ejusdem metri, nec habeant ultimum y. proprium, ut Hymn. S. Crucis ad Vesp. & plur. Martyrum ad Matutinum.

5 In Epiphania Domini, & per Octavam, in fine omnium Hymnorum dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui apparuisti Gentibus.

6 A Dominica in Albis usque ad Ascens. in Pent. & per Oct. in fine omnium Hymnorum dicitur, Deo Patri sit gloria, & Filio, qui a mortuis, etiam in festis Sanctor. eodem Tempore Paschali occurr. dummodo Hymn. sint ejusdem metri, nec habeant ultimum Versum proprium, qui non mutatur, ut supra.

7 In Ascensione autem usque ad Pentec. praterquam in Hymno, Salutis humanae Sator, dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui victor in caelum redis: similiter etiam in Festis tunc currentibus.

8 In Transfig. Domini, dicitur Jesu, tibi sit gloria, Qui te revelas parvulis. Aliis tempor. terminantur Hymn. ut suis locis ponitur. In festo Sanctorum Angelorum Custodum Hymni ejusdem metri terminari non possunt, sicut terminantur eorum Hymnus in Laud.

De Antiphonis. XXI.

Ad omnes Horas nocturn. & diurnas semper cum Psalmis dicuntur Anae, vel una, vel plures pro diversitate Offic. & Horarum.

2 Si de tempore fiat Offic. idest, de Dominica, aut Fer. dicuntur Anae ut in Psalter. quae cum Psalm. possint in Vesp. Dominicae & Feriar. in Complet. & in Noct. (etiam quando sit Offic. de festo trium Lection. id est, Simplici) numquam mutantur, nisi Tempore Pasch. in quo dicitur una tantum Ana, Allel. excepto etiam tempore Adv. in quo ad Vesper. & Nocturn. Dominicae ponuntur Antiphonae propriae. In Laudib. & aliis Horis mutantur pro diversitate temporum, ut in proprio de Tempor. habent.

habentur: cum verò non assignantur propriæ, semper dicuntur quæ posite sunt in Psalterio.

3 Antiphonæ, quæ in proprio de Temp. in Sabbatis ponuntur ad Magnificat pro i. Dominica alicujus mensis, sumendæ sunt ex ea Dominica, quæ est proximior Kalendis, vel est in Kalend. illius Mensis, ut dictum est suprâ in Rubrica de Dominicis, ac etiam in Rubr. Mensis Augusti: & semper in Sabbato ponitur Añâ ad Magnificat, quæ continua est libro Script. in Dominica ponendo.

4 In Festis ix. Lect. ad Vesp. dicuntur Antiphonæ de Laud. nisi propriæ in Vesper. assignentur. Ad Horas similiter, tam in Offic. de Temp. quàm de Sanctis, quando habentur propriæ in Laudib. & aliz propriæ non fuerint ad Horas, sumuntur de Laudib. quarta prætermittitur, hoc ordine: ad Primam, prima: ad Tertiam, secunda: ad Sextam, tertia: ad Nonam, quinta.

5 In Feriis Adv. quæ non habent in Laudib. Añas proprias, sumuntur ad Horas ex Laud. Dñicæ præced. Ubi verò in Laudib. Feriar. fuerint propriæ, sumuntur ex ipsis Laud.

6 Temp. Pasch. in Offic. tam ix. quàm trium Lect. Psalmi cujuslibet Noct. dicuntur sub unica Añâ, quæ Offic. convenit, ut suis locis ponitur: & in fine omnium Antiphonar. additur Allel. quando in illis non habetur. A Septuagesima usque ad Pascha, ubi habetur Alleluja, tacetur, neque aliud ejus loco dicitur.

7 In Duplic. ad Vesper. Matutin. & Laudes tantum Añæ dicuntur ante Psalmos, vel Cantica integræ, & post Psal. vel Cantica integræ repetuntur, in aliis Horis, & in Officio non duplici, in principio Psalm. vel Cantici inchoatur tantum Añâ, deinde in fine integra dicitur. It quando Añâ sumitur ex principio Psalm. vel Cantici, & incipit sicut Psalm. vel Canticum, post Añam non repetitur principium Psal. vel Cantici, sed continuatur quod sequitur in Psal. vel Cantico, ab eo loco ubi secundum ritum diei desinit Añâ, nisi discontinuetur per Alleluja.

8 Antiphonis propriis, tam in Officio de Temp. quàm de Sanctis, semper cedunt, quæ habentur in Psalt. & in Communi Sanctorum.

9 Quando fit aliqua commem. semper dicitur Antiph. ante Orationem cum y. quæ sumitur ex Offic. quod convenit ei de quo fit commemor. ita ut in Vesp. sumatur Antiphona, quæ assignatur ad Magnificat, in Laud. quæ ad Benediculus, cum Versibus qui habentur post Hymnum.

10 Antiphonæ S. Mariz posite in fine Complet. dicuntur ut inferius in propria Rubr. disponitur.

De Psalmis. XXII.

Psalmi in Offic. de Temp. per omnes Horas in Dominicis, & Feriis dicuntur eo modo, quo distributi sunt in Psalt. nisi aliquando aliter in Proprio de Tempore signentur. In Festis autem dicuntur ut in propriis locis signatur: alioquin, ut in Communi Sanctorum.

1 Psalmi ad Laudes de Dominica cum Cantico, Benedicite, dicuntur in omnibus festis per annum, & in feriis temporis Paschalis.

3 Psalmus Confitemini, dicitur ad Primam cum aliis Psal. in Psalter. assignatis, in omnibus Dominicis, quando Offic. fit de Dominica, ut in Psalt. etiam in Dominicis, quæ occurrunt infra Oct. Sanctorum, & iii. Dñica post Pentec. inclusive, usque ad Nativ. Domini exclusive, & a ii. Dominica post Epiph. exclusive usque ad Septuag. inclusive; a Septuages. autem usque ad Pascha, ejus loco dicitur Psal. Dominus regnavit, quia Psal. Confitemini tunc dicitur ad Laud. post Psal. Miserere, ut suo loco ponitur. In Dominicis vero Tempore Paschali a Dominica in Albis inclusive usque ad Ascens. exclusive, dicuntur tantum iii. Psalmi sicut in festis, addito symbolo S. Athanasii. Alii Psalmi per singulas ferias distributi ad Primam, dicuntur singuli loco Psal. Confitemini, in feriali tantum offic. quando de feriis agit extra Temp. Pasch. In feriis vero Temp. Pasch. in Festis per annum, & in Sabbato, sive de S. Maria, sive de feria fiat Offic. dicuntur tantum iii. Psalmi scilicet Deus in nomine tuo, Peati immaculati, & Retribue: etiam si festum duplex celebretur in Dñica.

4 In Dominicis autem, quando Offic. fit de Dominica, ut in Psalterio post Psalm. additur semper Symbolum S. Athanasii. Quicumque:

que : ut infra in propria Rubrica dicitur .

5 Psalmsi Horarum , scilicet ad Tertiam , Sextam , & Nonam , & ad Complet. numquam mutantur , ut in Psalt. sive de Sanctis , sive de Tempore fiat officium .

6 Psalmsi de Oñica ad Vesp. ut plurimum dicuntur in Vesp. festorum , excepto ult. qui mutatur : cum vero aliter fieri debet , suis locis notatur . In Vesp. infra oct. dicuntur Psal. ut in ii. Vesp. Festi : sed in i. Vesper. diei octav. dicuntur ut in i. Vesp. Festi , nisi aliter notetur .

7 In fine Psalmor. semper dicitur Gloria Patri , præterquam in Psal. Deus Deus meus , ad te de luce vigilo : & in Psalm. Laudate Dñm de celis : qui conjungitur cum aliis Psalm. & in fine ultimi tantum dicitur , Gloria Patri , ut suis locis notatur . Præterea non dicitur in triduo majoris Hebdom. ante Pascha , nec in offic. Def. cujus loco pro Def. dicitur , Requiem æternam dona eis Domine , etiam si fiat Offic. pro uno tantum .

8 Ut sacre Vulgate editionis puritas inconfusa , & illibata servetur etiam quoad interpunctiones & distributiones in Sacris Bibliis appositæ aditus est Asteriscus * , ut sit notæ partitionis in medio Versus .

De Cant. cis. XXIII.

Cantica dicuntur in officio de Tempore , tam de Dominicis , quam feriis ad Laudes , Vesper. & Complet. ut in Psalt. distribuuntur .

1 In Festis & Temp. Paschal. ad Laudes semper dicitur Canticum , Benedicite , ut in Dominica , & in fine ejus non dicitur Gloria Patri sicut in aliis Canticis dicitur , nec respondetur , Amen . Alia Cantica serialis , ut in Psalterio , ad Laud. non dicuntur , nisi quando sit offic. de feria extra Temp. Paschale .

2 Cantica Benedictus , Magnificat & Nunc dimittis , semper dicuntur in loco , ut in Psalter .

De Versibus . XXIV.

Versus semper dicuntur ad Matutinum post ultimum Psal. & Antiph. Noct. sive in offic. dicantur tres Noct. sive unus : Ad Laudes , & Vesp. ꝑ. dicitur post Hymn. ad Horas dicitur in ipso brevi post repeti-

tionem Antiphonalis .

tionem partis . Respons. dicto Gloria Patri .

2 In Pascha Resurrect. & per oct. usque ad Vesp. Sabbati in Albis exclusive , in Noct. tantum dicitur ꝑ. in aliis Horis non dicitur , ut ibidem .

3 Quando fit aliqua commem. semper post Antiphonam ejus , de qua fit commem. dicitur ꝑ. qui in ejus officium ponitur post Hymn. Vesp. & Laud. nisi aliter notetur .

4 Versibus prædictis Temp. Pasche semper additur Alleluja ; non autem Versibus præcurre , nec in pretiosa , ad Primam , neque in Versibus Responsoriorum Matutini .

4 In offic. festi iiii. Lect. post omnes psalmos seriales , cum Anis dicitur Versus de Comuni Sanctorum , hoc ordine : feria ii. & v. Versus i. Noct. feria iii. & vi. Vers. ii. Noct. feria iv. Versus iii. Noct.

6 Versus positi in psalt. ad Laud. & Vesp. semper dicuntur , quando alii proprii non assignantur in proprio de Tempore .

De Absolutionibus , & Benedictionibus ante Lectiones . XXV.

Absolutiones & Benedictiones dicuntur per ordinem in offic. ix. Lect. ante Lect. ut in i. Dominica de Adv. ponuntur , scil. post Vers. dicto Pater noster , Et ne nos , dicitur Absolutio , & Benedictiones , ut ibi , præterquam in Matutinis tenebrarum majoris Hebdomadæ & in offic. Defunct. in quibus Absolutio. & Benedictiones non dicuntur .

2 Si fiat de officio trium Lect. & fiat de feria , in qua singulæ tres Lect. sunt de Scriptura , Absolutiones & Benedictiones sumuntur ex prima Dominica de Adventu , hoc ordine : Feria ii. & v. dicuntur Absolutio , & Benedictiones i. Noct. fer. iii. & vi. secundi Noct. fer. iv. & Sabbato , tertii Nocturni .

2 Si autem singulæ tres Lectiones sint de Homil. super Evangelium , Absolutio dicitur secundum ferias , ut supra : Benedictiones vero semper dicuntur , ut in tertio Nocturni scilicet , prima Benedictio erit : Evangelica Lectio : Secunda , Divinum auxilium : Tertia , ad societatem . Si sit de Sancto iiii. Lect. Absolut. dicitur secundum ferias , ut supra , Benedictiones vero semper

per dicuntur ut in iiii. Noctur. hoc modo, prima, ille nos benedicat: Secunda, Cujus, vel Quorum festum colimus: Tertia, Ad Societatem.

4 Quando fit Officium S. Mariæ in Sabbato, Absolutio, & Benedictiones dicuntur, ut habentur in ejus Officio parvo circa finem Brevi-

De Lectionibus. XXVI.

Lectiones leguntur ad Matutin. dictis Psal. Noct. cum Antiph. Versibus, Absolutionibus quoque & Benedictionibus ut supra. In Duplicib. & Semiduplic. dicuntur ix. Lect. id est, in quolibet Noct. tres, in ferlis & festis simplicibus leguntur tantum tres Lectiones.

1 In Offic. ix. Lect. dicuntur hoc modo. In i. Noct. semper leguntur iiii. Lect. de Script. quæ, quando suis locis propriæ, aut de Communi Sanctorum non assignantur, semper leguntur in officio de Temp. quæ sua quaque die occurrunt legendæ, in iis Noct. si fit de Sancto, iiii. Lect. leguntur de vita Sancti, vel de aliquo Sermone, aut Tractatu, qui ei convenit, quæ si non adiant propriæ, leguntur ex Communi Sanctor. Ex quo etiam Communi completur numerus iiii. Lect. quando Offic. fit ix. Lect. de aliquo Sancto, qui habet tantum unam, vel duas Lect. proprias. Si fit de Dominica, vel de alio offic. ix. Lect. per annum; etiam de oct. leguntur iiii. Lect. de Sermone, aut Tractatu, qui in illis ponitur. In iiii. Noct. semper leguntur iiii. Lect. de Homil. in Evang. postea in proprio, aut ex Communi assignate: & i. Lect. de Homil. semper proponitur principium Evangelii, de quo est Homil. etiam infra Oct. Excipiuntur ab hoc ordinatio Lect. Matutina tenebrarum ante Pascha, & Defunct. ut in suis Officiis ponitur.

2 Si in Officio ix. Lect. in quo non dicitur ix. contingat fieri commem. de aliquo Sancto, qui propriam habet Lect. nona Lect. legitur de Sancto: si habuerit duas Lect. ex duabus fiat una Lect. omissa ix. Lect. in dicto Offic. ix. Lect. vel viii. Lectioni adjuncta. Quod si eodem die recurrat Dominica, vel Fer. quæ habeant Homil. ix. Lect. Sancti omittitur, & ejus loco legitur de Homil. Dominica, vel Fer., scilicet vel i. Lect. de Homil. vel

tres simul in unam Lect. conjunctæ.

4 In Offic. trium Lect. si fit de Festis Lect. leguntur de Script. nisi tres sint de Homil. quia tunc omittitur Lectionib. de Scriptura, leguntur de Homil. Si fit de Sancto, qui habet duas Lect. prima tantum erit de Script. ut vel legatur una, vel ex tribus simul junctis fiat una: ii. & tertia de Sancto. Si unam tantum habuerit vel Propriam, vel ex Communi assignatam, i. & ii. erunt de Script. iiii. de Sancto: quod etiam servatur in Offic. B. M. in Sabbato.

5 Lectiones autem de Scriptura in Officio de Tem. sic distributæ sunt per annum, ut quotidie aliquid ex ea legatur, etiam in Offic. de Sanctis, quando aliz (ut dictum est) non assignantur.

6 Initia librorum Sacre Scripturæ (qui ferè semper in Dominicis inchoantur) eo die ponuntur, quo notata sunt, etiam si fiat Offic. de Sancto: nisi in Festo aliz propriæ Lect. Scripturæ, vel de Communi assignentur: tunc enim initium Lect. de Script. transfertur in sequentem diem similiter non impeditur: & Lect. illi diei de eadem Script. assignatæ, vel cum superioribus Lect. legantur, vel omittantur: ita ut non oporteat eas amplius in alio sequenti die resumere, sed illæ legantur, quæ sua quaque die occurrunt, aut cum eisdem jungantur. Quod semper servetur, quando Lect. occurrentes de Scriptura aliquo die omittuntur.

7 Cum autem initium alicujus Epistolæ Catholicæ Temp. Pasch. aut alicujus Prophetæ minoris Mensis Novembris, infra Hebdom. illorum temporum impeditur aliquo festo ix. Lect. habente proprias Lect. de Script. dictum initium Epistolæ, & Prophetæ, quoad commodè fieri poterit, ponatur in sequenti Festo alio simili initio Scripturæ ponendo, vel festo non impedita, alioquin in precedenti similiter non impedita, ita ut aliquo modo ponatur, etiam si prævia initia eodem die poni oporteat. Plura tribus initia prophetarum unica die non possunt poni, & ubi sunt plura Officia habentia primas Lect. proprias, possunt omitti aliqua ex dictis initiis prophetarum, occurrente legitima causa.

8 De Scriptura quoque tantum est positum, quantum facile videtur pro-

na-

numeros Hebdom. quæ esse possint, & in Epiph. & Septuages. & inter Pentecost. & Advent. Ubi verò contingit minor numerus Dominicarum & Hebdom. post Epiph. adveniente Dominica Septuages. quod superest de Epistol. S. Pauli, quæ distributæ sunt pro num. dñicarum, & Hebdomadarum, eo anno omittitur, quamvis de aliquibus Epistolis nihil sit lectum. Quod etiam fit de Scriptura ex libris Regum (de quibus legitur ab Oâ. Pentecost. usque ad Dñicam primam Augusti) cum non expletur numer. Dñicarum post Pentec. de eis libris annotatur usque ad Mensem Augusti: quia tunc Lect. de his libris omittitur, legitur de Scriptur. quæ ponitur Mense Augusti. Quod si fiat de aliqua Dominica post Epiph. anticipatè in Fer. eo modo, quo dictum est de Dominica num. 4. & 5. tunc post Offic. Dominicæ anticipatæ, & sequentibus diebus legatur de Epistol. sancti Pauli assignatis Dominicæ anticipatæ, & sequentibus. Per. omittis aliis, quæ sunt assignatæ præc. Hebd. Quid autem observandum sit cum Mentis, cui quinque Dominicæ assignantur, non habuerit nisi quatuor, in propriis locis notatur.

9 Lectiones de Script. positæ in Communi Sanctorum, leguntur in festis, ubi assignantur in Proprio Sanctor. per annum. Rursus quando aliquod festum in propria Ecclesia solemniter celebratur. Item quando aliquod festum ix. Lect. occurrit in Quadr. & Quatuor Temp. in ii. Fer. Rogat. & in Vigil. Ascensionis, in quibus Feriis in Offic. de Temp. non assignantur Lect. de Script. sed de Homil. tunc enim in festis recurrendum est ad Lect. de Script. positas in Communi Sanctorum. Quod si in aliquibus ex supradictis Feriis occurrat dies Oâ. penjus festi habentis Oâ. tunc in oct. diei Oâv. repetantur Lect. quæ in i. Noct. festi fuerunt: si verò occurrat dies infra Oâ. tunc sumantur de Communi. Aliæ Lect. ii. & iii. Noctur. positæ in Communi Sanctorum, similiter leguntur, quando in Proprio Sanctorum assignantur, & quando in aliqua Ecclesia aliquod festum celebratur cum novem Lect. quia in ea est solenne, aut consuetum in ea celebrari, quod proprias, & approbatas de Festo Lect. non habuerit.

10 Lect. i. Noctur. leguntur cum titulo libri, ex quo sumantur, nisi aliter in propriis notetur. Lection. etiam ii. Noct. quando sunt ex aliquo Sermone, vel Tractatu, leguntur cum titulo, & nomine auctoris: aliàs minimè. Et similiter in iii. Noct. præponitur Titulus auctoris, cujus est Homil.

11 In fine cujusque Lect. dicitur. Tu autem Domine miserere nobis, & respondetur, Deo gratias. Quod etiam fit in Lect. brevib. in principio Completor. & in fine Primæ post Pretiosa, præterquam in triduo majoris Hebdom. ante Pascha, & in Offic. Defunct. ut suis locis ponitur.

De Responsoris post Lectiones.
X XVII.

Responsoria dicuntur ad Matutinum post Lectiones: idest, post quamlibet Lectionem dicitur unum Respons. ut infra.

2 In Festis ix. Lect. (præterquam in festo SS. Innocentium quando non venerit in Dominica) & in Dominicis ab Oâ. Paschæ inclusivè, usque ad Adv. exclusivè, & à Dominica infra Oâ. Nativit. inclusivè, usque ad Septuages. exclusivè, dicuntur octo tantum Responsoria. Et in fine tertii, & sexti; & octavi dicitur Gloria Patri, cum repetitione partis Responsorii: quod regulare est in fine ultimi Responsorii cujuslibet Noct. tam in Offic. novem, quam trium Lect. excepto tempore Passionis, quo tempore, loco Gloria Patri, repetitur Respons. à principio, excepto etiam Officio Defunctorum, cujus loco dicitur, Requiem æternam, &c. Qui Versus, Gloria Patri, quibuscumque diebus dicitur in primo Responsorio, ut in propriis locis annotatur. Post nonam Lect. prædictis diebus, quando octo tantum dicuntur Responsoria, immediatè dicitur Hymnus, Te Deum.

3 In Dominicis Adv. & in Dñicis à Septuages. usque ad Dñicam Palmarum inclusivè, & in triduo ante Pascha dicuntur novem Responsoria, quia tunc dicitur, Te Deum.

4 In Officio autem trium Lection. quando fit de Festo, & in Feriis Temporis Pasch. quod est inter Dominicam in Albis, & Ascens. (excepta Feria secunda Rogationum, in qua

ponitur iii. Respons.) dicuntur duo Responsoria, quia post iii. Lect. dicitur, Te Deum. Quæ Respons. in Festis sumuntur de Communi Sanctorum: & in dictis Fer. Temporis Pasch. quando alia propria non assignantur, sumuntur de Dominica, in qua primò sunt posita, hoc ordine: Secunda, & quinta FERIA primum & secundum Responsor. i. Noct. Fer. iii. & vi. primum & secundum Responsorium ii. Nocturni: Fer. iv. primum & secundum Responsorium iii. Nocturn.

5 In aliis FERIIS extra tempus Paschal. dicuntur tria Responsoria, (quia in illis non dicitur, Te Deum) hoc ordine: FERIA ii. & v. tria Responsoria i. Noct. FERIA tertia & vi. tria Responsoria ii. Nocturn. FERIA iv. & Sabb. quando in eo sit de FERIA tria Responsoria iii. Noct. Dominice præcedentis, in qua primò sunt posita. Verùm quia in tertio Noct. Dominicarum à tertia post Pentec. Inclusive, usque ad Adventum exclusive, non habetur nisi unum Responsorium dicendum infra Hebdom. quod est septimum in Dominica, propterea quòd Responsorium, Duo Seraphim, non dicitur nisi in prædictis Dominicis, ideo FERIA iv. & Sabbato, quando Responsoria sumenda erunt ex iii. Noct. primum Responsorium erit, quod est vii. Dominice: ii. & iii. loco dicitur ii. & iii. seq. Fer. idest post ii. & iii. Lect. dicitur ii. & iii. Responsor. quod est ii. & iii. sequentis Fer. si propria non habuerit: alioquin si non habuerit propria, dicitur ii. & iii. Respons. t. Noct. ejusdem Dominice. Ab Oct. Epiphaniæ usque ad Septuagesimam habentur Responsoria propria in singulis FERIIS, excepto Sabbato, in quo quando sit de FERIA, dicuntur Responsoria FERIA quartæ.

6 Sumuntur autem Responsoria ex eo loco, ubi primò sunt posita, in principio Mensis, vel libri, & repetuntur in aliis seqq. Dominicis illius Mensis, in quibus alia non assignantur, vel donec de illo libro legitur, unde sumpta sunt Responsoria. Quæ autem in i. Hebd. Mensis posita sunt per Fer. repetuntur eodem ordine in eisdem Fer. per sequentes Hebdom. donec alia ponantur. Ubi verò non adsunt propria, semper ex Nocturn. Dominice sumuntur dicto ordine.

7 4 Responsoria i. Nocturn. ejus Dominice, in quo primo ponuntur, propter festum Duplex in ea occurrens, in ipsa Dominica poni non possint, ponantur prima die ejus Hebdom. in qua occurrit fieri de Fer. & omittantur alia, quæ fortè in illa FERIA propria haberentur. Si verò in tota Hebdom. non occurrat dies, in quo fiat de FERIA, illa Respons. ponantur in seq. Hebdom. vel Dominica similiter non impedita, & dummodo in ea alia Respons. non sint primò ponenda, alioquin eo anno omittantur. Respons. etiam, quæ in aliquibus FERIIS per Hebdom. habentur, si eo die, quo posita sunt, non possint dici propter festum occurrens, non sunt transferenda ad aliam diem, sed omittuntur.

8 Tempore Paschali in fine Resp. ante Versum additur, Alleluja.

De Responsoriis brevibus Morarum.
XXVIII.

Responsoria brevia dicuntur post Capitulum ad Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam, & ad Complet. præterquam in triduo ante Pascha usque ad Nonam Sabbati in Albis inclusive, quibus diebus non dicuntur. Ad Primam, & Completor. semper dicuntur eodem modo, ut in Psalter. In aliis Horis, quando sit Offic. de Dominica, vel FERIA per Annum, dicuntur, ut habentur in Psalter. In Adv. autem, Quadrages. tempore Passionis, & Paschali, ut suis locis habentur propria. In festis similiter, quando non habentur propria, dicuntur ut in Communi Sanctorum.

2 In fine Respons. brevis dicitur Gloria Patri, cum repetitione Respons. eo modo quo præstat ad Primam in Psalter. præstatum Tempore Passionis; tunc enim non dicitur Gloria Patri, in Offic. de Tempore: sed solum repetitur Respons. brev. à principio.

3 In Respons. brevi ad Primam, loco versus, Qui sedes, &c. in Adv. dicitur, Qui venturus es in mundum, tam in Dominicis, & FERIIS, quam in Festis, excepto Festo Conceptionis B. M. & per Octav. In Nativitate Domini usque ad Epiphaniam in Festis occurrentibus in Festo Corporis Christi, & per Octav. &c.

in omni Offic. beatæ Mariæ tam novem, quam trium Lect. etiam in infra eadem Octav. fiat de Festo, vel de Dominica, dicitur, Qui natus es de Maria Virgine. In Epiphania & per Octav. & in festo Transfigurationis, dicitur, qui apparuisti hodie. A Dominica in Albis inclusivè, usque ad Ascensionem exclusivè, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis (excepto Offic. sanctæ Mariæ,) semper dicitur, Qui surrexisti à mortuis. In Ascensione usque ad Pentecostem exclusivè, dicitur, Qui scandis super sidera. In Pentecoste & reliquo anni tempore, tam in Offic. de Tempore, quam de Sanctis dicitur. Qui sedes ad dexteram Patris, ut in Psalter.

4. Responsorio brevior aliarum Horarum, quæ ponuntur in prima Dominica de Adventu, dicuntur per totum Advent. quando sit Offic. de Tempore. Similiter, quæ ponuntur in prima Dominica Quadragesimæ exclusivè. Et quæ ponuntur in Dominica Passionis, dicuntur usque ad Fer. v. in Cœna Domini exclusivè. Item quæ ponuntur in Dominica in Albis, dicuntur usque ad Ascens. exclusivè. Quæ verò ponuntur in aliquo Festo habente Octavam, dicuntur per totam Oct. quando sit de Octav. In Officio autem beatæ Mariæ tam novem, quam trium Lectonum (excepto Festo Assumptionis ejusdem) dicuntur semper Responsorio brevior de Comuni Virginum.

5 Tempore Paschali à Dominica in Octav. Pasch. usque ad Sabbatum post Pentecostem inclusivè, in fine Respons. brevis ante primum Versum dicuntur duo Alleluja, quæ etiam post dictum primum Versum repetuntur pro parte Respons. & in fine ii. x. unum tantum Alleluja, tam in Offic. de Tempore, quam de Sanctis, ut dicitur in Rubr. quæ est in Sabbato in Albis. Extra tempus Paschal. quamvis in aliquibus festis ad Tertiam, Sextam, & Nonam Responsorio brevioribus addantur Alleluja, non ideo adduntur ad Primam, & Completorium.

De Capitulis. XXXIX.

Capitula semper dicuntur, (præterquam à Fer. v. in Cœna Domini, usque ad Vesper. Sabbati in Albis exclusivè, & præterquam in Offic. Defunct.) ad Vesper. Laudes, & alias Horas, dictis Psal. & Antiphonis; ad Completorium verò dicto etiam Hymno.

1 Capitula Dominicalia posita in Psalter. in i. & ii. Vesper. in Laudibus, & Horis, dicuntur à tertia Dominica post Pentecostem usque ad Advent. & à secunda post Epiph. usque ad Septuagesimam. Capitula autem ferialia dicuntur post Octav. Pentec. usque ad Advent. & ab Oct. Epiph. usque ad Dominicam primam Quadragesimæ. Aliis temporibus dicuntur, ut in Proprio de Tempore: si sit de Sanctis, ut in Proprio de Sanctis, cum propria adsunt, alioquin de Comuni Sanctorum. Capitulum Primæ, & Completorii (quando Capitula dicuntur) numquam mutantur, ut in Psalt.

3 In Dominicis ab Adv. usque ad Oct. Epiph. & à Septuagesimæ usque ad tertiam post Pentecostem, & in Feriis temporis Paschalis, & in omnibus festis regulariter Capitulum posuitur in primis Vesper. dicitur in Laudibus, ad Tertiam, & in secundis Vesperis, quibusdam exceptis, quæ suis locis assignantur.

4 In Feriis Temp. Pasch. ad Primam dicitur Capitulum. Regi sæculorum, sicut in Dominicis & Festis. Post Capitulum semper respondetur, Deo gratias.

De Oratione. XXX.

Oratio in Vesperis & Laudibus dicitur post Antiphonas ad Magnificat, & Benedictus immediate, nisi quando dicendæ sunt Preces: quæ dicuntur post Antiph. & in fine Usque Oratio. Ad Primam, & alias Horas Oratio dicitur post Responsorium breve, nisi dicendæ sint Preces: tunc enim Oratio dicitur post Preces. Ad Completorium Oratio dicitur post Antiphonam, Salvatorem, nisi dicendæ sint Preces: & tunc dicitur post illas.

2 Ad Primam, & Complet. numquam mutantur Orationes, quæ habent.

bentur in Psalterio, præterquam in triduo ante Pascha, in quo triduo ad omnes Horas usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive post Psalterium, Miserere, dicitur Oratio diei, ut suo loco ponitur. In aliis Horis regulariter dicitur Oratio, quæ dicta est in primis Vesp. In Quadragesima autem, Quatuor Temporibus, Vigiliis, & Feria ii. Rogationum Oratio, quæ dicta est in Laudibus dicitur tantum ad Tertiam, Sextam & Nonam. In Vesp. autem sequentibus si sit de Feria, dicitur vel alia propria, ut in Quadrages. vel Dominicæ præcedentis, ut in aliis Feriis. Quæ Oratio præcedentis Dominicæ semper dicitur in feriali officio per Hebdom. quando propria non assignatur. Infra Oct. dicitur Oratio, ut in die Festi: similiter & in die Octavæ, nisi alia propria assignetur.

3 Ante Orationem, etiam quando aliquis solus recitat Officium, semper dicitur Vers. Dominus vobiscum, & respondetur, Et cum spiritu tuo. Qui Vers. non dicitur ab eo, qui non est saltem in Ordine Diaconatus, nec a Diacono presente sacerdote, nisi de illius licentia. Si quis autem ad Diaconatus Ordinem non pervenerit, ejus loco dicat, Domine exaudi orationem meam. Et respondetur, Et clamor meus ad te veniat. Deinde dicitur, Oremus, postea Oratio, quæ si unica tantum dicatur, Versus, Dominus vobiscum, vel, Domine exaudi, repetitur finita Oratione, postquam fuerit responsum. Amen; An autem plures Orationes dicendæ sint, ante quamlibet Orationem dicitur Antiph. & Versus, deinde Oremus; & post ultimam Orationem repetitur, Dominus vobiscum: postea dicitur, Benedicamus Domino: respondetur, Deo gratias. Deinde dicitur Versus, Fidelium animæ, Qui Versus non dicitur post, Bene dicamus Domino, ad Petros, &c. neque ad Completorium ante Versum, Benedicat, &c. nec quando post aliquam Horam immediate sequitur Officium parvum B. M. vel Officium Def. aut septem Psalmi Penitentiales, vel sola Litanie.

4. Si Oratio dirigatur ad Patrem, concluditur, Per Dominum. Si ad

Filium: Qui vivis & regnas. Si in principio Orationis fiat mentio Filii, dicatur, Per eundem, si in fine Orationis, dicatur: Qui tecum vivit & regnat. Si fiat mentio Spiritus Sancti, dicatur, In unitate ejusdem Spiritus Sancti, &c.

5 Quando plures Orationes dicuntur, prima tantum dicitur sua conclusione. Per Dominum vel aliter, ut supra: alia non concluduntur, nisi in ultima Oratione: sed unicuique Orationi semper præponitur Oremus, præterquam in Officio Defuncti. in quo alio modo quam ut supra, Orationes dicuntur item in Litanis Orationes omnes dicuntur conjunctim sub uno Oremus, ut suis locis habetur.

De Hymno Te Deum. XXXI.

Hymnus, Te Deum, dicitur in omnibus festis per annum tam trium, quam novem Lectionum, per eorum Octavas, excepto festo sanctorum Innocentium, nisi venerit in Dominica, dicitur tamen in ejus die Octava. Dicitur etiam in omnibus Dominicis, a Pascha Resurrectionis inclusive, usque ad Advent. exclusive, & a Nativitate Domini inclusive, usque ad Septuagesimam exclusive, & in omnibus Feriis Temporis Paschalis, scilicet a Dominica in Albis, usque ad Ascensum, excepta Feria secunda Rogationum, in qua non dicitur.

2 Non dicitur autem in Dominicis Advent. & a Septuagesima usque ad Ascensum Palmæ inclusive, neque in Feriis extra tempus Paschale.

3 Cum dicitur, omittitur semper. x. vel iii. Respons. & statim dicitur post ultimam Lectionem.

4 Cum non dicitur, ejus loco ponitur nenum, vel tertium Responsorium, quo dicto statim inchoantur Laudes. Similiter quando dicitur Te Deum, eo Hymno dicto, statim inchoantur Laudes præterquam in nocte Nativitatis Domini, quia tunc dicitur Oratio præmissa & repetito, Dominus vobiscum. Benedicamus Domino, Deo gratias, postea celebratur Missa, ut suo loco notatur.

*De Oratione Dominica, & Salutatio-
ne Angelica. XXII.*

Oratio Dominica, Pater noster, & Salutatio Angelica, Ave Maria, semper dicitur secreto ante omnes Horas, præterquam ad Complet. in cujus principio post Lect. brev. Fratres, Sobrii, dicto Versu, Adjutorium nostrum, dicitur tantum, Pater noster, secreto: & in hac Completorii statim post Orationem B. M. dicitur Pater noster, Ave Maria, & Credo, totum similiter secreto. Finitis Horis, & dicto Versu, Fidelium animæ, dicitur similiter secreto, Pater noster tantum, nisi sequatur Officium B. M. quia tunc post illud dicitur, Pater noster, ut supra & nisi alia Hora subsequatur: tunc enim dicitur semel tantum, Pater noster, cum Ave Maria pro principio sequentis Horæ, qua finita, dicitur, Pater noster, ita ut semper dicatur in hac ultima Horæ. Si autem post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Fidelium animæ, incipiat Versus, Jube domne benedicere.

2 Quando in fine Orationis Dominicæ proferendum est clara voce, Et ne nos inducas, semper in principio eadem voce proferuntur hæc duo verba, Pater noster, ut in Precibus, & similibus, alias nunquam proferuntur, sed dicitur totum secreto. Ad Laudes vero & Vesperas quando in seriali Officio dicuntur Preces, totum dicitur clara voce ab Hebdomadario.

3 Salutatio Angelica semper dicitur ante Offic. B. M. quando non conjungitur cum Offic. Domini, quia tunc sufficit dixisse tam in principio cum Oratione Dominica.

*De Symbolo Apostolorum & Symbolo
S. Athanasii. XXXIII.*

Symbolum Apostolorum semper dicitur ante Matutinum & Primam, & finito Complet. post orationem Angelicam, totum secreto, etiam si ad Primam, & Completorium iterum dicendum sit cum Precibus. Quando vero dicitur cum Precibus, ad Primam & Completorium, clara voce profertur, Credo

in Deum & in fine, Carnis Resurrectionem. Reliquum dicitur secreto, alias totum secreto dicitur ut supra.

2 Symbolum S. Athanasii dicitur ad Primam post Psalmum, Retribue in omnibus Dominicis per Annum, quando Officium sit de Dominica, exceptis Dominicis infra Oct. Nativ. Domini, Epiphaniæ, Ascens. & Corporis Christi, ac Dominica Resurrectionis, & Pentec. in quibus dicuntur tantum tres Psalmi consueti ut in Festis. In Dominicis infra alias Oct. & in Dominica Trinitatis dicitur, alias nunquam, neque si aliquod Festum duplex celebretur in Dominica. Et in fine illius dicitur, Gloria Patri.

De Precibus. XXXIV.

Preces sunt aliquot Versus, qui aliquando dicuntur ante orationem, incipiendo a Kyrie eleison, vel a Pater noster.

2 Preces Dominicales ad Primam & Completorium, ut in Psalt. non dicuntur in Duplicationibus nec infra Oct. nec in Vigilia Epiph. & Feria vi. & Sabbato post Oct. Ascensionis, etiam si infra Oct. fiat Offic. de Dominica, vel alio festo Semiduplici, quia tunc ratione Octav. non dicuntur; alias autem semper dicuntur.

3 Preces seriales ad Laud. & per Horas distincte, ut in Psalter. dicuntur tantum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quat. Temporum, & Vigiliarum, quæ jejunantur, exceptis Vigiliis Nativit. Domini, ac Vigiliis, & Quat. Temporis, Pentec.) & tunc dicuntur flexis genibus. In aliis Feriis per annum nunquam dicuntur nisi Dñicales, & in illis non flexuntur genua.

4 In Feriis Adventus, Quadrages. & Quat. Temp. dicuntur Preces seriales etiam ad Vesp. si non sequatur festum, ad Completorium dicuntur confectæ de Dominica, sed flexis genibus. Dicuntur autem Preces flexis genibus ab Hebdomadario usque ad Versum, Dominus vobiscum, ante primam orationem, a circumstantibus autem usque ad Versum, Benedicamus Domino, post ultimam orationem.

5 In Vigiliis Preces seriales dicuntur tantum ad Matutinum & per Ho.

Horas, ad Vesp. vero sequentes non dicuntur, quia inde fit de festo. Quod si post Vigil. Sancti Mathie sequatur primus dies Quadrag. in Vesp. dicuntur Preces feriales quamvis dicenda sit Oratio Dominice precedentis & non Vigiliæ. Quod etiam servatur quando in Feria vi. & Sabbato Quatuor Temp. Septembris fit Offic. de feria, cum in eis non occurrat Festum ix. Leß. tunc enim in Vesperis ferie vi. dicuntur Preces, quamvis dicenda sit oratio Dominice precedentis, non autem feria Quatuor Temporum.

6 Psalmus Miserere dicitur cum Precibus ad Vesp. tantum & Palm. De profundis, ad Laudes. In Offic. Defunct. dicuntur Psalmi, qui in eo Offic. designantur.

*De Commemorationibus Communi-
bus, seu suffragiis San-
ctorum. XXXV.*

Commemorationes Communes, seu Suffragia de Sanctis, quæ habentur in Psalt. post Vesp. Sabbati, dicuntur in fine Vesperarum, & Laudum ab Oct. Epiphaniæ usque ad Dominicam Passionis exclusive, & ab Oct. Pentec. usque ad Adventum exclusive, in Dominicis, Feriis & Festis, nisi Offic. sit Duplex, vel infra Octav. etiam si de Dominica, vel Semiduplici infra eas fiat, & illis adjungitur commem. de Patro- no, vel Titulo Ecclesiæ, ante vel post commem. de Sancta Maria, & de Apostolis, pro dignitate illius, ita tamen, ut semper ultimo loco ponatur commem. de Pace. Et ante illas in feriali Offic. fit commem. de Cruce, quæ habetur in Psalt. post Laudes ferie secundæ.

2 Tempore Paschali fit alia commem. de Cruce, ut ibi ponitur in Laudibus Ferie ii. post Dominicam in Albis & ea solum tunc dicitur, non tamen in Duplicibus, neque infra Octavas.

3 Si facienda sit commem. alienius Festi occurrentis, semper fit ante ipsa Suffragia consueta, etiam ante commemorationem de Cruce.

4 Commemoratio de S. Maria non

fit cum aliis, quando dicitur esse Officium parvum, nec quandocumque fit Offic. de ea. Commem. vero SS. Salvatoris & S. Crucis in earum Ecclesiis titularibus non sunt omnitendæ.

*De Antiphonis B. M. in fine
Officii. XXXVI.*

Antiphonæ B. M. positiæ in fine Psalterii post Completorium singulæ dicuntur pro temporis diversitate, ut ibi annotatur. Præterquam in triduo majoris Hebdomadæ ante Pascha.

1 Dicuntur autem extra Chorum, tantum in fine Completor. & in fine Matutini, dictis Laudibus, si tunc terminandum sit Offic. alioquin, si alia subsequatur Hora, in fine ultime Horæ. In Choro autem semper dicuntur, quodcumque terminata aliqua Hora discedendum est a Choro.

3 Numquam vero dicuntur post aliquam Horam, quando subsequitur cum Offic. diei Offic. Defunctor. vel Septem Psalmi Pœnitentiales, aut Litanie, præterquam post Complet. in quo semper dicuntur, etiam si prædicta subsequantur: neque etiam dicuntur, quando post aliquam Horam immediate subsequitur Missa. Dicuntur autem flexis genibus (præterquam in diebus Dominicis a primis Vesper. Sabbati, & toto tempore Paschali) Hebdom. tamen ad orationem surgente.

*De Offic. parvo B. M. & aliis.
XXXVII.*

De Offic. parvo B. M. de Officio Defunctorum de septem Psalmis Pœnitentialibus, & Laniis, & de Psalmis Gradualibus, quando & quomodo, tam in Choro, quam extra Chorum, dicenda sint, habentur suis locis propriæ Rubricæ circa finem Breviarii.

2 Tempore Pasch. in Offic. parvo B. Mariæ, quod dicitur in Choro, non additur Alleluja Antiphonis, neque Versibus, neque Responsoriis.

D U Æ T A B E L L Æ

Ex Rubricis generalibus excerptæ.

In quarum prima statim videri possunt de quo celebrandum erit Offic. si quæ eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quando Officium prædictum concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utroque Tabella hæc ordine repetitur, quod queritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo festum, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt: deinde legatur Regula juxta dictum numerum descripta, & ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia. Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ Classis, & Dominica i. Classis erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus i. quia si ad eum tam Duplex quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent: Regula item juxta dictum numerum apposta sic habet:

1. *Translatio de primo, Officium de secundo.* Id est, Duplex i. Classis prædictum transferatur, & Officium de Dominica primæ classis, quia cum in his Regulis dicitur, de i. seu præcedenti, intelligitur de festo in superiori parte Tabellæ apposto, ut Duplex prædictum: cum de secundo vel sequenti, de festo in inferiori parte sub numeris apposto, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem Quadrangulis nullus appositus est numerus; vel quia nullus occursum, neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotatur in Brev. quid sit agendum.

Scire tamen oportet, quæ sint Duplicitia primæ, & secundæ Classis: & majora per annum, & quæ Dominice, & ferie majores dicantur.

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS.

In quibus nulla sit commemoratio, quæcumque Festorum occurrentium,

nisi prout supra in Rubricis generalibus.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis cum tribus antecedentibus, & duobus sequentibus diebus.
Ascensio Domini.
Pentecostes cum duobus sequentibus diebus.
Festum Corporis Christi.
Assumptio B. M. Virginis.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum SS. Apostolorum Petri & Pauli.
Festum omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus, vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA II. CLASSIS.

In quibus de Simplicibus, sit commemoratio in Laudibus tantum.

Circumcisio Domini.
Festum SS. Nominis Jesu.
Festum Sanctissimæ Trinitatis.
Inventio S. Crucis.
Conceptio
Nativitas
Annuntiatio
Purificatio
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Sanctorum Innocentium Mart.
Festum S. Joseph.
Festum S. Laurentii.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.

DOMINICÆ MAJORES

*dividuntur in duas Classes.
Dominica prima Classis, quæ
numquam omittuntur.*

Prima Adventus.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis.
Pentecostes.
Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ
CLASSIS,

Qua non omittuntur, nisi occurrente Patrono, vel Titulari Ecclesia, & ejusdem Dedicatio ne & tunc de iis fit semper commemorat. in utrisque Vesperis & Laudibus.

Secunda }
Tertia } Adventus.
Quarta }

Dominica { Septuagesimæ
Sexagesimæ, &
Quinquagesimæ.

Secunda }
Tertia } Quadragesimæ.
Quarta }

DUPLICIA MAJORA

per Annum, qua aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio Sanctæ Crucis.

Festum Septem Dolorum

Visitatio

Festum Carmeli

Festum ad Nives

Festum SS. Nominis

Festum Mercedis

Sollemnitatis SS. Rosarii

Præsentatio

Dies Octav. Festivitatibus ejusdem

Apparitio S. Michaelis Archang.

Decollatio S. Joannis Baptistæ.

Cathedra S. Petri utraque.

Festum ejusdem ad Vincula.

Conversio S. Pauli.

Festum sancti Joannis ante portam Latinam.

S. Barnabæ Apostoli.

S. Joachim Conf. Patris B. V. M.

S. Annæ Matris B. V. M.

Festa Patronorum minus principum.

Feria majores de quibus semper fit commemoratio.

Adventus.

Quadragesimæ.

Quatuor Temporum, &

Secunda Rogationum.

SI OCCURRAT EODEM DIE.

Duplex i. Class. &	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex ii. Class.	4	4	0	4	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Dupl. per annū,	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	1	1	1
Dies infra Oct.	4	4	0	4	1	1	7	1	1	1	1	1	1
Dies Octavz,	4	4	0	4	2	7	4	2	1	1	1	1	1
Semiduplex,	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex,	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
S. M. in Sabbato,	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1
Feria Major,	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1
Vigilia.	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
1. Translatio de i. Offic. de ii.													
2. Offic. de primo, translatio de secundo.													
3. Commemoratio de primo, Officium de secundo.													
4. Offic. de primo, commemoratio de secundo.													
5. Nihil de primo, Officium de secundo.													
6. Offic. de primo, nihil de secundo.													
7. Offic. de digniori, commemoratio de minus digno.													
8. Offic. de digniori, translatio de minus digno.													

1. Translatio de i. Offic. de ii.
2. Offic. de primo, translatio de secundo.
3. Commemoratio de primo, Officium de secundo.
4. Offic. de primo, commemoratio de secundo.
5. Nihil de primo, Officium de secundo.
6. Offic. de primo, nihil de secundo.
7. Offic. de digniori, commemoratio de minus digno.
8. Offic. de digniori, translatio de minus digno.

Vigilia.
 Santa Maria in Sabbato.
 Feria Major
 simplex.
 semiduplex.
 Dies Octavz.
 Dies infra Octavam.
 Duplex per Annum.
 Duplex secundz Classis.
 Duplex primz Classis.
 Dominica per Annum.
 Dominica secundz Classis.
 Dominica primz Classis.

Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni, & Tituli Ecclesie, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini & Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Oct. Epiph. in Feria iv. Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, & infra Oct. Pasche & Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumptionis B. Virginis, & omnium Sanctorum, transfertur.

Infra Octav. Epiph. fit tantum

de Patrono, vel Titulari Ecclesie, & ejusdem Dedicatione, cum communem Octavz: alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi, Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici translato, & de ea, quocumque adveniente Duplici, fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica, transfertur in proximè sequentem diem: quæ si fuerit impedita alio humi-

simili Festo, transfertur post Octavam.

De Oct. Nativit. Domini, Epiph. & Corporis Christi, semper fit commemor. quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Calendario, nihil fit, à Feria iv. Cinerum usque ad Dominicam in Albis, & à Vigilia Pentecostes usque ad Festum Trinitatis inclusivè, & à die 17. Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ numquam transfertur: idèò quamquam Nativitas sancti Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem: non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum commemor. in Officio de Octava Corporis Christi.

Si occurrat, ut Patronus, vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Calendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono, vel Titulari, absque

commemoratione aliorum. Qui in dicto Calendario descripti sunt sub Officio Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam simili Officio non impeditam, de eis fiet Officium Semiduplex: tamen sint de majoribus Festis, quæ tunc de translato quoque fiet Officium Duplex, ac si proprio celebraretur. Si verò in Calendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de aliis nihil fit.

De Feriis Adventus & Quadragesimæ, quando de eis non fit Octava fit commemor. in utrisque Vesp. & Laudibus cujuscumque Festi: Quatuor Temporibus, & Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis, Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, & Quatuor Temporibus vel in diebus Festerum, Duplicium primæ Classis, sive Patroni, Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUANDO CONCURRIT.

Dñica i. & ii. Cl. cū	0	4	3	4	4	3	3	3	3	0
Dñica min. per ann.	0	4	3	4	4	3	3	1	1	0
Duplex i. Classis.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	4
Duplex ii. Classis.	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3
Patr. seu Titul. Eccl.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0
Dupl. per ann. maj.	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1
Dupl. per ann. min.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1
Semiduplex.	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1
Dies Octavæ.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1
Dies infra Octavam.	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1
1. Totum de sequenti, nihil de precedenti.	Sancta Maria in Sabbato. Die infra Octavam. Simplici. Semiduplici. Duplici per annum minore. Duplici per annum majore. patrono, seu Titulo Ecclesie.									
2. Totum de precedenti, nihil de sequenti.										
3. Totum de sequenti, commem. de preced.										
4. Totum de precedenti, commem. de sequenti.										
5. Capitulum de sequenti, commemoratio de precedenti.										
6. Totum de digniori commem. de minus digno.										
7. Simplex & S. Maria in Sabbato, Feria & Vigilia non concurrunt.										
	Dominica quacunque.									

Notandum quod in i. Vesp. diei Oct. Ascensionis, & Corporis Christi, totum Offic. fit de Octav. in commem. prae. Festi Dupl. nisi fuerit festum solenne principale, vel i. vel ii. classis, quia tunc de festo fieret Offic. & comm. de Oct. In ii. Vesp. diei Octav. Epiphaniae, Ascens. & Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantum commemor. nisi illud fuerit i. vel ii. classis, seu Patronus, vel Titulus, aut Dedicatio Ecclesie, quia tunc de festo fieret Offic. & de Octav. commem. Et similiter die

Oct. Corporis Christi in ii. Vesp. concurrente cum die Oct. S. Joannis Baptiste, Vesp. erunt de Oct. Corporis Christi cum commem. Octav. S. Joannis.

In ii. Vesper. duplicis ii. classis non fit commem. de die infra Oct. nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

Cum plures sunt commem. servatur hic ordo. De Duplici, de Dominica, de Semidupl. de die infra Octav. de Feria majore, seu Vigilia, de S. Maria in Sabbato, de Simplici.

O R A T I O

dicenda ante Divinum Officium.

A Peri Domine os meum ad benedicendum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab omnibus vanis , perversis , & alienis cogitationibus : intellectum illumina , affectum inflamma ; ut digne , attente ac devote hoc Officium recitare valeam , & exaudiri merear ante conspectum Divinæ Majestatis tuæ : Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Domine , in unione illius Divinæ intentionis , quipse in terris laudes Deo persolvisti , has tibi Hora persolvo.

*Orationem sequentem devote post Officium recitantibus
Leo Papa X. defectus , & culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulget : & dicitur flexis genibus.*

Sacrofanctæ & individuae Trinitati , crucifixi Domini nostri Jesu Christi humanitati , beatissimæ & gloriosissimæ semperque Virginis Mariæ fecundæ integritati , & omnium Sanctorum universitati , sit sempiterna laus , honor , virtus & gloria ab omni creatura , nobilique remissio omnium peccatorum , per infinita secula sæculorum.

R. Amen.

V. Beata viscera Mariæ Virginis , quæ portaverunt æterni Patris Filium.

R. Et beata ubera , quæ lactaverunt Christum Dominum.

Pater noster. Ave Maria.

ABSOLUTIONES, ET BENEDICTIONES

Dicendæ ante Lectiones in Officio novem & trium
Lectionum.

In primo Nocturno, & pro secunda & quinta Feria, Absolutio.

Exaudi Domine Jesu Christe preces servorum tuorum, & miserere nobis: qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivis & regnas in sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Benedictiones.

1 Benedictione perpetua benedicat nos Pater æternus. *R.* Amen.

2 Unigenitus Dei Filius nos benedicere & adjuvare dignetur.

R. Amen.

3 Spiritus Sancti gratia illuminet sensus & corda nostra. *R.* Amen.

In secundo Nocturno, & pro tertia & sexta Feria, Absolutio.

Illius pietas & misericordia nos adjuvet, qui cum Patre & Spiritu Sancto vivit & regnat in sæcula sæculorum. *R.* Amen.

Benedictiones.

4 Deus Pater omnipotens sit nobis propitius & clemens. *R.* Amen.

5 Christus perpetuo det nobis gaudia vite. *R.* Amen.

6 Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris. *R.* Amen.

In tertio Nocturno, & pro Feria quarta & Sabbato, Absolutio.

A vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens & misericors Dominus. *R.* Amen.

Benedictiones.

1 Evangelica lectio sit nobis salus & protectio. *R.* Amen.

2 Divinum auxilium maneat semper nobiscum. *R.* Amen.

3 Ad societatem civium supernorum perducatur nos Rex Angelorum.

R. Amen.

Si Officium sit de Sancto. ix. Lectionum, Octava Benedictio erit.

Cujus festum colimus, ipse, vel ipsa intercedat pro nobis ad Dominum. *R.* Amen.

Quando sunt plures dicitur: Quo-

rum, vel Quarum festum colimus, ipsi, vel ipsæ intercedant pro nobis ad Dominum. R. Amen.

Si Officium sit de sancta Maria

Octava Benedictio erit.

Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum. *R.* Amen.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit.

Per Evangelica dicta deleantur nostra delicta. *R.* Amen.

In Officium trium Lectionum dicuntur Absolutiones & Benedictiones prædictæ, ordine in Rubricis generalibus descripto, & in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, & Benedictiones sumenda sunt ex tertio Nocturno prima Benedictio dicitur.

1 Ille nos benedicat, qui sine fine vivit & regnat. *R.* Amen.

2 Divinum auxilium maneat semper nobiscum. *R.* Amen.

3 Ad societatem civium supernorum perducatur nos Rex Angelorum.

R. Amen.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit.

1 Evangelica lectio sit nobis salus, & protectio. *R.* Amen.

2 Divinum auxilium maneat semper nobiscum. *R.* Amen.

3 Ad societatem civium supernorum perducatur nos Rex Angelorum.

R. Amen.

Si Officium sit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit.

1 Ille nos benedicat, qui sine fine vivit & regnat. *R.* Amen.

2 Cujus, vel Quorum.

3 Ad societatem.

In Officio de S. Maria in Sabbato Absolutio, & Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

Figure St. Wulfram Sculpt.

PSALTERIUM

DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM,

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS AUTUMNALIS.

DOMINICA AD MATUTINUM.

*Ante Matutinum & omnes
Hæras, præterquam ad Com-
pletorium, dicitur secreto:*

Pater noster, qui es in
cælis: sanctificetur no-
men tuum: advéniat regnum
tuum: fiat voluntas tua, sicut
in cælo & in terra: Panem no-
strum quodiànum da nobis
hódie, & dimitte nobis débi-
ta nostra, sicut & nos dimitti-
mus debitoribus nostris: Et ne
nos inducas in tentationem:
sed libera nos a malo. Amen.

Ave Maria grátia plena:
Dóminus tecum: Bene-
dicta tu in mulieribus: & be-
nedictus fructus ventris tui
Jesus. Sancta María, mater
Dei, ora pro nobis peccató-
ribus, nunc & in hora mor-
tis nostræ. Amen.

*In principio Matutini & Pri-
mæ, ac in fine Completorii,
dicitur etiam Symbolum Apo-
stolorum.*

Credo in Deum, Patrem
omnipotentem, Creató-
rem cæli & terræ. Et in Je-

sum Christum, Filium ejus
únicum, Dóminum nostrum:
qui concéptus est de Spíritu
Sancto, natus ex María Vir-
gine: passus sub Pontio Pi-
lato, crucifixus, mórtuus &
sepúltus: descendit ad infe-
ros: tértia die resurrexit a
mórtuis: ascendit ad cælos,
sedet ad dexteram Dei Patris
omnipotentis; inde venturus
est judicare vivos & mortuos.
Credo in Spíritum Sanctum,
sanctam Ecclesiám Cathólicá,
Sanctorum communionem, re-
missionem peccatorum, carnis
resurrectionem, vitam ætér-
nam. Amen.

*Deinde clara voce dicitur
Versus:*

Domine lábia mea apé-
ries. R. Et os meum
annuntiábit laudem tuam.

¶ Deus in adjutórium meum
intende. R. Domine ad ad-
juvándum me festina.

Glória Patri & Fílio, & Spi-
ritui Sancto. Sicut erat in
principio, & nunc, & sem-
per, & in sæcula sæculórum.
Amen.

A. Sic

Pars Autumnalis.

Sic dicitur, Alleluja, ad omnes Horas per Annum.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Repetitur. Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Psalmus 94.

VENíte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus faciém ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quoniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsius est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Hodie si vocem ejus audieritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introibunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto: Sicut erat in princíplo, & nunc & semper: & in sæcula sæculórum. Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Dominicam proximiorém Calendis Octobris.

Hymnus.

NOcte surgéntes vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque
Voce concórdi Dómino canámus

Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes,

Cum suis Sanctis meréamur aulam

Ingrédi cæli, simul & perénnem

Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Dóitas beáta

Patris, ac Nati, paritérque Sancti

Spirítus, cujus résonat per omnem

Glória mundum. Amen.

Sequens Hymnus dicitur a Dómi-

*minica proximiori Kalendis
Odobris usque ad Adventum.*

Hymnus.

Primo die, quo Trinitas
Beata mundum condidit,
Vel quo resurgens Conditor
Nos morte victa liberat:
Pulsis procul torporibus
Surgamus omnes ocyus,
Et nocte queramus Deum,
Propheta sicut precipit.
Nostras preces ut audiat,
Suamque dextram porrigat,
Et expiatis sordibus
Reddat polorum sedibus.
Ut, quique sacratissimo
Hujus diei tempore
Horis quietis psallimus,
Donis beatis muneret.
Jam nunc Paterna claritas
Te postulamus assatim:
Abiint facies libidinis,
Et omnis actus noxius.
Ne sorda sit, vel lubrica
Compago nostri corporis,
Ob cuius ignes ignibus
Avernus urat acrius.
Mundi Redemptor, quaesumus,
Tu probra nostra diluas:
Nobisque largus commoda
Vitz perennis conferas.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona.

Servite Dómino.

*Asteriscus * notat pausam
cantus, in Choro.*

Psalmus I.

Beatus vir, qui non abiit
in consilio impiorum,

& in via peccatorum non
stetit, * & in cathedra pesti-
lentie non sedit;

Sed in lege Dómini volun-
tas ejus, * & in lege ejus
meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod
plantatum est secus decursus
aquarum, * quod fructum
suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet: *
& omnia, quaecumque faciet,
prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: *
sed tanquam pulvis, quem
projicit ventus a facie terræ.

Ideo non resurgent impii in
judicio: * neque peccatores
in concilio justorum.

Quoniam novit Dóminus
viam justorum: * & iter im-
piorum peribit.

Glória Patri, & Filio, *
& Spiritui Sancto. Sicut erat
in principio, & nunc, &
semper: * & in sæcula sæcu-
lorum. Amen.

*Hic versus, Glória, semper
dicitur in fine omnium Psal-
morum, nisi aliter notetur.*

Psalmus 2.

Quare fremuerunt Gen-
tes, * & populi medita-
ti sunt inania?

Astitērunt reges terræ, &
principes convenērunt in u-
num * adversus Dóminum,
& adversus Christum ejus.

Dirumpāmus vincula eorū: *
& projiciāmus a nobis jugum
ipsorum.

Qui habitat in cælis, irri-
dābit eos: * & Dóminus
subvertet eos.

A Tunc

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditatem tuam, * & possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite : * erudímini qui judicátis terrá.

Servíte Dño in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo. *Psalmus 3.*

Domine, quid multiplicáti sunt, qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi & soporátus sum : * & exurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timebo mílita pópuli circumdántis me : * exúrge

Domine saluum me fac Deus meus.

Quoniá tu percussisti omnes adversárites mihi sine causa, & dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * & super pópulum tuum benedictio tua.

Psalmus 6.

Domine, ne in furore tuo árguas me, * neque in ira tua corripias me.

Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum; * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde; * sed tu Domine usquequo?

Convértere Dómine, & éripe ánimam meam : * saluum me fac propter misericórdiam tuam.

Quoniá non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laboravi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum; * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitatem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, & conturbéntur vehementer omnes inimíci mei : * convertántur, & erubéscant valde velociter.

Per Annum, Antiph. Servite Dño in timóre, & exultate

ei

et cum tremore. *Antiph.* Deus
iudex iustus. *Psalms 7.*

Domine Deus meus, in
te speravi: * saluum me
fac ex omnibus persequenti-
bus me, & libera me.

Nequando rapiat ut leo ani-
mam meam; * dum non est
qui redimat, neque qui sal-
uum faciat.

Domine Deus meus, si feci
istud: * si est iniquitas in ma-
nibus meis.

Et reddidi retribuētibus mi-
hi malae; * decidam merito
ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animā
meam, & comprehendat, &
concūcēt in terram vitam
meam, * & glóriam meam
in pulverem deducat.

Exurge Domine in ira tua, *
& exaltare in finibus inimi-
cōrum meōrum.

Et exurge Domine Deus
meus in praecepto, quod man-
dasti: * & synagoga populō-
rum circumdabit te.

Et propter hanc in altum
segrēdere: * Dominus judi-
cat populos.

Judica me Domine secundum
justitiam meam, * & secundum
innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia pecca-
tōrum, & diriges justum: *
scrutans corda, & renes Deus.

Iustum adiutorium meum a
Domino, * qui salvos facit
rectos corde.

Deus iudex iustus, fortis &
paciens: * numquid irascitur
per singulos dies?

Nisi conversi fueritis, glā-

dium suum vibrabit: * arcum
suum tetendit, & paravit
illum.

Et in eo paravit vasa mor-
tis: * sagittas suas ardēti-
bus effecit.

Ecce parturit iniquitiam: *
concepit dolorem, & pepe-
rit iniquitatem.

Lacum aperuit, & effodit
eum: * & incidit in foveam,
quam fecit.

Convertetur dolor ejus in
caput ejus: * & in verticem
ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secun-
dum justitiam ejus: * & psal-
lam nomini Domini Altissi-
mi.

Psalms 8.

Domine Dominus no-
ster, * quam admirabi-
le est nomen tuum in uni-
versa terra!

Quoniam elevata est magni-
ficentia tua * super Caelos.

Ex ore infāntium & lactēn-
tium perfecisti laudem pro-
pter inimicos tuos, * ut de-
struas inimicum & ultorem.

Quonia vidēbo Caelos tuos,
ōpera digitorum tuorum: *
lunam & stellas, quae tu fun-
dasti.

Quid est homo, quod memor
es ejus? * aut filius hominis,
quoniam visitas eum?

Minuisti eum paullo minus
ab Angelis, glōria & honō-
re coronasti eum: * & con-
stituisti eum super ōpera mā-
nium tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus
ejus: * oves & boves univēr-
sas, insuper & pecora campi.

Volucres celi, & pisces maris, * qui perambulantes semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra?

Psalmus 9.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * narrabo omnia mirabilia tua.

Lætabor & exultabo in te: * psallam nomini tuo Altissime.

In convertendo inimicum meum retrorsum: * infirmabuntur, & peribunt a facie tua.

Quoniam fecisti iudicium meum & causam meam; * sedisti super thronum, qui iudicas iustitiam.

Increpasti Gentes, & periit impius: * nomen eorum delisti in æternum, & in sæculum sæculi.

Inimici defecerunt frænx in finem: * & civitates eorum destruxisti.

Periit memoria eorum cum sonitu: * & Dominus in æternum permanet.

Paravit in iudicio thronum suum: * & ipse iudicabit orbem terræ in æquitate, iudicabit populos in iustitia.

Et factus est Dñs refugium pauperi: * adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te, qui novērunt nomen tuum: * quoniam non dereliquisti querentes te, Domine.

Psallite Domino, qui habitat in Sion: * annuntiate inter Gentes studia ejus.

Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est:

nem eorum recordatus est: * non est oblitus clamorem pauperum.

Miserere mei Domine: * vide humilitatem meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis: * ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiarum Sion.

Exultabo in salutari tuo: * infixæ sunt Gentes in interitu, quem fecerunt.

In laqueo isto, quem absconderunt, * comprehensus est pes eorum.

Cognoscetur Dominus iudicia faciens; * in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

Convertantur peccatores in infernum: * omnes Gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quoniam non in finem oblivio erit pauperis: * patientia pauperum non peribit in finem.

Exurge Domine non confortetur homo: * iudicentur Gentes in conspectu tuo.

Constitu Domine legislatorem super eos: * ut sciam Gentes, quoniam homines sunt.

Ut quid Domine recessisti longe: * despicias in opportunitatibus, in tribulatione?

Dum superbit impius, incenditur pauper; * comprehenduntur in consiliis, quibus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desiderijs animæ suæ, * & iniquus benedicitur.

Exacerbavit Dominum peccator: * secundum multitudinem

Quem ira sua non quæret.
Non est Deus in conspectu
ejus: * inquinatæ sunt viæ
illius in omni tempore.

Auferantur judicia tua a facie
ejus: * omnium inimicorum
suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo: *
Non movebor a generatione
in generationem sine malo.

Cujus maledictione os plenus
est, & amaritudine &
dolo: * sub lingua ejus labor
& dolor.

Sedet in insidiis cum divitiis
in occultis, * ut interficiat
innocentem.

Oculus ejus in pauperem respiciunt: * insidiatur in abscondito,
quasi leo in spelunca sua.

Insidiatur ut rapiat pauperem:
* rapere pauperem, dum
attrahit eum.

In laqueo suo humiliabit
eum: * inclinabit se & cadet,
cum dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in corde suo,
Oblitus est Deus: * avertit faciem
suam, ne videat in finem.

Exurge Domine Deus, exaltet
manus tua: * ne obliviscaris
pauperum.

Propter quid irritavit impius
Deum? * dixit enim in
corde suo: Non requireret.

Vides, quoniam tu laborem
& dolorem consideras: * ut
tradas eos in manus tuas.

Tu derelictus est pauper: *
orphanus tu eris adiutor.

Contrebrachium peccatoris
construisti: * quæretur peccator
illius, & non inveniatur.

Dominus regnabit in æternum
& in sæculum sæculi: * peribitis
Gentes de terra illius.

Desiderium pauperum exaudivit
Dominus; * preparationem
cordis eorum audivit
auris tua.

Judicare pupillo & humili: *
ut non apponat ultra magnificare
se homo super terram.

Psalms 10.

IN Domino confido, quomodo
dicitis animæ meæ: *
Transmigre in montem sicut
passer?

Quoniam ecce peccatores intendunt
arcum, paraverunt sagittas
suas in pharetra, * ut sagittent
in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt:
* justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo;
* Dominus in cælo sedes
ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt:
* palpebræ ejus interrogant
filios hominum.

Dominus interrogat justum &
impium; * qui autem diligit
iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos:
* ignis & sulphur & spiritus
procellarum, pars calicis
eorum.

Quoniam justus Dominus, &
justitias dilexit; * equitatem
vidit vultus ejus.

Per Annum, Antiph. Deus
iudex justus, fortis & longanimis,
numquid irascetur per singulos
dies?

Antiphona. Tu Domine.

A 4 *Psal-*

Psalms 11.

Salvum me fac Dómine ,
quóniam defécit sanctus : *
quóniam diminútæ sunt ve-
ritátes a filiis hóminum .

Vana locúti sunt unusquísque
ad próximum suum : * lábia
dolósa , in corde & corde
locúti sunt .

Dispérdat Dóminus univér-
sa lábia dolósa , * & linguam
magníloquam .

Qui dixerunt : Linguam no-
stram magnificábimus , labia
nostra a nobis sunt , * quis
noster Dóminus est ?

Propter misériam inopum &
gémítum páuperum , * nunc
exúrgam , dicit Dominus .

Ponam in salutári ; * fidu-
cialiter agam in eo .

Elóquia Dómini , elóquia ca-
sta ; * argéntum igne exami-
nátum , probátum terræ , pur-
gátum séptuplum .

Tu Dómine servábis nos &
custódies nos * a generatióne
hac in ætérnum .

In circúitu impij ámbulant : *
secúndum altitúdinem tuam
multiplicasti filios hóminum .

Psalms 12.

Usquequò Dómine obli-
visceris me in finem ? *
Usquequò avertis faciém tuá
a me ?

Quámdui ponam consilia in
ánima mea , * dolórem in
corde meo per diem ?

Usquequò exaltábitur inimi-
cus meus super me ? * respi-
ce , & exáudi me Dómine
Deus meus .

Illúmina óculos meos , ne

umquam obdórmiam in mor-
te ; * nequándo dicat inimícus
meus : Prævalui advérsus eum .

Qui tribulant me , exultabunt
si motus fuero ; * ego autem
in misericórdia tua sperávi .

Exultábit cor meum in sa-
lutári tuo ; cantábo Dómino ,
qui bona tribuit mihi : * &
psallam nómini Domini A-
tíssimi . Psalms 13.

Dixit insipiens in corde
suo ; * Non est Deus .

Corrupti sunt & abominábi-
les facti sunt in studiis suis : *
non est qui faciat bonum ,
non est usque ad unum .

Dóminus de cælo prospéxit
super filios hóminum , * ut
videat si est intélligens aut
requírens Deum .

Omnes declinavérunt , simul
inútiles facti sunt : * non est
qui faciát bonum , non est
usque ad unum .

Sepúlcrum patens est guttur
eórum : linguis suis dolóse
agébant : * venénium áspidum
sub lábiis eórum .

Quórum os maledictióne &
amaritúdine plenum est : *
velóces pedes eórum ad ef-
fundéndum sánguinem .

Contritio & infelicitas in
viis eórum , & viam pacis non
cognovérunt ; * non est timor
Dei ante óculos eorum .

Nonne cognóscunt omnes ,
qui operántur iniquitatem : *
qui dévorant plebem meam
sicut escam panis ?

Dóminum non invocavé-
runt , * illic trepidavérunt
timóre , ubi non erat timor .

Quo-

Quoniam Dominus in generatione iusta est, consilium sapientie contulisti: * quoniam Dominus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? * cum avenerit Dominus captivitatem plebis sue, exultabit Jacob, & latabitur Israel. *Psalmus 34.*

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur iustitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, & non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & mœnera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Per Annum, Antiphona. Tu Domine servabis nos, & custodies nos.

* Memor fui nocte nominis tui Domine. *R.* Et custodi legem tuam.

Post Versiculum cuiuslibet Nocturni dicitur Pater noster. secreto.

* Et ne nos inducas in tentationem.

* Sed libera nos a malo.

Absolutio.

Exaudi, Domine Jesu Christe, preces servorum tuorum & miserere nobis, qui cum Patre & Spiritu Sancto, vivis & regnas in sæcula sæculorum. *R.* Amen.

* Jube domne benedicere. *Benedictio.* Benedictione perpetua benedicat nos Pater æternus. *R.* Amen.

Deinde leguntur Lectiones cum Responsoris, ut in Proprio de Tempore assignantur.

Pro secunda Lectione, Benedictio. Unigenitus Dei Filius nos benedicere & adjuvare dignetur. *R.* Amen.

Pro illi. Lect. Bened. Spiritus Sancti gratia illuminet sensus & corda nostra. *R.* Amen.

IN IL NOCTURNO.

Per Annum Antiph. Bonorum meorum.

Psalmus 15.

Conserva me Domine, quoniam speravi in te: * Dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meae & calicis mei: * tu es qui restitues hereditatem meam mihi.

A 5 Fu-

Funes ceciderunt mihi in præclâris : * etenim hereditas mea præclâra est mihi .

Benedicam Dñm , qui tribuit mihi intellectum : * insuper & usque ad noctem , increpuerunt me renes mei .

Providēbam Dñm in conspectu meo semper : * quoniam a dextris est mihi , ne commoveat .

Propter hoc lætata est cor meum & exultavit lingua mea : * insuper & cara mea requiescet in spe .

Quoniam non derelinques animam meam in inferno : * nec dabis Sanctum tuum vidēre corruptionem .

Notas mihi fecisti vias vitæ , adimplēbis me lætitia cum vultu tuo : * delectationes in dextera tua usque in finem .

Per Annum . Antiph. Bonorum meorum non indiges , in te speravi , conserva me Dñe .

Antiphona . Propter verba .

Psalmus 26.

EXaudi Dñe iustitiam meam : * intēde deprecationem meam .

Auribus percipe orationem meam , * non in labiis dolosis .

De vultu tuo iudicium meum pròdeat : * oculi tui videant æquitates .

Probasti cor meum & visitasti nocte , * igne me examinasti , & non est inventa in me iniquitas .

Ut non loquatur os meum opera hominum : * propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras .

Pèrfice gressus meos in sēmitis tuis : * ut non moveantur vestigia mea .

Ego clamavi , quoniam exaudivisti me Deus : * inclina aurem tuam mihi , & exaudi verba mea .

Mirifica misericordias tuas , * qui salvos facis sperantes in te .

A resistentibus dextere tue custodi me , * ut pupillam oculi .

Sub umbra alarum tuarum protege me : * a facie impiorum , qui me afflixerunt .

Inimici mei animam meam circumdederunt , adipem suum concluserunt : * os eorum locutum est superbiam .

Projicientes me nunc circumdederunt me : * oculos suos statuerunt declinare in terram .

Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam : * & sicut cātulus leonis habitans in abditiis .

Exurge Dñe , prævent eum , & supplanta eum : * eripe animam meam ab impio , frameam tuam ab inimicis manus tue .

Dñe à paucis de terra divide eos in vita eorum : * de absconditis tuis adimplētus est venter eorum .

Saturati sunt filii : * & dimiserunt reliquias suas parvulis suis .

Ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo : * satiabor , cum apparuerit gloria tua .

Per Annum . Antiph. Propter ver-

Verba labiorum tuorum ego
custodivi vias duras.

Antiphona. Diligam te.

*Et non reperitur in Psalmo
quod semper fit, quando Anti-
phona incipit a primo versu
Psalmi & Psalmus tunc inci-
pitur ab eo verbo, in quo de-
finit Antiphona, sive integra
dicatur, sive tantum inchoa-
ta, si tamen eadem sint ver-
ba, & continetur Antiphona
cum Psalmo.*

Psalmus 17.

Diligam te Dómine for-
títudo mea: * Dóminus
firmamentum meum, & re-
fugium meum; & liberátor
meus.

Deus meus, adjutor meus, *
& sperábo in eum.

Protéctor meus, & cornu sa-
lutis meæ, * & fuscéptor meus.

Laudans invocábo Dñm, * &
ab inimícis meis saluus ero.

Circumdederunt me dolóres
mortis, * & torrentes ini-
quitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumde-
derunt me: * preoccupavé-
runt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invo-
cávi Dóminum, * & ad Deum
meum clamávi.

Et exandívit de templo san-
cto suo vocem meam: * &
clamor meus in conspéctu ejus
introsívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit
terra: * fundaménta montium
convulsáta sunt & commóta
sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus,
& ignis a facie ejus exarát: *

carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, & descén-
dit: * & caligo sub pédibus
ejus.

Et ascéndit super Chérubim
& volávit: * volávit super
pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latibulum
suum, in circúitu ejus taber-
náculum ejus: * tenebrósa
aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu
ejus nubes transiérunt: * gran-
do & carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dómi-
nus, & Altíssimus dedit vo-
cem suam, * grando & car-
bónes ignis.

Et misit sagíttas suas & dissi-
pávit eos; * fúlgura multipli-
cávit & conturbávit eos.

Et apparuérunť fontes aquá-
rum, * & reveláta sunt fun-
daménta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua Dómi-
ne, * ab inspiratióne spíri-
tus iræ tuæ.

Misit de summo & accépit
me: * & assúmpsit me de
aquis multis.

Eripuit me de inimícis meis
fortíssimis, & ab iis, qui
odérunt me: * quóniam con-
fortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die affli-
ctiōis meæ: * & factus est
Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdi-
nem; * saluum me fecit,
quóniam voláit me.

Et retríbuet mihi Dóminus
secúndum justítiam meam: *
& secúndum puritátem ma-
nuum meárum retríbuet mihi.

A 6 Quia

Quia custodivi vias Dñi : *
nec imple gessi a Deo meo.
Quoniam omnia iudicia ejus
in conspectu meo ; * & ju-
stitias ejus non repuli a me.
Et ero immaculatus cum
eo : * & observabo me ab
iniquitate mea .

Et retribuet mihi Dominus
secundum justitiam meam : *
& secundum puritatem ma-
nuum mearum in conspectu
oculorum ejus .

Cum sancto sanctus eris : *
& cum viro innocente inno-
cens eris .

Et cum electo electus eris : *
& cum perverso pervertéris .

Quoniam tu populum humi-
lem salvum facies : * & ocu-
los superborum humiliabis .

Quoniam tu illuminas lu-
cernam meam , Domine ; *
Deus meus illumina ténebras
meas .

Quoniam in te eripiar a
tentatione , * & in Deo meo
transgrediar murum .

Deus meus impolluta via
ejus , eloquia Domini igne
examinata : * protector est
omnium sperantium in se .

Quoniam quis Deus præter
Dominum ? * aut quis Deus
præter Deum nostrum ?

Dens , qui præcinxit me vir-
tute , * & posuit immacula-
tam viam meam .

Qui perfecit pedes meos
tamquam cervorum , * & su-
per excelsa státuens me .

Qui docet manus meas ad
prælium , * & posuisti , ut
arcum æreum brachia mea .

Et dedisti mihi protecti-
onem salutis tue : * & dexte-
ra tua suscepit me .

Et disciplina tua correxit
me in finem : * & disciplina
tua ipsa me docebit .

Dilatasti gressus meos sub-
tus me , * & non sunt infir-
mata vestigia mea .

Perséquar inimicos meos , &
comprehendam illos : * & non
convértar donec deficient .

Confringam illos , nec pó-
terunt stare ; * cadent subtus
pedes meos .

Et præcinxisti me virtute ad
bellum , * & supplantasti in-
surgentes in me subtus me .

Et inimicos meos dedisti
mihi dorsum , * & odientes
me disperdidisti .

Clamaverunt , nec erat qui
salvos faceret , ad Domi-
num ; * nec exaudivit eos .

Et communiavi eos ut pú-
verem ante faciem venti ; * ut
lutum platearum delebo eos .

Eripies me de contradic-
tionibus populi ; * constitues me
in caput gentium .

Populus , quem non cognó-
vi , servivit mihi : * in audí-
tu auris obedivit mihi .

Filii alieni mentiti sunt mi-
hi : * filii alieni inveterati
sunt , & claudicaverunt ase-
mitis suis .

Vivit Dominus , & benedi-
ctus Deus meus , * & exal-
tetur Deus salutis meæ .

Deus , qui das vindictas mí-
hi , & subdis populos sub
me : * liberátor meus de ini-
micis meis iracundis .

Et

Et ab insurgéntibus in me
statábis me: * a viro in-
quo erípies me.

Propterea confitebor tibi in
rationibus Dómine, * & nó-
mini tuo psalmum dicam.

Magnificans salútes Regis e-
jus & faciens misericórdiam
Christo suo David, * & sé-
mini ejus, usque in sæculum.

Per Annum, Antiph. Dili-
gam te Dómine virtus mea.

* Quóniam tu illúminas lu-
cérnam meam, Dómine.

* Deus meus illúmina tene-
bras meas. Pater noster. *se-
cundo.* * Et ne nos indúcas
in tentationem. * Sed líbe-
ra nos à malo.

Absolutio.

Ipsiús p'tetas & misericórdia
nos adjuvet, qui cum Pa-
tre, & Spíritu Sancto vivit
& regnat in sæcula sæculó-
rum. * Amen.

* Jube domne benedicere.

Benedictio. Deus Pater omní-
potens sit nobis propítius &
element. * Amen.

Pro quinta Lectiōe, Bened.
Christus perpétuæ det nobis
gáudia v'ra. * Amen.

*Pro sexta Lectiōe, Benedi-
ctio.* Ignem sui amoris accén-
dat Deus in córdibus nostris.
* Amen.

IN IIL NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona. Non
sunt loquélæ.

Psalmus 18.

Cæli enarrant glóriam
Dei, * & ópera má-
gnæ ejus annúnciat firma-
méntum.

Dies diei erúctat verbum; *
& nox nocti índicat seléntiã.

Non sunt loquélæ neque fer-
mões, * quórum non au-
diantur voces eórum.

In omnem terram exívit so-
nus eórum: * & in fines
orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum
suum: * & ipse tamquam
sponsus procédens de thála-
mo suo.

Exultávit ut gigas ad cur-
réndam viam: * a summo
cælo egressio ejus.

Et occúrsum ejus usque ad
summum ejus; * nec est qui
se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta,
convértens ánimas: * testi-
mónium Dómini fidéle, fa-
piéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, læ-
tificántes corda: * præcéptum
Dómini lícidum, illúminans
óculos.

Timor Dómini sanctus, pér-
manens in sæculum sæculi: *
judícia Dómini vera, justifi-
cáta in semetíp'sa.

Desiderabília super aurum &
lápídem pretiósium multum: *
& dulcióra super mel & fa-
vum.

Etenim servus tuus custódit
ea: * in custodiéndis illis
retribútió multa.

Delicta quis intélligit? ab
occúltis meis munda me, *
& ab aliénis parce servo tuo:

Si mei non fúerint dominati;
tunc immaculátus ero: * &
emundábor a delictó máxmo.

Et erunt ut compláceant
eló-

elóquia oris mei : * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper .

Dómine adjutor meus , * & redemptor meus .

Per Annum , Antiph. Non sunt loquelæ neque sermones , quorum non audiántur voces eorum . *Antiph.* Exáudiat .

Psalms 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulationis : * protegat te nomen Dei Jacob .

Mittat tibi auxilium de sancto : * & de Sion tueatur te .

Memor sit omnis sacrificii tui : * & holocaustum tuum pingue fiat .

Tribuat tibi secundum cor tuum : * & omne consilium tuum confirmet .

Lætábitur in salutári tuo : * & in nómine Dei nostri magnificábitur .

Impleat Dóminus omnes petitiones tuas : * nunc cognóvi quóniam saluum fecit Dóminus Christum suum .

Exáudiet illum de celo sancto suo : * in potentatibus salus dexteræ ejus .

Hi in curribus , & hi in equis ; * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábitur .

Ipsi obligati sunt & ceciderunt ; * nos autem surreximus , & erecti sumus .

Dómine saluum fac regem : * & exáudi nos in die , qua invocáverimus te .

Per Annum , Antiph. Exáudiat te Dóminus in die tribulationis . *Antiph.* Dómine .

Psalms 20.

Domine in virtute tua lætábitur rex : * & super salutáre tuum exultábit veheménter .

Desidérium cordis ejus tribuisti ei : * & voluntáte labiorum ejus non fraudásti eum .

Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis ; * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso .

Vitam petiit a te : * & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum , & in sæculum sæculi .

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes super eum .

Quóniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gaudio cum vultu tuo .

Quóniam rex sperat in Dómino : * & in misericórdia Altissimi , non commovébitur .

Inveniatur manus tua ómnibus inimicis tuis : * dextera tua invéniat omnes , qui te odérunt .

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos , & devorábit eos ignis .

Fructum eorum de terra perdes : * & semen eorum a filiis hominum .

Quónia declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília , quæ non potuérunt stabilire .

Quónia pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eorum .

Exal-

Exaltáre Dómine in virtute tua : * cantábimus & psallémus virtútes tuas .

Per Annum, Añs. Dómine in virtúte tua lætábitur rex .
✠. Exaltáre Dómine in virtúte tua .

✠. Cantábimus , & psallémus virtútes tuas .

Pater noster . *scilicet .* ✠. Et ne nos indúcas in tentatióem .
✠. Sed libera nos à malo .

Absolutio .

A Vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens & miséricors Dóminus **✠. Amen .**

✠. Jube domne benedicere .
Benedictio . Evangélica lectio sit nobis salus & protectio .
✠. Amen .

Pre octava Lectione , Bñs. Divinum auxilium máneat semper nobiscum . **✠. Amen .**

Pro nova Lectione , Bñs. Ad societátem civium supernorum perducát nos Rex Angelorum . **✠. Amen .**

Sequens Hymn . *semper dicitur post ultimam Lectiorem in omnibus Dominicis & Festis sanctorum : in Feriati Officio non dicitur , sed ejus loco ponitur novum , aut tertium Responsorium .*

Hymnus SS. Ambrosii .

& Augustini .

TE Deum laudamus , * te Dóminum confitemur .

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur .

Tibi omnes Angeli , * tibi cæli & univérsæ potestátes .

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclamant ,

Sanctus , Sanctus , Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth .

Pleni sunt cæli , & terra * majestátis glóriæ tuæ .

Te gloriósus * Apostolorum chorus .

Te Prophetarum * laudábilis númerus .

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus .

Te per orbem terrarum * sancta confitétur Ecclesia .

Patrem * imménsæ majestátis .

Venerándum tuum verum * & unicum Fílium .

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum .

Tu Rex glóriæ * Christe .

Tu Patris sempitérnus * es Fílius .

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem , * non horruisti Virginis uterum .

Tu devicto mortis acúleo , * aperuisti credéntibus regna cælórum .

Tu ad dexteram Dei sedes * in glória Patris .

Judex créderis * esse ventúrus .

Te ergo , quæsumus , tuis famulis súbveni , * quos pretióso Sanguine redemisti .

Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári .

Salvum fac pópulum tuum Dómine , * & benedic hereditáti tuæ .

Et rege eos , * & extólle illos usque in ætérnum .

Per singulos dies * benedicimus te .

Et laudamus nomen tuum in sæculum , * & in sæculum sæculi .

Di-

Dignāse Dómine die isto
sine peccato nos custódire.

Miserére nostri Dómine
miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dó-
mine, super nos, * quemad-
modum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi, * non
confundar in ætérnum.

AD LAUDES. ✠.

Deus in adiutorium meum
inténde.

Re. Dómine ad adjuvándum
me festína. Glória Patri, &
Fílio, & Spíritui Sancto.

Sicut erat in princípio, &
nunc & semper, & in sæcula
sæculórum. Amen. Allelúja.

*Ab Off. Pentec. usque ad Ad-
ventum, Antèph. Allelúja.*

Psalmus 92.

Dominus regnāvit, decó-
rem indútus est: * in-
dútus est Dóminus fortitúdi-
nem, & præcínxit se.

Etenim firmāvit orbem ter-
ræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: *
a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dó-
mine: * elevavérunt flúmina
vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus
suos, * a vócbus aquárum
multárum.

Mirábiles elatiónes maris: *
mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília fa-
cta sunt nimis; * domum
tuam decet sanctitúdo Domine
in longitudinem diérum.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: *
servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus
in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus
ipse est Deus, * ipse fecit
nos & non ipsi nos.

Pópulus ejus & oves páscunt
ejus: * introíte portas ejus
in confessióne, átria ejus in
hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quón-
iam suavis est Dóminus, in
ætérnum misericórdia ejus: *
& usque in generatióem, &
generatióem veritas ejus.

Psalmus 62.

Deus Deus meus, * ad
te de luce vígilo.

Sicúvit in te ánima mea: *
quam multipliciter tibi caro
mea.

In terra desérta & invia &
inaquósa: * sic in sancto ap-
páruí tibi, ut vidérem virtú-
tem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior est miseri-
córdia tua super vitas, * lá-
bia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita
mea, * & in nómine tuo le-
vábó manus meas.

Sicut adípe, & pinguédine
repleátur ánima mea, * &
lábiis exultatiónis laudábo os
meum.

Si memor fui tui super stra-
tum meum, in matutinis me-
ditábor in te, * quia fúisti
adiutor meus.

Et in velaménto alárum tuá-
rum exultábo, adhæsit ánima
mea post te: * me suscepit
dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæse-
runt ánimam meam, intro-
bunt.

bant in inferiora terræ : * tradentur in manus gladii , partes vulpium erunt .

Rex vero letabitur in Deo , laudabuntur omnes , qui iustitiam in eo : * quia obstruatum est os loquentium iniqua .

Hic non dicitur Gloria .

Psalmus 66.

Deus misereatur nostri & benedicat nobis ; * illuminet vultum suum super nos , & misereatur nostri .

Ut cognoscamus in terra viam tuam , * in omnibus gentibus salutare tuum .

Confiteantur tibi populi De-
us , * confiteantur tibi populi omnes .

Letentur & exultent Gen-
tes ; * quoniam iudicas populos in æquitate , & Gen-
tes in terra dirigis .

Confiteantur tibi populi
Deus , confiteantur tibi populi omnes : * terra dedit fructum suum .

Benedicat nos Deus , Deus
solus , benedicat nos Deus : * & metuant eum omnes fines
terræ . Gloria Patri .

Per Anticum , Antiphona .

Allelúja , Allelúja .

Antiphona . Tres pueri .

Canticum trium Puerorum

Dan. 3. e

Benedicite omnia opera
Dómini Dómino ; * lau-
dare , & superexaltare eum in
sæcula .

Benedicite Angeli Dómini
Dómino ; * benedicite cæli
Dómino .

Benedicite aquæ omnes , quæ

super cælos sunt , Dómino ; *
benedicite omnes virtutes Dó-
mini Dómino .

Benedicite sol & luna Dó-
mino ; * benedicite stellæ cæli
Dómino .

Benedicite omnis imber &
ros Dómino ; * benedicite
omnes spiritus Dei Dómino .

Benedicite ignis & æstus Dó-
mino ; * benedicite frigus &
æstus Dómino .

Benedicite rores & pruina
Dómino ; * benedicite gelu
& frigus Dómino .

Benedicite glaciæ & nives
Dómino ; * benedicite noctes
& dies Dómino .

Benedicite lux & tenebræ
Dómino : * benedicite ful-
gura & nubes Dómino .

Benedicat terra Dóminum ; *
laudet & superexaltet eum in
sæcula .

Benedicite montes & colles
Dómino : * benedicite uni-
versa germinantia in terra
Dómino .

Benedicite fontes Dómino ; *
benedicite mária & flumina
Dómino .

Benedicite cete & omnia ,
quæ moventur in aquis , Dó-
mino ; * benedicite omnes
volucres cæli Dómino .

Benedicite omnes bestię &
pécora Dómino ; * benedici-
te filii hominum Dómino .

Benedicat Israel Dóminum : *
laudet & superexaltet eum
in sæcula .

Benedicite sacerdotes Dó-
mini Dómino ; * benedicite
servi Dómini Dómino .

Be-

Benedicite spíritus, & ánimæ justórum Dómino; * benedicite sancti & húmiles corde Dómino.

Benedicite Ananías, Azarías, Misael Dómino: * laudate, & superexaltáte eum in sæcula.

Benedicamus Patrem, & Filium, cum Sancto Spíritu: * laudémus & superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli: * & laudábilis & gloriósus & superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen. in aliis Canticis dicuntur.

Per Annum, Antiphona.

Tres Pueri jussu regis in fornacem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes: Benedíctus Deus. *Añá. Allelúja. Psalmus 148.*

Laudáte Dñm de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol & luna: * laudáte eum omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * & aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creata sunt.

Statuit ea in ætérnum & in sæculum sæculi: * præceptum posuit, & non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracones & omnes abyssi.

Iguis, grando, nix, glacies, spíritus procellarum; * quæ faciunt verbum ejus.

Montes & omnes colles: * lígna fructífera & omnes cedri.

Béstiæ & univérsa pécora: * serpéntes & volúcres pennatæ.

Reges terræ & omnes pópuli: * príncipes & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltatum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cælum & terram, * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israel, populo appropinquávi sibi,

Hic non dicitur Glória.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino canticum novum: * laus ejus in Ecclesia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum; * & filii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & psalterio psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * & exaltábit mansuétos in salutem.

Exultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum, * & gládii ancípites in manibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in nationibus, * increpatiões in pópulis.

Ad alligándos reges eórū in compédibus: * & nóbiles co-

co-

corum in manibus ferreis.
Ut faciant in eis iudicium
conscriptum; * gloria hæc est
omnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Gloria.

Psalmus 150.

Laudate Dominum in san-
ctis ejus: * laudate eum
in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus
ejus: * laudate eum secun-
dam multitudinem magnitudi-
nis ejus.

Laudate eum in sono tubæ: *
laudate eum in psalterio &
choro.

Laudate eum in tympano &
choro: * laudate eum in chor-
dis & organo.

Laudate eum in cymbalis be-
nesonantibus: laudate eum in
cymbalis jubilationis: * om-
nis spiritus laudet Dominum.
Gloria Patri.

Per Annum, Antiphona.

Allelúja, allelúja, allelúja.

*Sequens Capis. dicitur in Do-
minicis, a Dominica tertia post
Pentec. usque ad Adventum.*

Capitulum. Apoc. 7. c

Benedictio, & claritas, &
sapientia, & gratiarum
actio, honor, virtus, & for-
titudo Deo nostro in sæcula
sæculorum. Amen.

R. Deo grátias.

*Sic respondetur in fine om-
nium Capitulorum.*

*Ab Octava Pentec. usque ad
Dominicam proximam Kal.
Octobris.*

Hymnus.

Ecce jam noctis tenuatur
umbra,

Lux, & aurora rutilans co-
rúscat:

Súplices rerum Dóminum
canóra

Voce precémur.

Ut reos culpæ miserátus,
omnem

Pellat angórem, tribuat sa-
lútem,

Donet, & nobis bona sem-
piternæ

Múnera pacis.

Præstet hoc nobis Deitas
beáta

Patris, ac Nati, paritérque
Sancti

Spiritus, cujus résonat per
omnem

Gloria mundum. Amen.

*Per Annum, V. Dominus
regnávit, decórem induit.*

*R. Induit Dominus fortúdi-
nem, & præcinxit se virtúte.*

*A Dominica proximiori Kal.
Octobris usque ad Adventum.
Hymnus.*

Æterne rerum Cóncliter.
Noctem, diemque qui
regis

Et téporum das tépora,
Ut álles fastídium.

Noctúrna lux viántibus

A nocte noctem ségregans,

Præco diei jam sonat,

Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus lúcipher,

Solvit polum calígene:

Hoc omnis Errónum cohors

Viam nocéndi dēserit.

Hoc nauta vires cólligit,

Pontíque mitéscunt freta:

Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,

Canénte, culpam diluit.

Surgámus ergo strénue.

Gal.

Gallus jacētes excitat,
 Et somnolētos increpat,
 Gallus negātes arguit.
 Gallo canēte spes redit,
 Aegris salus refūditur:
 Muero latronis cōditur,
 Lapsis fides revētitur.
 Jesu labāntes respice,
 Et nos vidēdo corrige:
 Si respicis, labes cadunt,
 Fletūque culpa solvitur.
 Tu lux refūlge sensibus,
 Mentisq̄ue somnum discute,
 Te nostra vox primum sonet,
 Et vota solvāmus tibi.
 Deo Patri sit glōria,
 Ejusq̄ue soli Filio,
 Cum Sp̄ritu Parāclito,
 Nunc, & per omne s̄cū-
 lum. Amen.

Per Annum, ὕ. Dōmius re-
 gnāvit, decōrem induit.

℣. Induit Dōminus fortitūdi-
 nem, & pr̄cīnxit se virtūte.
Canticum Zacharia, Luc. 1. 8

Benedictus Dōminus Deus
 Israel, * quia visitāvit,
 & fecit redemptionem ple-
 bis suae.

Et erexit cornu salutis no-
 bis, * in domo David pueri
 sui.

Sicut locutus est per os san-
 ctōrum, * qui a s̄culo sunt,
 Prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris,
 & de manu omnium, qui odē-
 runt nos.

Ad faciendam misericordiam
 cum patribus nostris: * & me-
 morari testamēti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit
 ad Abraham patrem nostrū, *
 datūrum se nobis.

Ut sine timōre, de mārīna
 inimicōrum nostrōrum libe-
 rati, * serviāmus illi.

In sanctitate & justitia co-
 ram ipso, * omnibus diebus
 nostris.

Et tu, pater, Prophēta Al-
 tissimi vocāberis: * pr̄stabis
 enim ante faciē Dōmini pa-
 rare vias ejus.

Ad dandam sciētiā salutis
 plebi ejus, * in remissionem
 peccatōrum eōrum.

Per viscera misericordiē Dei
 nostri: * in quibus visitāvit
 nos, oriens ex alto.

Illuminare his, qui in tē-
 nebris, & in umbra mortis
 sedent: * ad dirigēdos pe-
 des nostros in viam pacis.

Glōria Patri. Sicut erat.

*Deinde dicitur Antiphona &
 Oratio propria, & post eam
 si occurrat eo die aliquod Fe-
 stum Simplex, sit de eo commem.
 Postremo (si id tempus requiritur)
 sunt Commemorationes de San-
 cta Maria, de Apostolis, & de
 Patrone Ecclesia in ordine alia-
 rum Commem. secundum illius
 dignitatem, & ultimo loco de
 Pace, ut infra in Vesperis Sab-
 bati.*

*In fine, si discedendum sit a
 Choro, dicitur Antiph. Salve
 Regina, ut habeant infra post
 Completorium.*

D O M I N I C A
 AD PRIMAM.

Pater noster. Ave Maria.
 Credo. ὕ. Deus in adjutō-
 rium. 16. *Hymnus.*

Jam lucis orto sidere
 Deum precemur supplices,

Ut

Ut in diurnis actibus
 Nos fervet a nocentibus.
 Linguam refrænans tēperet,
 Ne lixis horror insonet:
 Visum fovendo cōtegat,
 Ne vanitatēs hauriat.
 Sint pura cordis intima,
 Absistat & vecordia;
 Carnis terat supērbiam
 Potus cibique pārcitas.
 Ut cum dies abscesserit,
 Noctēmq̃ue sors redūxerit,
 Mundi per abstinentiam
 Ipsi canamus glóriam.
 Deo Patri sit glória,
 Ejusque soli Filio,
 Cum Sp̃ritu Paráclito,
 Nunc & per omne s̃culum.
 Amen.

*In Dominicis per Annum,
 Antiphona. Allelúja.*

Psalmus 53.

DEus in nómine tuo sal-
 vum me fac: * & in
 virtute tua judica me.

Deus exáudi orationem me-
 am; * áuribus p̃cipe verba
 oris mei.

Quóniam aliēni infurrex-
 erunt advērsus me, & fortes
 quæsiērunt animam meam: *
 & non proposuerunt Deum
 ante consp̃ctum suum.

Ecce enim Deus adjuvat
 me, * Dóminus suscéptor
 est animæ meæ.

Avérte mala inimicis meis: *
 & in veritate tua disperde
 illos.

Voluntarie sacrificábo tibi, *
 & confitebor nómini tuo Dó-
 mine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribula-
 tione eripulisti me: * & su-

per inimicos meos despéxit
 óculus meus.

*Sequens Psalm. Confitemini
 Dómino. dicitur sanctum in
 Dominicis, quando fit Officium
 de Dominica ut in Psalterio.*

Psalmus 117.

Confitemini Dómino, quón-
 iam bonus: * quóniam
 in s̃culum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel, quóniam
 bonus: * quóniam in s̃culum
 misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: *
 quóniam in s̃culum miseri-
 córdia ejus.

Dicant nunc, qui timent
 Dóminum: * quóniam in s̃-
 culum misericórdia ejus.

De tribulatione invocávi
 Dóminum: * & exaudivit me
 in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjutor: *
 non timébo quid faciat mihi
 homo.

Dóminus mihi adjutor: * &
 ego despiciam inimicos meos.

Bonum est confidere in Dó-
 mino, * quam confidere in
 hómine.

Bonum est sperare in Dó-
 mino, * quam sperare in
 princípibus.

Omnes Gentes circumsérunt
 me: * in nómine Dómini,
 quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdede-
 runt me: * & in nómine Dó-
 mini, quia ultus sum in eos.

Circumdedērunt me sicut a-
 pes, & exarsērunt sicut ignis
 in spinis: * & in nómine
 Dómini, quia ultus sum in
 eos.

Im-

Impulsus everfus sum - ut
eaderem : * & Dóminus sus-
cepit me.

Fortitúdo mea , & laus mea
Dóminus : * & factus est
mihi in salutem.

Vox exultatiónis & salutis ,
in tabernáculis iustórum .

Déxtera Dómini fecit vir-
tutem : dextera Dómini exal-
távit me : * dextera Dómini
fecit virtutem .

Non móriar , sed vivam : *
& narrábo ópera Dómini .

Castigans castigavit me Dó-
minus : * & morti non trá-
didit me .

Aperíte mihi portas iustitiæ ,
ingréssus in eas confitebor
Dómino : * hæc porta Dó-
mini , iusti intrábunt in eam .

Confitebor tibi quóniam e-
xaudisti me : * & factus es
mihi in salutem .

Lápidem quem reprobavé-
runt ædificátes : * hic fa-
ctus est in caput ánguli .

A Dómino factum est istud : *
& est mirábile in óculis no-
stris .

Hæc est dies , quam fecit
Dóminus : * exultemus &
lætémur in ea .

O Dómine salvum me fac ,
o Dómine bene prosperáre : *
benedíctus , qui venit in nó-
mine Dómini .

Benediximus vobis de do-
mo Dómini : * Deus Dómi-
nus , & illúxit nobis .

Constitúite diem sollemnem
in condénsis : * usque ad cor-
nu altáris .

Deus meus es tu , & con-

fitebor tibi : * Deus meus es
tu , & exaltábo te .

Confitebor tibi , quóniam
exaudisti me : * factus es mihi
in salutem .

Confitemini Dómino quó-
niam bonus : * quóniam in
sæculum misericórdia ejus .

Psalmus 118.

BEÁTI immaculáti in viâ , *
qui ámbulant in lege Dó-
mini .

Beáti qui scrutántur testimó-
nia ejus : * in toto corde
exquirunt eum .

Non enim qui operántur ini-
quitátem , * in vís ejus am-
bulavérunt .

Tu mandásti * mandáta tua
custodíri nimis .

Utiná dirigántur viæ meæ , *
ad custodiéndas justificatiónes
tuas .

Tunc non confundar , * cum
perspéxero in ómnibus man-
dátis tuis .

Confitebor tibi in directi-
one cordis , * in eo , quod
didici iudiciá iustitiæ tuæ .

Justificatiónes tuas custó-
diam : * non me derelinquas
usquequáque .

In quo corrigit adolescén-
tior viam suam ? in custodiéri-
do sermónes tuos .

In toto corde meo exqui-
sivi te ; * ne repéllas me a
mandátis tuis .

In corde meo abscondi elo-
quiá tua , * ut non peccé tibi .

Benedíctus es Dómine ; *
doce me justificatiónes tuas .

In lábilis meis * pronuntiávi
omnia iudiciá oris tui .

In

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divitiis.

In mandátis tuis exercébor: * & considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivifica me, * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & considerábo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit anima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Incepásti supérbos: * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium & contéptum: * quia testimoniá tua exquisívi.

Etenim sedérunt principes, & adversum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatióibus tuis.

Nam & testimoniá tua meditátió mea est: * & consílium meum justificatiónes tuas.

Adhæsit pavíménto ánima mea: * vivifica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudísti me; * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me: * & exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitávit anima mea praeiudicio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * & de lege tua miserere mei.

Viam veritátis elégi: * iudícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis, Dómine: * noli me confundere.

Viam mandatórum tuorú cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum, quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio.

Symbolum S. Athanasii.

Quicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat Cathólicam Fidem.

Quam nisi quisque integram inviolatámque serváverit: * absque dubio in æternum peribit.

Fides autem Cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, alia Fílii, * alia Spíritus Sancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritus Sancti una est Divínitás, * æquális gloria, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Incréátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætér-

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi; * sed unus increátus & unus imménsus.

Similiter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnípoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius: * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii: * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri Christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dicere, Cathólica Religíone prohibémur.

Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre, & Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil

prius aut postérius; nihil majus aut minus: * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per omnia, sicut jam supra dictum est, * & únitatis in Trinitáte, & Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte sentiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatió-nem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo Fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dóminus noster Iesus Christus Dei Fílius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus, * & homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perfécus Deus, perfécus homo, * ex anima rationali & humana carne subsístens.

Æqualis Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit & homo: * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversi-one Divinitátis in carnem: * sed assumpti-one humanitátis in Deum.

Unus omnino non confusi-one substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut anima rationalis & caro unus est homo: * ita Deus & homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra, descendit ad inferos, * tér-

~~Venerat~~ die resurrexit a mortuis.
~~Ascendit~~ ad cælos, sedet ad
~~dexteram~~ Dei Patris omni-
 potētis: * inde venturus est
 iudicare vivos, & mortuos.

Ad cuius adventum omnes
 homines resurgere habent
 cum corporibus suis: * &
 reddiduri sunt de factis pro-
 priis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt
 in vitam æternam: * qui ve-
 ro mala, in ignem æternum.

Hæc est Fides Catholica: *
 quam nisi quisque fideliter,
 firmiterque crediderit, sal-
 vus esse non poterit.

Glória Patri, &c.
Antiphona. Allelúja, alle-
 lúja, allel.

Capitulum. 2. Tim. 1. d
REgi sæculorum immor-
 tali & invisibili, soli
 Deo honor & glória, in
 sæcula sæculorum. Amen.
 R. Deo grátias.

R. br. Christe Fili Dei vivi,
 * Misere nobis. & *reperi-*
at. Christe Fili Dei vivi,
 * misere nobis. V. Qui se-
 des ad dexteram Patris. Mi-
 serere nobis. Glória Patri,
 & Filio, & Spiritui Sancto.
 Christe Fili Dei vivi, mise-
 rere nobis. V. Exurge Chri-
 ste, adjuva nos. R. Et libe-
 ra nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicun-
tur in Duplicibus, nec infra
Qñtuas, sed tunc dicitur R. bre-
vi, dicitur Dominus vobi-
scum. & Oratio. Domine
 Deus omnipotens, qui. ut
infra. 26.

Pars Autumnalis.

KYrie eleíson. Christe
 eleíson. Kyrie eleíson.
 Pater noster. *secre. usque ad*
 V. Et ne nos inducas in ten-
 tatiónem. R. Sed libera nos
 a malo. Credo in Deum.
secreto. usque ad V. Carnis
 resurrectiónem.

R. Vitam æternam, Amen.
 V. Et ego ad te Dñe clamávi.
 R. Et mane oratio mea præ-
 veniet te. V. Repleatur os
 meum laude. R. Ut cantem
 glóriam tuam, tota die ma-
 gnitudinem tuam. V. Dómi-
 ne averte faciē tuam a pec-
 cātis meis. R. Et omnes ini-
 quitates meas dele. V. Cor
 mundum crea in me Deus.
 R. Et spíritum rectum in-
 nova in visceribus meis.
 V. Ne projicias me a faciē tua.
 R. Et Spíritum sanctum tuum.
 ne auferas a me. V. Redde
 mihi læticiam salutáris tui.
 R. Et spíritu principalí con-
 firma me. V. Adjutoriū
 nostrum in nómine Dómini.
 R. Qui fecit cælum & terram.

Deinde Hebdomadarius
facit Confessionem.

Confiteor Deo omni-
 pótenti, beátæ Mariæ
 semper Vírgini, beáto Mi-
 chaéli Archangelo, beáto Jo-
 ánni Baptístæ, Sanctis Apó-
 stolis Petro & Paulo, omni-
 bus Sanctis, & vobis fra-
 tres; quia peccávi nimis co-
 gitatiōe, verbo & ópere,
 mea culpa, mea culpa, mea
 máxima culpa. Idco precor
 beátam Mariam semper Vír-
 ginem, beáum Michaélem

B Ar-

Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, Sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, & vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnipotens Deus, & dimissis peccátis tuis, perducát te ad vitam ætérnam. *R.* Amen.

Deinde repetit Confessionem:
 & ubi dicitur vobis fratres & vos fratres, dicitur tibi pater & te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnipotens Deus, & dimissis peccátis vestris, perducát vos ad vitam ætérnam. *R.* Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, & remissionem peccatórum nostrórum tribuat nobis omnipotens & misericors Dóminus. *R.* Amen.

Et proseguitur *ψ.* Dignáre Dómine die isto. *R.* Sine peccáto nos custodíre. *ψ.* Miserére nostri Dñe. *R.* Miserére nostri. *ψ.* Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. *R.* Quemádmódum sperávimus in te. *ψ.* Dómine exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat. *ψ.* Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Domine Deus omnipotens, qui ad principium hujus diéi nos pervenire fecísti: tua nos hódie

salva virtúte, ut in hac die ad nullum declinemus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procedant elóquia, dirigántur cogitationes & ópera. Per Dóminum. *R.* Amen.

ψ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

ψ. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, proponitur Lectio Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit: *ψ.* Pretiósá in conspectu Dómini.

R. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári & salvári, qui vivit & regnat in sæcula sæculórum.

R. Amen.

ψ. Deus in adiutorium meum inténde. *R.* Dómine ad adiuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimo additur, Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secr. ψ. Ecce nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo. *ψ.* Réspice in servos tuos Dómine, & in ópera tua, & dirige filios eórum. *R.* Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dirí-

per super nos, & opus manuum nostrarum dirige.

Gl. Gloria Patri. R. Sicut erat.
Orémus. *Oratio.*

Dirigere & sanctificare, regere & gubernare, dignare, Domine Deus Rex cæli & terræ, hodie corda & corpora nostra, sensus, sermones & actus nostros in lege tua, & in operibus mandatorum tuorum: ut hic & in æternum, te auxiliante, salvi & liberi esse mereamur, Salvator mundi: Qui vivis & regnas in sæcula sæculorum. R. Amen.

V. Jube domne benedicere. *Ans.* Dies & actus nostros in tua pace disponat Dominus omnipotens. R. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis & Feriali per Annum, ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exaudietur.

Lectio brevis. 2. *Thess.* 3. b
Dominus autem dirigat corda, & corpora nostra in charitate Dei, & patientia Christi. Tu autem Domine miserere nobis.

R. Deo grátias.

Post Lectionem brevem dicuntur. *V.* Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum & terram.
V. Benedicite. R. Deus.

Ans. Dominus nos benedicat, & ab omni malo defendat, & ad vitam perducatur æternam, & Fidei animarum per misericordiam Dei requiescant in pace. R. Amen.

IN FERALI OFFICIO

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María.
Credo. *V.* Deus in adjutorium. *ut sup.* 16. *Hymnus.*

Jam lucis orto sidere
Deum precemur supplices,
Ut in diurnis actibus
Nos servet a nocentibus.

Linguam refrænans temperet,
Ne litis horror infonet:
Visum fovendo contéat,
Ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis intima,
Abstineat & vecordia;
Carnis terat superbiam
Potus cibique parcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctemque fors redúxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canamus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum. Amen.

Per Annum, Anaphóna. Beati, qui ambulant.

Psalmus 93.

Deus in nomine tuo saluum me fac, & in virtute tua judica me.

Deus exaudi orationem meam: & auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, & fortes quasiervunt animam meam, & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me, & Dominus susceptor est animæ meæ.

Avérte mala inimicis meis, & in

B 2

& in

& in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi: * & confitebor nomini tuo Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * & super inimicos meos despexit oculus meus.

Post Psalmum, Deus in nomine tuo, loco Psalmi, Confitemini, dicitur unus ex infra scriptis Psalmis, secundum Feras distinctis: Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi sicut in Festis.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 23.

Domini est terra & plenitudo ejus: * orbis terrarum & universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum, * & super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus & mundo corde; * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino; * & misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum: * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens,

Dominus potens in prællonibus. Attollite portas, principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

FERIA TERTIA.

Psalmus 24.

Ad te Domine levavi animam meam: * Deus meus in te confido, non erubescam.

Neque irrideant me inimici mei: * etenim universi, qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqui agentes * supervacue.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi: * & semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tuam, & doce me: * quia tu es Deus salvator meus; & te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum, Domine: * & misericordiarum tuarum, quæ a sæculo sunt.

Delicta juventutis meæ: * & ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu: * propter bonitatem tuam Dñe.

Dulcis & rectus Dominus: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio: * docebit mites vias suas.

Universæ viæ Domini, misericordia & veritas: * requi-

conferentibus testamentum ejus
& testimonia ejus.

Propter nomen tuum, Dó-
mine, propitiaberis peccato
meo: * multum est enim.

Quis est homo, qui timet
Dóminum? * legem statuit
ei in via, quam elegit.

Anima ejus in bonis demó-
rabitur: * & semen ejus ha-
reditabit terram.

Firmamentum est Dóminus
timéntibus eum: * & testa-
mentum ipsius ut manifesté-
tur illis.

Oculi mei semper ad Dómi-
num: * quóniam ipse evél-
let de láqueo pedes meos.

Respice in me, & miserere
mei: * quia únicus & pau-
per sum ego.

Tribulationes cordis mei
multiplicátæ sunt: * de ne-
cessitatibus meis érue me.

Vide humilitatem meam &
labórem meum: * & dimit-
te univérsa delicta mea.

Respice inimicos meos, quo-
niam multiplicati sunt: * &
ódio iniquo odérunt me.

Custodi ánimam meam, &
érue me: * non erubescam
quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæse-
runt mihi: * quia sustinui te.

Libera Deus Israel * ex óm-
nibus tribulationibus suis.

FERIA QUARTA.

Psalms 25.

Judica me, Dómine, quo-
niam ego in innocentia
mea ingressus sum: * & in
Dño sperans non infirmabor.
Proba me Dómine & tenta

me: * ure renes meos &
cor meum.

Quóniam misericórdia tua
ante óculos meos est: * &
complacui in veritate tua.

Non sedi cum concílio va-
nitatis: * & cum iniqua ge-
rentibus non introibo.

Odivi Ecclesiam malignári-
tium; * & cum ímpiis non
sedébo.

Lavábo inter innocéntes ma-
nus meas: * & circúmdabo
altáre tuum, Dómine.

Ut áudiam vocem laudis: *
& enártem univérsa mirabí-
lia tua.

Dómine diléxi decórem do-
mus tuæ: * & locum habi-
tationis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis Deus
ánimam meam: * & cum vi-
ris sánguinem vitam meam.

In quorum mánibus iniqui-
tates sunt: * dextera eórum
repléta est munéribus.

Ego autem in innocentia
mea ingressus sum: * rédi-
me me, & miserere mei.

Pes meus stetit in dirécto: *
in ecclésiis benedícam te
Dómine.

FERIA QUINTA.

Psalms 22.

Dominus regit me, & ni-
hil mihi déerit: * in lo-
co páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis edu-
cávit me; * ánimam meam
convértit.

Dedúxit me super sémitas jú-
stítia; * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in
medio umbræ mortis, non

B 3 timé-

timebo mala, * quoniam tu mecum es.

Virga tua & baculus tuus; * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mentem: * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum; * & calix meus inebrians quam praeclarus est!

Et misericordia tua subsequebatur me * omnibus diebus vitae meae.

Et ut inhabitem in domo Domini * in longitudinem dierum.

FERIA SEXTA.

Psalmus 21.

Deus Deus meus, respice in me: * quare me dereliquisti? * longe a salutare mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, & non exaudies, * & nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas: * Laus Israel.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, & liberasti eos.

Ad te clamaverunt, & salvifacti sunt: * in te speraverunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo: * opprobrium hominum & abjectio plebis.

Omnes videntes me derisibiles, & moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extrahis me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae.

De ventre matris meae Deus meus es tu: * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obfederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens, & rugiens.

Sicut aqua effusus sum, * & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquefascens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, & lingua mea adhaesit faucibus meis, * & in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas & pedes meos: * dirimeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt & inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne longaveris auxilium tuum: me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea Deus animam meam: * & de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * & a cornibus unicornium humilitatem meam.

Nar-

Utrábo nomen tuum fratres
mei: * in medio ec-
clesiæ laudábo te.

Qui timetis Dóminum, lau-
date eum: * univérsam se-
men Jacob glorificáte eum.

Tíneat eum omne semen
Israhel: * quóniam non spre-
vit neque despéxit deprecá-
tíonem páuperis.

Nec avértit faciém suam a
me: * & cum clamárem ad
eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclé-
sia magna: * vota mea reddam
in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, & satura-
búntur, & laudábunt Dómi-
num, qui requírunť eum: *
vivént corda eórum in sa-
culum sæculi.

Reminiscéntur, & conver-
téntur ad Dóminum * uni-
vérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu
ejus * univérsæ familiæ Gen-
tium.

Quóniam Dómini est re-
gnum: * & ipse dominábi-
tur Géntium.

Manducavérunt & adoravé-
runt omnes pingues terræ: *
a conspéctu ejus cadent om-
nes, qui descendunt in ter-
ram.

Et ánima mea illi vivet: *
& semen meum serviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino ge-
nerátio veniúra: * & annun-
tiábunt cæli justitiam ejus
pópulo, qui nascétur, quem
fecit Dóminus.

*Sabbato nihil additur, ut
supra in Rubrica. 28.*

Deinde dicitur. Psal. 118.

BEÁti immaculáti in via: *
qui ámbulant in lege
Dómini.

Beáti qui scrutántur testi-
mónia ejus: * in toto cor-
de exquirunt eum.

Non enim qui operántur ini-
quiritatem: * in viis ejus ámbu-
lavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua
custodiri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ:
ad custodiéndas justificatió-
nes tuas.

Tunc non confundar: * cum
perspéxero in ómnibus man-
dátis tuis.

Confitébor tibi in directi-
one cordis: * in eo, quod
didici judícia justitiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custó-
diam: * non me derelinquas
usquequáque.

In quo corrigit adolescén-
tior viam suam? * in cu-
stodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exqui-
sivi te: * ne repéllas me a
mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia
tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: *
doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiá-
vi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuó-
rum delectátus sum: * sicut
in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor; *
& considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis me-
ditábor: * non oblivíscar
sermónes tuos.

B 4 Re-

Retribue servo tuo, vivifica me: * & custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos: * & considerabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra; * non abscondas a me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas * in omni tempore.

Increpasti superbos: * maledicti, qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me opprobrium & contemptum: * quia testimonia tua exquisivi.

Et enim sederunt principes, & adversum me loquebantur: * servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam & testimonia tua meditatio mea est: * & consilium meum justificationes tuas.

Adhaesit pavimento anima mea: * vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, & exandisti me: * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me; * & exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea praetudio; * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove a me: * & de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi; * iudicia tua non sum oblitus.

Adhaesi testimoniis tuis, Domine: * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum

cucurri: * cum dilatasti cor meum.

Per annum, Antiphona.

Beati qui ambulant in lege tua Domine.

Capitulum. Zach. 8. d

Pacem & veritatem diligite, ait Dominus omnipotens. R. Deo gratias.

R. br. Christe Fili Dei vivi, * Misere nobis. *& repetitur.*

Christe Fili Dei vivi, misere nobis. V. Qui sedes ad dexteram Patris.

R. Misere nobis. V. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto. R. Christe Fili Dei vivi, misere nobis.

V. Exurge Christe, adjuva nos. R. Et libera nos propter nomen tuum.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. *secreto.*

V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo. Credo in Deum.

secreto. V. Carnis resurrectionem. R. Vitam aeternam, Amen. V. Et ego ad te, Domine, clamavi. R. Et mane oratio mea perveniet te.

V. Repleatur os meum laude. R. Ut cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam. V. Domine averte faciem tuam a peccatis meis. R. Et omnes iniquitates meas dele. V. Cor mundum crea in me Deus. R. Et spiritum rectum innova in visceribus meis. V. Ne propicias me a facie tua. R. Et Spiritum sanctum tuum ne

auferas a me. *℣.* Redde mihi
letitiam salutáris tui. *R.* Et
spíritu principali cōfirma me,

*Quando ad Laudes non sunt
dictæ Preces feriales statim di-
citur, Adjutorium nostrum.
& Confiteor Deo omnipo-
tenti, &c. ut infra.*

*Quando autem ad Laudes
dictæ sunt Preces feriales,
inferius posita post Laudes
Feria ii. tunc ad Primam
predicta Preces, & sequentes
dicuntur flexis genibus.*

℣. Eripe me Dómine ab hó-
mine malo. *R.* A viro ini-
quo eripe me. *℣.* Eripe me
de inimicis meis, Deus meus.
R. Et ab insurgéntibus in
me libera me. *℣.* Eripe me
de operántibus iniquitatem.
R. Et de viris sánguinem
salua me. *℣.* Sic psálmum
dicam nómini tuo in sæcu-
lum sæculi. *R.* Ut reddam
vota mea de die in diem.
℣. Exaudi nos Deus salutá-
ris noster. *R.* Spes ómnium
finium terræ, *R.* in mari
longe. *℣.* Deus in adjutó-
rium meum inténde.

R. Dómine ad adjuvándum
me festína. *℣.* Sanctus De-
us, Sanctus fortis, Sanctus
immortális. *R.* Miserére no-
bis. *℣.* Benedic ánima mea
Dómino. *R.* Et ómnia, quæ
intra me sunt, nómini san-
cto ejus. *℣.* Benedic ánima
mea Dómino. *R.* Et noli
oblivisci omnes retributi-
ones ejus. *℣.* Qui propitiátur
omnibus iniquitatibus tuis.
℣. Qui sanat omnes infirmi-

tates tuas. *℣.* Qui redimit
de interitu vitam tuam.

R. Qui coronat te in mise-
ricórdia & miseraciónibus.

℣. Qui replet in bonis de-
sidérium tuum. *R.* Reno-
vábatur, ut áquilæ, juven-
tus tua. *℣.* Adjutorium no-
strum in nómine Dñi. *R.* Qui
fecit cælum & terram.

*Deinde Hebdomadarius
facit Confessionem.*

Confiteor Deo omnipo-
tenti, beátæ Mariæ
semper Virgini, beáto Mi-
chaéli Archángelo, beáto
Joánni Baptístæ, Sanctis
Apóstolis Petro & Paulo,
ómnibus Sanctis, & vobis
fratres: quia peccávi nimis
cogitatione, verbo & ópe-
re: mea culpa, mea culpa.
mea máxima culpa. Ideo pre-
cor beátam Mariam semper
Virginem, beátum Michaé-
lem Archángelum, beátum
Joánnem Baptístam, Sanctos
Apóstolos Petrum & Pau-
lum, omnes Sanctos, & vos
fratres, oráre pro me ad
Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnipo-
tens Deus; & dimissis
peccátis tuis, perdúcat te ad
vitam ætérnam. *R.* Amen.

*Deinde reperit Confessionem,
& ubi dicitur vobis fratres
& vos fratres, dicitur tibi
pater & te pater.*

*Facta Confessione a Choro
Hebdomadarius dicit:*

Misereátur vestri omni-
potens Deus, & di-
mis-

B 3

mis-

missis peccatis vestris, perdūcat vos ad vitam æternam.
R. Amen.

Indulgentiam, absolutiōnem, & remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens & misericors Dñs. R. Amen.

Et prosequitur V. Dignare Dñe die isto. R. Sine peccato nos custodire.

V. Miserere nostri Dñe.

R. Miserere nostri.

V. Fiat misericordia tua, Dñe, super nos.

R. Quemadmodum speravimus in te.

V. Dñe exaudi orationem meā. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dñs vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Domine Deus omnipotens, qui ad principium huius diēi nos pervenire fecisti: tua nos hodie salva virtute; ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam iusticiam faciendam nostra procedant eloquia, dirigantur cogitationes & opera. Per Dñm Christum Filium tuum: V. Dñs vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Benedicamus Dño.

R. Deo grāias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium: Et quando dicenda est Prima de beata Maria, præponitur Lectio Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit:

V. Pretiosa in conspectu Dñi.

R. Mors Sanctorum eius.

Et absolute sine Orémus.

Sancta Maria & omnes Sancti intercedant pro nobis ad Dñm: ut nos mereamur ab eo adjuvari & salvari, qui vivit & regnat in secula seculorum: R. Amen.

V. Deus in adiutorium meum intende. R. Dñe ad adiuvandum me festina.

Et dicitur ter: ultimum additur. Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster. *secr.* V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

V. Respice in servos tuos, Dñe, & in opera tua, & dirige filios eorum.

R. Et sit splendor Dñi Dei nostri super nos, & opera manuumstrarum dirige super nos, & opus manuumstrarum dirige.

V. Glória Patri. Sicut erat.

Orémus. *Oratio.*

Dirigere & sanctificare, regere & gubernare, dignare Dñe Deus Rex celi & terræ, hodie corda & corpora nostra, sensus, sermones & actus nostros in lege tua, & in operibus mandatorum tuorum; ut hic & in æternum, te auxiliante, salvi & liberi esse mereamur, Salvator mundi: Qui vivis & regnas in secula seculorum. R. Amen.

V. Ju-

¶ Jube domne benedicere.

Benedictio. Dies & actus nostros in tua pace disponat Dominus omnipotens. R. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis & Feriis per Annum.

Lesio brevis. 2. Thess. 3. 6
Dominus autem dirigat corda, & corpora nostra in charitate Dei, & patientia Christi. Tu autem Domine miserere nobis. R. Deo gratias.

Post Lesionem brev. dicitur
¶ Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum & terram. V. Benedicite. R. Deus. R. Dominus nos benedicit, & ab omni malo defendit, & ad vitam perducit æternam, & Fideiſum animæ per misericordiam Dei requiescat in pace.

R. Amen.

I N F E S T I S
PER ANNUM.

Post Psalmum, Deus in nomine tuo. dicitur canticum Psalm. Beati immaculati, & Responde. 24.

Deinde Antiphona componens, & reliqua ut supra in Dominica. 27. sed in Duplicibus, & infra Octavas non dicuntur Preces: dicto. Benedicamus Domino, dicitur Prima de beata Maria, si dicenda est: postea Legitur Martyrologium in Choro. Deinde dicitur V. Proſſa. cum reliquis ut supra. 26.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capitulum Nona.
A D T E R T I A M.

Pater noster. Ave Maria. Deus in adjutorium. 16.

Hymnus.

Nunc Sancte nobis Spiritus,

Unum Patri cum Filio,
Dignare promptus ingeri
Nostro refusus pectori,
Os, lingua, mens, sensus,
vigor

Confessionem personent,
Flammeseat igne charitas,
Accendat ardor proximos.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum: Amen.

In Dominicis per Annum
Antiphona. Allelúja.

In ſeriali Officio, per Annum, Antiph. Deduc me.

Psalmus.

Legem pone mihi Domine viam justificationum tuarum: * & exquisam eam semper.

Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam: * & custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in semitam mandatorum tuorum, * quia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonio tua: * & non in avaritiam.

Averte oculos meos ne videant vanitatem: * in via tua vivifica me.

Statue servo tuo eloquium tuum: * in timore tuo.

B 6 Am-

Amputa opprobrium meum,
quod suspicatus sum; * quia
iudicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandata
tua; * in æquitate tua vivi-
fica me.

Et veniat super me mise-
ricordia tua Domine: * sa-
lutare tuum secundum elo-
quium tuum.

Et respondebo exprobrán-
tibus mihi verbum: * quia
speravi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo
verbum veritatis usquequá-
que: * quia in iudiciis tuis
supsperavi.

Et custodiam legem tuam
semper: * in sæculum & in
sæculum sæculi.

Et ambulabam in latitudi-
ne: * quia mandata tua ex-
quisivi.

Et loquebar in testimoniis
tuis in conspectu regum: *
& non confundabar.

Et meditabar in mandatis
tuis: * quæ diléxi.

Et levavi manus meas ad
mandata tua, quæ diléxi; *
& exercebar in justificati-
onibus tuis.

Memor esto verbi tui
servo tuo; * in quo
mihi spem dedisti.

Hæc me consolata est in hu-
militate mea: * quia elo-
quium tuum vivificavit me.

Superbi inique agébant us-
quequáque: * a lege autem
tuam non declinavi.

Memor fui iudiciorum tu-
rum a sæculo Domine: * &
consolatus sum.

Defectio tenuit me * pro
peccatoribus derelinquenti-
bus legem tuam.

Cantabiles mihi erant justi-
ficationes tuæ * in loco pe-
grinationis meæ.

Memor fui nocte nominis
tui, Domine: * & custodivi
legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia
justificationes tuas exquisivi.

Portio mea, Domine; * di-
xi, custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciem tuam
in toto corde meo: * misere-
re mei secundum eloquium tuum.

Cogitavi vias meas: * &
converti pedes meos in te-
stimonia tua.

Paratus sum, & non sum
turbatus: * ut custodiam
mandata tua.

Funes peccatorum circum-
plexi sunt me: * & legem
tuam non sum oblitus.

Média nocte surgebam ad
confitendum tibi: * super
iudicia justificationis tuæ.

Particeps ego sum omnium
timentium te: * & custo-
diendum mandata tua.

Misericordia tua Domine,
plena est terra: * justifi-
cationes tuas doce me.

Bonitatem fecisti cum ser-
vo tuo, Domine: *
secundum verbum tuum.

Bonitatem & disciplinam &
scientiam doce me: * quia
mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliater, ego
deliqui: * propterea elo-
quium tuum custodivi.

Bonus es tu: * & in boni-
tate

tate tua doce me justificatio-
nes tuas.

Multiplicata est super me
iniquitas superborum: * ego
autem in toto corde meo
scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac
cor eorum: * ego vero le-
gem tuam meditatus sum.

Bonum mihi, quia humi-
liasti me: * ut discam justi-
ficationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: *
super millia auri & argenti.
Manus tue fecerunt me, &
plasmaverunt me: * da mihi
intellēctum, & discam man-
data tua.

Qui timent te, vidēbunt
me & letabūntur: * quia
in verba tua superperavi.

Cognovi, Dōmine, quia
iniquitas iudicia tua: * & in
veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua ut con-
solētur me: * secundum elo-
quium tuum servo tuo.

Versant mihi miseratōnes
tuas, & vivam: * quia lex
tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia
injuste iniquitatem fecerunt
in me: * ego autem exer-
cebōr in mandatis tuis.

Convertantur mihi timēn-
tes te: * & qui novērunt
testimonia tua.

Fiat cor meum immaculā-
tum in justificationibus tuis: *
ut non confundar.

Aññ. Alleluja, allel. allel.

*Sequens Capitulum & alia
in aliis horis, dicuntur in
Dominicis, & tertia post*

*Pentecosten, usque ad Ad-
ventum, Responsoria brevia
similiter & qua sequuntur in
seriali Officio.*

Capitulum. 1. Jo. 4. c

Deus charitas est: & qui
manet in charitate, in
Deo manet, & Deus in eo.
R. br. Inclina cor meum Deus
* In testimonia tua. Inclina.
ψ. Averte oculos meos, ne
videant vanitatem: in via tua
vivifica me. In testimonia tua.
Gloria Patri. Inclina.

ψ. Ego dixi, Dōmine mi-
serere mei.

R. Sana animam meam, quia
peccavi tibi.

In seriali Officio per An-
num, Antiphona. Deduc me
Dōmine in semitam manda-
torum tuorum.

Capitulum. Jer. 17. b

Sana me, Dōmine, &
sanabor: saluum me fac,
& salvus ero: quoniam laus
mea tu es.

R. br. Sana animam meam,
* Quia peccavi tibi. Sana.
ψ. Ego dixi, Dōmine, mi-
serere mei. Quia peccavi.

Gloria Patri. Sana animam.
ψ. Adjutor meus esto, ne
derelinquas me.

R. Neque despicias me,
Deus salutaris meus.

Quando ad Matutinum di-
cta sunt Preces, ad Ter-
tiam, Sextam, & Nonam,
flexis genibus dicitur Kyrie
eleison. Christe eleison.
Kyrie eleison. Pater noster.
secreto. ψ. Et ne nos indu-
cas in tentationem.

R. Sed.

R. Sed libera nos a malo.
V. Dómine Deus virtutum
 convérte nos. *R.* Et ostén-
 de faciém tuam, & salvi
 érimus. *V.* Exurge Chríste,
 adjuva nos. *R.* Et libera
 nos propter nomen tuum.
V. Dómine exáudi oratió-
 nem meam. *R.* Et clamor
 meus ad te véniat.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíríten tuo.

Orémus.

Oratio Conveniens.

A D S E X T A M.

Pater noster. Ave María.
 Deus in adiutorium. 16.

Hymnus.

Rector potens, verax
 Deus,
 Qui témperas rerum vices!
 Splendóre mane illúminas,
 Et ignibus merídiem.

Extingue flammás litium,
 Aufere calórem nóxium,
 Confer salútem córporum
 Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito.
 Regnans per omne sæcu-
 lum: Amen.

In Dominicis per Annum,
Antiphona. Allelúja.

*In feriali Officia per An-
 num, Antiph.* Adjuva me.

Psalmus.

Defecit in salutáre tuum
 ánima mea: * & in
 verbum tuum superperávi.

Defecerunt óculi mei in e-
 lóquium tuum: * dicéntes:
 Quándo consoláberis me?

Quia factus sum, sicut uter

in pruina: * justificatióne
 tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? *
 quando faciés de persecúti-
 oñibus me iudícium?

Narravérunt mihi iniqui fá-
 bulatiónes: * sed non ut
 lex tua.

Omnia mandáta tua vérí-
 tas: * inique persecúti sunt
 me, adjuva me.

Paullo minus consummavé-
 runt me in terra: * ego au-
 té non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam ta-
 am vivífica me: * & custó-
 diam testimónia oris tui.

In aetérnum, Dómine: * ver-
 bum tuum permanet in celo.

In generatióem & genera-
 tióem véritas tua: * fún-
 dásti terram, & permanet.

Ordinatióne tua perseverat
 dies: * quóniam omnia sér-
 viunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátió
 mea est: * tunc forte peris-
 íssim in humilitáte mea.

In aetérnum non oblivíscar
 justificatiónes tuas: * quia in
 ípsis vivíficasti me.

Tuus sum ego, salúm me
 fac: * quóniam justificatió-
 nes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccató-
 res ut pénderent me: * te-
 stimónia tua intelléxi.

Omnis consummationis ví-
 di finem: * latum mandá-
 tum tuum nimis.

Quómo diléxi legem
 tuam Dómine: * tota
 die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudén-
 tem

sem me fecisti mandatio tuo : * quia in ætænum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi : * quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi : * quia mandata tua quaesivi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos : * ut custodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi : * quia tu legem posuisti mihi.

Qua dulcia faucibus meis eloquia tua : * super mel ori meo.

A mandatis tuis intellexi : * propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum ; * & lumen semitis meis.

Juravi & statui : * custodire judicia justitiae tuae.

Humiliatus sum usquequaque Domine : * vivifica me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei benedicta fac Domine : * & judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper , * & legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum mihi : * & de mandatis tuis non erravi.

Hereditate acquisivi testimonia tua in ætænum : * quia emulatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad facientes justificationes tuas in ætænum : * propter retributionem.

Iniquos odio habui : * & legem tuam dilexi.

Adjutor & susceptor meus

es tu : * & in verbum tuum superasperavi.

Declinate a me maligni : * & scrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundum eloquium tuum , & vivam : * & non confundas me ab expectatione mea.

Adjuva me , & salvus ero : * & meditabor in justificationibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes a judiciis tuis : * quia injusta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ : * ideo dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas : * a judiciis enim tuis timeui.

Feci judicium , & justitiam : * non tradas me calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bonum : * non calumnietur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum : * & in eloquium justitiae tuae.

Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam : * & justificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intellectum , ut sciam testimonia tua.

Tempus faciendi Domine : * dissipaverunt legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua : * super aurum & topazionem.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebar : * omnem viam iniquam odio habui.

Antiphona. Alleluya , alleluya , alleluya.

Ca-

Capitulum. Galat. 6.

Alter alterius ónera portáte, & sic adimplébitis legem Christi.

R. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet Verbum tuum. *In.* *ψ.* In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet.

Glória Patri. In ætérnum. *ψ.* Dóminus regit me, & nihil mihi déerit. *R.* In loco páscuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum, Antiph. Adjúva me, & salvus ero, Dómine.

Capit. Alter alterius.

R. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. *ψ.* Semper laus ejus in ore meo. In omni.

Glória Patri. Benedícam. *ψ.* Dóminus regit me, & nihil mihi déerit. *R.* In loco páscuæ ibi me collocávit.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur, Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto. ψ. Et ne nos indúcas in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo. *ψ.* Dómine Deus virtútum convérte nos.

R. Et osténde faciém tuam, & salvi érimus. *ψ.* Exúrge Christe, adjuva nos. *R.* Et libera nos propter nomen tuum. *ψ.* Dómine exáudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat. *ψ.* Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Oremus.

Oratio conveniens.

A D N O N A M.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium.

Hymnus.

Rerum Deus tenax vigor, Immótus in te pérmanes, Lucis diúrnx témpora Succéssibus detérminans.

Largíre lumen véspere, Quo vita nusquam décidat; Sed præmium mortis sacræ Perénis instet glória.

Præsta, Pater piíssime, Patrique compar Unice, Cum Spíritu Paráclito, Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona. Allélúja.

In feriali Officio per Annum, Antiph. Aspice in me. *Psalms.*

Mirabilia testimónia tua: * ideo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui & attráxi spírítum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me & miserére mei: * secúndum júdicium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * & non dominétur mei omnis injustitia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Faciém tuam illúmina super servum tuum: * & doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt ócu-

oculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Iustus es Dómine: * & rectum iudícium tuum.

Mandásti iustitiam testimónia tua: * & veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignitum elóquium tuum vehementer: * & servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, & contémpnus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Iustitia tua, iustitia in ætérnum: * & lex tua veritas.

Tribulatio & angústia invénérunt me: * mandata tua meditatio mea.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, & vivam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandata tua.

Præveni in maturitatē & clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt oculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam Dómine: * & secúndum iudícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me Iniquitati: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dómine: * & omnes viæ tuæ veritas.

Intío cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitatem meam, & éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica iudícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine: * secúndum iudícium tuum vivífica me.

Multi, qui persequúntur me & tribulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandata tua diléxi Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Principium verbórum tuórum veritas: * in ætérnum omnia iudícia iustitiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis: * & a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitatem odio hábui & abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi: * super iudiciis iustitiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * & non est illis scándalum.

Expectábam salutare tuum Dñe.

Dñe: * & mandata tua dilexi,
Custodivit anima mea tes-
timonia tua: * & dilexit ea
vehementer.

Servavi mandata tua, & tes-
timonia tua: * quia omnes
viae meae in conspectu tuo.

Appropinquet deprecatio
mea in conspectu tuo Dó-
mine: * juxta eloquium tu-
um da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in con-
spectu tuo: * secundum elo-
quium tuum eripe me.

Eructabant labia mea hym-
num: * cum docueris me
justificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea elo-
quium tuum: * quia omnia
mandata tua aequitas.

Fiat manus tua, ut salvet me:
quoniam mandata tua elegi.

Concupivi salutare tuum
Dómine: * & lex tua me-
ditatio mea est.

Vivet anima mea, & lau-
dabit te: * & iudicia tua
adjuvabunt me.

Erravi sicut ovis qui perit:
quare servum tuum, quia
mandata tua non sum oblitus.

Ant. Allelúja, allel. allel.

Capitulum. 2. Cor. 6. c

Empiti enim estis precio
magno. Glorificáte, &
portáte Deum in corpore
vestro.

Re. br. Clamavi in toto cor-
de meo: * Exaudi me Dó-
mine. Clamavi. *Ps.* Justifica-
tiones tuas requiram. Exaudi.
Glória Patri. Clamavi.

Ps. Ab occultis meis munda
me Dómine.

Re. Et ab aliénis parce ser-
vo tuo.

*In feriali Officio per An-
num, Ant.* Aspice in me:

Capitulum. Empiti enim estis.

Re. br. Rédime me Dómine;

* Et miserere mei. Rédime.

Ps. Pes enim meus stetit in
via recta. Et miserere.

Glória Patri. Rédime me.

Ps. Ab occultis meis munda

me Dómine. *Re.* Et ab alié-
nis parce servo tuo.

Quando ad Matutinum de-

ta sunt Preces, flexis geni-

bus dicitur, Kyrie eleison.

Christe eleison. Kyrie eleis.

Pater noster. *sewers.*

Ps. Et ne nos inducas in

temptationem. *Re.* Sed libera

nos a malo: *Ps.* Dómine

Deus virtutum converte nos.

Re. Et ostende faciem tuam,

& salvi erimus. *Ps.* Exurge

Christe adjuva nos. *Re.* Et

libera nos propter nomen

tuum. *Ps.* Dómine exaudi

orationem meam. *Re.* Et cla-

mor meus ad te veniat.

Ps. Dñs vobiscum. *Re.* Et cum

spíritu tuo. Oremus.

Oratio conveniens.

Vespera in Dominica, & in

Feriis, habentur inferius post

Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave María.

Credo. *Ps.* Dómine labia

mea apéries. *ut supra. 1.*

Invitator. Venite, * Exulte-

mus Dómino.

Psalm. Jubilemus Deo salu-

tari nostro. *ut supra. 2.*

Hym-

-157- *Hymnus.*

Somno refectis artibus,
Spreto cubili surgimus,
Nobis, Pater, canentibus
Addisse te deposcimus.

Te lingua primum concinat,
Te mentis ardor ambiat:

Ut scitum sequentium,
Tu, Sancte, sis exordium.

Cedant tenebrae lumini,
Et nox diurno sideri,

Ut culpa, quam nox intulit,
Lucis labascet munere.

Precamur istidem supplices,
Noxas ut omnes amputes,

Et ore te canentium
Lauderis omni tempore.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,

Cum Spiritu Patricio,
Regnans per omne sæcu-

lum. Amen.

Invocatio per Peris dicta-

dur in Ecclesiæ Officio ab Offi-

ciis Persecutis usque ad Ad-

ventum. Hymni vero eam ad

Invocatum, quam ad Laudes

et Vesperas, et Antiphona No-

cturnarum, ut infra.

Antiph. Dominus defensor.

Psalmus 26.

Dominus illuminatio mea
& salus mea: * quem

timebo?

Dominus protector vite
meæ: * a quo trepidabo?

Dum appropiant super me
nocentes: * ut edant carnes

meas.

Si exurgat adversum me præ-

teritum: * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hæc

requiram: * ut inhabitem in

domo Domini omnibus die-

bus vite meæ.

Ut videam voluptatem Do-

mini: * & visum templum

eius.

Quoniam abscondit me in

tabernaculo suo: * in die

malorum protexit me in ab-

sccondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * &

nunc exaltavit caput meum

super inimicos meos.

Circulvi, & immobilavi in

tabernaculo, ejus hostiam vo-

ciferationis: * cantabo, &

psalmum dicam Domino.

Exaudi Domine, vocem

meam, qua clamavi ad te: * &

miserere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exqui-

sivit te facies mea: * faciens

tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam a

me: * ne declines in ira a

servo tuo.

Adjutor meus esto: * ne de-

relinquas me, neque despi-

cias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus & ma-

ter mea dereliquerunt me: *

Dominus autem assumpsit me,

Legem pone mihi Domine

in via tua: * & dirige me

in semitam rectam propter

inimicos meos.

Ne tradideris me in animas

tribulantium me: * quoniam

insurrexerunt in me testes ini-

qui, & mentita est iniquitas

sibi.

Cre-

Credo videre boni Dómini * in terra viventium.

Expecta Dóminum, viriliter age : * & confortétur cor tuum, & sustine Dóminum.

Psalmus 27.

AD te, Dómine, clamabo Deus meus ne fileas a me : * ne quando taceas a me : & assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi Dómine vocem deprecationis meæ, dum oro ad te : * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus : * & cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum próximo suo : * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum : * & secundum nequitiam ad inventionem ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis : * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Dómini, & in opera manuum ejus : * destrues illos, & non edificabis eos.

Benedictus Dóminus : * quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

Dóminus adiutor meus & protector meus : * in ipso speravit cor meum, & adiutus sum.

Et restituit caro mea : & ex voluntate mea confitebor ei.

Dóminus fortitudo plebis sue : * protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum Dómine, & benedic hereditati tuæ : * & rege eos, & extolle illos usque in æternum. *Aññ. Dóminus defensor vitæ meæ. Aññ. Adorate.*

Psalmus 28.

Afferre Dómino filii Dei : * afferre Dómino filios arietum.

Afferre Dómino gloriam & honorem, afferre Dómino gloriam nomini ejus : * adoráte Dóminum in atrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas : Deus majestatis intonuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Domini in virtute : * vox Dómini in magnificentia.

Vox Dómini confringentis cedros : * & confringet Dóminus cedros Libani.

Et comminuet eas tamquam virulum Libani : * & dilectus quemadmodum filius unicornium.

Vox Dómini intercurrentis flammam ignis : * Vox Dómini concutientis désertum : * & commovebit Dóminus désertum Cades.

Vox Dómini preparantis cervos : * & revelabit condensa : & in templo ejus omnes dicent gloriam.

Dóminus diluvium inhabitare facit : * & sedebit Dóminus Rex in æternum.

Dóminus virtutem populo suo dabit : * Dóminus benedicet populo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltabo te Dómine, quoniam suscepisti me.

nec

non delectasti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te: & sanásti me.

Dómine eduxisti ab inférno animam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino Sancti ejus: * & confiteamini memoriz sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatiónem ejus: * & víta in voluntate ejus.

Ad vespérū demorábitur fletus: * & ad matutínū lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dñe in voluntate tua: * præstitisti decóri meo virtútem.

Avertisti faciē tuam a me: * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * & ad Deum meum deprecabor.

Quæ militas in ságuine meo: * dum descēdo in corruptionem?

Notoquid confitebítur tibi pulvis: * aut annuntiábit veritatem tuam?

Audívit Dóminus, & miseratus est mei: * Dóminus factus est adjutor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * consciásti faciem meam, & circumdeditisti me lætítia.

Ut canteat tibi glória mea, & non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitebor tibi.

Antiph. Adoráte Dóminum in pulvere sancti ejus.

Antiph. In tua justítia.

Psalmus 30.

IN te, Domine sperávi, non confundar in ætérnum: * in justítia tua libera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut érnas me.

Esto mihi in Deum protectórem & in domum refúgii: * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me & enútries me.

Educes me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quónia tu es protector meus.

In manus tuas commēdo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitates: * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exultábo & lætabor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti humilitatem meam: * salvásti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici: * statuísti in loco spatioso pedes meos.

Miserére mei Dómine, quóniam tribulor: * conturbátus est in ira óculus meus, anima mea & venter meus.

Quóniam defécit in dolore vita mea: * & anni mei in gemitibus.

Infirmáta est in paupertate virtus mea: * & ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium; & vicinis meis valde: * & timor notis meis.

Qui

Qui videbant me, foras fugerunt a me: * oblivioni datus sum, tamquam mortuus a corde.

Factus sum tamquam vas perditum: * quoniam audivi visionem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum convenirent simul adversum me: * accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi Domine: * dixi; Deus meus es tu; in manibus tuis sortes meae.

Eripe me de manu inimicorum meorum: * & a persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua: * Domine non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impii, & deducantur in infernum: * muta sunt labia dolosa;

Quae loquuntur adversus justum iniquitatem: * in superbia, & in abusione.

Quam magna multitudo dulcedinis tuae, Domine: * quam abscondisti timéntibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in te: * in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuae * a conturbatione hominum.

Protege eos in tabernaculo tuo * a contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: * quoniam misericordiam suam mihi in civitate muníta.

Ego autem dixi in ecclesia mentis meae: * Proiectus sum a facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis meae: * dum clamare ad te.

Diligite Dominum omnes Sancti ejus: * quoniam veritatem requirit Dominus, & retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, & confortetur cor vestrum: * omnes; qui speratis in Domino.

Psalmus 31.

BEati, quorum remissa sunt iniquitates: * & quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum: * nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, * dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua: * conversus sum in armenta mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognovit tibi feci: * & iniquitatem meam non abscondi.

Dixi: Confitebor adversum me iniquitatem meam Domino: * & tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus: * in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum: * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum a tribulatione, quae circumdedit me: * exultatio mea erue me a circumdantibus me.

In-

Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te oculos meos.

Nolíte fieri sicut equus, & mulus, * quibus non est intellectus.

In earum, & freno maxillas eorum constringe: * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatoris: * sperántem autem in Dómino misericórdia circumdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte iusti: * & gloriámini omnes recti corde.

Antiphona. In tua iustitia libera me Dómine.

Antiphona. Rectos decet.

Psalmus 32.

Exultáte iusti in Dómino: * rectos decet collaudatio.

Confitémini Dómino in cithara: * in psalterio decem chordarum psállite illi.

Cantáte ei canticum novum: * bene psállite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Dómini: * & omnia opera ejus in fide.

Díligit misericórdiam, & iudícium: & misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmati sunt: * & spíritu oris ejus omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesauris abyssos.

Tíneat Dóminum orans terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitantes orbem.

Quóniam ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandavit, & creata sunt.

Dóminus dissipat consilia gentium: * réprobat autem cogitationes populorum, & réprobat consilia principum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitationes cordis ejus in generatíone & generatíonem.

Beata gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes filios hóminum.

De præparato habitaculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillatim corda eorum: * qui intélligit omnia ópera eorum.

Non salvátur rex per multam virtutem: * & gigas non salvábitur in multitudine virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem: * in abundántia autem virtutis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dñi super metuentes eum, * & in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eorum: * & alat eos in fame.

Anima nostra sustinet Dóminum: * quóniam adjutor, & protector noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * & in nomine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: * quemadmodum sperávimus in te.

Psalmus.

Psalmus 33.

Benedicam Dóminum in
omni témpore : * sem-
per laus ejus in ore meo .

In Dómino laudábitur áni-
ma mea : * áudiant mansuéti ,
& læténtur .

Magnificáte Dóminum me-
cum , & exaltémus nomen
ejus in idípsum .

Exquisivi Dóminum , & ex-
audívit me : * & ex ómni-
bus tribulatióibus meis erí-
puit me .

Accédite ad eum , & illu-
minámini : * & fácies vestra
non confundéntur .

Iste pauper clamávit , & Dó-
minus exaudívit eum : * & de
ómnibus tribulatióibus ejus
salvávít eum .

Immittet Angelus Dómini in
circúitu tíméntium eum : * &
erípiet eos .

Gustáte , & vidéte , quóniam
suávis est Dóminus : * beá-
tus vir , qui sperat in eo .

Timéte Dñm omnes Sancti
ejus : * quóniam non est inó-
pia tíméntibus eum .

Dívites eguérunt , & esurié-
runt : * inquiréntes autem Dó-
minum non minuéntur omni
bono .

Veníte filii , audíte me : *
timórem Dómini docebo vos .

Quis est homo , qui vult vitá : *
diligít dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a ma-
lo : * & lábia tua ne loquán-
tur dolum .

Divérte a malo , & fac bo-
num : * inquiré pacem , &
perséquare eum .

Oculi Dómini super justos : *

& aures ejus in preces eórum .

Vultus autem Dómini super
faciéntes mala : * ut perdat
de terra memóriam eórum .

Clamavérunt justí , & Dó-
minus exaudívit eos : * & ex
ómnibus tribulatióibus eó-
rum liberávit eos .

Juxta est Dóminus iis , qui
tribuláto sunt corde : * &
húmiles spíritu salvábit .

Multæ tribulatióes justó-
rum : * & de ómnibus his
liberábit eos Dóminus .

Custódivit Dóminus ómnia
ossa eórum : * unum ex his
non conterétur .

Mors peccatórum péssima : *
& qui odérunt justum , de-
líquent .

Rédimet Dóminus ánimas
fervórum suórum : * & non
delínquent omnes , qui spe-
rant in eo .

Añs. Rectos decet collaudá-
tio . *Añs.* Expúgna .

Psalmus 34.

Judica Dómine nocéntes
me : * expúgna impugnán-
tes me .

Apprehénde arma , & scu-
tum : * & exúrge in adjutó-
rium mihi .

Effúnde frámeam , & con-
clúde advérsus eos , qui per-
sequúnur me : * dic ánimo
meæ : Salus tua ego sum .

Confundántur , & revearé-
ntur * quæréntes animá meam .

Avertántur retrórsû & con-
fundántur * cogitántes mihi
mala .

Fiant tamquam pulvis ante
fá-

Sciēti venti : * & Angelus
Dōmini cōāctans eos .

Fiat via illorum tēnebrę &
lūbricum : * & Angelus Dō-
mini pērsequens eos .

Quōniam gratis abscondē-
runt mihi intēritum lāquei
sui : * supervācūe exprobra-
vērunt ānimam meam .

Vēniat illi lāqueus , quem
ignōrat , & cāptio , quam ab-
scōndit , apprehēdat eum , *
& in lāqueum cadat in ip-
sum .

Anima autem mea exultābit
in Dōmino : * & delectābi-
tur super salutāri suo .

Omnia ossa mea dicent : *
Dōmine , quis similis tibi ?

Eripiens inopem de manu
fortiōrum ejus : * egēnum &
pāuperem a diripiētibz eum .

Surgentes testes iniqui : *
quę ignorābam , interrogā-
bant me .

Retribuēbant mihi mala pro
bonis : * sterilitātem ānimę
meę .

Ego autem cum mihi molēs-
sa essent : * induēbar cilicio .

Humiliābam in jejūnio āni-
mam meam : * & oratio mea
in sinu meo convertētur .

Quasi prōximum & quasi fra-
trem nostrum , sic complacē-
bam : * quasi lugens & con-
tristatus sic humiliābar .

Et advērsus me latāti sunt ,
& convenērunt : * congregā-
ta sunt super me flagēlla , &
ignorāvi .

Disipāti sunt , nec compūn-
cti , tentavērunt me , subsan-
navērunt me subsannatiōne : *

Enchiridion Annuale.

frenduērunt super me denti-
bus suis .

Dōmine quando respicies ? *
restituē ānimam meam a ma-
lignitāte eōrum , a leōnibz
unicam meam .

Confitebor tibi in Ecclesiā
magna : * in populo gravi
laudābo te .

Non supergāudeant mihi qui
adversāntur mihi inique : *
qui odērunt me gratis , & ān-
nuunt oculis .

Quōniam mihi quidem pa-
cifice loquebāntur : * & in ira-
cūdia terrę loquētes , do-
los cogitābant .

Et dilatavērunt super me os
suum : * dixerunt ; Euge ,
euge , vidērunt oculi nostri .

Vidisti Dōmine , ne sileas : *
Dōmine ne discēdas a me .

Exurge & intēde iudicio
meo : * Deus meus & Dōmi-
nus meus in causam meam .

Jūdica me secūndum iustī-
tiam tuam , Dōmine Deus
meus : * & non supergāu-
deant mihi .

Non dicant in cōrdibus
suis ; Euge , euge , ānimę
nostrę : * nec dicant : Devo-
rāvimus eum .

Erubēscant & reveāntur
simul : * qui gratulāntur ma-
lis meis .

Induāntur confusiōne & re-
verētia : * qui magna lo-
quūntur super me .

Exultent & latēntur qui vo-
lunt iustītiā meam , * & di-
cant semper : Magnificētur
Dōminus , qui volunt pacem
servi ejus .

C . Et .

Et lingua mea meditabitur
justitiam tuam : * tota die lau-
dem tuam. *Psalmus 35.*

Dixit iniquus, ut delin-
quat in semetipso : * non
est timor Dei ante oculos ejus.

Quoniam dolose egit in con-
spectu ejus : * ut inveniatur
iniquitas ejus ad odium.

Verba oris ejus iniquitas &
dolos : * noluit intelligere,
ut bene ageret.

Iniquitatem meditatus est in
cubili suo : * astitit omni via
non bonæ, malitiam autem
non odit.

Domine in cælo misericor-
dia tua, * & veritas tua us-
que ad nubes.

Justitia tua sicut mōtes Dei : *
judicia tua abyssus multa.

Hōmines & jumenta salvā-
bis Domine : * quemadmo-
dum multiplicasti misericor-
diam tuam Deus.

Filii autem hominum * in tē-
mine alarum tuarū sperabunt.

Inebriabuntur ab ubertate
domus tuæ : * & torrente
voluptatis tuæ potabis eos.

Quoniam apud te est fons
vitæ : * & in lumine tuo
videbimus lumen.

Præteinde misericordiā tuam
sciētibz te : * & justitiā tuam
his, qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes super-
biæ : * & manus peccatoris
non moveat me.

Ibi ceciderunt qui operan-
tur iniquitatem : * expulsi
sunt, nec potuerunt stare.

Añs. Expugna impugnantes
me. *Añs.* Revela.

Psalmus 36.

Noli æmulari in mali-
gnantibus : * neque ze-
laveris facientes iniquitatem.

Quoniam tamquam fœnum
velociter aréscent : * & que-
madmodum olera herbærum
cito decident.

Spera in Domino, & fac bo-
nitatem : * & inhábita terram
& pascéris in divitiis ejus.

Delectare in Dño : * & da-
bit tibi petitiōnes cordis tui.

Revela Domino viam tuam &
spera in eo : * & ipse faciet.

Et educet quasi lumen justi-
tiam tuam, & judicium tuum
tamquam meridiem : * subdi-
tus esto Domino, & ora eum.

Noli æmulari in eo, qui
prosperatur in via sua : * in
hōmine faciente injustitias.

Desine ab ira, & derelinque
furōrem ; * noli æmulari ut
maligneris.

Quoniam qui malignantur,
exterminabuntur : * sustinen-
tes autem Dominum, ipsi hæ-
reditabunt terram.

Et adhuc pusillum, & non
erit peccator : * & quæres
locum ejus, & non invénies.

Manfuēti autem hereditabunt
terram ; * & delectabuntur in
multitudine pacis.

Observabit peccator justū : *
& stridēbit super eum dēti-
bus suis.

Dominus autem irridēbit
eum : * quoniam prospicit
quod veniet dies ejus.

Gladium evaginaverunt pec-
catōres : * intendērunt arcum
suum.

Ut

Ut desilant pauperem & inopem: * ut trucident reos corde.

Gladius eorum intret in corda ipsorum: * & arcus eorum confringatur.

Melius est modicum iusto * super divitias peccatorum multas.

Quoniam brachia peccatorum conterentur: * confirmat autem iustos Dominus.

Novit Dominus dies immaculorum, * & hereditas eorum in æternum erit.

Non confundentur in tempore malo, & in diebus famis saturabuntur: * quia peccatores peribunt.

Inimici vero Domini mox ut honorificati fuerint & exaltati: * deficientes quemadmodum funus deficient.

Mutabitur peccator, & non solvet: * iustus autem miseretur & tribuet.

Omnia benedicentes ei hereditabunt terram: * maledicentes autem ei disperibunt.

Apud Dominum gressus hominis dirigentur: * & viam ejus volet.

Cum ceciderit, non collidetur: * quia Dominus superponit manum suam.

Junior fui, æternum senui: * & non vidi justum derelictum, nec semen ejus querens panem.

Tota die miseretur, & comodat: * & semen illius in benedictione erit.

Declina a malo, & fac bonum. * & inhabitabis in saculo saculi.

Quia Dominus amat judicium, & non derelinquet sanctos suos: * in æternum conservabuntur.

Injusti punientur: * & semen impiorum peribit.

Iusti autem hereditabunt terram: * & inhabitabunt in sæculum sæculi super eam.

Os iusti meditabitur sapientiam: * & lingua ejus loquetur judicium.

Lex Dei ejus in corde ipsius: * & non supplantabuntur gressus ejus.

Considerat peccator justum: * & querit mortificare eum.

Dominus autem non derelinquet eum in manibus ejus: * nec damnabit eum cum judicabitur illi.

Expecta Dominum, & custodi viam ejus: & exaltabit te, ut hereditate capias terram: * cum perierint peccatores, videbis.

Vidi implum superexaltatum: * & elevatum sicut cedros Libani.

Et transivi, & ecce non erat: * & quæsi eum, & non est inventus locus ejus.

Custodi innocentiam, & vide æquitatem: * quoniam sunt reliquæ homini pacifico.

Injusti autem disperibunt simul: * reliquæ impiorum interibunt.

Salus autem iustorum a Domino: * & protector eorum in tempore tribulationis.

Et adjuvabit eos Dominus, & liberabit eos: * & eruet eos a peccatoribus, & sal-

vábit eos, qui speravérunt
in eo.

Psalmus 37.

Domine, ne in furóre
tuo árguas me: * ne-
que in ira tua corripas me.
Quóniam sagittæ tuæ infixæ
sunt mihi: * & confirmásti
super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea
a facie iræ tuæ: * non est
pax óssibus meis a facie pec-
catorum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ su-
pergréssæ sunt caput meum: *
& sicut onus grave graváta
sunt super me.

Putruérunt, & corrúptæ sunt
ticatrices meæ: * a facie in-
spiciéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvá-
tus sum usque in finem: *
tota die contristátus ingre-
diébar.

Quóniam lumbi mei impléti
sunt illusióibus: * & non
est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus
sum nimis: * rugiébam a
gemitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desi-
dérium meum: * & gémitus
meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est,
dereliquit me virtus mea: *
& lumen oculórum meorum,
& ipsum non est mecum.

Amici mei & proximi mei *
adversum me appropinquavé-
runt, & steterunt.

Et qui juxta me erant, de
longe steterunt: * & vim fa-
ciébant qui quærebant ani-
mam meam.

Et qui inquirebant mala mi-
hi, locúti sunt vanitátes: *
& dolos tota die meditabán-
tur.

Ego autem tamquam surdus
non audiébam: * & sicut mu-
tus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo
non áudiens: * & non habens
in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine spe-
rávi; * tu exáudies me, Dó-
mine Deus meus.

Quia dixi: Nequando super-
gaudeant mihi inimici mei: *
& dum commóventur pedes
mei, super me magna locúti
sunt.

Quóniam ego in flagélla pa-
rátus sum: * & dolor meus
in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam
annuntiábo: * & cogitábo
pro peccáto meo.

Inimici autem mei vivunt,
& confirmáti sunt super me: *
& multiplicáti sunt qui odé-
runt me inique.

Qui retribuunt mala pro bo-
nis, detrahébant mihi: * quón-
iam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine
Deus meus: * ne discésseris
a me.

Inténde in adjutoriū meum: *
Dómine Deus salutis meæ.

Antiphona. Revela Dómino
viam tuam.

Per Annum, V. Dómine in
cælo misericórdia tua.

R. Et véritas tua usque ad
nubes.

Pro uno Martyre, V. Glória
& honóre coronásti eum Dó-
mine.

Antiph. R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Pro pluribus Martyribus, V. Latamini in Domino, & exultate iusti. R. Et gloriâmini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, & omni Pontifice, V. Amavit eum Dominus, & ornavit eum. R. Stulam gloriæ induit eum.

Pro una Sancta, V. Spécies tua & pulchritudine tua.

R. Intende, prospere procede & regna.

A D L A U D E S,
V. Deus in adiutorium meum intende. *ut supra. 16.*

Antiph. Miserere.

Psalmus 50.

Miserere mei Deus: * secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum: * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: * & a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * & peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

Ecce unum in iniquitatibus conceptus sum: * & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: incerta & occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, & mundabor: * lavabis me, & super nivem dealbabor.

Auditi mei dabis gaudium & lætiam: * & exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis: * & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * & spiritum rectum innova in viscèribus meis.

Ne projicias me a facie tua: * & spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætiam salutæris tui: * & spiritu principali confirma me.

Docébo iníquos vias tuas: * & impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: * & exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Domine labia mea aperies: * & os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: * hoc locavisti non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum & humiliatum, Deus, non despicies.

Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: * ut ædificentur muri Ierusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes, & holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Antiph. Miserere mei Deus.

Antiph. Intellige.

Psalmus 5.

Verba mea auribus percipe Domine: * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis mee: *
Rex meus, & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: *
Domine, mane exaudies vo-
cem meam.

Mane astabo tibi, & vidé-
bo: * quoniam non Deus vo-
dens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te ma-
lignus: * neque permanebunt
injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operan-
tur iniquitatem: * perdes
omnes, qui loquuntur men-
dacium.

Virum sanguinum & dolo-
rum abominabitur Dominus: *
ego autem in multitudine mi-
sericordiae tuae.

Introibo in domum tuam: *
adorabo ad templum sanctum
tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia
tua: * propter inimicos
meos dirige in conspectu tuo
vultum meum.

Quoniam non est in ore eo-
rum veritas: * cor eorum
vanum est.

Sepulcrum patens est guttur
eorum, linguis suis dolose
agebant: * iudica illos Deus.

Décidant a cogitationibus
suis, secundum multitudinem
impietatum eorum expelle
eos: * quoniam irritaverunt
te Domine.

Et latentur omnes, qui spe-
rant in te: * in aeternum exul-
tabunt, & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te om-
nes, qui diligunt nomen
tuum: * quoniam tu benedi-
ces iusto.

Domine, ut scuto bonae vo-
luntatis tuae * coronasti nos.

Antiph. Intellige clamorem
meum Domine.

Antiph. Deus Deus meus ad
te de luce vigilo.

Psalms idem supra. 16.

Antiph. Convertere est.

Canticum Isaie Prophetae

Cap. 12.

Confitebor tibi Domine,
quoniam iratus es mi-
hi: * conversus est furor tuus,
& consolatus es me.

Ecce Deus salvator meus: *
fiducialiter agam, & non ti-
mebo.

Quia fortitudo mea & laus
mea Dominus: * & factus
est mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio
de fontibus Salvatoris: * &
dicetis in illa die: Confite-
mini Domino, & invocate
nomen ejus.

Notas facite in populis. ad-
inventiones ejus: * mementote
quoniam excelsum est
nomen ejus.

Cantate Domino, quoniam
magnifice fecit: * annuntiate
hoc in universa terra.

Exulta & lauda habitatio
Sion: * quia magnus in me-
dio tui Sanctus Israel.

Antiph. Convertere est furor
tuus Domine, & consolatus
es me.

Antiph. Laudate Dominum
de caelis. *Psal. idem. 18.*

*Capitulum sequens dicitur
in Feriali Officio ab Octava
Pentecostes usque ad Adventum.*

Ca-

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcessit, dies autem appropinquavit: abiciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis: sicut in die honeste ambulemus. *Hymnus.*

Splendor Paternæ gloriæ,
De luce lucem proferens,
Lux lucis & fons luminis:
Diem dies illuminans.

Verusque sol illabere,
Micans nitore perpeti:
Jubareque sancti Spiritus
Infunde nostris sensibus.

Vos vocamus & Patrem,
Patrem potentis gratiæ,
Patrem perennis gloriæ,
Culpam reléget hūbricam.

Confirmet actus strenuos:
Dentes retundat invidi:
Casus fecundet asperos:
Agenda recte dirigat.

Mentem gubernet, & regat
Sit pura nobis castitas;
Fides calore ferveat:
Frādis venēna nesciat.

Christusque nobis sit cibus:
Potusque noster sit Fides;
Lacti bibamus sobriam
Profusionem Spiritus.

Latus dies hic transeat,
Pudor sit ut diluculum:
Fides velut meridies.
Crepusculum mens nesciat.

Aurora lucem provehit,
Cum luce nobis prodeat
In Patre totus Filius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum.

Amen.

Per Annum, Repleti sumus
mane misericordia tua.

R. Exultavimus & delectati sumus.

Ad Benedictus, Antiph. Be-
nedictus Dominus Deus Israel.

In Feriis Quatuor Temporum,
& Vigiliarum, qua jejunatur
post Antiph. ad Benedictus,
& in Vesperis ad Magnificat,
dicuntur sequentes Preces
sex genibus: aliis temporibus
non dicuntur.

Kyrie eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison. Pa-
ter noster. *totum dicitur cla-*
ra voce, etiam in Vesperis,
ψ. Et ne nos inducas in ten-
tationem. *R.* Sed libera nos
a malo. *ψ.* Ego dixi, Dómi-
ne miserere mei. *R.* Sana
animam meam, quia peccavi
tibi. *ψ.* Convertere Dómine
úsquequo. *R.* Et deprecabi-
lis esto super servos tuos.
ψ. Fiat misericordia tua Dó-
mine super nos. *R.* Quem-
admodum speravimus in te.
ψ. Sacerdotes tui induantur
justitiam. *R.* Et Sancti tui
exultent. *ψ.* Dómine salvum
fac Regem. *R.* Et exaudi nos
in die, qua invocaverimus te.
ψ. Salvum fac populum tuum
Dómine, & benedic heredi-
tati tuæ. *R.* Et rege eos, &
extolle illos usque in æter-
num. *ψ.* Memento congrega-
tionis tuæ. *R.* Quam posside-
disti ab initio. *ψ.* Fiat pax
in virtute tua. *R.* Et abun-
dantia in turribus tuis.
ψ. Oremus pro fidelibus de-
functis. *R.* Requiem æternam

C 4 dona

dona eis Dómine, & lux perpétua luceat eis. *Ps.* Requiescant in pace. *R.* Amen.

Ps. Pro fratribus nostris abséntibus. *R.* Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.

Ps. Pro afflictis & captivis.

Ps. Libera eos Deus Israel ex ómnibus tribulationibus suis.

Ps. Mitte eis Dómine auxilium de sancto.

R. Et de Sion tuere eos.

Ps. Dómine exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalmus. De profundis, qui infra habetur in Vesperis Feria quarta, & in fine. Glória Patri. in Vesperis ejus loco dicitur Psalmus. Miserere. Finito Psalmos dicitur Ps. Dómine Deus virtutum converté nos.

R. Et osténde faciém tuam, & salvi érimus.

Ps. Exúrge Christe, ádjuva nos. *R.* Et libera nos propter nomen tuum.

Ps. Dómine exáudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

Ps. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria.

Et quando in seriali Officio sunt Commemoraciones communes de Sancta Maria, de Apostoli, & de Pace, ante eas tam in Laudibus quam in Vesperis fit sequens Commemoratio de Cruce.

Ansiph. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster.

Ps. Omnis terra adóret te, & psallat tibi. *R.* Psalmum dicat nómini tuo. Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Quæ commemoratio de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces, in seriali tantum Officio.

FERIA TERTIA AD MATUTINUM.

Invitator. Jubilémus Deo, salutári nostro.

Psal. Veníte, exultémus.

Hymnus.

Consors Patérni lúminis, Lux ipse lucis & dies, Noctem canéndo rumpimus, Assiste postulántibus.

Aufer tenébras méntium;

Fuga catérvas dæmonum:

Expélle somnoléntiam,

Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis ómnibus

Indúlgeas credentibus,

Ut prosit exorántibus,

Quod præcinéntes psállimus.

Præsta, Pater píssime,

Patríque compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito,

Regnans per ómne sæculum.

Amen.

Ansiph. Ut non delínquam.

Psalmus 38

Dixi: Custodiá vias meas: Ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custodiám: cum

cum confisteret peccator adversum me.

Obmutui, & humiliatus sum, & siliui a bonis: * & dolor meus renovatus est.

Concaluit cor meum intra me: * & in meditatione mea exardescet ignis.

Locutus sum in lingua mea: * Nunc fac mihi Domine finem meum.

Et numerum dierum meorum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos: * & substantia mea tamquam nihilum ante te.

Verumtamen universa vanitas: * omnis homo vivens.

Verumtamen in imagine pertransit homo: * sed & frustra conturbatur.

Thesaurizat: * & ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? * & substantia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: * opprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui, & non aperui os meum, quoniam tu fecisti: * amove a me plagas tuas.

A fortitudine manus tuæ ego defeci in increpationibus: * propter iniquitatem corripuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut araneam animam in ejus: * verumtamen vane conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam Domine, & deprecationem me-

am: * auribus percipe lacrymas meas.

Ne sileas, quoniam advena ego sum apud te, & peregrinus: * sicut omnes patres mei.

Romste mihi, ut refrigerer priusquam abeam: * & amplius non ero. *Psalmus 39.*

EXpectans expectavi Dominum: * & intendit mihi.

Et exaudivit preces meas, * & eduxit me de lacu miserie & de luto facis.

Et statuit super petram pedes meos: * & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, * carmen Deo nostro.

Videbunt multi, & timebunt: * & sperabunt in Domino.

Beatus vir, cujus est nomen Domini spes ejus: * & non respexit in vanitates, & insanias falsas.

Multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua: * cogitationibus tuis non & est qui similis sit tibi.

Annuntiavi, & locutus sum: * multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium & oblationem noluisti: * aures autem perfecisti mihi.

Holocautum & pro peccato non postulasti: * tunc dixi; Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: * Deus meus, volui, & legem tuam in medio cordis mei.

C s An-

Annuntiávi iustitiam tuam
in Ecclesiá magna : * ecce
lábia mea non prohibébo ,
* Dómine tu scísti .

Iustitiam tuam non abscon-
di in corde meo : * veritatem
tuam & salutare tuum dixi .

Non abscondi misericórdiam
tuam & veritatem tuam * a
concilio multo .

Tu autem Dómine ne lon-
ge fácias miseratiónes tuas
a me : * misericórdia tua &
véritas tua semper suscepé-
runt me .

Quóniã circumdederunt me
mala , quorum non est nú-
merus : * comprehendérunt
me iniquitatés meæ , & non
pótui ut vidérem .

Multiplicátæ sunt super ca-
pillis cápitis mei : * & cor
meum dereliquit me .

Compláceat tibi Dómine ut
éruas me : * Dómine , ad ad-
juvándum me respice .

Confundántur & revearéan-
tur simul , qui quærunt áni-
mam meam : * ut áuferant
eum .

Convertántur retrórsim &
reversántur : * qui volunt
mihi mala .

Ferant confestim confusió-
nem suam : * qui dicunt mi-
hi : Euge , euge .

Exúrent & læténtur super
te omnes quæréntes te : * &
dicant semper : Magnificetur
Dóminus , qui diligunt salu-
tare tuum .

Ego autem mendicus sum
& páuper * Dóminus solli-
citus est mei .

Adjútor meus & protéctor
meus es tu : * Deus meus
ne tardáveris .

Antiph. Ut non delinquam
in lingua mea . *Añá.* Sana .

Psalms 40 .

BEátus qui intelligit super
egénium & páuperem ; *
in die mala liberábit eum
Dóminus .

Dóminus consérvet eum ,
& vivíficet eum , & beátum
faciat eum in terra : * & non
tradat eum in ánimam in-
micórum ejus .

Dóminus opem ferat illi fir-
per lectum doloris ejus : *
universum stratum ejus ver-
sásti in infirmitate ejus .

Ego dixi : Dómine miserere
mei : * sana ánimam meam ,
quia peccávi tibi .

Inimíci mei dixerunt mala
mihi : * Quando moriétur ,
& peribit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur ut vidéret ,
vana loquebátur : * cor ejus
congregávit iniquitatem sibi .

Egrediebátur foras : * & lo-
quebatur in idipsum .

Advérsus me susurrábant
omnes inimíci mei : * advér-
sum me cogitábant mala mihi .

Verbum iníquum constitué-
runt advérsum me : * Num-
quid qui dormit , non adjá-
ciet ut resúrgat ?

Etenim homo pacis meæ ;
in quo sperávi ; * qui edébat
panes meos , magnificávit su-
per me supplantationem .

Tu autem Dómine miserere
mei , & resúscita me : * &
retribuam eis .

In .

In hoc cognovi, quoniam voluisti me : * quoniam non gaudet inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti : * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo & usque in sæculum : * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum : * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sirivit anima mea ad Deum fontem vivum : * quando veniam, & apparebo ante faciem Dei ?

Fecerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam : * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis & confessionis : * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea : * & quare conturbas me.

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est : * propterea memor ero tui de terra Jordani & Hermonim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua & fluctus maris super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam : * & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Susceptor meus es,

Quare oblitus es mei ? * & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus ?

Dum confringuntur ossa mea : * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es anima mea ? & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, & Deus meus.

Ana. Sana Domine animam meam, quia peccavi tibi.

Ana. Eructavit.

Psalmus 43.

Deus auribus nostris audivimus : * patres nostri annuntiaverunt nobis.

Opus, quod operatus es in diebus eorum : & in diebus antiquis.

Manus tua Gentes disperdit, & plantasti eos : * & afflixisti populos, & expulisti eos.

Nec enim in gladio suo possederunt terram : * & brachium eorum non salvavit eos.

Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultus tui : * quoniam complacuisti in eis.

Tu es ipse Rex meus & Deus meus : * qui mandas salutes Jacob.

In te inimicos nostros ven-

alabimus cornu: * & in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo: * & gladius meus non salvabit me.

Salvasti enim nos de affligentibus nos: * & odientes nos confudisti.

In Deo laueabimur tota die: * & in nomine tuo confitebitur in seculum.

Nunc autem repulisti, & confudisti nos: * & non egrediéris, Deus, in virtutibus nostris.

Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros: * qui odérant nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tamquam oves escærum: * & in Géntibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio: * & non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris: * subfarnationem & derisum his, qui sunt in circuitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem Géntibus: * commotionem capitis in populis.

Tota die verecundia mea contra me est: * & confusio faciei mee cooperuit me.

A voce exprobrantis & obloquéntis: * a facie inimici & persequéntis:

Hæc omnia venerunt super nos, nec oblitus sumus te: * & inique non egimus in testamento tuo.

Et non recessit retro cor

nostrum: * & declinasti semitas nostras a via tua.

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis: * & cooperuit nos umbra mortis.

Si oblitus sumus nomen Dei nostri: * & si expandimus manus nostras ad Deum alienum.

Nonne Deus requireret ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur tota die: * æstimati sumus sicut oves occisionis.

Exurge, quare obdormis Domine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quare faciem tuam avertis? * oblivisceris inopie nostræ, & tribulationis nostræ?

Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra: * conglutinatus est in terra venter noster.

Exurge Domine, adjuva nos: * & redime nos propter nomen tuum. *Psalmus 44.*

Erustavit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Specie tua, & pulchritudine tua * intende, prospere procede, & regna,

Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam: * & de

& deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiõnis virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cæsa a vestimentis tuis, a dõmibus thurbeis : * ex quibus delevérunt te filii regum in honore tuo.

Assit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam : * & obliviscere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dõminus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filii Tyri in munèribus * saltum tuum deprecabuntur, omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filia Regis ab intus, * in simbrisiis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur Regi virgines post eam : * proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia, & exultatione : * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nominis tui :

in omni generatione & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in ætérnum, * & in sæculum sæculi.

Antiph. Eructavit cor meum verbum bonum.

Antiphona. Adjutor.

Psalms 45.

Deus noster refugium & virtus : * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbabitur terra : * & transferentur montes in cornu maris.

Sonuerunt & turbatæ sunt aquæ eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus mane dilectulo.

Conturbatæ sunt gentes, & inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dõminus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite & videte opera Dõmini, quæ posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma : * & scuta comburet igni.

Vacate & videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

Dó-

Dóminus virtutum nobiscum: *
 susceptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

OMnes Gentes plaudite
 manibus: * jubilate Deo
 in voce exultationis.

Quóniam Dóminus excelsus,
 terribilis: * Rex magnus su-
 per omnem terram.

Subjecit populos nobis: * &
 Gentes sub pedibus nostris.

Elégit nobis hæreditatem
 suam: * spéciem Jacob, quam
 diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: *
 & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: *
 psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ
 Deus: * psállite sapiénter.

Regnabit Deus super Gen-
 tes: * Deus sedet super se-
 dem sanctam suam.

Príncipes populórum con-
 gregati sunt cum Deo Abra-
 ham: * quóniam dii fortes ter-
 ræ vehementer elevati sunt.

Añs. Adjutor in tribulationi-
 bus. *Añs.* Magnus Dóminus.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & lau-
 dábitis nimis * in ci-
 vitate Dei nostri, in monte
 sancto ejus.

Fundatur exultatione univer-
 sæ terræ mons Sion: * late-
 ra Aquilonis, civitas Regis
 magni.

Deus in domibus ejus cogno-
 scetur: * cum suscépiet eam.

Quóniam ecce reges terræ
 congregati sunt: * conven-
 iunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admirati

sunt, conturbati sunt, com-
 móti sunt: * tremor appre-
 héndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: *
 in spíritu veheménti conteres
 naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídi-
 mus in civitate Dómini vir-
 tutum, in civitate Dei no-
 stri: * Deus fundávit eam in
 ætérnum.

Suscépiimus Deus misericór-
 diam tuam: * in médio tem-
 pli tui.

Secúndum nomen tuum De-
 us, sic & laus tua in fines
 terræ: * justitia plena est dex-
 tera tua.

Lætetur mons Sion, & exús-
 tent filix Judæ: * propter
 judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, & com-
 plectimini eam: * narrate in
 turribus ejus.

Ponite corda vestra in vir-
 tute ejus: * & distribuite do-
 mos ejus, ut enarrétis in pro-
 génie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus
 noster in ætérnum & in sæ-
 culum sæculi: * ipse reget nos
 in sæcula. *Psalmus 48.*

Audite hæc omnes gen-
 tes: * auribus percípíte
 omnes, qui habitátis orbem.

Quique terrigenæ & filii hó-
 minum: * simul in unum di-
 ves & páuper.

Os meum loquétur sapién-
 tiam: * & meditatio cordis
 mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam au-
 rem meam: * apériam in psál-
 tério propositiónem meam.

Cur

Cur timebo in die mala? * iniquitas calcanei mei circumdabit me.

Qui confidunt in virtute tua: * in multitudine divitiarum suarum gloriántur.

Frater non redimit, redimet homo: * non dabit Deo placationem suam.

Et pretiũ redemptionis animarum suarum: * & laborabit in ætærum, & vivet adhuc in finem.

Non videbit interitum, cum viderit sapiéntes moriéntes: * simul insipiens & stultus peribunt.

Et relinquent aliénis divitias suas: * & sepulcra eorum domus illorum in ætærum.

Tabernacula eorum in progenie & progenie: * vocaberunt nomina sua in terris suis.

Et homo cum in honore esset, non intelléxit: * comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Hæc via illorum scándalum ipsis: * & postea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno positi sunt: * mors depascet eos.

Et dominabúntur eorum justi in matutino: * & auxilium eorum veterascet in inférno a glória eorum.

Verũtamen Deus redimet animam meam de manu inferi: * cum accéperit me.

Ne timueris cum dives factus fuerit homo: * & cum multiplicata fuerit glória domus ejus.

Quóniam cum interierit, non fumer omnia: * neque

descéndet cum eo gloria ejus. Quia anima ejus in vita ipsius benedicétur: * confitébitur tibi cum benefeceris ei.

Introibit usque in progenies patrum suorum: * & usque in ætærum non videbit lumen.

Homo, cum in honore esset, non intelléxit: * comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Ann. Magnus Dóminus, & laudabilis nimis. *Ann.* Deus deorum. *Psalms 49.*

Deus deorum Dóminus locutus est, * & vocávit terram.

A solis ortu usque ad occasum: * ex Sion species decóris ejus,

Deus manifeste veniet: * Deus noster, & non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * & in circúitu ejus tempestas válda.

Advocábit cælum desúrsum: * & terram discernere pópulum suum.

Congregáte illi Sanctos ejus: * qui ordinant testaméntum ejus super sacrificia.

Et annuntiábunt cæli justitiam ejus: * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus, & loquar, Israel, & testificabor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te: * holocausta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accipiam de domo tua vitulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quó-

Quóniam meæ sunt omnes
feræ silvârûm : * jumentâ in
móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília
celi : * & pulchritúdo agri
mecum est.

Si esauriéro, non dicam ti-
bi : * meus est enim orbis
terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes
taurórûm ? * aut sánguinem
hircórûm potábo ?

Immola Deo sacrificium lau-
dis : * & redde Altíssimo vo-
ta tua.

Et invoca me in die tribu-
latiónis : * éruam te, & ho-
norificábis me.

Peccatóri autem dixit De-
us : * Quare tu enárras justi-
tias meas, & asúmis testa-
méntum meum per os tuum ?

Tu vero odísti disciplínâ ; *
& projecísti sermónes meos
retrórsum.

Si vidébas furem, currébas
cum eo : * & cum adúlteris
portióne tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia : *
& lingua tua concinnábat
dolos.

Sedens advérsus fratrem tu-
um loquebáris, & advérsus
filium matris tuæ ponébas
scándalum : * hæc fecísti, &
tácui.

Existimásti iníque, quod ero
tui similis : * arguam te, &
státuam contra faciém tuam.

Intelligite hæc qui obli-
viscimini Deum : * nequándo
erípiat, & non sit qui eri-
piat.

Sacrificium laudis honori-

ficábit me : * & illic iter, quo
osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

Quid gloriáris in mali-
tia : * qui potens es in
iniquitáte ?

Tota dié injustítiam cogita-
vit lingua tua * sicut nová-
cula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super be-
nignitátem : * iniquitátem ma-
gis, quam loqui æquitátem.

Dilexísti omniâ verba præ-
cipitationis : * lingua dolósa.

Proptérea Deus destruet te
in finem ; * evéllét te, &
emigrábit te de tabernáculo
tuo, & radicem tuam de
terra vivéntium.

Vidébunt justí, & timébunt,
& super eum vidébunt, &
dicent : * Ecce homo, qui
non pósuit Deum adjutórem
suum.

Sed sperávit in multítudine
divitiárum suárum : * & præ-
váluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fru-
ctífera in domo Dei : * spe-
rávi in misericórdia Dei in
æternum, & in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum
quia fecísti : * & expectábo
nomen tuum, quóniam bo-
num est in conspéctu Sanctó-
rum tuórum.

Ann. Deus deórûm Dóminus
locútus est.

Per Annum, Ann. Immola
Deo sacrificium laudis. *℣.* Et
redde Altíssimo vota tua.

Pro uno Martyre, V. Posuísti
Dómine super caput ejus.

℣. Coronâ de lapíde pretíoso.

Pro

Pro pluribus Martyribus, V.
Exultent iusti in conspectu
Dei. *R.* Et delectentur in
laetitia.

Pro Confessore Pontifice, V.
Elégit eum Dominus sacer-
dotem sibi. *R.* Ad sacrificán-
dam ei hostiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, V.
Os iusti meditabitur sa-
pientiam. *R.* Et lingua ejus
loquetur iudicium.

Pro una Sancta, V. Adjuváb-
it eam Deus vultu suo.
R. Deus in medio ejus, non
commovébitur.

A D L A U D E S.
Añ. Dele Dómine iniquitá-
tem meam.

Psalm. Miserere. *ut sup.* 53.

Añ. Salutare.

Psalmus 42.

Iudica me Deus, & discér-
ne causam meam de gen-
te non sancta: * ab hó-
mine iniquo & doloso érue
me.

Quia tu es Deus fortitúdo
mea: * quare me repulisti,
& quare tristis incédo, dum
affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam & veri-
tatem tuam: * ipsa me dedu-
xerunt, & adduxerunt in mon-
tem sanctum tuum, & in ta-
bernacula tua.

Et introibo ad altáre Dei: *
ad Deum, qui latificat ju-
ventutem meam.

Confitebor tibi in cithara
Deus Deus meus: * quare
tristis es ánima mea? & qua-
re contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam ad-

huc confitebor illi: * salutare
vultus mei, & Deus meus.

Añ. Salutare vultus mei, &
Deus meus.

Añ. Ad te de luce vígilo
Deus. *Psalmus.* Deus Deus
meus. *ut supra.* 16.

Añ. Cunctis diébus.

Canticum Ezechia, Isaiá 38. 6

EGo dixi: In dimidio dié-
rum meórum * vadam
ad portas inferi.

Quæsi ví residuum annórum
meórum: * dixi: Non vidé-
bo Dóminum Deum in terra
vivéntium.

Non aspiciam hóminem ul-
tra: * & habitatórem quietis.

Generátio mea ablata est &
convoluta est a me: * quasi
tabernáculum pastórum.

Præcisa est velut a texente
vita mea, dum adhuc ordí-
rer, succidit me: * de mane
usque ad vésperam finies me.
Sperábam usque ad mane: *
quasi leo sic contrívit omnia
ossa mea.

De mane usque ad vésperam
finies me: * sicut pullus hi-
rúndinis sic clamábo, medi-
tabor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei: *
suspiciéntes in excélsu.

Dómine vim pátiór, respón-
de pro me: * Quid dicam,
aut quid respondébit mihi,
cum ipse fecerit?

Recogitábo tibi omnes an-
nos meos * in amaritúdine
ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, &
in talibus vita spíritus mei,
corrípies me, & vivificábis
me: *

me : * Ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruisti animam meam , ut non periret : * profecisti post tergum tuum omnia peccata mea .

Quia non infernus confitebitur tibi , neque mors laudabit te : * non expectabunt qui descendunt in lacum , veritatem tuam .

Vivens vivens ipse confitebitur tibi , sicut & ego hodie ; * pater filiis notam faciet veritatem tuam .

Dómine salvum me fac : * & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Dómini .

Aññ. Cunctis diebus vitæ nostræ salvos nos fac Dómine .

Aññ. Omnes Angeli ejus laudate Dóminum de cælis .

Psalm. Laudate Dóminum de cælis . 18.

Capitulum . Rom. 13. d

NOx præcessit , dies autem appropinquavit ; abjiciamus ergo opera tenebrarum , & induamur arma lucis , sicut in die honeste ambulamus .

Hymnus .

ALes diei nuntius
Lucem propinquam præcinit ,

Nos excitator mentium

Jam Christus ad vitam vocat .

Auferre , clamat , lectulos ,

Ægro sopore desides :

Castique , recti , ac sobrii

Vigilate : jam sum proximus .

Jesum ciamus vocibus ,

Flentes , precantes , sobrii :

Intenta supplicatio

Dormire cor mundum vetat .

Tu Christe somnum discate ,

Tu rumpe noctis vinetula ,

Tu solve peccatum vetus ,

Novumque lumeningere .

Deo Patri sit glória .

Ejusque soli Filio ,

Cum Spíritu Paráclito ,

Nunc & per omne sæculum .

Amen .

ψ. Replerti sumus mane misericordia tua . *℞.* Exultavimus & delectati sumus .

Ad Benedictus , Ansiphona .

Erexit nobis Dóminus cornu salutis , in domo David pueri sui .

Preces quando dicuntur habentur supra in secunda Feria . 55.

F E R I A   Q U A R T A

A D   M A T U T I N U M .

Invitator. In manu tua Dómine , * Omnes fines terræ .

Psal. Venite , exultemus . 2.

Hymnus .

Rerum Creátor optime ,
Rectorque noster aspice :

Nos a quiete nóxia

Mersos sopore libera .

Te , sancte Christe , poscimus ,

Ignosce culpis omnibus :

Ad confitendum surgimus ,

Morásque noctis rumpimus .

Mentes , manúsque tollimus ,

Prophéta sicut noctibus .

Nobis gerendum præcipit ,

Paulúsque gestis cénscuit .

Vides malum , quod fecimus

Occulta nostra pandimus ,

Preces gementes fundimus ,

Dimitte quod peccavimus .

Præsta , Pater piissime ,

P2-

Patrique compar. Unice,
 • Cum Spíritu Paráclito,
 Regnans per omne sæculum.
 Amen.

Ans. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

Dixit insipiens in corde
 suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominá-
 biles facti sunt in iniquitati-
 bus: * non est qui faciat bo-
 num.

Deus de celo prospexit su-
 per filios hominum: * ut vi-
 deat si est intelligens, aut
 requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul
 inútiles facti sunt: * non est
 qui faciat bonum, non est
 usque ad unum.

Nonne scient omnes, qui
 operantur iniquitatem: * qui
 devorant plebem meam ut
 cibum panis?

Deum non invocaverunt: *
 illic trepidaverunt timóre,
 ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit
 ossa eorum, qui hominibus
 placent: * confusi sunt,
 quóniam Deus sprexit eos.

Quis dabit ex Sion salutá-
 re Israel? * cum convérterit
 Deus captivitatem plebis suæ.
 exultábit Jacob, & lætábitur
 Israel. *Psalmus 54.*

Exáudi Deus orationem
 meam, & ne despéxeris
 deprecationem meam: *
 intende mihi & exáudi me.

Contristátus sum in exerci-
 tatione mea: * & conturbá-
 tus sum a voce inimici, &
 a tribulatione peccatoris.

Quóniam declinaverunt in
 me iniquitates: * & in ira
 molesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est
 in me: * & formído mortis
 cecidit super me.

Timor & tremor venerunt
 super me: * & contexerunt
 me tenebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi
 pennas sicut columbæ: * &
 volábo, & requiescam?

Ecce elongávi fugiens: *
 & mansi in solitudine.

Expectábam eum, qui sal-
 vum me fecit * a pusillani-
 mitate spíritus & tempestáte.

Præcípita Dómine, dívide
 linguas eorum: * quóniam
 vidi iniquitatem & contra-
 dictiõnem in civitate.

Die ac nocte circumdabit
 eam super muros ejus iní-
 quitas: * & labor in médio
 ejus & injustitia.

Et non defecit in platéis
 ejus * usúra & dolus.

Quóniam si inimicus meus
 maledixisset mihi: * susti-
 nuíssem útique.

Et si is, qui óderat me,
 super me magna locútus fuís-
 set: * abscondissem me fór-
 sitan ab eo.

Tu verò homo unánimis: *
 dux meus & notus meus.

Qui simul mecum dulces ca-
 piébas cibos: * in domo Dei
 ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super eos: *
 & descendant in inférnum
 vivéntes.

Quóniam nequitiæ in habitá-
 culis eorum: * in médio eorú.

Ego

Ego autem ad Deum clamavi: * & Dominus salvabit me.

Vespere & mane & meridie narrabo, & annuntiabo: * & exaudiet vocem meam.

Rédimet in pace animam meam ab his, qui appropinquant mihi: * quoniam inter multos erant mecum.

Exaudiet Deus, & humiliabit illos: * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutatio, & non timuerunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminaverunt testamentum ejus: divisi sunt ab ira vultus ejus: * & appropinquavit cor illius.

Molliti sunt sermones ejus super oleum: * & ipsi sunt sæcula.

Jacta super Dominum curam tuam, & ipse te enutriet: * non dabit in æternum fluctuationem justo.

Tu vero Deus deduces eos * in puteum interitus.

Viri sanguinũ & dolosi non dimidiabunt dies suos: * ego autem sperabo in te Domine.

Antiphona. Avértit Dominus captivitatem plebis suæ.

Antiphona. Quoniam.

Psalmus 55.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine celi timebo: * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea exacerabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt, & abscondent: * ipsi calcaneum meum observabant.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut & in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua: * quæ reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium. *Psalmus 56.*

Miserere mei Deus, miserere mei, * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo; * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum Altissimum: * Deum, qui benefecit mihi.

Mi-

Misit de celo, & liberávit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam & veritatem suam; * & eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum, dentes eorum arma & sagittæ: * & lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super celos Deus, * & in omnem terram glória tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * & incurvaverunt animam meam.

Eoderunt ante faciem meam saveam: * & incidérunt in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum: * cantabo, & psalmum dicam.

Exurge glória mea, exurge psalterium & cithara: * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine: * & psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad celos misericórdia tua: * & usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super celos Deus: * & super omnem terram glória tua.

Añs. Quoniam in te confidit anima mea. *Añs.* Iusta iudicæ. *Psalmus 57.*

SI vere utique iustitiam loquimini: * recta iudicæ filii hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini: * in terra iniustitias manus vestre continent.

Alienati sunt peccatores a vulva, erraverunt ab útero: * locuti sunt falsa.

Favor illis secundum similitudinem serpentis: * sicut aspidis surdæ, & obturantis aures suas.

Quæ non exaudiet vocem incantantium: * & venefici incantantis sapienter.

Deus conteret dentes eorum, in ore ipsorum: * molas leonum confringet Dominus.

Ad nihilum devenient tamquam aqua decurrens: * intendit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * superecidit ignis, & non viderunt solem.

Priusquam intelligerent spiritus vestre rhamnium: * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætabitur iustus cum viderit vindictam: * manus suas lavabit in sanguine peccatoris.

Et dicet homo: Si utique est fructus iusto: * utique est Deus iudicans eos in terra.

Psalmus 58.

ERipe me de inimicis meis Deus meus: * & ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem: * & de viris sanguinum salva me.

Quia ecce cepérunt animam meam: * irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Domine: * sine iniquitate cucurri, & direxi.

Exur-

Exurge in occursum meum
& vide: * & tu Dómine Deus
virtutum, Deus Israel.

Intende ad visitandas omnes
Gentes: * non miserearis om-
nibus, qui operantur iniqui-
tatem.

Convertentur ad vesp̄eram,
& famem patientur ut canes: *
& circumbunt civitatem.

Ecce loquentur in ore suo,
& gladius in labiis eorum: *
quóniam quis audivit?

Et tu Dómine deridebis
eos: * ad nihilum deduces
omnes Gentes.

Fortitudinem meam ad te cu-
stodiam, quia Deus susceptor
meus es: * Deus meus, mise-
ricórdia ejus praveniet me.

Deus ostendet mihi super
inimicos meos, ne occidas
eos: * ne quando obliviscan-
tur pópuli mei.

Disperge illos in virtute
tua: * & depone eos proté-
ctor meus Dómine.

Delictum oris eorum, ser-
mónem labiorum ipsorum: *
& comprehendantur in super-
bia sua.

Et de execratione, & men-
dacio annuntiabuntur in con-
sumatione: * in ira consum-
mationis, & non erunt.

Et scient, quia Deus domi-
nabitur Jacob: * & finem
terre.

Convertentur ad vesp̄eram,
& famem patientur ut canes: *
& circumbunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad mandu-
candum: * si vero non fuerint
saturati, & murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitu-
dinem tuam: * & exaltabo
mane misericórdiam tuam.

Quia factus es susceptor
meus: * & refugium meum
in die tribulationis meae.

Adjutor meus tibi psallam,
quia Deus susceptor meus
es: * Deus meus misericór-
dia mea.

Añs. Justa judicáte filii hó-
minum. *Añs.* Da nobis.

Psalmus 59.

Deus repulisti nos, & de-
struxisti nos: * iratus
es, & misertus es nobis.

Commovisti terram, & cor-
turbasti eam: * sana contri-
tiones ejus, quia commo-
ta est.

Ostendisti pópulo tuo du-
ra: * potasti nos vino com-
punctionis.

Dedisti metuéntibus te signi-
ficationem: * ut fugiant a
facie arcus.

Ut liberentur dilecti tui: *
salvum fac dextera tua, &
exaudi me.

Deus locutus est in sancto
suo: * Latabor, & partabor
Sichimam, & convállem ta-
bernaculorum metabor.

Meus est Galaad, & meus
est Manásses: * & Ephraim
fortitudo capitis mei.

Juda rex meus: * Moab ossa
spei meae.

In Idumeam extendam cal-
ceamentum meum: * mihi
alienigenae subditi sunt.

Quis deducet me in civita-
tem munitam? * quis deducet
me usque in Idumeam?

Non-

Nonne tu Deus, qui repulisti nos : * & non egrediéris Deus in virtutibus nostris ?

Da nobis auxilium de tribulatione : * quia vana salus hominis.

In Deo faciémus virtutem : * & ipse ad nihilum dedúcet tribulantes nos.

Psalmus 60.

EXaudi Deus deprecationem meam : * inténde orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi : * dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea : * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * protegar in velamento alarum tuarum.

Quóniam tu Deus meus exaudisti orationem meam : * dedisti hereditatem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adificies : * annos ejus usque in diem generationis & generationis.

Permanet in ætérnum in conspectu Dei : * misericórdiam & veritaté ejus quis requíret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Añs. Da nobis Dómine auxilium de tribulatione.

Añs. Nonne Deo.

Psalmus 61.

Nonne Deo subjecta erit anima mea ? * ab ipso enim salutare meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus : * suscéptor meus, non movébor amplius.

Quousque irrúitis in hominem ? * interficítis univérsum vos tamquam parieti inclináto, & maceríæ depúlsæ ?

Verúmtamen pretium meum cogitavérunt repéllere, cúcúrrí in siti : * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjecta esto ánima mea : * quóniam ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus & salvátor meus : * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutare meum & glória mea : * Deus auxilii mei, & spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregatio pópuli, effundite coram illo corda vestra : * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in statéris : * ut decípiant ipsi de vanitaté in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitaté, & rapinas nolíte concupíscere : * divitiæ si áffluant, nolite cor appónete.

Semel locútus est Deus, dúo hæc audívi, quia potéstas Dei est, & tibi Dómine misericórdia : * quia tu reddes unicuique juxta ópera sua.

Psalmus 63.

EXaudi Deus orationem meam cum déprecór : * a timóre inimici eripe animam meam.

Pro-

Protexisti me a convéntu malignántium: * a multitudíne operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gladium línguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, & non timébunt. * firmavérunt sibi fermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutati sunt iniquitátes: * defecerunt scrutántes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * & infirmatæ sunt contra eos línguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo: * & laudabúntur omnes recti corde.

Antiphona. Nonne Deo sub-jécta erit ánima mea?

Antiphona. Benedícite.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra, * psalmum dicite nómini ejus: * date glóriam láudi ejus.

Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua Dómine! & in multitudíne virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi: * & psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransibunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respiciunt: * qui exásperant, non exaltentur in semetípsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum: * & audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: & * non dedit in commotióem pedes meos.

Quóniá probásti nos Deus: * igne nos examinásti sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatióes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem, & aquam: * & eduxísti nos in refrigerium.

Introsbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta offeram tibi cum incénso aríetum: * offeram tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes, qui tímétis Deum, * quanta fecit ánima mea.

Ad

Ad ipsum ore meo clamavi : *
& exaltavi sub lingua mea .

Iniquitatem si aspexi in corde meo : * non exaudiet Dominus .

Propterea exaudivit Deus : *
& attendit voci deprecationis meae .

Benedictus Deus : * qui non amovit orationem meam & misericordiam suam a me .

Psalmus 67.

Exurgat Deus , & dissipentur inimici ejus : *
& fugiant , qui oderunt eum ,
a facie ejus .

Sicut deficit fumus , deficiant : * sicut fluit cera a facie ignis , sic pereant peccatores a facie Dei .

Et justi epulentur & exultent in conspectu Dei : * & delectentur in lætitia .

Cantate Deo , psalmum dicite nomini ejus : * iter facite ei , qui ascendit super occasum : Dominus nomen illi .

Exultate in conspectu ejus : * turbabuntur a facie ejus , patris orphanorum & iudicis viduarum .

Deus in loco sancto suo : * Deus , qui inhabitare facit unus moris in domo .

Qui educit vinctos in fortitudine : * similiter eos , qui exasperant , qui habitant in sepulcris .

Deus , cum egredereris in conspectu populi tui : * cum pertransires in deserto .

Terra mota est , etenim cæli distillaverunt a facie Dei Sion : * a facie Dei Israel .

Pere Autumnalis .

Pluviam voluntariam fregabis , Deus hereditati tuæ : * & infirmata est ; tu vero perfecisti eam .

Animalia tua habitabunt in ea : * parasti in dulcedine tua pauperi , Deus .

Dominus dabit verbum evangelizantibus : * virtute multa .

Rex virtutum dilecti dilecti : * & speciei domus dividere spolia .

Si dormiatis inter medios cleros , pennæ columbæ deargentatæ : * & posteriora dorsi ejus in pallore auri .

Dum discernit celestis reges super eam , nive dealbabuntur in Selmon : * mons Dei , mons pinguis .

Mons coagulatus , mons pinguis : * ut quid suspicamini montes coagulatos ?

Mons , in quo beneplacitum est Deo habitare in eo ; * etenim Dominus habitabit in finem .

Currus Dei decem millibus multiplex millia lætantium : * Dominus in eis in Sina in Sancto .

Ascendisti in altum , coepisti captivitatem : * accepisti dona in hominibus .

Etenim non credentes : * inhabitare Dominum Deum .

Benedictus Dominus die quotidie : * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum .

Deus noster , Deus salvos faciendi : * & Domini Domini exitus mortis .

Verumtamen Deus confrin-

D

84

get capita inimicorum suorum: * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus: Ex Babilonia convertam: * convertam in profundum maris.

Ut intingat pes tuus in sanguine: * lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

Viderunt ingressus tuos Deus: * ingressus Dei mei, Regis mei, qui est in Sancto.

Prævenérunt principes conjuncti psallentibus: * in medio juvenularum tympanistridarum.

In Ecclesiis benedicite Deo Domino: * de fontibus Israel.

Ibi Benjamin adolescentulus * in mentis excessu.

Principes Juda, duces eorum: * Principes Zabulon, principes Nephthali.

Manda Deus virtuti tue: * confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusalem: * tibi offerent reges munera.

Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vacca populorum: * ut excludant eos, qui probati sunt argento.

Dissipa Gentes, quæ bella volunt: venient legati ex Aegypto: * Aethiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantate Deo: * psallite Domino.

Psallite Deo, qui ascendit super cælum cæli: * ad Orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, date gloriā Deo super Israel: * magnificen-

tia ejus & virtus ejus in muneribus.

Mirabilis Deus in Sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi suæ: * benedictus Deus.

Antiphona. Benedicite Gentes Deum nostrum.

Per Annum, V. Deus vitam meam annuntiavi tibi.

R. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Pro uno Martyre, V. Magna est gloria ejus in salutari tuo.

R. Gloriam & magnum decorem impones super eum.

Pro pluribus Martyribus, V. Iusti autem in perpetuum vivunt.

R. Et apud Dominum est merces eorum.

Pro Confessore Pontifice, V. Tu es sacerdos in æternum.

R. Secundum ordinem Melchisedech.

Pro Confessore non Pontifice, V. Lex Dei ejus in corde ipsius. *R.* Et non supplantabuntur gressus ejus.

Pro una Sancta, V. Elegit eam Deus, & prælegit eam.

R. In tabernaculo suo habitare facit eam.

A D L A U D E S,

Antiph. Amplius lava me Domine ab iniquitate mea.

Psalm. Miserere. 56.

Antiphona. Te decet.

Psalmus 64.

TE decet hymanus Deus in Sion: * & tibi redditur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam: * ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævalerunt

ruat super nos: * & impletibus nostris tu propitiaberis.

Beatus, quem elegisti & asumpsisti: * inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domus tua: * sanctum est templum tuum, mirabile in aequitate.

Exaudi nos Deus salutaris noster: * spes omnium finium terre, & in mari longe.

Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia: * qui conturbas profundum maris, firmum fundamentum ejus.

Turbabuntur Gentes, & timebunt, qui habitant terminos a signis tuis: * exitus matutini & vespere delectabis.

Viscasti terram, & inebriasti eam: * multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: * quoniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multiplicasti germen ejus: * in stillicidiis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignitatis tue: * & campi tui replebuntur ubertate.

Pinguetorem speciosa deserti: * & exultatione colles accingentur.

Induti sunt ardetes ovium, & valles abundabunt frumento: * clamabunt, etenim hymnum dicent.

Antiphona. Te decet hymnus, Deus, in Sion. *Alleluia.* Labia mea laudabunt te in vita mea, Deus meus.

Psalms. Deus Deus meus, ad te de luce. 16.

Antiph. Dominus judicabit.

Canticum Anna. 1. Reg. 2.

Exultavit cor meum in Domino: * & exaltatum est cornu meum in Deo meo.

Dilatatum est os meum super inimicos meos: * quia lætata sum in salutari tuo.

Non est sanctus, ut est Dominus: * neque enim est alius extra te, & non est fortis sicut Deus noster.

Nolite multiplicare loqui sublimitia: * gloriantes.

Recedant vetera de ore vestro: quia Deus scientiarum Dominus est: * & ipsi præparantur cogitationes.

Arcus fortium superatus est: * & infirmi accincti sunt robore.

Repleti prius, pro panibus se locaverunt: * & famelici saturati sunt.

Donec sterilis peperit plurimos: * & quæ multos habebat filios, infirmata est.

Dominus mortificat & vivificat: * deducit ad inferos & reducit.

Dominus pauperem facit & dicat: * humiliat & sublevat. Suscitavit de pulvere egenum: * & de stercore elevavit pauperem.

Ut sedeat cum principibus: * & solium gloriæ teneat.

Domini enim sunt cardines terræ: * & posuit super eos orbem.

Pedes Sanctorum suorum servabit, & impii in tenebris

conticeſcent: * quia non in
fortitúdine ſua roborábitur
vir.

Dóminum formidábunt ad-
verſáarii ejus: * & ſuper
ipſos in cælis tonábit.

Dóminus judicábit fines ter-
ræ, & dabit impérium Regi
ſuo: * & ſublimábit cornu
Chriſti ſui.

Antiphona. Dóminus judicá-
bit fines terræ. *Antiph.* Cæli
cælórum laudáte Deum.

Pſalmus. Laudáte Dóminum
de cælis. 18.

Capitulum. Rom. 13. d

NOx præceſſit, dies autem
appropinquávit: abji-
ciamus ergo ópera tenebrá-
rum, & induámur arma lu-
cis: ſicut in die honeſte am-
bulémus. *Hymnus.*

NOx, & tenebræ & nú-
bila,

Conſuſa mundi, & túrbida:
Lux intrat, albéſcit polus,
Chriſtus venit, diſcédite.

Caligo terræ ſcánditur,
Percuſſa ſolis ſpéculo.

Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis ſíderis.

Te Chriſte, ſolum nóvimus,

Te mente pura & ſimplici,
Flendo & canéndo quæſumus,

Inténde noſtris ſénſibus.

Sunt multa fucis illita,

Quæ luce purgéntur tua,

Tu vera lux cæléſtium

Vultu ſeréno illúmina.

Deo Patri ſit glória,

Ejuſque ſoli Fílio,

Cum Spíritu Paráclito,

Nunc & per omne ſæculum.

Amen.

V. Repléti ſumus mane mi-
ſericórdia tua.

R. Exultavimus & delectati
ſumus.

Ad Benediſtus, Antiphona.

De manu ómnium, qui odé-
runt nos, líbera nos Dó-
mine.

*Preces quando dicuntur ha-
bentur ſupra in ſecunda Fe-
ria. 55.*

FERIA QUINTA

AD MATUTINUM.

Inviſator. Dóminum qui fe-
cit nos, * Veníte, adorémus.

Pſalmus. Veníte, exulté-
mus. 2.

Hymnus.

NOx atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium:

Nos conſiténtes póſcimus

Te, juſte judex córdium:

Ut áuferas piacula,

Sordéſque mentis ábluas;

Donéſque, Chriſte, grátiam,

Ut arceántur crimina.

Mens ecce torper impia,

Quam culpa mordet nóxia,

Obſcúra geſtit tollere,

Et te, Redémptor, quætere.

Repélle tu caliginem

Intrínſecus quam máxime,

Ut in beáto gaudeat

Se collocári lúmine.

Præſta, Pater piſſime,

Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito,

Regnans per omne ſæculum.

Amen.

Antiphona. Dómine Deus.

Pſalmus 68.

Salvum me fac Deus:

quóniam intravérunt aquæ

juſque ad ánimam meam.

In fi-

In fixus ſum in limo profun-
di : * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris : *
& tempeſtas demérſit me.

Laborávi clamans , rauca
fuerunt fauces meæ : * de-
ſecerunt óculi mei , dum ſpe-
ro in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper ca-
pillis capítis mei : * qui o-
derunt me gratis.

Confortáti ſunt , qui perfe-
cúti ſunt me , inimíci mei
iníſſe : * quæ non rápui ,
tunc exolvebam.

Deus tu ſcis inſipientiam
meam : * & delicta mea a te
non ſunt abſcôndita.

Non erubéſcant in me , qui
expectant te Dómine , * Dó-
mine virtútum.

Non confundantur ſuper me *
qui quaerunt te , Deus Iſrael.

Quoniam propter te ſuſti-
ni oppróbrium : * opéruit
confuſio faciém meam.

Erráneus factus ſum frátri-
bus meis : * & peregrínus
filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ
comédit me : * & oppróbria
exprobrátiúm tibi , cecidé-
runt ſuper me.

Et opéruí in jeſúnio áni-
mam meam : * & factum eſt
in oppróbrium mihi.

Et poſui veſtimentum meum
ſcilicet : * & factus ſum
illis in parábolam.

Advérfum me loquebántur
qui ſedébant in porta : * &
in me pſallébant , qui bibé-
bunt vinum.

Ego vero oratíonem meam

ad te , Dómine : * tempus
benepláciti Deus .

In multitudíne miſericórdiæ
tuæ exáudi me : * in veritá-
te ſalútis tuæ .

Eripe me de luto , ut non
infigar : * libera me ab iis ,
qui óderunt me , & de pro-
fundis aquárum .

Non me demérget tempeſtas
aquæ , neque abſórbeat me
profúndum : * neque úrgeat
ſuper me púteus os ſuum .

Exáudi me Dómine , quón-
iam benígna eſt miſericór-
dia tua : * ſecúndum multi-
túdinem miſeratiónum tuá-
rum réſpice in me .

Et ne avértas faciém tuam
a púero tuo : * quóniam tri-
bulor , velóçiter exáudi me .

Inténde ánimæ meæ , & lí-
bera eam : * propter inimi-
cos meos éripe me .

Tu ſcis improperíum meum ,
& confuſiónem meam : * &
reveréntiam meam .

In conſpéctu tuo ſunt om-
nes , qui tribulant me , *
improperíum expectávit cor
meum & miſériam .

Et ſuſtinui qui ſimul contri-
ſtarétur , & non fuit : * & qui
conſolaretur , & non invéni .

Et dedérunt in eſcam meam
fel : * & in ſiti mea potavé-
runt me acéto .

Fiat menſa eórum coram ip-
ſis in láqueum : * & in retri-
butiónes & in ſcándalum .

Obscurentur óculi eórum ne
videant : * & dorſum eórum
ſuper incurva .

Eſſunde ſuper eos iram tu-
am : *

Et dominabitur a mari usque ad mare : * & a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Æthiopes : * & inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis & insulæ mûnera offerent : * reges Arabum & Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes servient ei.

Quia liberabit pauperem a potente : * & pauperem, cui non erat adjutor.

Parcet pauperi & inopi : * & animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris & iniquitate redimet animas eorum : * & honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, & dabitur ei de auro Arabiæ, & adorabunt de ipso semper : * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus : * & florebut de civitate sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula : * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel : * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen maiestatis ejus in ætérnum, & re-

plebitur maiestate ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Antiphona. Esto mihi, Domine, in Deum protectorem.

Antiphona. Liberasti virgama.

Psalms 71.

Quam bonus Israel Deus * his, qui rectos sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iniquos : * pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum : * & firmamentum in plaga eorum.

In labore hominum non sunt : * & cum hominibus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos superbia : * operti sunt iniquitate & impietate sua.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum : * transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt, & locuti sunt nequitiam : * iniquitatem in excëlso locuti sunt.

Posuerunt in cælum os suum : * & lingua eorum transivit in terra.

Ideo convertetur populus meus hic : * & dies pleni inveniuntur in eis.

Et dixerunt : Quomodo scit Deus : * & si est scientia in excëlso?

Ecce ipsi peccatores, & abundantes in sæculo * obtinuerunt divitias.

Et dixi : Ergo sine causa iustificavi cor meum : * & lavi inter innocentes manus meas.

Et

Et fui flagellatus tota die: *
& castigatio mea in matutinis.

Si dicebam: Narrabo sic: *
ecce nationem filiorum tuorum reprobaui.

Existimabam ut cognoscerem
hoc: * labor est ante me.

Donec intrem in sanctuarium Dei: * & intelligam in
novissimis eorum.

Veruntamen propter dolos
posuisti eis: * deiecisti eos
cum alleverentur.

Quomodo facti sunt in de-
solationem, subito defecerunt: *
perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium,
Domine: * in civitate tua im-
aginem ipsorum ad nihilum
rediges.

Quia inflammatum est cor
meum, & renes mei commu-
tati sunt: * & ego ad nihilum
reductus sum, & nescivi.

Ut iumentum factus sum apud
te: * & ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram
meam, & in voluntate tua
deduxisti me: * & cum gló-
ria suscepisti me.

Quid enim mihi est in ca-
elo? * & a te quid volui su-
per terram?

Defecit caro mea & cor
meum: * Deus cordis mei, &
pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce qui elongant se a
te, peribunt: * perdidisti om-
nes, qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo
bonum est: * pónere in Dó-
mino Deo spem meam.

Ut annuntiem omnes præ-

dicationes tuas * in portis
filiz Sion.

Psalms 73.

UT quid Deus repulisti in
finem: * iratus est furor
tuus super oves pascuæ tuæ?
Memor esto congregatiónis
tuæ: * quam possedisti ab
infinitio.

Redemisti virgam hereditá-
tis tuæ: * mons Sion, in quo
habitasti in eo.

Leva manus tuas in super-
bias eorum in finem: * quan-
ta malignatus est inimicus in
Sancto.

Et gloriati sunt, qui odé-
runt te: * in medio sollemn-
tatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa: *
& non cognoverunt sicut in
exitu super summum.

Quasi in silva lignorum fe-
cúribus exciderunt januas ejus
in idipsum: * in securi &
ascia defecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctua-
rium tuum: * in terra pol-
luerunt tabernaculum nómi-
nis tui.

Dixerunt in corde suo co-
gnatio eorum simul: * Quié-
scere faciamus omnes dies
festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus,
jam non est Prophéta: * &
nos non cognosceat amplius.

Usquequo Deus impropéra-
bit inimicus: * irritat adver-
sarius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam
& dexteram tuam * de mé-
dio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante

D 5 82-

Sæcula : * operatus est salutem in medio terrarum.

Tu confirmasti in virtute tua mare : * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconum : * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes & torrentes : * tu siccasti fluvios Æthan.

Tuus est dies & tua est nox : * tu fabricatus es auroram & solem.

Tu fecisti omnes terminos terrarum : * æstatem & ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino : * & populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi : * & animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Réspice in testamentum tuum : * quia repleti sunt, qui obscurati sunt terrarum domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus : * pauper & inops laudabunt nomen tuum.

Exúrge Deus, judica causam tuam : * memor esto improperorum tuorum, eorum, quæ ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum : * superbia eorum, qui te odérunt ascendit semper.

Aññ. Liberasti virgam hereditatis tuæ.

Aññ. Et invocabimus.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi Deus : * confitebimur, & invocabimus nomen tuum. Narrabimus mirabilia tua : * cum accipero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, & omnes, qui habitant in ea : * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi inquis : Nolite iniquè agere : * & delinquentibus.

Nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altum cornu vestrum : * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus : * quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, & hunc exultat : * quin calix in manu Domini vini meri plenus mixto.

Et inclinavit ex hoc in hoc, verumtamen fax ejus non est exinanita : * bibent omnes peccatores terrarum.

Ego autem annuntiabo in sæculum : * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam : * & exaltabuntur cornua iusti.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * & habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum : * scutum, gladium & bellum.

Illu-

Minimans tu mirabiliter a
fontibus æternis : * turbati
sunt omnes insipientes corde .
Dormierunt somnum su-
um : * & nihil invenerunt
omnes viri divitiarum in
manibus suis .

Ab increpatione tua Deus
Jacob * dormitaverunt qui
ascenderunt equos .

Tu terribilis es, & quis res-
sistet tibi ? * ex tunc ira tua .

De celo auditum fecisti ju-
dicium : * terra tremuit &
quievit .

Cum exurgeret in iudicium
Deus : * ut salvos faceret
omnes mansuetos terræ .

Quoniam cogitatio hominis
confitebitur tibi : * & reli-
quæ cogitationis diem fe-
stam agent tibi .

Vovete & reddite Domino
Deo vestro * omnes, qui in
circuito ejus affertis munera .

Terribili & ei, qui aufert
spiritum principum : * ter-
ribili apud reges terræ .

Añã. Et invocabimus nomen
tuum Domine . *Añã.* Tu es
Deus .

Psalmus 76.

Voce mea ad Dominum
clamavi : * voce mea
ad Deum, & intendit mihi .

In die tribulationis meæ
Deum exquisivi, manibus
meis nocte contra eum : *
& non sum decéptus .

Renuit consolari anima
mea : * memor fui Dei, & de-
lectatus sum, & exercitatus
sum, & defecit spiritus meus .

Anticipaverunt vigilias ocu-

li mei : * turbatus sum, &
non sum locutus .

Cogitavi dies antiquos : * &
annos æternos in mente há-
bui .

Et meditatus sum nocte cum
corde meo : * & exercitabar,
& scopébam spiritum meum .

Namquid in æternum pro-
jiciet Deus ? * aut non appo-
net ut complacitior sit adhuc ?

Aut in finem misericordiam
suam abscondet * a genera-
tione in generationem ?

Aut obliviscetur misereri
Deus ? * aut continebit in
ira sua misericordias suas ?

Et dixi : Nunc cæpi : * hæc
mutatio dextere Excelsi .

Memor fui operum Domi-
ni : * quia memor ero ab
initio mirabilium tuorum .

Et meditabor in omnibus
operibus tuis : * & in adin-
ventionibus tuis exercébor .

Deus in Sancto via tua,
quis Deus magnus sicut De-
us noster ? * tu es Deus,
qui facis mirabilia .

Notam fecisti in populis vir-
tutem tuam : * redemisti in
brachio tuo populum tuum,
filios Jacob & Joseph .

Viderunt te aquæ, Deus, vi-
derunt te aquæ : * & timué-
runt, & turbatæ sunt abyssi .

Multitudo sonitus aquarum :
vocem dederunt nubes .

Etenim sagittæ tuæ tran-
seunt : * vox conitruj tui
in rota .

Illuxerunt coruscationes tuæ
orbí terræ : * commota est
& contrémuit terra .

D 6

In

In mari via tua, & sémite tuæ in aquis multis; * & vestigia tua non cognoscuntur.

Deduxisti sicut oves populum tuum: * in manu Moysi & Aaron.

Psalms 77.

Attendite popule meus legem meam: * inclinate aurem vestram in verba oris mei.

Apéram in parábolis os meum: * loquar propositiones ab infitio.

Quanta audívimus & cognovimus ea: * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultata a filiis eorum: * in generatione altera.

Narrantes laudes Domini, & virtutes ejus: * & mirabilia ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob: * & legem posuit in Israel.

Quanta mandávit patríbus nostris nota facere ea filiis suis: * ut cognóscat generatio altera.

Filii, qui nascéntur & exúrgent: * & narrábunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscántur óperum Dei: * & mandata ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eorum: * generatio prava & exasperans.

Generatio, quæ non diréxit cor suum: * & non est creditus cum Deo spíritus ejus.

Filii Ephrem intendentes, mittentes arcum: * convertuntur in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei: * & in lege reje noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum ejus: * & mirabilium ejus, quæ ostendit eis.

Coram patríbus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti: * in campo Taneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos: * & statuit aqua quasi in utre.

Et deduxit eos in nubem diem: * & tota nocte in illuminatione ignis.

Interrúpit petram in eremo: * & adaquávit eos velut in abyssu multa.

Et eduxit aquam de petra: * & deduxit tamquam flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei: * in iram excitavérunt Excelsum in iniquo.

Et tentavérunt Deum in cordibus suis: * ut perirent escam animabus suis.

Et male locúti sunt de Deo: * dixerunt: Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?

Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ: * & torrentes inundáverunt.

Numquid & panem poterit dare: * aut parare mensam populo suo?

Ideo audívit Dominus, & distulit: * & ignis accensus est in Jacob, & ira ascescit in Israel.

Quia

Quia non crediderunt in
Deo: * nec speraverunt in
salutari ejus.

Et mandavit núbibus desu-
per: * & januas cæli aperuit.

Et pluit illis manna ad man-
ducandum: * & panem cæli
dedit eis.

Panem Angelorum mandu-
cavit homo: * cibaria misit
eis in abundantia.

Transtulit Austrum in cæ-
lo: & induxit in virtute sua
Africum.

Et pluit super eos sicut pul-
verem carnes: * & sicut aré-
nam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio ca-
strorum eorum: * circa ta-
bernacula eorum.

Et manducaverunt, & sa-
turati sunt mimis, & desidé-
rium eorum attulit eis: *
non sunt fraudati a desidé-
rio suo.

Adhuc escæ eorum erant in
ore ipsorum: * & ira Dei
ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum: *
& electos Israel impedivit.

In omnibus his peccaverunt
adhuc: * & non crediderunt
in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate
vires eorum: * & anni eo-
rum cum festinatione.

Cum occideret eos, qua-
rebant eum: * & reverte-
bantur, & diluculo venie-
bant ad eum.

Et rememorati sunt quia
Deus adjutor est eorum: *
& Deus excelsus redemptor
eorum est.

Et dilexerunt eum in ore
suo: * & lingua sua men-
titum sunt ei.

Cor autem eorum non erat
rectum cum eo: * nec fi-
deles habitum sunt in testa-
mento ejus.

Ipse autem est misericors,
& propitius fiet peccatis eo-
rum: * & non disperdet eos.

Et abundavit ut avérteret
iram suam: * & non ac-
cendit omnem iram suam.

Et recordatus est quia caro
sunt: * spiritus vadens &
non rediens.

Quoties exacerbaverunt eum
in deserto: * in iram concit-
averunt eum in inaquoso?

Et conversi sunt, & tenta-
verunt Deum: * & Sanctum
Israel exacerbaverunt.

Non sunt recordati manus
ejus: * die, qua redemit eos
de manu tribulantis.

Sicut posuit in Ægypto si-
gna sua: * & prodigia sua
in campo Taneos.

Et convertit in sanguinem
flumina eorum: * & imbres
eorum, ne biberent.

Misit in eos cœnomyiam,
& comedit eos: * & ra-
nam, & disperdidit eos.

Et dedit arginî fructus eo-
rum: * & labores eorum locustæ.

Et occidit in grandine vi-
neas eorum: * & muros eo-
rum in prusna.

Et tradidit grandini jumén-
ta eorum: * & possessionem
eorum igni.

Misit in eos iram indigna-
tionis suæ: * indignationem
& iram

& iram & tribulationem ,
immissiones per angelos ma-
los .

Viam fecit semitæ iræ suæ,
non pepercit a morte ani-
mabus eorum : * & iumenta
eorum in morte conclusit .

Et percussit omne primogé-
nitum in terra Ægypti : *
primicias omnis labóris eó-
rum in tabernaculis Cham .

Et abstulit sicut oves pó-
pulum suum : * & perduxit
eos tamquam gregem in de-
serto .

Et deduxit eos in spe , &
non timuerunt : * & inimi-
cos eorum operuit mare .

Et induxit eos in montem
sanctificationis suæ : * mon-
tem , quem acquisivit dexte-
ra ejus .

Et ejecit a facie eorum
Gentes : * & sorte divisit eis
in terram in funiculo distri-
butionis .

Et habitare fecit in taber-
naculis eorum * tribus Israel .

Et tentaverunt & exacerba-
verunt Deum excelsum : *
& testimonia ejus non custo-
diérunt .

Et avertérunt se , & non
servavérunt pactum : * que-
madmodum patres eorum ,
conversí sunt in arcum pra-
vum .

In iram concitavérunt eum
in collibus suis : * & in scul-
ptilibus suis ad emulationem
eum provocavérunt .

Audívit Deus , & sprexit : *
& ad nihilum redégit valde
Israel .

Et repulit tabernaculum Si-
lo : * tabernaculi in suum , ubi
habitavit in hominibus .

Et tradidit in captivitatem
virtutem eorum : * & pul-
chritudinem eorum in manus
inimici .

Et conclusit in gladio pó-
pulum suum : * & heredita-
tem suam sprexit .

Júvees eorú comédit ignis : *
& vírgines eorum non sunt
lamentatæ .

Sacerdotes eorum in gladio
cecidérunt : * & viduæ eó-
rum non plorabántur .

Et excitatus est tamquá dor-
miens Dóminus : * tamquam
potens crapulátus a vino .

Et percussit inimicos suos
in posteriora : * opprobrium
sempitérnium dedit illis .

Et repulit tabernaculum Jo-
seph : * & tribum Ephraim
non elégit .

Sed elégit tribum Juda : *
montem Sion , quem dilexit .

Et edificávit sicut unicór-
nium sanctificium suum in
terra : * quam fundávit in
secula .

Et elégit David servum suum ;
& sústulit eum de gregibus
ovium : * de post foetantes
accepit eum .

Pascere Jacob servum suum
& Israel hereditatem suam .

Et pavit eos in innocentia
cordis sui : * & in intellé-
ctibus mánuum suarum de-
duxit eos .

Antiphona. Tu es Deus , qui
facis mirabilia .

Antiphona. Propitius esto .

Psal-

Psalmus 78.

Deus venerunt Gentes in hereditatem tuam, poluerunt templum sanctum tuum: * posuerunt Jerusalemem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus celi: * carnes Sanctorum tuorum bestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Jerusalemem: * & non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris: * subsannatio & illusio his, qui in circuitu nostro sunt.

Usquequo Domine irascēris in finem: * accendetur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in Gentes, quæ te non noverunt: * & in regna, quæ nomen tuum non invocaverunt.

Quia comederunt Jacob: * & locum ejus desolaverunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordiarum tuarum: * quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutaris noster, & propter gloriam nominis tui Domine libera nos: * & propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum.

Ne forte dicant in Gentibus: Ubi est Deus eorum? * & innotescat in nationibus opam oculis nostris.

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est: *

intrebeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Secundum magnitudinem brachii tui: * posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: * improprium ipsorum, quod exprobraverunt tibi Domine.

Nos autem populus tuus & oves pascuæ tuæ: * confitebimur tibi in sæculum.

In generationem & generationem * annuntiabimus laudem tuam. *Psalmus 79.*

Qui regis Israel, intende: * qui deducis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim: * manifestare coram Ephraim, Benjamin, & Manasse.

Excita potentiam tuam; & veni: * ut salvos facias nos.

Deus converte nos: * & ostende faciem tuam; & salvi erimus.

Domine Deus virtutum: * quousque irascēris super orationem servi tui?

Cibabis nos pane lacrymarum: * & potum dabis nobis in lacrymis in mensura.

Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris: * & inimici nostri subsannaverunt nos.

Deus virtutum converte nos: * & ostende faciem tuam, & salvi erimus.

Vineam de Ægypto transtulisti: * eiecisti Gentes, & plantasti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu ejus: * plantasti radices ejus, & implevit terram.

Ope-

Operuit montes umbra ejus: * & arbusta ejus cedros Dei.

Extendit palmites suos usque ad mare: * & usque ad flumen propagines ejus.

Ut quid destruxisti maceriam ejus: * & vindemiant eam omnes, qui pratergre-diuntur viam?

Exterminavit eam aper de silva: * & singularis ferus depastus est eam.

Deus virtutum convertere: * respice de caelo, & vide, & visita vineam istam.

Et perfice eam, quam plantavit dextera tua: * & super filium hominis, quem confirmasti tibi.

Incensa igni & suffossa: * ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat manus tua supervirum dexterae tuae: * & super filium hominis, quem confirmasti tibi.

Et non discédimus a te, vivificabis nos: * & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtutum converte nos: * & ostende faciem tuam, & salvi érimus.

Antiph. Propitius esto peccatis nostris, Dómine.

Per Annum, *Ps.* Gaudébunt labia mea, cum cantávero tibi. *R.* Et ánima mea, quam redemísti.

Pro uno Martyre, *Ps.* Glória & honóre coronásti eum Dómine. *R.* Et constituísti eum super ópera manuum tuarum.

Pro pluribus Martyr. *Ps.* Letámini in Dómino & exultáte justí. *R.* Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, & non Pontifice, *Ps.* Amávit eum Dóminus & ornávit eum. *R.* Stolum glóriæ induit eum.

Pro una Sancta, *Ps.* Spécie tua & pulchritudine tua.

R. Inténde, prósperè procede & regna.

A D L A U D E S, *Antiph.* Tibi soli peccávi, Dómine miserére mei.

Psalms. Miserére. 53.

Antiphona. Dómine.

Psalms 89.

DÓminè refúgium factus es nobis * a generatíone in generatíonem.

Príusquám montes fierent, aut formarétur terra & orbis: * a sæculo & usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * & dixísti: Convertémini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos * tamquam dies hestérna, quæ præteríit.

Et custódia in nocte: * quæ pró nihilo habéntur, eorum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat & tránseat, * vespere decídat, indúret, & aréscat.

Quia defécimus in ira tua: * & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatíone vultus tui.

Quó-

Quoniam omnes dies nostri
peccaverunt: * & in ira tua
corripuimus.

Anni nostri sicut aranea me-
diabuntur: * dies annorum
nostrorum in ipsis, septua-
ginta anni.

Si autem in potentatibus,
octoginta anni: * & amplius
eorum, labor & dolor.

Quoniam supervenit man-
ifestatio: * & corripiemur.

Quis novit potestatem irae:
* & pro timore tuo
iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam sic notam
fac: * & eruditos corde in
sapientia.

Convertere Domine, usque-
quo? * & deprecabilis esto
super servos tuos.

Repleti sumus mane mise-
ricordia tua: * & exultavi-
mus & delectati sumus om-
nibus diebus nostris.

Letati sumus pro diebus,
quibus nos humiliasti: * an-
nis, quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos, &
in opera tua: * & dirige
filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei
nostri super nos, & opera
manuum nostrarum dirige su-
per nos: * & opus manuum
nostrarum dirige.

Antiph. Domine refugium sa-
ctus es nobis. *Antiph.* In ma-
tutinis meditabor in te.

Psalm. Deus Deus meus. 16.

Antiphona. Cantemus.

Canticum Moysi. Exod. 15.

Cantemus Domino: glo-
riose enim magnificatus

est: * equum & ascensorem
dejecit in mare.

Fortitudo mea & laus mea
Dominus: * & factus est
mihi in salutem.

Iste Deus meus, & glorifi-
cabo eum: * Deus patris mei,
& exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator:
omnipotens nomen ejus: *
currus Pharaonis, & exerci-
tum ejus projecit in mare.

Electi principes ejus submer-
si sunt in mari Rubro: * Abyssi
operuerunt eos, descenderunt
in profundum quasi lapis.

Dextera tua Domine ma-
gnificata est in fortitudine,
dextera tua Domine percussit
inimicum: * & in multitu-
dine glorie tue deposuisti
adversarios tuos.

Misisti iram tuam, quae de-
voravit eos sicut stipulam: *
& in spiritu furoris tui con-
gregatae sunt aquae.

Stetit unda fluens: * con-
gregatae sunt abyssi in medio
maris.

Dixit inimicus: Persequar &
comprehendam: * dividam
spolia, implebitur anima mea.

Evaginabo gladium meum: *
interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus, & ope-
ruit eos mare: * submersi
sunt quasi plumbum in aquis
vehementibus.

Quis similis tui in fortibus
Domine? * quis similis tui,
magnificus in sanctitate, ter-
ribilis atque laudabilis, fa-
ciens mirabilia?

Extendisti manum tuam, &
de-

devoravit eos terra: * dux
fuisti in misericordia tua pó-
pulo, quem redemisti.

Et portasti eum in fortitú-
dine tua * ad habitáculum
sanctum tuum.

Ascenderunt pópuli, & irá-
ti sunt: * dolóres obtinué-
runt habitatóres Philístiim.

Tunc conturbáti sunt prínci-
pes Edom, robústos Moab ob-
tinuit tremor: * obriguérunt
omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído &
pavor * in magnitúdine bra-
chii tui.

Fiant immóbiles quasi lapis,
donéc pertránseat pópulus
tuus, Dómine: * donec per-
tránseat pópulus tuus iste,
quem possedisti.

Introduces eos, & plantábis
in monte hæreditátis tuæ: *
firmíssimo habitáculo tuo,
quod operátus es Dómine.

Sanctuárium tuum Dómine,
quod firmavérunt manus tuæ: *
Dóminus regnabit in ætérnum
& ultra.

Ingréssus est enim eques Phá-
rao cum cúrribus, & equiti-
bus ejus in mare: * & redú-
xit super eos Dóminus aquas
maris.

Filii autem Israel ambulavé-
runt per siccum * in médio
ejus. *Antiph.* Cantémus Dó-
mino glorióse. *Añs.* In San-
ctis ejus laudáte Deum.
Psal. Laudáte Dóminum de
calis. 18.

Capitulum. Rom. 13. d

NOx præcessit, dies autem
appropinquávit; abji-

ciamus ergo ópera tenebrá-
rum, & induámur arma lu-
cis, sicut in die honéstè am-
bulémus. *Hymnus.*

Lux ecce surgit áurea:
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit devio.

Hæc lux serénium cónferat,
Purósque nos præstet sibi.
Nihil loquámur súbdolum,
Volvámus obscurum nihil.
Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculive peccent lúbrici,
Ne noxa corpus inquinet.

Speculátor adstat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum,
Amen.

¶ Repléti sumus mane mi-
sericórdia tua. & Exultávi-
mus & delectáti sumus.

Ad Benedíctus. *Antiph.* In
sanctitate serviámus Dómi-
no, & liberábit nos ab iní-
micis nostris.

*Preces quando dicuntur, ha-
bentur supra in ii. Feria. 59.*

F E R I A S E X T A
AD MATUTINUM.

Invitator. Adoremus Dómi-
num, * Quóniam ipse fecit
nos. *Psal.* Veníte, exulté-
mus Dómino, jubilémus. 2.

Hymnus.

TU Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ
regis,

At-

Attende laudis canticum,
Quod excubantes psallimus.
Nam lectulo consurgimus
Noctis quieto tempore;
Ut flagitemus omnium
Ad te medicam vulnerum.
Quo fraude quidquid demo-

num
In noctibus delinquimus,
Abstergat illud calitus
Tuae potestas glorie.
Ne corpus adstet sordidum,
Nec torpor instet cordium,
Ne criminis contagio
Tepescat ardor spiritus.
Ob hoc, Redemptor, quze-

sumus,
Reple tuo nos lumine,
Per quod dierum circulis,
Nullis ruamus actibus.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona. Exultate.

Psalmus 80.

Exultate Deo adiutori nostro: * jubilare Deo Jacob.
Sumite psalmum & date tympanum: * psalterium iucundum cum cithara.

Baccinate in Neomenia tubæ: * in insigni die sollemnitatis vestræ.

Quia præceptum in Israel est: * & iudicium Deo Jacob.

Testimonium in Joseph posuit illud, cum exiret de terra Egypti: * linguam, quam non noverat, audivit.

Diverit ab oneribus dorsum eius: * manus ejus in cophino serviérunt.

In tribulatione invocasti me, & liberavi te: * exaudivi te in abscondito tempestatis: probavi te apud aquam contradictionis.

Audi populus meus, & contestabor te: * Israel, si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Egypti: * dilata os tuum, & implebo illud.

Et non audivit populus vocem meam: * & Israel non intendit mihi.

Et dimisit eos secundum desideria cordis eorum: * ibunt in adinventionibus suis.

Si populus meus audisset me: * Israel si in viis meis ambulasset.

Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem: * & super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei: * & erit tempus eorum in sæcula.

Et cibavit eos ex adipi frumenti: * & de petra, melle saturavit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagoga deorum: * in medio autem deos judicavit.

Usquequid iudicatis iniquitatem: * & facies peccatorum sumitis?

Judicate egeno & pupillo: * humilem & pauperem iustificate.

Erripite pauperem: * & egenum

num de manu peccatoris liberate.

Nesciérunt neque intellexerunt, in ténébris ambulánt: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dñi estis: * & filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini: * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram: * quóniam tu hæreditábis in ómnibus Géntibus.

Antiph. Exultáte Deo adjutori nostro. *Antiph.* Tu solus.

Psalms 82.

DEus, quis similis erit tibi? * ne taceas, neque compescáris Deus.

Quóniam ecce inimici tui sonáverunt: * & qui odérunt te extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * & cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixerunt: Veníte & disperdámus eos de gente: * & non memorétur nomen Israel ultra.

Quóniam cogitavérunt unánimiter: * simul advérsus te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum & Israhelitarum.

Moab & Agaréni, Gebal & Ammon & Amalec: * alienigenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adiutoriúm filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian & Si-

saræ, * sicut Jabin in torréne Cisson.

Disperierunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb & Zeb: * & Zébee & Sálmana.

Omnes príncipes eórum: * qui dixerunt: Hæreditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus pone illos: ut rotam: * & sicut stipulam ante faciém venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * & sicut flamma combúrens montes.

Ita persequéris illos in tempestáte tua: * & in ira tua turbábis eos.

Imple facies eórum ignominia: * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubescant & conturbéntur in sæculum sæculi: * & confundántur, & péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalms 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtutum: * concupiscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtutum: * Rex meus & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beá-

Beatus vir, cuius est auxilium abs te: * ascensiones in corde sup disposuit, in valle lacrymarum, in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus: * & respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei: * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, & veritatem diligit Deus: * gratiam & gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Antiph. Tu solus Altissimus super omnem terram.

Antiph. Benedixisti.

Psalmus 84.

Benedixisti Domine terram tuam: * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ: * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignationis tuæ.

Converte nos Deus salutaris noster, * & averte iram tuam a nobis.

Numquid in æternum irasceris nobis? * aut extendes iram tuam a generatione in generationem!

Deus tu conversus vivificabis nos, * & plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam; * & salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus, * quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super Sanctos suos, * & in eos, qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius: * ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia & veritas obviaverunt sibi: * iustitia & pax osculatae sunt.

Veritas de terra orta est: * & iustitia de celo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem: * & terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulabit: * & ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

Inclina Domine aurem tuam & exaudi me: * quoniam inops & pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei, Domine, quoniam ad te clamavi tota die: * lætifica animam servi tui, quoniam ad te Domine animam meam levavi.

Quoniam tu Domine suavis & misis: * & multe miseri-

ricórdiæ omnibus invocántibus te.

Auribus pèrcipe Dómine orationem meam: * & intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est similis tui in diis Dómine: * & non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient & adorábunt coram te Dómine: * & glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, & faciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in viam tuam, & ingrédiar in veritate tua: * lætétur cor meum ut timeat nomen tuum.

Constatébtor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo: * & glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me: * & erúísti animam meam ex inférno inferiori.

Deus, iniqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt animam meam: * & non proposuerunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor & miséricors: * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserere mei: * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bo-

num, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur: * quóniam tu Dómine adjuvísti me, & consolátus es me.

Antiphona. Benedixísti Dómine terram tuam.

Antiph. Fundaménta ejus.

Psalms 86.

Fundaménta ejus in montibus sanctis: * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te: * civitas Dei.

Memor ero Rahab & Baby-lónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopum: * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam Altíssimus.

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, & príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium habitatio est in te.

Psalms 87.

Domine Deus salutis meæ: * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo oratio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * & vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormientes in sepúlcris, quorum non est me-

memor amplius: * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebris & in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, & non egredebamur: * oculi mei languerunt pro inopia.

Clamavi ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia? * aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam: * & veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua: * & iustitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: * & mane oratio mea perveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, & in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem humiliatus sum, & conturbatus.

In me transierunt irae tuae: * & terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum &

proximum: * & notos meos a miseria.

Antiphona. Fundamenta ejus in montibus sanctis.

Antiphona. Benedictus.

Psalmus 88.

Misericordias Domini * in aeternum cantabo.

In generationem & generationem * annuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti: In aeternum misericordia edificabitur in caelis: * preparabitur veritas tua in eis.

Dispoxui testamentum electis meis, juravi David servo meo: * Usque in aeternum preparabo semen tuum.

Et edificabo in generationem & generationem: * sedem tuam.

Confitebuntur caeli mirabilia tua Domine: * etenim veritatem tuam in Ecclesia sanctorum.

Quoniam quis in nubibus aquabitur Domino: * similis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum: * magnus & terribilis super omnes, qui in circuitu ejus sunt.

Domine Deus virtutum, quis similis tibi? * potens es Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestati maris: * motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliasti, sicut vulneratum, superbum: * in brachio virtutis tuae dispersisti inimicos tuos.

Tui

Tui sunt cæli, & tua est terra; orbem terræ & plenitudinem ejus tu fundasti: * Aquilonem & mare tu creasti.

Thabor & Hermon in nomine tuo exultabunt: * tuum brachium cum potentia.

Firmetur manus tua, & exaltet dextera tua: * justitia & judicium preparatio sedis tuæ.

Misericordia, & veritas præcedent faciem tuam: * beatus populus, qui scit jubilationem.

Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die: * & in justitia tua exaltabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es: * & in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.

Quia Domini est assumptio nostra: * & Sancti Israel Regis nostri.

Tunc locutus es in visione sanctis tuis, & dixisti: * Posui adiutorium in potente, & exaltavi electum de plebe mea.

Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei: * & brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo: * & filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam a facie ipsius inimicos ejus: * & odientes eum in fugam convertam.

Et veritas mea & miseri-

cordia mea cum ipso: * & in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus: * & in fluminibus dexteram ejus.

Ipsa invocabit me: Pater meus es tu: * Deus meus, & susceptor salutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum: * excelsam præ regibus terræ.

In æternum servabo illi misericordiam meam: * & testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: * & thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam: * & in iudiciis meis non ambulaverint.

Si iustitias meas profanaverint: * & mandata mea non custodierint.

Visitabo in virga iniquitates eorum: * & in verbis peccata eorum.

Misericordiam autem meam non dispergam ab eo: * neque nocēbo in veritate mea.

Neque profanabo testamentum meum: * & quæ procedunt de labiis meis, non ficticiam irrita.

Semel juravi in sancto meo, si David mentiar: * semen ejus in æternum manebit.

Et thronum ejus sicut sol in conspectu meo: * & sicut luna perfecta in æternum, & testis in cælo fidelis.

Tu vero repulisti & depexisti: * distulisti Christum tuum.

Evangelium.

Avertisti testaméntum servi
tui: * profanasti in terra san-
ctuárium ejus.

Destruixisti omnes sepes e-
jus: * posuisti firmaméntum
ejus formidinem.

Diripuérunt eum omnes tran-
scentes viam: * factus est op-
probrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram deprimén-
tiam eum: * lætificasti omnes
inimicos ejus.

Avertisti adiutorium gládii
ejus; * & non es auxiliátus
e in bello.

Destruixisti eum ab emunda-
tione: * & sedem ejus in
terram collisisti.

Minorasti dies témporis e-
jus: * perfudisti eum confu-
sione.

Usquequo Dómine avértis
in finem: * exardescet sicut
ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substán-
tia: * numquid enim vane
constituisti omnes filios hó-
minum?

Quis est homo, qui vivet, &
non videbit mortem: * eruet
animam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ
antiquæ, Dómine: * sicut ju-
rasti David in veritate tua?

Memor esto Dómine oppro-
brii servórum tuórum * (quod
continui in sinu meo,) mul-
titudinem Géntium.

Quod exprobravérunt ini-
mici tui, Dómine: * quod
exprobravérunt commutatio-
nem Christi tui.

Benedictas Dóminus in æ-
térnum: * fiat, fiat.

Quæ Autumnalis.

Psalms 93.

Deus ultiónum Dóminus: *
Deus ultiónum libere
egit.

Exaltáre qui júdicas ter-
ram: * redde retributiónem
supérbis.

Usquequo peccatóres, Dó-
mine: * usquequo peccató-
res gloriabúntur?

Effabúntur & loquéntur iní-
quitatem: * loquéntur om-
nes, qui operántur injusti-
tiam.

Pópulum tuum, Dómine,
humiliavérunt: * & hæredi-
tatem tuam vexavérunt.

Viduam & ádvenam inter-
fecérunt: * & pupillos oc-
cidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit
Dóminus: * nec intélliget
Deus Jacob.

Intelligite insipientes in pó-
pulo: * & stulti aliquando
sápite.

Qui plantávit aurem, non
áudiet: * aut qui finxit ócu-
lum, non considerat?

Qui corripit Gentes, non
árguet: * qui docet hómi-
nem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes
hóminum: * quóniam vane
sunt.

Beátus homo, quem tu eru-
díeris Dómine: * & de lege
tua dócheris eum.

Ut mitéges ei a diébus ma-
lis: * donec fodiátur pecca-
tóri fovea.

Quia non repéllit Dóminus
plebem suam: * & hæreditá-
tem suam non derelinquet.

E **Quo-**

Quoadúsque iustitia convertatur in iudicium: * & qui iuxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvit me: * paullo minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam: Mortuus est pes meus: * misericordia tua Domine adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: * consolationes tue iustificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis: * qui singis laborem in præcepto?

Captabunt in animam iusti: * & sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium, * & Deus meus in adiutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum; & in malitia eorum disperdet eos: * disperdet illos Dominus Deus noster.

Añã. Benedictus Dominus in æternum. *Añã.* Cantate.

Psalms 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, & benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deus.

Quoniam omnes dii Gentium demonia: * Dominus autem caros fecit.

Confessio & pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia & magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferre Domino patriæ Gentium: afferre Domino gloriam & honorem: * afferre Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, & introite in atria ejus: * adorare Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: * iudicabit populos in æquitate.

Latentur celi & exultet terra, commoveatur mare & plenitudo ejus. * gaudebunt campi & omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit iudicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate: * & populos in veritate sua.

Psalms 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * latentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu ejus: * iustitia & iudicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet: * & in-

& inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cæli justitiam ejus: * & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit & lætata est Sion.

Et exultaverunt filie Judæ * propter iudicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas Sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo: * & repletis corde lætitia.

Lætamini iusti in Domino: * & confitemini memorie sanctificationis ejus.

Antiphona. Cantate Domino, & benedicite nomini ejus.

Per Annum, V. Intret oratio mea in conspectu tuo Domine.

R. Inclina aurem tuam ad precem meam.

Pro uno Martyre, V. Posuit Domine super caput ejus. R. Coronam de lapide pretioso.

Pro pluribus Martyr. V. Exultent iusti in conspectu Dei.

R. Et delectentur in lætitia.

Pro Confessore Pontif. R. Eligat eum Dominus Sacerdotem sibi.

R. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, V. Os iusti meditabitur sapientiam.

R. Et lingua ejus loquetur iudicium.

Pro una Sancta, V. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

R. Deus in medio ejus, non commovebitur.

A D L A U D E S,

Ant. Spiritu principali confirma cor meum Deus.

Psalm. Miserere. 53.

Ant. In veritate.

Psalmus 142.

Domine exaudi orationem meam, auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua: * exaudi me in tua iustitia.

Et non intres in iudicium cum fero tuo: * quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam: * humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos sæculi: * & anxius est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum: meditatus sum in omnibus operibus tuis: * in factis manuum tuarum meditabar.

E 2 Ex-

Expandi manus meas ad te : *
ánima mea sicut terra sine
aqua tibi .

Volóriter exáudi me Dómi-
ne : * defécit spíritus meus .

Non avértas faciém tuam a
me : * & similis ero descen-
déntibus in lacum .

Auditam fac mihi mane mi-
sericórdiam tuam : * quia in
te sperávi .

Notam fac mihi viam , in
qua ámbulem : * quia ad te
levávi ánimam meam .

Eripe me de inimícis meis
Dómine , ad te confúgi : *
doce me fácere voluntátem
tuam , quia Deus meus es tu .

Spíritus tuus bonus dedúcet
me in terram rectam : * pro-
pter nomen tuum Dómine vi-
vificábis me , in æquitáte tua .

Educes de tribulatióne áni-
mam meam : * & in miseri-
córdia tua dispédes inimícos
meos .

Et perdes omnes , qui tribu-
lant ánimam meam : * quó-
niam ego servus tuus sum .

Añs. In veritáte tua exáudi
me Dómine .

Añs. Illúmina Dómine vul-
tum tuum super nos .

Psalm. Deus Deus meus . 16 .

Antiphona. Dómine .

Canticum Habacuch . Cap. 3 .

Dómine audívi auditióem
nem tuam : * & tímui .

Dómine opus tuum : * in mé-
dio annórum vivífica illud .

In médio annórum notum
fáces : * cum irátus fuéris ,
misericórdiæ recordáberis .

Deus ab Austro véniet : *

& Sanctus de monte Pha-
ran .

Opéruit czlos glória ejus : *

& laudis ejus plena est terra .

Splendor ejus ut lux erit : *
córnu in mánibus ejus .

Ibi abscondita est fortitúdo
ejus : * ante faciém ejus ibit
mors .

Et egrediétur diábolus ante
pedes ejus : * Sterit , & map-
sus est terram .

Aspéxit & dissólvit Gen-
tes : * & contríti sunt mon-
tes sæculi .

Incurvátí sunt colles mun-
di : * ab itinéribus æternitá-
tis ejus .

Pro iniquitáte vidi tentória
Æthiopiæ : * turbabúntur pel-
les terræ Málian .

Numquid in flumínibus ira-
tus es Dómine ? * aut in flu-
minibus furor tuus ? vel in
mari indignatio tua ?

Qui ascédes super equos
tuos : * & quadrigæ tuæ sal-
vatio .

Súscitans suscitábis arcum
tuum : * juraménta tribubus ,
quæ locútus es .

Flúvios scindes terræ : vide-
runt te , & doluerunt mon-
tes : * gurges aquárum transiit .

Dedit abyssus vocem suam : *
altitúdo manus suas levávit .

Sol & luna steterúnt in ha-
bitáculo suo : * in luce sagit-
tarum tuarum , ibunt in splen-
dóre fulgurántis hastæ tuæ .

In frémitu conculcábis ter-
ram : * & in furóre obstru-
fáces Gentes .

Egréssus es in salutem pó-
puli

salutem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo
superi: * denudasti fundamen-
tum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, ca-
piti bellatorum ejus: * ve-
nientibus ut turbo ad disper-
gendum me.

Exultatio eorum * sicut ejus,
qui devorat pauperem in ab-
scóndito.

Viam fecisti in mari equis
tuis: * in luto aquarum mul-
tarum.

Audivi & conturbatus est
venter meus: * a voce con-
tremuerunt labia mea.

Ingređiatur putredo in ossi-
bus meis: * & subter me
scáteat.

Ut requiescam in die tribu-
tionis: * ut ascendam ad po-
pulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit: * &
non erit germen in vineis.

Mentientur opus olivæ: * &
arva non afferent cibum.

Abcindetur de ovili pecus: *
& non erit armentum in præ-
sepibus.

Ego autem in Dómino gau-
debo: * & exultabo in Deo
Jesu meo.

Deus Dñs fortitúdo mea: *
& ponet pedes meos quasi
terrorum.

Et super excelsa mea deducet
me victor * in psalmis
cantentem.

Ant. Dómine audívi auditum
tuum, & timui. *Ans.* In tym-
páno & choro, in cordis &
organis laudábe Deum.

Psalm. Laudate Dóminum de
cælis. 18.

Capitulum. Rom. 13. d

NOx præcessit, dies au-
tem appropinquávit:
abjiciamus ergo ópera tene-
brarum, & induamur arma
lucis, sicut in die honeste
ambulémus.

Hymnus.

ÆTerna cæli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi Tonántis Unice,
Cástæque proles Vírginis:
Da dexteram surgéntibus,
Exurgat & mens sóbria,
Flagrans & in laudem Dei
Grates repéndat débitas.
Ortus resúlget lícifer,
Præstque solem núntius:
Cadunt tenébræ nóctium;
Lux sancta nos illúminet.
Manénsque nostris sénsibus
Noctem repéllat sæculi,
Omnique fine témporis
Purgáta servet pectora.
Quæsita jam primum Fides
In corde radices ágat,
Secunda Spes congáudeat,
Qua major extat Cháritas.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito;
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

V. Repléti fumus mane mi-
sericórdia tua.

R. Exultávimus & delectáti
fumus.

Ad Benedictus, Ant. Per vi-
scera misericórdiæ Dei nostri,
visitávit nos oriens ex alto.

*Preces quando dicuntur, ha-
bentur supra in ii. Feria. 55.*

E 3 SAB-

S A B B A T O

AD MATUTINUM.

Invitator. Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus. *Psalmus.* Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Summæ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam,

Unius & substantiæ,

Trínusque personis Deus :

Nostros plus cum canticis

Flectus benignè sūscipe ;

Ut corde puro sórdium

Te perfruámur largius.

Lumbos jecúrque mórbidum

Flammis adúre congruis ;

Accíncti ut artus éxcubent

Luxu remóto péssimo.

Quicúmque ut horas nóctium

Nunc concinéndò rúmpimus,

Ditémur omnes affátim

Donis beátæ Pátriæ.

Præsta, Pater piíssime,

Pátrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito,

Regnans per omne sæculum.

Amen.

Antiphona. Quia mirabilia.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino canticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus : * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Génitium revelávit justitiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ : * & veritátis suæ domui Israel.

Viderunt omnes términi terræ : * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte & exultáte & psállite.

Psállite Dómino in cithara, in cithara & voce psalmi : * in tubis ductilibus & voce tubæ córnez.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare & plenitúdo ejus ; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justitia : * & pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

Dominus regnavit, frascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * & excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terribile & sanctum est : * & honor regis judicium diligit.

Tu parásti directiões : * judicium & justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdotibus ejus : * & Samuel inter eos, qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dóminum, & ipse exaudiebat eos : * in

co-

* ~~colloquia~~ nobis loquebatur ad
-les.

Custodiébant testimónia e-
jus : * & præceptum, quod
dedit illis.

Dómine Deus noster tu ex-
audiébás eos : * Deus tu pro-
pitiús fuisti eis, & ulciscens
in omnes adinventiões eo-
rum.

Exaltáte Dóminum Deum
nóstrum, & adoráte in
monte Sancto ejus : * quón-
iam Sanctus Dóminus Deus
noster.

Antiph. Quia mirabilia fecit
Dóminus.

Sequens Antiphona & Psalmus, Jubiláte, *hic prætermi-*
tisur, quando dicitur in Lau-
dibus, ut in Sabbato in qui-
bis fit Officium de S. Maria,
& ejus loco dicitur Antiphona
& Psalm. Bonum est con-
fiteri Dómino.

Antiphona. Jubiláte.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis ter-
ra : * servíte Dómino in
læticia.

Introíte in conspéctu ejus *
in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus
ipse est Deus : * ipse fecit
nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus & oves páscuæ
ejus : * introíte portas ejus
in confessióne, átria ejus in
hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quón-
iam suávis est Dóminus, in
æternum misericórdia ejus : *
& usque in generatióem &
generatióem veritas ejus.

Vel Psalmus 91.

Bonum est confiteri Dó-
mino : * & psállere nó-
mini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane mi-
sericórdiam tuam : * & ve-
ritátem tuam per noctem.

In decachórdo psaltério : *
cum cántico in cithara.

Quia delectasti me Dómine
in factúra tua : * & in opé-
ribus mánuum tuárum exul-
tábo.

Quam magnificáta sunt ope-
ra tua Dómine ! * nimis pro-
fundæ factæ sunt cogitatió-
nes tuæ.

Vir insípiens non cognó-
scet : * & stultus non intel-
liget hæc.

Cum exórti fuérint pecca-
tóres sicut foenum : * & ap-
parúerint omnes, qui ope-
rántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæ-
culi : * tu autem Altíssimus
in æternum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui
Dómine, quóniam ecce ini-
míci tui persunt : * & dis-
pergéntur omnes, qui ope-
rántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicór-
nis cornu meum : * & se-
néctus mea in misericórdia
úberi.

Et despéxit óculus meus ini-
mícos meos : * & in insur-
géntibus in me malignánti-
bus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : *
sicut cedrus Líbaní multipli-
cábitur.

Plantáti in domo Dómini : *

E 4 in

in átriis domus Dei nostri
florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in
senécta úberi: * & bene pa-
tiéntes erunt, ut annúntient.

Quóniam rectus Dóminus
Deus noster: * & non est
iniquitas in eo.

Psalmus 100.

Misericórdiam & iudí-
cium * cantábo tibi
Dómine.

Psallam & intélligam in via
immaculáta: * quando vénies
ad me.

Perambulábam in innocén-
tia cordis mei: * in médio
domus meæ.

Non proponébam ante ócu-
los meos rem injustam: *
faciéntes prævaricatiónes o-
dívi.

Non adhæsit mihi cor prau-
um: * declinántem a me
malignum non cognóscebam.

Detrahéntem secréto próxi-
mo suo: * hunc persequébar.

Supérbo óculo & infatiábili
corde: * cum hoc non edé-
bam.

Oculi mei ad fidéles terræ,
ut sedeant mecum: * ámbu-
lans in via immaculata, hic
mihi ministrábat.

Non habitábit in médio do-
mus meæ qui facit supér-
biam: * qui lóquitur iniqua,
non diréxit in conspéctu ocu-
lórum meórum.

In matutino interficiébam
omnes peccátorez terræ: *
ut dispérderem de civitáte
Dómini omnes operántes ini-
quitátem.

Antiph. Jubiláte Deo omnis
terra, *Vel Antiph.* Bonum est
confitéri Dómino.

Antiphona. Clamor meus.

Psalmus 101.

Domine exáudi oratióem
meam: * & clamor meus
ad te véniat.

Non avértas faciém tuam a
me: * in quacúmque die tri-
bulor, inclína ad me aurem
tuam.

In quacúmque die invocá-
vero te: * velóciter exáudi
me.

Quia defecérunt sicut fumus
dies mei: * & ossa mea sicut
crémium aruerunt.

Percússus sum ut foenum,
& áruit cor meum: * quia
oblívis sum comédere panem
meum.

A voce gémitus mei * ad-
hæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicá-
no solitudinis: * factus sum
sicut nyctícorax in domici-
lio.

Vigilávi: * & factus sum si-
cut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi
inimíci mei: * & qui laudá-
bant me advérsus me jura-
bant.

Quia cinerem tamquam pa-
nem manducábam: * & po-
tum meum cum fletu miscé-
bam.

A facie iræ & indignatió-
nis tuæ: * quia elevans alli-
sisti me.

Dies mei sicut umbra decli-
navérunt: * & ego sicut fo-
enum áruí.

Tu

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: * & memoriale tuum in generatióem & generatióem.

Tu exúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * & terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine: * & omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dñs Sion: * & vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium: * & non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * & pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélsis sancto suo: * Dóminus de celo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret filios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * & laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndis pópulos in unum: * & reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatióem & generatióem anni tui.

Ipso tu Dómine terram fundásti: * & ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi pérbunt, tu autem pérmanes: * & omnes sicut vestiméntum veteráscunt.

Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur: * tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

Filii servórum tuórum habitábunt: * & semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dómino: * & omnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino: * & noli oblivísci omnes retributióes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimít de intéritu vitam tuam: * qui coronat te in misericórdia & miseratió-nibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus: * & júdicium ómnibus injuriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Moy-si: * filiis Israel voluntátes suas.

Miserátor & miséricors Dóminus: * longánimis & multum miséricors.

Non in perpétuum irascétus: * neque in ætérnum cominábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitatés nostras retribuit nobis.

E 5

Quó-

Quóniam secundum altitudinem cæli a terra * corroboravit misericórdiam suam super timéntes se.

Quántum distat ortus ab occidente * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiorum, misértus est Dóminus timéntibus se, * quoniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agrí sic efflorebit.

Quóniam spíritus pertransibit in illo, & non subsistet: * & non cognóscet amplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno: * & usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justitia illius in filios filiorum * his, qui servant testamentum ejus.

Et mèmores sunt mandatorum ipsíus: * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino ómnes Angeli ejus: * pótentes virtute, faciéntes verbum illius, ad audiéndam vocem sermonum ejus.

Benedícite Dómino omnes Virtutes ejus: * ministri ejus, qui faciitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Dómino.

Antiphona. Clamor meus ad te véniat Deus.

Antiphona. Benedic.

Psalmus 103.

Benedic ánima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es vehementer.

Confessionem & decórem induisti: * amíctus lumine sicut vestiménto.

Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascénsu tuum: * quia ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * & ministros tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient: * a voce tonitruí tui formidábunt.

Ascéndunt montes, & descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Terminum posuisti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operire terram.

Qui emíttis fontes in convallibus: * inter médium montium pertransibunt aquæ.

Potábunt omnes béstie agri: * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea volucres cæli habitá-

auribus, * de medio petra-
rum dabunt voces.

Rigans montes de superiori-
bus suis: * de fructu operum
eorum satiabitur terra:

Prodicens foenum iumentis:
* & herbam servituti
hominum.

Ut educas panem de ter-
ra: * & vinum latifioet cor
hominis.

Ut exhalaret faciem in o-
leo: * & panis cor hominis
confirmet.

Saturabuntur ligna campi,
& cedri Libani quas plantá-
vit: * illic passeret nidificá-
bunt.

Heródii domus dux est eo-
rum: * montes exeelsi cervis:
petra refugium herináciis.

Fecit lunam in tempora: *
sol pognovit occásu suum.

Posuisti ténebras, & facta
est nox: * in ipsa pertransi-
bunt omnes bestiae silvae.

Catuli leonum rugientes, ut
rapiant: * & quarant a Deo
escam sibi.

Ortus est sol, & congregá-
ta sunt, * & in cubilibus suis
collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum: *
& ad operationem suam us-
que ad vespérum.

Quam magnificata sunt ope-
ra tua Dómine! * omnia in
sapientia fecisti: impléta est
terra possessione tua.

Hoc mare magnum, & spa-
tiosum manibus: * illic re-
posita, quorum non est nú-
merus.

Animalia pusilla cum ma-

gnis: * illic naves pertransf-
bunt.

Draco iste, quem formásti
ad illudéndum ei: * omnia
a te expéctant, ut des illis
escam in tempore.

Dante te illis colligent: *
aperiente te manum tuam;
omnia implebuntur bonitate,

Avertente autem te faciem,
turbabuntur: * auferes spi-
ritum eorum, & deficient,
& in pulverem suum rever-
tentur.

Emitte spiritum tuum, &
creabuntur: * & renovabis
faciem terrae.

Sit glória Dómini in saecú-
lum: * letabitur Dóminus in
operibus suis.

Qui respicit terram, & fa-
cit eam tremere: * qui tan-
git montes, & fumigant.

Cantábo Dómino in vita
mea: * psallam Deo meo
quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium
meum: * ego vero delectá-
bor in Dómino.

Deficiant peccatores a ter-
ra, & iniqui ita ut non
sint: * benedic ánima mea
Dómino.

Psalmus 104.

Confitemini Dómino, &
invocate nomen ejus: *
annuntiáte inter Gentes ope-
ra ejus.

Cantáte ei & psállite ei: *
narráte omnia mirabilia ejus.

Laudámini in nomine sancto
ejus: * letetur cor querén-
tium Dóminum.

Querite Dóminum, & con-

E 6 fir-

firmámini : * querite faciem
ejus semper .

Mementóte mirábilium ejus ,
quæ fecit : * prodigia ejus
& júdicia oris ejus .

Semen Abraham , servi e-
jus : * filii Jacob electi ejus .

Ipsè Dóminus Deus noster : *
in univérſa terra júdicia ejus .

Memor fuit in ſaculum teſta-
ménti ſui : * verbi , quod
mandávit in mille genera-
tiones .

Quod diſpóſuit ad Abra-
ham : * & juraménti ſui ad
Iſaac .

Et ſtáuit illud Jacob in præ-
ceptum : * & Iſrael in teſta-
méntum ætérnum .

Dicens : Tibi dabo terram
Chánaan : * funiculum hære-
ditátis veſtræ .

Cum eſſent número brevi : *
pauciſſimi & incolæ ejus .

Et pertranſiérunt de gente
in gentem : * & de regno
ad pópulum álterum .

Non reliquit hómínem no-
cère eis : * & corripuit pro
eis reges .

Nolite tângere chríſtos me-
os : * & in prophétis meis
nolite malignári .

Et vocávit famem ſuper ter-
ram : * & omne firmamén-
tum pacis contrívit .

Míſit ante eos virum : * in ſer-
vum venúndatus eſt Joſeph .

Humiliavérunt in compédi-
bus pedes ejus , ferrum per-
tránſívit ánimam ejus : * do-
nec veníret verbum ejus .

Elóquium Dómini inflammá-
vit eum : * míſit rex & ſol-

vit eum , princeps populó-
rum , & dimíſit eum .

Conſtituit eum dómínum
domus ſuæ : * & príncipem
omnis poſſeſſiónis ſuæ .

Ut crudíret príncipes ejus
ſicut ſemetípſum : * & ſeneſ
ejus prudéntiam docéret .

Et intrávit Iſrael in Ægy-
ptum : * & Jacob áccola fuit
in terra Cham .

Et auxit pópulum ſuum ve-
heménter : * & firmávit eum
ſuper inimícos ejus .

Convértit cor eórum ut odi-
rent pópulum ejus : * & do-
lum fácerent in ſervos ejus .

Míſit Móyſen ſervum ſuum : *
Aaron , quem elégit ipſum .

Póſuit in eis verba ſignó-
rum ſuórum : * & prodigió-
rum in terra Cham .

Míſit ténebras , & obſcura-
vit : * & non exacerbávit
ſermónes ſuos .

Convértit aquas eórum in
ſanguinem : * & occídít pi-
ſces eórum .

Edídít terra eórum ſarças *
in penetrálibus regum ipſó-
rum .

Dixit , & venít cœnomýa : *
& cínifes in ómnibus finibus
eórum .

Póſuit plúvias eórum grán-
dinem : * ignem comburen-
tem in terra ipſórum .

Et percúſſit víneas eórum ,
& ficúlneas eórum : * & con-
trívit lignum finium eórum .

Dixit , & venít locuſta &
brachus : * cujus non erat
númerus .

Et comédít omne fornum in
ter-

tra eorum: * & comedit omnem fructum terræ eorum.

Et percussit omne primogenitum in terra eorum: * primicias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argento & auro: * & non erat in tribubus eorum infirmus.

Lætata est Ægyptus in profectiōe eorum: * quia incubuit timor eorum super eos.

Expandit nubem in protectionem eorum: * & ignem ut luceret eis per noctem.

Petierunt, & venit coturnix: * & pane cæli saturavit eos.

Diripit petram, & fluxerunt aquæ: * abierunt in sicco flumina.

Quoniam memor fuit verbi sancti sui: * quod habuit ad Abraham puerum suum.

Et eduxit populum suum in exultatione: * & electos suos in lætitia.

Et dedit illis regiones Gentium: * & labores populorum possederunt.

Ut custodiant iustificatiōes ejus: * & legem ejus requirant.

Aññ. Benedic anima mea Domine. *Aññ.* Visita nos.

Psalmus 105.

Confitemini Dño quoniam bonus: * quoniam in seculum misericordia ejus.

Quis loquetur potencias Domini: * auditas faciet omnes laudes ejus?

Beati qui custodiunt iudicium: * & faciunt iustitiam in omni tempore.

Meménto nostri Domine in beneplácito populi tui: * visita nos in salutari tuo.

Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in lætitia gentis tue: * ut lauderis cum hæreditate tua.

Peccavimus cum patribus nostris: * injuste egimus, iniquitatem fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua: * non fuerunt memores multitudinis misericordie tue.

Et irritaverunt ascendentes in mare: * mare Rubrum.

Et salvavit eos propter nomen suum: * ut notam faceret potenciam suam.

Et increpuit mare Rubrum, & exsiccatum est: * & deduxit eos in abyssi sicut in deserto.

Et salvavit eos de manu odientium: * & redemit eos de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis ejus: * & laudaverunt laudem ejus.

Cito fecerunt, obliti sunt operum ejus: * & non sustinuerunt consilium ejus.

Et concupièrunt concupiscenciam in deserto: * & tentaverunt Deum in iniquis.

Et dedit eis petitionem ipsorum: * & misit saturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Moysen in castris: * Aaron sanctum Domini.

Apér-

Aperta est terra, & deglutivit Darhan: * & operuit super congregationem Abiron.

Et exarsit ignis in synagoga eorum: * flamma combussit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Horeb: * & adoraverunt sculptile.

Et mutaverunt gloriam suam * in similitudinem vituli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum, qui salvavit eos: * qui fecit magna in Ægypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari Rubro.

Et dixit ut disperderet eos: * si non Moyses electus ejus stetisset in contractione in conspectu ejus.

Ut averteret iram ejus ne disperderet eos: * & pro nihilo habuerunt terram desiderabilem.

Non crediderunt verbo ejus, & murmuraverunt in tabernaculis suis: * non exaudierunt vocem Domini.

Et elevavit manum suam super eos: * ut prosterneret eos in deserto.

Et ut deiceret semen eorum in nationibus: * & dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beelphegor: * & comederunt sacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in adinventioibus suis: * & multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, & placavit, & cessavit quassatio.

Et reputatum est ei in justitiam: * in generationem & generationem usque in sempiternum.

Et irritaverunt eum ad aquas contradictionis: * & vexatus est Moyses propter eos, quia exacerbaverunt spiritum ejus.

Et distinxit in labiis suis: * non disperdiderunt Genes, quas dixit Dominus illis.

Et commixti sunt inter Gentes: & didicerunt opera eorum, & servierunt sculptilibus eorum: * & factum est illis in scandalum.

Et immolaverunt filios suos: * & filias suas demoniis.

Et effuderunt sanguinem innocentem: * sanguinem filiorum suorum, & filiarum suarum, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, & contaminata est in operibus eorum: * & fornicati sunt in adinventioibus suis.

Et iratus est furore Dominus in populum suum: * & abominatus est hereditatem suam.

Et tradidit eos in manus Gentium: * & dominati sunt eorum, qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, & humiliati sunt sub manibus eorum: * sepe liberavit eos.

Ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo: * & humiliati sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit cum tribularentur:

ter: * & audiuit orationem
eorum.

Et memor fuit testamenti
sui: * & posuit eum se-
cundum multitudinem mise-
ricordiarum suarum.

Et dedit eos in misericor-
dias * in conspectu omnium,
qui ceperant eos.

Salvos nos fac Domine Deus
noster: * & congrega nos de
nationibus.

Ut confiteamur nomini san-
cto tuo: * & gloriemur in
laude tua.

Benedictus Dominus Deus Is-
rael a seculo, & usque in
seculum: * & dicet omnis
populus, fiat, fiat.

Psalmus 106.

Confitemini Domino quon-
iam bonus: * quon-
iam in seculum misericor-
dia ejus.

Dicant qui redempti sunt a
Domino, quos redemit de
manu inimici: * & de regio-
nibus congregavit eos.

A solis ortu & occasu: * ab
Aquilone & mari.

Erraverunt in solitudine in-
cognita: * viam civitatis ha-
bitaculi non invenerunt.

Esuriētes & sitiētes: * ani-
ma eorum in ipsis defecit.

Et clamaverunt ad Domi-
num cum tribularētur: * &
de necessitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam re-
ctam: * ut irent in civita-
tem habitacionis.

Confiteantur Domino mise-
ricordiarum ejus: * & mirabi-

lia ejus filiis hominum.

Quia satiavit animam inani-
tem: * & animam esuriē-
tem satiavit bonis.

Sedentes in tenebris, & um-
bra mortis: * victos in men-
dicitate & ferro.

Quia exacerbaverunt eloquia
Dei: * & consilium Altissi-
mi irritaverunt.

Et humiliatum est in labo-
ribus cor eorum: * infirma-
ti sunt, nec fuit qui adju-
varet.

Et clamaverunt ad Domi-
num cum tribularētur: * &
de necessitatibus eorum libe-
ravit eos.

Et eduxit eos de tenebris
& umbra mortis: * & vin-
cula eorum dirupit.

Confiteantur Domino mise-
ricordiarum ejus, * & mirabilia
ejus filiis hominum.

Quia contrivit portas æreas:
& vectes ferreos confrégit.

Suscipit eos de via iniquita-
tis eorum: * propter injusti-
tias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est
anima eorum: * & appro-
pinquaverunt usque ad por-
tas mortis.

Et clamaverunt ad Domi-
num cum tribularētur: * &
de necessitatibus eorum libe-
ravit eos.

Misit verbum suum, & sa-
navit eos: * & eripuit eos
de interitionibus eorum.

Confiteantur Domino mise-
ricordiarum ejus: * & mirabilia
ejus filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium lau-
dis:

dis : * & annúntient ópera
ejus in exultatióne.

Qui descéndunt mare in ná-
vibus : * faciéntes operatió-
nem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómi-
ni : * & mirabilia ejus in
profúndo.

Dixit, & stetit spíritus pro-
célle : * & exaltati sunt flu-
ctus ejus.

Ascéndunt usque ad cælos ,
& descéndunt usque ad aby-
sos : * ánima eórum in ma-
lis tabescébat.

Turbati sunt, & moti sunt
sicut ébrius : * & omnis sa-
piéntia eórum devorata est.

Et clamavérunt ad Dómi-
num cum tribularéntur : * &
de necessitatibus eórum edú-
xit eos.

Et státuit procéllam ejus in
auram : * & siluérunt flu-
ctus ejus.

Et latati sunt quia siluérunt :
& dedúxit eos in portum vo-
luntátis eórum.

Confiteántur Dómino mise-
ricórdiæ ejus : * & mirabilia
ejus filiis hóminum.

Et exáltent eum in Ecclesiá
plebis : * & in cáthedra se-
niórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desér-
tum : * & éxitus aquárum
in sitim.

Terram fructíferam in falsú-
ginem : * a malítia inhabi-
tántium in ea.

Pósuit désertum in stagna
aquárum : * & terram sine
aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esurién-

tes : * & constituérunt civi-
tatem habitatiónis.

Et seminavérunt agros , &
plantavérunt víneas : * & fe-
cérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis , & multi-
plicati sunt nimis : * & ju-
ménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt : * &
vexati sunt a tribulatióne ma-
lórum & dolore.

Effúsa est contéptio super
príncipes : * & errare fecit
eos in invio , & non in via.

Et adjúvit páuperem de inó-
pia : * & pósuit sicut oves
famílias.

Vidébunt recti , & latabún-
tur : * & omnis iniquitas
oppilabit os suum.

Quis sapiens , & custódiet
hæc : * & intélliget miseri-
córdias Dómini ?

Antiphona. Vísita nos Dómi-
ne in salutári tuo.

Añs. Confitebor Dómino.

Psalmus 107.

PAratum cor meum Deus
paratum cor meum :
cantábo & psallam in gló-
ria mea.

Exúrge glória mea , exúrge
psaltérium & cíthara : * exúr-
gam dilúculo.

Confitebor tibi in pópulis
Dómine : * & psallam tibi
in natióibus.

Quia magna est super cælos
misericórdia tua : * & usque
ad nubes veritas tua.

Exaltáre super cælos Deus ,
& super omnem terram gló-
ria tua : * ut liberéntur di-
lícti tui.

Sal-

Salvum fac dextera tua, & exaudi me: & Deus locutus est in Sancto suo.

Exulabo, & dividam Sichnam: * & convallē tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaad, & meus est Manasses: * & Ephraim susceptio capitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meae.

In Idumeam extendam calcamentum meum: * mihi alienigenae amici facti sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? * quis deducet me usque in Idumaeam?

Nonne tu Deus, qui repulisti nos: * & non exibis Deus in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione: * quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem: * & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

Psalms 108.

Deus laudem meam ne tacueris: * quia os peccatoris, & dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me lingua dolosa, & sermonibus odii circumdederunt me: * & expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi: * ego autem orabam.

Et posuerunt adversum me mala pro bonis: * & odium pro dilectione mea.

Constituē super eum peccatorem: * & diabolus siet a dextris ejus.

Cum judicatur, exeat condemnatus: * & oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci: * & episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani: * & uxor ejus vidua.

Nutantes transferantur filii ejus, & mendicent: * & ejiciantur de habitationibus suis.

Scrutetur foenerator omnem substantiam ejus: * & diripiant alieni labores ejus.

Non sit illi adjutor: * nec sit qui misereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum: * in generatione una deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat infiquitas patrum ejus in conspectu Domini: * & peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dominum semper, & dispereat de terra memoria eorum: * pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem & mendicum: * & compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, & veniet ei: * & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimentum: * & intravit sicut aqua in interiora ejus, & sicut oleum in ossibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur: * & sicut zona, qua semper praecingitur.

Hoc opus eorum, qui detra-

trahunt mihi apud Dóminum: *
& qui loquúntur mala advér-
sus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine fac
mecum propter nomen tu-
um: * quia suávis est mise-
ricórdia tua.

Líbera me, quia egénus &
pauper ego sum: * & cor meum
conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat,
ablátus sum: * & excússus
sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a
jejúnio: * & caro mea im-
mutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppró-
brium illis: * vidérunt me,
& movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus
meus: * salvum me fac secún-
dam misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua
hæc: * & tu Dómine feci-
sti eam.

Maledícent illi, & tu be-
nedíces: * qui insúrgunt in
me, confundántur: servus au-
tem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mi-
hi, pudóre: * & operiántur
sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in
ore meo, * & in médio mul-
tórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páupe-
ris: * ut salvam fáceret a per-
sequéntibus ánimam meam.

Antiphona. Confitébor Dó-
mino nimis in ore meo.

Per Annum, V. Dómine,
exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te
véniat.

Pro beata Maria, V. Diffu-
sa est grátia in lábiis tuis,
& Propterea benedíxit te
Deus in ætérnum.

A D L A U D E S,
Añs. Benigne fac in bona
voluntáte tua Dómine.

Psalm. Miserére. 53.

Antiphona. Bonum est.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dó-
mino: * & psállere nó-
mini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane mi-
sericórdiam tuam: * & veri-
tatem tuam per noctem.

In decachódo psaltério: *
cum cántico in cithara.

Quia delectásti me Dñe in
factúra tua: * & in opéribus
mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópe-
ra tua Dómine: * nimis pro-
fúndæ factæ sunt cogitatio-
nes tuæ.

Vir insípiens non cognó-
scet: * & stultus non intél-
liget hæc.

Cum exórti fúerint pecca-
tóres sicut foenum: * & ap-
parúerint omnes, qui operán-
tur iniquitatem.

Ut intéreant in sæculum fa-
culi: * tu autem Altíssimus
in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui
Dómine, quóniam ecce ini-
míci tui períbunt, & disper-
géntur omnes, qui operán-
tur iniquitatem.

Et exaltábitur sicut uricór-
nis cornu meum: * & se-
nectus mea in misericórdia
úberi.

Et

despexit oculus meus inimicos meos : * & in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Iustus ut palma florebit : * sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Plantati in domo Domini : * in atriis domus Dei nostri florebit.

Adhuc multiplicabuntur in fenestra uberi : * & bene patientes erunt , ut annuntient.

Quoniam rectus Dominus Deus noster : * & non est iniquitas in eo.

Antiphona. Bonum est confiteri Domino.

Antiphona. Metuant Dominum omnes fines terræ.

Psalm. Deus Deus meus : ad te de luce. 16.

Añm. Date magnitudinem.

Canticum Moysi. Deut. 32.

Audite cæli quæ loquor : * audiat terra verba oris mei.

Concresecat ut pluvia doctrina mea : * fluat ut ros eloquium meum.

Quasi imber super herbam , & quasi stillæ super graminæ : * Quia nomen Domini invocabo.

Deus magnificentiæ Deo nostro : * Dei perfecta sunt opera , & omnes viæ ejus iudicia.

Deus fidelis , & absque ulla iniquitate , iustus & rectus : * Peccaverunt ei , & non filii ejus in sordibus.

Generatio prava atque per-

versa : * Hæcine reddis Domino , popule stulte & insipiens ?

Namquid non ipse est pater tuus : * qui possedit te , & fecit & creavit te ?

Meménto dierum antiquorum : * cogita generationes singulas.

Interroga patrem tuum , & annuntiabit tibi : * majores tuos , & dicent tibi.

Quando dividebat Altissimus Gentes : * quando separabat filios Adam.

Constituit terminos populorum * juxta numerum filiorum Israel.

Pars autem Domini , populus ejus : * Jacob funiculus hereditatis ejus.

Invenit eum in terra deserta : * in loco horrois & vastæ solitudinis.

Circumdúxit eum , & docuit : * & custodivit quasi papillam oculi sui.

Sicut aquila provocans ad volandum pullos suos : * & super eos volitans.

Expándit alas suas , & assumpsit eum : * atque portavit in humeris suis.

Dominus solus dux ejus fuit : * & non erat cum eo deus alienus.

Constituit eum super excelsum terram : * ut comederet fructus agrorum.

Ut sugeret mel de petra : * oleumque de saxo durissimo.

Butyrum de arménto & lac de ovibus : * cum adipem

gnó-

gnorum & arctum filiorum
Babylon.

Et hircos cum medulla tritici, & sanguinem uvae biberet meracissimum.

Incrassatus est dilectus, & recalcitravit: * incrassatus, impinguatus, dilatatus.

Dereliquit Deum factorem suum: * & recessit a Deo salutari suo.

Provocarunt eum in diis alienis: * & in abominatibus ad iracundiam concitaverunt.

Immolarunt demoniis, & non Deo: * diis, quos ignorabant.

Novi recentisque venerunt: * quos non coluerunt patres eorum.

Deum, qui te genuit, dereliquisti: * & oblitus es Domini creatoris tui.

Vidit Dominus, & ad iracundiam concitatus est: * quia provocaverunt eum filii sui & filiae.

Et ait: Abscondam faciem meam ab eis: * & considerabo novissima eorum.

Generatio enim perversa est: * & infideles filii.

Ipsi me provocaverunt in eo, qui non erat deus: * & irritaverunt in vanitatibus suis.

Et ego provocabo eos in eo, qui non est populus: * & in gente stulta irritabo illos.

Ignis succensus est in furore meo: * & ardebit usque ad inferni novissima.

Devorabitque terram cum germine suo: * & montium fundamenta comburet.

Congregabo super eos mala: * & sagittas meas complebo in eis.

Consumuntur fame: * & devorabunt eos aves morfu amarissimo.

Dentes bestiarum immittam in eos: * cum furore trahentium super terram atque serpentium.

Foris vastabit eos gladius, & intus pavor: * juvenem simul ac virginem: lactentem cum homine fene.

Dixi: Ubinam sunt? * cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

Sed propter iram inimicorum distuli: * ne forte superberent hostes eorum.

Et dicerent: Manus nostra excelsa, & non Dominus: * fecit haec omnia.

Gens absque consilio est, & sine prudentia: * Utinam saperent & intelligerent, & novissima providerent.

Quomodo persequatur unus mille: * & duo fugent decem milia.

Nonne ideo, quia Deus falsus vendidit eos: * & Dominus conclusit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eorum, * & inimici nostri sunt iudices.

De vinea Sodomorum, vinea eorum: * & de subbanis Gomorrhæ.

Uva eorum uva felis: * & horri amarissimi.

Fel

Et draconum venenum eorum :
& venenum aspidum infan-
tile.

Nonne hæc condita sunt
apud me : * & signata in
thesauris meis ?

Mea est ultio , & ego re-
tribuem in tempore : * ut
labatur pes eorum .

Juxta est dies perditionis : *
& adesse festinant tempora .

Judicabit Dominus populum
suum : * & in servis sui mi-
serabitur .

Videbit quod infirmata sit
magnus : * & clausi quoque
defecerunt , residuique con-
sumpti sunt .

Et dicet : Ubi sunt dii eo-
rum : * in quibus habebant
fiduciam ?

De quorum victimis come-
debant adipēs : * & bibebant
plenum libaminum .

Surgant , & opitulentur vo-
bis : * & in necessitate vos
erogant .

Videat quod ego sum so-
lus : * & non sit alius Deus
præter me .

Ego occidam , & ego vivere
faciam : perecutiam & ego sa-
nabo : * & non est qui de
manu mea possit erüere .

Levabo ad cælum manum
meam , & dicam : * Vivo
ego in sætænam .

Et accipio ut fulgur gladium
meum : * & arripuerit judi-
cium manus mea .

Reddam ultionem hostibus
meis : * & his , qui odérunt
me , retribuam .

Inebriabo sanguine mens sarr-

guines : * & gladius meus de-
vorabit carnes .

De cruore occisorum : * &
de captivitate , nudati in-
micorum capitis .

Laudate Gentes populum
ejus , * quia sanguinem ser-
vorum suorum ulciscetur .

Et vindictam retribuet in ho-
stes eorum : * & propitius
erit terræ populi sui .

Ant. Date magnitudinem Deo
nostro . *Ant.* In cymbalis be-
nesonantibus laudate Deum .

Psalm. Laudate Dominum de
cælis . 18 .

Capitulum. *Rom.* 13 . 8

Nox præcessit , dies au-
tem appropinquavit :
abiciamus ergo opera tene-
brarum , & induamur arma
lucis , sicut in die honeste am-
bulemus . *Hymnus.*

Aurora jam spargit po-
lum :

Terris dies illabitur :
Lucis resultat spiculum ;
Discédât omne lubricum .
Phantasma noctis exultet ,
Mentis reatus corruat ,
Quidquid tenébris horridum
Nox attulit culpæ , cadat .
Ut mane , quod nos ultimum
Hinc deprecamur cernui ,
Cum luce nobis effluat ,
Hoc dum canore concrepat ,
Deo Patri sit glória ,
Ejusque soli Ffilio ,
Cum Spíritu Paráclito ,
Nunc & per omne sæculum .
Amen .

ψ. Repléti sumus mane mi-
sericórdia tua . ρ. Exultavi-
mus & delectati sumus .

Ad

Ad Benedictus, Antiphona.
 Illuminare Dómine his, qui
 in ténebris sedent, & dirige
 pedes nostros in viam pa-
 cis, Deus Israel.

*Preces quando dicuntur, ha-
 bentur supra in li. Feria. 55.*

D O M I N I C A

A D V E S P E R A S.

Pater noster. Ave María.
 V. Deus in adiutorium. 16.
Antiphona. Dixit Dóminus.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino
 meo: * Sede a dex-
 tris meis.

Dónece ponam inimícos tuos:
 scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emi-
 tet Dóminus ex Sion: * do-
 minare in médio inimicó-
 rum tuorum.

Tecum princípium in die
 virtutis tuæ, in splendóribus
 Sanctórum: * ex útero ante
 luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, & non
 poenitébit eum: * Tu es Sa-
 cédos in ætérnum secúndum
 ordinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis: *
 confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, im-
 plebit ruinas: * conquisábit
 cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet: *
 propterea exaltábit caput.

Antiphona. Dixit Dóminus
 Dómino meo: Sede a dex-
 tris meis.

Antiphona. Fidélia.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Dómine
 in toto corde meo: *

in consilio justórum & con-
 gregatióne.

Magna ópera Dómini:
 exquisita in omnes voluntá-
 tes ejus.

Conféssio & magnificéntia
 opus ejus: * & justitia ejus
 manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium
 suórum, miséricors & mise-
 rator Dóminus: * escam da-
 dit timéntibus se.

Memor erit in sæculum tes-
 taménti sui: * virtutem ópe-
 rum suórum annuntiábit pó-
 pulo suo.

Ut det illis hereditátem
 Géntium: * ópera máxime
 ejus veritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus,
 confirmáta in sæculum sæculi: *
 facta in veritate & æquitate.

Redemptiõem misit pópulo
 suo: * mandávit in ætérnum
 testaméntum suum.

Sanctum & terríbile nomen
 ejus: * iníitium sapientiæ tí-
 mor Dómini.

Inteléctus bonus ómnibus
 faciéntibus eum: * laudátio
 ejus manet in sæculum sæculi.

Añs. Fidélia ómnia mandáta
 ejus, confirmáta in sæculum
 sæculi. *Añs.* In mandátis.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dó-
 minum: * in mandátis
 ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen
 ejus: * generatió rectórum
 benedicétur.

Glória & divítie in domo
 ejus: * & justitia ejus manet
 in sæculum sæculi.

Exór-

Partem est in tenebris lumen rectis : * misericors & miserator & justus .

Jacundus homo , qui miseretur & commodat , disponet sermones suos in iudicio : * quia in æternum non commovebitur .

In memoria æterna erit justus : * ab auditione mala non timebit .

Paratum cor ejus sperare in Domino , confirmatum est cor ejus : * non commovebitur donec despiciat inimicos suos .

Dispexit , dedit pauperibus , justitia ejus manet in sæculum sæculi : * cornu ejus exaltabitur in gloria .

Peccator videbit & irascetur : dentibus suis fremet , & tabescat : * desiderium peccatorum peribit .

Antiphona . In mandatis ejus cupit nimis .

Añs . Sit nomen Domini .

Psalmus 112 .

Laudate pueri Dominum : * laudate nomen Domini .

Sit nomen Domini benedictum : * ex hoc nunc , & usque in sæculum .

A solis ortu usque ad occasum : * laudabile nomen Domini .

Excelsus super omnes Gentes Dominus : * & super cælos gloria ejus .

Quis sicut Dominus Deus noster , qui in altis habitat : * & humilia respicit in cælo & in terra ?

Suscitans a terra inopem : *

& de stercore erigens pauperem .

Ut collocet eum cum principibus : * cum principibus populi sui .

Qui habitare facit sterilem in domo : * matrem filiorum latantem .

Antiphona . Sit nomen Domini benedictum in sæcula .

Añs . Nos qui vivimus .

Psalmus 113 .

In exitu Israel de Ægypto : * domus Jacob de populo barbaro .

Facta est Judæa sanctificatio ejus : * Israel potestas ejus .

Mare vidit & fugit : * Jordánis conversus est retrorsum .

Montes exultaverunt ut arietes : * & colles sicut agnæ ovium .

Quid est tibi mare , quod furgisti : * & tu Jordánis , quia conversus es retrorsum ?

Montes exultastis sicut arietes : * & colles sicut agnæ ovium .

A facie Domini mota est terra : * a facie Dei Jacob .

Qui convertit petram in stagna aquarum : * & rupem in fontes aquarum .

Non nobis Domine , non nobis : * sed nomini tuo da gloriam .

Super misericordia tua & veritate tua : * nequándo dicant Gentes : Ubi est Deus eorum ?

Deus autem noster in cælo : * omnia , quæcúmque voluit , fecit .

Simulacra Gentium argin-
tum

tum & aurum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquéntur: * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient: * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt: pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui faciunt ea: * & omnes, qui confidunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * & benedíxit nobis.

Benedíxit domui Israel: * benedíxit domui Aaron.

Benedíxit omnibus, qui timent Dóminum: * pusillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos: * super vos & super filios vestros.

Benedícti vos a Dómino: * qui fecit cælum & terram.

Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te Dómine; * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos, qui vivimus, bene-

dicimus Dómino: * ex hoc nunc & usque in sæculum.

Añs. Nos, qui vivimus, benedicimus Dómino.

Capitulum.

2. Cor. 1.

Benedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum & Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Lucis Créator óptime, Lucem diérum próferens,

Primórdiis lucis novæ, Mundi parans originem.

Qui mane junctum vésperi

Diem vocári præcipis,

Illábitur tetrum chaos,

Audi preces cum fletibus.

Ne mens graváta crimine,

Vitæ sit exul múnere,

Dum nil perénne cógitat,

Seséque culpis illigat.

Cæléste pulset óstium,

Vitále tollat præmium,

Vitémus omne nóxium,

Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piíssime,

Patríque compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito,

Regnans per omne sæculum.

Amen.

v. Dirigátur Dómine orátio mea.

g. Sicut incénsus in conspéctu tuo.

Prædictum Hymnus cæcum

suo Versu dicitur a Domini-

nica tertiâ post Pentecostem,

usque ad Adventum. Cap-

itulum vero prædictum di-

citur in eisdem Dominicis,

post Pentecostem. Dicitur

etiam.

*Usus in festali Officio ab
Octava Pentecostes usque ad
Adventum. Similiter & Versic.
Antiphona autem cum Psal-
mis semper dicuntur ut su-
pra, quando fit Officium de
Dominica.*

Canticum B. Mariae Virginis

Luca 1. c.

Magnificat * ánima mea
Dóminum.

Et exultávit spíritus meus *
in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem
ancillæ suæ: * ecce enim ex
hoc beátam me dicent om-
nes generatiónes.

Quia fecit mihi magna, qui
potens est: * & sanctum no-
men ejus.

Et misericórdia ejus a pro-
génie in progénies * timén-
tibus eum.

Fecit poténtiam in brachio
suo: * dispérsit supérbos men-
te cordis sui.

Depósuit poténtes de sede: *
& exaltávit húmiles.

Eturiéntes implévit bonis, *
& dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerú suum: *
recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres
nostros: * Abraham & sémi-
ni ejus in sæcula.

Glória Patri, &c.

*Deinde dicitur Antiphona &
Oratio propria.*

FERIA SECUNDA

AD VESPERAS.

Antiphona. Inclínávit.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exáudiet
Dñs* vocé oratióis meæ.

Pars Antimialis.

Quia inclínávit aurem suam
mihi: * & in diébus meis in-
vocábo.

Circumdederunt me dolóres
mortis: * & perícula inférni
invenérunt me.

Tribulatióem & dolórem
inveni: * & nomen Dómini
invocávi.

O Dómine libera ánimam
meam: * miséricors Dómi-
nus & justus, & Deus no-
ster miserétur.

Custódiens párvulos Dómi-
nus: * humiliátus sum, &
liberávit me.

Convértere ánima mea in
réquiem tuam: * quia Dómi-
nus benefécit tibi.

Quia eripuit ánimam meam
de morte: * óculos meos
a lácrymis, pedes meos a
lapsu.

Placébo Dómino * in re-
gióne vivórum.

*Añs. Inclínávit Dóminus au-
rem suam mihi.*

Añs. Crédidi.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod
locútus sum: * ego au-
tem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: *
Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino: *
pro ómnibus, quæ retribuit
mihi?

Cálicem salutáris accípiam: *
& nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo ejus: *
pretiósá in conspéctu Dómi-
ni mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus
tuus:

tuus: * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem. *Añs.* Credidi, propter quod locutus sum. *Añs.* Laudate.

Psalms 116.

Laudate Dominum omnes gentes: * laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: * & veritas Domini manet in æternum.

Añs. Laudate Dominum omnes gentes. *Añs.* Clamavi.

Canticum Graduum.

Psalms 119.

Ad Dominum cum tribulärer clamavi: * & exaudivit me.

Domine libera animam meam a labiis iniquis, * & a lingua dolosa,

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ: * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Añs. Clamavi, & exaudivit me. *Añs.* Unde veniet.

Psalms 120.

Levavi oculos meos in montes, * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino: * qui fecit cælum, & terram.

Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui custodit Israel.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua: * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum & exitum tuum: * ex hoc nunc, & usque in sæculum. *Añs.* Unde veniet auxilium mihi.

Capit. Benedictus. *ut supra.*

Hymnus.

Immense cæli Conditor, Qui mixta ne confunderent,

Aquæ fluénta dividens,

Cælum dedisti lîmitem:

Firmans locum cælestibus,

Simulque terræ rivulis:

Ut unda flammæ tēperet,

Terræ solum ne dissipent.

Infunde nunc, piissime,

Donum perennis gratiæ,

Fraudis novæ ne casibus

Nos error atterat vetus.

Lucem Fides adaugeat:

Sic lûminis jubar ferat:

Hæc vana cuncta præterat:

Hanc falsa nulla comprimant:

Præ-

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spîritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Ÿ. Dirigatur Dómine oratio
mea. R. Sicut incensum in
conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.
Magnificat ánima mea Dómi-
num, quia respéxit Deus hu-
militátem meam.

*In Feriis Quatuor Tempo-
rum, post Antiphonam ad Ma-
gnificat, dicuntur sequentes
Preces flexis genibus si dicen-
da sint.*

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison. Pa-
ter noster. *totum dicitur cla-
re voce.*

Ÿ. Et ne nos indúcas in ten-
tationem. R. Sed libera nos
a malo. Ÿ. Ego dixi, Dómi-
ne miserére mei. R. Sana
ánimam meam, quia peccávi
tibi. Ÿ. Convértere Dómine
ásquequo. R. Et deprecábi-
lis esto super servos tuos.
Ÿ. Fiat misericórdia tua Dó-
mine super nos. R. Quem-
admodum sperávimus in te.
Ÿ. Sacerdótes tui induántur
justitiam. R. Et Sancti tui
exsultent. Ÿ. Dómine salvum
fac Regem. R. Et exáudi nos
in die, qua invocáverimus te.
Ÿ. Salvum fac pópulum tuum
Dómine, & benedic hæredi-
tati tuæ. R. Et rege eos, &
extolle illos usque in æter-
num. Ÿ. Meménto congrega-
tionis tuæ. R. Quam posse-
disti ab initio. Ÿ. Fiat pax

in virtute tua. R. Et abun-
dántia in túrribus tuis.

Ÿ. Orémus pro fidélibus de-
fúctis. R. Réquiem ætérnam
dona eis Dómine, & lux per-
pétua luceat eis. Ÿ. Requie-
scant in pace. R. Amen.

Ÿ. Pro fratribus nostris ab-
séntibus. R. Salvos fac ser-
vos tuos, Deus meus, spe-
rantes in te.

Ÿ. Pro afflíctis & captívis.
R. Libera eos Deus Israel ex
ómnibus tribulationibus suis.
Ÿ. Mitte eis Dómine auxí-
lium de sancto.

R. Et de Sion tuére eos.

Ÿ. Dómine exáudi orationem
meam. R. Et clamor meus
ad te véniat.

Deinde dicitur Psalmus.
Miserére mei. 53. & *in fine*
Glória Patri.

Finis Psalmo dicitur. Ÿ.
Dómine Deus virtútum con-
vérte nos. R. Et osténde
fáciem tuam, & salvi érimus.
Ÿ. Exúrge Christe, adjuva
nos. R. Et libera nos pro-
pter nomen tuum.

Ÿ. Dómine exáudi orationem
meam. R. Et clamor meus
ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spîritu tuo.

*Oratio quando propria non
assignatur, dicitur de Domi-
nica præcedenti, ut habetur
in Proprio de Tempore.*

*Antiphona cum Psalmis sem-
per dicuntur ad Vesperas in
Officio feriali: ut hic in Psal-
terio: Hymni vero ab Octav.
Pentec. usque ad Adventum,*

Antiphona autem ad Magnificat, eisdem temporibus.

FERIA TERTIA

AD VESPERAS.

Aññ. In domum Dómini.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in átrils tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas : * cujus participatio ejus in Idípsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confitendum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudicio : * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * & abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * & abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos : * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri : * quæsvi bona tibi.

Aññ. In domum Dómini lætantes ibimus.

Aññ. Qui hábitas.

Psalmus 122.

AD te levávi oculos meos : * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum * in má nibus dominórum suórum :

Sicut óculi anellæ in má nibus dómínæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum

Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dñe, misereére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne.

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundantibus, & despéctio supérbis.

Aññ. Qui hábitas in cælis, misereére nobis.

Aññ. Adjutórium.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel : * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutissent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórfitan aqua absorbuisset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * forsitán pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus : * qui non dedit nos in captiónem déntibus eorum.

Ánima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contritus est, * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini : * qui fecit cælum & terram.

Aññ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *Aññ.* Benefac. *Psalmus 124.*

Qui confidunt in Dómino sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum

nam qui habitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus : *
& Dóminus in circúitu pó-
puli sui , ex hoc nunc , &
usque in sæculum .

Quia non relinquet Dómi-
nus virgam peccatorum su-
per sortem justorum : * ut
non extendant justí ad ini-
quitatem manus suas .

Bénéfac Dómine bonis , *
& rectis corde ,

Declinantes autem in obli-
gationes , adducet Dóminus
cum operantibus iniquita-
tem : * pax super Israel .

Añá. Bénéfac Dómine bonis
& rectis corde . *Añá.* Facti
sumus . *Psalmus 125.*

In convertendo Dóminus
captivitatem Sion : * fa-
cti sumus sicut consolati .

Tunc replétum est gaudio os
nostrum : * & lingua nostra
exultatione .

Tunc dicent inter Gentes : *
Magnificávit Dóminus facere
cum eis .

Magnificávit Dóminus face-
re nobiscum : * facti sumus
letantes .

Converte Dómine captivi-
tatem nostram * sicut torrens
in Austro .

Qui séminant in lácrymis : *
in exultatione metent .

Eúntes ibant & flebant : *
mittentes sémina sua .

Veniéntes autem venient
cum exultatione : * portantes
manipulos suos .

Añá. Facti sumus sicut con-
solati .

Capitulum . Benedíctus . *ut*
supra . 120.

Hymnus .

Tellúris alme Cónditor ,
Mundi solum qui sépa-

rans ,
Pulsis aquæ moléstis ,
Terram dedísti immóbilem :
Ut germen aptum prófe-

rens ,
Fulvis decóra flóribus ,
Foecúnda fructu sísteret ,
Pastúmque gratum rédderet ;

Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátia :

Ut facta fletu diluat ,
Motúsque pravos átterat .

Jussis tuis obtémperet ,
Nullis malis appróximet :

Bonis repléri gaudeat ,
Et mortis íctum nésciat .

Præsta , Pater piíssime ,
Patrique compar Unice ,
Cum Spíritu Paráclito ,
Regnans per omne sæculum .

Amen .

ŷ. Dirigátur Dómine orátio
mea . *℣.* Sicut incénsus in
conspéctu tuo .

Ad Magnificat , Antiphona .
Exúlter spíritus meus in Deo
salutári meo .

Preces , quando dicenda sunt ,
habentur supra in Vesperis Be-
ria ii. 123.

F E R I A Q U A R T A
A D V E S P E R A S .

Añá, Non confundétur .

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáve-
rit domum , * in va-
num laboravérunt qui ædifi-
cant eam .

Nisi Dóminus , custodierit
F 3 civi-

civitatem : * frustra vigilat qui custodit eam . . .

Vanum est vobis ante lucem surgere : * surgite postquam sederitis , qui manducatis panem doloris .

Cum dederit dilectis suis somnum : * ecce hereditas Domini , filii merces , fructus ventris .

Sicut sagittæ in manu potentis : * ita filii excussorum .

Beatus vir , qui implevit desiderium suum ex ipsis : * non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta .

Añs. Non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta . *Añs.* Beati .

Psalms 127.

BEATI omnes , qui timent Dominum : * qui ambulat in viis ejus .

Labores manuum tuarum quia manducabis : * beatus es , & bene tibi erit .

Uxor tua sicut vitis abundans : * in lateribus domus tuæ .

Filii tui sicut novellæ olivarum : * in circuitu mensæ tuæ .

Ecce sic benedicetur homo : * qui timer Dominum .

Benedicat tibi Dominus ex Sion : * & videas bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tuæ .

Et videas filios filiorum tuorum : * pacem super Israel .

Añs. Beati omnes , qui timent Dominum . *Añs.* Sæpe .

Psalms 128.

SÆPE expugnaverunt me a juventute mea : * dicat nunc Israel .

Sæpe expugnaverunt me a

juventute mea : * etenim non potuerunt mihi .

Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores : * prolongaverunt iniquitatem suam .

Dominus justus concidit cervices peccatorum ; * confundantur , & convertantur retrorsum omnes , qui oderunt Sion .

Fiant sicut fœnum testorum , * quod priusquam evelletur , exaruit .

Dequo non implevit manum suam qui metit : * & fœnum suum qui manipulos colligit .

Et non dixerunt qui præteribant : Benedictio Domini super vos : * benediximus vobis in nomine Domini .

Añs. Sæpe expugnaverunt me a juventute mea .

Añs. De profundis .

Psalms 129.

DE profundis clamavi ad te Domine : * Domine exaudi vocem meam .

Fiant aures tuæ intendentes , * in vocem deprecationis meæ .

Si iniquitates observaveris Domine : * Domine quis sustinebit ?

Quia apud te propitiatio est : * & propter legem tuam sustinui te , Domine .

Sustinuit anima mea in verbo ejus : * speravit anima mea in Domino .

A custodia matutina usque ad noctem : * speret Israel in Domino .

Quia apud Dominum misericordia , * & copiosa apud eum redemptio .

Et

Et ipse redimet Israel: * ex
omnibus iniquitatibus ejus.

Añs. De profundis clamavi
ad te Dómine.

Añs. Speret.

Psalmus 130.

DÓmine non est exaltá-
tum cor meum: * ne-
que eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: *
neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam: *
sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super
matre sua, * ita retribútio
in ánimá mea.

Speret Israel in Dómino: *
ex hoc nunc & usque in sæ-
culum.

Añs. Speret Israel in Dó-
mino.

Capitulum. Benedíctus. *ut
supra.* 121.

Hymnus.

CÆli Deus sanctíssime,
Qui lúcidus mundi pla-
gas,

Candóre pingis igneo,
Augens decóro lúmine.

Quarto díe qui flámmeam
Dum solis accendis rotam,

Lunæ mínistras órđinem,
Vagósque cursus síderum:

Ut nóctibus, vel lúmini,
Diremptionis términum,

Primórdiis & ménsium
Sígnum dares notíssimum.

Expélle nóctem córdium,
Abstérge sordes méntium,

Resólve culpæ vínculum,
Evérte moles críminum.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,

Cum Spírítu Paráclito,

Regnans per omne sæculum.

Amen.

ψ. Dirigátur Dómine orátio
mea. R. Sicut incénsus in
conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Respéxit Dóminus humilitá-
tem meam, & fecit in me
magna qui potens est.

*Preces, quando dicenda sunt;
habentur supra in Vesperis*

Feria ii. 123.

F E R I A Q U I N T A

A D V E S P E R A S,

Añs. Et omnis.

Psalmus 131.

MEménto Dómine Da-
vid, * & omnis man-
suetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, *
votum vovit Deo Jacob.

Si introfero in tabernáculum
domus meæ, * si ascéndero
in lectum strati mei;

Si dédero somnum óculis
meis, * & pálpebris meis
dormitátionem.

Et réquiem tempóribus meis:
donec invéniam locum Dó-
mino: * tabernáculum Deo
Jacob.

Ecce audívimus eam in E-
phrata: * invénimus eam in
campis silvæ.

Introibimus in tabernáculum
ejus: * adorábimus in loco,
ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem
tuam: * tu & arca sanctifi-
cátionis tuæ.

Sacerdotes tui induántur ju-
stítiam, * & Sancti tui exúl-
tent.

Propter David servum tu-
um,

F 4

um,

um : * non avértas faciém Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum : * & testimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et filii eórum usque in sæculum : * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitationem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Viduam ejus benedíscens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam salutári. * & Sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc producám cornu David : * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus induam confusióne; * super ipsum autem efflorébit sanctificatio mea.

Añã. Et omnis mansuetúdinis ejus. *Añã.* Ecce quam bonum.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum & quam jucúndum : * habitáre fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápitate : * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon : qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem : * & vitam usque in sæculum.

Añã. Ecce quam bonum & quam jucúndum, habitáre fratres in unum. *Añã.* Omnia.

Psalmus 134.

Laudáte nomen Dómini : * laudáte servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessionem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus : * & Deus noster præ ómnibus dñis.

Omnia quæcúmque voluit, Dóminus fecit in cælo & in terra, * in mari & in ómnibus abyssis.

Educens nubes ab extrémis terræ : * fúlgura in plúviam fecit.

Qui produxit ventos de thesauris suis : * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa & prodigia in médio tui Ægypte : * in Pharaónem, & in omnes servos ejus.

Qui percússit Gentes multas : * & occídít reges fortes.

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditatem, * hæreditatem Israel pópulo suo.

Dómine nomen tuum in ætér-

animum: * Dómine memoriale tuum in generationem & generationem.

Quia iudicabit Dóminus populum suum; * & in servis suis deprecabitur.

Simulácula Géntium argéntum & aurum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquuntur: * oculos habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Similes illis fiant qui faciunt ea: * & omnes, qui confidunt in eis.

Domus Israel benedicite Dómino: * domus Aaron benedicite Dómino.

Domus Levi benedicite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedicite Dómino.

Benedíctus Dñs ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Añ. Omnia, quaecúmque volúit, Dóminus fecit.

Añ. Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

Confitemini Dómino quóniam bonus; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitemini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitemini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intellé-

ctu: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diei: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam & stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel in médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti & bráchio excélsio; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divisit mare Rubrum in divisiónes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israel per médium ejus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem & virtútem ejus in mari Rubro: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit populum suum per désertum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occidit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

F 5

Se-

Sehon regem Amorrhæorum: * quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan: * quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hæreditatem; * quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hæreditatem Israel servo suo; * quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitate nostræ memorem fuit nostri, * quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redemit nos ab inimicis nostris: * quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni: * quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitemini Deo cæli: * quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitemini Dómino domínorum: * quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Añs. Quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Añs. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus & flévimus: * cum recordarémur Sion.

In salcibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captivos duxérunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dñi * in terra aliéna?

Si oblitus fuero tui Jerúsalem, * oblivióni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis: * si non memínero tui.

Si non proposúero Jerúsalem: * in principio lætitiæ meæ.

Memor esto Dómine filiórum Edom, * in die Jerúsalem.

Qui dicunt: exinaníte, exinaníte, * usque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus qui retríbuet tibi retribuciónem tuam, quam retribúisti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Añs. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Capitulum. Benedictus. *us suprà.* 120.

Hymnus.

Magnæ Deus poténtiæ, Qui fértili natos aqua

Partim relínquis gurgiti, Partim levas in æra.

Demersa lymphis imprimens, Subvècta cælis éngenis;

Ut stirpe ab una pródita. Dívèrsa répleant loca.

Largire cunctis sérvulis, Quos munda unda Sanguinis

Nescire lapsus criminum, Nec ferre mortis tædium.

Ut culpa nullum déprimat: Nullum éfferat jactántia:

Elísa mens ne concídat: Eláta mens ne corruat.

Præsta, Pater píssime, Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito, Re-

Regnans per omne sæculum.
Amen.

R. Dirigatur Dómine oratio
mea. V. Sicut incensum in
conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Fac, Deus, poténtiam in
bráchio tuo: dispérde supér-
bos, & exálta húmiles.

*Preces, quando dicenda sunt,
habentur supra in Vesperis
Feria ii. 123.*

F E R I A S E X T A

AD VESPERAS.

Añs. In conspéctu.

Psalms 137.

Confitebor tibi, Dómine
in toto corde meo: *
quóniã audisti verba oris mei.
In conspéctu Angelórum
psallam tibi: * adorábo ad
templum sanctum tuum, &
confitebor nómini tuo.

Super misericórdia tua & ve-
ritate tua: * quóniam ma-
gnificásti super omne, nomen
sanctum tuum.

In quacúmque die invocá-
vero te, exáudi me: * mul-
tiplicábis in ánima mea vir-
tutem.

Confiteántur tibi Dómine
omnes reges terræ: * quia au-
diérunt omnia verba oris tui.
‘Et cantent in viis Dómi-
ni’, * quóniam magna est gló-
ria Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus,
& húmilia respicit, * & alta
a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tri-
bulatiónis, vivificábis me, *
& super iram inimicórum
meórum extendísti manum

tuam, & salvum me fecit
dextera tua.

Dóminus retríbuet pro me: *
Dómine misericórdia tua in
sæculum: ópera mánuum tuá-
rum ne despicias.

Añs. In conspéctu Ange-
lórum psallam tibi, Deus
meus.

Añs. Dómine.

Psalms 138.

Domine probásti me &
cognovísti me: * tu
cognovísti sessiõem meam &
resurrectiõem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas
de longe: * sémitam meam,
& funiculum meum investi-
gásti.

Et omnes vias meas prævi-
dísti, * quia non est sermo
in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti
ómnia, novíssima & antiqua: *
tu formásti me, & posuísti
super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia
tua ex me: * confortáta est,
& non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * &
quo a fácie tua fugiam?

Si ascéndero in cælum, tu
illic es: * si descéndero in
inférnum, ades.

Si sumpsero pennas mea
dilúculo, * & habitávero in
extrémis maris.

Etenim illuc manus tua de-
ducet me, * & tenébit me
dextera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ con-
culcábunt me, * & nox illu-
minatio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscura-
bún-

búnter a te, & nōx sicut dies illuminábitur : * sicut tēnebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, & ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecisti in occulto, * & substántia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui, & in libræ tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur. & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amici tui Deus : * nimis confortátus est principatus eórum.

Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabúntur : * exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores : * viri sánguinem declináte a me.

Quia dicitis in cogitatione : Accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam : * & super inimícos tuos tabescébam?

Perfecto ódio óderam illos : * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito cor meum : * intérroga me, & cognóscé sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * & deduc me in via aeterna.

Añ. Dómine probásti me & cognovísti me.

Añ. A viro iniquo.

Psalmus 139.

ERipe me Dómine ab hómine malo : * a viro iniquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitates in corde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venenum aspídim sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris, * & ab homínibus iniquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantare gressus meos : * absconderunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum, * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * exáudi Dómine vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Dómine a desiderio meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opéret eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejesces eos, * in misériis non subsistent.

Vir linguosus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia faciet Dóminus

rus

mus iudicium inopis : * & vindictam pauperum.

Verumtamen iusti confitebuntur nomini tuo; * & habitabunt recti cum vultu tuo.

Añs. A viro iniquo libera me Domine.

Añs. Domine.

Psalmus 140.

Domine clamavi ad te, exaudi me : * intende voci meæ, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo : * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone Domine custodiam ori meo : * & ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ : * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem : * & non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me iustus in misericordia, & increpabit me : * oleum autem peccatoris non implequet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum : * absorpti sunt iuncti petre iudices eorum.

Audient verba mea quoniam poterant : * sicut crassitudo terre erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum : * quia ad te Domine, Domine oculi mei : in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem

statuerunt mihi, * & a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in reticulo ejus peccatores : * singulariter sum ego donec transeam.

Añs. Domine clamavi ad te, exaudi me.

Añs. Portio mea.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dominum clamavi : * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam : * & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum : * & tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam : * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, & videbam, * & non erat qui cognosceret me.

Perveniit fuga a me : * & non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine : * dixi : Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam : * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me : * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad constituendum nomini tuo : * me expectant iusti, donec retribuas mihi.

Añs. Portio mea Domine sit in terra viventium.

Capitul. Benedictus Deus ut *supra*. 129.

Hym-

Hymnus.

Hominis supérnæ Cón-
tor,

Qui cuncta solus ordinans,
Humum jubes producere
Reptántis & feræ genus :
Et magna rerum corpóra,
Dictu jubénis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre sérvulis.

Repelle quod cupídinis
Ciénte vi nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.
Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera ;
Dissólve litis víncula,
Astrínge pacis fœdera.
Præsta, Pater piíssime,
Patrísque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

✠. Dirigátur Dómine orátio
mea. R. Sicut incénsum in
cospéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.
Depósuit poténtes, Sanctos
persequéntes : & exaltávit hú-
miles, Christum consiténtes.
Precos, quando dicenda sunt,
habentur supra in Vesperis
Feria ii. 123.

S A B B A T O

AD VESPERAS.

Ant. Benedíctus.

Psalmus 143.

Benedíctus Dóminus Deus
meus, qui docet manus
meas ad prælium : * & dígi-
tos meos ad bellum.

Misericórdia mea & resú-
glum meum : * fuscéptor
meus & liberátor meus.

Protéctor meus, & in ipso
spéravi : * qui subdit pópu-
lum meum sub me.

Dómine quid est homo,
quia innotuísti ei? * aut filius
hóminis, quia réputas eum?
Homo vanitáti símilis fa-
ctus est : * dies ejus sicut um-
bra prætereunt.

Dómine inclína celos tuos,
& descénde : * tange mon-
tes, & fumigábunt.

Fúlgura coruscationem, &
dissipábis eos : * emítte sagít-
tas tuas, & conturbábis eos.
Emítte manum tuam de al-
to, éripe me & libera me
de aquis multis : * de manu
filiórum alienórum.

Quorum os locútum est va-
nirátém ; * & dextera eórum,
dextera iniquitátis.

Deus cánticum novum can-
tábo tibi : * in psaltério de-
cachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus : *
qui redemísti David servum
tuum de gládio maligno : éri-
pe me.

Et érué me de manu filio-
rum alienórum, quorum os
locútum est vanitátém : * &
dextera eórum, dextera ini-
quitátis.

Quórum filii, sicut novellæ
plantatiónes * in juvénitæ sua.
Efiliz eórum compósitz : *
circumornátz ut similitúdo
templi.

Promptuária eórum pleña, *
eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum foetósæ, abun-
dantes in egréssibus suis : *
boves eórum crassæ.

Non

Non est ruina macerie, neque transitus; * neque clamor in plateis eorum.

Beati dixerunt populum, cui hæc sunt: * beatus populus, cujus Dominus Deus ejus.

Añs. Benedictus Dominus Deus meus.

Añs. Per singulos dies.

Psalmus 144.

Exaltabo te Deus meus Rex: * & benedicam nomini tuo in sæculum, & in sæculum sæculi.

Per singulos dies benedicam tibi: * & laudabo nomen tuum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis; * & magnitudinis ejus non est finis.

Generatio & generatio laudabit opera tua, * & potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriæ sanctitatis tue loquentur: * & mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent; * & magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantie suavitatis tue eructabunt: * & iustitia tua exultabunt.

Miserator & misericors Dominus: * patiens & multum misericors.

Suavis Dominus universis: * & miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi Domine omnia opera tua: * & Sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent, *

& potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam: *

& gloriam magnificentie regni tui.

Regnum tuum, regnum omnium sæculorum: * & dominatio tua in omni generatione & generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis: * & Sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes, qui corruunt: * & erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant Domine, * & tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne animal benedictione.

Iustus Dominus in omnibus viis suis: * & Sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est Dominus omnibus invocantibus eum: * omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet: * & deprecationem eorum exaudiet, & salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se: * & omnes peccatores disperdet.

Laudationem Domini loquetur os meum: * & benedicat omnis caro nomini sancto ejus in sæculum, & in sæculum sæculi.

Añs. Per singulos dies benedicam te Domine.

Añs. Laudabo.

Psalmus

Psalmus 145.

Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo, quámdui fuero.

Nolíte confidere in princípibus : * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exsibit spíritus ejus, & revertétur in terram suam : * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum & terram, mare & ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritatem in sæculum, facit judícium injúriam patientibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos : * Dóminus dñligit justos.

Dóminus custódit ádvenam, pupillum & víduam suscipiet : * & vias peccatórum dispérdet.

Regnabit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion * in generationem & generationem.

Añs. Laudábo Deum meum in vita mea. *Añs.* Deo nostro.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda decoraque laudátio.

Edificans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israël congregábit.

Qui sanat contritos corde : * & alligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitudínem stellárum : * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus : * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cithara.

Qui operit cælum núbibus : * & parat terræ plúviam.

Qui producit in móntibus foenum : * & herbam servi-túti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super tíméntes eum : * & in eis, qui sperant super misericordia ejus.

Añs. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Añs. Lauda.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit * scéras portárum tuárum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit eloquium suum terræ : * velóriter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lan-nam :

Am: * nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suum sicut buccellas: * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, & liquefaciet ea: * stabit spiritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob: * iustitias & iudicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi: * & iudicia sua non manifestavit eis.

A. A. Lauda Jerúsalem Dominum.

Capitulum. Rom. 13. d

O Altitudo divitiarum sapientiae, & scientiae Dei! quam incomprehensibilia sunt iudicia ejus, & investigabiles viæ ejus!

Hymnus.

Jam sol recedit igneus:
Tu lux perennis Unitas,
Nostris, beata Trinitas,
Infunde lumen cordibus.
Te mane laudum carmine,
Te deprecamur vespere,
Digneris, ut Te supplices
Laudemus inter cælites.
Patri, simulque Filio,
Tibi que, Sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit juxta,
Sæculum per omne gloria.

Amen.

Ps. Vespertina oratio ascendat ad te Domine.

R. Et descendat super nos misericordia tua.

Capitulum. O altitudo. dicitur in Vesperis Sabbati ab Octava Pentecost. usque ad

Adventum cum Hymno, & Versu sequenti. Antiphona ad Magnificat, dicitur prout assignatur infra in Proprio de Tempore. Post Antiphonam dicitur Oratio propria.

Deinde sunt sequentes Commem. communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEMORATIO de Cruce in feriali tantum Officio.

Ad Vesperas & Laudes.
Añ. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster.

Ps. Omnis terra adoret te & psallat tibi.

R. Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Orémus. *Oratio*

Perpetua nos, quaesumus Domine, pace custodi, quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignatus es.

COMMEMORATIONES Communes siue Suffragia Sanctorum.

De S. Maria, quando non dicitur ejus Offic. parvum.

Ad Vesperas & Laudes.
Añ. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove debiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Commemorationem.

Ps. Ora pro nobis sancta Dei Genitrix.

R. Ut

R. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus.

Oratio.

Concede nos famulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis & corporis sanitate gaudere: & gloriósa beátæ Mariæ semper Virginis intercessione, a præsentí liberári tristitia, & æternæ pèrfrui lætítia.

De Apostolis.

Ad Vesperas, Añna. Petrus Apóstolus & Paulus Doctór Géntium, ipsi nos docuerunt legem tuam Dómine.

Ÿ. Constitues eos príncipes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Ad Laudes, Añna. Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita & in morte non sunt separáti.

Ÿ. In omnem terram exívit sonus eórum.

R. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus,

Oratio.

Deus, cujus dextera beatum Petrum ambulátem in fluctibus, ne mergerétur, eréxit: & coapóstolum ejus Paulum tertio naufragátem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propptius, & concede; ut ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono vel Titulari Ecclesia fiat Commem. consueta ante vel post Commemor. prædictas, pro digni-

rare illius, & ultimo loco de Pace.

Ad Vesperas & Laudes. Añna. Da pacem Dómine in diébus nostris, quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

Ÿ. Fiat pax in virtúte tua.

R. Et abundantia in túribus tuis.

Orémus.

Oratio.

Deus, a quo sancta desideria, recta consilia, & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem, ut & corda nostra mandátis tuis dedita, & hóstium sublata formidine, témpora sint tua protectióne tranquilla: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Ÿ. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Ÿ. Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace.

R. Amen.

Deinde dicitur, secreto, Pater noster.

Sic terminatur Officium, ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dicta commemorationes, seu Suffragia, dicuntur ab Octava Epiphania usque ad Advén-

ven-

venum, exceptis Duplicibus,
& infra Octav.

Quando dicitur Officium bea-
tae Mariae, non fit alia com-
memoratio de ea.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit, *ψ*. Jube dom-
ne benedícere.

Bño. Noctem quietam, & fi-
nem perfectum concédât no-
bis Dóminus omnipotens.

R. Amen.

Leſſio brevis. 1. Petr. 5. c

FRatres, Sóbrii estóte, &
vigiláte : quia adversá-
rius vester diábolus tamquam
leo rúgiens circuit, quærens
quem devoret : cui resistite
fortes in Fide . Tu autem
Dómlne, miserére nobis.

R. Deo grátias .

ψ. Adjutorium nostrum in
nómine Dómini .

R. Qui fecit cælum, & ter-
ram, Pater noster. *dicitur so-
rum secreto .*

Deinde Hebdomadarius facit
Confessionem .

Confiteor Deo omnipo-
ténti, beatæ Mariæ
semper Virgini, beáto Mi-
chaéli Archangelo, beáto Jo-
ánni Baptístæ, Sanctis Apó-
stolis Petro & Paulo, ómni-
bus Sanctis, & vobis fra-
tres ; quia peccávi nimis co-
gitatione, verbo & ópere,
mea culpa, mea culpa, mea
máxima culpa . Ideo precor
beátam Mariam semper Vir-
ginem, beátum Michaélem
Archángelum, beátum Joán-
nem Baptístam, Sanctos Ap-
óstolos Petrum & Paulum,

omnes Sanctos, & vos fra-
tres, oráre pro me ad Dó-
minum Deum nostrum .

Chorus respondet :

Misereátur tui omnípo-
tens Deus, & dimissis
peccátis tuis, perducát te ad
vitam ætérnam .

R. Amen .

Deinde repetit Confessionem :
& ubi dicitur vobis fratres
& vos fratres, dicitur tibi
pater & te pater .

Facta Confessione a Choro,
Hebdomadarius dicit :

Misereátur vestri omni-
potens Deus, & di-
missis peccátis vestris, per-
ducát vos ad vitam ætérnam .

R. Amen .

Indulgentiam, absoluti-
onem, & remissionem pec-
catorum nostrorum tribuat
nobis omnipotens & miséri-
cors Dóminus . R. Amen .

Et facta Absolutione,
dicitur *ψ* .

Converte nos Deus salu-
táris noster . R. Et aver-
te iram tuam a nobis .

ψ. Deus in adiutorium meum
intende . R. Dómine ad ad-
juvándum me festína .

Gloria Patri. Sicut erat.

Aññ. Miserére.

Psalms 4.

Cum invocárem, exau-
divit me Deus justitiæ
meæ : * In tribulatione dila-
tásti mihi .

Miserére mei , * & exáudi
orationem meam .

Fílli hóminum úsquequo gra-
vi corde ? * ut quid, diligis
tis .

etis vanitatem, & queritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus Sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Iraſcimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in Domino: * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bonam?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti læticiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui * multiplicati sunt. In pace in idipsum * dormiam & requiescam.

Quoniam tu Domine singulariter in spe, * constituisti me.

Psalms 30.

IN te Domine, speravi, non confundar in æternum: * in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugii; * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu: * & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me Domine Deus veritatis.

Psalms 90.

QUI habitat in adiutorio Altissimi: * in protectione Dei cæli commorabitur.

Dicet Domino: Susceptor meus es tu, & refugium meum: * Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium: * & a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: * & sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: * non timebis a timore nocturno.

A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris: * ab incursu & demonio meridiano.

Cadent a latere tuo mille, & decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.

Veruntamen oculis tuis considerabis: * & retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine spes mea: * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: * & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te: * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te: * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem, & basiliscum ambulabis: * & conculcabis leonem, & draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo

rábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípíam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * & osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 139.

ECce nunc benedicite Dóminum, * omnes servi Dómini.

Qui státis in domo Dómini, * in átríis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta: * & benedicite Dóminum.

Benedícat te Dñs ex Sion, * qui fecit cælum & terram.

Ans. Miserére mihi Dómine & exáudi oratióne meam.

Hymnus.

TE lucis ante términum Rerú Creátor póscimus, Ut pro tua cleméntia Sis præsul, & custódia.

Procul recédant sómnia, Et nóctium phantásmata; Hostémq; nostrum cómprime, Ne polluantur córpora.

Præsta, Pater piíssime, Patrísque compar Unice, Cum Spírítu Paráclito Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum. Jerem. 14. 6

TU autem in nobis es Dómine, & nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Dómine Deus noster.

R. Deo grátias.

R. br. In manus tuas Dómine, * Comméndo spírítum meum.

In manus. *ŷ.* Redemísti nos Dómine Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus. *ŷ.* Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi.

R. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Antiphona. Salva nos.

Canticum Simeonis.

Luc. 2. c

Nunc dimíttis servum tuum Dómine: * secúndum verbum tuum in pace.

Quia víderunt óculi mei * salutáre tuum.

Quod parásti * ante faciém ómnium populórum:

Lumen ad revelatióne Gén-tium: * & glóriam plebis tuæ Israel. Glória Patri.

Antiphona. Salva nos Dómine vigilánte, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, & requiescámus in pace.

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio Duplici, & infra Octáv. quæ in feriali Officio & in Quatuor Temporibus, quando dicta sunt Preces in Vesperis, dicuntur flexis genibus.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. *secreto.*

ŷ. Et ne nos indúcas in tentatióne. *R.* Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum. *secreto.*

ŷ. Carnis resurrectiόne.

R. Vitam ætérnam. Amen.

ŷ. Benedíctus es Dómine Deus

Deus patrum nostrorum .
 R. Et laudabilis , & glorió-
 sus in sæcula .

Ÿ. Benedicamus Patrem , &
 Filium , cum Sancto Spiritu .

R. Laudemus , & superexal-
 temus eum in sæcula .

Ÿ. Benedíctus es Dómine in
 firmaménto cæli .

R. Et laudabilis , & gloriósus ,
 & superexaltátus in sæcula .

Ÿ. Benedícat & custódiat nos
 omnipotens & miséricors
 Dóminus .

R. Amen .

Ÿ. Dignáre Dómine nocte
 ista . R. Sine peccáto nos
 custodíre .

Ÿ. Miserére nostri Dómine ,
 R. Miserere nostri .

Ÿ. Fiat misericórdia tua Dó-
 mine super nos .

R. Quemádmódum sperávi-
 mus in te . Ÿ. Dómine exáu-
 di oratiónem meam .

R. Et clamor meus ad te
 véniat .

Ÿ. Dóminus vobíscum .

R. Et cum spíritu tuo .

Orémus . Oratio .

Visita , quæsumus Dómine ,
 habitatióem istam , &
 omnes insídias inimíci ab ea
 longe repélle : Angeli tui
 sancti hábitent in ea , qui nos
 in pace custódiant : & bene-
 díctio tua sit super nos sem-
 per . Per Dóminum .

Ÿ. Dóminus vobíscum .

R. Et cum spíritu tuo .

Ÿ. Benedícat Dómino .

R. Deo grátias .

Bñs. Benedícat , & custódiat
 nos omnipotens & miséricors

Dóminus , Pater ; & Filius ,
 & Spíritus Sanctus .

R. Amen .

*Et non dicitur Fidélium áni-
 mz. sed immediatè dicitur
 sequens Antiphona .*

*A primis Vesperis festi Trí-
 nitatis , usque ad Nonam Sab-
 bati ante Adventum , Ant.*

Salve Regina , Mater mi-
 sericórdiæ , vita , dulce-
 do , & spes nostra , salve .

Ad te clamámus éxules , fili
 Hevz . Ad te suspirámus ge-
 méntes & flentes in hac la-
 crymárum valle .

Eja ergo
 advocáta nostra , illos tuos
 misericórdes óculos ad nos

convértte . Et Jesum benedi-
 ctum fructum ventris tui ,
 nobis post hoc exílium ostén-
 de . O clemens , o pia , o

dulcis virgo María .

Ÿ. Ora pro nobis sancta Dei
 Génitrix . R. Ut digni efficiá-
 mur promissiónibus Christi .

Oratio .

Omnipotens sempitérne
 Deus , qui gloriósz
 virginis matris Mariæ cor-
 pus & ánimam , ut dignum

Filii tui habitáculum éffici
 mererétur , Spíritu Sancto
 cooperánte , præparásti : da ,

ut cujus commemoratióne læ-
 támur , ejus pia intercessió-
 ne ab instantibus malis & a

morte perpétua liberémur .
 Per eúdem Christum Dó-
 minum nostrum .

R. Amen .

Ÿ. Divinum auxílium máneat
 semper nobíscum .

R. Amen .

Dein-

Deinde dicitur secreto ,
Pater noster , Ave Maria ,
& Credo .

Sic dicitur Completorium per
Annum .

Si post Completorium imme-
diata sequatur Matutinum ,
tunc bis dicatur Pater noster ,
Ave Maria , & Credo , quia
Completorium , quod est finis
Officii , sic terminari debet :
& ante Matutinum iterum
repetitur pro principio Officii
sequens diei .

Antiphona predicta dicitur
etiam in fine Laudum , quan-
do discedendum est a Cho-
ro , sed si immediate post
Matutinum subsequatur Pri-
ma vel alia Horas , dicitur

in fine ultima Hora , ita ut
dicatur semper , quando ter-
minata aliqua Hora disceden-
dum est a Choro , & tunc
post *ψ.* Fidélium animæ , &
Pater noster. secreto dicitur
ψ. Dóminus det nobis suam
pacem . *R.* Et vitam ætér-
nam . Amen .

Deinde predicta Antiphona ;
& in fine , Divinum auxilium
máneat semper nobiscum .
R. Amen .

Extra Chorum autem dicitur
in fine Laudum , si tunc ter-
minandum sit Officium , alio-
quin in fine ultima Hora . Post
alias vero Horas , quando ter-
minantur Officium , dicitur
tantum Pater noster. secreto .

Wm. A. Kneller sculp.

P R O P R I U M D E T E M P O R E.

145

S A B B A T O

proximo Kalendis

Septembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum audisset Job nuntiōrum verba, sustinuit patienter, & ait: Si bona suscepimus de manu Dōmini, mala autem quare non sustineāmus? In omnibus his non peccavit Job labiis suis, neque sultum aliquid contra Deum locutus est.

D O M I N I C A I.

Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Job.

Lectio i.

Cap. i.

Ir erat in terra Hus, nōmine Job, & erat vir ille simplex & rectus, ac timens

Deum, & recedens a malo. Natique sunt ei septem filii & tres filiae. Et fuit possessio ejus septem millia ovium, & tria millia camelorum, quingenta quoque jumenta boum, & quingentae asinae, ac familia multa nimis, eratque vir ille magnus inter omnes Orientales.

¶ Si bona suscepimus de manu Dei, mala autem quare non sustineāmus? * Dōminus dedit, Dōminus abstulit: sicut Dōmino placuit, ita factum est: sit nomen Dōmini benedictum.

Pars Autumnalis.

¶ Nudus egressus sum de utero matris meae & nudus revertar illuc. Dōminus.

Lectio ii.

Et ibant filii ejus, & faciēbant convivium per domos, unusquisque in die suo. Et mittētes vocābant tres sorōres suas, ut comederent & biberent cum eis, Cumque in orbem transissent dies convivii, mittēbat ad eos Job, & sanctificābat illos, confurgēsq; diluculo offerēbat holocausta pro singulis. Dicēbat enim: Ne forte peccāverint filii mei, & benedixerint Deo in cordibus suis. Sic faciēbat Job cunctis diēbus.

¶ Antequam comedam, suspiro & tamquam inundantes aquae, sic rugitus meus: quia timor, quem timēbam, evenit mihi, & quod verēbar, accidit: nonne dissimulavi? nonne silui? nonne quievi? * Et venit super me indignatio. ¶ Ecce non est auxilium mihi in me, & necessarii quoque mei recesserunt a me. Et venit.

Lectio iii.

Quadam autem die, cum venissent filii Dei ut assisterent coram Dōmino, affuit inter eos etiam Satan. Cui dixit Dōminus: Unde venis? Qui respon-

dens,

dens, ait: Circuivi terram, & perambulavi eam. Dixitque Dominus ad eum: Numquid considerasti servum meum Job, quod non sit ei similis in terra: homo simplex & rectus, ac timens Deum & recedens a malo? Cui respondens Satan, ait: Numquid Job frustra timet Deum? nonne tu vallasti eum ac domum ejus, universamque substantiam per circuitum, operibus manuum ejus benedixisti, & possessio ejus crevit in terra? Sed exrende paululum manum tuam & tange cuncta, quae possidet, nisi in faciem benedixerit tibi.

R. Quare detraxistis sermonibus veritatis ad increpandum verba componitis, & subvertere nitimini amicum vestrum? * Verumtamen quae cogitastis, explēte.

¶. Quod justum est, judicate; & non inveniētis in lingua mea iniquitatem. Verumtamen.

Glória Patri. Verumtamen.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálíum S. Gregórii Papae.

Lib. 2. cap. 1. Lectio iv.

Scriptura sacra mentis oculis quasi quoddam speculum opponitur, ut interna nostra facies in ipsa videatur. Ibi etenim foeda, ibi pulchra nostra cognoscimus: ibi sentimus, quantum proficimus, ibi a profectu quam longe distamus. Narrat au-

tem gesta Sanctorum & ad imitationem corda provocat infirmorum: cumque illorum victricia facta commemorat, contra vitiorum praelia debilia nostra confirmat: fitque verbis illius, ut eo minus inter certamina trepidet, quo ante se positos tot virorum fortium triumphos videt.

R. Induta est caro mea putredine & sordibus pulveris cutis mea aruit, & contracta est: * Memēto mei Dōmine, quoniam ventus est vita mea. ¶. Dies mei velocius transierunt; quam a texente tela succiditur, & consumpti sunt absque ulla spe. Memēto.

Lectio v.

Nonnumquam vero non solum nobis eorum virtutes asserit, sed etiam casus innotescit: ut & in victoria fortium, quod imitando arripere, & rursus videamus in lapsibus quid debeamus timere. Ecce enim Job describitur tentatione auctus; sed David tentatione prostratus: ut & majorem virtus spem nostram foveat, & majorem casus ad cautelam nos humilitatis accingat: quatenus dum illa gaudentes sublevant, ista metuētes premant: & audientis animus illinc spei fiducia, hinc humilitate timoris eruditus, nec temeritate superbiat, quia formidine premitur: nec presus timore desperet, quia ad
spei

spei fiduciam virtutis exemplo roboratur.

R. Paucitas dierum meorum finiatur brevi: dimitte me Domine, ut plangam paululum dolorem meum: * Antequam vadam ad terram tenebrosam, & opertam mortis caligine. *Y.* Manus tuæ Domine fecerunt me & plasmaverunt me totum in circuitu, & sic repente precipitas me? Antequam.

Lib. 1. Moral. c. 1. Lectio vi.

Vir erat inter terra Hus, nomine Job. Idcirco sanctus vir, ubi habitaverit dicitur, ut ejus meritum virtutis exprimeretur. Hus namque quis nesciat, quod sit in terra Gentilium? Gentilitas autem eo obligata utilis existit, quo cognitionem sui Conditoris ignoravit. Dicatur itaque ubi habitaverit: ut hoc ejus laudibus proficiat, quod bonus inter malos fuit. Neque enim valde laudabile est, bonum esse cum bonis, sed bonum esse cum malis. Sicut enim gravius culpe est inter bonos bonum non esse: ita immensus est preconii, bonum etiam inter malos existisse.

R. Non abscondas me Domine a facie tua: manum tuam longe fac a me: * Et formido tua non me terreat.

Y. Corripe me Domine in misericordia, non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas me. Et formido.

Gloria Patri. Et formido.

R. vii. Quis mihi tribuat, ut in inferno protegas me & abscondas me, donec pertranseat furor tuus Domine, nisi tu, qui solus es Deus; * Et constituas mihi tempus, in quo recorderis mei?

Y. Numquid sicut dies hominis, dies tui, ut quæras iniquitatem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit eruiere? Et constituas.

R. viii. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. *Y.* Tres sunt, qui testimonium dant in cælo; Pater, Verbum, & Spiritus Sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus.

Gloria Patri. Plena.

F E R I A S E C U N D A.

De libro Job.

Lectio i.

Cap. 1. c.

Cum autem quadam die filii & filia ejus comederent & biberent vinum in domo fratris sui primogeniti, nuntius venit ad Job, qui diceret: Boves arabant, & asinae pascebantur juxta eos, & irruerunt Sabæi, tuleruntque omnia, & pueros percussérunt gladio, & evasi ego solus ut nuntiarem tibi. Cumque adhuc ille loqueretur, venit alter & dixit: Ignis Dei cecidit e cælo, & tactas oves puerosque consumpsit, & effugi ego solus, ut nuntiarem tibi.

R. Versa est in luctum cithara mea, & organum meum

G a in

In vocem flentium: * Parce mihi Dómine; nihil enim sunt dies mei. *Ps.* Cutis mea denigrata est super me, & ossa mea aruerunt. Parce.

Leſſio ii.

Sed & illo adhuc loquente venit álius & dixit: Chaldæi fecerunt tres turmas, & invasérunt camélos, & tulérunt eos, necnon & púeros percussérunt gládio, & ego fugi solus ut nuntiárem tibi. Adhuc loquebátur ille, & ecce álius intrávit & dixit: Fíliis tuis & filiabus vescéntibus & bibéntibus vinum in domo fratris sui primogéniti, repénite ventus véhemens irruit a regiône desérti, & concússit quátuor ángulos domus: quæ córruens opprésit líberos tuos, & mortui sunt, & effúgi ego solus ut nuntiárem tibi.

R. Utinam appenderéntur peccata mea, quibus iram mérui, & Et calamitas, quam pátiór, in statéra. *Ps.* Quasi aréna mariſ hæc gráviór apparéret, unde & verba mea dolore sunt plena. Et calamitas.

Leſſio iii.

Tunc surréxit Job, & scidit vestiménta sua, & tonso cápite córruens in terram, adorávit & dixit: Nudus egréssus sum de útero matris meæ, & nudus revértar illuc. Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sicut Dómino plácuít ita factum est: sit nomen Dómini benedíctum. In ómnibus his non peccá-

vit Job lábiis suis, neque stultum quid contra Deum locútus est.

R. Quare detraxístis sermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, & subvértete nitímini amicum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte.

Ps. Quod iustum est, iudicáte; & non inveniétis in lingua mea iniquitatem. Verúmtamen.

Glória Patri. Verúmtamen.

F E R I A T E R T I A.

De libro Job.

Leſſio i.

Cap. 2.

Factum est autem, cum quadam die veníssent filii Dei, & starent coram Dómino, venísset quoque Satan inter eos, & staret in conspéctu ejus, ut diceret Dóminus ad Satan: Unde venis? Qui respóndens, ait: Circuívi terram & perambulávi eam. Et dixit Dóminus ad Satan; Numquid considerásti servum meum Job, quod non sit ei símilis in terra, vir simplex & rectus, ac timens Deum & recédens a malo, & adhuc rétinens innocentiam? Tu autem commovísti me advérsus eum, ut afflígerem eum frustra. Cui respóndens Satan, ait: Pellem pro pelle, & cuncta, quæ habet homo, dabit pro ánima sua: alióquin mitte manum tuam, & tange os ejus & carnem, & tunc vidébis, quod in faciém benedícat tibi.

R. Induta est. 146.

Le-

Leſſio ii.

Dixit ergo Dóminus ad Satan: Ecce in manu tua eſt; verúm tamen ánimam illius ſerva. Egréſſus igitur Satan a fácie Dómini, percúſit Job úlcere péſſimo, a planta pedis uſque ad vérticem ejus: qui teſta ſániem radébat, ſedens in ſterquilí-
nio. Dixit autem illi uxor ſua: Adhuc tu pérmanes in ſimplicitáte tua? Bénedic Deo & móre. Qui ait ad illam: Quafi una de ſtultis muliéribus locúta es. Si bona ſuſcépimus de manu Dei, mála quare non ſuſcipiámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis ſuis.

℞. Páucitas diérum. 147.

Leſſio iii.

Igitur audiéntes tres amíci Job omne malum, quod accidíſſet ei, venérunt ſinguli de loco ſuo, Eliphaz Themanítés, & Baldad Suítés, & Sophar Naamathítés. Condíxerant enim, ut páriter veniéntes viſitárent eum & conſoláréntur. Cumque eleváſſent procul óculos ſuos, non cognovérunt eum: & exclamántes ploravérunt, ſciſſique véſtibibus ſpaſérunt púlverem ſuper caput ſuum in celum. Et fedérunt cum eo in terra ſeptem diébus & ſeprem nóctibus, & nemo loquebátur ei verbum: vidébant enim dolórem eſſe veheméntem.

℞. Non abſcóndas me Dómine. 147.

F E R I A Q U A R T A.

De libro Job.

Leſſio i.

Cap. 3.

Poſt hæc apéruiſt Job os ſuum & maledíxit diéi ſuo, & locútuſ eſt: Péreat dies, in qua natus ſum, & nox, in qua dictum eſt: Concéptus eſt homo. Dies ille vertátur in ténébras, non requírat eum Deus deſuper, & non illuſtrétur lúmine. Obſcúrent eum ténébræ & umbra mortis: óccupet eum caligo, & involvátur amaritúdine.

℞. Quis mihi tríbuat, ut in inférno próteget me & abſcóndas me, donec pertránſeat furor tuus Dómine, niſi tu, qui ſolus es Deus; * Et conſtítuas mihi tempus, in quo recorderis mei? †. Numquid ſicut dies hómínis, dies tui, ut quæras iniquitátem meam: cum ſit nemo, qui de manu tua poſſit erúere? Et conſtítuas.

Leſſio ii.

Noctem illam tenebróſus turbo poſſídeat: non computétur in diébus anni, nec numerétur in méſibus. Sit nox illa ſolitária nec laude digna: maledícant ei, qui maledícunt diéi, qui paráti ſunt ſuſcitáre Leviathan. Obtenebréntur ſtellæ calígine ejus: expéctet lucem & non vídeat, nec ortum ſurgéntis auróre: quia non conclúſit óſtia ventris, qui portávit me, nec ábſtulit mala ab óculis meis.

℞. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui,

G 3 * Et

* Et calamitas, quam patior, in statéra. *ψ.* Quasi aréna maris hæc gravior apparéret: unde & verba mea dolore sunt plena. Et calamitas.

Lectio iii.

Quare non in vulva mortuus sum, egressus ex útero non statim périi? Quare excéptus génibus? cur lætātus ubéribus? Nunc enim dormiens silérem, & somno meo requiescerem cum régi-bus & consúlibus terræ, qui ædificant sibi solitúdines, aut cum princípibus, qui possident aurum & replent domos suas argénto: aut sicut abortivum absconditum non subsisterem, vel qui concépti vidérunt lucem.

℞. Quare detraxistis sermónibus veritátis: ad increpandum verba compónitis & subvertete nitimini amicum vestrum?

* Verúmtamen quæ cogitastis, explére. *ψ.* Quod iustum est, judicáte, & non inveniétis in lingua mea iniquitatem. Verúmtamen.

Glória Patri. Verúmtamen.

F E R I A Q U I N T A.

De Libro Job.

Lectio i.

Cap. 4.

Respóndens autem Elíphaz Themanítes, dixit: Si cœpérimus loqui tibi, fórfitan moléste accípies: sed concéptum sermónem tenére quis póterit? Ecce docuisti multos & manus lassas roborásti: vacillántes confirmavérunt sermónes tui & génua treméntia confortásti. Nunc

autem venit super te plaga, & defecísti: tétigit te, & conturbátus es. Ubi est timor tuus, fortitúdo tua, paciéntia tua, & perfectio viarum tuarum?

℞. Si bona suscepimus. 145.

Lectio ii.

Recordáre, óbsecro te, quis umquam innocens périit? aut quando recti deléti sunt? Quin pótius vidi eos, qui operántur iniquitatem & séminant dolóres & metunt eos, flante Deo, períisse & spíritu iræ ejus esse consúptos. Rugítus leónis & vox leonæ & dentes catulorum leónum contríti sunt. Tigris périit, eo quod non habéret prædam, & catuli leónis dissipáti sunt.

℞. Antequam cōmedam. 145.

Lectio iii.

Porro ad me dictum est verbum absconditum, & quasi furtive suscepit auris mea venas susúrri ejus. In horróre visiónis nocturnæ, quando solet sopor occupáre hómines, pavor tenuit me & tremor, & ómnia ossa mea pertérrita sunt: & cum spíritus, me præsenté, transíret, inhorruérunt pili carnis meæ. Stetit quidam, cujus non agnoscébam vultum, imágo coram óculis meis, & vocem quasi auræ lenis audívi. Numquid homo Dei comparatióne iustificábitur, aut factóre suo púrior erit vir? Ecce qui sérviant ei, non sunt stá-biles,

les, & in angelis suis reperi-
sit pravitatem.

R. Quere detraxistis. 146.

F E R I A S E X T A.

De libro Job.

Leſſio i.

Cap. i.

Respóndens autem Job dixit: Utinam appenderentur peccata mea, quibus iram méruí, & calamitas, quam pátiór, in statéra. Quasi arena maris hæc gráviór appáreret: unde & verba mea dolore sunt plena: quia sagittæ Dómini in me sunt, quarum indignatio ebibit spíritum meum, & terróres Dómini militánt contra me.

R. Indúta est caro mea. 146.

Leſſio ii.

Numquid rúgiet ónager cum habúerit herbam, aut múgiet bos cum ante præsepe plenum stéterit? Aut póterit cómedi insúlsum, quod non est sale condítum? aut potest áliquis gustáre, quod gustátum affert mortem? Quæ prius nolébat tángere ánima mea, nunc præ angústia, cibi mei sunt.

R. Páucitas díerum. 147.

Leſſio iii.

Quis det ut véniat petítio mea: & quod expécto, tríbuat mihi Deus? Et qui cœpit, ipse me cónſeruat: solvat manum suam & succédát me? Et hæc mihi sit consolatío, ut affligens me dolore, non parcat, nec contradícam sermónibus Sancti. Quæ est enim fortitúdo mea, ut sustíneam? aut quis finis

meus, ut patiénter agam. Nec fortitúdo lápidum fortitúdo mea, nec caro mea ænea est. Ecce non est auxiliúm mihi in me, & necesárii quoque mei recessérunt a me.

R. Non abscondas me. 147.

S A B B A T O.

De libro Job.

Leſſio ii.

Cap. 7.

Milítia est vita hóminis super terram, & sicut dies mercenárii, dies ejus: Sicut servus desíderat umbram, & sicut mercenárius præstolátur finem óperis sui; sic & ego hábui menses vácuos, & noctes laboriósas enumerávi mihi. Si dormiero, dicam: Quando consúrgam? & rursum expectábo vésperam, & replébór doloribus usque ad ténebras.

Leſſio ii.

Indúta est caro mea putredine & sórdibus púlveris cutis mea áruit & contrácta est. Dies mei velócius transierunt, quam a texente tela succíditur, & consúpti sunt absque ulla spe. Meménto quia ventus est vita mea, & non revertétur óculus meus ut vídeat bona. Nec aspíciét me visus hóminis; óculi tui in me, & non subsístam.

Leſſio iii.

Sicut consúmitur nubes & pertránsit; sic qui descéndérít ad ínferos, non ascéndet, nec revertétur ultra in domum suam, neque cognóscet eum ámplius locus ejus. Quapropter & ego non par-

G 4 cam

cam ori mei, loquar in tribulatione spiritus mei: confabulabor cum amaritudine animæ meæ. Numquid mare ego sum, aut cetus, quia circumdedisti me carcere?

Ad Magnificat, Antiphona.
In omnibus his non peccavit Job labiis suis, neque sultum aliquid contra Deum locutus est.

D O M I N I C A I I.

Septembris.

In primo Nocturno.

De libro Job.

Lectio i.

Cap. 9.

ET respondens Job, ait: Vere scio quod ita sit & quod non justificetur homo compósitus Deo. Si voluerit contendere cum eo, non poterit ei respondere unum pro mille. Sapiens corde est & fortis robore: quis restitit ei & pacem habuit? Qui transtulit montes & nescierunt hi, quos subvertit in furore suo.

R. Si bona suscepimus. 145.

Lectio ii.

Qui commovet terram de loco suo, & columnæ ejus concutiuntur. Qui præcipit Soli & non oritur, & stellas claudit quasi sub signaculo. Qui extendit cælos suos & graditur super fluctus maris. Qui fecit Arcûrum & Orionem & Hyadas & interiora Austri. Qui fecit magna & incomprehensibilia & mirabilia, quorum non est numerus.

R. Antequam comedam. 145.

Lectio iii.

SI venerit ad me, non videbo eum: si abserit, non intelligam. Si repente interroget, quis respondēbit ei? vel quis dicere potest: Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo resistere potest, & sub quo curvantur qui portant orbem. Quantus ergo sum ego, ut respondeam ei, & loquar verbis meis cum eo? Qui etiam si habuero quidpiam justum, non respondēbo; sed meum iudicem deprecabor. Sit cum invocantem exauderit me, non credo quod auderit vocem meam. In turbine enim conteret me, & multiplicabit vúlnera mea etiam sine causa.

R. Quare detraxistis. 146.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálíum S. Gregórii Papæ.

Lib. 9. cap. 2.

Lectio iv.

VEre scio quod ita sit & quod non justificabitur homo compósitus Deo. Homo quippe Deo non compósitus iustitiam percipit, compósitus amittit: quia quisquis se auctóri bonorum comparat, bono se, quod acceperat, privat. Qui enim accepta bona sibi arrogat, suis contra Deum donis pugnat. Unde ergo despectus erigitur, dignum est, ut erectus inde destruat. Sanctus autem vir, quia omne virtutis nostræ méritum, esse vitium conspicit, si ab interno arbitro distrícte iudicetur, recte sub-

subjungit: Si voluerit contendere cum eo, non poterit respondere ei unum pro mille. *R.* Induta est caro. 146.

Leſſio v.

IN Scriptura sancta millenarius numerus pro universitate solet intelligi. Hinc etenim Psalmista ait: Verbi, quod mandavit in mille generationes: cum profecto confiter, quod ab ipso mundi exordio usque ad Redemptoris adventum per Evangelistam non amplius quam septuaginta & septem propaggines numerentur. Quid ergo in millenario numero, nisi ad proferendam novam sobolem perfectæ universitatis præfictæ generationis exprimitur? Hinc & per Joannem dicitur: Et regnabunt cum eo mille annis; quia videlicet regnum sanctæ Ecclesiæ universitatis perfectione solidatur. *R.* Paucitas dierum. 147.

Leſſio vi.

Quia vero monas decies multiplicata in denarium ducitur, denarius per semetipsum ductus in centenarium dilatatur; qui rursus per denarium ductus, in millenarium tenditur: cum ab uno incipimus, ut ad millenarium veniamus, quid hoc loco unus appellatio, nisi bene vivendi initium: quid millenarii numeri amplitudine, nisi ejusdem bonæ vitæ perfectio designatur? Cum Deo autem contendere, est non ei tribuere, sed sibi glori-

am suæ virtutis arrogare. Sed sanctus vir conspiciat, quia & qui summa jam dona percipit, si de acceptis extollitur, cuncta, quæ acceperat, amittit.

R. Non abscondas. 147.

R. vii. Quis mihi tribuat.

R. viii. Duo Seraphim. 147.

F E R I A S E C U N D A.

De libro Job.

Leſſio i.

Cap. 27.

Addidit quoque Job, asumens parabolam suam, & dixit: Vivit Deus, qui abstulit judicium meum & Omnipotens, qui ad amaritudinem adduxit animam meam: Quia donec superest halitus in me & spiritus Dei in naribus meis, non loquentur labia mea iniquitatem, nec lingua mea meditabitur mendacium. Absit a me, ut iustos vos esse iudicem: donec deficiam, non recedam ab innocentia mea.

R. Versa est. 147.

Leſſio ii.

Justificacionem meam, quam corpori tenere, nec deferam: neque enim reprehendit me cor meum in omni vita mea. Sit ut impius inimicus meus iniquus. Quæ est enim spes hypocritæ, si avare rapiat, & non liberet Deus animam ejus? Numquid Deus audiet clamorem ejus, cum venerit super eum angustia? Aut poterit in Omnipotente delectari, & invocare Deum omni tempore?

R. Utinam. 148.

G 5 Le

stiméntum. Auferétur ab impiis lux sua, & bráchium excélsū confingétur. Numquid ingréssus es profúnda maris, & in novíssimis abyssi deambulásti? Numquid apértæ sunt tibi portæ mortis, & óstia tenebrósa vidísti? Numquid considerásti latitúdinem terræ? Indica mihi, si nosti ómnia, in qua via lux hábitet, & tenebrarum quis locus sit, ut ducas unumquódque ad términos suos, & intélligas sémitas domus ejus.

R. Quare detraxístis. 146.

F E R I A S E X T A.

De libro Job.

Lección i.

Cap. 40.

Respondens autem Dóminus Job de túrbine, dixit: Accinge sicut vir lumbos tuos: interrogábo te & indica mihi. Numquid irritum fácies iudícium meum & condemnábis me, ut tu iustificéris? Et si habes bráchium sicut Deus, & si voce símili tonas? Circúmda tibi decórem & in sublíme erigere, & esto gloriósus & speciósis indüere véstibus.

R. Indúta est caro. 146.

Lección ii.

Disperge superbos in furóre tuo, & respiciens omnem arrogántem humília. Respice cunctos superbos, & confunde eos & cóntere ímpios in loco suo. Abscónde eos in púlvere simul, & fácies eórum demerge in sóveam: & ego confitebor quod

salvare te possit dextera tua. Ecce Béhemoth, quem feci tecum, scœnum quasi bos comedet. Fortitúdo ejus in lumbis ejus, & virtus illius in umbilico ventris ejus.

R. Páucitas diérum. 147.

Lección iii.

Cap. 41.

Respondens autem Job Dómino, dixit: Scio quia ómnia potes & nulla te latet cogitatio. Quis est iste, qui celat consilium absque sciéntia? Ideo insipienter locútus sum, & quæ ultra modum excéderent sciéntiam meam. Audi & ego loquar: interrogábo te & responde mihi. Audítu áuris audívi te, nunc autem óculus meus videt te. Idcirco ipse me reprehéndas & ago pœniténtiam in favilla & cinere.

R. Non abscondas. 147.

S A B B A T O.

De libro Job.

Lección i.

Cap. 42. b

Postquam autem locútus est Dóminus verba hæc ad Job, dixit ad Eliphaz Themanitem: Iratus est furor meus in te & in duos amicos tuos, quóniam non estis locúti coram me rectum sicut servus meus Job. Súmite ergo vobis septem tauros & septem arietes, & ite ad servum meum Job, & offérte holocaustum pro vobis: Job autem servus meus orábit pro vobis: fáciem ejus suscipiam, ut non vobis impatétur stultitia: neque enim locúti estis

ad

ad me recta, sicut servus meus Job.

Lectio ii.

Abiérunt ergo Eliphaz Themanites & Baldad Suhilites & Sophar Naamathites, & fecerunt sicut locutus fuerat Dominus ad eos, & suscepit Dominus faciem Job. Dominus quoque conversus est ad poenitentiam Job, cum oraret ille pro amicis suis. Et addidit Dominus omnia, quaecúmque fuerant Job, duplicia. Venérunt autem ad eum omnes fratres sui & universæ soróres suæ & cuncti, qui nóverant eum prius, & comederunt cum eo panem in domo ejus: & movérunt super eum caput, & confortati sunt eum super omni malo, quod intulerat Dominus super eum: & dederunt ei unusquisque ovem unam & iñurem auream unam.

Lectio iii.

Dominus autem benedixit novíssimis Job magis quam princípío ejus. Et facta sunt ei quatuórdecim millia óvium, & sex millia camelórum, & mille juga boum, & mille ásinæ. Et fuerunt ei septem filii & tres filiæ. Et vocávit nomen unus Diem, & nomen secundæ Cassiam, & nomen tertiæ Cornustibii. Non sunt autem invéntæ mulieres specióse sicut filie Job in universa terra: deditque eis pater suis hereditatem inter fra-

tres eórum. Vixit autem Job post hæc centum quadraginta annis, & vidit filios suos & filios filiórum suórum, usque ad quartam generatió-nem: & mórtuus est senex & plenus diérum.

S A B B A T O
ante Dominicam tertiam
Septembris.

Ad Magnificat, Antiphona.
Ne reminiscaris Dómine delicta mea vel paréntum meórum: neque vindictam sumas de peccátis meis.

D O M I N I C A III.
Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Tobie.

Lectio i.

Cap. i.

Tobias ex tribu & civitate Néphthali (quæ est in superioribus Galilææ supra Naásson, post viam, quæ ducit ad Occidentem, in sinistro habens civitatem Sephet) cum captus esset in diébus Salmanasar regis Assyriórum, in captivitate tamen póstus, viam veritátis non deséruit: ita ut omnia, quæ habére póterat, quotidie concaptivis fratribus, qui erant ex ejus genere, impertíret. Cumque esset júnior omnibus in tribu Néphthali, nihil tamen puerile gessit in ópere.

R. Peto Dómine, ut de vínculo impropérii hujus absolvas me, aut certe desuper terram erípias me: * Ne reminiscaris delicta mea vel paréntum meórum, neque vindictam sumas de peccátis meis: quia

quia éruis sustinéntes te ,
Dómine . v̄. Omnia enim ju-
dícia tua justa sunt , & om-
nes viæ tuæ misericórdia &
véritas : & nunc Dómine me-
ménto mei . Ne reminiscáris.

Lectio ii.

DEnique cum irent om-
nes ad v̄tulos áureos ,
quos Jeróboam fécerat rex
Israel , hic solus fugiébat
consórtia ómnium : sed per-
gébat in Jerúsalem ad tem-
plum Dómini & ibi adorá-
bat Dóminum Deum Israel ,
ómnia primitíva sua & déci-
mas suas fidéliter ófferens ,
ita ut in tertio anno prosé-
lytis & ádvenis ministráret
omnem decimatióem . Hæc
& his simília secúndum le-
gem Dei puérulus observá-
bat . Cum vero factus esset
vir , accépit uxórem Annam
de tribu sua , genuitque ex
ea filium , nomen suum im-
pónens ei , quem ab infántia
timére Deum dócuit & ab-
stinére ab omni peccáto .

R. Omni témpore bédic-
Deum , & pete ab eo ut
vias tuas dírigat : * Et in
omni témpore consília tua
in ipso permáneant .

v̄. Inquiré ut fácias , quæ
plácita sunt illi in veritate
& in tota virtúte tua . Et in
omni témpore .

Lectio iii.

Igitur cum per captivita-
tem devenísset cum uxó-
re sua & filio , in civitátem
Níniven cum omni tribu sua
(cum omnes éderent ex ci-

bis Gentílium) iste custodí-
vit ánimam suam , & num-
quam contaminátus est in escis
eórum . Et quóniam memor
fuit Dómini in toto corde
suo , dedit illi Deus grátiam
in conspéctu Salmánasar re-
gis , & dedit illi potestá-
tem , quocúmque vellet ire ,
habens libertátem quæcúm-
que fácere voluísset . Pergé-
bat ergo ad omnes , qui erant
in captivitáte & mónita sa-
lútis dabat eis .

R. Memor esto fili , quóniam
páuperem vitam gérimus :
* Habébis multa bona , si ti-
múeris Deum . v̄. In mente
habéto eum , & cave nequán-
do prætermittas præcepta e-
jus . Habébis .

Glória Patri . Habébis .

In secundo Nocturno .

Sermo S. Leonis Papæ .

Serm. 9. de jejuniis vii. mensis .

Lectio iv.

SCio quidem , dilectíssimi ,
plúrimos véstrum ita in
its , quæ ad observántiam
Christiánæ Fidei pértinent ,
esse devótos , ut nostris co-
hortatióibus non indigeant
admonéri . Quod enim dudum
& traditio decrevit , & con-
suetúdo firmávit , nec erudi-
tio ignórat , nec pietas præ-
termittit . Sed quia sacerdotá-
lis officii est , erga omnes
Ecclésiæ filios curam habére
commúnem , in id , quod &
rúdis prout & doctis , quos
simul dilígimus , páriter in-
citámus : ut jejúnium , quod
nobis séptimi mensis recúr-
sus

ſus indicir, fide álacri per
cáligationem ánimi & cór-
poris celebrémus.

R. Sufficiébat nobis paupér-
tas noſtra, ut divitiæ com-
putaréntur: numquam fuiſſet
pecúnia ipſa, pro qua miſiſti
állum noſtrum: * Báculum
ſenectútis noſtræ. *Ÿ.* Heu
me, fili mi, ut quid te miſi-
mus peregrinári, lumen ocu-
lórum noſtrórum? Báculum.

Leſſio v.

IDeo enim ipſa continén-
tiæ obſervántia quátuor
eſt assignáta tempóribus, ut
in idípſum totíus anni re-
deúnte decúrſu, cognoceré-
mus, nos indefinénter puri-
ficatióibus indigere: ſem-
pérque eſſe niténdum, dum
huius vitæ varietáte jaſtá-
mur, ut peccátum, quod fra-
gilitáte carnis & cupiditátum
pollutióne contráhitur, jeſú-
nils atque eleemóſynis deleátur.
Eſuriámus, páullulum,
dilectíſſimi & aliquántulum,
quod juvándis poſſit prodéſſe
paupéribus, noſtræ conſue-
túdinis ſubtrahámus.

R. Benedícite Deum cæli,
& coram ómnibus vivénti-
bus conſitémini ei: * Quia fe-
cit vobíſcum miſericórdiam
ſuam. *Ÿ.* Ipſum benedícite
& cantáte illi: & narráte
ómnia mirabília ejus. Quia.

Leſſio vi.

DElectétur conſciéntia be-
nignórum frúctibus lar-
gitátis: & gáudia tribuens,
quo es lætificándus, accípies.
Dilectio próximi, dilectio

Dei eſt, qui plenitúdinem
legis & Prophetárum in hac
gémínæ charitátis unitate con-
ſtituit: ut nemo ambígeret
Deo ſe offérre, quod hómi-
ni contuliſſet, dicénte Dó-
mino Salvatóre, cum de alén-
dis juvandíſque paupéribus
loquerétur: Quod uni eórum
fecíſtis, mihi fecíſtis. Quar-
ta igitur & ſexta Féria jeſu-
némus: Sábbato vero apud
beátum Petrum Apóſtolum
vigílias celebrémus, cujus
nos méritis & oratióibus
crédimus adjuvándos, ut mi-
ſericórdi Deo jeſúnio noſtro
& devotióne placeámus.

R. Tempus eſt, ut revértar
ad eum, qui miſit me: * Vos
autem benedícite Deum, &
enarráte ómnia mirabília e-
jus. *Ÿ.* Conſitémini ei coram
ómnibus vivéntibus, quia fe-
cit vobíſcum miſericórdiam
ſuam. Vos autem.

Glória Patri. Vos autem.

R. vii. Tribulatiónes civitá-
tum audívimus, quas paſſæ
ſunt, & defécimus: timor
& hebetúdo mentis cécidit
ſuper nos, & ſuper líberos
noſtros: ipſi montes nolunt
recípere fugam noſtram:
* Dómine miſerére. *Ÿ.* Pec-
cávimus cum pátribus no-
ſtris, injúſte égimus, iniqui-
tátem fecimus. Dómine.

R. viii. Duo Séráphim cla-
mábant alter ad álterum:
* Sanctus, Sanctus, Sanctus
Dóminus Deus Sábaoth:
* Plena eſt omnis terra gló-
ria ejus.

Ÿ. Tres

¶ Tres sunt, qui testimónium dant in cælo; Pater, Verbum, & Spíritus Sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus.

Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Tobíæ.

Lectio i.

Cap. 2.

Post hæc vero, cum esset dies festus Dómini, & factum esset prándium bonum in domo Tobíæ, dixit filio suo: Vade & adduc aliquos de tribu nostra, timéntes Deus, ut epuléntur nobíscum. Cumque abiisset, réversus nuntiávit ei, unum ex filiis Israel jugulátum jacére in platéa. Statimque exlíens de accúbitu suo, relínquens prándium, jejúnus pervénit ad corpus: tollénsque illud, portávit ad domum suam occúlte, ut dum sol occubuíssset; caute sepelíret eum.

R. Peto Dómine. 159.

Lectio ii.

Arguébant autem eum omnes próximi ejus, dicéntes: Jam hujus rei causa interfici jussus es, & vix efugísti mortis impérium; & iterum sépelis mórtuos? Sed Tobías plus timens Deum quam regem, rapíebat corpora occisórum, & occultábat in domo sua, & médiis nóctibus sepeliébat ea. Cónstítuit autem, ut quadam die fatigátus a sepultúra, véniens in domum suam, jacúisset se juxta paríetem &

obdormíssset, & ex nido hírundinum dormiénti illi cálida stércora incidèrent super óculos ejus, fierétque cæcus. Hanc autem tentatióem ideo permíssit Dóminus eveníre illi, ut pósteris darétur exemplum paciéntiæ ejus, sicut & sancti Job.

R. Omni témpore. 158.

Lectio iii.

Nam cum ab infántia sua semper Deum timúerit, & mandáta ejus custodíerit, non est contrístátus contra Deum, quod plaga cæcitatís evénierit ei; sed immóbilis in Dei timóre permansit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. Nam sicut beáto Job insultábant reges, ita isti paréntes & cognáti ejus irridébant vitam ejus dicéntes: Ubi est spes tua, pro qua eleemósynas & sepultúras faciébas? Tobías vero increpábat eos, dicens: Nolíte ita loqui, quóniam filii sanctórum sumus, & vitam illam expectámus, quam Deus datúrus est his, qui fidem suam numquam mutant ab eo.

R. Memor esto. 160.

FERIA TERTIA.

De libro Tobíæ.

Lectio i.

Cap. 2. c. 3.

Anna vero uxor ejus ibat ad opus textrínum quotidie, & de labóre mánuum suárum victum, quem cónsequi póterat, deferébat, Unde factum est, ut hædum caprárum accípiens detulíssset do-

domi. Cujus cum vocem baliantis vir ejus audisset, dixit: Videte, ne forte furtivus sit, reddite eum dominis suis, quia non licet nobis aut edere ex facto aliquid, aut contingere. *R. Sufficiebat nobis. 159.*

Lectio ii.

AD hæc uxor ejus irata respondit: Manifeste vana facta est spes tua, & eleemosynæ tuæ modo apparuerunt. Atque his & aliis hujuscemodi verbis exprobrabat ei. Tunc Tobias ingemuit, & coepit orare cum lacrymis, dicens: Justus es Domine; & omnia judicia tua justa sunt: & omnes viæ tuæ misericordia & veritas & judicium. Et nunc Domine memor esto mei, & ne vindictam sumas de peccatis meis, neque remiscaris delicta mea vel parentum meorum.

R. Benedicite Deum. 159.

Lectio iii.

QUoniam non obediimus præceptis tuis, ideo traditi sumus in direptionem & captivitatem; & mortem, & in fabulam, & in improperium omnibus nationibus, in quibus dispersisti nos. Et nunc Domine, magna judicia tua, quia non egimus secundum præcepta tua, & non ambulavimus sinceriter coram te. Et nunc Domine secundum voluntatem tuam fac mecum & præcipe in pace recipi spiritum meum: expedit enim mihi mori magis quam vivere. *R. Tempus est. 159.*

F E R I A Q U A R T A .

Quatuor Temporum Septembris.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio i.

Cap. 9. c

IN illo tempore: Respondens unus de turba, dixit ad Jesum: Magister, attuli filium meum ad te habentem spiritum mutum. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 1. cap. 38. in Marc. 9.

Dæmoniæcum hunc, quem descendens de monte Dominus sanavit, Marcus quidem surdum mutumque: Matthæus vero lunaticum fuisse commemorat. Significat autem eos, de quibus scriptum est: Stultus ut luna mutatur. Qui nunquam in eodem statu permanentes, nunc ad hæc, nunc ad illa vitia mutati crescunt atque decre-scunt. Qui muti sunt non confitendo Fidem: surdi, nec ipsum aliquatenus veritatis audiendo sermonem. Spumant autem, cum stultitiæ tabescunt: Stultorum namque, & languentium atque hebetum est, spumas salivarum ex ore dimittere. Strident dentibus, cum iracundiæ furorē flammescunt: arescunt, cum otio torpente languescunt, & nulla virtutis industria confortati enerviter vivunt.

R. Tribulationes civitatum audivimus, quas passæ sunt: & de

& defecimus : timor & hebetudo mentis cecidit super nos & super liberos nostros : ipsi montes nolunt recipere fugam nostram : * Domine miserere. *ψ.* Peccavimus cum patribus nostris , injuste egimus , iniquitatem fecimus . Domine.

Leſſio ii.

QUOD autem ait : Et dixi discipulis tuis , ut ejicerent illum & non potuerunt : latenter Apostolos accusat , cum impossibilitas curandi interdum non ad imbecillitatem curantium , sed ad eorum , qui curandi sunt , fidem referatur , dicente Domino : Fiat tibi secundum fidem tuam . Qui respondens eis , dixit : O generatio incredula , quamdiu apud vos ero ? quamdiu vos patiar ? Non quod tædio superatus sit , mansuetus ac mitis , qui non aperuit sicut agnus coram tondente os suum , nec in verba furoris erupit : sed quod in similitudinem medici , si ægrorum videat contra sua præcepta se gerere , dicat : Usquequo accedam ad domum tuam ? quousque artis meæ perdam industriam , me aliud jubente & te aliud perpetrante ?

R. Omni tempore benedic Deum & pete ab eo , ut vias tuas dirigat : * Et in omni tempore consilia tua in ipso permaneant . *ψ.* Inquire ut facias , quæ placita sunt illi in veritate & in tota virtute tua . Et in omni.

Leſſio iii.

ET dixit illis : Hoc genus in nullo potest exire , nisi in oratione & jejunio . Dum docet Apostolos , quomodo dæmon nequissimus debeat expelli , omnes instituit ad vitam : ut scilicet novèrimus , gravissima quæque vel immundorum spirituum , vel hominum tentamenta jejuniis & orationibus esse superanda : iram quoque Domini , cum in ultionem nostrorum scelerum fuerit accensa , hoc remedio singulâri posse placari . Jejuniû autem generale est , non solum ab escis , sed & a cunctis illecebris abstinere carnalibus , immo ab omnibus vitiis continere se passionibus . Sic & oratio generalis non in verbis solum est , quibus divinam clementiam invocamus , verum etiam in omnibus , quæ in obsequium nostri Conditoris fidei devotione gerimus .

R. Memor esto fili , quoniam pauperem vitam gerimus : * Habebis multa bona , si timueris Deum . *ψ.* In mente habeto eum , & cave , nequando prætemittas præcepta ejus . Habebis.

Glória Patri. Habebis.

Ad Benedictus , Anaphora . Hoc genus dæmoniorum in nullo potest exire , nisi in oratione & jejunio .

Deinde dicuntur Preces , ut in Psalter. 55. Oratio .

Miseriçordiæ tuæ remèdeis , quæsumus Domine ,

ne, fragilitas nostra subsistat: ut quæ sua conditione ætæritur, tua cleméntia reparétur. Per Dóminum.

Et dicitur per Horas diei tantum.

Ad Vesperas, si sis de Feria, dicantur Preces Feriales, 123. cum Oracione Dominica præcedentis.

F E R I A Q U I N T A.

De libro Tobie.

Leſſio i.

Cap. 12.

Vocávit ad se Tobias filium suum, dixitque ei; Quid póssumus dare viro illi sancto, qui venit tecum? Respondens Tobias, dixit patri suo: Pater, quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit esse beneficiis ejus? Me duxit & redúxit sanum, pecúniã a Gabélo ipse recepit, uxórem ipse me habére fecit, & dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, me ipsum a devoratióne piscis eripuit, te quoque vidére fecit lumen cæli, & bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum, si forte dignábitur medietátem de ómnibus, quæ alláta sunt, sibi alsúmere.

Et Peto Dómine. 157.

Leſſio ii.

ET vocátes eum, pater scilicet & filius, tulérunt eum in partem: & rogáre cæperunt ut dignárètur dimídiã partem óm-

nium, quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit ei^s occúlte: Benedicite Deum cæli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam: Etenim sacraméntum regis abscondere bonum est: ópera autem Dei reveláre & confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnió & eleemósyna, magis quam thesáuros auri recondere: quóniam eleemósyna a morte liberat, & ipsa est quæ purgat peccáta, & facit inveníre misericórdiam & vitã ætérnam. Qui autem faciunt peccátum & iniquitátem, hostes sunt animæ suæ.

Et. Omni témpore. 158.

Leſſio iii.

Manifesto ergo vobis veritátem, & non abscondam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, & sepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándium tuum, & mórtuos abscondébas per diem in domo tua, & nocte sepeliébas eos, ego obtuli oratióem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necesse fuit ut tentátio probáret te. Et nunc misit me Dóminus, ut curárem te, & Saram uxórem filii tui a dæmónio liberárem. Ego enim sum Raphaél Angelus, unus ex septem, qui astámus ante Dóminum. Cumque hæc audíssent, turbáti sunt, & tremén-

méntes cecidérunt super terram in faciém suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolite timére.

R. Memor esto fili. 158.

F E R I A S E X T A.

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangelii secundum Lucam.

Leſſio i.

Cap. 7. c

IN illo témpore: Rogábat Iesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi, discúbuit. Et reliqua.

Homílla S. Gregórii Papæ.

Homil. 33. in Evangel.

circa médium.

Quem Pharisæus de falsa iustitia præsumens, nisi Judæicum pópulum: quem peccátrix múlíer ad vestigia Dómini véniens & plorans, nisi convérsam Gentilitátem designat? Quæ cum alabástro venit, unguéntum fudit, retro secus pedes Dómini stetit, lácrymis pedes rigávit, capíllis terſit, eosdémque, quos infundébat & tergébat, pedes osculári non déſiit. Nos ergo, nos illa múlíer expréſſit, si toto corde ad Dóminum post peccáta redeámus, si ejus poeniténtiæ luctus imitémur. Quid namque unguénto, nisi bonæ odor opiniónis exprimitur? Unde & Paulus dixit: Christi bonus odor sumus Deo in omni loco.

R. Sufficiébat nobis. 159.

Leſſio ii.

SI ergo recta ópera ágimus, quibus opiniónis bonæ

odóre Ecclésiám respergámus, quid in Dómini corpore, nisi unguéntum fúndimus? Sed secus pedes Iesu múlíer stetit: contra pedes enim Dómini stétimus, cum in peccátis póſiti ejus itinéríbus retinebámur. Sed si ad veram poeniténtiam post peccáta convertimur, jam retro secus pedes stamus: quia ejus vestigia séquimur, quem impugnabámus. Lácrymis múlíer pedes ejus rigat: quod nos quoque veráciter ágimus, si quibúſlibet últimis membris Dómini per compassiónis afféctum inclinámur, si sanctis ejus in tribulatione compátimur, si eórum tristítiam nostram putámus.

R. Benedícite Deum. 159.

Leſſio iii.

Capíllis ergo pedes Dómini térgimus, quando sanctis ejus, quibus ex charitate compátimur, étiam ex his, quæ nobis supérfluent, miserémur: quátenus sic mens per compassiónem dóleat, ut étiam larga manus afféctum dolóris osténdat. Rigat namque lácrymis Redemptóris pedes: sed capíllis suis non tergit, qui utcúmque proximórum dolóri compátitur, sed tamen eis ex his, quæ sibi supérfluent, non miseretur. Plorat & non tergit, qui verba quidem dolóris trſibuit, sed non ministrádo quæ defunt, vim dolóris minime abscíndit. Osculáatur múlíer pedes, quos tergit: quod

quod nos quoque plenè agimus, si studiòse diligimus, quos ex largitate continemus: ne gravis nobis sit necessitas proximi, ne ipsa nobis ejus indigèntia quæ sustentatur, fiat onerosa: & cum manus necessaria tribuit, animus a dilectione torpescat.

R. Tempus est. 159.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mulier, quæ erat in civitate peccatrix, stans retro secus pedes Domini, lacrymis coepit rigare pedes ejus, & capillis capitis suis tergebat, & deosculabatur pedes ejus, & unguento urgebat.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalter. 55. Oratio.

Propterea, quæsumus omnipotens Deus: ut observationes sacras annua devotione recolentes, & corpore tibi placeamus & mente. Per Dominum nostrum.

Et dicitur per Horas diei tantum.

In Vesperis, nisi fiat de Festo ix. Lctionum dicuntur Preces Ferales, 123. Oratio Dominica præterita.

S A B B A T O

Quatuor Temporum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio i.

Cap. 13.

In illo tempore: Dicebat Jesus turbis hanc similitudinem: Arborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua, & venit quærens fructum in illa, & non invenit. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homil. 31. in Evangel.

Dominus ac Redemptor noster per Evangelium suum aliquando verbis, aliquando rebus loquitur: aliquando aliud verbis, atque aliud rebus: aliquando autem hoc verbis, quod rebus. Duas etenim res ex Evangelio, fratres, audistis: ficulneam infructuosam, & mulierem curvam: & utrique rei est pietas impensa. Illud autem dixit per similitudinem: istud egit per exhibitionem. Sed hoc significat ficulnea infructuosa, quod mulier inclinata: & hoc ficulnea reervata, quod mulier erecta.

R. Tribulationes. 161.

Lectio ii.

Quid arbor fici, nisi humanam naturam designat? Quid mulier inclinata, nisi eandem naturam significando denuntiat? Quæ & bene plantata est sicut ficus & bene creata sicut mulier: sed in culpam propria sponte lapsa, neque fructum servat operationis, neque statum rectitudinis. Ad peccatum quippe ex voluntate corruens, quia fructum obedientiæ ferre noluit, statum rectitudinis amisit. Quæ ad Dei similitudinem condita, dum in sua dignitate non persistit, quod plantata vel creata fuerat, servare contempsit. Tertio dominus vineæ ad ficulneam venit, quia naturam generis humani ante legem, sub lege,

Se, sub grátia expectándo, admonéndo, visitándo requisivit.

R. Omni témpore. 163.

Lectio iii.

Venit ante legem, quia per naturálem intelléctum quid unusquisque exemplo sui, quáliter erga próximum ágere debuisset, innotuit. Venit in lege, quia præcipiéndo dócuit. Venit post legem per grátiam, quia pietátis suæ præsentiam exhibéndo monstrávit. Sed tamen in tribus annis fructum se non invenisse conquératur: quia quorúmdam pravórum mentes nec inspiráta lex naturalis corrigit, nec præcepta erúdiunt, nec Incarnatiónis ejus miracula convértunt. Quid vero per cultórem vineæ, nisi præpositórum ordo exprimitur? Qui dum præfunt Ecclesiæ, mínimus Domínice vineæ curam gerunt.

R. Memor esto fili. 162.

Ad Benedictus, Antiphona.

Illumináre Dómine iis, qui in ténebris sedent, & dirige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 55.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per continentiam salutárem corpóribus medéris & méntibus: majestátem tuam súpplices exorámus; ut pia jejuniántium deprecatione placátus, & præsentia nobis subsidia

tribuas & futúra. Per Dóminum nostrum.

Et dicitur per Horas diei sanctorum.

S A B B A T O

ante Dominicam quartam.

Septembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Adonai, Dómine Deus magne & mirábilis, qui dedisti salutem in manu fémínæ, exáudi preces servórum tuórum.

D O M I N I C A I V.

Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Judith.

Lectio i. Cap. 1. & 2.

Arphaxad itaque rex Medórum subjugáverat multas gentes Império suo: & ipse ædificávit civitátem potentíssimam, quam appellávit Ecbátanis, ex lapídis quadrátis & sectis: fecit muros ejus in altitúdinem cubitórum septuaginta, & in latitúdinem cubitórum triginta; turrets vero ejus posuit in altitúdinem cubitórum centum. Per quadrum vero earum latus utrúmqve vicenórum pedum spátio tendebátur: posuitque portas ejus in altitúdinem turrium: & gloriabátur quasi potens in poténtia exercitus sui & in glória quadrigárum suárum.

R. Adonai Dómine Deus magne & mirábilis, qui dedisti salutem in manu fémínæ, * Exáudi preces servórum tuórum. ¶. Benedictus es Dómine, qui non derelínquis præ-

presumentes de te, & de sua virtute gloriantes humilias. Exaudi preces.

Leſſio ii.

ANno igitur duodécimo regni sui, Nabuchodónosor rex Assyriorum, qui regnabat in Nínive civitate magna, pugnavit contra Arphaxad & obtinuit eum in campo magno, qui appellatur Rágau, circa Euphráten & Tigrin & Jádason, in campo Erioch regis Elicórum. Tunc exaltatum est regnum Nabuchodónosor & cor ejus elevatum est: & misit ad omnes, qui habitabant in Cilicia & Damasco & Líbano, & ad gentes, quæ sunt in Carmélo & Cedar, & inhabitantes Galilæam in campo magno Esdrelon, & ad omnes, qui erant in Samaria & trans flumen Jordánem usque ad Jerúsalem, & omnem terram Jesse, quousque perveniátur ad terminos Æthiopiæ.

R. Tribulationes civitatum audivimus, quas passæ sunt, & defecimus; timor & hebetudo mentis cecidit super nos & super líberos nostros: ipsi montes nolunt recipere fugam nostram: * Dómine miserere. **V.** Peccávimus cum pátribus nostris, injúste egimus, iniquitatem fecimus. Dómine.

Leſſio iii.

AD hos omnes misit nuncios Nabuchodónosor rex Assyriorum: qui omnes

uno ánimo contradixerunt & remisérunt eos vácuos, & sine honóre abjecérunt. Tunc indignátus Nabuchodónosor rex advérsus omnem terram illam, jurávit per thronum & regnum suum, quod defénderet se de ómnibus regiónibus his. Anno tertiodécimo Nabuchodónosor regis, vigésima & secúnda die mensis primi, factum est verbum in domo Nabuchodónosor regis Assyriorum, ut defénderet se. Vocavítque omnes majóres natu, omnesque duces, & bellatóres suos, & hábuit cum eis mystérium consílii sui: dixitque cogitationem suam in eo esse, ut omnem terram suo subjugáret império.

R. Benedicat te Dóminus in virtute sua, qui per te ad nihilum redégit inimícos nostros: * Ut non deficiat laus tua de ore hóminum.

V. Benedíctus Dóminus, qui creávit cælum, & terram; quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut non. Glória Patri. Ut non.

In secundo Necturno.

Ex libro S. Ambrósii Episcopi de Elía, & jejúnio.

Leſſio iv. Cap. 9.

Poténtes vinum prohibéntur bsbere, ne cum bsberrint, obliviscántur sapiéntiam. Dénique bibébant vinum in ebrietáte poténtes, quí Holoférni príncipi militiæ regis Assyriorum se trádere gestiebant: sed non bibébat fémina Ju-

Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis suæ, præter festórum diérum solemnitates. His armis munita processit, & omnem Assyriórum circumvenit exercitum. Sobrii vigóre consilii abstulit Holoférnis caput, servávit pudicitiam, victóriam reportávit.

R. Nos álium Deum nescimus præter Dóminum, in quo sperámus: * Qui non despícit nos, nec ámovet salutem suam a génere nostro. V. Indulgéntiam ipsius fufis lácrymis postulémus, & humiliémus illi ánimas nostras. Qui.

Lectio v.

Hæc enim succíncta jejúnio in castris prætendebat aliénis: ille vino sepúltus jacébat, ut íctum vúlneris sentire non possit. Itaque unius multeris jejúnium innúmeros stravit exercitus Assyriórum. Esther quoque púlchrior facta est jejúnio: Dóminus enim grátiam sobriæ mentis augébat. Omne genus suum, idest, totum pópulum Judæórum, a persecutiónis acerbitáte liberávit, ita ut regem sibi fáceret esse subjéctum.

R. Dominátor Dómine cælórum & terræ, creátor aquárum, Rex univérse creatúræ, * Exáudi oratióem servórum tuórum. V. Tu, Dómine, cui humílium semper, & mansuetórum placuit deprecátio. Exáudi.

Lectio vi.

Itaque illa, quæ tríduo jejúnávit continuo, & cor-

pus suum aqua lavit, plus placuit, & vindictam retulit. Aman autem, dum se regáli jactat convivio: inter ipsa vina poenam suæ ebrietátis exólvit. Est ergo jejúnium reconciliatiónis sacrificium, virtútis incrementum, quod fecit étiam féminas fortióres augmento grátiae. Jejunium nescit fœneratórem, non fortem fœnoris novit, non rédolet usúras mensa jejúnantium: étiam ipsis jejúnium convivíis dat grátiam. Dulcióres post famem épulæ sunt, quæ assiduitáte fastidio sunt, & diutúrna continuatióne viléscunt. Condimentum cibi jejúnium est. Quanto avidior appeténtia, tanto esca jucúndior.

R. Dómine Deus, qui cónteris bella ab infitio, éleva bráchium tuum super Gentes, quæ cógitant servis tuis mala: * Et dextera tua glorificétur in nobis. V. Allide virtutem eórum in virtute tua: cadat robur eórum in iracúndia tua. Et dextera.

Glória Patri. Et dextera.

R. vii. Cónfórta me, Rex, Sanctorum principátum tenens: * Et da sermónem rectum, & bene sonántem in os meum. V. Dómine, Rex univérse potestátis, convérte consílium eórum super eos. Et da sermónem.

R. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álium * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dñs Deus Sábaoth: * Plenus est

est omnis terra glória ejus .
 y. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus Sanctus & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

F E R I A S E C U N D A .

De libro Judith.

Leſſio i.

Cap. 4.

Filii Israel, qui habitabant in terra Juda, timuérunt valde a fácie Holoférnis. Tremor, & horror invásit sensus eórum, ne hoc fáceret Jerúsalem, & templo Dómini, quod fécerat cæteris civitatibus, & templis eárum. Et misérunt in omnem Samáriam per circúitum usque Jéricho: & præoccupavérunt omnes vértices móntium: & muris circumdedérunt vicos suos, & congregavérunt fruménta in præparatióem pugne.

R. Adonai Dómine. 166.

Leſſio ii.

Sacérdos étiam Elſachim scripsit ad univérſos, qui erant contra Eſdrelon, quæ est contra fáciem campi magni juxta Dóthain, & univérſos, per quos viæ tránsitus esse póterat, ut obtinérent ascénſus móntium, per quos via esse póterat ad Jerúsalem: & illic custodírent, ubi angústum iter esse póterat inter montes. Et fecérunt filii Israel secúndum quod constitúerat eis sacérdos Dómini Elſachim. Et clamávit omnis pópulus ad Dóminum instantia magna, & humiliavérunt ánimas suas in jesú-

Pars Antiqua.

niis, & oratióibus, ipsi, & mulſeres eórum.

R. Tribulationes. 167.

Leſſio iii.

ET induérunt se sacerdotes ciliciis, & infántes prostravérunt contra fáciem templi Dómini, & altáre Dómini operuérunt cilicio: & clamavérunt ad Dóminum Deum Israel unánſimter, ne daréntur in prædam infántes eórum, & uxóres eórum in divisióem, & civitátes eórum in exterminium, & sancta eórum in pollutióem, & fierent oppróbrium Géntibus. Tunc Elſachim, sacerdos Dómini magnus, circúſvit omnem Israel, allocutúsque est eos, dicens: Scitóte, quóniam exáudiet Dóminus preces vestras, si manéntes permanséritis in jesúniis, & oratióibus in conspéctu Dómini.

R. Benedícat te. 167.

F E R I A T E R T I A .

De libro Judith.

Leſſio i.

Cap. 8.

ET factum est, cum audisset hæc verba Judith vídua, quæ erat filia Merári, filii Idox, filii Joseph, filii Ozæ, filii Elai, filii Jamnor, filii Gédeon, filii Ráphaim, filii Achítob, filii Melchíæ, filii Enan, filii Nathansæ, filii Saláthiel, filii Símeon, filii Ruben, & vir ejus fuit Manáſſes, qui mórtuus est in diébus messis hordeáceæ: instábat enim super alligántes manípulos in

H cam.

campo, & venit æstus super caput ejus, & mortuus est in Bethulia civitate sua, & sepultus est illic cum patribus suis. Erat autem Judith relicta ejus vidua jam annis tribus & mensibus sex.

Æ. Nos alium Deum. 168.

Lectio ii.

ET in superioribus domus suæ fecit sibi secretum cubiculum, in quo cum puellis suis clausa morabatur: & habens super lumbos suos cilicium, jejunabat omnibus diebus vite suæ, præter sabbata, & neomenias, & festa domus Israel. Erat autem elegantis aspectu nimis cui vir suus reliquerat divitias multas, & familiam copiosam, ac possessiones armentis boum, & gregibus ovium plenas. Et erat hæc in omnibus famosissima, quoniam timebat Dominum valde, nec erat qui loqueretur de illa verbum malum.

Æ. Dominator Domine. 168.

Lectio iii.

HÆc itaque cum audisset, quoniam Ozias promississet, quod transacto quinto die traderet civitatem, misit ad presbyteros Chabri, & Charmi. Et venerunt ad illam, & dixit illis: Quod est hoc verbum, in quo consensit Ozias, ut tradat civitatem Assyriis, si intra quinque dies non venerit vobis adjutorium? Et qui estis vos, qui tentatis Dominum?

Æ. Domine Deus. 168.

F E R I A Q U A R T A

De libro Judith.

Lectio i.

Cap. 10.

FActum est autem, cum cessaret clamare ad Dominum, surrexit de loco, in quo jacuerat prostrata ad Dominum. Vocavitque abram suam, & descendens in domum suam, abstulit a se cilicium, & exiit se vestimentis viduitatis suæ, & lavit corpus suum, & unxit se myrræ optimo, & discriminavit crinem capitis sui, & imposuit mitram super caput suum, & induit se vestimentis jucunditatis suæ, induitque sandalia pedibus suis, assumpsitque dextraliola, & blia, & inanes, & annulos, & omnibus ornamentis suis ornavit se. Cui etiam Dominus contulit splendorem.

Æ. Conforta me Rex, sanctorum principatum tenens: * Et da sermonem rectum: & bene sonantem in os meum. ¶ Domine, Rex universæ potestatis, converte consilium eorum super eos. Et da sermonem.

Lectio ii.

FActum est autem, cum descenderet montem circa ortum diei, occurrerunt ei exploratores Assyriorum, & tenuerunt eam, dicentes: Unde venis? Aut quo vadis? Quæ respondit: Filia sum Hebræorum; ideo ego fugi a facie eorum, quoniam futurum agnovi, quod dentur vobis in depredationem, pro eo quod

quod contemnentes vos, noluerunt ultro tradere seipsos, ut invenirent misericordiam in conspectu vestro.

R. Tribulationes civitatem addivimus quas passæ sunt, & defecimus: timor, & hebetudo mentis cecidit super nos, & super liberos nostros: ipsi montes nolunt recipere fugam nostram: * Domine, miserere. **V.** Peccavimus cum patribus nostris, iniuste egimus, iniquitatem fecimus. Domine.

Lectio iii.

Duxeruntque illam ad tabernaculum Holofernis, annuntiantes eam. Cumque intrasset ante faciem ejus, statim captus est in suis oculis Holofernis. Dixeruntque ad eum satellites ejus: Quis contemnat populum Hebræorum, qui tam decoras mulieres habent, ut non pro his merito pugnare contra eos debeamus? Videns itaque Judith Holofernem sedentem in conopæo, quod erat rex purpura, & auro, & smaragdo, & lapidibus pretiosis intextum; & cum in faciem ejus intenderet, adoravit eum, prosternens se super terram.

R. Benedicat te Dominus in virtute sua, qui per te ad asilum redégit inimicos nostros: * Ut non deficiat laus tua de ore hominum.

V. Benedictus Dominus, qui movit caelum, & terram: quia hodie nomen tuum ita

magnificavit. Ut non deficiat Glória Patri. Ut non deficiat

F E R I A Q U I N T A .

Si hac fuerit ultima Hebdomada Septembris, hac nocte ponatur liber Escher cum sua historia, ut infra in Dominica quinta hujus mensis, 173. Et legatur de eo etiam duobus sequentibus diebus. Quod si hoc triduo non occurrat Feria, in qua possunt poni Responsoria, eo anno omittuntur.

Si vero non fuerit ultima Hebdomada, leguntur sequentes Lectiones.

De libro Judith.

Lectio i.

Cap. 12. 4

ET factum est, in quarto die Holofernis fecit cenam servis suis, & dixit ad Vagao eunuchum suum; Vade, & suade Hozoram illam, ut sponte consentiat habitare mecum. Fordum est enim apud Assyrios, si femina irrideat virum, agendo, ut immunis ab eo transeat. Tunc introivit Vagao ad Judith, & dixit: Non vereatur bona puella introire ad dominum meum, ut honorificetur ante faciem ejus, ut manducet cum eo, & bibat vinum in jucunditate. Cui Judith respondit: Quæ ego sum, ut contradicam domino meo?

R. Adorai Dominum. 166.

Lectio ii.

Cap. 13.

UT autem sero factum est, festinaverunt servi illius ad hospitia sua, & conclusit Vagao ostia cubiculi, & abiit.

H 2 Erant

Erant autem omnes fatigati a vino: eratque Judith sola in cubiculo. Porro Holofernes jacebat in lecto, nimia ebrietate sopitus. Dixitque Judith puellæ suæ ut staret foris ante cubiculum, & observaret. Stetitque Judith ante lectum, orans cum lacrymis, & labiorum motu in silentio, dicens: Confirma me, Domine Deus Israel, & respice in hac hora ad opera manuum mearum, ut sicut promisisti, Jerúsalem civitatem tuam erigas: & hoc, quod credens per te posse fieri cogitavi, perficiam.

R. Tribulationes. 167.

Lectio iii.

ET cum hæc dixisset, accessit ad columnam, quæ erat ad caput lectuli ejus, & pugionem ejus, qui in ea ligatus pendebat, exsolvit. Cumque evaginasset illum, apprehendit comam capitis ejus & ait: Confirma me, Domine Deus in hac hora. Et percussit bis in cervicem ejus, & abscidit caput ejus: & abstulit conopæum ejus a columnis, & evolvit corpus ejus truncum. Et post pusillum exivit, & tradidit caput Holofernæ ancillæ suæ, & jussit, ut mitteret illud in peram suam.

R. Benedicat te. 167.

F E R I A S E X T A .

De libro Judith.

Lectio i.

Cap. 15.

Cumque omnis exercitus decollatum Holofernem

audisset, fugit mens, & consilium ab eis, & solo tremore, & metu agitati fugæ præsidium sumunt, itaut nullus loqueretur cum proximo suo, sed inclinato capite, relictis omnibus, evadere festinabant Hebræos, quos armatos super se venire audiebant, fugientes per vias camporum, & semitas collium. Videntes itaque filii Israel fugientes, secuti sunt illos. Descenderuntque clangentes tubis, & ululantes post ipsos.

R. Nos alium Deum. 168.

Lectio ii.

Misit itaque Ozias nuntios per omnes civitates, & regiones Israel: Omnibus itaque regio, omnisque urbs electam juventutem armatam misit post eos, & persecuti sunt eos in ore gladii, quousque pervenirent ad extremitatem finium suorum. Reliqui autem, qui erant in Bethulia, ingressi sunt castra Assyriorum; & prædam, quam fugientes Assyrii reliquerant abstulerunt, & onustati sunt valde.

R. Dominator Domine. 168.

Lectio iii.

Joachim autem summus Pontifex, de Jerúsalem venit in Bethuliam, cum universis presbyteris suis, ut videret Judith. Quæ cum exisset ad illum, benedixerunt eam omnes una voce, dicentes: Tu gloria Jerúsalem, tu lætitia Israel, tu honorificentia populi nostri, quia fecisti valde

alter, & confortatum est cor
rum: eo quod castitatem amá-
veris, & post virum tuum,
alteram nescieris: ideo, &
manus Dómini confortávit
te, & ideo eris benedicta
in ætérnum. Et dixit omnis
pópulus: fiat, fiat.

Æ. Dómine Deus. 168.

S A B B A T O.
de libro Judith.

Lectio i. Cap. 16. c.

ET factum est post hæc,
omnis pópulus post vi-
ctóriam venit in Jerúsalem
adoráre Dóminum: & mox
ut purificáti sunt, obtulerunt
omnes holocáusta, & vota, &
repromissiones suas. Porro Ju-
dith univérsa vasa béllica Ho-
loférnis, quæ dedit illi póp-
ulus, & conopéum, quod ipsa
sustulerat de cubili ipsíus, ob-
tulit in anáthema obliviónis.

Lectio ii.

ERat autem pópulus ju-
cúndus secúndum faciém
sanctorum, & per tres menses
gáudium hujus victóriæ cele-
brátum est cum Judith. Post
dies autem illos unusquisque
rediit in domum suam: & Ju-
dith magna facta est in Bethú-
lia, & præclárior erat univé-
rsæ terræ Israel. Erat étiam
virtuti cástitas adjúcta, itaut
non cognósceret virum omni-
bus diébus vitæ suæ, ex quo
defunctus est Manásses vir ejus.
Erat autem diebus festis pro-
cedens cum magna glória.

Lectio iii.

Mansit autem in domo
viri sui annos centum

quinque, & dimisit Abram
suam lîberam; & defuncta
est, ac sepulta cum viro suo
in Bethúlia. Luxitque illam
omnis pópulus diébus septem.
In omni autem spátio vitæ
ejus non fuit qui perturbá-
ret Israel, & post mortem
ejus annis multis. Dies au-
tem victóriæ hujus festivitá-
tis ab Hebræis in número
sanctorum diérum accipitur,
& colitur a Judæis ex illo
témpace usque in præsentem
diem.

S A B B A T O

ante Dominicam quintam
Septembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, Rex omnípotens,
in ditiónē tuā cuncta sunt pō-
sita, & non est qui possit tuæ
resistere voluntati.

D O M I N I C A V.

Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Esther.

Lectio i. Cap. i.

IN diébus Assuérí, qui re-
gnávit ab India usque Æ-
thiopiám super centum vigin-
ti septem provincias, quando
sedit in solio regni sui, Susán
civitas regni ejus exórdium
fuit. Tértio igitur anno im-
périi sui fecit grande conví-
vium cunctis princípibus, &
púeris suis, fortíssimis, Per-
sárum, & Medórum inclý-
tis, & Præfécis provinciá-
rum coram se, ut osténderet
divítias glóriæ regni sui, ac
magnitúdinem atque jactán-
tiam poténtiæ suæ multo tén-

H 3 po.

pore, centum videlicet & octoginta diebus.

R. Domine mi Rex omnipotens, in ditione tua cuncta sunt posita, & non est, qui possit resistere voluntati tue:

* Libera nos propter nomen tuum. V. Exaudi orationem nostram, & converte luctum nostrum in gaudium. Libera.

Lectio ii.

Cumque implerentur dies convivii, invitavit omnem populum, qui inventus est in Susa, a maximo usque ad minimum: & iussit septem diebus convivium preparari in vestibulo horti, & nemoris, quod regio cultu, & manu constitum erat. Et pendebant ex omni parte tentoria aërii coloris, & carbasini, ac hyacinthini, sustentata funibus byssinis, atque purpureis qui eburneis circulis inserti erant & columnis marmoreis fulciebantur. Lectuli quoque aurei, & argentei, super pavimentum smaragdino, & pario stratum lapide, dispositi erant: quod mira varietate pictura decorabat.

R. Conforta me Rex, Sanctorum principatum tenens.

* Et da sermonem rectum, & bene sonantem in os meum.

V. Domine, Rex universae potestatis, converte consilium eorum super eos. Et da.

Lectio iii.

Bibebant autem, qui invitati erant aureis poculis, & aliis, atque aliis vasis cibi inferebantur. Vinum quo-

que, ut magnificentia regis dignum erat, abundans, & precipuum ponebatur. Nec erat, qui nolentes cogeret ad bibendum, sed sicut rex statuerat, proponens mensis singulos de principibus suis, ut sumeret unusquisque quod vellet. Vasthi quoque regina fecit convivium feminarum in palatio, ubi rex Assuerus manere consueverat.

R. Spem in alium numquam habui, praeterquam in te, Deus Israel: * Qui irasceris, & propitius eris, & omnia peccata hominum in tribulatione dimittis.

V. Domine Deus, creator caeli, & terrae, respice ad humilitatem nostram. Qui. Gloria Patri. Qui.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiorum S. Ambrosii Episcopi.

Lib. 3. cap. 15. Lectio 1°.

Quid Esther regina? nonne, ut populum suum periculo erueret (quod erat decorum, atque honestum) morti se obtulit, nec immittis regis trepidavit furor? Ipse quoque rex Persarum ferox, atque tumido corde, tamen decorum iudicavit, indici insidiarum, quae sibi paratae forent, gratiam representare, populumque liberum a servitute eripere, erigere neci, nec parcere neci ejus, qui tam indecora suasset. Denique quem secundum a se, ac precipuum inter omnes amicos haberet, cruci-

tra-

~~malitia~~, quod debonestatum
in eius fraudulentis consiliis
inadvertisset.

R. Memento mei Domine
Deus in bonum; * Et ne de-
leas miserationes meas, quas
feci in domo Dei mei, &
in caeremoniis eius. *ψ.* Re-
cordare mei, Domine Deus
meus. Et ne deleas.

Lesio v.

Cap. 16.

EA enim amicitia proba-
bilis, quæ honestatem
tuetur, præferenda sane opi-
bus, honoribus, potestatibus:
honestati vero præferri non
solet, sed honestatem sequi.
Qualis fuit Jónatha, qui pro
pietate nec offensam patris,
nec salutis periculum fugie-
bat. Qualis fuit Achimelech,
qui pro hospitalis gratiæ
officiis necem potius sibi,
quam proditióem fugientis
amici, subeundam arbitrabá-
tur. Nihil igitur præferen-
dum honestati: quæ tamen
æ amicitie studio prætereá-
tur, etiam hoc Scriptura ad-
monet.

R. Tribulationes civitatum
audivimus, quas passæ sunt,
& defecimus: timor & he-
beredo mentis cecidit super
nos, & super liberos no-
stros: ipsi montes nolunt re-
cipere fugam nostram: * Dó-
mine, miserere. *ψ.* Peccá-
vimus cum patribus nostris,
injuste egimus, iniquitatem
fecimus. Domine.

Lesio vi.

Sunt enim pleræque phi-
losophorum quæstiones:

Utrum amici causa quisquam
contra patriam sentire, nec
ne, debeat, ut amico obé-
diat: Utrum opórteat ut fi-
dem deferat, dum indulget,
atque inténdit amici commo-
ditálibus. Et Scriptura, qui-
dem ait: Clava, & gladius,
& sagitta ferrata: sic homo
est testimóniam dans falsum
advérsus amicum suum. Sed
considera quid ástruat. Non
testimónium reprehéndit di-
ctum in amicum, sed falsum
testimónium. Quid enim si
Dei causa, quid si patriæ co-
gátur aliquis dicere testimó-
nium? Numquid præponde-
rare debet amicitia Religióni,
præponderare charitati
vítium?

R. Benedicat te Dóminus in
virtute sua, qui per te ad
níhilum redégit inimícos no-
stros, * Ut non deficiat laus
tua de ore hóminum.

ψ. Benedíctus Dóminus, qui
creávit cælum, & terram:
quia hódie nomen tuum ita
magnificávit. Ut non.

Glória Patri. Ut non.

R. vii. Nos álium Deum ne-
scimus præter Dóminum, in
quo sperámus: * Qui non
déspicit nos, nec ámovet sa-
lútem suam a genere nostro.

ψ. Indulgéntiam ipsius fufis
lácrymis postulémus, & hu-
miliémus illi ánimas no-
stras. Qui non déspicit.

R. viii. Duo Séraphim cla-
mábant alter ad álterum:
* Sanctus, Sanctus, Sanctus
Dóminus Deus Sábaoth: * Ple-

na est omnis terra glória ejus. ¶ Tres sunt, qui testimonium dant in celo; Pater, Verbum, & Spiritus Sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus.

Glória Patri. Plena.

F E R I A S E C U N D A .

De libro Esther.

Leſſio i.

Cap. 2.

E Rat vir Judæus in Susan civitate, vocabulo Mardochæus, filius Jair, filii Sémei, filii Cis, de stirpe Jémini, qui translatus fuerat de Jerúsalem eo tempore, quo Jechoniam regem Juda Nabuchodonosor rex Babylónis transfúlerat, qui fuit nutritius filie fratris sui Edissæ, quæ áltero nomine vocabátur Esther, & utrúmque paréntem amiserat: pulchra nimis, & decóra facie. Mortuissque patre ejus, ac matre, Mardochæus sibi eam adoptávit in filiam.

℞. Dómine mi Rex. 174.

Leſſio ii.

CUmque percrebisset regis impérium, & juxta mandátum illius multæ pulchræ vírgines adduceréntur Susan, & Egéo traderéntur eunúcho; Esther quoque inter cæteras puéllas ei trádita est, ut servaretur in número feminárum. Quæ plácuit ei, & invénit grátiam in conspéctu illius. Et præcéptit eunúcho, ut acceleráret mundum mulsebre, & tráderet ei partes suas, &

septem puéllas speciosíssimas de domo regis, & tam ipsam, quam pedissequas ejus ornáret, atque excóleret. Quæ nóluit indicáre ei pulpum, & pátriam suam. Mardochæus enim præcéperat ei, ut de hac re omnino reticéret: qui deambulábat quotidie ante vestibulum domus, in qua eléctæ vírgines servabántur, curam agens salutis Esther.

℞. Conforta me Rex. 174.

Leſſio iii.

E Volúto autem tempore per órđinem, instábat dies, quo Esther filia Abihail fratris Mardochæi, quam sibi adoptáverat in filiam, debéret intráre ad regem. Quæ non quæsit muliebrem cultum, sed quæcúmque voluit Egéus eunúchus custos vírginum, hæc ei ad ornátum dedit. Erat enim formósa valde, & incredíbili pulchritúdine, ómnium óculis gratiósa, & amábilis videbátur. Ducta est itaque ad cubículum regis Assuéri mense décimo, qui vocátur Tebet, séptimo anno regni ejus. Et adamávit eam rex plus quam omnes mulieres, habuitque grátiam, & misericórdiam coram eo super omnes mulieres, & pósuit diadéma regni in cápite ejus, fecitque eam regnáre in loco Vasthi.

℞. Spem in álium numquam habui. 174.

F. E.

F E R I A T E R T I A.

De libro Esther.

Lectio i.

Cap. 3.

Post hæc rex Assuérus exaltavit Aman filium Amadathi, qui erat de stirpe Agag: & posuit solium ejus super omnes principes quos habebat. Cunctique servi regis, qui in foribus palatii versabantur, flectebant genua, & adorabant Aman: sic enim præceperat eis Imperator. Solus Mardocheus non flectebat genua, neque adorabat eum. Cui dixerunt pueri regis, qui ad fores palatii præsidebant: Cur præter ceteros non observas mandatum regis?

R. Memento mei. 175.

Lectio ii.

Cumque hoc crebrius dicerent & ille noller audire, nuntiaverunt Aman, scilicet cupientes utrum perseveraret in sententia: dixerunt enim eis se esse Judæum. Quod cum audisset Aman, & experimento probasset, quod Mardocheus non flecteret sibi genu, nec se adoraret, iratus est valde, & pro nihilo duxit in unum Mardocheum mittere manus suas.

R. Tribulationes. 175.

Lectio iii.

Audierat enim quod esset gentis Judææ: magisque voluit omnem Judæorum, qui erant in regno Assuéri, perdere nationem. Mense primo (cujus vocabu-

lum est Nisan) anno duodecimo regni Assuéri: missa est fors in urnam, quæ Hebræice dicitur Phur, coram Aman, quo die, & quo mense gens Judæorum deberet interfici: & exivit mensis duodecimus, qui vocatur Adar.

R. Benedicat te. 175.

F E R I A Q U A R T A.

De libro Esther.

Lectio i.

Cap. 4.

Quæ cum audisset Mardocheus, scidit vestimenta sua, & indutus est sacco, spargens cinerem capiti, & in platea mediæ civitatis voce magna clamabat, ostendens amaritudinem animi sui, & hoc ejulatu usque ad fores palatii gradiens. Non enim erat licitum indutum sacco aulam regis intrare. In omnibus quoque provinciis, oppidis, ac locis, ad quæ crudèle regis dogma pervenerat, plangens ingens erat apud Judæos, jejunium, ululatus, & fletus, sacco, & cinere multis pro strato utentibus. Ingressæ autem sunt puellæ Esther, & eunuchi, nuntiaveruntque ei. Quod audiens consternata est, & vestem misit, ut ablato sacco, induerent eum, quam accipere noluit. Accitoque Athac eunúcho, quem rex ministrum ei dederat, præcepit ei, ut iret ad Mardocheum, & disceret ab eo, cur hoc faceret.

H 5 R. Nos

R. Nos alium Deum nescimus, præter Dominum, in quo speramus: * Qui non despicit nos, nec amovet salutem suam a genere nostro. V. Indulgentiam ipsius fufus lacrymis postulamus, & humiliemus illi animas nostras. Qui non despicit.

Leſtio ii.

Egreſſusque Athac, ivit ad Mardocheum ſtantem in platea civitatis ante ostium palatii: qui indicavit ei omnia, quæ acciderant, quomodo Aman promississet, ut in thesauros regis pro Judæorum nece inferret argentum. Exemplar quoque edicti, quod pendebat in Susan, dedit ei, ut reginæ ostenderet, & moneret eam, ut intraret ad regem, & deprecaretur eum pro populo suo. Regreſſus Athac, nuntiavit Esther omnia, quæ Mardocheus dixerat. Quæ respondit ei, & jussit ut diceret Mardocheo: Omnes servi regis, & cunctæ, quæ sub ditione ejus sunt, non sunt provinciæ, quod sive vir, sive mulier, non vocatus, interius atrium regis intraverit, absque ulla cunctatione statim interficiatur, nisi forte rex auream virgam ad eum tetenderit pro signo clementiæ, atque ita possit vivere. Ego igitur quomodo ad regem intrare poterō, quæ triginta jam diebus non sum vocata ad eum.

R. Conferta me Rex, san-

ctorum principatum tenets; * Et da sermonem rectum, & bene sonantem in os meum. V. Domine, Rex universæ potestatis, converte consilium eorum super eos. Et da.

Leſtio iii.

Quod cum audisset Mardocheus, rursus mandavit Esther, dicens: Ne putres, quod animam tuam tantum liberes, quia in domo regis es præ cunctis Judæis: si enim nunc silueris, per aliam occasionem liberabuntur Judæi: & tu, & domus patris tui peribitis. Et quia novit utrum idcirco ad regnum veneris, ut in tali tempore parareris? Rursusque Esther hæc Mardocheo verba mandavit: Vade & congrega omnes Judæos, quos in Susan repereris, & orate pro me. Non comedatis, & non bibatis tribus diebus, & tribus noctibus: & ego cum ancillis meis similiter jejunabo, & tunc ingrediar ad regem contra legem faciens, non vocata, tradensque me morti, & periculo. Ivit itaque Mardocheus, & fecit omnia, quæ ei Esther præceperat.

R. Spem in alium nunquam habui, præterquam in te Deus Israel: * Qui irasceris, & propitius eris, & omnia peccata hominum in tribulatione dimittis.

V. Domine, Deus creator celi, & terræ, respice ad humilitatem nostram. Qui.

Gloria Patri. Qui.

F E

F E R I A Q U I N T A .

De libro Esther.

Lectio i.

Cap. 5.

Die autem tertia induta est Esther regalibus vestimentis, & stetit in atrio domus regie, quod erat interius, contra basilicam regis: at ille sedebat super solium suum in consistorio palatii contra ostium domus. Cumque vidisset Esther reginam stantem, placuit oculis ejus, & extendit contra eam virgam auream, quam tenebat manu. Quæ accedens, osculata est summitatem virgæ ejus. Dixitque ad eam rex: Quid vis Esther regina? quæ est petitio tua? etiam si dimidiam partem regni petieris, dabitur tibi. At illa respondit: Si regi placeat, obsecro ut venias ad me hodie, & Aman tecum ad convivium, quod paravi. Statimque rex: Vocate, inquit, cito Aman, ut Esther obediat voluntati.

R. Domine mi Rex. 174.

Lectio ii.

Egressus est itaque illo die Aman latus, & alacet. Cumque vidisset Mardochæum sedentem ante fores palatii, & non solum non assurrexisse sibi, sed nec motum quidem de loco sessionis suæ, indignatus est valde: & diffinulata ira, reversus in domum suam, convocavit ad se amicos suos, & Zares uxorem suam: & exposuit illis magnitudinem divitiarum suarum,

filiorumque turbam, & quanta eum gloria super omnes principes, & servos suos rex elevarat. Et post hæc ait: Regina quoque Esther nullum alium vocavit ad convivium cum rege, præter me, apud quam etiam cras cum rege pransurus sum. Et cum hæc omnia habeam, nihil me habere puto, quamdiu videro Mardochæum Judæam sedentem ante fores regias.

R. Conforta me Rex. 174.

Lectio iii.

Responderuntque ei Zares uxor ejus, & cæteri amici: Jube parari excelsam trabem, habentem altitudinis quinquaginta cubitos, & dic mane regi ut appendatur super eam Mardochæus: & sic ibis cum rege lætus ad convivium. Placuit ei consilium, & jussit excelsam parari crucem.

R. Spem in alium. 147.

F E R I A S E X T A .

De libro Esther.

Lectio i.

Cap. 6.

Noctem illam duxit rex insomnem, jussitque sibi afferri historias: & annales priorum temporum. Quæ cum illo præsentem legerentur: ventum est ad illum locum, ubi scriptum erat, quomodo nuntiasset Mardochæus insidias Bagothan, & Thares eunuchorum, regem Assuerum jugulare cupientium. Quod cum audisset rex, ait: Quid pro hac fide honoris,

H 6 ac

ac præmii Mardochæus consecutus est? Dixérunt ei servi illius, ac ministri: Nihil omnino mercédis accépit. Statimque rex: Quis est, inquit, in átrio? Aman quippe intérius átrium domus régis intráverat, ut suggéret regi, & jubéret Mardochæum affigi patibulo, quod ei fúerat præparátum. Respondérunt púeri: Aman stat in átrio: Dixitque rex: Ingrediátur.

R. Meménto mei. 175.

Lectio ii.

Cumque esset ingréssus, ait illi: Quid debet fieri viro, quem rex honoráre desiderat? Cógitans autem in corde suo Aman, & réputans quod nullum álium rex, nisi se vellet honoráre, respondit: Homo quem rex honoráre cupit, debet indui véstibus régiis, & impóni super equum, cui de sella regis est, & accípere régium diadéma super caput suum, & primus de régiis princípibus, ac tyránnis téneat equum ejus, & per platéam civitátis incédens clamet, & dicat: Sic honorábitur, quemcúmque volúerit rex honoráre.

R. Tribulationes. 175.

Lectio iii.

Dixitque ei rex: Festína, & sumpta stola, & equo fac, ut locútus es, Mardochæo Judæo, qui sedet ante fores palátii. Cave, ne quidquam de his, quæ locútus es, prætermittas. Tulit itaque

Aman stolam, & equum indutúmque Mardochæum in platéa civitátis, & impósitum equo præcedébat, atque clamábat: Hoc honóre condígnus est, quemcúmque rex volúerit honoráre. Reversúque est Mardochæus ad januam palátii: & Aman festínávit ire in domum suam, lugens, & operto cápite, narrávitque Zares uxóri suæ, & amícis ómnia, quæ eveníssent sibi.

R. Benedícat te. 175.

S A B B A T O.

De libro Esther.

Lectio i.

Cap. 7.

Intrávit itaque rex, & Aman, ut bíberent cum regínâ. Dixitque ei rex étiam secúnda diē, postquam visoincalúerat: Quæ est petítio tua Esther, ut detur tibi? & quid vis fieri? etiam si dimídiam partem regni mei petieris, impetrábis. Ad quem illa respondit: Si invéni grátiam in óculis tuis, o rex, & si tibi placet, dona mihi ánimam meam, pro qua rogo, & pópulum meum, pro quo óbsecro. Trádicti enim sumus ego, & pópulus meus, ut conterámur, jugulémur, & pereámus. Atque útinam iri servos, & fámulas venderémur: esset tolerábile malum, & gemens tacérem: nunc autem hostis noster est, cujus crudélitas redúndat in regem.

Lectio ii.

Respondénsque rex Assuetus, ait: Qui est iste, & cu-

cujus potentia, ut hæc audeat facere? Dixitque Esther: Hostis, & inimicus noster pessimus iste est Aman. Quod ille audiens, illico obstupuit, vultum regis, ac reginae ferre non sustinens. Rex autem iratus surrexit, & de loco convivii intravit in hortum arboribus constitum. Aman quoque surrexit, ut rogaret Esther reginam pro anima sua; intellexit enim a rege sibi paratum malum.

Lectio iii.

EU cum reversus esset de horto memoribus confecto, & intrasset convivii locum, reperit Aman super lectulum corruisse, in quo jacebat Esther, & ait: Etiam reginam vult opprimere, me presente, in domo mea? Necdum verbum de ore regis exierat, & statim operuerunt faciem ejus. Dixitque Harbona, unus de eunuchis, qui stabant in ministerio regis: En lignum, quod paraverat Mardocheo, qui locutus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitudinis quinquaginta cubitos. Cui dixit rex: Appendite eum in eo. Suspensus est itaque Aman in patibulo, quod paraverat Mardocheo, & regis ira quievit.

S A B B A T O

ante Dominicam primam

Octobris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Adaperiat Dominus cor ve-

strum in lege sua, & in præceptis suis, & faciat pacem Dominus Deus noster.

DOMINICA PRIMA
Octobris.

In primo Nocturno.

Incipit liber primus Machabæorum.

Lectio i.

Cap. i.

ET factum est postquam percussit Alexander Philippi Macedo, qui primus regnavit in Græcia, egressus de terra Cethim, Darium regem Persarum, & Medorum: constituit prælia multa, & obtinuit omnium munitiones, & interfecit reges terræ. Et pertransiit usque ad fines terræ, & accipit spolia multitudinis Gentium, & sfluit terra in conspectu ejus. Et congregavit virtutem, & exercitum fortem nimis, & exaltatum est, & elevatum cor ejus, & obtinuit regiones Gentium, & tyrannos, & facti sunt illi in tributum. Et post hæc decidit in lectum, & cognovit quia moreretur. Et vocavit pueros suos nobiles, qui secum erant nutriti a juventute: & divisit illis regnum suum, cum adhuc viveret.

R. Adaperiat Dominus cor vestrum in lege sua, & in præceptis suis, & faciat pacem in diebus vestris: * Concedat vobis salutem, & redimat vos a malis.

V. Exaudiat Dominus orationes vestras, & reconcilietur

tur vobis, nec vos deserat in tempore malo. Concedat.

Lectio ii.

ET regnavit Alexander annis duodecim, & mortuus est. Et obtinuerunt plures ejus regnum, unusquisque in loco suo: & imposuerunt omnes sibi diademata post mortem ejus, & filii eorum post eos annis multis, & multiplicata sunt mala in terra. Et exiit ex eis radix peccatrix, Antiochus illustris, filius Antiochi regis, qui fuerat Romae obses: & regnavit in anno centesimo trigésimo séptimo regni Græcorum.

R. Exaudiat Dominus orationes vestras, & reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo, * Dominus Deus noster.

V. Det vobis cor omnibus, ut colatis eum, & faciatis ejus voluntatem. Dominus.

Lectio iii.

IN diebus illis exierunt ex Israel filii iniqui, & suaserunt multis, dicentes: Eamus, & disponamus testamentum cum Gentibus, quæ circa nos sunt: quia ex quo recessimus ab eis, invenerunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in oculis eorum. Et destinaverunt aliqui de populo & abierunt ad regem: & dedit illis potestatem ut facerent justitiam Gentium. Et edificaverunt gymnasium in Jerosolymis secundum legem Nationum. Et

fecerunt sibi prap̄tia, & recesserunt a testamento farr̄bo, & juncti sunt Nationibus, & verumdati sunt, ut facerent malum.

R. Congregati sunt inimici nostri, & gloriantur in virtute sua: cōtere fortitudinem illorum, Domine, & disperge illos: * Ut cognoscant, quia non est alius, qui pugnet pro nobis, nisi ut Deus noster. V. Disperge illos in virtute tua, & destrue eos protector noster, Domine. Ut cognoscant.

Glória Patri. Ut cognoscant.

In secundo Nefurno.

Ex libro Officiorum S. Ambrosii Episcopi.

Lib. I. cap. 40. Lectio iv.

FORTASSE aliquos bellica defixos gloria tenet, ut putent solam esse prap̄tiam fortitudinem; & ideo me ad ista deflexisse, quia ista nostris deforet. Quam fortis Jesus Nave: ut uno prap̄lio quinque reges captos sterneret cum populis suis? Deinde cum adversum Gabaonitas urgeret prap̄lium, & videretur ne nox impediret victoriam, magnitudine mentis, & fidei clamavit: Stet sol; & stetit, donec victoria consummaretur. Gédeon intrecētis viris de ingenti populo, & acēbo hoste revexit triūphum. Jónathas adolescens virtutem magnam fecit in prap̄lio.

R. Impetum inimicorum ne timueritis: mēmorestote, quod-

quomodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc elationis in celum, & miseretur nostri Deus noster. *¶* Mementote mirabilium ejus, quæ fecit Pharaoni, & exercitui ejus in mari Rubro. Et. *Antiphona.*

Lection v.

Quid de Machabæis loquar ? Sed prius de populo dicam patrum : qui cum essent parati ad repugnandum pro templo Dei, & pro legitimis suis, dolo hostium die læcessit Sabbati, maluerunt vulneribus offerre nuda corpora, quam repugnare, ne violarent Sabbatum. Itaque omnes læti se obtulerunt morti. Sed Machabæi considerantes, quod hoc exemplo gens omnis posset perire; Sabbato etiam, cum ipsi in bellum provocarentur, uti sunt innocentium necem fratrum suorum. Unde postea stimulatus rex Antiochus, cum bellum accenderet per daces suos Lysiam, Nicanorem, Gorgiam; ita cum Orientalibus suis, & Assyriis attritus est copiis, ut quadraginta & octo milia in medio campi a tribus millibus prosternerentur.

¶ Congregata sunt Gentes in multitudine, ut dñficent contra nos, & ignoramus quid agere debeamus : * Domine Deus, ad te sunt oculi nostri, ne pereamus.

¶ Tu scis, quæ cogitant in nos, quomodo poterimus sub-

sistere ante faciem illorum nisi tu adjuves nos ? Domine.

Lection vi.

Virtutem ducis Judæ Machabæi de uno ejus militare considerate. Namque Eleazarus, cum supereminenter ceteris elephanta lorica vestitum regia adverteret, arbitratus quod in eo esset rex, cursu concito in medium legionis, se proripit, & abjecto clypeo, utraque manu interficiebat, donec perveniret ad bestiam, atque intravit sub eam, & subiecto gladio interemit eam. Itaque cadens bestia oppressit Eleazarum atque ita mortuus est. Quanta igitur virtus animi ! Primo, ut mortem non timeret; deinde ut circumfusus legionibus inimicorum in confertos raperetur hostes, medium penetraret agmen, & contempta morte ferocior, abjecto clypeo, utraque manu vulnerata molem bestie subiret ac sustineret: post infra ipsam succederet, quo pleniori feriret ictu: cujus ruina inclusus, magis quam oppressus, suo est sepultus triumpho.

¶ Tua est potentia, tuum regnum, Domine: tu es super omnes Gentes : * Da pacem, Domine, in diebus nostris. *¶* Creator omnium Deus, terribilis, & fortis, justus, & misericors. Da pacem. Gloria Patri. Da pacem.

¶ *Lection vii.* Refulsit sol in clypeos aureos, & resplenderunt mon-

montes ab eis : * Et fortitudo Génium dissipata est.

ψ. Erat enim exercitus magnus valde, & fortis : & appropriavit Judas, & exercitus ejus in pralio. Et fortitudo.

R. viii. Duo Séraphim clamabant alter ad alterum :

* Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus : ψ. Tres sunt, qui testimonium dant in celo, Pater, Verbum, & Spíritus Sanctus : & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Responsoria hujus Dominica dicuntur in sequentibus Dominicis usque ad Dominicam primam Novembris.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæorum.

Leitio i.

Cap. i.

ET paratum est regnum in conspectu Antiochi, & cepit regnare in terra Ægypti, ut regnaret super duo regna. Et intravit in Ægyptum in multitudine gravi, in curribus, & elephantis, & equitibus, & copiosa navium multitudine : & constituit bellum adversus Ptolemæum regem Ægypti : & veritus est Ptolemæus a facie ejus, & fugit, & ceciderunt vulnerati multi. Et comprehendit civitates multas in terra Ægypti, & accepit spolia terræ Ægypti.

R. Dixit Judas Simóni fratri suo : Elige tibi viros & vade, libera fratres tuos & Ga-

lilæam ; ego autem, & Jónathas frater tuus, ibimus in Galaaditim : * Sicut fuerit voluntas in celo, sic fiat :

ψ. Accingimini, filii potentes, & estote parati : quoniam melius est nobis mori in bello, quam videre mala gentis nostræ, & sanctorum. Sicut.

Leitio ii.

ET convertit Antiochus, postquam percussit Ægyptum in centésimo, & quadragésimo tertio anno, & ascendit ad Israel, & ascendit Jerosólymam in multitudine gravi. Et intravit in sanctificationem cum superbis, & accepit altare aureum, & candelabrum luminis, & universa vasa ejus, & mensam propositionis, & libatoria, & phialas, & mortariola aurea, & velum, & coronas, & ornamentum aureum, quod in facie templi erat, & comminuit omnia. R. Ornavérunt faciem templi coronis aureis, & dedicavérunt altare Dómino : * Et facta est lætitia magna in populo. ψ. In hymnis, & confessionibus benedicébant Dóminum. Et facta est.

Leitio iii.

ET accepit argentum, & aurum, & vasa concupiscibilia, & accepit thesauros occultos, quos invénit, & sublatis omnibus ablit in terram suam. Et fecit eadem hominum, & locutus est in superbia magna. Et factus est planctus magnus in Israel, & in

Et in omni loco eorum: & ingenuerunt principes, & seniores: yfregines, & iuvenes infirmati sunt, & speciositas mulierum immutata est. Omnis maritus sumpsit lamentum, & quæ sedebant in thoro maritali, lugabant. Et commota est terra super habitantes in ea, & universa domus Jacob induit confusionem.

R. In hymnis, & confessionibus benedicabant Domino, * Qui magna fecit in Israel, & victoriam dedit illis Dominus omnipotens.

V. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, & dedicaverunt altare Domino. Qui.

Glória Patri. Qui.

Responsoria huius secunda Feria reperuntur in aliis secundis Feriis usque ad Dominicam primam Novembris.

F E R I A   T E R T I A .

De libro primo Machabæorum .

Letitio i.

Cap. 2.

IN diebus illis surrexit Mathathias filius Joannis, filius Simeonis, sacerdos ex filiis Joarib ad Jerusalem, & consedit in monte Modin: & habebat filios quinque: Joannem, qui cognominabatur Gaddis, & Simonem, qui cognominabatur Thasi; & Judam, qui vocabatur Machabæus; & Eleazarum, qui cognominabatur Abaron: & Jonathan, qui cognominabatur Apphus. Hi viderunt mala, quæ fiebant in populo Juda, & in Jerusalem.

R. Hic est fratrum amator & populi Israel: * Hic est, qui multum orat pro populo, & universa sancta civitate Jerusalem. **V.** Vir iste in populo suo mitissimus apparuit. Hic est.

Letitio ii.

ET dixit Mathathias: Væ mihi, ut quid natus sum videre contritionem populi mei, & contritionem civitatis sanctæ, & sedere illic, cum datur in manibus inimicorum? Sancta in manu extraneorum facta sunt: templum ejus sicut homo ignobilis. Vasa gloriæ ejus captiva abducta sunt: trucidati sunt senes ejus in plateis, & juvenes ejus ceciderunt in gladio inimicorum. Quægens non hæreditavit regnum ejus, & non obtinuit spolia ejus?

R. Tu Domine, universorum, qui nullam habes indigentiam, voluisti templum tuum fieri in nobis: * Conserva domum istam immaculatam in æternum, Domine. **V.** Tu elegisti, Domine, domum istam ad invocandum nomen tuum in ea, ut esset domus orationis, & obsecrationis populo tuo. Conserva.

Letitio iii.

ET scidit vestimenta sua Mathathias, & filii ejus: & operuerunt se ciliciis, & planxerunt valde. Et venerunt illuc, qui missi erant a rege Antiocho, ut cogerent eos, qui confugerant in civitatem.

vitatem Modin, immolare, & accendere thura, & a lege Dei discedere: Et multi de populo Israel consentientes accesserunt ad eos: sed Mathathias, & filii ejus constanter steterunt.

R. Aperi oculos tuos, Domine, & vide afflictionem nostram: circumdederunt nos Gentes ad puniendum nos; * Sed tu, Domine, extende brachium tuum, & libera animas nostras.

†. Afflige opprimentes nos, & contumeliam facientes in superbiam: & custodi partem tuam. Sed tu.

Glória Patri. Sed tu.

Responsoria hujus tertia Hebraea repetuntur in aliis tertiis Hebraeis usque ad Dominicam primam Novembris.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 2. b

ET respondit Mathathias & dixit magna voce: Et si omnes Gentes regi Antiocho obediunt, ut discat unusquisque, a servitute legis patrum suorum, & consentiat mandatis ejus: ego, & filii mei, & fratres mei obediemus legi patrum nostrorum. Propitius sit nobis Deus: non est nobis utile relinquere legem, & justitiam Dei: non audiemus verba regis Antiochi, nec sacrificabimus transgredientes legis nostræ mandata, ut eamus altera via.

R. Refulsit sol in clypeis sanctos, & resplenderunt montes ab eis: & fortitudo Gentium dissipata est. †. Erat enim exercitus magnus valde, & fortis: & appropiavit Judas, & exercitus ejus in prælio. Et fortitudo.

Lectio ii.

ET cum cessavit loqui verba hæc, accessit quidam Judæus in omnium oculis sacrificare idolis super aram in civitate Modin, secundum jussu regis: & vidit Mathathias, & doluit, & contremuerunt renes ejus, & accensus est furor ejus secundum judicium legis, & insiliens trucidavit eum super aram: sed & virum, quem rex Antiochus miserat, qui cogebat immolare, occidit in ipso tempore, & aram destruxit, & zelatus est legem sicut fecit Phineas Zambri filio Salómi.

R. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, & dedicaverunt altare Domino; * Et facta est lætitia magna in populo. †. In hymnis, & confessionibus benedicbant Dominum. Et facta est.

Lectio iii.

ET exclamavit Mathathias voce magna in civitate, dicens: Omnis, qui zelum habet legis statuens testamentum, exeat post me. Et fugit ipse, & filii ejus in montes, & reliquerunt quaecumque habebant in civitate. Tunc descendérunt multi quæ-

querentes iudicium, & iustitiam in desertum: & sedebant ibi ipsi, & filii eorum, & mulieres eorum & pecora eorum: quoniam innudaverunt super eos mala.

R. In hymnis, & confessionibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israel, & victóriam dedit illis Dóminus: omnipotens. *V.* Ornávérunt faciem templi coronis aureis, & dedicavérunt altáre Dómino. Qui. Glória Patri. Qui.

F E R I A. Q U I N T A.

De libro primo Machabzorum.

Lectio i.

Cap. 2. f.

ET appropinquavérunt dies Mathathíæ moriéndi, & dixit filiis suis: Nunc confortáta est supérbia, & castigatio, & tempus everسیونis, & ira indignationis. Nunc ergo, o filii, amulatores estote legis, & date animas vestras pro testaménto patrum vestrorum, & meméntote óperum patrum, quæ fecérunt in generationibus suis: & accipiétis glóriam magnam, & nomen ætérnum. Abraham nomine in tentatione inventus est fidelis, & reputátum est ei ad iusticiam: Joseph in tempore angústie suæ custodívit mandátum, & factus est dóminus Egypti. Phínees pater noster, zelando zelum Dei, accepit testaméntum sacerdotiæ ætérni.

R. Adapériat Dóminus. 181.

Lectio ii.

Jesu, dum implévit verbum, factus est dux in Israel. Caleb, dum testificá-tur in Ecclesiá, accepit hereditatem. David in sua misericórdia consecutus est sedem regni in sæcula. Elías, dum zelat zelum legis, receptus est in celum. Ananías, & Azarías, & Misael credentes, liberáti sunt de flamma. Dániel in sua simplicitate liberátus est de ore leónum. Et ita cogitate per generationem, & generationem, quia omnes, qui sperant in eum, non infirmántur. Et a verbis viri peccatóris ne timuéritis: quia glória ejus stercus, & vermis est; hódie extóllitur, & cras non inveniétur: quia conversus est in terram suam, & cogitatio ejus perit.

R. Exaudiat Dóminus. 182.

Lectio iii.

VOs ergo filii confortámini, & viriliter agite in lege, quia in ipsa gloriósi éritis. Et ecce Simon frater vester, scio quod vir consilii est: ipsum audite semper, & ipse erit vobis pater. Et Judas Machabæus fortis viribus a juventute sua, sit vobis princeps militiæ, & ipse aget bellum pópuli. Et adducétis ad vos omnes factóres legis: & vindicáte vindictam pópuli vestri. Retribúite retributionem Géntibus, & inténdite in præceptum legis. Et benedixit eos,

eos, & appoſitus eſt ad p-
tres ſuos.

R. Congregati ſunt. 182.

F E R I A S E X T A .

De libro primo Macha-
bzorum.

Leſſio i. Cap. 2. g & 3.

DEſunctus eſt Mathathias
anno centéſimo, & qua-
dragéſimo ſexto: & ſepúl-
tus eſt a filiis ſuis in ſepúl-
cris patrum ſuorum in Mo-
dan, & planxérunt eum om-
nis Israel planctu magno.
Et ſurréxit Judas, qui voca-
batur Machabzeus, filius ejus
pro eo: & adjuvábant eum
omnes fratres ejus, & uni-
verſi, qui ſe conjúnxerant
patri ejus, & præliabántur
prælium Israel cum lætitia.
Et dilatávit glóriam pópulo
ſuo. Et perſecútus eſt iní-
quos, perſcrútans eos: &
qui conturbábant pópulum
ſuum, eos ſuccéndit flam-
mis: & repúlſi ſunt inimici
ejus præ timóre ejus, & om-
nes operarii iniquitátis con-
turbati ſunt: & directá eſt
ſalus in manu ejus.

R. Impetum inimicórum. 182.

Leſſio ii.

ET exacerbábat reges mul-
tos, & lætificábat Ja-
cob in opéribus ſuis, & in
ſæculum memória ejus in be-
nedictióne. Et perambulávit
civitátes Juda, & pérdidit
impíos ex eis, & avértit
iram ab Israel. Et nominá-
tus eſt, uſque ad novíſſimum
terræ, & congregávit pe-
reúntes. Et congregávit Ap-

pollónius Gentes, & a Sa-
maria virtútem multam, &
magnam, ad bellándum con-
tra Israel. Et cognóvit Ju-
das, & éxit obviam illi, &
percúſſit, & occídit illum,
& cecidérunt vulnerati mul-
ti, & réliqui fugérunt. Et
accépit ſpólia eórum: & glá-
dium Apollónii ábſtulit Ju-
das, & erat pugnans in eo
ómnibus diebus.

R. Congregata ſunt. 183.

Leſſio iii.

ET cécidit timor Judæ,
ac fratrum ejus, & for-
mído ſuper omnes Gentes in
circúitu eórum. Et pervénit
ad regem nomen ejus, & de
præliis Judæ narrábant om-
nes Gentes. Ut audívit au-
tem rex Antiochus ſermónes
iſtos, irátus eſt ánimo, &
miſit, & congregávit exér-
cítum univerſi regni ſui, ca-
ſtra fórtia valde; & apéruit
ærárium ſuum, & dedit ſti-
péndia exercítui in annum:
& mandávit illis, ut eſſent
parati ad ómnia.

R. Tua eſt poténtia. 113.

S A B R A T O .

De libro i. Machabzorum.

Leſſio i.

Cap. 3. f

ET vidit Judas, & fratres
ejus, quia multiplicata
ſunt mala, & exercítus ap-
plicábant ad fines eórum: &
cognovérunt verba regis,
quæ mandávit pópulo facere
in intéritum, & consumma-
tióne: & dixerunt unus-
quísque ad próximam ſuam:
Erigáms deſectiõem pópuli

no-

nostri, & pugnemus pro populo nostro, & sanctis nostris. Et congregatus est conventus, ut essent parati in praelium, & ut orarent, & peterent misericordiam, & miserationem. Et Jerusalem non habitabatur, sed erat sicut desertum: non erat qui ingrederetur, & egrederetur de natis ejus: & sanctum concubabatur: & filii alienigenarum erant in arce, ibi erat habitatio Gentium & ablata est voluptas a Jacob, & defecit ibi tibia, & cithara.

Lectio ii.

ET congregati sunt, & venerunt in Maspha contra Jerusalem: quia locus orationis erat in Maspha, ante in Hrael. Et jejunaverunt illa die, & induerunt se ciliciis, & cinerem imposuerunt capiti suo: & disciderunt vestimenta sua: & expandunt libros legis, de quibus scrutabantur Gentes similitudinem simulacrorum suorum: & attulerunt ornamenta sacerdotalia, & primitias, & decimas: & suscitaverunt Nazaræos, qui implerant dies, & clamaverunt voce magna in celum, dicentes: Quid faciemus istis, & quo eos ducemus? Et sancta tua conculcata sunt, & contaminata sunt, & sacerdotes tui facti sunt in luctum, & in humilitatem. Et ecce nationes conveniunt adversum nos: ut nos disperdant, tu scis quæ cogitant in nos.

Quomodo poterimus subistere ante faciem eorum, nisi tu Deus adjuves nos?

Lectio iii.

ET tubis exclamaverunt voce magna. Et post hæc constituit Judas duces populi, tribunos, & centuriones, & pentacontarchos & decuriones. Et dixit his, qui edificabant domos, & sponsabant uxores, & plantabant vineas, & formidolosis, ut redirent unusquisque in domum suam secundum legem. Et moverunt castra, & collocaverunt ad Austrum Emmaum. Et ait Judas: Accingimini, & estote filii potentes, & estote parati in mane, ut pugnetis adversus Nationes has, quæ conveniunt adversus nos, disperdere nos, & sancta nostra, quoniam melius est nos mori in bello, quam videre mala gentis nostræ, & sanctorum. Sicut autem fuerit voluntas in celo, sic fiat.

Ad Magnificat, Antiphona.
Refulsit sol in clypeos aureos, & resplenderunt montes ab eis: & fortitudo Gentium dissipata est.

D O M I N I C A II.
Octobris.

In primo Nocturno.

De libro i. Machabæorum.

Lectio i. Cap. 4. c.

Dixit autem Judas, & fratres ejus: Ecce contriti sunt inimici nostri; ascendamus nunc mundare sancta, & renovare. Et congregatus est

est omnis exercitus, & ascendérunt in montem Sion. Et viderunt sanctificationem desertam: & altare profanatum, & portas exultas, & in atriis virgulta nata sicut in saltu, vel in montibus, & pastophoria diruta. Et sciderunt vestimenta sua, & plaxerunt planctu magno, & imposuerunt cinerem super caput suum. Et ceciderunt in faciem super terram, & exclamaverunt tubis signorum, & clamaverunt in celum.

R. Adapériat Dóminus. 181.

Lectio ii.

Tunc ordinávit Judas viros, ut pugnarent adversus eos, qui erant in arce, donec emundarent sancta. Et elegit sacerdotes sine macula, voluntatem habentes in lege Dei: & mandaverunt sancta, & tulérunt lapides contaminatiónis in locum immundum. Et cogitavit de altári holocaustorum, quod profanatum erat, quid de eo facerent. Et incidit illis consílium bonum, ut destrúcerent illud: ne forte illis esset in opprobrium, quia contamináverunt illud Gentes, & demoliti sunt illud. Et reposuerunt lapides in monte domus in loco apto, quoadúsque veníret Propheta, & responderet de eis.

R. Exáudiat Dóminus. 182.

Lectio iii.

ET acceperunt lapides integros secundum legem,

& edificaverunt altare novum secundum illud, quod fuit prius: & edificaverunt sancta, & quæ intra domum erant intrinsecus: & ædem, & atria sanctificaverunt. Et fecerunt vasa sancta nova, & intulérunt candelabrum, & altare incensórum, & mensam in templum. Et incensum posuerunt super altare, & accenderunt lucernas, quæ super candelabrum erant, & lucébant in templo. Et posuerunt super mensam panes, & appenderunt vela: & consummaverunt omnia ópera, quæ fecerant.

R. Congregati sunt. 182.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Augustini Episcopi de Civitate Dei.

Lib. 18. cap. 45. Lectio i.

Posteáquam gens Judæa cepit non habere Prophetas, proculdúbio deterior facta est, eo scilicet tempore, quo se sperabat, instaurato templo, post optivitatem, quæ fuit in Babilónia, futuram esse meliorem. Sic quippe intelligebat populus ille carnalis, quod prænuntiátum est per Aggaeum Prophetam, dicentem: Magna erit glóriæ domus istius novissimæ plus quam primæ. Quod de novo Testamento dictum esse, paulo superius demonstrávit, ubi ait aperte Christum promittens: Et movébo omnes Gentes: & veniet

niet

niet deſideratus cunctis Gén-
tibus.

82. Impetum. 182.

Leſſio v.

Talibus enim electis Gén-
tium, domus Dei edi-
ficatur per Teſtamentum no-
vum lapidibus vivis longe
glorioſior, quam templum
illud fuit, quod a rege Sa-
lomone conſtructum eſt, &
poſt captivitatem inſtauratum.
Propter hoc ergo, nec Pro-
phétas ex illo tempore há-
buit illa gens, ſed multis clá-
dibus afflicta eſt ab alienígo-
nis régibus, ipſiſque Romá-
nis, ne hanc Aggzi prophe-
tiam in illa inſtauratione tém-
pli opinaretur implétam. Non
multo enim poſt, adveniént-
e Alexandro, ſubjugata eſt:
quando etſi nulla facta eſt
vaſtatio, quóniam non ſunt
auſi ei reſiſtere, & ideo pla-
cátum faciliſſime ſubditi re-
cepérunt: non erat tamen
glória tanta domus illius,
quanta fuit in ſuorum regum
libera poteſtate.

82. Congregátz ſunt 183.

Leſſio vi.

Deinde Ptolemæus Lagi fi-
lius, poſt Alexandri mor-
tem captivos inde in Ægy-
ptum tranſtulit: quos ejus
ſuccéſſor Ptolemæus Phila-
délphus benevolentíſſime in-
de dimiſit; per quem factum
eſt, ut Septuaginta intérpre-
tum Scriptúras haberémus,
Deinde conſtricti ſunt bellis,
quæ in Machabæorum libris
explicántur. Poſt hæc capi

a rege Alexandría: Ptole-
mæo, qui eſt appellátus Epi-
phanes, inde ab Antíocho
rege Syriæ multis, & graviſ-
ſimis malis ad idóla colénda
compúlſi, templúmque ipſum
replétum ſacrilegis ſuperſti-
tiónibus Génitum, quod ta-
men dux eórum ſtrenuíſſimus
Judas, qui etiam Machabæus
dictus eſt, Antíochi duélbus
puliſi, ab omni illa idolo-
latría: contaminatióné mun-
davit.

82. Tua eſt poténſia. 183.

82. vii. Reſuſcit ſol. 183.

82. viii. Duo Sénaphim. 184.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Macha-
bæorum.

Leſſio i.

Cap. 4. f.

An te matutinum ſurrex-
erunt quinta & vigéſima
die menſis noni (hic eſt men-
ſis Cásleu) centéſimi quadra-
géſimi octávi anni; & obtu-
lérunt ſacrificium ſecúndum
legem ſuper altáre holocau-
ſtorum novum, quod fecé-
runt. Secúndum tempus, &
ſecúndum diem, in qua con-
taminavérunt illud Gentes;
in ipſa renovátum eſt in cán-
ticis, & cítharis, & cínhy-
ris, & cymbalis. Et cécidit
omnis pópulus in faciém,
& adoravérunt, & benedi-
xérunt in cælum eum, qui
proſperávit eos.

82. Dixit Judas. 174.

Leſſio ii.

ET fecérunt dedicatiónem
altaris diebus octo, &
obtulérunt holocauſta cum
lati-

lætítia : & sacrificium salutáris , & laudis . Et ornavérunt faciém templi coronis áureis , & scútulis : & dedicavérunt portas , & pastophória , & imposuérunt eis jánuas . Et facta est lætítia in pópulo magna valde , & aversum est oppróbrium Génitium . Et státuit Judas , & fratres ejus , & univérsa Ecclésia Israel , ut agátur dies dedicatiónis altáris in temporibus suis ab anno in annum per dies octo , a quinta & vigésima die mensis Cásleu , cum lætítia & gáudio .

R. Ornavérunt faciém. 184.

Lectio iii.

ET ædificavérunt in tempore illo montem Sion , & per circúitum muros altos , & turres firmas , nequándo venírent Gentes , & conculcárent eum sicut ántea fecérunt . Et collocávit illic exercitum , ut servárent eum , & munívit eum ad custodiéndam Bethsúram , ut habéret pópulus municiónem contra faciém Idumæa .

R. In hymnis. 185.

FERIA TERTIA.

De libro i. Machabæorum.

Lectio i.

Cap. 5.

ET factum est , ut audierunt Gentes in circúitu , quia ædificátum est altáre , & sanctuárium sicut prius , irátæ sunt valde , & cogitábant tollere genus Jacob , qui erant inter eos , & coepérunt occidere de pópulo ,

& pèrsequi . Et debellábat Judas filios Esau in Idumæa , & eos , qui erant in Arcabatháne , quia circumsedebant Israelítas , & percússit eos plaga magna . Et recordátus est malitiam filiorum Bean , qui erant pópulo in láqueum , & in scándalum , insidiántes ei in via . Et conclúsi sunt ab eo in túribus , & applicuit ad eos , & anathematizávit eos , & incéndit tures eórum igni cum ómnibus , qui in eis erant .

R. Hic est fratrum. 185.

Lectio ii.

ET transívit ad filios Ammon , & invénit manum fortem , & pópulum copiósum , & Timótheum ducem ipsórum : & commísit cum eis prælia multa , & contriti sunt in conspéctu eórum , & percússit eos : & coepit Gazer civitátem , & filias ejus , & revérsum est in Judæam . Et congregátæ sunt Gentes , quæ sunt in Gálaad , advérsum Israelítas , qui erant in finibus eórum , ut tóllerent eos , & fugérunt in Dátheman municiónem .

R. Tu Dómine. 185.

Lectio iii.

ET misérunt litteras ad Judam , & fratres ejus , dicéntes : Congregátæ sunt advérsum nos Gentes per circúitum , ut nos áuferant : & parant veníre , & occupáre municiónem , in quam confúgimus : & Timótheus est dux exercitus eórum .

Nunc

Nunc ergo veni, & éripe nos de manibus eorum, quia cecidit multitúdo de nobis. Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interfécti sunt: & captivas duxérunt uxóres eorum, & natos, & spólia, & peremérunt illic fere mille viros.

R. Aperi óculos tuos. 186.

F E R I A Q U A R T A.

De libro primo Machabórum.

Leñio i.

Cap. 5. f

IN diébus quibus erat Judas, & Jónathas in terra Galaad, & Simon frater ejus in Galilæa contra faciém Ptolemáidis, audívit Joséphus Zichariæ fillus, & Azarias princeps virtútis res bene géstas, & prælia, quæ facta sunt, & dixit: Faciámus, & ipsi nobis nomen, & eámus pugnare advérsus Gentes, quæ in circúitu nostro sunt. Et præcépit his, qui erant in exércitu suo, & abiérunt Jámniam.

R. Refúlit sol. 186.

Leñio ii.

ET exívit Górgias de civitate, & viri ejus obviam illis in pugnam. Et fugati sunt Joséphus, & Azarias, usque in fines Judææ: & cecidérunt illo die de pópulo Israel ad duo mílía viri, & facta est fuga magna in pópulo: quia non audierunt Judam, & fratres ejus, existimántes fórtiter se facturos. Ipsi autem non erant de sémine virórum illórum,

Pars Autumnalis.

per quos salus facta est in Israel.

R. Ornáverunt. 186.

Leñio iii.

ET viri Juda magnificati sunt valde in conspéctu omnis Israel, & Géntium ómnium, ubi audiebátur nomen eorum. Et convenérunt ad eos fausta acclamántes. Et exívit Judas, & fratres ejus, & expugnábant filios Esau in terra, quæ ad Austrum est, & percússit Chebron, & filias ejus, & muros ejus, & turres succéndit igni in circúitu. Et movit castra, ut iret in terram alienigenárum, & perambulábat Simariam. In die illa cecidérunt sacerdótes in bello, dum volunt fórtiter fácere, dum sine consílio éxeunt in prælium.

R. In hymnis. 187.

F E R I A Q U I N T A.

De libro primo Machabórum.

Leñio i.

Cap. 6.

ET rex Antíochus perambulábat superiόres regiones, & audívit esse civitatem Elymáidem in Pérside nobilíssimam, & copiósam in argento, & auro, templúmque in ea locuples valde: & illic velámina áurea, & loriceæ, & scuta quæ reliquit Alexánder Philíppi rex Mácedo, qui regnávit primus in Græcia. Et venit, & quærébat cápere civitatem, & depredári eam: & non póuit, quóniam innótuít sermo his,

I

qui

qui erant in civitate: & insurrexerunt in prælium, & fugit inde, & abiit cum tristitia magna: & reversus est in Babylóniam. Et venit qui nuntiaret ei in Pérside, quia fugata sunt castra, quæ erant in terra Juda: & quia abiit Lysias cum virtute forti in primis, & fugatus est a facie Judæorum.

R. Adapériat Dóminus. 181.

Leſſio ii.

ET invaluerunt armis, & viribus, & spoliis multis, quæ coeperunt de castris, quæ exciderunt: & quia diruerunt abominationem, quam ædificaverat super altare, quod erat in Jerúsalem: & sanctificationem, sicut prius, circumdederunt muris excelsis, sed & Bethsúram civitatem suam. Et factum est ut audivit rex sermones istos, expavit, & commotus est valde: & decedit in lectum, & incidit in languorem præ tristitia, quia non factum est ei sicut cogitabat. Et erat illic per dies multos: quia renovata est in eo tristitia magna, & arbitratus est se mori.

R. Exáudiat Dóminus. 182.

Leſſio iii.

ET vocavit omnes amicos suos, & dixit illis: Recessit somnus ab oculis meis, & concidi, & corruí corde præ sollicitudine: & dixi in corde meo: In quantam tribulationem deveni, & in quos fluctus tristitiæ, in qua nunc sum, qui jucundus eram, &

dilectus in potestate mea! Nunc vero reminiscor malorum, quæ feci in Jerúsalem: unde & abstuli omnia spolia aurea, & argentea, quæ erant in ea, & misi auferre habitantes Judæam sine causa. Cognovi ergo, quia propterea invenerunt me mala ista: & ecce perco tristitia magna in terra aliena.

R. Congregati sunt. 182.

F E R I A S E X T A.

De libro primo Machabæorum.

Leſſio i.

Cap. 6.

ANNO centésimo quinquagésimo primo exiit Demétrius Seléuci filius ab urbe Roma, & ascendit cum paucis viris in civitatem maritimam, & regnavit illic. Et sedit Demétrius super sedem regni sui: & venerunt ad eum viri iniqui, & impii ex Israel, & Alcimus dux eorum, qui volebat fieri sacerdos. Et accusaverunt populum apud regem, dicentes: Perdidit Judas, & fratres ejus omnes amicos tuos, & nos dispersit de terra nostra. Nunc ergo mitte virum, cui credis, ut eat, & videat exterminium omne, quod fecit nobis, & regiónibus regis: & púniat omnes amicos ejus, & adiutores eorum.

R. Impetum inimicorum. 182.

Leſſio ii.

ET elegit rex ex amicis suis Bâchchidem, qui dominabatur trans flumen magnum in regno, & fidèlem re-

regi; & misit eum, ut videret exterminium, quod fecit Judas: sed & Alcimum impium constituit in sacerdotium, & mandavit ei facere ultionem in filios Israel. Et surrexerunt, & venerunt cum exercitu magno in terram Judæ, & miserunt nuntios, & locuti sunt ad Judam, & ad fratres ejus verbis pacificis in dolo. Et non intenderunt sermonibus eorum: viderunt enim, quia venerunt cum exercitu magno.

Æ. Congregatæ sunt. 183.

Lectio iii.

ET convenerunt ad Alcimum, & Bacchidem congregatio Scribarum requirere, quæ justa sunt: & primi Assidai, qui erant in filiis Israel, & exquirebant ab eis pacem. Dixérunt enim: Homo sacerdos de semine Aaron venit, non decipiet nos. Et locutus est cum eis verba pacifica: & juravit illis, dicens: Non inferemus vobis malum, neque amiscis vestris. Et crediderunt ei. Et comprehendit ex eis sexaginta viros, & occidit eos in una die secundum verbum, quod scriptum est; Carnes sanctorum tuorum, & sanguinem ipsorum effuderunt in circuitu Jerusalem, & non erat qui sepeliret.

Æ. Tua est potentia. 183.

S A B B A T O.

De libro i. Machabæorum.

Lectio i.

Cap. 8.

ET audivit Judas nomen Romanorum, quia sunt

potentes viribus, & acquiescunt ad omnia, quæ postulantur ab eis, & quicumque accesserunt ad eos, statuerunt cum eis amicitias, & quia sunt potentes viribus. Et audierunt prælia eorum, & virtutes bonas, quas fecerunt in Galatia, quia obtinuerunt eos, & duxerunt sub tributum, & quanta fecerunt in regione Hispaniæ, & quod in potestatem redegerunt metalla argenti, & auri, quæ illic sunt, & possederunt omnem locum consilio suo, & patientia: locaque, quæ longe erant valde ab eis, & reges, qui supervenerant eis ab extremis terræ, contriverunt, & percussérunt eos plaga magna: ceteri autem dant eis tributum omnibus annis.

Lectio ii.

ET elegit Judas Eupoleum filium Joannis, filii Jacob, & Jasonem filium Eleázari, & misit eos Romam constituere cum illis amicitiam, & societatem, & ut auferrent ab eis jugum Græcorum, quia viderunt quod in servitutem præmerent regnum Israel. Et abiérunt Romam viam multam valde, & introierunt coriam, & dixerunt: Judas Machabæus, & fratres ejus, & populus Judæorum miserunt nos ad vos, statuere vobiscum societatem, & pacem, & conscribere nos socios, & amicos vestros. Et placuit

I 2 ser-

fermo in conspectu eorum . Et hoc rescriptum est , quod rescripsérunt in tabulis æreis , & misérunt in Jerúsalem , ut esset apud eos ibi memoriále pacis , & societátis .

Leſſio iii.

BEne sit Románis , & genti Judæorum , in mari , & in terra in ætérnum , gladiúsque , & hostis procul sit ab eis . Quod si institerit bellum Románis prius , aut ómnibus sóciis eorum in omni dominatione eorum : auxilium feret gens Judæorum , prout tempus dictáverit , corde pleno : & præliántibus non dabunt , neque subministrábunt tríticum , arma , pecúniám , naves , sicut plácut Románis , & custódient mandáta eorum , nihil ab eis accipiéntes . Simíliter autem , & si genti Judæorum prius acciderit bellum , adjuvábunt Románi ex ánimo , prout eis tempus permíserit .

Ad Magnificat , Antiphona . Lugébat autem Judam Israel planctu magno , & dicébat : Quómodo cecidísti potens in prælio , qui salvum faciébas pópulum Dómini ?

D O M I N I C A III.

Octobris .

In primo Nocturno .

De libro primo Machabæorum .

Leſſio i.

Cap. 9.

INtérea ut audivit Demétrius , quia cecidit Nicánor , & exercitus ejus in prælio , appósuit Bácschidem , &

Alcímum rursum mittere in Judæam , & dextrum cornu cum illis . Et abiérunt viam , quæ ducit in Gálgala , & castra posuérent in Máfaloth , quæ est in Arbéllis : & occupavérunt eam , & peremérunt ánimas hóminum multas . In mense primo anni centésimi , & quinquagésimi secúndi , applicuérunt exercitum ad Jerúsalem : & surrexérunt , & abiérunt in Béream viginti mília virórum , & duo mília équitum . Et Judas posúerat castra in Láísa , & tría mília viri élécti cum eo : & vidérunt multitudinem exercitus , quia multi sunt , & timuérunt valde , & multi subtraxérunt se de castris , & non remanserunt ex eis nisi octingénti viri .

& Adapériat Dóminus. 181.

Leſſio ii.

ET vidit Judas , quod deflúxit exercitus suus , & bellum perurgébat eum , & confráctus est corde : quia non habébat tempus congregándi eos , & dissolútus est . Et dixit his , qui resídui erant : Surgámus , & eámus ad adversários nostros , si poterimus , pugnare advérsus eos . Et avertébant eum , dicéntes : Non poterimus : sed liberémus ánimas nostras modo , & revertámur ad fratres nostros , & tunc pugnábimus advérsus eos : nos autem pauci sumus . Et ait Judas : Absit istam rem facere ,

cere, ut fugiámus ab eis : & si appropiávit tempus nostrum, moriámur in virtúte propter fratres nostros, & non inferámus crimen glóriæ nostræ. Et movit exercitus de castris, & steterunt illis óbviæ : & divisi sunt equites in duas partes, & fundibulárii, & sagittárii præbant exercitum, & primi certáminis omnes poténtes.

R. Exáudiat Dóminus. 182.

Leſſio iii.

Bacchides autem erat in dextro cornu, & proximávit légio ex duábus partibus, & clamábant tubis : exclamavérunt autem & hi, qui erant ex parte Judæ etiam ipsi, & commóta est terra a voce exercituum : & commissum est prælium a mane usque ad vésperam. Et vidit Judas, quod firmior est pars exercitus Bâcchidis in dextris, & convenérunt cum ipso omnes constántes corde, & contríta est dextera pars ab eis, & persecútus est eos usque ad montem Azóti. Et qui sinistro cornu erant, vidérunt, quod contrítum est dextrum cornu, & secúti sunt post Judam, & eos, qui cum ipso erant a tergo : & ingravátum est prælium & ceciderunt vulneráti multi ex his, & ex illis. Et Judas cecidit, & cæteri fugérunt. Et Jónathas, & Simon tulérunt Judam fratrem suum, & sepeliérunt eum in sepúlcro

patrum suórum in civitaté Modin. Et flevérunt eum omnis pópulus Israel plantu magno.

R. Congregáti sunt. 182.

In secúndo Noſturno.

Ex libro Officiórum S. Ambrosii Episcopi.

Lib. I. cap. 41. Leſſio iv.

Quia fortitúdo non solum secundis rebus, sed etiam advérsus probátur, spectémus Judæ Machabæi exitum. Is enim post victum Nicánorem, regis Demétrii ducem, secúrior advérsus viginti míllia exercitus regis cum octingéntis viris bellum adórsus, voléntibus his cedere, ne multitudíne opprimeréntur, gloriósam magis mortem, quam turpem fugam suásit : Ne crimen, inquit, nostræ relinqúamus glóriæ. Ita commissó prælio, cum a primo ortu diéi in vésperam dimicaretur, dextrum cornu, in quo validíssimam manum advértit hostium, aggréssus, fáciie avértit. Sed dum fugiéntes séquitur, a tergo vúlneri locum præbuit : itaque gloriósiorem triúmphis mortem invenit.

R. Impetum. 182.

Leſſio v.

Quid Jónathan fratrem ejus attéxam, qui cum parva manu advérsus exercitus regios pugnans, désertus a suis ; & cum duóbus tantum relíctus, reparávit bellum, avértit hostem, fugi-

rantes suos ad societatem revocavit triumphi. Habes fortitudinem bellicam, in qua non mediocris honesti, ac decori forma est, quod mortem servituti praeferat, ac turpitudini. Quid autem de martyrum dicam passionibus? Et ne longius evagémur, non minorem de superbo rege Antiocho Machabaei pueri revexerunt triumphum, quam parentes proprii: siquidem illi armati, isti sine armis vicerunt.

R. Congregatae sunt. 183.

LECTIO VI.

STetit invicta septem puerorum cohors, regiis cincta legionibus: defecerunt supplicia, cesserunt tortores, non defecerunt martyres. Alius corium capitis exutus, speciem mutaverat, virutem auxerat. Alius linguam iussus amputandam promere, respondit: Non sotos Dominus audit loquentes, qui audiebat Moysen tacentem. Plus audit tacitas cogitationes suorum, quam voces omnium. Linguae flagellum times, flagellum sanguinis non times? Habet & sanguis vocem suam, qua clamat ad Deum, sicut clamavit in Abel.

R. Tua est potentia. 183.

R. vii. Refulsit sol. 183.

R. viii. Duo Seraphim. 140.

FERIA SECUNDA.

De lib. i. Machabeorum.

LECTIO I.

Cap. 9.

ET congregati sunt omnes amici Judae, & di-

xerunt Jonathae: Ex quo frater tuus Judas defunctus est, vir similis ei non est, qui exeat contra inimicos nostros, Bacchidem & eos, qui inimici sunt gentis nostrae. Nunc itaque te hodie elegimus esse pro eo nobis in principem, & ducem ad bellandum bellum nostrum. Et suscepit Jonathas tempore illo principatum, & surrexit loco Judae fratris sui. Et cognovit Bacchides, & querebat eum occidere.

R. Dixit Judas Simoni. 184.

LECTIO II.

ET cognovit Jonathas, & Simon frater ejus, & omnes, qui cum eo erant, & fugerunt in desertum Thecae, & confederunt ad aquam lacus Asphar. Et cognovit Bacchides, & die sabbatorum venit ipse, & omnis exercitus ejus trans Jordanem. Et Jonathas misit fratrem suum ducem populi, & rogavit Nabuthaeos amicos suos, ut commodarent illis apparatus suum, qui erat copiosus. Et exierunt filii Jambri ex Madaba, & comprehenderunt Joannem & omnia, quae habebant, & absterunt habentes ea.

R. Ornaverunt faciem. 184.

LECTIO III.

Post haec verba, renuntiatum est Jonathae, & Simoni fratri ejus, quia filii Jambri faciunt nuptias magnas: & ducunt sponsam ex Madaba filiam unius de magnis

gnis principibus Chanaan cum ambitione magna. Et recordati sunt sanguinis Joannis fratris sui: & ascenderunt, & absconderunt se sub tegumento montis. Et elevaverunt oculos suos, & viderunt: & ecce tumultus, & apparatus multus: & sponsus processit, & amici ejus, & fratres ejus obviam illis cum tympanis, & musicis, & armis multis. Et surrexerunt ad eos ex insidiis, & occiderunt eos, & ceciderunt vulnerati multi, & residui fugerunt in montes: & acceperunt omnia spolia eorum.

R. In hymnis. 185.

F E R I A T E R T I A.

De libro primo Machabæorum.

Leſſio i.

Cap. 12.

ET vidit Jónathas quia tempus eum juvat, & elegit viros: & misit eos Romam statueré, & renovare cum eis amicitiam; & ad Spartiátas, & ad alia loca misit Epístolas secundum eandem formam. Et abierunt Romam, & intraverunt curiam, & dixerunt: Jónathas summus sacerdos, & gens Judæorum miserunt nos ut renovaremus amicitiam, & societatem secundum pristinum. Et dederunt illis Epístolas ad ipsos per loca, ut deducerent eos in terram Judæam cum pace.

R. Hic est fratrum. 185.

Leſſio ii.

ET hoc est exemplum epistolarum, quas scripsit Jónathas Spartiátis: Jónathas summus sacerdos, & seniores gentis, & sacerdotes, & reliquus populus Judæorum, Spartiátis fratribus salutem. Jam pridem missæ erant Epístolæ ad Oníam summum sacerdotem ab Arío, qui regnabat apud vos, quoniam estis fratres nostri, sicut rescriptum continet, quod subiectum est. Et suscepit Onías virum, qui missus fuerat cum honore: & accepit, Epístolas, in quibus significabatur de societate, & amicitia.

R. Tu Dómine. 185.

Leſſio iii.

NOs, cum nullo horum indigeremus, habentes solatio sanctos Libros, qui sunt in manibus nostris, maluimus mittere ad vos renovare fraternitatem, & amicitiam, ne forte alieni efficiamur a vobis: multa enim tempora transierunt, ex quo misistis ad nos. Nos ergo in omni tempore sine intermissione in diebus sollemnibus, & cæteris, quibus oportet, memores sumus vestri in sacrificiis, quæ offerimus, & in observationibus, sicut fas est, & decet meminisse fratrum.

R. Aperi oculos. 186.

F E R I A Q U A R T A.

De libro i. Machabæorum.

Leſſio i.

Cap. 12. f

ET cum cogitasset Tryphon regnare Asiæ, & assu-

mere diadéma, & exténdere manum in Antiochum regem: timens ne forte non permíteret eum Jónathas, ſed pugnáret advérſus eum, quarebat comprehendere eum, & occidere. Et exúrgens ábiit in Bethſan. Et exívit Jónathas óbviám illi cum quadragínta míllibus virórum electórum in prælium, & venit Bethſan. Et vidit Tryphon, quia venit Jónathas cum exercitu multo, ut exténdere in eum manus, & tímuit. Et excépit eum cum honóre, & commendávit eum ómnibus amiſcis ſuis, & dedit ei múnera, & præcepit exercitibus ſuis ut obedirent ei, ſicut ſibi.

℞. Raſúlit ſol. 186.

Leſſio ii.

ET dixit Jónathas: Ut quid vexáſti univérſum pópulum, cum bellum nobis non ſit? Et nunc remitte eos in domos ſuas: élige autem tibi viros paucos, qui tecum ſint, & veni mecum Ptolemaidam, & tradam eam tibi, & reliqua præſidia, & exercitum, & univérſos præpoſitos negotií, & convérſus abíbo: proptérea enim veni. Et crédidit ei, & fecit ſicut dixit, & dimíſit exercitum, & abiérunt in terram Juda. Retínuit autem tria míllia virórum: ex quibus remíſit in Galilæam duo míllia, mille autem venérunt cum eo.

℞. Ornavérunt faciém. 186.

Leſſio iii.

UT autem intrávit Ptolemaidam Jónathas, clauſérunt portas civitátis Ptoleménſes: & comprehendérunt eum, & omnes, qui cum eo intráverant, gládio interſecérunt. Et miſit Tryphon exercitum, & équites in Galilæam, & in campum magnum, ut pérderent omnes ſócios Jónathas. At illi cum cognoviſſent quia comprehénſus eſt Jónathas, & períit, & omnes, qui cum eo erant, hortáti ſunt ſemetípſos, & exiérunt paráti in prælium. Et vidéntes hi, qui inſecúti fúerant, quia pro ánima res eſt illis, revérſi ſunt: illi autem venérunt omnes cum pace in terram Juda. Et planxérunt Jónathan, & eos, qui cum ipſo fúerant valde.

℞. In hymnis. 187.

F E R I A Q U I N T A.

De libro primo Machabæórum.

Leſſio i.

Cap. 13.

ET audivit Simon, quod congregávit Tryphon exercitum copioſum, ut veníret in terram Juda, & attéteret eam. Videns, quia in tremóre pópulus eſt, & in timóre, aſcéndit Jerúſalem, & congregávit pópulum: & adhórtans dixit: Vos ſcitis quanta ego, & fratres mei, & domus patris mei fécimur, pro légibus, & præſanctis prælia, & angúſtias quales vídimus. Horum grátia períerunt fratres mei omnes

nes propter Israel, & relictus sum ego solus. Et nunc non mihi contingat parcere animæ meæ in omni tempore tribulationis: non enim melior sum fratribus meis. Vindicabo itaque gentem meam, & sancta, natos quoque nostros, & uxores, quia congregatæ sunt universæ Gentes conterere nos inimicitæ grátia.

℞. Adapériat Dóminus. 181.

Leſſio ii.

ET accensus est spiritus populi simul ut audívit fermónes istos: & responderunt voce magna dicentes: Tu es dux noster loco Judæ, & Jónathæ fratris tui: pugna prælium nostrum; & omnia, quæcúmque dixeris nobis, faciémus. Et congregans omnes viros bellatores, accelerávit consummare universos muros Jerúsalem, & munívit eam in gyro. Et misit Jónathan filium Absalomí, & cum eo exercitum novum in Joppen: & ejéctis his, qui erant in ea, remansit illic ipse. Et movit Tryphon a Ptolemáida cum exercitu multo ut veníret in terram Judæ, & Jónathas cum eo in custódia. Simon autem applicuit in Addus contra faciém campi.

℞. Exáudiat Dóminus. 182.

Leſſio iii.

ET ut cognóvit Tryphon quia surréxit Simon loco fratris sui Jónathæ, & quia commissurus esset cum

eo prælium, misit ad eum legatos, dicens: Pro argénto, quod débbat frater tuus Jónathas in ratióne regis, propter negócia, quæ hábuit, detinúimus eum. Et nunc mitte argénti talénta centum, & duos filios ejus óbsides, ut non dimissus fúgiat a nobis, & remittémus eum. Et cognóvit Simon, quia cum dolo loquerétur secum: jussit tamen dari argéntum, & púeros, ne inimicitiam magnam súmeret ad pópulum Israel, dicentem: Quia non misit ei argéntum, & púeros, proptérea périit. Et misit púeros, & centum talénta, & mentitus est, & non dimisit Jónathan.

℞. Congregáti sunt. 182.

F E R I A S E X T A.

De libro primo Machabæorum.

Leſſio i.

Cap. 4. b

ET audítum est Romæ, quia defunctus esset Jónathas, & usque in Spartiátas: & contristáti sunt valde. Ut audierunt autem quod Simon frater ejus factus esset summus sacerdos loco ejus, & ipse obtinéret omnem regiónem, & civitates in ea; scripsérunt ad eum in tabulis æreis, ut renovarent amicitias, & societatem, quam fécerant cum Judæ, & cum Jónatha fratribus ejus. Et lecta sunt in conspectu Ecclésiæ in Jerúsalem. Et hoc exemplum Epistolarum, quas Spartiátæ miserunt. ℞. Impetum. 182.

Lectio ii.

Spartianórum príncipes , & civitátes , Simóni Sacerdóti magno , & Senióribus , & Sacerdótibus , & réliquo pópulo Judæórum , frátribus salútem . Legáti , qui missi sunt ad pópulum nostrum , nuntiavérunt nobis de vestra glória , & honóre , ac lætítia : & gavísi sumus in intróitu eórum . Et scripsimus , quæ ab eis erant dicta in consiliis pópuli , sic : Numénius Antiochí , & Antípater Jásonis filius , legáti Judæórum , venérunt ad nos renovántes nobiscum amicitiam prístinam . Et plácuít pópulo excipere viros glorióse , & pónere exéplum sermónum eórum in segregátis pópuli libris , ut sit ad memóriam pópulo Spartiatárum . Exéplum autem horum scripsimus Simóni magno Sacerdóti .

R. Congregátæ sunt. 183.

Lectio iii.

Post hæc autem misit Simon Numénium Romam , habéntem clypeum áureum magnum , pondo mmarum mille , ad statuéndam cum eis societátem . Cum autem audisset pópulus Románu sermónes istos , dixerunt : Quam gratiárum actiódinem reddémus Simóni , & filiis ejus ? Restituit enim ipse fratres suos , & expugnávit inimicos Israel ab eis : & statuérunt ei libertátem , & descripsérunt in tábulis æ-

reis , & posuérunt in títulis in monte Sion .

R. Tua est poténtia. 183.

S A B B A T O .

De libro primo Machabæórum .

Lectio i.

Cap. 16. c

Simon autem perámbulans civitátes , quæ erant in regione Judææ , & sollicitudinem gerens eárum , descendit in Jéricho ipse , & Mathathías filius ejus , & Judas , anno centésimo septuagésimo séptimo , mense undécimo : hic est mensis Sabath . Et suscepit eos filius Abóbi in munitiúnculam , quæ vocátur Doch , cum dolo , quam ædificávit : & fecit eis convívium magnum , & abscondit illic viros . Et cum inebriátus esset Simon , & filii ejus , surrexit Ptolémeus cum suis , & sumpsérunt arma sua , & intravérunt in convívium , & occidérunt eum , & duos filios ejus , & quosdam púeros ejus . Et fecit deprecationem magnam in Israel , & reddidit mala pro bonis .

Lectio ii.

ET scripsit hæc Ptolémæus , & misit regi , ut mitteret ei exércitum in auxílium , & tráderet ei regiónem , & civitátes eórum , & tribúta . Et misit álios in Gázaram tollere Joánnem : & tribúnis misit Epístolas , ut venírent ad se , & daret eis argéntum & aurum & dona . Et álios misit occupáre Jerúsalem , & montem templi . Et præcurrens

rens quidam, nuntiávit. Joánni in Gázara, quia périit pater ejus, & fratres ejus, & quia miſit te quoque interfici .

Leſſio iii.

UT audívit autem, vehementer expávit: & comprehendit viros, qui vénerant pérdere eum, & occídit eos: cognóvit enim quia quærébant eum pérdere. Et cætera ſermónum Joánnis, & bellórum ejus, & bonárum virtútum, quibus fórtiter geſſit, & ædificii murórum, quos extrúxit, & rerum geſtárum ejus: ecce hæc ſcripta ſunt in libro diérum ſacerdotii ejus, ex quo factus eſt princeps ſacerdotum poſt patrem ſuum .

Ad Magnificas, Antiphona.
Exáudiat Dóminus oratiónes veſtras, & reconciliétur vobis: nec vos déſerat in tẽpore malo Dñs Deus noſter.
D O M I N I C A I V.

Oſobris .

In primo Nocturno .

Incipit liber ſecúndus Machabéórum .

Leſſio i.

Cap. i.

FRátribus, qui ſunt per Ægyptum, Judæis, ſalútem dicunt fratres, qui ſunt in Jeroſólymis, Judæi, & qui in regione Judææ, & pacem bonam. Benefáciat vobis Deus, & memínerit teſtamenti ſui, quod locútus eſt ad Abraham, & Isaac, & Jacob ſervórum ſuórem fidélium: & det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, & fa-

ciátis ejus voluntátem corde magno, & ánimo volénti . Adapériat cor veſtrum in lege ſua, & in præcéptis ſuis, & faciát pacem. Exáudiat oratiónes veſtras, & reconciliétur vobis, nec vos déſerat in tẽpore malo. Et nunc hic ſumus orántes pro vobis.

℟. Adapériat Dóminus. 181.

Leſſio ii.

FACTÚri igitur quinta, & vigéſima die menſis Cásleu purificaciónem templi, neceſſárium dúximus ſignificáre vobis, ut & vos quoque agátis diem ſcenopégíæ, & diem ignis, qui datus eſt, quando Nehemías ædificáto templo, & altári, obtulit ſacrificia. Nam cum in Pérſidem ducerentur patres noſtri, ſacerdótes, qui tunc cultóres Dei erant, accéptum ignem de altári occúlte abſcorderunt in valle, ubi erat púteus altus, & ſiccus, & in eo contutáti ſunt eum, itaut ómnibus ignótus eſſet locus.

℟. Exáudiat Dóminus. 182.

Leſſio iii.

CUM autem præteriſſent anni multi, & plácuít Deo ut mitterétur Nehemías a rege Pérſidis: nepótes ſacerdotum illórum, qui abſcorderant, miſit ad requiréndum ignem: & ſicut narravérunt nobis, non invenérunt ignem, ſed aquam cráſſam, & juſſit eos hauríre, & afférre ſibi: & ſacrificia, quæ impóſita erant, juſſit ſacerdos Nehemías aſpérgeri ipſa aqua, &

ligna, & quæ erant superposita. Utque hoc factum est, & tempus affuit, quo sol refulsit, qui prius erat in núbilo, accensus est ignis magnus, ita ut omnes mirarentur. R. Congregati. 182.

In secundo Nocturno.

Ex Tractatu S. Joánnis Chrysostomi super Psalmum quidragésimum tertium.

Lectio iv.

DEus, auribus nostris annuntiaverunt nobis opus, quod operatus es in diebus eorum. Hunc Psalmum quidem Propheta, dicit autem non ex persona propria, sed ex persona Machabæorum, narrans, & prædicens, quæ futura erant isto tempore. Tales enim sunt Prophetæ; omnia tempora percurrunt; præsentia, præterita, futura. Quinam sint autem hi Machabæi, quidque passi sint, & quid fecerint, necessarium est primum dicere, ut sint apertiora quæ in argumento dicuntur: li enim, cum invasisset Judæam Antiochus, qui dictus est Epiphanes, & omnia devastasset, & multos, qui tunc erant, a patriis institutis resilire coegisset, permanserunt illæsi ab illis tentationibus.

R. Impetum. 182.

Lectio v.

ET quando grave quidem bellum ingruerat, nec quidquam possent facere. quod prodesset, se abscondé-

bant: nam hoc quoque fecerunt Apóstoli. Non enim semper apparentes in média irruébant pericula, sed nonnumquam, & fugientes, & latentes secedébant. Postquam autem parum respirarunt, tamquam generosi quidam catuli ex antris exilientes, & e latebris emergentes, statuerunt non se amplius solos servare, sed etiam alios quoscumque possent: & civitatem, & omnem regionem obeuntes collegérunt quotquot invenérunt adhuc sanos, & integros, & multos etiam, qui laborabant, & corrupti erant, in statum pristinum redegerunt, eis persuadentes redire ad legem patriam.

R. Congregati sunt. 183.

Lectio vi.

DEum enim dicebant esse benignum, & clementem, nec umquam adimere salutem, quæ proficiscitur ex poenitentia. Hæc autem dicentes, habuerunt delictum fortissimorum virorum. Non enim pro uxoribus, liberis, & ancillis, patriæque everfione, & captivitate, sed pro lege, & patria republica pugnabant. Eorum autem dux erat Deus. Cum ergo aciem dirigerent, & suas animas prodigerent, fundebant adversarios, non armis fidentes, sed loco omnis armaturæ, pugne causam sufficere ducentes. Ad bellum autem eantes non tragedias excitabant, non præna canebant, sicut

Sed nonnulli faciunt: non
invenimus tibicines, ut sit
in aliis castris: sed Dei su-
premi auxilium invocabant,
ut adesset, opem ferret, &
auxilium praeberet, propter
quem bellum gerabant, pro
cujus gloria decertabant.

R. Tua est potentia. 183.

R. vii. Refulsit sol. 183.

R. viii. Duo Seraphim. 184.

F E R I A S E C U N D A.

De libro secundo Macha-
barum.

Lectio i. Cap. 2.

Invenitur autem in descri-
ptionibus Jeremiae prophetae,
quod iussit eos ignem ac-
cipere, qui transmigrabant,
ut significatum est, & ut man-
davit transmigratis. Et dedit
illis legem, ne obliviscerentur
praecepta Domini, & ut
non exerrarent mentibus vi-
dentes simulacra aurea, &
argentea, & ornamenta eor-
um. Et alia hujusmodi di-
cens, hortabatur ne legem
amoverent a corde suo.

R. Dixit Judas Simoni. 184.

Lectio ii.

Erat autem in ipsa Scri-
ptura, quomodo taber-
naculum, & arcam iussit Pro-
pheta, Divino responso ad
se facto, comitari secum,
usquequo exiit in montem,
in quo Moyses ascendit, &
vidit Dei hereditatem. Et
veniens ibi Jeremias invenit
locum spelunca: & taberna-
culum, & arcam, & altare
incensi intulit illuc, & ostium
obstruxit. Et accesserunt qui-

dam simul, qui sequebantur,
ut notarent sibi locum: &
non potuerunt invenire.

R. Ornaverunt. 184.

Lectio iii.

UT autem cognovit Jero-
nias, culpans illos,
dixit: Quod ignotus erit lo-
cus, donec congreget Deus
congregationem populi, &
propitius sit: & tunc Domi-
nus ostendet hanc, & appare-
bit majestas Domini, & nu-
bes erit, sicut & Moysi ma-
nifestabatur, & sicut cum Sa-
lomon petiit, ut locus san-
ctificaretur magno Deo, mani-
festabat hanc. Magnifice ete-
nim sapientiam tractabat: &
ut sapientiam habens, obtulit
sacrificium dedicationis, &
consummationis templi.

R. In hymnis. 185.

F E R I A T E R T I A.

De libro secundo Macha-
barum.

Lectio i. Cap. 3.

Igitur cum sancta civitas
habitaretur in omni pace,
leges etiam adhuc optime cu-
stodirentur, propter Oniae
Pontificis pietatem, & ani-
mos odio habentes mala, fie-
bat ut, & ipsi reges, & prin-
cipes locum summo honore
dignum ducerent, & tem-
plum maximis muneribus il-
lustrarent; ita ut Seleucus
Asiae rex de redditibus suis
praearet omnes sumptus ad
ministerium sacrificiorum per-
tinentes. Simon autem de tri-
bu Benjamin praepositus tem-
pli constitutus, contendebat,
ob-

obfistente fibi principe sacerdotum, inquam aliquid in civitate moliri.

R. Hic est fratrum. 185.

Lectio ii.

Sed cum vincere Oniam non posset, venit ad Apollonium Tharsæ filium, qui eo tempore erat dux Cælesyriæ & Phæniciis: & nuntiavit ei, pecuniis innumerabilibus plenum esse ærarium Jerosolymis, & communes copias immensas esse, quæ non pertinent ad rationem sacrificiorum: esse autem possibile sub potestate regis cadere universa. Cumque retulisset ad regem Apollonius de pecuniis quæ delatæ erant, ille accitum Heliodorum, qui erat super negotia ejus, misit cum mandatis, ut prædictam pecuniam transportaret. Statimque Heliodorus iter est aggressus, specie quidem quasi per Cælesyriam, & Phœnicem civitates esset peragaturus, revêra autem regis propositum perfecturus.

R. Tu Domine. 185.

Lectio iii.

Sed cum venisset Jerosolymam, & benigne a summo sacerdote in civitate esset exceptus, narravit de dato indicio pecuniarum: & cujus rei gratia adesset, aperuit: interrogabat autem, si vere hæc ita essent. Tunc summus sacerdos ostendit deposita esse hæc, & victualia viduarum, & pupillorum:

quædam vero esse Hircanæ Tobæ, viri valde eminentis in his, quæ detulerat impius Simon: universa autem argenti talenta esse quadringenta, & auri ducenta. Decipi vero eos, qui credidissent loco, & templo, quod per universum mundum honoratur, pro sui veneratione, & sanctitate, omnino impossibile esse.

R. Aperi oculos. 186.

F E R I A Q U A R T A.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio i.

Cap. 3. d.

Heliodorus autem, quod decreverat, perficiebat eodem loco ipse cum satellitibus circa ærarium præsens. Sed Spiritus omnipotentis Dei magnam fecit suæ ostensionis evidentiam, ita ut omnes, qui ausi fuerant parere ei, ruentes Dei virtute, in dissolutionem, & formidinem converterentur. Apparuit enim illis quidam equus terribilem habens sessorem, optimis operimentis adornatus: ipsèque cum impetu Heliodoro priores calces elisit. Qui autem ei sedebat, videbatur arma habere aurea.

R. Refulsit sol. 186.

Lectio ii.

Alii etiam apparuerunt duo juvenes virtute decori, optimi gloria, speciosique amictu, qui circumsteterunt eum, & ex utraque parte flagellabant, sine intermissione multis plagis ver-

be-

berantes. Súbito autem Heliodórus concidit in terram, eúmque multa caligine circumfúsum rapuerunt, atque in sella gestatória póstum ejecerunt. Et is, qui cum multis cursóribus, & satellitibus prædictum ingressus est arárium, portabátur nullo sibi auxílium ferente, manifestá Dei cógnita virtúte. Et ille quidem per Divínam virtutem tacébat mutus, atque omni spe & salúte privátus.

R. Ornáverunt faciém. 186.

Leñtio iii.

Consíderans autem summus facérdos, ne forte rex suspicaretur máltiam aliquam ex Judæis circa Heliodórum consummátam, obtulit pro salúte viri hóstiam salutárem. Cúmque summus facérdos exoráret, iidem júvenes, eisdem véstibus amicti, astántes Heliodóro, dixerunt. Oníz sacerdoti grátias age; nam propter eum Dóminus tibi vitam donávit. Tu autem a Deo flagellátus, núntia ómnibus magnália Dei, & potestátem. Et his dictis, non comparuérunt.

R. In hymnis. 187.

F E R I A Q U I N T A.

Si hac Hebdomada fuerit última Octobris, in tribus sequentibus diebus leguntur Leñtiones Dominica quinta, & Feria secunda & tertia ejusdem Hebdomada: qua si fuerint impedita, eo anno omittantur illa Leñtiones, qua his diebus legi non possunt. Si ve-

d in sequenti Hebdomada ha Leñtiones in suis Feriis legi non possint, ponantur in sequentibus Feriis ejusdem Hebdomada, juxta ordinem historia, & martyrii Machabæorum.

De libro secundo Machabæorum.

Leñtio i.

Cap. 4.

Simon autem prædictus pericuniárum, & pátriz delátor, male loquebátur de Onía, tamquam ipse Heliodórum instigáset ad hæc, & ipse fuisset incéntor malórum: provisóremque civitátis, ac defensórem gentis suæ; & amulatórem legis Dei, audébat insidiatórem regni dícere. Sed cum inimicitiz in tantum procéderent, ut étiam per quosdam Simónis necesários homicidia fierent: consíderans Onías periculum contentiónis, & Apolónium insaníre, útpote ducem Cælesyriæ, & Phœnícis, ad augéndam máltiam Simónis; ad regem se contulit, non ut civium accusátor, sed comúnem utilitátem aptud semetípsum univérsæ multitudinis consíderans.

R. Adapériat Dóminus. 181.

Leñtio ii.

Vidébat enim sine regáli providéntia impossíbile esse pacem rebus dari, nec Simónem posse cedére a stultitia sua. Sed post Seleucivitz excéssum, cum suscepisset regnum Antíochus, qui Nóbilis appellabátur, ambiébat

bat Jason frater Onſæ ſum-
ſum ſacerdótium: adíto re-
ge promíttens ei argénti ta-
lénta trecénta ſexagínta, &
ex reddítibus áliis talénta
oſtogínta, ſuper hæc pro-
mittébat, & ália centum
quingúagínta, ſi pòteſtári e-
jus concederétur gymnáſium,
& epheſiam ſibi conſtitúe-
re, & eos, qui in Jerosó-
lymis erant, Antiochénoſ
ſcribere.

R. Exáudiat Dóminus. 182.

Leſſio iii.

QUOD cum rex annuíſſet,
& obtinuíſſet principá-
tum, ſtatim ad Gentílem ri-
tum contribúles ſuos tranſ-
férerre cœpit. Et amótis his,
quæ humanitátis cauſa Judæis
a régibus fúerant conſtitúta,
per Joánnem patrem Eupó-
lemi, qui apud Románoſ de
amicítia, & ſocietáte functus
eſt legatíone legítima, cí-
vium jura deſtituens prava
inſtitúta ſanciébat.

R. Congregáti ſunt. 182.

F E R I A S E X T A.

De libro ſecúndo Macha-
bæorum.

Leſſio i.

Cap. 5.

Eodem témpore Antío-
chus ſecúndam profecti-
onem parávit in Ægyptum.
Còntigit autem per univér-
ſam Jeruſolymórum civitá-
tem vidéri diébus quadra-
gínta per aera équites diſcur-
réntes, aurátas ſtolas habén-
tes, & haftis, quaſi cohór-
tes, armátos, & curſus equó-
rum per órdinem digéſtos,

& congregatiónes fieri còmi-
nus, & ſcutórum motus, &
galeatórum multitudinem glá-
diis diſtríctis, & telórum ja-
ctus, & aureórum armórum
ſplendórem, omníſque géne-
ris loricárum. Quapròpter
omnes rogábant in bonum
monſtra convérſi.

R. Imperum inimicórum. 182.

Leſſio ii.

Sed cum falſus rumor exiſ-
ſet, tamquam vitam exceſ-
ſiſſet Antiochus, aſſúptis
Jason non minus mille viris,
repénſe aggréſſus eſt civitá-
tem: & civibus ad murum
convolántibus, ad últimum
apprehénſa civitáte, Mene-
láus fugit in arcem. Jason
verò non parcébat in cæde
civibus ſuis, nec cogitabat
proſperitatem advérſum co-
gnátos malum eſſe máximum,
árbitrans hóſtium, & non cí-
vium ſe trophæa captúrum.
Et principátum quidem non
obtínuít, ſinem vero inſidiá-
rum ſuárum confuſiónem ac-
cèpit, & prófugus íterum
ábiit in Ammanítem.

R. Congregátæ ſunt. 183.

Leſſio iii.

AD últimum in exſtium
ſui conclúſus ab Aréta
Arabum tyránno, fúgiens de
civitáte in civitatem, ómni-
bus odióſus ut réfuga legum,
& execrábilis ut pátriæ, &
cívium hoſtis, in Ægyptum
extrúſus eſt: & qui multos
de pátria ſua expúlerat, pé-
regre périit. Lacedæmonas
profectus, quaſi pro cogni-
tió-

tiōne ibi refūgium habitūrus : & qui insepultos multos abjēcerat , ipse , & illamentatus , & insepultus abjicitur , sepultura neque peregrina usas , neque patrio sepulcro participans .

De Tua est potētia. 183.

S A B B A T O .

De libro secūdo Machabzorum.

Leſſio i.

Cap. 6.

Sed non post multum tēporis misit rex Antiochus senem quemdam Antiochēnum , qui compelleret Judzōs ut se transfērrent a patriis , & Dei lēgibus , contamināre etiā , quod in Jerosolymis erat , templum , & cognomināre Jovis Olympii , & in Garizim , prout erant hi , qui locum inhabitābant , Jovis Hospitalis . Pēssima autem , & univērsis gravis erat malōrum incūrsio ; nam templum luxūria , & comessationibus Gēntium erat plenum , & scortantium cum meretricibus , sacratisque x̄dibus mulieres se ultro ingerēbant , intro ferētes ea , quz non licebat .

Leſſio ii.

Altare etiā plenum erat illicitis , quz lēgibus prohibebāntur . Neque autem sabbata custodiebantur , neque dies solēmnēs patrii servabāntur , nec simpliciter Judzūm se esse quisquam confitebatur . Ducebantur autem cum amara necessitate in diē natalis regis ad sacrificia ; &

cum Liberi sacra celebrarentur , cogeabantur hēdera coronāti Libero circumferre . Decrētum autem ēxist in proximas Gēntilium civitates , suggerētibz Ptolomzēis , ut pari modo & ipsi advērsus Judzōs āgerent , ut sacrificarent : eos autem , qui nollent transire ad institūta Gēntium , interficerent : erat ergo vidēre miseriam .

Leſſio iii.

DUz enim mulieres delatę sunt natos suos circumcidisse ; quas , infāntibus ad ūbera suspēnsis , cum publice per civitatem circumduxissent , per muros precipitaverunt . Alii vero , ad proximas coeūntes spelūncas , & latētes sabbati diem celebrāntes , cum indicāti essent Philippo , flammis succēnsi sunt eo , quod verebantur , propter religiōnem , & observāntiam , manu sibimet auxilium ferre . Obsecro autem eos , qui hunc Librum lectūri sunt , ne abhorrēscant propter advērsos cāsus , sed reputent ea , quz acciderunt , non ad intēritum , sed ad correctiōnem esse gēneris nostri .

S A B B A T O ,

ante Dominicam quintam Octobris , nisi sit dimittenda , quia hac proximior sit Kalendis Novembris .

Ad Magnificat , Antiphona .

Tua est potētia , tuum regnum Dōmine : tu es super omnes Gentes : da pacem Dōmine in diēbus nostris .

D O .

D O M I N I C A V.

Octobris.

In primo Nocturno.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio i.

Cap. 6. d.

Igitur Eleázarus unus de primoribus Scribarum, vir ætate provectus, & vultu decorus, apërto ore hians compellebatur carnem porcínâ manducare. At ille gloriosissimam mortem magis, quam odibilem vitam completens, voluntarie præbat ad supplicium. Intuens autem quemadmodum oporteret accedere, patienter sustinens, destinavit non admittere illicita propter vitæ amorem. Hi autem, qui astabant, iniqua miseratiónne commoti, propter antiquam viri amicitiam, tollentes eum secreto rogabant affèrri carnes, quibus vesci ei liceret, ut simularètur manducasse, sicut rex imperaverat, de sacrificii carnibus, ut, hoc factò, a morte liberaretur: & propter veterem viri amicitiam, hanc in eo faciebant humanitatem.

R. Adapèriat Dóminus. 181.

Lectio ii.

AT ille cogitare coepit ætatis, ac senectutis suæ eminentiam dignam, & ingénitæ nobilitatis cantem, atque a púero optimæ conversatiónis actus: & secundum sanctæ, & a Deo conditæ legis constituta, respondit cito, dicens: præmisti se velle in infèrnum. Non enim

ætati nostræ dignum est, inquit, fingere: ut multi adolescentium, arbitrantes Eleazarum nonaginta annorum transisse ad vitam alienigenarum, & ipsi propter meam simulationem, & propter modicum corruptibilis vitæ tempus decipiantur, & per hoc maculam, atque execrationem meæ senectutis conquiram. Nam etsi in præsentitempore supplicii hominum eripiar, sed manum Omnipotentis, nec vivus, nec defunctus effugiam. Quamobrem fortiter vita excedendo, senectute quidem dignus apparebo: adolescentibus autem exemplum forte relinquam, si prompto animo, ac fortiter pro gravissimis, ac sanctissimis legibus honesta morte perfungar. His dictis, confestim ad supplicium trahebatur.

R. Exaudiat Dóminus. 182.

Lectio iii.

Cap. 7.

Contigit autem, & septem fratres una cum matre sua apprehensos, compelli a rege edere contra fas carnes porcínas, flagris, & tauris cruciatos. Unus autem ex illis, qui erat primus, sic ait: Quid quæris, & quid vis discere a nobis? parati sumus mori magis, quam pátrias Dei leges prævaricari. Irátus itaque rex iussit sartagines, & ollas æneas succendi: quibus statim succensis, iussit ei, qui prior fuerat locutus, amputari linguam,

quam, & cute capitis abstrácta, summas quoque manus, & pedes ei præscindi, cæteris ejus fratribus, & matre inspicientibus. Et cum jam per omnia inútilis factus esset, jussit ignem admovéri, & adhuc spirantem torreri in sartagine, in qua cum diu cruciaretur, cæteri una cum matre invicem se hortabantur mori fortiter.

℟. Congregáti sunt. 182.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

Orat. 20. de Machabæis.

Lectio iv.

E Leázarus primitiæ eorum, qui hic ante Christum sunt passi, quemádmódum post Christum Stéphanus. Is vir, & sacerdos, & senex, canus capillis, canus & prudentia, prius quidem pro populo sacrificabat, & orabat, nunc autem semetipsum hostiam obtulit Deo perfectissimam ad totius populi expiationem, faustum certáminis initium, ad quod loquens pariter, ac tacens cohortabatur. Obtulit autem & filios septem, suæ fructus disciplinæ; hostiam viventem, sanctam, beneplácitam Deo, omni legáli sacrificio splendidiórem, & puriorem: quæ sunt enim filiorum, ad patrem referri, æquissimum ac iustissimum est.

℟. Imperum inimicorum. 182.

Lectio v.

Ibi tum generósi, & magnánimi púeri, generóse matris nobilis proles, gloriósi veritátis propugnatores, Antiochi temporibus excelsiões, veri Mosáicæ legis discipuli paternórum rituum observantissimi, númerus apud Hebræos laudábilis, & propter septenáriæ civitatis mystérium venerábilis, unum spirántes, unum spectántes, unum illud ad vitam iter agnoscéntes, ut mortem Dei causa suscéperent: non minus ánimis fratres, quam corpóribus, inter se mutux mortis æmuli, oh rem admirándam! tormenta quasi thesauros præripiéntes, pro magistra lege pericula subeúntes, quæ non magis illata formidábant, quam ressecta requirebant, nam illud vériti, ne tyránnus a poenis desisteret, ne quis ipsórum sine coronæ præmio discéderet, ne inviti fratres alii ab állo sejungeréntur, & ne in eo discrimine cruciátibus érepti, mala victória superárent.

℟. Congregátæ sunt. 183.

Lectio vi.

ERat ibi fortis & generósa mater, puerórum simul, ac Dei amans, cujus matérna viscera supra naturæ consuetúdinem dilaniabántur. Non enim filiorum, qui in tormentis erant, miserébatur; sed timóre angebátur, ne non ea suscéperent, neque

neque magis eos, qui e vita migráverant, desiderábat, quam precabátur, ut réli- qui cum illis conjungerén- tur: de quibus filiis magis, quam de mórtuis erat solli- cita. Hórum enim dúbium erat certámen, at illórum secú- rus vitæ éxitus; atque illos quidem jam Deo adjúnxe- rat: de his vero, quomodo eos Deus suscéperet, laborá- bat. Ovirilem ánimumin cór- pore muliébrí! o admirábile magni ánimi incrementum!

R. Tua est poténtia.

R. vii. Refulsi sol. 183.

R. viii. Duo Séraphim. 148.

FERIA SECUNDA.

De librò ii. Machabæórum.

Leção i.

Cap. 7. b

Mortuo itaque illo pri- mo hoc modo, sequén- tem deducébant ad illudén- dum: & cute cápitis ejus cum capillis abstrácta, interrogá- bant, si manducáret prius, quam toto córpore per mem- bra singula punirétur. At ille rêspondens pátria voce dixit: Non fáciam. Propter quod, & iste sequénti loco, primi torménta suscepit: & in último spírítu constitú- tus, sic ait: Tu quidem sce- lestíssime in præsénti vita nos perdis: sed Rex mundi de- functos nos pro suis légibus in æternæ vitæ resurrectione suscitábit. Post hunc tértius illúditur, & linguam postu- látus cito protulit, & ma- nus constánter exténdit. & cum fidúcia ait: E cælo ista

possideo, sed propter De- ges nunc hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea re- ceptúrum spero: ita ut rex, & qui cum ipso erant, mi- raréntur adolescentis áni- mum, quod tamquam nihí- lum dúceret cruciátus.

R. Dixit Judas Simóni. 184.

Leção ii.

ET hoc ita defuncto, quar- tum vexábant similiter torquéntes. Et cum jam es- set ad mortem, sic ait: Pó- tius est ab homínibus mori- datos spem expectáre a Deo, iterum ab ipso resuscitán- dos, tibi enim resurrectio ad vitam non erit. Et cum ad- movísset quintum, vexábant eum. At ille respíciens in eum, dixit: Potestátem inter hómines habens, cum sis cór- ruptiblis, facis quod vis, Noli autem putáre genus no- strum a Deo esse derelictum. Tu autem patienter sústíne, & vidébis magnam potestá- tem ipsius, quáliter te, & semen tuum torquébit. Post hunc ducébant sextum, & is mori incípiens, sic ait: Noli frustra erráre: nos enim pro- pter nosmetipsos hæc páti- mur, peccántes in Deum no- strum, & digna admiratióne facta sunt in nobis: tu au- tem ne exístimes tibi impú- ne futúrum, quod contra Deum pugnáre tentáveris.

R. Ornáverunt faciém. 184.

Leção iii.

Supra modum autem ma- gis mirábilis, & bonórum me-

memoria digna, quæ pere-
runt septem filios sub unius
diei tempore conspiciens,
bono animo ferēbat, propter
spem, quam in Deum habē-
bat: singulos illorum horta-
batur voce patria fortiter,
repleta sapientia, & femineæ
cogitationi masculinum ani-
mum inferens, dixit ad eos:
Nescio qualiter in utero meo
apparulistis: neque enim ego
spiritum, & animam dona-
vi vobis, & vitam, & sin-
gulorum membra non ego
ipsa compēgi: sed enim mun-
di Creator, qui formavit
hominis nativitatem, quique
omnium invenit originem, &
spiritum, vobis iterum cum mi-
sericordia reddet, & vitam,
sicut nunc vosmetipsos de-
spicitis propter leges ejus.

R. In hymnis. 185.

F E R I A T E R T I A.
De libro secundo Macha-
bæorum.

Leſſio i.

Cap. 7. d

ANtiochus autem contē-
mni se arbitratus, simul,
& exprobrantis voce despē-
cta, cum adhuc adolescē-
tior superēssset, non solum
verbis hortabatur, sed &
cum juramento affirmabat,
se divitem, & beatum factū-
rum, & translātum a patriis
lēgibus amicū habitūrum,
& res necessarias ei præbi-
tūrum. Sed ad hæc cum ado-
lescens nequāquam inclina-
rētur, vocavit rex matrem,
& suadēbat ei ut adolescēti
feret in salutem. Cum au-

tem multis eam verbis esset
hortatus promissit suāsuram se
filio suo. Itaque inclināta ad
illum, irridens crudēlem ty-
rannum, ait patria voce: Fi-
li mi, miserere mei, quæ te
in utero novem mēsis
portavi, & lac triennio de-
di, & alui, & in ætatem
istam perdūxi.

R. Hic est fratrum. 185.

Leſſio ii.

PEto, nate, ut aspicias ad
cælum, & terram, & ad
omnia, quæ in eis sunt: &
intelligas, quia ex nihilo fecit
illa Deus, & hominum ge-
nus: ita fiet, ut non timeas
carnificem istum: sed dignus
fratribus tuis effectus parti-
ceps, suscipe mortem, ut in
illa miseratione cum fratribus
tuis te recipiam. Cum hæc illa
adhuc diceret, ait adolescens:
Quem sustinetis? non obēdio
præcepto regis, sed præcep-
to legis, quæ data est nobis
per Moysen. Tu vero, qui
inventor omnis malitiæ fa-
ctus es in Hebræos, non ef-
fugies manum Dei: Nos enim
pro peccatis nostris hæc pā-
timur. Et si nobis propter in-
crepationem, & correptionem
Dominus Deus noster modicū
iratus est, sed iterum
reconciliabitur servis suis.

R. Tu, Domine. 185

Leſſio iii.

TU autem, o scelēste, &
omnium hominum fla-
gitiosissime, noli frustra ex-
tōlli vanis spebus in servos
ejus inflammatus. Nondum
enim

etiam omnipotentis Dei, & omnia inspicientis iudicium effugisti. Nam fratres mei, modico nunc dolore sustentato, sub testamento eternae vitae effecti sunt: tu vero iudicio Dei iustas superbiae tuae poenas exsolves. Ego autem, sicut & fratres mei, animam, & corpus meum trado pro patris legibus: invocans Deum maturius genti nostrae propitium fieri: teque cum tormentis, & verbéribus confiteri, quod ipse est Deus solus. In me vero, & in fratribus meis desinet Omnipotentis ira, quae super omne genus nostrum iuste superdúcta est. Tunc rex accensus ira, in hunc super omnes crudélius desavit, indigne ferens se derisum. Et hic itaque mundus obiit per omnia in Domino confidens. Novissime autem post filios, & mater consumpta est.

Æ. Aperi oculos tuos. 186.

F E R I A Q U A R T A
De libro secundo Macha-

bzororum.

Leitio i.

Cap. 8.

Constituit autem Nicánor ut regi tributum, quod Románis erat dandum, duo millia talentorum, de captivitate Judaeorum suppleret: statimque ad maritimas civitates misit, convocans ad coemptionem Judaicorum mancipiorum, promittens se nonaginta mancipia talento distracturum; non respiciens ad vindictam, quae eum ab

Omnipotenté esset consecutura. Judas autem ubi comperit, indicavit his, qui secum erant, Judaeis, Nicánoris adventum. Ex quibus quidam formidantes, & non credentes Dei iustitiae, in fugam vertebantur: alii vero, si quid eis supererat, vendebant, simulque Dominum deprecabantur, ut eriperet eos ab impio Nicánore.

Æ. Refulsit fol. 186.

Leitio ii.

Convocatis autem Machabaeus septem millibus, qui cum ipso erant, rogabat ne hostibus reconciliarentur, neque metuerent inique venientium adversum se hostium multitudinem, sed fortiter contenderent, ante oculos habentes contumeliam, quae loco sancto ab his iniuste esset illata, itemque & ludibrio habitae civitatis injuriam, adhuc etiam veterum instituta convulsa. Nam illi quidem armis confidunt, ait simul & audacia: nos autem in omnipotenté Domino, qui potest, & venientes adversum nos, & universum mundum uno nutu delere, confidimus. Admonuit autem eos & de auxiliis Dei, quae facta sunt erga parentes: & quod sub Sennacherib centum octoginta quinque millia perierunt.

Æ. Ornavéruct faciem. 186.

Leitio iii.

His verbis constantes effecti sunt, & pro legi-

gibus, & pátria mori paráti. Constituit itaque fratres suos duces utriusque ordini, Simónem, & Joséphum, & Jónathan, subjéctis unicuique millénis, & quingenténis. Ad hoc etiam ab Esdra lecto illis sancto Libro, & dato signo adjutorii Dei, in prima acie ipse dux commisit cum Nicánore. Et facto sibi adjutore Omnipotente, interfecerunt supernovem milia hominum: majorem autem partem exercitus Nicánoris vulneribus débilem factum fugere compulerunt. Pecúniis vero eorum, qui ad emptiorem ipsorum venerant, sublatis, ipsos usquequaque persecuti sunt: sed reversi sunt hora conclusi: nam erat ante sabbatum: quam ob causam non perseveraverunt insequentes. Arma autem ipsorum, & spolia congregantes, sabbatum agebant, benedicentes Dómino, qui liberavit eos in isto die, misericórdiæ instium stillans in eos. Post sabbatum vero, debilibus, & órphanis & víduis divisérunt spolia: & residua ipsi cum suis habuere.

¶ In hymnis. 186.

F E R I A Q U I N T A .
De libro secundo Machabéorum.

Lesio i.

Cap. 9.

Eodem tempore Antióchus inhoneste revertébatur de Pérside. Intráverat enim in eam, quæ dicitur Persépolis, & tentávit expo-

liare templum, & civitatem opprimere: sed multitudine ad arma concurrente, in fugam versi sunt, & ita contigit, ut Antióchus post fugam rúrpiter rediret. Et cum venisset circa Ecbátanam, recognovit quæ erga Nicánorem, & Timótheum gesta sunt. Elátus autem in ira, arbitrábatur, se injuriám illorum, qui se fugaverant, posse in Judæos retorquere: adeoque jussit agitari currum suum, sine intermissione agens iter, cælesti eum judicio perurgente, eo quod ita superbe locutus est, se venturum Jerosólymam, & congériem sepulcri Judæorum eam facturum, &c. Adapériat Dóminus. 181.

Lesio ii.

Sed qui universa conspiciat, Dóminus Deus Israel, percussit eum insanabili, & invisibili plaga. Ut enim finivit hunc ipsum sermonem, apprehendit eum dolor dirus víscerum, & amara internorum tormenta, & quidem satis juste, quippe qui multis, & novis cruciatibus aliorum torserat víscera; licet ille nullo modo a sua malitia cessaret. Super hoc autem superbia repletus, ignem spirans ánimo in Judæos, & præcpiens accelerári negotium, contigit illum impetu euntem de curru cadere, & gravi corporis collisione membra vexári.

¶ Exáudiét Dóminus. 182.

Le-

Lectio iii.

Isque, qui sibi videbatur etiam fluctibus maris imperare, supra humanum modum superbia repletus, & montium altitudines in statéra appendere, nunc humiliatus ad terram in gestatorio portabatur, manifestam Dei virtutem in semetipso contestans: ita ut de corpore ipsius vermes scaturirent, ac viventis in doloribus carnes ejus effluerent, odore etiam illius, & foetore exercitus gravaretur. Et qui paulo ante sidera cæli contingere se arbitrabatur, eum nemo poterat propter intolerantiam foetoris portare.

R. Congregati sunt. 182.

F E R I A S E X T A .
De libro ii. Machabæorum.

Lectio iii. Cap. 10.

Machabæus autem, & qui cum eo erant, Domino se protegente, templum quidem, & civitatem recepit: aras autem, quas alienigenæ per plateas extruxerant, itémque delubra demolitus est. Et purgato templo, aliud altare fecerunt, & de ignitis lapidibus igne concepto, sacrificia obtulerunt post biennium, & incensum, & lucernas, & panes propositionis posuerunt. Quibus gestis, rogabant Dominum prostrati in terram, ne amplius talibus malis inciderent: sed, & si quando peccassent, ut ab ipso mitius corriperentur, & non bárba-

ris, ac blasphemis hominibus traderentur. Qua die autem templum ab alienigenis pollutum fuerat, contigit eadem die purificationem fieri, vigesima quinta mensis, qui fuit Casleu.

R. Impetum inimicorum. 182.

Lectio ii.

AT Timotheus, qui prius a Judæis fuerat superatus, convocato exercitu peregrinæ multitudinis, & congregato equitatu Asiatico, advenit quasi armis Judæam capturus. Machabæus autem, & qui cum ipso erant, appropinquante illo, deprecabantur Dominum, caput terra aspergentes, lumbosque ciliciis præincti, ad altaris crepidinem provoluti, ut sibi propitius, inimicis autem eorum esset inimicus, & adversariis adversaretur, sicut Lex dicit. Et ita post orationem, sumptis armis, longius de civitate procedentes, & proximi hostibus effecti, resederunt.

R. Congregatæ sunt. 183.

Lectio iii.

Primo autem solis ortu utrique commiserunt. isti quidem victoriæ, & proprietatis sponsorem cum virtute Dominum habentes: illi autem ducem belli animum habebant. Sed cum vehemens pugna esset, apparuerunt adversariis de cælo viri quinque in equis, frans aureis decori, ducatum Judæis præstantes: ex quibus duo

duo Machabæum médium habentes, armis suis circumseptum incólumen conservabant: in adversários autem tela, & fulmina jaciébant, ex quo, & cæcitate confusi, & repléti perturbatióne cadébant. Interfecti sunt autem viginti millia quingénti, & équites sexcénti. Timótheus vero confúgit in Gázaram, præsidium munitum, cui præerat Chæreas.

R. Tua est poténtia. 183.

S A B B A T O.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 15. b

Machabæus autem semper confidébat cum omni spe auxilium sibi a Deo affuturum. Et hortabátur suos ne formidarent ad advéntum nationum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cælo, & nunc sperarent ab Omnipotente sibi affutúram victóriam. Et allocútus eos de Lege, & Prophétis, ádmönens étiam certamina, quæ fécerant prius, promptiores constituit eos; & ita ánimis eórum eréctis, simul ostendébat Géntium falláciam, & juramentórum prævaricatiónem. Singulos autem illórum armávit, non clypei, & hastæ munitione, sed sermónibus óptimis, & exhortationibus, expósito digno fide sómnio, per quod univérsos lætificávit.

Lectio ii.

ERat autem hujuscemodi: visus: Oníam, qui fúe-

Pars Autumnalis.

rat summus sacérdos, virum bonum, & benígnum, verécúndum visu, modéstum móribus, & elóquio decórum, & qui a púero in virtutibus exercitátus sit, manus protendentem oráre pro omni pópulo Judæórum. Post hoc apparuisse & álium virum, ætate, & glória miráblem, & magni decóris habitúdine circa illum. Respondentem vero Oníam dixisse: Hic est fratrum amátor, & pópuli Israel: hic est, qui multum orat pro pópulo, & univérsa sancta civitate, Jeremías Prophéta Dei. Extendisse autem Jeremíam dexteram, & dedisse Judæ gládium áureum, dicentem: Accipe sanctum gládium munus a Deo, in quo desicies adversários pópuli mei Israel.

Lectio iii.

EXhortati itaque Judæ sermonibus bonis valde, de quibus extólli posset ímpetus, & ánimi júvenum confortári, statuérunt dimicáre, & consígere fórtiter: ut virtus de negótiis judicáret, eo quod civitas sancta, & templum periclitarentur. Erat enim pro uxóribus, & filiis; itémque pro fratribus, & cognátis minor sollicitúdo: máximus vero, & primus pro sanctitate timor erat templi. Sed & eos, qui in civitate erant, non mínima sollicitúdo habébat pro his, qui congressúri erant.

K

S A B-

S A B B A T O

ante Dominicam primam
Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vidi Dóminum sedéntem super sólum excélsu: & plena erat omnis terra majestáte ejus: & ea, quæ sub ipso erant, replébant templum.

D O M I N I C A I.

Novembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis
Prophétæ.

Lectio i.

Cap. i.

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, & vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldeórum, secus flumen Chobar, & facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi; & ecce ventus túrbinis veniebat ab Aquilóne, & nubes magna, & ignis invólvens, & splendor in circúitu ejus, & de médio ejus quasi spécies eléctri, idest, de médio ignis.

R. Vidi Dóminum sedéntem super sólum excélsu, & elevátum, & plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum.

¶ Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium, & hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, & planta pedis eórum quasi planta pedis vstuli, & scintillæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: & fácies, & pennas per quátuor partes habébant. Junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertébantur cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

R. Aspice, Dómine de sede sancta tua, & cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, & audi: * Aperi oculos tuos & vide tribulatió-nem nostram. ¶ Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iii.

Similitúdo autem vultus eórum, fácies hóminis, & fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor; & fácies áquilæ desuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, & pennæ eórum exténtæ desuper: duæ pennæ singulórum jungébantur, & duæ tegébant corpóra eórum & unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur: nec revertébantur cum

cum ambularent. *R.* Aspice, Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis, sedet in tristitia domina gentium: * Non est, qui consolatur eam, nisi tu Deus noster. *Ps.* Plorans ploravit in nocte, & lacrymæ ejus in maxillis ejus. Non est. Glória Patri. Non est.

In secundo Nocturno.

De Expositione sancti Gregorii Papæ in Ezechielem Prophetam.

Libro 1. Homil. 2.

LECTIO IV.

USus prophetice locutionis est, ut prius personam, tempus, locumque describat, & postmodum dicere mysteria prophetie incipiat: quatenus ad veritatem solidius ostendendam, ante historice radicem figat, & post fructus spiritus per signa; & allegorias proferat. Ezechiel itaque ætatis sue tempus indicat, dicens: Et factum est in trigésimo anno, in quarto mense, in quinta mensis. Locum quoque denuntians, adjungit; Cum essem in medio captivorum juxta flumen Chobar; aperti sunt cæli, & vidi visiones Dei. Tempus etiam insinuat, subdens: In quinta mensis: ipse est annus quintus transmigrationsis regis Joachim. Qui ut bene personam indicet, etiam genus narrat, cum subditur: Et factum est verbum Domini ad Ezechielem, filium Buzi sacerdotem.

R. Super muros tuos, Jerusalem, constitui custodes: * Tota die, & nocte non tacebunt laudare nomen Domini.

Ps. Prædicabunt populis fortitudinem meam, & annuntiabunt Gentibus gloriam meam. Tota die. *LECTIO V.*

Sed prima quaestio nobis oritur, cur is, qui nihil adhuc dixerat, ita exorsus est, dicens: Et factum est, in trigésimo anno. Et, namque sermo conjunctionis est, & scimus, quia non conjungitur sermo subsequens, nisi sermoni præcedenti. Qui igitur nihil dixerat, cur dicit: Et factum est: cum non sit sermo, cui hoc, quod incipit, subjungat? Qua in re intuendum est, quia sicut nos corporalia, sic Prophetæ sensu spiritalia aspiciunt: effque, & illa sunt præsentia, quæ nostræ ignorantie absentiæ videntur. Unde fit, ut in mente Prophetarum ita conjuncta sint exterioribus interiora, quatenus simul utraque videant: simulque in eis fiat, & intus verbum quod audiunt, & foris quod dicunt.

R. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos, Domine, & armis tuæ potentie protege nos semper: * Libera Domine Deus Israel, clamantes ad te. *Ps.* Erue nos in mirabilibus tuis, & da gloriam nomini tuo. Libera.

LECTIO VI.

Patet igitur causa, cur qui nihil dixerat, inchoavit,

K 2 di-

dicens : Et factum est in trigésimo anno : quia hoc verbum , quod foris protulit , illi verbo , quod intus audierat , conjunxit . Continuavit ergo verba , quæ protulit , visioni intimæ , & idcirco incipit , dicens : Et factum est . Subjunxit enim hoc , quod exterius loqui inchoat , ac si & illud foris sit , quod intus vidit . Hoc autem , quod dicitur , quia in trigésimo anno spiritum prophetiæ accepit , indicat aliquid nobis considerandum : videlicet quia juxta rationis usum , doctrinæ sermo non suppetit , nisi in ætate perfectæ . Unde & ipse Dominus anno duodécimo ætatis suæ , in medio doctorum in templo sedens , non docens , sed interrogans voluit inveniri .

R. Sustinúimus pacem , & non venit : quæsiimus bona , & ecce turbatio : cognóvimus , Dómine , peccata nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos . *Ps.* Peccávimus , impie gessimus , iniquitatem fecimus , Dómine , in omnem justitiam tuam . Non .

Glória Patri . Non .

R. vii. Laudábilis pópulus , * Quem Dóminus exercituum benedíxit , dicens : Opus manuum mearum tu es ; hæreditas mea Israel . *Ps.* Beata gens , cujus est Dóminus Deus , pópulus electus in hæreditatem . *Q. m.*

R. viii. Duo Saphim clamabant alter ad alterum :

* Sanctus , Sanctus , Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus . *Ps.* Tres sunt , qui testimonium dant in celo ; Pater , Verbum , & Spíritus Sanctus : & hi tres unum sunt . Sanctus .

Glória Patri . Plena .

In Sabbato , quando in eo fit de Feria prima : R. erit Laudábilis . Dominica secunda & tertia Feria secunda seq.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiële Prophéta .

LECTIO i.

Cap. 2.

ET audiui loquentem ad me , & dicentem : Fili hominis , mitto ego te ad filios Israel , ad gentes apostatrices , quæ recesserunt a me : ipsi , & patres eorum prævaricati sunt pactum meum usque ad diem hanc . Et filii dura facie , & indomabili corde sunt , ad quos ego mitto te , & dices ad eos : Hæc dicit Dóminus Deus : Si forte vel ipsi audiant , & si forte quiescant , quóniam domus exasperans est : & scient quia Prophéta fúerit in medio eorum .

R. Redemit pópulum suum , & liberávit eum , & venient , & exultábunt in monte Sion : & gaudébunt de bonis Dómini super frumento , vino & oleo : * Et ultra non esúrient . *Ps.* Erítque ánima eorum quasi hortus irriguus . Et ultra .

LECTIO ii.

TU ergo , fili hominis , ne timeas eos , neque fer-

sermões eórum métuas, quóniam incréduli, & subversóres sunt tecum, & cum scorpiónibus hábitas. Verba eórum ne tímeas, & vultus eórum ne formídes, quia domus exásperans est. Loqueris ergo verba mea ad eos, si forte áudiant, & quíescant: quóniam irritatóres sunt.

℞. Angústia mihi sunt úndique, & quid éligam ignóro: * Mélius est mihi incidere in manus hóminum, quam derelinquere legem Dei mei.

℣. Si enim hoc égero; mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius est.

Leſſio iii.

TU autem fili hóminis audi quzcúmque loquor ad te, & noli esse exásperans, sicut domus exasperátrix est: áperi os tuum, & cómede quzcúmque ego do tibi. Et vidi, & ecce manus missa ad me, in qua erat involútus liber, & expándit illum coram me, qui erat scriptus intus, & foris, & scriptæ erant in eo lamentatiónes, & carmen, & væ.

℞. Misit Dóminus Angelum suum, & conclúſit ora leónum: * Et non contamináverunt: quia coram eo injustitia invénta non est in me.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erſpuit de médio cubilórum leónum. Et non. Glória Patri. Et non.

F E R I A T E R T I A.

De Ezechiéle Prophéta.

Leſſio i.

Cap. 3.

ET dixit ad me: Fili hóminis, quodcúmque invéneris, cómede, cómede volúmen istud, & vadens loquere ad filios Israel. Et apérui os meum, & cibávit me volúmine illo, & dixit ad me: Fili hóminis, venter tuus cómedet, & víscera tua complebúntur volúmine isto, quod ego do tibi. Et comédi illud, & factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me; Fili hóminis, vade ad domum Israel, & loqueris verba mea ad eos.

℞. A fácie furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra:

* Sed miserére, Dómine, & ne fácias consummationem.

℣. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! Sed miserére.

Leſſio ii.

NON etiam ad pópulum profúndi sermónis, & ignótæ linguæ, tu mitteris, ad domum Israel, neque ad pópulos multos profúndi sermónis, & ignótæ linguæ, quorum non possis audire sermões, & si ad illos mitteréris, ipsi audírent te. Domus autem Israel nolunt audíre te, quia nolunt audíre me. Omnis quippe domus Israel attríta fronte est, & duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébús eórum, & frontem tuam duriórem fróntibus eórum. Ut adamán-

K 3 tem,

tem, & ut sſlicem dedi faci-
ciem tuam: ne timeas eos,
neque metuas a facie eorum,
quia domus exasperans est.

R. Civitatem istam tu cir-
cúmda, Dómine, & Angeli
tui custódiant muros ejus:
* Exáudi, Dómine pópulum
tuum cum misericórdia.

Ÿ. Avertátur furor tuus, Dó-
mine, a pópulo tuo, & a ci-
vitáte sancta tua. Exáudi.

Leſtio iii.

ET dixit ad me: Fili hó-
minis, omnes sermónes
meos, quos ego loquor ad
te, assúme in corde tuo, &
auribus tuis audi: & vade,
ingredere ad transmigratió-
nem, ad filios pópuli tui:
& loqueris ad eos, & dices
eis: Hæc dicit Dóminus Deus:
Si forte áudiant, & quíe-
ſcant. Et assúmpſit me spíri-
tus, & audívi post ne vo-
cem commotiónis magnæ:
Benedícta glória Dómini de
loco suo; & vocem alárum
animálium percutiéntium ál-
teram ad álteram, & vocem
rotárum sequéntium animá-
lia; & vocem commotiónis
magnæ.

R. Genti peccatríci, pópu-
lo pleno peccáto miserére,
* Dómine Deus. *Ÿ.* Esto pla-
cábilis super nequítiam pó-
puli tui. Dómine.

Glória Patri. Dómine.

F E R I A Q U A R T A.

De Ezechiéle Prophéta.

Leſtio i.

Cap. 7.

ET factus est sermo Dó-
mini ad me, dicens: Et

tu fili hómini, hæc dicit Dó-
minus Deus terræ Israhel. Fi-
nis venit, venit finis super
quátuor plagas terræ. Nunc
finis super te, & immíttam
furórem meum in te, & ju-
dicábo te juxta vias tuas, &
ponam contra te omnes abo-
minatiónes tuas. Et non par-
cet óculus meus super te,
& non miserébor, sed vias
tuas ponam super te, & abo-
minatiónes tuæ in médio tui
erunt: & sciétis quia ego
Dóminus.

R. Indicábo tibi, homo,
quid sit bonum; aut quid Dó-
minus requírat a te: * Fáce-
re iudícium, & justítiam, &
sollicitum ambuláre cum Deo
tuo. *Ÿ.* Spera in Dómino,
& fac bonitatem, & inhá-
bita terram. Fácere.

Leſtio ii.

HÆc dicit Dóminus Deus:
Afflíctio una, afflíctio
ecce venit. Finit venit, ve-
nit finis, evigilávit advérsus
te: ecce venit. Venit con-
trítio super te, qui hábitas
in terra: venit tempus, pro-
pe est dies occisiónis, & non
glóriæ móntium. Nunc de
propínquo effúdam iram me-
am super te, & complébo
furórem meum in te: & ju-
dicábo te juxta vias tuas, &
impónam tibi ómnia scélera
tua. Et non parcet óculus
meus, nec miserébor, sed vias
tuas impónam tibi, & abo-
minatiónes tuæ in médio tui
erunt: & sciétis quia ego sum
Dóminus percútiens.

R. Au-

℞. Angustiæ mihi sunt undique, & quid eligam ignore: * Melius est mihi incidere in manus hominum, quam derelinquere legem Dei mei. *ψ.* Si enim hoc egero, mors mihi est: si autem non egero, non effugiam manus vestras. Melius.

Lectio iii.

Ecce dies, ecce venit: egressa est contritio, floruit virga, germinavit superbia. Iniquitas surrexit in virga impietatis: non ex eis, & non ex populo, neque ex sonitu eorum: & non erit requies in eis. Venit tempus, appropinquavit dies: qui emit non lætetur, & qui vendit non lugeat, quia ira super omnem populum ejus. Quia qui vendit, ad id, quod vendidit, non revertetur, & adhuc in viventibus vita eorum.

℞. Misit Dominus Angelum suum, & conclusit ora leonum: * Et non contaminaverunt: quia coram eo injustitia inventa non est in me. *ψ.* Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Et non.

Glória Patri. Et non.

F E R I A Q U I N T A.

De Ezechiële Prophéta.

Lectio i.

Cap. 12.

ET factus est sermo Domini, ad me, dicens: Fili hominis, vaticinare ad prophetas Israel, qui pro-

phetant: & dices prophetantibus de corde suo: Audivi verbum Domini. Hæc dicit Dominus Deus: Væ prophetis insipientibus, qui sequuntur spiritum suum, & nihil vident. Quasi vulpes in desertis, prophetæ tui Israel erant. Non ascendistis ex adverso, neque opposuistis murum pro domo Israel, ut staretis in prælio in die Domini. Vident vana, & divinant mendacium, dicentes: Ait Dominus: cum Dominus non miserit eos; & perseveraverunt confirmare sermonem.

℞. Vidi Dominum. 218.

Lectio ii.

Numquid non visionem cassam vidistis, & divinationem mendacem locuti estis? Et dicitis: Ait Dominus, cum ego non sim locutus. Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quia locuti estis vana, & vidistis mendacium: ideo ecce ego ad vos, dicit Dominus Deus. Et erit manus mea super Prophetas, qui vident vana, & divinant mendacium: in consilio populi mei non erunt, & in scriptura domus Israel cum scribentur, nec in terram Israel ingrediuntur: & sciētis quia ego Dominus Deus, eo quod decēperint populum meum, dicentes: Pax, & non est pax; & ipse ædificabat parietem, illi autem lineabant eum luto absque paleis.

℞. Aspice Domine. 218.

Lectio iii.

Dic ad eos, qui lñiunt absque temperatúra, quod casurus sit; erit enim imber inúndans, & dabo lápidés pręgrándes désuper irruéntes, & ventum procéllæ dissipántem. Siquidem ecce cécidit páries: numquid non dicétur vobis: Ubi est litúra, quam línistis? Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Et erumpere fáciám spsritum rempestátum in indignatióne mea, & imber inúndans in furóre meo erit, & lápidés grandes in ira in consumptiõnem. Et déstruam parietem, quem línistis absque temperaménto.

R. Aspice, Dómine. 219.

F E R I A S E X T A
De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i.

Cap. 15.

ET factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, quid fiet de ligno vitis ex ómnibus lignis némorum, quæ sunt inter ligna silvårum? Numquid tollétur de ea lignum, ut fiat opus; aut fabricábitur de ea paxillus, ut depéndeat in eo quodcúmque vas? Ecce igni datum est in escam: utrámque partem ejus consúmpsit ignis, & mediéetas ejus redácta est in favillam: numquid útile erit ad opus? Etiam cum esset íntegrum non erat aptum ad opus: quanto magis cum illud ignis devorávit, & combússerit, nihil ex eo fiet óperis. R. Super muros. 219.

Lectio ii.

Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Quómodo lignum vitis inter ligna silvårum, quod dedi igni ad devorándum, sic tradam habitatóres Jerúsalem. Et ponam fáciem meam in eos: de igne egrediéntur, & ignis consúmet eos: & sciétis quia ego Dóminus, cum posúero fáciem meam in eos, & dédero terram inviam, & desolátam: eo quod pręvaricatóres extiterint, dicit Dóminus Deus.

Lectio iii.

Cap. 16.

ET factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, notas fac Jerúsalem abominatiónes suas, & dices: Hæc dicit Dóminus Deus Jerúsalem: Radix tua, & generatio tua de terra Chánaan: pater tuus Amorrhæus, & mater tua Cethæa. Et quando nata es, in die ortus tui, non est præcissus umbilicus tuus, & aqua non es lota in salutem, nec sale saísta, nec involúta pannis. Non pepercit super te óculus, ut fáceret tibi unum de his, misértus tui: sed projecta es super fáciem terræ in abjectiõne animæ tuæ, in die, qua nata es.

R. Sustinúimus pacem. 220.

S A B B A T O.
De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i.

Cap. 19.

ET tu assúme planctum super príncipes Israel, & dices. Quare mater tua le-
na

na inter leões cubavit, in medio leunculorum enutrivit catulos suos? Et eduxit unum de leunculis suis, & leo factus est, & didicit capere prædam, hominemque comedere. Et audierunt de eo Gentēs, & non absque vulneribus suis cœperunt eum, & adduxerunt eum in catēnis in terram Ægypti. Quæ cum vidisset quoniam infirmata est, & periit expectatio ejus: tulit unum de leunculis suis, leonem constituit eum. Qui incedebat inter leões, & factus est leo, & didicit prædam capere, & homines devorare, didicit viduas facere, & civitates eorum in desertum adducere: & desolata est terra, & plenitudo ejus a voce rugitus illius.

Leſſio ii.

ET convenerunt adversus eum Gentes undique de provinciis, & expandērunt super eum rete suum, in vulneribus earum captus est. Et miserunt eum in cāvam, in catēnis adduxerunt eum ad regem Babylōnis, miseruntque eum in carcerem, ne audiretur vox ejus ultra super montes Israel. Mater tua quasi vinea in sanguine tuo super aquam plantata est, fructus ejus, & frondes ejus creverunt ex aquis multis. Et factæ sunt ei virgæ solidæ in sceptrā dominantium, & exaltata est statura ejus inter frondes; & vidit altitudinem suam in multitudine palmitum suorum.

Leſſio iii.

ET evulsa est in ira, in terramque projecta, & ventus urens siccavit fructum ejus; marcuerunt, & arefactæ sunt virgæ roboris ejus, ignis comedit eam. Et nunc transplantata est in desertum, in terra invia, & sitiēti. Et egressus est ignis de virga ramorum ejus, qui fructum ejus comedit, & non fuit in ea virga fortis, sceptrum dominantium. Planctus est, & erit in planctum.

S A B B A T O

*ante Dominicam secundam
Novembris.*

Ad Magnificat, Antiphona.

Aspice, Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis; sedet in tristitia domina gentium; non est qui consolatur eam, nisi tu Deus noster.

Si November habeat quinque Dominicas, tunc in ii. Dominica leguntur sequentes Leſſ. de Ezechiele; si vero habuerit tantum quatuor, Dominica ii. legatur liber Danielis positus in iii. Dominica, & Sabbato ad Magnificat dicitur Antiph. Muro tuo. 219. & duabus sequentibus Dominicis leguntur Propheta minores.

D O M I N I C A II.

Novembris.

In primo Noſturno.

De Ezechiele Propheta.

Leſſio i. Cap. 21.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens; Fili hominis pone faciem tuam

K 5 ad

ad Jerúsalem, & stilla ad sanctuaria, & propheta contra humum Israel. Et dices terra Israel; Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te, & ejiciam gladium meum de vagina sua, & occidam in te justum, & impium. Pro eo autem quod occidi in te justum, & impium, idcirco egrediatur gladius meus de vagina sua ad omnem carnem ab Austro usque ad Aquilonem: ut sciat omnis caro, quia ego Dominus eduxi gladium meum de vagina sua irrevocabilem.

R. Vidi Dominum. 218.

Lectio ii.

ET tu fili hominis ingemisce in contritione humborum, & in amaritudinibus ingemisce coram eis. Cumque dixerint ad te: Quare tu gemis? dices: Pro auditu, quia venit, & tabescet omne cor, & dissolvetur universa manus, & infirmabitur omnis spiritus, & per cuncta genera fluent aqua, ecce venit, & fiet, ait Dominus Deus. Et factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis propheta, & dices: Hæc dicit Dominus Deus: Loquere: Gladius, gladius exactus est, & limatus. Ut cadat victimas, exactus est: ut splendeat, limatus est: qui moves sceptrum filii mei, succidisti omne lignum. Et dedi eum ad lævigandum, ut teneatur manu: iste ex-

actus est gladius, & iste limatus est, ut sit in manu interficientis.

R. Aspice Domine, de. 218.

Lectio iii.

CLama, & ulula fili hominis, quia hic factus est in populo meo, hic in cunctis ducibus Israel, qui fugerant: gladio traditi sunt cum populo meo: idcirco plaude super femur, quia probatus est: & hoc, cum sceptrum subverterit, & non erit, dicit Dominus Deus. Tu ergo fili hominis propheta, & percutite manum ad manum, & duplicetur gladius, ac triplicetur gladius interfectorum: hic est gladius occisionis magnæ, qui obstupescere eos facit, & corde tabescere, & multiplicat ruinas.

R. Aspice Domine, quia facta est. 218.

In secundo Nocturno.

De Expositione S. Hieronymi Presbyteri in Ezechielem Prophetam.

Lib. 7. in Ezech. cap. 21.

Lectio iv.

Quia supra dixerat: Ipsi dicunt ad me, Numquid non per parabolas loquitur iste? & apertam populus flagitabat sententiam: idcirco id, quod Dominus per metaphoram, sive parabolam, & ut alii vertere, proverbium, est locutus, nunc manifestius loquitur: saltus Nabeg, & Darom, & Theman esse Jerúsalem, & templum illius, Sanctus Sanctorum, & om-

& omnem terram Judææ; flammamque, quæ combustura sit saltum, intelligi gladium devorantem, qui eductus sit de vagina sua, ut interficiat justum, & impium. Hoc est enim lignum viride, & lignum aridum. Unde & Dominus: Si in ligno, ait, viridi tanta faciunt; in sicco quid facient?

R. Super muros tuos. 219.

Lectio v.

Primum dixerat: Vaticinare, vel stilla ad Austrum, Africum, & Meridiem, & ad saltum Meridianum. Quod quia videbatur obscurum, & dicta Prophetæ populus nesciebat, secundo ponitur manifestius saltum Meridianum esse Jerusalem, & omnes infructuosas arbores, ad quarum radices securis posita sit, intelligi habitatores ejus, gladiumque interpretari pro incendio. Tertio jubetur Prophetæ, ut tacentibus illis, nec interrogantibus cur ista vaticinatus sit, faciat per quæ interrogetur, & respondeat quæ Dominus locutus est.

R. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos. 219.

Lectio vi.

Ingemisce, inquit, ejulare non levi voce, nec dolore moderato, sed in contritione lumborum, ut gemitus tuus ex imis visceribus, & amaritudine animi proferatur. Et hoc facies coram eis, ut cum te interro-

gaverint, cur tanto gemitu conteraris, & quid tibi mali acciderit, ut sic ingemiscas, tu eis meo sermone respondeas: Idcirco plango, & dolorem cordis mei dissimulare non valeo, quia auditus, qui semper meis auribus infonuerat, opere completur, & venit, imminens videlicet Babyloniæ furentis exercitus: qui cum venerit, & vallaverit Jerusalem, tunc tabescet omne cor, & dissolvantur universæ manus: ut occupante pavore mentes hominum, nullus audeat repugnare.

R. Sustinúimus pacem. 220.

R. vii. Laudabilis populus.

R. viii. Duo Séraphim. 220.

F E R I A S E C U N D A .

De Ezechiële Propheta.

Lectio i.

Cap. 33.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis loquere ad filios populi tui, & dices ad eos. Terra, cum induxero super eam gladium: & tulerit populus terræ virum unum de novissimis suis, & constituerit eum super se speculatorem: & ille viderit gladium venientem super terram: & cecinerit buccina, & annuntiaverit populo: audiens autem quisquis ille est sonitum buccinæ, & non se observaverit, veneritque gladius, & tulerit eum: sanguis ipsius super caput ejus erit. Sonum buccinæ audivit, & non se observavit, sanguis

K 6 ejus

ejus in ipso erit; si autem se custodierit, animam suam salvabit.

R. Redémit populum. 220.

Leſſio ii.

QUOD si speculátor viderit gládium venientem, & non insounerit búccina, & populus se non custodierit, veneritque gládus, & tráserit de eis ánimam: ille quidem in iniquitate sua captus est, sánguinem autem ejus de manu speculátoris requíram. Et tu fili hóminis, speculátorem dedi te dómui Israel: áudiens ergo ex ore meo fermónem, annuntiábis eis ex me. Si me dicente ad ímpium: Impie, morte moriérís, non fúeris locútus, ut & custódiat ímpium a via sua: ipse ímpius in iniquitate sua moriétur, sánguinem autem ejus de manu tua requíram.

R. Angústia mihi. 221.

Leſſio iii.

SI autem annuntiánte te ad ímpium, ut a viis suis convertátur, non fúerit conversus a via sua, ipse in iniquitate sua moriétur: porro tu ánimam tuam liberásti. Tu ergo fili hóminis dic ad domum Israel: Sic locúti estis, dicétes: Iniquitates nostræ & peccáta nostra super nos sunt, & in ipsis nos tabéscimus, quómodo ergo vivere poterimus? Dic ad eos: Vivo ego dicit Dóminus Deus: nolo mortem ímpii, sed ut convertátur ím-

pius a via sua, & vivat: Convertimini, convertimini a viis vestris péssimis; & quare moriémini domus Israel?

R. Misit Dóminus. 221.

F E R I A T E R T I A.
De Ezechiele Prophéta.

Leſſio i.

Cap. 34.

ET factum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis prophéta de pastóribus Israel, prophéta, & dices pastóribus; Hæc dicit Dóminus Deus: Væ pastóribus Israel, qui pascébant semetipsos, nonne greges a pastóribus pascúntur? Lac comedebátis, & lanis operiebámini, & quod crassum erat occidebátis; gregem autem meum non pascebátis. Quod infirmum fuit non consolidástis, & quod ægrórum non sanástis, quod confráctum est non alligástis, & quod abjéctum est non re-duxístis; & quod perierat non quæsstis; sed cum austeritate imperabátis eis, & cum poténtia.

R. A facie furóris. 221.

Leſſio ii.

ET dispersæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor, & factæ sunt in devotionem ómnium bestiárum agri, & dispersæ sunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, & in universo colle excélsso; & super omnem faciém terræ dispersi sunt greges mei, & non erat qui requireret; non erat, inquam, qui requireret. Pro-

præterea pastores audite verbum Domini; Vivo ego, dicit Dominus Deus, qui pro eo, quod facti sunt greges mei in rapinam, & oves meæ in devorationem omnium bestiarum agri, eo quod non esset pastor; neque enim quaesierunt pastores mei gregem meum, sed pascébant pastores semetipsos, & greges meos non pascébant; propterea pastores audite verbum Domini.

Æ. Civitatem istam. 222.

Lectio iii.

HÆc dicit Dominus Deus; Ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum, & cessare faciam eos, ut ultra non pascant gregem, nec pascant amplius pastores semetipsos; & liberabo gregem meum de ore eorum, & non erit ultra eis in escam. Quia hæc dicit Dominus Deus; Ecce ego ipse requiram oves meas, & visitabo eas. Sicut visitat pastor gregem suum in die, quando fuerit in medio ovium suarum dissipatarum; sic visitabo oves meas, & liberabo eas de omnibus locis, in quibus dispersæ fuerant in die nubis, & caliginis.

Æ. Genti peccatrici. 222.

F E R I A Q U A R T A.

De Ezechiële Propheta.

Lectio i.

Cap. 40.

IN vigesimo quinto anno transmigratiōis nostræ, in exordio anni, decima men-

sis, quartodécimo anno postquam percussa est civitas, in ipsa hac die facta est super me manus Domini, & adduxit me illuc. In visionibus Dei adduxit me in terram Israel, & dimisit me super montem excelsum nimis; super quem erat quasi ædificium civitatis vergentis ad Austrum. Et introduxit me illuc. Æ. Indicabo tibi. 222.

Lectio ii.

ET ecce vir, cujus erat species quasi species aris, & funiculus lineus in manu ejus, & calamus mensuræ in manu ejus; stabat autem in porta. Et locutus est ad me idem vir, Fili hominis vide oculis tuis, & auribus tuis audi, & pone cor tuum in omnia, quæ ego ostendam tibi; quia ut ostendantur tibi, adductus es huc; annuntia omnia, quæ tu vides, domui Israel.

Æ. Angustia mihi. 223.

Lectio iii.

ET ecce murus forinsecus in circuitu domus undique, & in manu viri calamus mensuræ sex cubitorum, & primo; & mensus est latitudinem ædificii calamo uno; altitudinem quoque calamo uno. Et venit ad portam, quæ respiciebat viam Orientalem, & ascendit per gradus ejus, & mensus est limen portæ calamo uno latitudinem, idest, limen unum calamo uno in latitudine.

Æ. Misit Dominus. 223.

F E-

F E R I A Q U I N T A .

De Ezechiële Prophéta.

Lectio i.

Cap. 41.

ET introduxit me in templum, & mensus est frontes, sex cúbitos altitudinis hinc, & sex cúbitos latitudinis inde, latitudinem tabernáculi. Et latitúdo portæ decem cubitórum erat; & látera portæ, quinque cúbitis hinc, & quinque cúbitis inde: & mensus est longitudinem ejus quadragínta cubitórum, & latitudinem vigínti cubitórum. Et introgréssus intrínsecus mensus est in fronte portæ duos cúbitos: & portam, sex cubitórum, & latitudinem portæ septem cubitórum.

R. Vidi Dóminum. 218.

Lectio ii.

ET mensus est longitudinem ejus vigínti cubitórum, & latitudinem ejus vigínti cubitórum, ante fáciem templi: & dixit ad me: Hoc est Sanctum Sanctorum. Et mensus est parietem domus sex cubitórum, & latitudinem láteris quatuor cubitórum úndique per circúitum domus. Látera autem, latus ad latus, his trigínta tria, & erant eminéntia, quæ ingrederéntur per parietem domus, in latéribus per circúitum, ut continérent, & non attingerent parietem templi.

R. Aspice, Dómine de. 218.

Lectio iii.

ET platea erat in rotúndum, ascéndens sursum per cóchleam, & in cœnacu-

lum templi deferébat per gyrum: idcirco látius erat templum in superióribus: & sic de inferióribus ascendebátur ad superióra in médium. Et vidi in domo altitudinem per circúitum, fundata látera ad mensúram cálami sex cubitórum spátio; & latitudinem per parietem láteris forínsecus quinque cubitórum: & erat intérior domus in latéribus domus.

R. Aspice, Dómine, quia facta. 219.

F E R I A S E X T A .

De Ezechiële Prophéta.

Lectio i.

Cap. 43.

ET duxit me ad portam, quæ respiciébat ad viam Orientálem. Et ecce glória Dei Israel ingrediebátur per viam Orientálem: & vox erat ei quasi vox aquárum multárum, & terra splendébat a majestáte ejus. Et vidi visionem secúndum spéciem, quam víderam, quando venit, ut dispéderet civitátem: & spécies secúndum aspectum, quem víderam juxta flúvium Chobar: & cecidi super fáciem meam. Et majestas Dómini ingrèssa est templum per viam portæ, quæ respiciébat ad Orientem. Et elevávit me spíritus, & introduxit me in átrium intérius: & ecce repléta erat glória Dómini domus.

R. Super muròs tuos. 219.

Lectio ii.

ET audívi loquéntem ad me de domo, & vir, qui

qui stabat juxta me, dixit ad me: Fili hominis, locus solii mei, & locus vestigi-
rum pedum meorum, ubi ha-
bito in medio filiorum Israel
in æternum, & non polluent
ultra domus Israel nomen san-
ctum meum, ipsi & reges eo-
rum, in fornicationibus suis,
& in rufnis regum suorum,
& in excelsis. Qui fabrica-
ti sunt limen suum juxta li-
men meum, & postes suos
juxta postes meos: & murus
erat inter me & eos: & pol-
luerunt nomen sanctum meum
in abominationibus, quas fe-
cerunt, propter quod con-
sumpsi eos in ira mea.

Et. Muro tuo inexpugnabili
circumcinge nos. 219.

Leſſio iii.

Nunc ergo repellant pro-
cul fornicationem suam,
& ruinas regum suorum a
me, & habitabo in medio
eorum semper. Tu autem fi-
li hominis ostende domui Is-
rael templum, & confundan-
tur ab iniquitatibus suis, &
metuantur fabricam, & eru-
bescant ex omnibus, quæ fe-
cerunt. Figuram domus, &
fabricæ ejus, exitus, & in-
troitus, & omnem descri-
ptionem ejus, & univérſa
præcepta ejus, cunctumque
ordinem ejus, & omnes le-
ges ejus ostende eis, & scri-
be in oculis eorum: ut cu-
ſtodiant omnes descriptiones
ejus, & præcepta illius; &
faciat ea.

Et. Sustinuimus pacem. 220.

S A B B A T O :
De Ezechiële Prpheta.

Leſſio i.

Cap. 47.

Et converti me ad por-
tam domus, & ecce a-
quæ egrediebantur subter li-
men domus ad Orientem:
facies enim domus respicie-
bat ad Orientem; aquæ au-
tem descendebant in latus
templi dextrum ad Meridiem
altaris. Et eduxit me per viam
portæ Aquilonis, & conver-
tit me ad viam foras portam
exterio rem, viam, quæ re-
spiciebat ad Orientem: &
ecce aquæ redundantes a lá-
tere dextro.

Leſſio ii.

Cum egrederetur vir ad
Orientem, qui habebat
funiculum in manu sua, &
mensus est mille cubitos, &
traduxit me per aquam, us-
que ad talos. Rursúmque
mensus est mille, & tradú-
xit me per aquam usque ad
genua: & mensus est mille,
& traduxit me per aquam,
usque ad renes. Et mensus
est mille, torrentem, quem
non potui pertransire: quón-
iam intumuerant aquæ pro-
fundi torrentis, qui non po-
test transvadari.

Leſſio iii.

Et dixit ad me: Certe vi-
disti, fili hominis. Ut
eduxit me, & convertit ad
ripam torrentis. Cumque me
convertissem, ecce in ripa
torrentis ligna multa nimis
ex utráque parte. Et ait ad
me: Aquæ istæ, quæ egre-
diuntur.

diuntur ad tñmulo sábuli Orientális, & descēdunt ad plana desérti, intrábunt mare, & exībunt, & sanabuntur aquæ. Et omnis ánima vivens, quæ servit, quocúmque vénerit torrens, vivet: & erunt pisces multi satis postquam vénerint illuc aquæ istæ, & sanabuntur: & vivent ómnia, ad quæ vénerit torrens.

S A B B A T O

*ante Dominicam tertiam
Novembris.*

Ad Magnificat, Ansiphona.

Muro tuo inexpugnábili circumcinge nos Dómine, & armis tuæ poténtiæ prótege nos semper.

D O M I N I C A III.

Novembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Daniélis Prophétæ.

Leſſio i.

Cap. i.

ANno tértio regni Joákim regis Juda: venit Nabuchodonosor rex Babylónis in Jerúsalem, & obsédit eam: & trádedit Dóminus in manu ejus Joákim regem Juda, & partem vasórum domus Dei: & asportávit ea in terram Sénnaar in domum dei sui, & vasa intulit in domum thesáuri dei sui. Et ait rex Asphenez prapósito eunuchórum, ut introduceret de filiis Israel, & de semine régio, & tyrannórum púeros, in quibus nulla esset mácula, decóros forma, & eruditos omni sapiéntia,

cautos sciéntia, & doctos disciplina, & qui possent stare in palátio regis, ut doceret eos litteras, & linguam Chaldæórum.

R. Vidi Dóminum. 218.

Leſſio ii.

ET constituit eis rex annónam per singulos dies de cibis suis, & de vino unde bibébat ipse, ut enutriti tribus annis, póstea starent in conspéctu regis. Fuérunt ergo inter eos de filiis Juda, Daniel, Ananías, Misael, & Azarias. Et impósuit eis prapósitus eunuchórum nómina: Daniéli, Baltassar: Ananías, Sidrach: Misaéli, Misach: & Azariæ, Abdénago. Propósuit autem Dániel in corde suo, ne polluerétur de mensa regis, neque de vino potus ejus: & rogávit eunuchórum prapósitum ne contaminaretur. Dedit autem Deus Daniéli grátiam, & misericórdiam in conspéctu principis eunuchórum.

R. Aspice, Dómine, de sede sancta tua. 218.

Leſſio iii.

ET ait princeps eunuchórum ad Daniélem: Tímeo ego dóminum meum regem, qui constituit vobis cibum, & potum: qui si viderit vultus vestros macilentiores præ cæteris adolescentibus corvis vestris, condemnábitis caput meum regi. Et dixit Dániel ad Malsar, quem constitúerat princeps eunu-

eunuchorum super Daniélem, Ananiám, Misaelem, & Azariám: Tenta nos, óbsacro, servos tuos diébus decem, & dentur nobis legúmina ad vescéndum, & aqua ad bibéndum: & contempláre vultus nostros, & vultus puerorum, qui vescúntur cibo régio, & sicut víderis, fácies cum servis tuis. Qui audito sermóne hujuscémodi, tentávit eos diébus decem. Post dies autem decem apparuerunt vultus eórum meliiores, & corpulentiores præ omnibus púeris, qui vescebántur cibo régio.

R. Aspice, Dómine, quia facta est. 219.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Athanásii Epíscopi ad Virgines.

Lib. de Virginitate post init.

Leſſio iv.

SI accédant áliqui, & dicant tibi: Ne frequénter jejúnes, ne imbecíllior sis. ne credas illis, neque auscultes: per istos enim inimícus hæc súggerit. Reminíſcere ejus, quod scriptum est, quod cum tres púeri, & Dániel, & álii adoleſcéntuli captívi, ducti essent a Nabuchodónosor rege Babylónis, iustúmque esset ut de mensa régia ipsius coméderent, & de vino bíberent: Dániel, & tres púeri illi noluerunt póllui ex mensa regis, sed dixerunt eunúcho, qui eos curándos suscepérat: Da nobis de semínibus terræ, &

vescémur. Quibus ait eunuchus: Tímeo ego regem, qui constituit vobis cibum, & potum, ne forte fácies vestráe appareant regi squalidiores præ cæteris púeris, qui régia mensa alúntur, & púniat me.

R. Super muros tuos. 219.

Leſſio v.

CUI dixerunt illi: Tenta servos tuos dies decem, & da nobis de semínibus. Et dedit eis legúmina ad vescéndum, & aquam ad bibéndum: & introduxit eos in conspéctu regis, & visæ sunt fácies ipsórum speciosiores præter cæteros púeros qui régia mensæ cibus nutriebántur. Vidéſne quid fáciat jejúnium? Morbos sanat, distillationes córporis exſiccát, dæmones fugat, pravas cogitationes expéllit, mentem clariórem reddit, cor mundum éfficit, corpus sanctíſſicat, dénique ad thronum Dei hóminem sístit. Et ne putes hæc témere dici: habes hujus rei testimónium in Evangéliis a Salvatóre prolátum. Cum enim quæſivíſſent discípuli, quonam modo immúndi spíritus ejiceréntur, respóndit Dóminus: Hoc genus non ejícitur, nisi in oratione, & jejúnio.

R. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos. 219.

Leſſio vi.

QUISQUIS igitur ab immúndo spíritu vexátur, si hoc animadvértat, & hoc phármaco utátur, jejúnio, in-

inquam, statim spiritus malus oppressus abscedet, vim jejunii metuens. Valde enim demones oblectantur crapula, & ebrietate, & corporis commodis. Magna vis in jejuniis, & magna ac practica sunt per illud: alioquin unde homines tam mirifica praeferrent, & signa per eos fierent, & sanitatem infirmis per ipsos largiretur Deus, nisi plane ob exercitationes spirituales, & humilitatem animi, & conversationem bonam? Jejunium enim Angelorum cibus est, & qui eo utitur, ordinis Angelici censendus est.

R. Sustinuerimus pacem. 220.

R. vii. Laudabilis populus.

R. viii. Duo Seraphim. 220.

FERIA SECUNDA.

De Daniele Propheta.

Lectione i.

Cap. 2. c

TU rex videbas, & ecce quasi statua una grandis; statua illa magna, & statura sublimis stabat contra te, & intuitus ejus erat terribilis. Hujus statuæ caput ex auro optimo erat, pectus autem, & brachia de argento, porro venter, & femora ex ære. Tibiæ autem ferreæ, pedum quædam pars erat ferrea, quædam autem fictilis. Videbas ita, donec abscissus est lapis de monte sine manibus: & percussit statuam in pedibus ejus ferreis, & fictilibus, & comminuit eos. Tunc contrita sunt pariter ferrum, testa, æs, argentum,

& aurum, & redacta quasi in favillam æstivæ aræ, quæ raptæ sunt vento, nullusque locus inventus est eis: lapis autem, qui percussit statuam, factus est mons magnus, & implevit universam terram.

R. Redemit populum. 220.

Lectione ii.

HOC est somnium: interpretationem quoque ejus dicemus coram te rex. Tu rex regum es: & Deus cæli regnum, & fortitudinem, & imperium, & gloriam dedit tibi, & omnia, in quibus habitant filii hominum, & bestiarum agri: volucres quoque cæli dedit in manu tua, & sub ditione tua universa constituit; tu es ergo caput aureum. Et post te consurgit regnum aliud minus te, argenteum, & regnum tertium aliud æreum, quod imperabit universæ terræ. Et regnum quartum erit velut ferreum. Quomodo ferrum comminuit, & domat omnia, sic comminuet, & conteret omnia hæc.

R. Angustia mihi. 221.

Lectione iii.

PORRO quia vidisti pedum & digitorum partem testæ figuli, & partem ferream: regnum divisum erit, quod tamen de plantario ferri oriatur, secundum quod vidisti ferrum mistum testæ ex luto. Et digitos pedum ex parte ferreos, & ex parte fictiles: ex parte regnum erit solidum, & ex parte con-

contritum. Quod autem vidisti ferrum mistum testæ ex luto, commiscebuntur quidem humano semine, sed non adharébunt sibi, sicut ferrum misceri non potest testæ. In diebus autem regnórum illórum suscitábit Deus cæli regnum, quod in ætérnum non dissipábitur, & regnum ejus álteri pópulo non tradétur: comminuet autem, & consumet univérsa regna hæc: & ipsum stabit in ætérnum.

R. Misit Dóminus. 221.

F E R I A T E R T I A.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i.

Cap. 3. b

PRONUNTIANSQUE Nabuchodonosor rex, ait eis: Vere ne Sidrach, Misach, & Abdénago deos meos non cólitis, & státuam áuream, quam constitui, non adorátis? Nunc ergo si estis parati, quacúmque hora audieritis sonítum tubæ, fistulæ, citharæ, sambúcæ, & psalterii, & symphóniæ, omnisque géneris musicórum, prostérnite vos, & adoráte státuam, quam feci: quod si non adoraveritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis: & quis est Deus, qui erípiet vos de manu mea?

R. A fácie furóris. 221.

Lectio ii.

RESPONDENTES Sidrach, Misach, & Abdénago, dixerunt regi Nabuchodonosor: Non opórtet nos de hac re respondere tibi.

Ecce enim Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardéntis, & de manibus tuis, o rex, liberáre. Quod si nokúerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus, & státuam áuream, quam erexísti, non adorámus. Tunc Nabuchodonosor replétus est furóre, & aspéctus faciéis illíus immutátus est super Sidrach, Misach, & Abdénago, & præcepit ut succenderétur fornax septuplum, quam succéendi consuéverat.

R. Civitátem istam. 222.

Lectio iiii.

ET confestim viri illi vincti cum braccis suis, & tiarís, & calceamentis, & véstibus missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis; nam jússio regis urgebat; fornax autem succénsa erat nimis. Porro viros illos, qui miserant Sidrach, Misach, & Abdénago, interfecit flamma ignis. Viri autem hi tres, idest, Sidrach, Misach, & Abdénago, ceciderunt in médio camíno ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, & benedicéntes Dóminum.

R. Genti peccatríci. 222.

F E R I A Q U A R T A.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i.

Cap. 4. c

RESPONDIT Baltáassar & dixit: Dómine mi, sómni-
nium his, qui te odérunt,
& in-

& interpretatio ejus hostibus tuis sit. Arborem, quam vidisti sublimem, atque robustam, cujus altitudo pertingit ad cælum, & aspectus illius in omnem terram: & rami ejus pulcherrimi, & fructus ejus nimius, & esca omniam in ea: subter eam habitantes bestiae agri, & in ramis ejus commorantes aves cæli: Tu es rex, qui magnificatus es & invaluisti; & magnitudo tua crevit, & pervenit usque ad cælum, & potestas tua in terminos universæ terræ.

R. Indicabo tibi. 222.

Lectio ii.

QUOD autem vidit rex vlgilem. & Sanctum descendere de cælo, & dicere: Succidite arborem, & dissipate illam, attamen germen radicum ejus in terra dimittite, & vinciatur ferro, & ære in herbis foris, & rore cæli conspergatur, & cum feris sit pabulum ejus, donec septem tempora mutantur super eum: Hæc est interpretatio sententiæ Altissimi, quæ pervenit super dominum meum regem. Ejicient te ab hominibus, & cum bestiis, ferisque erit habitatio tua, & foenum ut bos comedes, & rore cæli infunderis.

R. Angustiae mihi sunt. 223.

Lectio iii.

SEPTem quoque tempora mutabuntur super te, donec scias, quod dominetur

Excelsus super regnum hominum, & cuicumque voluerit, det illud. Quod autem præcepit, ut relinqueretur germen radicum ejus, idest, arboris; regnum tuum tibi manebit, postquam cognoveris potestatem esse cælestem. Quam ob rem, rex, consilium meum placeat tibi, & peccata tua eleemosynis redime, & iniquitates tuas misericordiis pauperum, forsitan ignoscet delictis tuis. Omnia hæc venerunt super Nabuchodonosor regem.

R. Misit Dominus. 223.

F E R I A Q U I N T A .

De Danièle Propheta.

Lectio i.

Cap. 5.

BALtaſſar rex fecit grande convivium optimatibus suis mille: & unusquisque secundum suam bibebat ætatem. Præcepit ergo jam temulentus ut afferrentur vasa aurea, & argentea, quæ asportaverat Nabuchodonosor pater ejus de templo, quod fuit in Jerúsalem, ut biberent in eis rex, & optimates ejus, uxoresque ejus, & concubinae. Tunc allata sunt vasa aurea, & argentea, quæ asportaverat de templo, quod fuerat in Jerúsalem, & biberunt in eis rex, & optimates ejus, uxores, & concubinae illius. Bibebant vinum, & laudabant deos suos aureos, & argenteos, æreos, ferreos, ligneosque, & lapideos. In eadem hora apparuerunt digiti, quasi

quasi murus hominis scribentis contra candelabrum in superficie parietis aulae regiae, & rex aspiciēbat articulos manus scribentis. Tunc facies regis commutata est, & cogitationes ejus conturbabant eum.

℞. Vidi Dominum. 218.

Lectio ii.

Igitur introductus est Dāniel coram rege. Ad quem praefatus rex ait: Tu es Dāniel de filiis captivitatis Judae, quem adduxit pater meus rex de Judaea? Audivi de te, quoniam spiritum deorum habes; & scientia, intelligentiaeque, ac sapientia ampliores inventae sunt in te. Et nunc introgressi sunt in conspectu meo sapientes magi, ut scripturam hanc légerent, & interpretationem ejus indicarent mihi; & nequiverunt sensum hujus sermonis edicere. Porro ego audivi de te, quod possis obscura interpretari, & ligata dissolvere: si ergo vales scripturam légere, & interpretationem ejus indicare mihi, purpura vestiēris, & torquem auream circa collum tuum habēbis, & tertius in regno meo princeps eris. Ad quae respondens Dāniel, ait coram rege; Múnera tua sint tibi, & dona domus tuae alteri da: scripturam autem legam tibi, rex, & interpretationem ejus ostendam tibi.

℞. Aspice, Domine, de sede sancta tua. 218.

Lectio iii.

Haec est autem scriptura, quae digesta est: Mane, Thecel, Phares. Et haec est interpretatio sermonis. Mane: numeravit Deus regnum tuum, & complēvit illud. Thecel: appensus es in statēra, & inventus es minus habens. Phares: divisum est regnum tuum, & datum est Medis, & Persis. Tunc jubente rege indutus est Dāniel purpura, & circumdata est torques aurea collo ejus; & praedicatum est de eo, quod haberet potestatem tertius in regno suo. Eadem nocte interfectus est Baltassar rex Chaldaeus. Et Darius Medus successit in regnum, annos natus sexaginta duos.

℞. Aspice, Domine. 219.

F E R I A S E X T A.

De Daniēle Propheta.

Lectio i.

Cap. 6. c

Viri ergo illi curiosius inquirentes, invenērunt Daniēlem orantem, & obsecrantem Deum suum. Et accedentes locuti sunt regi super edicto: Rex, numquid non constituisti, ut omnis homo, qui rogaret quemquam de diis, & hominibus usque ad dies triginta, nisi te, rex, mitteretur in lacum leonum? Ad quos respondens rex, ait: Verus est sermo juxta decretum Medorum, atque Persarum, quod praevicari non licet. Tunc respondentes dixerunt

CO-

coram rege: Dániel, de filiis captivitátis Juda, non curavit de lege tua, & de edicto, quod constituísti: sed tribus temporibus per diem orat obsecratione sua. Quod verbum cum audíset rex, satis contristátus est, & pro Daniéle pòsuit cor, ut liberáret eum, & usque ad occásum solis laborábat, ut eríueret illum. Viri autem illi intelligéntes regem, dixerunt ei: Scito rex, quia lex Medórum, atque Persárum est, ut omne decretum, quod constitúerit rex, non liceat immutári.

¶ Super muros tuos. 219.

Leſſio ii.

Tunc rex præcepit, & adduxérunt Daniélem, & misérunt eum in lacum leónum. Dixítque rex Daniéli: Deus tuus, quem colis semper, ipse liberábit te. Allatúsque est lapis unus: & pòsitus est super os laci: quem obſignávit rex ánnulo suo, & ánnulo optimátum suórum, ne quid fieret contra Daniélem. Et ábiit rex in domum suam, & dormívit incoenátus, cibique non sunt alláti coram eo, insuper, & somnus recessit ab eo. Tunc rex primo dilúculo consúrgens, festínus ad lacum leónum perrexit, appropinquánsque lacui, Daniélem voce lacrymábili in clamávit, & affátus est eum: Dániel serve Dei vivéntis, Deus tuus, cui tu servis sem-

per, putas ne váluit te liberáre a leónibus?

¶ Muro tuo. 219.

Leſſio iii.

ET Dániel regi respóndens ait: Rex in ætérnum vive: Deus meus misit Angelum suum, & conclúſit ora leónum, & non nocuérant mihi: quia coram eo iustítia invénta est in me: sed & coram te rex delictum non feci. Tunc veheménter rex gavisus est super eo, & Daniélem præcepit edúci de lacu: eductúsque est Dániel de lacu, & nulla læſio invénta est in eo, quia crédidit Deo suo. Jubénate autem rege, addúcti sunt viri illi, qui accusáverant Daniélem, & in lacum leónum missi sunt, ipsi, & filii, & uxóres eórum, & non pervenérunt usque ad paviméntum laci, donec arríperent eos leones, & ómnia ossa eórum comminuérunt.

¶ Sustinúimus pacem. 120.

S A B B A T O.

De Daniéle Prophéta.

Leſſio i.

Cap. 9.

IN anno primo Darii filii Aſſuéri de sémine Medórum, qui imperávit super regnum Chaldæorum: anno uno regni ejus: ego Dániel intelléxi in libris númerum annórum, de quo factus est sermo Dómini ad Jeremíam Prophétam, ut compleréntur desolatiónis Jerúsalem septuaginta anni. Et pòsui faciém meam ad Dóminum Deum meum

meum rogare, & deprecari in jejuniis, sacco, & cinere, & oravi Dominum Deum meum, & confessus sum & dixi: Obsecro, Domine Deus, magne, & terribilis, custodiens pactum, & misericordiam diligentibus te, & custodientibus mandata tua. Peccavimus, iniquitatem fecimus, impie egimus, & recessimus, & declinavimus a mandatis tuis, ac judiciis.

LECTIO II.

A Dhuc me loquente in oratione, ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, & locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, & intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: tu ergo animadverte sermonem, & intellige visionem. Septuaginta hebdomades abbreviatæ sunt super populum tuum, & super urbem sanctam tuam, ut consummetur pravaricatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adducatur justitia sempiterna, & impleatur visio, & Prophetia, & ungatur Sanctus sanctorum.

LECTIO III.

SCito ergo, & animadverte: Ab exitu sermonis, & iterum ædificetur Jerusa-

lem, usque ad Christum ducent hebdomades septem, & hebdomades sexaginta duæ erunt: & rursus ædificabitur platea, & muri in angustia temporum. Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus, & non erit ejus populus, qui eum negaturus est. Et civitatem, & sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo, & finis ejus vastitas, & post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una, & in dimidio hebdomadis deficiet hostia, & sacrificium, & erit in templo abominatio desolationis: & usque ad consummationem, & finem perseverabit desolatio.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui celorum continet thronum, & abyssos intueris, Domine Rex regum, montes ponderas, terram palmo concludis: exaudi nos, Domine, in gemitibus nostris.

D O M I N I C A IV.

Novembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Osée Prophetæ.

LECTIO I.

Cap. I.

Verbum Domini, quod factum est ad Osée filium Beeri, in diebus Ozia, Joathan, Achaz, & Ezechia, regum Juda, & in diebus Jeroboam filii Joas regis Israel. Principium loquendi Domino in Osée: & dixit Dominus ad Osée; Vade,sume tibi uxorem fornicationum, & fac

& fac tibi filios fornicationum, quia fornicans fornicabitur terra a Domino. Et abiit, & accepit Gomer filiam Debelaïm, & concepit, & peperit ei filium.

32. Vidi Dominum. 218.

Leſſio ii.

ET dixit Dominus ad eum: Voca nomen ejus Jérahel: quoniam adhuc modicum, & visitabo sanguinem Jérahel super domum Jehu, & quiescere faciam regnum domus Israel. Et in illa die conteram arcum Israel in valle Jérahel. Et concepit adhuc, & peperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen ejus. Absque misericordia; quia non addam ultra misereri domui Israel, sed oblivione obliviscar eorum. Et domui Juda miserabor, & salvabo eos in Domino Deo suo; & non salvabo eos in arcu, & gladio, & in bello, & in equis: & in equitibus.

32. Aspice, Domine, de. 218.

Leſſio iii.

ET ablactavit eam, quæ erat, Absque misericordia. Et concepit, & peperit filium. Et dixit, Voca nomen ejus, Non populus meus, quia vos non populus meus: & ego non ero vester. Et erit numerus filiorum Israel quasi arena maris, quæ sine mensura est, & non numerabitur. Et erit in loco, ubi dicetur eis: Non populus meus vos; dicetur eis: Filii Dei vi-

ventis. Et congregabuntur filii Juda, & filii Israel pariter, & ponens sibimet caput unum, & ascendent de terra: quia magnus dies Jérahel.

32. Aspice, Domine, quia facta est. 219.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Augustini Episcopi de Civitate Dei.

Lib. 18. cap. 28. Leſſio iv.

OSce Propheta, quanto profundius quidem loquitur, tanto operosius penetratur. Sed aliquid in se sumendum est, & hic ex nostra promissione ponendum. Et erit, inquit, in loco, quo dictum est eis. Non populus meus vos: vocabuntur, & ipsi filii Dei vivi. Hoc testimonium propheticum de vocatione populi Gentium, qui prius non pertinebat ad Deum, etiam Apostoli intellexerunt.

32. Super muros tuos. 219.

Leſſio v.

ET quia ipse quoque populus Gentium spiritaliter est in filiis Abraham, ac per hoc recte dicitur Israel, propterea sequitur, & dicit: Et congregabuntur filii Juda, & filii Israel in idipsum, & ponent sibimet principatum unum, & ascendent a terra. Hoc si adhuc velimus exponere, eloquii prophetici obtundetur sapor. Recolatur tamen lapis ille angularis, & duo illi parietes unus ex Judæis, alter ex Gentibus, ille nomi-

ne filiorum Juda, iste nomine filiorum Israel: eidem uni principatui suo in idipsum innitentes, & ascendentes agnoscantur in terra.

℟. Muro tuo. 219.

Lectionis vi.

Istos autem carnales Israelitas, qui nunc nolunt credere in Christum, postea credituros, idest, filios eorum (nam utique isti in suum locum moriendo transibunt) idem Propheta testatur, dicens: Quoniam diebus multis sedebunt filii Israel sine rege, sine principe, sine sacrificio, sine altari, sine sacerdotio, sine manifestationibus. Quis non videat nunc sic esse Iudaeos?

℟. Sustinuimus pacem.

℟. vii. Laudabilis populus.

℟. viii. Duo Seraphim. 220.

FERIA SECUNDA.

De Osée Propheta.

Lectionis i.

Cap. 4.

Audite verbum Domini, filii Israel, quia iudicium Domino cum habitatoribus terrae: non est enim veritas, & non est misericordia, & non est scientia Dei in terra. Maledictum, & mendacium, & homicidium, & furtum, & adulterium inundaverunt, & sanguis sanguinem tetigit. Propter hoc lugēbit terra, & infirmabitur omnis, qui habitat in ea, in bestia agri, & in volucre caeli: sed & pisces maris congregabuntur.

℟. Redēmit populum. 220.

Pars Autumnalis.

Lectionis ii.

Verumtamen unusquisque non iudicet, & non arguatur vir: populus enim tuus, sicut hi, qui contradicunt sacerdoti. Et corrues hodie, & corruet etiam Propheta tecum: nocte tacere feci matrem tuam. Contulit populus meus, eo quod non habuerit scientiam: quia tu scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi: & oblita es legis Dei tui, obliviscar filiorum tuorum & ego.

℟. Angustia mihi. 221.

Lectionis iii.

Secundum multitudinem eorum sic peccaverunt mihi; gloriam eorum in ignominiam commutabo. Peccata populi mei comedent, & ad iniquitatem eorum sublevarunt animas eorum. Et erit sicut populus, sic faciedos: & visitabo super eas vias ejus, & cogitationes ejus reddam ei. Et comedent, & non saturabuntur: fornicati sunt, & non cessaverunt; quoniam Dominum dereliquerunt in non custodiendo.

℟. Misit Dominus. 221.

FERIA TERTIA.

Incipit Joel Propheta.

Lectionis i.

Cap. I.

Verbum Domini, quod factum est ad Joel filium Phatuel. Audite hoc senes, & auribus percipite omnes habitatores terrae: si factum est istud in diebus vestris, aut in diebus patrum vestrorum?

L

rum? Super hoc filiis vestris narrate, & filii vestri filiis suis, & filii eorum generationi alteræ. Residuum erucar comedit locusta, & residuum locustæ comedit bruchus, & residuum bruchi comedit rubigo. *R.* A facie furoris. 221.

Leſſio ii.

EXpergiscimini ebrii, & flete, & ululate omnes qui bibitis vinum in dulcedine: quoniam perit ab ore vestro. Gens enim ascendit super terram meam fortis, & innumerabilis; dentes ejus ut dentes leonis, & molares ejus ut catuli leonis. Posuit vineam meam in desertum, & ficum meam decorticavit; nudans spoliavit eam, & projecit: albi facti sunt rami ejus. *R.* Civitatem istam. 222.

Leſſio iii.

PLange quasi virgo accincta sacco super virum purbertatis suæ. Perit sacrificium, & libatio de domo Domini: luxerunt sacerdotes ministri Domini: Depopulata est regio, luxit humus, quoniam devastatum est triticum, confusum est vinum, elanguit oleum. Confusi sunt agricolæ, ululaverunt vinatores super frumento, & hordeo, quia perit messis agri.

R. Genti peccatrici. 222.

FERIA QUARTA.

De Joële Propheta.

Leſſio i.

Cap. 3.

IN diebus illis, & in tempore illo, cum converte-

ro captivitatem Juda, & Jerusalem, congregabo omnes Gentes, & deducam eas in vallem Josaphat: & disceptabo cum eis ibi super populo meo, & hereditate mea Israel, quos disperserunt in nationibus, & terram meam diviserunt. Et super populum meum miserunt sortem: & posuerunt puerum in prostibulo, & puellam vendiderunt pro vino ut biberent.

R. Indicabo tibi homo. 222.

Leſſio ii.

Verum quid mihi, & vobis Tyrus, & Sidon, & omnis terminus Palæstinorum? numquid ultionem vos reddetis mihi? & si ulciscimini vos contra me, cito velociter reddam vicissitudinem vobis super caput vestrum. Argentum enim meum, & aurum tulistis: & desiderabilia mea, & pulcherrima intulistis in delubra vestra. Et filios Juda, & filios Jerusalem vendidistis filiis Græcorum, ut longe faceretur eos de finibus suis. Ecce ego suscitabo eos de loco, in quo vendidistis eos, & convertam retributionem vestram in caput vestrum.

R. Angustia mihi. 223.

Leſſio iii.

ET vendam filios vestros, & filias vestras in manibus filiorum Juda, & venduntabunt eos Sabæis genti longinquæ; quia Dominus locutus est. Glorificate hoc in Gentibus, sanctificate bellum,

lum, suscitáte robústos: accédant: ascéndant omnes viri bellatóres. Concídate arátra vestra in gládios, & ligónes vestros in lanceas. Infírmus dicat: Quia fortis ego sum. Erúmpite, & veníte omnes Gentes de circúitu, & congregámini; ibi occumbere faciet Dóminus robústos tuos. Consúrgant, & ascéndant Gentes in vallem Jósaphat: quia ibi sedébo, ut júdicem omnes Gentes in circúitu.

R. Misit Dóminus. 223.

FERIA QUINTA.

Incipit Amos Prophéta.

Leñio i.

Cap. i.

Verba Amos, qui fuit in pastóribus de Thécue: quæ vidit super Israel in diebus Ozíæ regis Juda, & in diebus Jeróboam filii Joas regis Israel, ante duos annos terramótus. Et dixit: Dóminus de Sion rúgiat, & de Jerusalem dabit vocem suam, & luxérunt speciósa pastórum, & exsiccátus est vertex Carméli.

R. Vidi Dóminum. 218.

Leñio ii.

Hæc dicit Dóminus: Super tribus sceléribus Damásci, & super quátuor non convértam eum; eo quod tritúráverint in plaustris férreis Gálaad. Et mittam ignem in domum Hazeel, & devorábit domos Bénadad. Et cónteram videntem Damásci; & dispérdam habitatórem de campo

idóli, & tenentem sceptrum de domo voluptátis; & transferétur pópulus Syriæ Cyrénen, dicit Dóminus.

R. Aspice, Dómine. 218.

Leñio iii.

Hæc dicit Dóminus: Super tribus sceléribus Gazar, & super quátuor non convértam eam: eo quod transfúlerint captivitátem perféctam, ut conclúderent eam in Idúmea. Et mittam ignem in murum Gazar, & devorábit ædes ejus. Et dispérdam habitatórem de Azóto, & tenentem sceptrum de Ascalóne: & convértam manum meam super Accaron, & peribunt reliqui Philisthinórum, dicit Dóminus Deus.

R. Aspice, Dómine, quia facta. 219.

FERIA SEXTA.

Incipit Abdías Prophéta.

Leñio i.

Cap. i.

Visio Abdías: hæc dicit Dóminus Deus ad Edom: Audítrum audívimus a Dómino, & legátum ad Gentes misit. Súrgite, & consurgámus advérsus eum in prælium: Ecce párvulum dedi te in Géntibus: contemptibilis tu es valde: Superbia cordis tui extulit te, habitátem in scissúris petrárum, exaltátem sólium tuum: qui dicis in corde tuo: Quis détrahet me in terram? Si exaltátus fúeris ut áquila, & si inter sýdera posúeris nidum tuum: inde dé-

traham te ; dicit Dóminus.

R. Super muros. 219.

Lectio ii.

SI fures introissent ad te , si latrones per noctem , quomodo conticisses ? nonne furati essent sufficientia tibi ? si vindemiatores introissent ad te , numquid saltem racemum reliquissent tibi ? Quomodo scrutati sunt Esau , investigaverunt abscondita ejus ? Unde ad terminum emisérunt te : omnes viri foederis tui illusérunt tibi , invaluerunt adversum te viri pacis tue ; qui comedunt tecum , ponent insidias subter te : non est prudentia in eo .

R. Muro tuo inexpugnabili. 219.

Lectio iii.

Numquid non in die illa , dicit Dóminus , perdam sapientes de Idumæa , & prudentiam de monte Esau ? & timebunt fortes tui a meridie , ut intéreat vir de monte Esau . Propter interfectionem , & propter iniquitatem in fratrem tuum Jacob , operiet te confusio , & peribis in ætérnum . In die cum stares adversus eum , quando capiebant aliéni exercitum ejus , & extranei ingrediebántur portas ejus , & super Jérusalem mittebant sortem : tu quoque eras quasi unus ex eis .

R. Sustinúimus pacem. 220.

S A B B A T O .

Incipit Jonas Prophéta.

Lectio i.

Cap. i.

ET factum est verbum Dómini ad Jonam filium Amáthi , dicens : Surge , & vade in Nínivem civitatem grandem , & prædica in ea : quia ascendit malitia ejus coram me ; Et surrexit Jonas , ut fugeret in Tharsis a facie Dómini , & e'c'c'ndit in Joppen , & invenit navem euntem in Tharsis , & dedit nautum ejus , & descendit in eam , ut iret cum eis in Tharsis a facie Dómini . Dóminus autem misit ventum magnum in mare : & facta est tempestas magna in mari , & navis periclitabátur cónteri :

Lectio ii.

ET timuerunt nautæ , & clamaverunt viri ad deum suum , & miserunt vasa , quæ erant in navi , in mare , ut alleviaretur ab eis : & Jonas descendit ad interiora navis : & dormiebat sopore gravi . Et accessit ad eum gubernátor , & dixit ei : Quid tu sopore deprimeris ? Surge , invoca Deum tuum , si forte recogitet Deus de nobis , & non pereamus . Et dixit vir ad collégam suum : Venite , & mittamus sortes , & sciámus quare hoc malum sit nobis . Et miserunt sortes , & cecidit fors super Jonam .

Lectio iii.

ET dixerunt ad eum : Indica nobis cujus causa malum istud sit nobis , quod est

est opus tuum ? quæ terra tua ? & quo vadis ? vel ex quo pópulo es tu ? Et dixit ad eos ; Hebræus ego sum : & Dóminus Deum cæli ego timeo , qui fecit mare , & áridam . Et timuérunt viri timóre magno , & dixerunt ad eum : Quid hoc fecisti ? (Cognovérunt enim viri , quod a fácie Dómini fúgeret , quia indicáverat eis .) Et dixerunt ad eum : Quid faciémus tibi , & cesábit mare a nobis ? quia mare ibat , & inxumescébat . Et dixit ad eos : Tóllite me , & míttite in mare , & cesábit mare a vobis : scio enim ego quóniam propter me tempestas hæc grandis venit super vos .

S A B B A T O ,

*ante Dominicam quinsam
Novembris .*

Ad Magnificat , Antiphona .

Super muros tuos , Jerúsalem , constitui custódes : tota die & nocte non tacébunt laudare nomen Dómini .

D O M I N I C A V .

Novembris .

In primo Nocturno .

Incipit Michæas Prophéta .

Lectio i .

Cap. i .

Verbum Dómini , quod factum est ad Michæam Morasthíten , in diébus Jóathan , Achaz , & Ezechíæ , regum Juda : quod vidit super Samáriam , & Jerúsalem . Audite pópuli omnes , & aténdat terra , & plenitúdo ejus : & sit Dóminus Deus vobis in testem , Dóminus de

templo sancto suo . Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo : & descéndet & calcábit super excélsa terræ .

R. Vidi Dóminum sedéntem . 218.

Lectio ii .

ET consuméntur montes subtus eum ; & valles scindéntur sicut cera a fácie ignis , & sicut aquæ , quæ decúrrunt in præceps . In scélere Jacob omne istud , & in peccátis domus Israel . Quod scélus Jacob ? nonne Samaría ? & quæ excélsa Judæ ? nonne Jerúsalem ? Et ponam Samáriam quasi acérvm lápidum in agro cum plantátur vínea ; & détraham in vallem lápidés ejus , & fundaménta ejus revelábo .

R. Aspice , Dómine de sede sancta tua . 218.

Lectio iii .

ET ómnia sculpsília ejus concidéntur , & omnes mercédes ejus comburéntur igne , & ómnia idóla ejus ponam in perditionem : quia de mercédibus meretrícis congregáta sunt , & usque ad mercédem meretrícis reverténtur . Super hoc plangam , & ululábo ; vadam spoliátus , & nudus , fáciam pláctum velut draconum , & luctum quasi struthiónum : Quia desperáta est plaga ejus , quia venit usque ad Judam , tétigit portam pópuli mei usque ad Jerúsalem .

R. Aspice , Dómine , quia facta est . 219.

L 3

20

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Basilii
Magni in Psalmum trigé-
simum tertium.

Lesio iv.

CUM te appetitus invase-
rit peccandi, velim có-
gites horribile illud, & in-
tolerabile Christi tribunal in
quo præfidebit Iudex in alto
& excélsso throno: astabit
autem omnis creatúra ad glo-
riósium illius conspéctum con-
tremíscens. Adducéndi étiam
nos sumus singuli, eórum,
quæ in vita gessérimus, ra-
tiónem redditári. Mox illis,
qui multa mala in vita per-
petrárint, terribiles qui-
dam, & defórmes assistent
ángeli, igneos vultus præ se
feréntes, atque ignem spirán-
tes: ea re propósi, & vo-
luntátis acerbítatem osten-
déntes, nocti vultu símiles,
propter mœrórem, & ódium
in humánum genus.

R. Super muros tuos. 219.

Lesio v.

AD hzc cógites profún-
dum bárathrum, inex-
tricábiles ténebras, ignem
carénrem splendóre, uréndi
quidem vim habéntem, sed
privátum lúmine: deínde vér-
mium genus venénium immít-
tens, & carnem vorans, inex-
plebíliter edens, neque um-
quam saturitátem séntiens,
intolerábiles dolóres corro-
sione ipsa infigens. Postré-
mo; quod suppliciórum óm-
nium gravíssimum est, oppró-
brium illud, & confusiónem

sempitérnam. Hzc time, &
hoc timóre corréptus, áni-
mam a peccatórum concupi-
scéntia, tamquam freno,
quodam, réprime.

R. Muro tuo inexpugnábili. 219.

Lesio vi.

HUNC timórem Dómini
se doctúrum Prophéta
promísit: docére autem non
simpliciter promísit, sed eos,
qui eum audire volúerint:
non eos qui lóngius prolápsi
sunt, sed qui salútem appe-
téntes accúrrunt: non alié-
nos a promissionibus, sed ex
baptísmate filiórum adopti-
onis, verbo ipsi conciliátos,
atque conjúctos, Propté-
rea, Veníte, inquit, hoc est,
per bona ópera accédite ad
me, filii, quippe qui per re-
generationem filii lucis effici
digni facti estis; audíte qui
aures cordis habétis apér-
tas; timórem Dómini docé-
bo vos, illum scilicet, quem
paulo ante oratione nostra
descripsimus.

R. Sustinulimus pacem.

R. vii. Laudábilis pópulus.

R. viii. Duo Séraphim. 220.

FERIA SECUNDA.

Incipit Nahum Prophéta.

Lesio i.

Cap. i.

ONUS Ninive: Liber vi-
sionis Nahum Elcesai.
Deus zmulátor, & ulciscens
Dóminus; ulciscens Dómi-
nus, & habens furórem; ul-
ciscens Dóminus in hostes
suos, & iráscens ipse inimi-
cis suis. Dóminus pátiens,
& ma-

& magnis fortitudine, & mandans non faciet innocentem. Dominus in tempestate, & turbine viæ ejus, & nebulae pulvis pedum ejus. Increpans mare, & exsiccans illud: & omnia flumina ad desertum deducens.

R. Redemit populum. 220.

Lesio ii.

Infirmatus est Bafan, & Carmelus: & flos Libani elanguit. Montes commoti sunt ab eo, & colles desolati sunt, & contrémuit terra a facie ejus, & orbis, & omnes habitantes in eo. Ante faciem indignationis ejus quis stabit? & quis resistet in ira furoris ejus? indignatio ejus effusa est ut ignis, & petrae dissolutae sunt ab eo.

R. Angustiae mihi. 221.

Lesio iii.

Bonus Dñs, & confortans in die tribulationis, & sciens sperantes in se. Et in diluvio praeteresunte consummationem faciet loci ejus, & inimicos ejus persequantur tenebrae. Quid cogitatis contra Dominum? consummationem ipse faciet, non consurget duplex tribulatio. Quia sicut spinæ se invicem complectuntur, sic convivium eorum pariter potantium: consumantur quasi stipula ariditate plena. *R. Misit Dominus. 221.*

FERIA TERTIA.

Incipit Habacuc Propheta.

Lesio i.

Cap. i.

Onus, quod vidit Habacuc Propheta. Usque

quo Domine clamabo, & non exaudies? vociferabor ad te vim patiens, & non salvabis? Quare ostendisti mihi iniquitatem, & laborem, vendere praedam, & injustitiam contra me? & factum est judicium, & contradictio potentior. Propter hoc lacerata est lex, & non pervenit usque ad finem judicium: quia impius praevalet adversus justum, propterea egréditur judicium perversum.

R. A facie furoris. 221.

Lesio ii.

Aspicite in Gentibus, & videte: admiramini, & obstupescite, quia opus factum est in diebus vestris, quod nemo credet cum narrabitur. Quia ecce ego suscitabo Chaldaeos, gentem amarā, & velocem, ambulāntem super latitudinem terrae, ut possideat tabernacula non sua. Horribilis, & terribilis est: ex semetipsa judicium, & onus ejus egrediētur.

R. Civitatem istam. 222.

Lesio iii.

Leviōres pardis equi ejus, & velociōres lapis vestimentis, & diffundentur equites ejus; equites namque ejus de longe venient; volābunt quasi aquila festinans ad comedendam. Omnes ad praedam venient, facies eorum ventus urens, & congregabit, quasi arēnam captivitatem. Et ipse de regibus triumphabit, & tyranni ridiculi ejus erunt:

L 4 ipse

ipse super omnem munitiōnem ridēbit, & comportābit āggerem, & capiet eam.

℟. Genti peccatrici, 262.

FERIA QUARTA.

Incipit Sophonías Proph.

Lesſio i.

Cap. i.

Verbum Dómini, quod factum est ad Sophoniam filium Chusi, filii Godolæ, filii Amaræ, filii Ezechæ, in diēbus Josæ, filii Amon regis Judæ. Congregans congregābo omnia a facie terræ, dicit Dóminus: congregans hominem, & pecus, congregans volatilia cæli, & pisces maris, & ruina impiōrum erunt: & disperdam homines a facie terræ, dicit Dóminus.

℟. Indicābo tibi. 222.

Lesſio ii.

Et extēdam manum meam super Judam, & super omnes habitātes Jerúsalem: & disperdam de loco hoc reliquias Baal, & nómīna ædituōrum cum sacerdotibus: & eos, qui adorant super tecta militiam cæli, & adorant, & jurant in Domino, & jurant in Melchom. Et qui avertuntur de post tergum Dómini, & qui non quaesierunt Dóminum, nec investigaverunt eum.

℟. Angústia mihi. 223.

Lesſio iii.

Silēte a facie Dómini Dei: quia juxta est dies Dómini, quia præparavit Dóminus hostiam, sanctificavit vocatos suos. Et erit: in die

hostiæ Dómini visitābo super principes, & super filios regis, & super omnes, qui induti sunt veste peregrina: & visitābo super omnem, qui arroganter ingreditur super limen in die illa: qui complent domum Dómini Dei sui iniquitate, & dolo.

℟. Misit Dóminus. 223.

FERIA QUINTA.

Incipit Aggæus Prophéta.

Lesſio i.

Cap. i.

In anno secundo Darri regis, in mense sexto, in die una mensis, factum est verbum Dómini in manu Aggæi Prophætæ ad Zorobabel filium Saláthiel, ducem Judæ, & ad Jesum filium Josedech, sacerdotem magnum, dicens: Hæc ait Dóminus exercituum, dicens; Pópulus iste dicit: Nōndum venit tempus domus Dómini ædificandæ.

℟. Vidi Dóminum. 218.

Lesſio ii.

Et factum est verbum Dómini in manu Aggæi Prophætæ, dicens: Numquid tempus vobis est ut habitetis in domibus laqueatis, & domus ista deserta? Et nunc hæc dicit Dóminus exercituum; Pōnite corda vestra super vias vestras. Seminastis multum, & intulistis parum: comedistis, & non estis satiati: bibistis, & non estis inebriati: operuistis vos, & non estis calefacti, & qui mercedes congregavit, misit eas in sac-

cu-

culum pertusum . *R.* Aspi-
ce, Dómine. 218.

Leſſio iii.

HÆc dicit Dóminus exer-
cituum : Pónite corda
vestra super vias vestras :
ascéndite in montem, portá-
te ligna, & ædificáte do-
mum, & acceptábilis mihi
erit : & glorificábor, dicit
Dóminus. Respexistis ad ámp-
lius, & ecce factum est mi-
nus : & intulistis in domum,
& exufflaví illud : quam ob
causam, dicit Dóminus exer-
cituum ? Quia domus mea
desérta est, & vos festinátis
unusquisque in domum suam.
Propter hoc super vos pro-
hibiti sunt cæli, ne darent
rorem, & terra prohibita
est, ne daret germen suum.
R. Aspice, Dómine, quia
facta. 219.

FERIA SEXTA.

Incipit Zacharías Prophéta .

Leſſio i.

Cap. i.

IN mense oſtávo, in an-
no secúndo Darli regis,
factum est verbum Dómini
ad Zachariam, filium Bara-
chíæ, filii Addo, Prophé-
tam, dicens : Irátus est Dó-
minus super patres vestros
iracúndia. Et dices ad eos :
Hæc dicit Dóminus exercí-
tuum : Convertimini ad me,
ait Dóminus exercítuum, &
convertar ad vos, dicit Dó-
minus exercítuum.

R. Super muros. 219.

Leſſio ii.

NE sitis sicut patres vestri
ad quos clamábant Pro-

phétæ prióres, dicéntes : Hæc
dicit Dóminus exercítuum :
Convertimini de viis vestris
malis, & de cogitationibz
vestris péssimis ; & non au-
diérunt ; neque attendérunt ad
me, dicit Dóminus. Patres
vestri ubi sunt ? & Prophé-
tæ númquld in sempitérnum
vivent ?

R. Muro tuo. 219.

Leſſio iii.

VErúmtamen verba mea ;
& legítima mea, quæ
mandávi servis meis Prophé-
tis, númquld non compre-
hendérunt patres vestros, &
convérſi sunt, & dixerunt :
Sicut cogitávit Dóminus exer-
cituum fácere nobis secún-
dum vias nostras, & secún-
dum adinventiónes nostras
fecit nobis.

R. Sustinimus pacem. 220.

S A B B A T O.

Incipit Malachías Prophéta .

Leſſio i.

Cap. i.

ONus verbi Dómini ad
Israel in manu Mala-
chíæ. Diléxi vos, dixit Dó-
minus, & dixistis ; In quo
dilexisti nos ? Nonne frater
erat Esau Jacob, dicit Dó-
minus, & diléxi Jacob,
Esau autem ódio hábui ? &
pósui montes ejus in solitú-
dinem, & hæreditatem ejus
in dracones desérti. Quod
si dixerit Idumæa ; Destru-
cti sumus, sed reverténtes
ædificábitur quæ destrúcta
sunt : hæc dixit Dóminus
exercítuum : Isti ædificábunt,
& ego destrúam ; & voca-

L 1 bñ-

buntur términi impietátis, & pópulus, cui irátus est Dóminus usque in ætérnum.

Leitio ii.

ET óculi vestri vidébunt: & vos dicétis: Magnificétur Dóminus super términum Israel. Fílius honórat patrem, & servus dómínium suum: si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? & si Dóminus ego sum, ubi est timor meus, dicit Dóminus exercítuum? Ad vos, o sacerdótes, qui despécitis nomen meum, & dixístis; in quo despéximus nomen tuum? Offértis super altáre meum panem pollútum, & dícitis: In quo pollúimus te? In eo, quod dícitis: Mensa Dómini despécita est. *Leitio iii.*

SI offerátis cæcum ad immolándum, nonne malum est? & si offerátis claudum, & lánguidum, nonne malum est? Offer illud duci tuo, si placuerit ei, aut

si suscéperit fáciem tuam, dicit Dóminus exercítuum. Et nunc deprecámini vultum Dei (ut misereátur vestri, de manu enim vestra factum est hoc) si quo modo suscépiat fácies vestras, dicit Dóminus exercítuum. Quis est in vobis, qui claudat óstia, & incéndat altáre meum gratuito? Non est mihi volúntas in vobis, dicit Dóminus exercítuum, & munus non suscépiam de manu vestra. Ab Occasu enim solis usque ad Occásus magnum est nomen meum in Géntibus, & in omni loco sacrificátur, & offértur nómini meo oblátio munda, quia magnum est nomen meum in Géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

Ad Vesperas, Antiphona, cum Psalmis de Psalter. 134. Capitulum, Hymnus, V. Añs ad Magnificat, & Oratio, ut in Sabbato ante Dominicam i. Adventus, in parte Hiemalis.

HOMILIÆ, & ORATIONES

IN DOMINICIS.

Per ordinem dispositæ, ab undecima post Pentecosten, usque ad Adventum.

DOMINICA XI. post Pentecosten.

Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ, & mérita sup-

plicum excédis, & vota: effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quæ consciéntia méruit, & adjicias quod oratio non præsumit. Per Dóminum.

Lé.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio vii.

Cap. 7. d

IN illo tempore. Exiens Jesus de finibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galilee, inter medios fines Decapoleos. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Homilia 10. lib. 1. in Ezechielem, ante medium.

Quid est, quod creator omnium Deus, cum surdum, & mutum sanare voluisset, in aures illius suos digitos misit, & expuens linguam ejus tetigit? Quid per digitos Redemptoris, nisi dona Sancti Spiritus designantur? Unde cum in alio loco ejecisset demonium, dixit; Si in digito Dei ejicio demonia, profecto pervenit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelistam alium dixisse describitur: Si ego in Spiritu Dei ejicio demones, igitur pervenit in vos regnum Dei. Ex quo utroque loco colligitur, quia digitus Spiritus vocatur. Digtos ergo in aurículas mittere, est per dona Spiritus Sancti mentem surdi ad obediendum aperire.

Lectio viii.

Quid est vero, quod expuens linguam ejus tetigit? Saliva nobis est ex ore Redemptoris, accepta sapientia in eloquio Divino. Saliva quippe ex capite defluit in ore. Ea ergo sapientia, quae ipse est, dum lingua nostra tangitur, mox ad praedicationem

nis verba formatur. Qui suspiciens in caelum, ingemuit; non quod ipse necessarium gemitum haberet, qui dabat quod postulabat; sed nos ad eum gemere, quae caelo praesides, docuit; ut & aures nostrae per donum Spiritus Sancti aperiri, & lingua per salivam oris, id est, per scientiam Divinae locutionis, solvi debeat ad verba praedicationis.

Lectio ix.

Cui mox, ephpheta, id est, adaperire, dicitur; & statim apertae sunt aures ejus, & solutum est vinculum linguae ejus. Quae in re notandum est, quia propter clausas aures dictum est, adaperire. Sed cui aures cordis ad obediendum apertae fuerint, ex subsequenti proculdubio etiam linguae ejus vinculum solvitur, ut bona, quae ipse fecerit, etiam facienda aliis loquatur. Ubi bene additur; & loquebatur recte. Ille enim recte loquitur, qui prius obediendo fecerit, quae loquendo admonet esse facienda. Te Deum. 15.

Ad Benedixus, Antiphona. Cum transisset Dominus fines Tyri, surdos fecit audire, & mutos loqui.

Ad Magnificat, Antiphona. Bene omnia fecit, & surdos fecit audire, & mutos loqui.

D O M I N I C A X I I .
post Pentecosten.

Oratio.

Omnipotens, & misericors Deus, de cuius

L 6

mi-

múnere venit, ut tibi a fide-
libus tuis digne, & laudabi-
liter serviátur: tribue quæ-
sumus nobis; ut ad promif-
siones tuas sine offensione cur-
rámus. Per Dóminum.

*Lectio sancti Evangelii secun-
dum Lucam.*

Lectio vii. Cap. 10. d

IN illo tempore: Dixit Je-
sus discipulis suis: Beáti
óculi, qui vident, quæ vos vi-
détis. Dico enim vobis, quod
multi Prophætæ, & Reges vo-
luerunt vidére, quæ vos vide-
tis, & non vidérunt. Et reliq.

*Homilia venerabilis Bedæ
Presbyteri.*

Lib. 3. cap. 43. in Luc. 10.

NON óculi scribárum, &
Pharisæorum, qui cor-
pus tantum Dómini vidére:
sed illi beáti óculi, qui ejus
possunt cognóscere sacramén-
ta, de quibus dicitur: Et reve-
lásti ea párvulis: Beáti óculi
parvulorum, quibus & se, &
Patrem Filii reveláre digná-
tur. Abraham exultávit ut vi-
dérét diem Christi: ut vidit,
& gavissus est. Isaias quoque,
& Michæas, & multi álíi
Prophætæ vidérunt glóriam
Dómini: qui & propterea Vi-
déntes sunt appelláti: sed hi
omnes a longe aspiciéntes,
& salutántes, per spéculum,
& in ænigmate vidérunt.

Lectio viii.

APOSTOLI autem in præsen-
tiarum habéntes Dómi-
num, convalescéntesque ei, &
quæcúmque voluissent inter-
rogádo discéntes, nequá-

quam per Angelos, aut várias
visiónum spécies opus habé-
bant docéri. Quos vero Lu-
cas multos Prophétas, & Ré-
ges dicit, Matthæus apértius
Prophétas, & Justos appellat.
Ipsi sunt enim Reges magni;
quia tentatiónum suárum mó-
tibus non consentiéndò suc-
cumbere, sed regéndo præesse
novérunt. *Lectio ix.*

ET ecce quidam Legispe-
ritus furréxit, tentans
eum, & dicens: Magíster,
quid faciéndò vitam ætérnam
possidébo? Legisperitus, qui
de vita ætérna Dóminum ten-
tans interrógat, occasiódinem,
ut reor, tentándi de ipsius
Dómini sermónibus sumpsit,
ubi ait: Gaudéte autem, quod
nómina vestra scripta sunt in
cælis. Sed ipsa sua tentatió-
ne declárat, quam vera sit
illa Dómini conféssio, qua
Patri loquitur: Quod ab-
scondísti hæc a sapientibus,
& prudentibus, & revelásti
ea párvulis.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Ansiphona.
Magíster, quid faciéndò, vi-
tam ætérnam possidébo? ac
ille dixit ad eum: In Lege quid
scriptum est? Quómodo legis?
Diliges Dóminum Deum tuum
ex toto corde tuo, allelúja.

Ad Magnificat, Ansiphona.
Homo quidam descendebat
ab Jerúsalem in Jericho, &
incidit in latrónes, qui étiám
despoliavérunt eum, & pla-
gis impósiis abiérunt, semi-
vivo relícto.

DO-

DOMINICA XIII.

post Pentecosten. Oratio.

Omnipotens sempiternus Deus, da nobis Fidei, Spei, & Charitatis augmentum: & ut mereamur assequi quod promittis, fac nos amare quod precipis. Per Dñm. Lectio S. Evangelii secundum Lucam. *Lectio vii. cap. 17. c.*

In illo tempore: Dum iret Jesus in Jerusalem, transibat per mediam Samariam, & Galilaeam. Et cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episc.

Lib. 2. quest. Evang. c. 40.

DE decem leprosis, quos Dominus ita mundavit, cum ait: Ite, ostendite vos sacerdotibus; quæri potest, cur eos ad sacerdotes miserit, ut cum irent, mundarentur. Nullum enim eorum, quibus hæc corporalia beneficia præstiterat, invenitur misisse ad sacerdotes, nisi leprosos. Nam & illum a lepra mundaverat, cui dixit, Vade, ostende te sacerdotibus, & offer pro te sacrificium, quod præcepit Moyses, in testimonium illis. Querendum igitur est, quid ipsa lepra significet, non enim ipsa sanati, sed mundati dicuntur, qui ea caruerunt. Coloris quippe vitium est, non valetudinis, aut integritatis sensuum, atque membrorum.

Lectio viii.

Leprosi ergo non absurde intelligi possunt, qui sciën-

tiam veræ Fidei non habentes, varias doctrinas profitentur erroris. Non enim abscondunt imperitiam suam, sed pro summa peritia profuerunt in lucem, & iactantia sermonis ostendant. Nulla porro falsa doctrina est, quæ non aliqua vera intermisceat. Vera ergo falsis inordinate permixta, in una disputatione, vel narratione hominis, tamquam in unius corporis colore, apparentia, significant lepram, tamquam veris, falsisque colorum fucis humana corpora variantem, atque maculantem. *Lectio ix.*

HI autem tam vitandi sunt Ecclesiæ, ut si fieri potest, longius remoti, magno clamore Christum interpellent: sicut isti decem steterunt a longe, & levaverunt vocem, dicentes: Jesu præceptor, miserere nostri, Nam, & quod præceptorem vocant, quo nomine nescio utrum quicumque Dominum interpellaverit pro medicina corporali; satis puto significare lepram, falsam esse doctrinam, quam bonus præceptor abstergit. Te Deum laudamus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum transiret Jesus quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi: qui steterunt a longe, & levaverunt vocem dicentes: Jesu præceptor, miserere nostri.

Ad Magnificat, Antiphona.

Unus autem ex illis, ut vidit quod mundatus est, re-

græf-

gressus est cum magna voce magnificans Deum, allelúja.
DOMINICA XIV.

post Pentecosten. Oratio.

CUSTÓDI, Dómine, quæsumus, Ecclesiám tuam propitiatióne perpétua : & quia sine te lábitur humana mortalitas, tuis semper auxiliis, & abstrahátur a nóxiis, & ad salutária dirigátur. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 6. c

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Nemo potest duobus dōminis servire. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episc.

Lib. 2. de Serm. Domini in monte, cap. 14.

Nemo potest duobus dōminis servire. Ad hanc ipsam intentionem referendum est, quod consequenter exponit, dicens : Aut enim unum odio habebit, & alteram diliget : aut alterum patietur, & alterum contemnet. Quæ verba diligenter consideranda sunt : nam, qui sint duo dōmini, desincept ostendit, cum dicit : Non potestis Deo servire, & mammonæ. Mammona apud Hebræos divitiarum appellari dicuntur. Cōgruit & Pūnicum nomen : nam lucrum, Pūnice, mammon dicitur.

Lectio viii.

Sed qui servit mammonæ, illi utique servit, qui rebus istis terrēis merito suæ

perversitatis præpositus, magistratus hujus sæculi a Dōmino dicitur. Aut enim unum odio habebit homo, & alterum diligit, idest Deum : aut alterum patietur, & alterum contemnet. Patietur enim durum, & perniciosum dōminum, quisquis servit mammonæ ; sua enim cupiditate implicatus, subditur diabolo ; & non eum diligit. Quis enim est, qui diligit diabolum ? sed tamen patitur.

Lectio ix.

IDeo, inquit, dico vobis, non habere sollicitudinem animæ vestræ quid edatis, neque corpori vestro quid induatis : ne forte, quamvis jam superflua non quærantur, propter ipsa necessaria cor duplicetur, & ad ipsa conquirenda nostra detorqueatur intentio, cum aliquid quasi misericorditer operamur, idest, ut cum consilium alicui videri volumus, nostrum emolumentum ibi potius, quam illius utilitatem attendamus : & ideo nobis non videamur peccare, quia non superflua, sed necessaria sunt, quæ consequi volumus. Te Deum. 15.

Ad Benedictus, Antiphona.

Nolite solliciti esse, dicentes : Quid manducabimus, aut quid bibemus ? scit enim Pater vester quid vobis necesse sit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quærite primum regnum Dei, & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis, allelúja.

DO-

DOMINICA XV.
post Pentecosten. Oratio.

Ecclēsiā tuā, Dōmīne, miseratio continuāta mūdet, & mōniat: & quia sine te non potest salva consistere, tuo semper mūnere gubernetur. Per Dōminum. Lēctio S. Evangēlii secūndum Lucam. *Lēctio vii. cap. 7. d*

In illo tēpore; Ibat Jesus in civitatem, quæ vocatur Naim: & ibant cum eo discipuli ejus, & turba copiosa. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episc. Serm. 44. de Verbis Domini, circa initium.

De juvene illo resuscitato gavisā est mater vidua: de hominibus in spīritu quotidiē fuscitātis gaudet mater Ecclēsia. Ille quidem mortuus erat corpore: illi autem mente. Illius mors visibilis, visibiliter plangebatur: illorum mors invisibilis, nec querebatur, nec videbatur. Quæsiuit ille, qui nōverat mortuos. Ille solus nōverat mortuos, qui poterat facere vivos. Nisi enim ad mortuos fuscitandos venisset, Apōstolus non diceret: Surge qui dormis, & exurge a mortuis, & illuminabit te Christus. *Lēctio viii.*

Res autem mortuos invenimus a Dōmino resuscitatos visibiliter, millia invisibiliter. Quot autem mortuos visibiliter fuscitaverit, quis norit? Non enim omnia, quæ fecit, scripta sunt. Joānes hoc dixit: Mul-

ta alia fecit Jesus, quæ si scripta essent, arbitrator totum mundum non posse libros capere. Multi ergo sunt alii sine dubio fuscitati, sed non tres frustra commemorati. Dōminus enim noster Jesus Christus ea, quæ faciebat corporaliter, etiam spiritaliter volebat intelligi. Neque enim tantum miracula propter miracula faciebat: sed ut illa, quæ faciebat, mira essent vidētibz, vera essent intelligentibus.

Lēctio ix.

Quemadmodum, qui videt litteras in codice optime scripto, & non novit legere, laudat quidem antiquarii manum, admirans apicum pulchritudinem: sed quid sibi velint, quid indicent illi apices, nescit, & est oculis laudator, mente non cognitor. Alius autem, & laudat artificium, & capit intellectum: ille utique, qui non solum videre, quod commune est omnibus, potest, sed etiam legere, quod qui non didicit, non potest. Ita qui viderunt Christi miracula, & non intellexerunt quid sibi vellent, & quid intelligentibus quodammodo innuerent, mirati sunt tantum, quia facta sunt: alii vero, & facta mirati, & intellecta assecuti. Tales nos in schola Christi esse debemus. Te Deum. 15.

Ad Benedictionem, Anaphora.

Ibat Jesus in civitatem, quæ vocatur Naim: & ecce defun-

functus efferebatur filius unicuique matris sue.

Ad Magnificat, Antiphona.

Propheta magnus surrexit in nobis, & quia Deus visitavit plebem suam.

DOMINICA XVI.

post Pentecosten. Oratio.

Tua nos, quesumus Domine, gratia semper, & praeveniat, & sequatur: ac bonis operibus iugiter praestet esse intentos. Per Dominum. *Lectio S. Evangelii secundum Lucam. Lectio vii. Cap. 14.*

In illo tempore: Cum intraret Jesus in domum cuiusdam principis Phariseorum, sabbato, manducare panem, & ipsi observabant eum. Et ecce homo quidam hydropticus erat ante illum. Et reliq. Homilia S. Ambrosii Episcopi.

Lib. 7. in Luca cap. 14.

Curatur hydropticus, in quo fluxus carnis exuberans animae gravabat officia, spiritus extinguebat ardorem. Deinde docetur humilitas, dum in illo convivio nuptiali appetentia loci superioris arcetur: clementer tamen, ut persuasio humanitatis asperitatem coercitionis excluderet, ratio proficeret ad persuasionis effectum, & correctio emendaret affectum. Huic quasi proximo lumine humanitas copulatur: quae ita Dominae sententiae definitione distinguitur, si in pauperes, & debiles conferatur: nam hospitalem esse remuneraturis, affectus avaritiae est.

Lectio viii.

Postrimo jam quasi emeritae militiae viro commendarum stipendium praescribitur facultatum: quod neque ille, qui studiis intentus inferioribus possessiones sibi terrenas coemit, regnum caeli possit adipisci, cum Dominus dicat: Vende omnia tua, & sequere me: nec ille, qui emit boves, cum Elisens occiderit, & populo dividerit quos habebat: & ille, qui duxit uxorem, cogitet quae mundi sunt, non quae Dei. Non quo conjugium reprehendatur, sed quia ad maiorem honorem vocatur integritas: quoniam mulier innupta, & vidua cogitat quae sunt Domini, ut sit sancta corpore, & spiritu. *Lectio ix.*

Sed ut in gratiam, ut supra cum viduis, ita nunc etiam cum conjugibus revertamur; non refugimus opinionem, quam sequuntur plerique, ut tria genera hominum a consortio magnae illius Coenae aestimemus excludi, Gentilium, Iudaeorum, Haereticorum. Et ideo Apostolus avaritiam dicit esse fugiendam: ne impediti more Gentili, iniquitate, malitia, impudicitia, avaritia, ad Regnum Christi pervenire nequeamus. Omnis enim immundus, aut avarus, quod est idolorum servitus, non habet hereditatem in Regno Christi, & Dei.

Te Deum laudamus. 15.

Ad

Ad Benedictus, Anaphora.
Cum intráret Iesus in domum
cujúsdam Principis Phariseó-
rum, sábbato, manducáre
panem: ecce homo quidam
hydrópicus erat ante illum;
Ipse vero apprehénsus saná-
vit eum, ac dimísit.

Ad Magnif. Añā. Cum vo-
cátus fúeris ad nuptias, re-
cúmbe in novíssimo loco: ut
dicat tibi, qui te invitávit:
Amice, ascénde supérius; &
erit tibi glória coram simul
discumbéntibus, allelúja.

DOMINICA XVII.

post Pentecosten. Oratio.

DA, quæsumus Dómine,
pópulo tuo diabólica
vitare contágia, & te solum
Deum pura mente sectári.
Per Dóminum.

Lectio sancti Evangelii secun-
dum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 22. d.

IN illo témpore: Accessé-
runt ad Jesum Pharisei; &
interrogávit eum unus ex eis
Legis doctor tentans eum;
Magíster, quod est mandátum
magnum in Lege? Et reliq.
Homília S. Joánnis Chrysost.

Homília 72. in Matthæum.

SAdducis confúsus, Pha-
risei rursus aggrediúntur:
cumque quiescere oportéret,
decertáre voluerant & Legis
perítiam profiténtem præmít-
tunt, non discere, sed ten-
táre cupiéntes: ac ita inter-
rogant. Quodnam primum
mandátum in Lege sit. Nam
cum primum illud sit, Dili-
ges Dóminum Deum tuum:

putántes causas sibi allatúrum
ad mandátum hoc corrigén-
dum, aliquid addéndo, quó-
niam Deum se faciébat, hoc
modo interrógant. Quid igitur
Christus? Ut osténdat
idcirco ad hæc eos devenís-
se, quia nulla in eis esset
cháritas, sed invídix livóre
tabéscerent: Dáliges, inquit,
Dóminum Deum tuum: hoc
primum, & magnum mandá-
tum est. Secundum autem si-
mile huic: Dlíliges próximum
tuum sicut teípsum.

Lectio viii.

QUamóbrem simile est
huic? Quóniam hoc il-
lud indúcit, & ab illo rursus
munitur. Quicúmque enim
male agit, odio habet lucem; &
non venit ad lucem. Et rursus:
Dixit inspiens in corde suo:
Non est Deus; Deínde séquitur:
Corrúpti sunt, & abomi-
nábiles facti sunt in stúdiis
suis. Et iterum; Radix óm-
nium malórum avarítia est:
quam quidam appeténtes, er-
ravérunt a Fide. Et: qui dí-
ligit me: mandata mea fer-
vábít: quorum caput & radix
est, Dlíliges Dóminum Deum
tuum, & próximum tuum si-
cut teípsum. *Lectio ix.*

SI ergo dilígere Deum, di-
lígere próximum est; (nam
si dlígis me, o Petre, inquit,
pasce oves meas) si étiam dí-
lectio próximi facit ut mandá-
ta custódias; mérito ait in his
totam Legem, & Prophétas
pendere. Et quemádmódum
in superióribus, cum de resur-
re-

reſtione interrogarétur, plus docuit quam tentantes petebant: ſic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, ſecúndum etiam non valde quam primum inférius ſponte attulit; ſecúndum enim eſt primo ſimile. Ita occúlte inſinuávit, odio illos ad quzeréndum incitári, Cháritas enim, inquit, non emulátur. Te Deum. 15.

Ad Bñs, Añs. Magíſter, quod eſt mandátum magnum in Legge? Ait illi Jeſus: Dlíi Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúja.

Ad Magníficus, Anſiphona. Quid vobis vidétur de Chriſto? cujus filius eſt? Dicunt ei omnes: Dávid. Dicit eis Jeſus: Quómodo David in ſpíritu vocat eum Dóminum, dicens: Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis?

D O M I N I C A XVIII.
poſt Pentecoſten. Oratione.

Dirigat corda noſtra, quæſumus Dómine, tuæ miſerationis operátio: quia tibi ſine te placére non poſſumus. Per Dóminum.

Lectio S. Evangélíi ſecúndum Matthæum. *Lect. vii. Cap. 9.*

In illo témpore: Aſcéndens Jeſus in navículam transfretávit, & venit in civitatem ſuam. Et reliqua.

Homília S. Petri Chryſólogi.

Sermo 50.

Chríſtum in humanis áctibus Divína geſſiſſe Myſtéria, & in rebus viſibílibus inviſibília exercuiſſe negocia, lectio hodiérna monſtrávit.

Aſcéndit, inquit, in navículam, & transfretávit & venit in civitatem ſuam. Nóme ipſe eſt, qui fugátis flúctibus, maris profunda nudávit, ut Iſraeliticus pópulus inter ſtupéntes undas ſicco veſtigio velut móntium concavá pertranſiret? Nonne hic eſt, qui Petri pédibus marinos vórtices inclinávit, ut iter líquidum humanis gréſſibus sólídum præberet obſéqium. *Lectio viii.*

Et quid eſt, quod ipſe ſibi ſic maris dénégat ſervitútem, ut brevíſſimi lacus tráſitum ſub mercéde náutica transfretáret? Aſcéndit, inquit, in navículam, & transfretávit. Et quid mirum, fratres? Chriſtus venit ſuſcípere infirmitates noſtras, & ſuas nobis conférre virtútes: humana quærere, præſtare Divína: accípere injúrias, réddere dignitates: ferre cædia, referre ſanitates: quia médicus, qui non fert infirmitates, curáre nescit: & qui non fuerit cum infirmo infirmátus, infirmo non poteſt conférre ſanitatem. *Lectio ix.*

Chríſtus ergo, ſi in ſuis manſiſſet virtútibus, commúne cum homínibus nil haberet, & niſi impléſſet carnis órdinem, carnis in illo eſſet otioſa ſuſcéptio. Aſcéndit, inquit, in navículam, & transfretávit, & venit in civitatem ſuam. Creátor rerum, orbis Dóminus, poſteaquam ſe propter nos noſtra anguſtiávit in carne, co-

pit

pit habere humanam patriam, coepit civitatis Judaeae esse civilis, parentes habere coepit, parentum omnium ipse Pater: ut invitaret amor, attraheret charitas, vinceret affectio, suaderet humanitas, quos fugarat dominatio, metus disperferat, fecerat vis potestatis extorres.

Te Deum laudamus. 15.

Ad Bñs, Añs. Dixit Dominus paralytico: Confide fili, remittuntur tibi peccata tua.

Ad Magnif. Añs. Tulit ergo paralyticus lectum suum, in quo jacebat, magnificans Deum: & omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo.

D O M I N I C A X I X.

post Pentecosten. Oratio.

Omnipotens, & misericors Deus, universa nobis adversantia propitiatus excludere; ut mente & corpore pariter expediti, quae tua sunt, liberis mentibus exequamur. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii.

Cap. 22.

In illo tempore: Loquebatur Jesus Principibus Sacerdotum & Phariseis in parabolis, dicens: Simile factum est Regnum caelorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Homilia 38. in Evangel.

post initium.

Saepe jam me dixisse meministi, quod plerumque in sancto Evangelio Regnum ca-

lorum praesens Ecclesia nominatur: congregatio quippe justorum, Regnum caelorum dicitur. Quia enim per Prophetam Dominus dicit: Caelum mihi sedes est; & Salomon ait: Anima justorum sedes sapientiae. Paulus etiam dicit Christum Dei virtutem, & Dei sapientiam: aliquando colligere debemus, quia si Deus sapientia, anima autem justorum, sedes sapientiae: dum caelum dicitur sedes Dei, caelum ergo est anima justorum. Hinc per Psalmistam de sanctis Praedicatoribus dicitur: caeli enarrant gloriam Dei.

Lectio viii.

Regnum ergo caelorum est Ecclesia justorum, quia dum eorum corda in terra nil ambiunt, per hoc quod ad superna suspirant, jam in eis Dominus quasi in caelestibus regnat. Dicatur ergo: Simile est regnum caelorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Jam intelligit charitas vestra, quis est iste Rex Regis Filii Pater; ille nimis, cui Psalmista ait; Deus judicium tuum Regi da, & justitiam tuam Filio Regis. Qui fecit nuptias Filio suo. Tunc enim Deus Pater Deo Filio suo nuptias fecit, quando hunc in utero Virginis humanae naturae conjunxit, quando Deum ante saecula fieri voluit hominem in fine saeculorum.

Lectio ix.

Sed quia ex duabus personis fieri solet ista nuptialis

con-

conjunctio, absit hoc ab intellectibus nostris, ut personam Dei, & hominis Redemptoris nostri Jesu Christi, ex duabus personis credamus unitam. Ex duabus quippe atque in duabus hunc naturis existere dicimus; sed ex duabus personis compositum credi, ut nefas, vitamus. Apertius ergo, atque securius dici potest, quia in hoc Pater Regi Filio nuptias fecit, quo ei per Incarnationis Mystrium sanctam Ecclesiam sociavit. Uterus autem Genitricis Virginis, hujus sponsi thalamus fuit. Unde & Psalmista dicit: In sole posuit tabernaculum suum, & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Te Deum laudamus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dicite invitatis: Ecce prandium meum paravi, venite ad nuptias, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Intravit autem Rex, ut videret discumbentes, & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali; & ait illi: Amice, quomodo huc intrasti, non habens vestem nuptialem?

D O M I N I C A   X X.

post Pentecostam. Oratio.

LArgire, quæsumus Domine, Fidelibus tuis indulgentiam placatus & pacem: ut pariter ab omnibus mundentur offensis, & secúra tibi mente deserviant. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii.

Cap. 4. f

In illo tempore; Erat quidam regulus, cujus filius infirmabatur Capharnaum. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 28. in Evangel.

Lectio sancti Evangelii, quam modo, fratres, audistis, expositione non indiget: sed ne hanc taciti præterisse videamur, exhortando potius, quam exponendo in ea aliquid loquamur. Hoc autem nobis solummodo de expositione video esse requirendum, cur is, qui ad salutem filii petendam venerat, audivit: Nisi signa & prodigia videritis, non creditis. Qui enim salutem filio quærebat, proculdubio credébat: neque enim ab eo quæreret salutem, quem non créderet Salvatorem. Quare ergo dicitur: Nisi signa & prodigia videritis, non creditis: qui ante credidit, quam signa videret.

Lectio viii.

Sed mementote, quid petiit: & aperte cognoscetis quia in fide dubitavit. Poposcit namque ut descenderet, & sanaret filium ejus. Corporalem ergo præsentiam Domini quærebat, qui per spiritum nusquam deérat. Minus itaque in illum credidit, quem non putavit posse salutem dare, nisi præsens esset & corpore. Si enim perfectè credidisset, proculdubio sciret,

et, quia non esset locus, ubi non esset Deus.

Lectio ix.

EX magna ergo parte diffusus est, qui virtutem non dedit majestati, sed presentie corporali. Salutem itaque filio petiit, & tamen in fide dubitavit: quia eum, ad quem venerat, & potentem ad curandum credidit, & tamen morienti filio esse absentem putavit. Sed Dominus, qui rogatur, ut vadat; quia non desit, ubi invitetur, indicat: solo jussu salutem reddidit, qui voluntate omnia creavit. Te Deum. 15.

Ad Benedictus, Antiphona.

Erat quidam regulus, cujus filius infirmabatur Capharnaum: hic cum audisset, quod Jesus veniret in Galilaeam, rogabat eum, ut sanaret filium ejus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cognovit autem pater, quia illa hora erat, in qua dixit Jesus, Filius tuus vivit: & credidit ipse, & domus ejus tota.

DOMINICA XXI.

post Pentecosten. Oratio.

Familiam tuam, quaesumus Domine, continua pietate custodi, ut a cunctis adversitatibus te protegente sis libera, & in bonis actibus tuo nomini sis devota. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii.

Cap. 18. c.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis parabo-

lam hanc: Assimilatum est regnum celorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum servis suis. Et reliq. Homilia S. Hieronymi Presb.

Lib. 2. Comm. in c. 18. Matth.

Familia est Syris, & maxime Palaestinis, ad omnem sermonem suum parabolas jungere: ut quod per simplex praeceptum teneri ab auditoribus non potest, per similitudinem exemplaue teneatur. Praecepit itaque Dominus Petro sub comparatione regis, & domini, & servi, qui debitor decem millium talentorum a domino rogans veniam impetraverat, ut ipse quoque dimittat conservis suis minora peccantibus. Si enim ille rex & dominus servo debitori decem millia talentorum tam facile dimisit; quanto magis servi conservis suis debent minora dimittere?

Lectio viii.

QUOD ut manifestius fiat, dicamus sub exemplo, Si quis nostrum commiserit adulterium, homicidium, sacrilegium: majora crimina decem millium talentorum rogantibus dimittuntur, si & ipsi dimittant minora peccantibus. Sin autem ob factam contumeliam simus implacabiles, & propter amarum verbum perpetes habemus discordias: nonne nobis videmus recte redigendi in carcerem, & sub exemplo operis nostri hoc agere, ut

ut majorum nobis delictorum
venia non relaxetur?

Leſſio ix.

Sic & Pater meus cæleſtis
faciet vobis, ſi non remi-
ſeritis unusquiſque fratri ſuo
de cordibus veſtris. Formido-
loſa ſententia, ſi juxta no-
ſtram mentem ſententia Dei
ſeclititur atque mutatur: ſi
parva fratribus non dimitti-
mus, magna nobis a Deo
non dimittentur. Et quia po-
teſt unusquiſque dicere: Ni-
hil habeo contra eum, ipſe
novit, habet Deum iudicem:
non mihi curæ eſt quid velit
agere, ego ignovi ei: con-
firmat ſententiam ſuam, &
omnem ſimulationem fictæ pa-
cis evértit, dicens: Si non
remiſeritis unusquiſque fratri
ſuo de cordibus veſtris.

Te Deum laudamus. 15.

Ad Bñs, Añs. Dixit autem
dominus ſervo: Redde quod
debes. Pròcidens autem ſer-
vus ille rogabat eum, dicens:
Patientiam habe in me, &
omnia reddam tibi.

Ad Magnificat, Antiphona.
Serve nequam, omne debi-
tum dimiſi tibi, quoniam ro-
gaſti me: nonne ergo opor-
tuit & te miſereri conſervi-
tui, ſicut & ego tui miſertus
ſum? allelúja.

D O M I N I C A XXII.

poſt Pentecoſten. Oratio.

Deus, refugium noſtrum
& virtus, adéſto piis
Eccléſiæ tuæ precibus, auctor
ipſe pietatis, & præſta; ut
quod fideliter pétimus, effi-

caciter conſequámur, Per
Dóminum.

Leſſio ſancti Evangélíi ſecún-
dum Matthæum.

Leſſio vii. Cap. 12. c

In illo tempore: Abeúntes
Phariſæi, conſilium inié-
runt, ut cåperent Jeſum in
ſermone. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Epíſcopi,

In Communs. in Maſſa.

Cap. 23.

Frequenter Phariſæi com-
movéntur, & occaſionem
inſimulandi eum habere ex
præteritis non poſſunt. Cår-
dere enim vltium in geſta
ejus & dicta non poterat:
ſed de malitiæ affectu in om-
nem ſe inquisitionem repe-
riundæ accuſationis exten-
dunt. Namque à ſæculi vltiis,
atque a ſuperſtitionibus huma-
narum religionum, univerſos
ad ſpem Regni cæleſtis vo-
cabat. Igitur an violaret ſæ-
culi poteſtatem, de propoſi-
tæ interrogationis conditione
pertentant, an videlicet reddi
tributum Cæſari oporteret.

Leſſio viii.

Qui intérna cognitionum
ſecréta cognóſcens (De-
us enim nihil eorum, quæ
intra hómínem ſunt abſcôn-
ſa, non ſpeculátur) afférri
ſibi denarium juſſit, & quæſi-
vit cujus, & inſcriptio eſſet,
& forma. Phariſæi respondé-
runt: Cæſaris eam eſſe: Qui-
bus ait: Cæſari reddibénda
eſſe, quæ Cæſaris ſunt: Deo
autem reddénda eſſe, quæ
Dei ſunt. O plenam miraculí
ref-

responsionem, & perfectam
dicti cælestis absolutionem!
Ita omnia inter contemptum
 sæculi, & contumeliam læden-
di Cæsaris temperavit, ut cu-
ris omnibus & officiis huma-
nis devotas Deo mentes ab-
solveret, cum Cæsari, quæ
ejus essent, reddenda decer-
nit.

Lectio ix.

SI enim nihil ejus penes nos
resederit, conditione red-
dendi ei quæ sua sunt, non
tenebimur. Porro autem si
rebus illius incubamus, si ju-
re potestatis ejus utimur, &
nos tamquam mercenarios
alieni patrimonii procuratio-
ni subicimus; extra querelam
injuriæ est, Cæsari redhiberi
quod Cæsaris est; Deo
autem quæ ejus sunt propria,
reddere nos oportere; corpus,
animam, voluntatem. Ab eo
enim hæc profecta atque aucta
retinemus; proinde condigni-
um est, ut ei se totum red-
dant, cui debere se recolunt
& originem, & profectum.
Te Deum laudamus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona.
Magister, scimus quia verax
es, & viam Dei in veritate
doces, allelûja.

Ad Magnificat, Antiphona.
Reddite ergo, quæ sunt Cæ-
saris, Cæsari; & quæ sunt
Dei, Deo, allelûja.

*Si sequens Dominica fuerit
ult. post Pentec. ejus loco po-
nitur xxviii ut infra. 268. &
Officium hujus Dominica po-
nitur in Sabbato præced. non
impeditur Feste ix. Lectionum*

*alioquin Feria vi. vel alia si-
militer non impedita.*

DOMINICA XXIII.

post Pentecosten. Oratio.

Absolve, quæsumus Dô-
mine, tuorum delicta
populorum: ut a peccatorum
nexusibus, quæ pro nostra fra-
gilitate contraximus, tua be-
nignitate liberemur. Per Dñm.
Lectio sancti Evangelii secun-
dum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 9. c.

IN illo tempore: Loquén-
te Jesu ad turbas, ecce
princeps unus accessit, &
adorabat eum, dicens; Dô-
mine, filia mea modo defun-
cta est. Et reliqua.

Homilia S. Hierónymi Presb.

Lib. 1. Comm. in c. 9. Matth.

Octavum signum est, in
quo princeps suscitari
postulat filiam suam, nolens
de mysterio veræ circumci-
sionis excludi, sed subintrat
mulier sanguine fluens, &
octavo sanatur loco, ut prin-
cipis filia de hoc exclusa nú-
mero, veniat ad nonum,
juxta illud quod in Psalmis
dicitur: Æthiopia præveniet
manus ejus Deo: &, Cum
intraverit plenitudo Gén-
tium, tunc omnis Israël sal-
vus fiet.

Lectio viii.

ET ecce mulier, quæ san-
guinis fluxum patiebatur
duodecim annis, accessit
retro, & tetigit simbriam
vestimenti ejus. In Evangé-
lio secundum Lucam scribitur,
quod principis filia duodecim

decim annos haberet ætatis. Nota ergo, quod eo tempore hæc mulier, idest, Gentium populus coeperit ægrotare, quo genus Judæorum crediderat. Nisi enim ex comparatione virtutum, vitium non ostenditur. *Lectio ix.*

Hæc autem mulier sanguine fluens, non in domo, non in urbe accedit ad Dominum, quia juxta Legem urbibus excludebatur: sed in itinere ambulante Domino: ut dum pergit ad aliam, alia curaretur. Unde dicunt & Apostoli: Vobis quidem oportebat prædicari verbum Dei: sed quoniam vos iudicatis indignos salute, transfredimur ad Gentes.

Te Deum laudamus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dicebat enim intra se: Si tetigero simbriam vestimenti ejus tantum, salva ero.

Ad Magnificat, Antiphona.

At Jesus conversus, & videns eam, dixit: Confide filia, Fides tua te salvam fecit, allel.

Dominica post Pentecost. non possunt esse pauciores viginti tribus, neque plures viginti octo. Cum autem fuerint plures viginti quatuor, tunc post xxiii. Dominicam resumuntur, qua eo anno superfuerunt post Epiph. quoad Oracionem, Homiliam, & Añas ad Benedictus, & Magnif. hoc ordine.

Si Dominica post Pentecosten fuerint xxv. Dominica xxiv. post Pentecosten erit, qua est vi. post Epiph.

Si fuerint xxvi. Dñica xxiv. erit qua est v. post Epiph. & xxv. qua est vi.

Si fuerint xxvii. Dñica xxiv. erit qua est iv. post Epiph. xxv. erit v. & xxvi. erit vi.

Si fuerint xxviii. Dñica xxiv. erit qua est iii. post Epiph. xxv. erit iv. & xxvi. erit v. & xxvii. erit vi. & ult. loco semper ponitur, qua sequitur hic in ordine xxiv.

DOMINICA III.
qua superfuit post Epiphaniam. Oratio.

OMnipotens sempiternus Deus, infirmitatem nostram propitius respice, atque ad protegendum nos dexteram tuæ majestatis extendende. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

IN illo tempore: Cum descendisset Jesus de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ: & ecce leprosus veniens, adorabat eum. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in c. 7. Matth.

DE monte Domino descendente, occurrunt turbæ, quia ad altiora ascendere non valuerunt. Et primus ei occurrat leprosus, necdum enim poterat cum lepra tam multiplicem in monte Salvatoris audire sermonem. Et notandum, quod hic primus specialiter curatus sit: secundo, puer centurionis tertio, socrus Petri febriens

in

in Capharnaum, quarto loco, qui oblāti sunt ei a dæmónio vexāti, quorum spíritus verbo ejiciébatur, quando & omnes male habéntes curávit.

Lectio viii.

ET ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens: Recte post prædicatiónem, atque doctrinam signi offertur occasio, ut per virtútem miraculi præteritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et extendens Jesus manum tétigit eum, dices: Volo, mundáre. Extendente manum Dómino, statim lepra fugit. Simúlque cónsidera, quam húmilis, & sine jactántia respónsio. Ille díxerat, si vis: Dóminus respóndit: Volo. Ille præmiserat, potes me mundáre: Dóminus jungit, & dicit, mundáre. Non ergo, ut plerique Latínorum putant, jungéndum est, & legéndum, volo mundáre: sed separátim, ut primum dicat, volo; deínde imperet, mundáre.

Lectio ix.

ET ait illi Jesus: Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necesse, ut sermóne jactáret, quod corpore præferébat? Sed vade, osténde te Sacerdóti. Várias ob causas mittit eum ad Sacerdótem: primum propter humilitátem, ut Sacerdótibus desérre honórem videátur. Erat enim Lege præcéptum,

Pars Autumnalis.

ut qui mundáti fúerant a lepra, offerrent múnera Sacerdótibus. Deinde ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent: si créderent, salvaréntur: si non créderent, inexcusábiles forent. Et simul ne, quod in eo sæpíssime criminábantur, legem viderétur infringere.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedíctus, Antiphona.

Cum descendíset Jesus de monte, ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens: Dómine si vis, potes me mundáre, & extendens manum, tétigit eum, dicens: Volo, mundáre.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, si vis, potes me mundáre, & ait Jesus: Volo, mundáre.

D O M I N I C A I V.

*qua superfuit post Epiph.**Oratio.*

DEus, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutem mentis & corporis, ut ea, quæ pro peccatis nostris patimur, te adjuvante vincamus. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

*Lectio vii.**Cap. 8. c.*

IN illo tempore: Ascendente Jesu in naviculam, secuti sunt eum Discipuli ejus: & ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus: ipse vero dormiebat. Et reliqua.

*M**Ho-*

Homilia S. Hierónymi Presb.

Lib. 1. Comment. in c. 8.

Marth.

Quintum signum fecit, quando ascendens navem de Capharnaum, ventis imperavit & mari. Sextum, quando in regione Gerasenorum dedit potestatem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitatem suam, paralyticum secundum curavit in lectulo. Primus enim paralyticus est puer Centuriónis.

Lectio viii.

Ipse vero dormiebat, & accesserunt ad eum, & suscitaverunt eum dicentes: Domine, salva nos. Hujus signi typum in Jona legimus, quando céteris periclitantibus, ipse securus est, & dormit, & suscitatur: & império ac sacramento passionis suæ liberat suscitantes. Tunc surgens imperavit ventis & mari. Et hoc loco intelligimus, quod omnes creaturæ sentiant Creatorem. Quas enim increpavit, & quibus imperavit, sentiunt imperantem: non errore hæreticorum, qui omnia putant animantia, sed maiestate Conditoris, quæ apud nos insensibilia, illi sensibilia sunt.

Lectio ix.

Porro homines mirati sunt, dicentes: Qualis est hic, quia venti & mare obediunt ei? Non discipuli, sed nautæ & céteri, qui in navi erant, mirabantur. Sin autem quis

contentiosus voluerit, eos, qui mirabantur, fuisse Discipulos: respondebimus. recte homines appellatos, qui necdum noverant potentiam Salvatoris. Te Deum. 15.

Ad Benedictus, Anaphora.

Ascendente Jesu in naviculum, ecce motus magnus factus est in mari: & suscitaverunt eum discipuli ejus, dicentes: Domine, salva nos, perimus.

Ad Magnificat, Anaphora.

Domine, salva nos, perimus: impera, & fac Deus tranquillitatem.

DOMINICA V.

qua superfuisset post Epiph.

Oratio.

Familiam tuam, quaesumus Domine, continua pietate custodi: ut quæ in sola spe grætiæ cælestis innititur, tua semper protectione muniat. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vii.

Cap. 13. c.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis parabola hanc: Simile factum est Regnum cælorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episc.

Lib. Quæst. Evang. in Matth.

cap. 11. tom. 4.

Cum negligentius agerent Præpositi Ecclesiæ, aut cum dormitionem mortis acciperent Apóstoli, venit diabolus, & super seminavit eos, quos malos filios Dominus interpretatur. Sed quaeritur,

utrum

utrum hæretici sint, an male viventes Catholici. Possunt enim dici filii mali etiam hæretici, qui ex eodem Evangelii semine, & Christi nomine procreati, pravis opinionibus ad falsa dogmata convertuntur.

Lectio viii.

Sed quod dicit eos in medio tritici seminatos, quasi videntur illi significari, qui unus communionis sunt. Verumtamen quoniam Dominus agrum ipsum, non Ecclesiam, sed hunc mundum interpretatus est: bene intelliguntur hæretici, quia non societate unus Ecclesie, vel unus fidei, sed societate solius nominis Christiani in hoc mundo permiscuntur bonis. At illi, qui in eadem fide mali sunt, palea potius quam zizania reputantur, quia palea etiam fundamentum ipsum habet cum frumento, radicemque communem.

Lectio ix.

In illa plane sagena, qua concluduntur, & mali & boni pisces, non absurde malit Catholici intelliguntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum significat: aliud sagena, quæ unus fidei, vel unus Ecclesie communionem videtur ostendere. Inter hæreticos & malos Catholicos hoc interest, quod hæretici falsa credunt: illi autem vera credentes, non vivunt ita ut credunt. Te Deum laudamus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona.
Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Unde ergo habet zizania? & ait illis: Hoc fecit inimicus homo.

Ad Magnificat, Antiphona.
Colligite primum zizania, & alligatæ ea in fasciculos ad comburendum: triticum autem congregatæ in horreum meum, dicit Dominus.

D O M I N I C A VI.
qua supersuit post Epiph.

Oratio.

Presta, quæsumus omnipotens Deus: ut semper rationabilia meditantés, quæ tibi sunt placita, & dictis exequamur & factis. Per Dominum nostrum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 13: d

In illo tempore: Dixit Jesus turbis parabolam hanc: Simile est regnum celorum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presb.

Lib. 2. Comment. cap. 11.

Martha.

Regnum celorum, prædictio Evangelii est, & notitia scripturarum, quæ ducit ad vitam, & de qua dicitur ad Judæos: Auferetur a vobis regnum Dei, & dabitur genti facienti fructus ejus. Simile est ergo hujusmodi regnum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo. Homo, qui

séminant in agro suo, a pleris- que Salvátor intelligitur quod in ánimis credéntium séminet: ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est in semetipso & in corde suo.

Lectio viii.

Quis est iste, qui séminat, nisi sensus noster & ánimus, qui suscépiens granum prædicatiónis, & fovens seméntem, humóre fidei facit in agro sui pectoris pullulare? Prædicatio Evangélisti mínima est ómnibus discipulis. Ad primam quippedoctrinam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Christum mortuum, & scándalum crucis prædicans. Confer hujuscemodi doctrinam dogmátibus Philosophórum, & libris eórum, & splendóri eloquentiæ, & compositióni sermonum: & videbis, quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

Lectio ix.

Sed illi cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demonstrant: sed totum fláccidum marcidúmque, & mollitum ebúllit in ólera & herbas, quæ cito aréscunt, & córruunt. Hæc autem prædicatio, quæ parva videbátur in principio cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exúrgit in ólera, sed creíscit in árborem: itaut volucres cæli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines Dei servítio mancipátas sen-

tire debémus) véniant, & hábitent in ramis ejus. Ramos puto Evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis creverit, dogmátum esse diversitátes, in quibus supradictárum volucrum unaquæque requiescit.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedíctus, Antiphona.

Símile est Regnum cælórum grano sinápis, quod mínimum est ómnibus semínibus, cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Símile est regnum cælórum fermento, quod accéptum mulier abscondit in farinæ satis tribus, donec fermentátum est totum.

D O M I N I C A XXIV.

ultima post Pentecosten.

Oratio.

Excita, quæsumus Dómine tuórum fidélium voluntates: ut Divíni óperis fructum propénsius exequéntes, pietátis tuæ remédia majóra percípiant. Per Dóminum. LECTIO sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio i.

Cap. 24. b

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum videritis abominationem desolatiónis, quæ dicta est a Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto: qui legit, intélligat. Et reliq. Homilia S. Hierónymi Presb.

Lib. 4. Comment. in c. 14.

Matthæi.

Quando ad intelligéntiam provocámur, mysticum mon-

monstratur esse, quod dictum est: Legimus autem in Daniele hoc modo: Et in dimidio hebdomadis auferetur sacrificium & libamina: & in templo abominatio desolationum erit, usque ad consummationem temporis, & consummatio dabitur super solitudinem. De hoc & Apostolus loquitur, quod homo iniquitatis, & adversarius elevandus sit contra omne, quod dicitur Deus & colitur; ita ut audeat stare in templo Dei, & ostendere quod ipse sit Deus; cujus adventus secundum operationem satanae destruat eos, & ad Dei solitudinem redigat, qui se susceperint.

Lectio viii.

Potest autem simpliciter aut de Antichristo accipi, aut de imagine Caesaris, quam Pilatus posuit in templo, aut de Adriani equestri statua, quae in ipso Sancto Sanctorum loco, usque in praesentem diem stetit. Abominatio quoque secundum veterem Scripturam idolum nuncupatur, & idcirco additur, desolationis, quod in desolato templo atque destructo idolum positum sit.

Lectio ix.

Abominatio desolationis intelligi potest & omne dogma perversum: quod cum videbimus stare in loco Sancto, hoc est in Ecclesia, & se ostendere Deum, debemus fugere de Iudaea ad montem, hoc est, dimissa occidente littera & Iudaea pravitate, appropinquare montibus aeternis, de quibus illuminat mirabiliter Deus, & esse in testamento & in domo, quo non possint ignita diaboli jacula pervenire, nec descendere, & tollere aliquid de domo conversationis pristinae, nec quærere quæ retrorsum sunt: sed magis serere in agro spiritualium scripturarum, ut fructus capiamus ex eo: nec tollere alteram tunicam, quam Apostoli habere prohibentur, Te Deum laudamus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona.
Cum videritis abominationem desolationis, quæ dicta est a Daniele Propheta, stantem in loco sancto: qui legit, intelligat.

Ad Magnificat, Antiphona.
Amen dico vobis, quia non præteribit generatio hæc, donec omnia fiant: cælum & terra transbunt, verba autem mea non transbunt, dicit Dominus.

P R O P R I U M S A N C T O R U M.

DIE XXIX. AUGUSTI.

In Decollatione sancti Joannis Baptistæ. Dupl. maj.

Ad Vesper. Añña de Laudib.

Psalm. de Dominica & loco ultimi, Psalm. Laudate Dominum omnes gentes.

Capitul. Hymn. & V. de Communi unius Martyr.

Ad Magnificat, Antiphona.
Misso Heródes spiculatore, præcepit amputari caput Joannis in carcere: quo audito, discipuli ejus venerunt, & tulerunt corpus ejus, & posuerunt illud in monumento.

Oratio.

SANCTI Joannis Baptistæ, præcursoris & Martyris tui, quasumus Dómine, veneranda festívitás, salutáris auxilii nobis præstet effectum: Qui vivis & regnas cum Deo Patre, &c.

Deinde fit commemor. S. Augustini, Añña. O Doctor.

V. Justum. Oratio.

AD istosupplicationibus nostris omnipotens Deus: & quibus fiduciam sperandæ pietátis indulges, intercedente beato Augustino Confessore tuo atque Pontífice consuétæ misericórdiæ tribue benignus effectum.

Postea S. Sabina Mart. Añña. Simile est regnum. V. Spécie. Oratio. Deus, qui inter cetera, &c.

Ad Matutinum, omnia de Communi unius Martyr. præter sequentia.

In primo Nocturno.

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio i. Cap. i.

VERBA Jeremiæ filii Helciz, de Sacerdotibus, qui fuerunt in Anathoth, in terra Bénjamin: Quod factum est verbum Dómini ad eum in diebus Josæ filii Amon regis Juda in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diebus Joákim filii Josæ regis Juda, usque ad consummationem undécimi anni Sedecæ filii Josæ regis Juda, usque ad transmigratióem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens; Priúsquam te formárem in útero novi te, & ántequam exires de vulva sanctificávi te, & Prophétam in Géntibus dedi te.

R. Misit Heródes rex manus, ac tenuit Joánnem, & vinxit eum in cárcere, quia metuebatur eum, propter Herodíadem, * Quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem. *V.* Arguebat Heródem Joánnes propter Herodíadem, Quam.

Lectio ii.

ET dixi, A, a, a, Dómine Deus: ecce nescio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli di-

dicere: Puer sum; quoniam
ad omnia, quae mittam te,
ibis, & universa quaecumque
mandavero tibi, loqueris. Ne
timeas a facie eorum: quia tecum
ego sum, ut etiam te di-
cit Dominus. Et misit Domi-
nus manum suam, & tetigit
os meum; & dixit Dominus
ad me; Ecce dedi verba mea
in ore tuo: ecce constitui te
hodie super gentes & super
regna, ut evellas, & destruas,
& disperdas, & dissipes, &
aedifices, & plantes.

2. Joannes Baptista arguebat
Herodem, * Propter Hero-
dadem, quam tulerat fratri
suo viventi uxorem.

3. Misso Herodes spiculatore,
praecipit amputari caput Jo-
annis in carcere. Propter.

Leccio iii.

TU ergo accinge lumbos
tuos, & surge, & loque-
re ad eos omnia, quae ego
praecipio tibi. Ne formides a
facie eorum: nec enim time-
re te faciam vultum eorum.
Ego quippe dedi te hodie in
civitatem munitam, & in co-
lumnas ferreas, & in mu-
rum aereum, super omnem ter-
ram, regibus Juda, Principi-
bus ejus, & sacerdotibus, &
populo terrae. Et bellabunt
adversum te, & non praeval-
lebunt; quia ego tecum sum
ait Dominus, ut liberem te.

2. Puellae saltanti imperavit
mater: * Nihil aliud petas,
nisi caput Joannis. * Et con-
tristatus est rex propter ius-
tandum, & propter simul di-

scumbentes. 3. Ait puella ma-
tri suae: Quid petam? at illa
ait. Nihil. Gloria Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Ambrósii Episc.
de Virginitibus.

Lib. 3. post init. Leccio iv.

QUoniam beati Joannis Ba-
ptistae non strictim praeter-
eunda est recordatio, inte-
rest, ut quis, & a quibus,
& quam ob causam, quomo-
do, & quo tempore, sit oc-
census, advertere debeamus.
Ab adulteris justus occiditur,
& a reis in iudicem capitalis
sceleris poena convertitur.
Deinde praemium saltatricis,
mors est Prophetae. Postremo
(quod etiam omnes barbari
horrere consueverunt) inter
epulas atque convivia consum-
mandae crudelitatis profertur
edictum: & a convivio ad car-
cerem, de carcere ad convi-
vium feralis flagitii circum-
fertur obsequium. Quanta in
uno facinore sunt crimina!
2. Justus germinabit. xxiv.

Leccio v.

Quis non, cum e convi-
vio ad carcerem cursa-
ri videret, putaret Propheta-
tam iustum esse dimitti? Quis,
inquam, cum audisset nata-
lem esse Herodis, solenne
convivium, puellae optionem
eligendi quod vellent datam,
missum ad Joannem ob solu-
tionem non arbitraretur? Quid
crudelitati cum delictis? quid
cum funeribus voluptati? Ra-
pitur ad poenam Propheta
conviviali tempore, convivā-

li præcepto, quo non cuperet vel absolvi: perimitur gladio, caput ejus affertur in disco. Hoc crudelitati ferculum debebatur, quo insatiata epulis feritas vesceretur.

R. Ille cognovit. xxiv.

Lectio vi.

Intuere, rex acerbissime, tuo spectacula digna convivio. Porridge dexteram, ne quid savitæ tuæ desit, ut inter digitos tuos rivi defluant sacri cruoris. Et quoniam non exsaturari epulis fames, non restinguere poculis potuit inaudita savitæ sitis: bibe sanguinem scaturiéntibus adhuc venis exsæcti capitis profluentem. Cerne oculos in ipsa morte sceleris tui testes, aversantes conspectum deliciarum. Clauduntur lumina non tam mortis necessitate, quam horrore luxuriæ. Os aureum illud exangue, cujus sententiam ferre non poterat, conticescit & adhuc timetur.

R. Honestum fecit. xxv.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio vii.

Cap. 6. c

In illo tempore: Misit Herodes, ac tenuit Joannem, & vinxit eum in carcere, propter Herodisadem uxorem Philippi fratris sui, quia duxerat eam. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episc. Serm. 10. in novis Sermonibus.

Cum sanctum Evangelium legeretur, crudele spectaculum ante oculos nostros

constitutum est: caput sancti Joannis in disco, ferâs missus crudelitatis propter odium veritatis. Puella saltat, & savit mater, & inter lascivias & delicias convivantium temere juratur, & impie quod juratur, impletur. Factum est Joanni quod ipse prædixerat. De Domino enim Jesu Christo dixerat: illum oportet crescere, me autem minui. Ille minutus est in capite, ille crevit in cruce. Odium peperit veritas. Non potuit æquo animo tolerari, quod homo Dei sanctus monēbat: qui utique salutem eorum quærebat, quos sic monēbat. Responderunt illi mala pro bonis.

R. Desiderium animæ. xxvii.

Lectio viii.

Quid enim ille diceret, nisi quo plenus erat. Et quid illi responderent, nisi quo pleni erant? Ille triticum seminavit, sed spinas invenit. Dicebat regi: Non licet tibi habere uxorem fratris tui. ¶ Vincēbat enim regem libido: tenēbat apud se prohibitam uxorem fratris sui. Sed eum tamen sic libēbat, ut non saviret. Honorabat eum, a quo verum audiebat: sed mulier detestabilis odium concipiebat, quod aliquando dato tempore pareretur. Quando autem parturiebat, peperit filiam, filiam saltantem.

R. Stola jucunditatis. xxvii.

Pro-

Pro sancta Sabina Martyr.

Lesio ix.

SABINA mulier Romana, Valentini viri clarissimi uxor, a Seraphia Virgine Christianae fidei praeceptis instituta, post sanctae Virginis martyrium collectas ejus reliquias piis exequiis sepelivit. Quae propter eam causam paullo post Adriano Imperatore comprehensa, Elpidio iudici sistitur. Cui is: Tu ne illa Sabina, & genere & matrimonio nobilissima? At illa, Sum, inquit, sed Domino meo Jesu Christo gratias ago, qui me intercessionem Seraphiae famulae suae, & demonum potestate liberavit. Quam varie tentatam, ut propositum mutaret, cum a fidei constantia movere non posset; Praefectus, pronuntiata sententia, quod deos contemneret, capitis damnavit. Ejus corpus a Christianis in eodem sepulcro conditum est, in quo ipsa magistratam fidei suae Seraphiam posuerat.

Te Deum laudamus. 15.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

Herodes enim tenuit & ligavit Joannem, & posuit in carcerem propter Herodiam. *Psalm.* Dominus regnavit. *cum reliquis.* 16.

Añ. Dñe mi rex, da mihi in disco caput Joannis Baptistae.

Añ. Puellae saltanti imperavit mater; nihil aliud petas, nisi caput Joannis.

Añ. Arguebat Herodem Jo-

annes propter Herodiam; quam tulerat fratri suo Philippo uxorem. *Añ.* Da mihi in disco caput Joannis Baptistae: & contristatus est rex propter jusjurandum.

Capitul. Hymn. & V. de Communi unius Martyr.

Ad Benedictus, Antiphona. Misso Herodes.

Oratio ut supra.

Pro commem. S. Sabina, Añ. Date ei. *V.* Diffusa est.

Oratio ut supra.

Ad Horas, Añ de Laudib. Capitul. Bz. brev. & VV. de Communi unius Martyr.

Ad Vesper. Añ de Laudib. Psalmi de Dominica, & loco ultim. Psalm. Credidi.

Cap. Hym. & V. de Communi.

Ad Magnificat, Antiphona. Misit rex incredulus ministros detestabiles, & amputari iussit caput Joannis Baptistae.

Oratio ut supra. Et sit comm. seq. ac SS. Martyr. ut infra.

DIE XXX. AUGUSTI.

In festo S. Rosa a sancta Maria Virginis Limana. Dupl.

Oratio.

Bonorum omnium largitor omnipotens Deus, qui beatam Rosam, caelestis gratiae rore praeventam, virginitatis & patientiae decore Indis florere voluisti; da nobis famulis tuis; ut in odorem suavitatis ejus currentes, Christi bonus odor effici mereamur: Qui tecum vivit.

Et sit commem. SS. Felicis & Adausti Martyr. Antiph. Istorum est enim. V. Latamini.

M 5 Ora-

Oratio.

MAjestatem tuam, Domine, supplices exoramus; ut sicut nos jūgiter sanctorum tuorum commemoratione laetificas, ita semper supplicatione defendas. Per Dñm.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Primus Americæ Meridionalis flos sanctitatis Virgo Rosa, Christianis parentibus Llmæ progenita, mox ab incunabulis clāruit futuræ sanctimonix indiciis: nam vultus infantis mirabiliter in Rosæ effigiem transfiguratus, huic nōmini occasionem dedit: cui postea Virgo Despara cognōmen adjecit, jubens vocari deinceps. Rosam a sancta Maria. Quinquēnnis votum perpetuæ virginitatis emisit. Adulterior, ne a parentibus ad nūptias cogeretur, clam sibi met verustissimam capitis cæsariem præscidit. Jejuniis supra humanum modum addicta, integras. Quadragesimas transēgit pane abstinens, ac diētim solis quinque granulis mali citrini victitans.

℟. Propter veritatem. xcviij.

Lectio v.

Habitu tertiū Ordinis sancti Domīnici assumpto, pristinas vitæ austeritates duplicavit: oblongo asperrimoque cilicio sparsim minūsculas acus innexuit: sub velo coronam densis aculeis introrsus obarmatam luterdtu noctūque gestavit. Sanctæ Ca-

tharinæ Senensis ardua pre-mens vestigia, catēna fērrea, triplici nexu circumducta, lumbos cinxit. Lectulum sibi e truncis nodosis composuit, horūque vācuas commissuras fragminibus testarum implēvit. Cēllulam sibi angustissimam struxit in extremo horti angulo, ubi cēlestium contemplationi dēdita, crebris disciplinis, inēdia, vigillis. corpūsculum extenuans, at spīritu vegetata, larvas dæmonum, frequēti certamine victrix, impāvide protrivit ac superavit.

℟. Dilexisti justitiam. xcviij.

Lectio vi.

Ægritudinum tormentis, domesticorum insultibus, linguarum morsibus dire agitata, nondum satis pro merito se affligi querebatur. Per quīndecim annos ad plūsculas horas desolatione spīritus & ariditate miserrime contabescens, forti animo tulit agōnes omni morte amariores. Exinde coepit supernis abundare delictis, illustrari visionibus, colliquescere Seraphicis ardoribus. Angelo tutelari, sanctæ Catharinæ Senensi, Virgini Desparæ inter assīduas apparitiones mire familiaris, a Christo has voce audire meruit: Rosa cordis mei tu mihi sponsa esto. Dēnique sponsi hujus Paradiso feliciter invēctam, plūrimisque ante & post obitum miraculis coruscantem, Clemens decimus Pontifex maximus.

San-

Sacrarum Virginum catalogo
suo solenni adscripsit.

R. Affertur Regi. xcix.

*In tertio. Nocturno, Homilia
in Evangel. Simile erit Re-
gnum celorum. de Communi
Virginum. cl.*

Pro SS. Felice & Adolfo Mart.

Lectio ix.

FELIX, Diocletiano & Ma-
ximiano Imperatoribus,
propter susceptam Christi Re-
ligionem comprehensus, in
Serapidis templum adductus
est. Cui sacrificare cum jube-
retur, os simulacri conspuat.
Quo facto, statim aerea statua
cervit. Quod cum iterum
ac tertio in aede Mercurii
Dianaeque factum esset, im-
pietatis & magicæ artis ac-
cusatus, equuleo torquetur.
Mox ad secundum ab urbe lá-
pidem via Ostiensi ducitur,
ut securi feriretur. Cui inter
viam oblatus quidam Chri-
stianus, cum Felicem agnó-
scens ad martyrium duci vi-
deret: Ego quoque, clara vo-
ce inquit, eadem, qua iste,
lege vivo, ego eundem Je-
sum Christum colo. Itaque
Felicem osculatus, cum eo
securi percutitur, tertio Ka-
lendas Septembris: cujus no-
men cum ignotum esset Chri-
stianis, is Adaukti nomine
nobilatus est, quod sancto
martyri Felici adauktus sit ad
coronam. Te Deum: 15.

*Et fit de eis commemor. in
Laudib. Antiph. Vestri capli-
li. y. Exultabunt.*

Oratio ut supra.

*In ii. Vesp. a Capit. ul. fit de
seq. cum commemor. preced.*

DIE XXXI. AUGUSTI.

*In festo S. Raymundi Nonnati
Confess. Duplex.*

*In Hymno. Iste Confessor
mutatur tertius Versus.*

Oratio.

DEUS, qui in liberandis
fidelibus tuis ab impió-
rum captivitate, beatum Ray-
mundum Confessorem tuum
mirabilem effecisti: ejus no-
bis intercessionibus concede;
ut a peccatorum vinculis ab-
soluti, quæ tibi sunt pláci-
ta, liberis mentibus exequá-
mur. Per Dóminum.

Et fit commemor. preced.

*In primo Nocturno, Lektionen
de Scriptura occurrente.*

In ii. Nocturno, Lectio iv.

RAYMUNDUS Nonnatus co-
gnoménio dictus, quia
præter communem naturæ le-
gem a mortuæ matris dissec-
tato latere in lucem eductus fuit,
Portelli in Catalónia piis &
nobilibus parentibus ortus,
ab ipsa infántia futuræ san-
ctitatis indicia dedit. Nam
puerilia oblectamenta, mun-
dique illécebras réspuens, ita
pietati operam dabat, ut om-
nes in púero adultam virtú-
tem admirarentur. Crescente
vero ætate, litterarum stú-
diis incubuit, sed mox jubén-
te patre vitam rurí agens, Sa-
cèllum sancti Nicolái in Por-
telli finibus situm crebro ad-
ibat, ut sacram Desparæ imá-
ginem, quæ in eo summa Fi-
delium veneratione etiam nunc

M 6 còli-

cólitur, visitáret. Ibi effusus in preces, ipsam Dei Paréntem, ut se in filium adoptáre, viamque salutis, ac scientiam sanctórum edocére dignáretur, enixe deprecabátur.
R. Honéstum fecit. lxxxiv.

Leſſio v.

NEC defuit votis ejus benigníſſima Virgo: ab ipsa enim intelléxit gratíſſimum sibi fore, si Religiónem sub étulo de Mercéde, seu de misericórdia Redemptiónis Captivórum, ea suggerente nuper fundátam, ingrederétur. Qua monitióne percépta, Barcinónam statim proféctus, illud tam præcelléntis erga próximam charitátis Institútum ampléxus est. Regulári igitur militíæ adscriptus, virginitátem, quam pridem beátæ Virgini consecráverat, perpétuo cóluit, ceteríſque virtútibus enítuit, charitáte præsertim erga Christiános, qui sub potestáte Paganórum míseram in captivitate vitam degébant. Hos ut redímeret, in Africam missus, cum jam multos a servitute liberáſſet, ne, consúmpsa pecúnia, aliis ítem in próximo abnegándæ fidei discrimine constitútis deéſſet, seipsum pignori dedit: sed cum ardentíſſimo salutis animárum desidério succénsus, plures Mahometános suis conciónibus ad Christum convérteret, in arctam custódiam a bárbaris conjéctus, variíſque supplíciis cruciátus, mox lábiis perforátis, & se-

ra férrea clausis, crudéle martyrium diu sustinuit.

R. Amávit eum. lxxxvi.

Leſſio vi.

OB hæc & ália fórtiter gesta, sanctitátis ejus fama longe, latéque diffúsa est: qua permótus Gregórius nonus, in amplíſſimum sanctæ Románæ Ecclesiæ Cardinálium collégium Raymúndum adscripsit: sed Vir Dei in ea dignitate ab omni pompa abhórrens, religiósæ humilitátis tenacíſſimus semper fuit. Romam vero pergens, statim ac Cardónam pervénit, extrémomorbo conféctus, Ecclesiásticis Sacraméntis munſri summis precibus postulávit. Cumque morbus ingravéſceret, & sacerdos diútius tardáret, Angelórum ministério, sub specie religiosórum sui Ordinis apparentium salutári viático reféctus fuit. Quo sumpto, & grátiis Deo peráctis, migrávit ad Dóminum Domínica última Augústi, anno milésimo ducentésimo, quadragésimo. Mórtui corpus, cum circa locum sepultúræ contentio orta esset, arcæ inclúsum, & mulæ cæcæ impóſitum ad sacéllum sancti Nicolai Dei nutu delátum fuit, ut ibi tumularétur, ubi prima jécerat sanctióriſ vitæ fundaménta. Illic constrúcto sui Ordinis Coenóbio, a consuéntibus voti causſa, ex univérſa Catalónia fidélibus pópulis honorátur, váriis miraculis & signis glorióſus. *R.* Iſte homo.

In tertio Nocturno , Homilia in Evangel. Sint lumbi vestri præcincti. ut in Communi Confessoris non Pontif. lxxx.

In ii. Vesper. fit commemor. sancti Ægidii , & SS. duodecim Fratrum Martyr.

FESTA SEPTEMBRIS .

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum .

DIE I. SEPTEMBRIS .

Sancti Ægidii Abbatis .

Ant. Similabo. V. Amavit.

Oratio . Intercessio.

Deinde SS. duodecim Fratrum Martyr. Antiph. Istorum est. V. Latamini in Domino.

Oratio .

Fraterna nos , Dómine , mártýrum tuórum coróná lætíficet : quæ & fidei nostræ præbeat incrementa virtutum , & múltiplici nos suffragio consolétur . Per Dóminum nostrum .

Lectio iii.

ÆGídius Atheniénsis , ré-giz stirpis , a prima ætate divinis litteris & charitátis officiis ita deditus fuit , ut nihil præterea curare viderétur . Itaque paréntibus mórtuis , totum patrimonium in páuperes erogávit : quin etiám tunicam exuit , ut agrotum egéntem tégeret , qua ille indúrus statim conváluit . Sed multis deinceps clárior miráculis , timens sui nóminis celebritátem , Arelátem ad beátum Cæsárium conténdit : a quo post biénnum discedens , secéssit in erémum

ubi diútius herbárum radícibus , & cervæ lacte , quæ statim ad eum horis veniébat , admirábili sanctitáte vixit . Quæ cerva , insequéntibus quodam die cánibus régiis , cum in antrum Ægidii refugisset , Gálliz regem impulit ; ut ab eo summis precibus péteret , ut in loco spelúncæ Monastérium extrui paterétur . Cujus administratió-nem , flagitánte rege , invítus suscepit : eoque múnere áliquot annis prudénter piéque gesto , migrávit in cælum . Te Deum laudámus . 15.

In Laudibus fit commemor. SS. duodecim Fratrum Martyr. Antiphona. Vestri capilli. V. Exultabunt.

Oratio ut supra .

DIE II. SEPTEMBRIS .

In festo S. Stephani Hungaria Regis Confess. Semidupl.

In Hymno . Iste Confessor , mutatur tertius Versus .

Oratio .

Concède , quæsumus , Ecclæsiæ tuæ omnipotens Deus : ut beátum Stéphanum Confessórem tuum , quem regnántem in terris propagatórem hábuit , propugnatórem habére mereátur gloriósum in cælis . Per Dóminum .

In primo Nocturno , Lectiones de Scriptura occurrente .

In secundo Nocturno .

Lectio iv.

Stéphanus in Hungáriam Christi fidem & régium nomen invéxit , régia coróná a Románo Pontífice impe-

petrata, ejusque jussu in regem inunctus. Regnum Sedi Apostolicæ obtulit: varia pietatis domicilia Romæ, Jerusalem, Constantinopoli; in Hungaria Archiepiscopatum Strigoniensem, Episcopatus decem, admirabili religione & munificentia fundavit. Par in pauperes amor & liberalitas, quos velut Christum ipsum complectens, neminem a se morientem ac vacuum unquam dimisit, quin ad eorum inopiam sublevandam amplissimis facultatibus erogatis, domesticam quoque suppellectilem eximia benignitate frequenter distribuit: suis insuper manibus lavare pauperum pedes, noctu solus & ignotus, Nosocomia frequentare, decumbentibus inservire, ac cetera charitatis officia exhibere consuevit: quarum virtutum merito, illius dextera, resoluta cetero corpore, incorrupta permansit.

R. Honestum fecit. lxxxv.

Letitio v.

ORandi studio noctes pene totas ducebat insomnes: atque ad cælestium rerum contemplationem defixus, interdum extra sensus raptus, sublimis in æra ferri visus fuit. Perduellium conspirationes, ac validorum hostium impetus, miro prorsus modo, non semel orationis presidio evitavit. Susceptum ex Ghisella Bavarica sancti Henrici Imperatoris soror-

re, quam sibi matrimonio junxerat, Emericum filium tanta morum disciplina, talique pietate enutrivit, quantum ejus postea sanctitas declaravit. Regni vero negotia ita disposuit, ut accitis undique prudentissimis ac sanctissimis viris, nihil unquam sine illorum consilio moliretur. Humillimis interim precibus in cinere & cilicio Deum deprecans, ut universum Hungariæ regnum antequam e vita migraret, Catholicum videre mereretur. Vere propter ingens dilatandæ fidei studium, illius Gentis Apostolus nuncupatus facta a Romano Pontifice ipsi posterisque regibus præferendæ Crucis potestate.

R. Amavit eum. lxxxvi.

Letitio vi.

DEi Genitricem, quam ardentissime venerabatur, amplissimo in ejus honorem constructo templo, Hungariæ Patronam instituit: ab eadem vicissim Virgine receptus in cælum ipso suæ Assumptionis die, quem Hungarie sancti regis instituto magnæ Dominæ diem appellant. Sacrum ejus corpus suavissimo fragrans odore, liquore cælesti scatens, inter multa & varia miracula, Romani Pontificis jussu, nobiliorem in locum translatum est, atque honorificentius conditum. Ejus autem festum Innocentius undecimus Pontifex Maximus quarto Nonas Septembris,

beis, ob insignem victoriam ab exercitu Leopoldi primi Romanorum electi Imperatoris & Hungariæ regis, eadem die in Budæ expugnatione, ope divina, e Turcis reportatam, celebrandum in-
stuit.

℟. Iste homo. lxxxvi.

In tertio Nocturno.

Lectio. sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10. b

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabola hanc: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam, accipere sibi regnum, & reverti. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episc.

Lib. 8. in Luc. 12.

BONUS ordo, ut vocaturus Gentes, & Judæos iussurus interfici, qui noluerunt regnare supra se Christum, hanc præmitteret comparationem, ne diceretur: Nihil dederat populo Judæorum, unde poterat melior fieri? ut quid ab eo, qui nihil recepit, exigitur? Non mediocris ista est mna, quam supra mulier Evangelica quia non invenit, lucernam accendit, lumine quarit admoto, gratulatur inventam.

℟. Iste est, qui ante. lxxxvii.

Lectio viii.

DENIQUE ex una decem mnas. alius fecit, alius quinque. Fortasse iste moralia habet; quia quinque sunt corporis sensus: ille duplicia, idest, mystica Legis,

& moralia probitatis. Unde & Matthæus quinque talenta, & duo talenta posuit. In quinque talentis, ut sint moralia, in duobus utrumque, mysticum atque morale. Ita quod numero inferior, re uberius.

℟. Sint lumbi vestri. lxxxviii.

Lectio ix.

ET hic possumus decem mnas, decem verba intelligere, idest, Legis doctrinam: quinque autem mnas, magisteria disciplinæ. Sed legisperitum in omnibus volo esse perfectum. Non enim in sermone, sed in virtute est Regnum Dei. Bene autem quia de Judæis dicit, duo soli multiplicatam pecuniam deferunt: non utique æris, sed dispensationis usuris. Alia est enim pecunie scænebris, alia doctrinæ cælestis usura.

Te Deum laudamus. 15.

DIE V. SEPTEMBRIS.

In festo S. Laurentii Justiniani Episcopi & Confessor.

Semiduplex.

In Hymno. Iste Confessor mutatur tertius Versus.

Oratio. Da quæsumus.

In primo Nocturno Lektionen de Scriptura occurrente.

In secunda Nocturno.

Lectio iv.

LAURENTIUS ex illustri Justinianorum familia Veneriis natus, extremam vel puer morum gravitatem præ se tulit. Exacta inter pietatis officia adolescencia, ad ca-

sum

stum verbi & animæ connubium a divína Sapiéntia invitátus, de religiósæ vitæ institúto capesséndo deliberáre coepit. Novæ itaque militiæ clam prolúdens, præter alias corpóris afflictatiónes super nudos cubábat ásseres, sedénsque velut árbitèr hinc inter sæculi blandiménta, paratásque a matre nuptias, illinc claustrales inter austeritatés, óculis in Christi patiéntis crucem convérsis: Tu (inquit) es Dómine spes mea, ibi posuisti certíssimum refúgium tuum; ad Canonícorum sancti Geórgii in Alga Congregatióem convolávit; ubi novis excogitátis cruciátibus acrius in se ipsum, velúti in hostem infensíssimum, instáurans bellum, nullam ádeo sibi oblectatió-nem indulgébat, ut ne in domésticum umquam hortum, nec in patérnam quidem domum, (nisi cum moriénti matri extrémá pietátis officia fíccis óculis persólvit) exinde intráverit. Par erat obediéntiæ, mansuetúdinis, ac præcipue humiliatís stúdi-um, cum abjectíssima quæque Coenóbii múnia sibi ultro desúmeret, celeberrima per urbis loca, non tam victum, quam ludíbria emendicáret, illatásque contumélias ac calúmnias inmótus ac silens perférret; assíduæ præsertim oratiónis subsidio qua sæpe per mentis excéssum rapiebátur in Deum, tantóque cor

ejus æstuábat ardóre, ut nu-tántes étiam sodáles ad perseverántiam, ac Jesu Christi amórem inflammáret.

Æ. Inveni David. lviii.

Lectio v.

AB Eugénio quarto pátriæ Epíscopus designátus, quam magna contentióne honórem detrectáverat, majóri gessit cum laude: nam consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáta, pauper-tátem, quam semper colúerat, in mensa, supelléctili, ac lecto perpétuo retínuit; módicam domi alébat famí-liam, quod grandem álteram sibi esse díceret, páuperes Christi significans. Quacúm-que adirétur hora, præsto ómnibus erat, patérna omnes charitaté allevábat, non rénuens vel ære se aliéno graváre, illórum ne inópíæ deéssent: rogátus qua spe id fáceret? Dómini mei, qui pro me díssólvere fácte pó-terit, respondébat. Spem au-tem non confúndere Divína Providéntia submíssis inopi-náto subsidíis júgiter decla-rábat. Plura Vírginum Mo-nastéria constrúxit, quas étiam ad perfectióriis vitæ ratió-nem sua vigilántia com-pósuit. Matrónis a sæculi pompis, & ornátus vanitatē revocándis, Ecclesiásticæ dí-sciplínæ ac móribus refor-mándis maximópere stúduit: dignus sane, qui ab eódem Eugénio glória & decus Præ-sulum coram Cardinálibus vo-caré-

caréatur, & qui a Nicoláo quinto ejus successóre, transfuso e Gradénsi civitate titulo, primus Venetiárum Patriarcha renunciaretur.

℟. Pósui adjutorium. lix.

Leslio vi.

LAcrymárum dono insignitus, Omnipoténti Deo placationis Hóstiám quotídie offerébat, quod cum aliquándó nocte Domínicæ Nativitátis perágeret, Christum Jesum sub pulchérissimi infántis spécie vidére promérui; tantúmque in eo erat commíssi gregis præsidium, ut cælitus aliquándó accéptum fuerit, Pontificis sui intercessióne ac méritis stetisse Rempúblicam. Prophetiæ spírítu affátus, plura humanæ cognitióni prorsus impérvia prædixit: morbos ac dæmones suis précibus sæpe fugávit; libros étiam cæléstem doctrinám ac pietátem spirántes, grammáticæ pene rudis conscripsit. Dénique cum lethálem incidisset in morbum, & commodiorem doméstici lectum seni atque ægro pararent, aversátus ejusmodi delicias, tamquam a duríssima moriéntis Dómini sui cruce plus nímio abhorréntes, consuétó in strámine se jussit deponi, & finem vitæ suæ adventáre prænóscens, sublátis in cælum oculis: Venio (inquit) ad te o bone Jesu; ac die octáva Januarii obdormívit in Dómino. Pretiósam ejus mor-

tem testáti sunt Angélici concéntus, a Carthusiánis quibúsdam Mónachis audíti, & sacrum cadáver per duos ultra menses inhumátum, suávi fragrans odóre, & rubescénte fácie, íntegrum atque incorrúptum; ac nova post mortem patrátá mirácula, quibus permóvus Alexánder octávus Póntifex Máximus, eum Sanctórum número adscripsit. Innocéntius vero duodécimus quintam Septémbris diem, qua Vir Sanctus ad Pontificiám primo Cáthedram fúerat evéctus, celebrádo illius Festo assignávit.

℟. Iste est, qui ante. lix.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Homo peregrè. ut in eodem Communi. lxi.

DIE VIII. SEPTEMBRIS.

In Nativitate beata Maria Virginis. Duplex.

Ad Vesp. Añna de Laud. 285.

Psalmi consuevi de sancta Maria, ut in Officio parvo.

Capitul. Ab initio.

Hymn. Ave maris stella.

℣. Nativitas est hódie sanctæ Mariæ Virginis.

℟. Cujus vita inclýta cunctas illústrat Ecclésiás.

Ad Magnificat, Antiphona. Gloriósæ Virginis Mariæ ortum digníssimum recolámus, quæ & Genitrícis dignitátem obtínuít, & Virgínalem pudicitíam non amísit.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus Dómine, cæléstis grátie munus impertíre: ut quibus beá-

beátæ Virginis partus éxtitit salutis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas, pacis tribuat incrementum. Per Dóminum.

Ad Completor. & Horas diei, ac etiam per totam Octav. in fin. Hymnorum dicitur, Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Virgine, præterquam in Hymno. Ave maris stella.

Ad Matutinum, Invitator. Navivitatem Virginis Mariæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Hymn. Antiphona Psalmi & V. Nocturn. ut in ejus Officio parvo. cxlv.

In primo Nocturno.

Incipiunt Cántica Canticórum.

Lectio i. Cap. i.

Osculetur me osculo oris sui: quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum: ideo adolescentulæ dilexérunt te. Trahe me; post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introduxit me rex in celláriá sua: exultábimus & lætábimur in te, mémoires úberum tuórum super vinum: recti dñligunt te. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

R. Hódie nata est beáta Virgo María. ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus apparuit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. V. Nativitatem beátæ

Mariæ Virginis cum gáudio celebrémus. Per quam.

Lectio ii.

Nolite me considerare, quod fusca sim, quia decolorávit me sol: filii matris meæ pugnávérunt contra me, posuérunt me custóderi in vineis: vineam meam non custodívi. Indica mihi, quem dñligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, o pulchérissima inter mulieres, egrédere & abi post vestígla gregum, & pascce hœdos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitáui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis: collum tuum sicut monília.

R. Beatíssimæ Virginis Mariæ Nativitatem devotíssime celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédât ad Dóminum Jesum Christum.

V. Cum jucunditate Nativitatem beátæ Mariæ Virginis devotíssime celebrémus. Ut ipsa pro nobis.

Lectio iii.

Murénulas áureas faciémus tibi vermiculátas argénto. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fasciculus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi in vineis Engáddi. Ecce tu pulchra es, amí-

amīca mea : ecce tu pulchra es , oculi tui columbārum . Ecce te pulcher es , dilēcte mi , & decōrus . Lēctulus noster flōribus : tigna domōrum nostrārum cēdrina , laqueāria nostra cypressina .

R. Gloriōsæ Virgīnis Mariæ , ortum dignissimum recolāmus , * Cujus Dōminus humilitatem respēxit : quæ Angelo nuntiānte concēpit Salvatōrem mundi .

ψ. Beatissimæ Virgīnis Mariæ Nativitatem devotissime celebrēmus . Cujus.

Glōria Patri . Cujus.

In secundo Nocturno .

Sermo S. Augustīni Episc.

Serm. 18. de Sanctis ; qui est 2. de Annuntiatiōe Dominica .

Lectio iv.

Adest, nobis, dilectissimi, optatus dies beatæ ac venerabilis semper Virgīnis Mariæ ; ideo cum summa exultatione gāudeat terra nostra, tantæ Virgīnis illustrata natali . Hæc est enim flos campi, de qua ortum est pretiosum filiū convallium, per ejus partum mutatur natura protoplastōrum, delētur & culpa . Præcisum est in ea illud Hevæ infelicitatis elōgium, quo dicitur, in dolore paries filios tuos : quia ista in lætitia Dōminum pēperit .

R. Nativitas gloriōsæ Virgīnis Mariæ ex semine Abrahamæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita inclyta cunctas illūstrat Ecclesiās . ψ. Hōdie nata est

beatā Virgo Maria ex progēnie David . Cujus.

Lectio v.

HEva enim luxit, ista exultavit : Heva lācrymas, Mariā gāudium in ventre portavit : quia illa peccatōrem, ista edidit innocentem . Miter gēneris nostri poenam intulit mundo, Gēnitrix Dōmini nostri salutem intulit mundo . Auctrix peccāti Heva, auctrix mērii Mariā . Heva occidēdo obfuit, Mariā vivificādo profuit . Illa percussit, ista sanavit . Pro inobediētia enim obediētia commutatur, fides pro perfidia compensatur .

R. Cum jucunditate Nativitatem beatæ Mariæ celebrēmur : * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dōminum Jesum Christum . ψ. Corde & animo Christo canāmus glōriam in hac sacra solemnitate præcelsæ Genitricis Dei Mariæ . Ut ipsa.

Lectio vi.

Plaudat nunc organis Maria, & inter veloces articulos tympana puérperæ concrepent . Concinant lætantes chori, & alternantibus modulis dulcissima cārmina misceantur . Audite igitur quemadmodum tympanistrīa nostra cantaverit . At enim : Magnificat anima mea Dōminum ; & exultavit spīritus meus in Deo salutāri meo . Quia respēxit humilitatem ancillæ suæ : ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes.

nes generationes. Quia fecit mihi magna qui potens est. Causam igitur invalescentis errati miraculum novi partus evicit, & Hevæ planctum Marix cantus exclusit.

R. Nativitas tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: * Ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. * Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

ψ. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ex te enim. Gloria Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio i.

Cap. i.

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presb.

Lib. i. Comment. in Matth. in initio.

IN Isaia legimus: Generationem ejus quis enarrabit? Non ergo putemus Evangelistam Prophetæ esse contrarium, ut quod ille impossibile dixit effatu, hic narrare incipiat, quia ibi de generatione divinitatis, hic de Incarnatione est dictum. A carnalibus autem cœpit, ut per hominem, Deum discere incipiamus. Filii David, filii Abraham. Ordo præpo-

sterus, sed necessario commutatus. Si enim primum posuisset Abraham, & postea David, rursus ei repetendus fuerat Abraham, ut generationis series texeretur.

R. Beātam me dicent omnes generationes. * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus. ψ. Et misericordia ejus a progénie in progénies timentibus eum. Quia. Bño. Cujus Festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viii.

IDeo autem ceteris prætermisissis, horum filium nuncupavit, quia ad hos tantum est facta de Christo reproductio. Ad Abraham: In semine, inquit, tuo benedicentur omnes gentes, quod est Christus. Ad David; De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem genuit Phares & Zaran de Thamar. Notandum, in genealogia Salvatoris nullam Sanctarum assumi mulierum, sed eas, quas Scriptura reprehendit: ut qui propter peccatores venerat, de peccatoribus nascens, omnium peccata deleret. Unde & in consequentibus Ruth Moabitissam ponitur, & Bethsabée uxor Uriæ.

R. Felix namque es, sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima, * Qui ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster. ψ. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede

de pro devoto femineo sexu:
sentiant omnes tuum juvamen,
quicumque celebrant tuam san-
ctam Nativitatem. Quia.

Gloria Patri. Christus.

Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

ADRIANUS jussu Maximiani
Imperatoris apud Nico-
mediam persequens Christi-
anos, cum sæpius eorum in fi-
dei confessione & tormento-
rum perpeffione constantiam
demiratus esset, vehementer
ea re commotus, ad Christum
sele convertit. Quamobrem
cum aliis viginti tribus Chri-
stianis conjectus est in carce-
rem, ubi eum visitans Nata-
lia uxor, quæ & ipsa antea
in Christum crediderat, ad
martyrium incendit. Itaque e
custodia eductus, tamdiu fla-
gellis cæsus est, donec inte-
stina diffuissent: postremo
fractis cruribus, manibus pe-
pibisque præcis, una cum
multis aliis martyrii certamen
feliciter absolvit.

Te Deum laudamus. 15.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

NATIVITAS gloriosæ Virgi-
nis Mariæ, ex semine
Abrahæ, ortæ de tribu Juda,
clara ex stirpe David.

Psal. Dñs regnavit. cum rel. 16.

Antiphona. Nativitas est hodie sanctæ Mariæ Virginis, cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Antiphona. Regali ex progénie Mariæ exorta refulget: cujus precibus nos adjuvanti

mente & spiritu devotissime poscimus.

Antiphona. Corde & ánimo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcelsæ Genitricis Dei Mariæ.

Antiphona. Cum jucunditate Nativitatem beatæ Mariæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dñm Jesum Christum.

Capitul. Ab initio.

Hymn. O gloriosa Virginum. V. Nativitas est hodie sanctæ Mariæ Virginis.

R. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Benedictus, Antiphona. Nativitatem hodiernam perpetuæ Virginis Genitricis Dei Mariæ sollemniter celebrémus, qua celsitudo throni processit, allelúja.

Oratio ut supra.

Deinde fit commemor. S. Adriani Martyr. hoc loco tantum,

Antiphona. Qui odit.

V. Justus ut palma.

Oratio. Præsta ut qui. de Comuni Martyr.

Ad Primam in R. brev. dicitur V. Qui natus es de Maria Virgine.

Et sic dicitur per totam Octavam etiam in Festis.

Ad alias Horas Capitula, & R. R. brevina, & V. V. ut in Officio S. Mariæ in Sabbato.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona. Nativitas tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: ex te enim ortus

ortus est Sol iustitiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

Oratio ut supra.

Et sit commemor. S. Gorgonii Martyr. Añ. Iste Sanctus.
Ÿ. Glória & honóre.

Oratio.

Sanctus tuus, Domine, Gorgonius sua nos intercessione lætificet, & pia faciat solemnitatem gaudere. Per Dominum nostrum.

DOMINICA

*infra Octavam Nativitatis
 beata Maria Virginis.*

Officium de Sanctissimo Nomine ejusdem B. M. Virg.

Duplex majus.

Ad Vesp. Antiphona, Psalmi, Capitul. Hymn. ut in Officio parvo B. M. V.

Ÿ. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. R. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove debiles, ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto femineo sexu, sentiant omnes tuum juvenem, quicumque celebrant tui sancti Nominis commemorationem. *Oratio.*

Concede, quæsumus omnipotens Deus, ut fideles tui, qui sub sanctissimæ Virginis Mariæ Nominis & protectione lætantur, ejus pia intercessione, a cunctis malis

liberentur in terris, & ad gaudia æterna pervenire mereantur in cælis. Per Dñm.

Deinde sit commemor. Dominica occurrentis.

Ad Completor. & Horas diei dicitur, Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum, Invicator. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * intercede pro nobis.

Hymn. Antiphona, Psalmi, & Ÿ. Nocturnor. ut in Officio parvo beata Maria. cxlv.

In primo Noct. Lect. de Parabolis Salomonis. Ego sapientia habito. ut in festo B. M. V. de Mercede, cum Responsoriis ibidem positis. 326.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Homil. 2. super Missus est circa fin. Lectio iv.

ET nomen, inquit, Virginis Maria. Loquámur pauca & super hoc nomine, quod interpretatum Maris stella dicitur, & Matri Virgini valde convenienter aptatur. Ipsa namque aptissime sideri comparatur. Quia sicut sine sui corruptione sidus suum emittit radium, sic absque sui læsione Virgo parit vit Filium. Nec sideri radia suam minuit claritatem, nec Virgini Filius suam integritatem. Ipsa est igitur nobilis illa Stella ex Jacob orta, cujus radius universum orbem illuminat: cujus splendor & præfulget in supernis, & inferos penetrat, terras etiam perlustrans, & cale-

calefaciens magis mentes, quam corpora, foveat virtutes, excóquit vicia. Ipsa, inquam, est præclara & eximia stella super hoc mare magnum & spatiosum necessario sublevata, micans meritis, illustrans exemplis.

R. Sicut cedrus. 327.

Leſſio v.

O Quisquis te intellis in hujus sæculi profluvio magis inter procéllas & tempestates fluctuare, quam per terram ambulare, ne avertas oculos a fulgore hujus sideris, si non vis obrui procéllis: Si insurgant venti tentationum, si incurras scopolos tribulationum, respice stellam, voca Mariam. Si jactaris superbis undis: si ambitionis, si detractiois, si æmulationis, respice stellam, voca Mariam. Si iracundia, aut avaritia, aut carnis illécebra naviculam concusserit mentis, respice ad Mariam. Si criminum immanitate turbatus, conscientie foeditate confusus, judici horrore perterritus, bárothro incipias absorbéeri tristitie, desperationis abyſſo, cogita Mariam. R. Quæ est ista. 327.

Leſſio vi.

In periculis, in angustis, in rebus dublis Mariam cogita, Mariam invoca. Non recedat ab ore, non recedat a corde: & ut impetres ejus orationis suffragium non deseras conversationis exemplum. Ipsam sequens non de-

vias, ipsam rogans non deseras, ipsam cogitans non erras: ipsa tenente non corruis, ipsa protegente non metuis, ipsa duce non fatigaris, ipsa propitia pervenis; & sic in temetipso experiris, quam merito dictum sic: Et nomen Virginis Mariæ. Quod quidem venerabile nomen, jam pridem in quibusdam Christiani Orbis partibus speciali ritu cultum, Innocentius undecimus Romanus Pontifex, ob insignem victoriam sub ejusdem Virginis Mariæ præsidio de immanissimo Turcarum tyranno cervicibus populi Christiani insultante Viennæ in Austria partam, & in perenne tanti beneficii monumentum, in Ecclesia universali singulis annis Dominica infra Octavam Nativitatis beatae Virginis Mariæ celebrari præcepit.

R. Ornata monilibus. 328.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Leſſio vii.

Cap. i. c.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen Virginis Mariæ. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chrysologi.

Serm. 142. de Annuntiat.

Audistis hodie, fratres carissimi, Angelum cum muliere de hominis reparatione

tióne tractantem. Audístis agi, ut homo cúrribus eisdem, quibus dilápsus fúerat ad mortem, redíret ad vitam. Agit, agit cum María Angelus de salute, quia cum Heva Angelus égerat de ruína. Audístis Angelum de carnis nostræ limo templum divínæ majestátis arte ineffábili construéntem. Audístis in terris Deum, in cælis hóminem sacraménto incomprehensíbili collocári. Audístis inaudíta ratióne in uno corpore Deum hominémque miscéri. Audístis frágitile nostræ carnis natúram ad portándam totam Deitátis glóriam Angélica exhortatióne roborári.

Bl. Felix namque. 329.

Sed ubi dicitur tuam sanctam Festivitatem, dicatur tui sancti Nominis Commemorationem.

Leſſio viii.

Denique ne tanto pón-
deri cæléstis fábricæ in
María subtilis nostri corpóris
aréna succumberet, & in
VírGINE totíus géneris humá-
ni portatúra fructum virga
ténuis frangerétur, fugatúra
metum vox Angeli mox præ-
césſit, dicens: Ne tíneas Ma-
ría. Ante causſam dignitas
Vírginis annuntiátur ex nó-
mine: nam María Hebræo
sermóne, latíne dómina nun-
cupátur. Vocat ergo Ange-
lus Dóminam, ut dominató-
ris Genitrícem trepidátio dé-
ferat servitútis, quam nasci
& vocári Dóminam ipsa sui
gérminis fecit, & impetrá-

vit auctóritas: Ne tíneas
María, invenísti enim grá-
tiam. Verum est, quia qui
invenit grátiam, nescit tímé-
re. Invenísti grátiam.

Bl. Beátam me dicent. 329.

*Leſſio ix. de Homilia Domini-
nica occurrentis.*

*Si autem idem Offic. juxta
Rubricas Breviarii Romani
transferendum fit, nona Le-
ſſio sumatur eo anno ex Offi-
cio B. Maria in Sabbato, men-
ſis Septembris.*

*Ad Laudes & per Horas,
Aña, cum reliq. ut in Offic.
S. Maria in Sabbato. cxi.*

*Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. Bl. Proptérea benedixit
te Deus in ætérnum.*

*Ad Benedíctus, Antiphona.
Beáta es María, quæ credi-
díſti: perficiéntur in te, quæ
dicta sunt tibi a Dómino,
allelúja.*

Oratio ut supra.

*Deinde fit commem. Domini-
ca occurrentis.*

*Ad primam, in Bl. brevi di-
citur Ÿ. Qui natus es de Ma-
ría VírGINE.*

In ii. Vesp. omnia ut in i.

*Ad Magnificat, Antiphona.
Beátam me dicent omnes ge-
neratiónes, quia ancíllam
húmilem respéxit Deus.*

Oratio ut supra.

*Postea fit commem. Domini-
ca occurrentis.*

DIE IX. SEPTEMBRIS.

*Secunda die infra Oct. Nati-
vitat. B. Maria.*

*In i. Noſſ. Leſſiones de Script.
occurrence.*

In

In secundo Nocturno.

De sermone S. Augustini Episc.
Sermone 18. de Sancti, in medio. Lectio iv.

Exultat María, & Matrem se læta miratur: & de Spíritu Sancto se peperisse gaudet, nec quia peperit innupta, terrétur: sed quia genuerit, cum exultatione miratur. O femina super feminas benedicta, quæ virum omnino non novit, & virum suo útero circumdedit! Circumdatur virum María Angelo fidem dando, quia Heva perdidit virum, serpenti consentiendo. O felix obediéntia, o insignis grátia, quæ dum fidem humiliter dedit, cæli in se opificem incorporavit! Hinc promeruit glóriam, quam ipsa postmodum hausit. Ecce, ait, ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

R. Nativitas gloriosa. 279.

Lectio v.

O Beata María, quis tibi digne váleat jura gratiarum ac laudum præconia rependere, quæ singulári tuo assensu mundo succurrísti perduto? Quas tibi laudes fragilitas humáni generis persolvat, quæ solo tuo commercio recuperandi áditum invenit? Accipe itaque quascúmque éxiles, quascúmque méritis tuis impares gratiarum actiões: & cum susceperis vota, culpas nostras orándo excúsa. Admítte nostras preces intra sacrárium

Pars Autumnalis.

exauditiónis, & repórta nobis antidotum reconciliatiónis.

R. Cum jucunditate. 279.

Lectio vi.

Sit per te excusábile, quod per te ingérimus: fiat impetrábile, quod fida mente poscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus: quia tu es spes única peccatórum. Per te sperámus véniam delictórum, & in te beatíssima nostrórum est expectatio præmiórum. Sancta María, succurre miseris, juva pusillánimes, réfove flébiles: ora pro pópulo, intérvieni pro Clero, intercède pro devoto femíneo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitatem.

R. Nativitas tua. 280.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum. Lectio vii. c. i.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilia S. Hierónymi Presbyteri.

Lib. i. Comment. in Matth.

Jacob autem genuit Joseph. Hunc locum objéct nobis Juliánus Augústus de dissonántia Evangelistárum, cur Evangelísta Matthæus Joseph dixerit filium Jacob, & Lucas eum filium appellárit Heli: non intél- ligens consuetúdinem scri-

N ' pru-

pturárum, quod alter secúndum natúram, alter secúndum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Móysen, Deo jubente, præceptum, ut si frater, aut propínquus absque libéris mórtuus fúerit: álius accípiat uxórem ad suscitándum semen fratris vel propínqui sui. Joseph virum Maríæ. Cum virum audieris, suspício tibi non súbbeat nuptiárum, sed recordáre consuetúdinis Scripturárum, quod sponsi viri, & sponsæ vocéntur uxóres.

B. Beátam me dicent. 280.

Lectio viii.

ET a transmigratióne Babilónis, usque ad Christum generatiónes quatuórdecim. Númera a Jechonía usque ad Joseph, & invénies generatiónes trédecim. Quartadécima ergo generatio in ipsum Christum reputábitur. Christi autem generatio sic erat. Quærat diligens lector, & dicat: Cum Joseph non sit pater Dómini Salvatóris, quid pértinet ad Dóminum generatiónis ordo dedúctus usque ad Joseph? Cui respondébitur primum, non esse consuetúdinis Scripturárum, ut mulserum in generatióibus ordo texátur. Deínde, ex una tribu fuisse Joseph & Mariám; unde ex lege eam accíperere cogeábatur, ut propínquam; & quod simul censéntur in Béthlehem, ut de una vidélicet stirpe generáti.

B. Felix namque. 280.

Pro S. Gorgonio Martyre.

Lectio ix.

GOrgónius Nicomedíæ natus, Diocletiáni Imperatóris cubiculárius, Dorótheo colléga suo adjutóre, reliquos omnes cubiculi ministros ad Christi fidem perduxit. Utérque autem cum vidisset quodam die mátyrem coram Diocletiáno acerbissime cruciári, ejus exémplo martyrii amore incénsus est. Itaque ambórum hæc vox erúpit: Quid est, Imperátor, quod hujus condemnáta senténtia, quæ nobis cum eo commúnis est, unum illum punis? Istius nostra étiam est fides, idem propósitum. Eos igitur vinctos Imperátor flagellis concídi jubet, ita ut toto corpore cutis dirumpérétur, & in plagas acétum infúndi sale permíxtum; mox revíñctis in craticula subjici imperat vim candéntium carbónum. Dénique várie torti, suspéndio, necáti sunt. Ac sancti Gorgónii corpus aliquándo Romam portátum, inter duas Lauros, via Latína sepúltum, póstea a Gregório quarto summo Pontífice in Basilícam Príncipis Apostolorum translátum est.

Té Deum laudámus. 15.

In Laudibus sis commemor. S. Gorgonii Mart. Antiphona. Qui odit. V. Justus.

Oratio. Sanctus tuus. 286.

Vespera de sancto Nicolao cum commem. Octav. Nativit.

B. Maria.

DIE

DIE X. SEPTEMBRIS.

In festo S. Nicolai de Tolentino Conf. Duplex.

Oratio. Adésto, de Communi Conf. non Pontif.

Deinde fit commem. Off. Nativitatis B. Maria, ut in secundis Vesp. Festi.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Nicoláus, Tolentinas a diuturno illius civitatis domicílio appellátus, in oppido sancti Angeli in Piceno est natus piis paréntibus; qui liberórum desiderio Bárium voti causa profecti, ibique a sancto Nicoláo de futura prole confirmati, quem suscepérunt filium de illius nómine appellárum. Is ab infántia multárum virtútum, sed abstinentiæ in primis spécimen dedit. Nam anno vix séptimo, beátnm ipsum Nicoláum imitátus, complúres hebdomadæ dies jejúnare cœpit, eámque póstea consuetudinem retínuit, solo pane & aqua contentus.

R. Honéstum fecit. lxxxv.

Lectio v.

Adulta atáte jam Clericali militiæ ascriptus, & Canónicus factus, cum quodam die Concionatórem Ordinis Eremitárum Sancti Augustíni, de mundi contemptu dicentem audisset, eo Sermóne inflammátus, statim eundem Ordinem est ingressus: in quo tam exáctam Religiosæ vitæ ratiónem coluit, ut áspero vestitu, verbéribus, &

férrea caténa corpus domans, atque a carne, & omni fere obsónio ábstinens, charitaté, humilitaté, paciéntia, ceterisque virtútibus, áliis prælucéret. *R. Amávit eum. lxxxvi.*

Lectio vi.

ORandi assíduum stúdiúm, quamvis sátanæ insidiis váriæ vexátus, & flagéllis interdum cæsus, non intermíttebat. Demum sex ante óbitum mēsis, singulis nóctibus Angélicum concéntum audívit; cuius suavitaté, cum jam Paradísi gáudia prægustáret, crebrò illud Apóstoli repetébat: Cápío dissólvi, & esse cum Christo. Dénique óbitus sui diem Frátribus prædixit, qui fuit quarto Idus Septémbris. Miráculis multis étiam post mortem cláruit, quibus rite & órdine cógnotis, ab Eugénio Papa quarto in Sanctórum númerus est relátus.

R. Iste homo. lxxxvi.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Nolite timére. de Communi Conf. non Pontif. lxxxiii.

In Laud. fit commem. Octav. Nativitatis B. Maria.

In ii. vesp. fit commem. Off. Nativitatis B. Maria.

Et SS. Proti & Hyacinthi Mart. Añs. Istórum est enim. V. Lætámini.

Oratio.

BEatórum mártýrum tuorum Proti & Hyacinthi nos Dómine, sóveat pretiósá conféssio, & pia júgiter intercéllo tueatur. Per Dñm.

N 2 DIE

DIE XI. SEPTEMBRIS.

*Quarta die infra Oct. Nativit.
beate Mariæ.*

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Sermone in c. 12. Apocal.

ante med. Lectio iv.

NOVUM fecit Dóminus super terram, ut múluer circumdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dicitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in czlo, ut múluer sole appareret amícta. Dénique & coronávit eum, & vicísim ab eo méruit coronári. Egre dímini filiæ Sion, & vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua. Verum hoc álias. Interim sane ingredímini magis, & vidéte Regínam in diadémate, quo coronávit eam filius suus. In cápíte, inquit, ejus coroná stellárum duódecim. *R.* Nativitas. 283.

Lectio v.

DIGNUM plane stellis coronári caput, quod & ipsis longe clarius micans ornet eas pótius, quam ornétur ab eis. Quidni coronentsídera, quam sol vestit? Sicut dies verni circumdabant eam flores rosárum & lília convállium. Nímírum læva sponsi sub cápíte ejus, & jam dextera illius amplexábitur eam. Quis illas æstimet gemmas? quis stellas nóminet, quibus Mariæ régium diadéma compáctum est? *R.* Cum jucunditáte. 283.

Lectio vi.

QUID ergo fidereum micat in generatióne Mariæ? Plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divínitus nóscitur esse concéssa: quod longe ante eisdem pátribus czlitus repro-míssa, quod mysticis præfiguráta miraculis, quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radíce flóruit: hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccz áreæ máduit: hanc in Ezechiélis visione Orientális porta, quæ nulli umquam páuit, præsignábat. *R.* Nativitas tua. 284.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelíi secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. i.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuít Isaac. Isaac autem génuít Jacob. Et réliqua.

Homíllia S. Hilárii Epíscopi.

Comments. in Matth. can. i.

GRESSUS, quem Matthæus in órdine régiz successiόνis edíderat, & quem Lucas per sacerdotálem órdinem dinúmerat, utérque agnitiónem in Dómino urriúsque tribus significat, & rectæ generatiónis gradum ponit: quia sacerdotális & régiz tribus societas, per David ex con-

conjūgio infūta, jam a Salāthiel in Zoróbabel confirmātur ex genere. Atque ita, dum Matthæus patrēnam originem, quæ ex Juda proficiſcebātur, recēſet; Lucas vero accēptum per Nathan ex tribu Levi genus édocet; ſais utrūque pārtibus Dómino nōſtro Jeſu Chriſto, qui eſt ætérnus & Rex & Sacerdos, étiā in carnáli ortu utrūſque géneris glóriā probavérunt.

Be. Beátam me dicent. 284.

Leſſio viii.

QUOD vero Joſeph pótius, quam Mariæ nātivitas recensétur, nihil reſert; éadē enim eſt totius tribus atque una cognátio. Exémplum autē étiā Matthæus & Lucas dedérunt, patres ínvice m appellāntes, non tam gēnere, quam gente; quia ab una tribu cōcepta, ſub unius ſucceſſiónis & originis familia contānétur. Cum enim filius David atque Abrahæ ſit offēdéndus, ita Matthæus cōcepit: Liber generatiónis Jeſu Chriſti filii David, filii Abraham.

Be. Felix namque. 284.

Leſſio ix.

PROTUS & Hyacínthus fratres, beátæ Eugéniæ vírginis eunúchi, una cum illa ab Héleno Epíſcopo baptizati, ac ſtúdiis dēditi divinarum Litterarum, aliquándū in Ægypto in Monáſtério mira humilitate & vitæ ſanctitate vixérunt. Sed poſtea

ſanctam Vírginem Eugéniam Romam proſecúti, Galliéno Imperátore in Urbe propter Chriſtiānæ fidei profeſſiónem comprehénſi ſunt. A quibus cum nullo modo impetrári poſſet, ut Chriſtiānam religiōnem deſeréntes, deos cōlerent, acerbis verbéribus cæſi, ſecuri feriúntur tértio Idus Septémbris.

Te Deum laudámus. 15.

Et de eis ſit commemor. in Laudib. Añs. Veſtri capílli.

Be. Exultábunt.

Oratio, ut ſupra.

DIE XII. SEPTEMBRIS.

Quinta die infra Oct. Nativit. beatæ Mariæ.

In i. Noct. Leſſ. de Scr. occurr

In ſecundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chryſoſt.

Apud Meſaphraſten. Leſſio iv.

DEi Filius non divitem aut locupletem aliquam féminam ſibi matrem elégit, ſed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornata erat. Cum enim beáta Mariá ſupra omnem humanam natúram caſtitatem ſerváret, propterea Chriſtum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc igitur Sanctíſſimam Vírginem & Dei Matrem accurréntes, ejus patrocinii utilitatem aſſequámur. Itaque quacúmque eſſis Vírgines, ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérriſſimam, pretioſiſſimam, & incorruptibilem poſſeſſiónem patrocinio ſuo vobis conſervábit.

Be. Nativitas glorióſæ. 183.

N 3

Le-

Lectio v.

Magnum revéra miraculum, fratres dilectissimi, fuit beata semper Virgo Maria. Quid namque illa majus aut illustrius ullo umquam tempore inventum est, seu aliquando inveniri poterit? Hæc sola cælum ac terram amplitudine superavit. Quidnam illa sanctius? Non Prophætæ, non Apostoli, non martyres, non Patriarchæ, non Angeli non Throni, non Dominationes, non Séraphim, non Chérubim, non denique aliud quidpiam inter creatas res visibiles, aut invisibiles, majus aut excellentius inveniri potest. Eadem ancilla Dei est & mater: eadem Virgo & Génitrix.

R. Cum jucunditate. 283.

Lectio vi.

Hæc ejus Mater est, qui a Patre ante omne principium genitus fuit, quem Angeli & homines agnoscunt Dominum rerum omnium. Visne cognoscere quanto Virgo hæc præstantior sit cælestibus Potentiis? Illæ cum timore & tremore assistunt, faciem velantes suam: hæc humanum genus illi offert, quem genuit. Per hanc & peccatorem veniam consequimur. Ave igitur Mater, cælum, Puella, Virgo, Thronus, Ecclesiæ nostræ decus, glória, & firmamentum, assidue pro nobis precare Jesum Filium tuum & Domi-

num nostrum: ut per te misericórdiam invenire in die judicii, & quæ repósta sunt iis, qui diligunt Deum bona, consequi possimus, grátia & benignitate Domini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul & Sancto Spiritui glória & honor & impérium, nunc & semper in sæcula sæculorum. Amen.

R. Nativitas tua. 284.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 1.

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episc.

Comment. in Matth. cap. 1.

Non refert quis in originis número atque ordine collocetur, dummodo universorum familia coepta esse intelligatur ab uno. Itaque cum ejusdem tribus sit Joseph & Maria, dum profectus esse ex Abraham genere Joseph ostenditur, profecta quoque docetur & Maria. Hæc enim in lege ratio servata est, ut si mortuus sine filiis familie princeps esset, defuncti uxorem posterior fratres ejusdem cognationis acciperet, susceptosque filios in familiam ejus, qui mortuus esset, referret: maneretque ita in primogenitis successiónis ordo, cum patris eorum, qui post se nati essent,

sent, aut nómíne haberéntur aut génere.

℞. Beátam me dicent. 284.

Leſſio viii.

Sequens illud est, ut quia diximus secundum rerum fidem generatiónis istius ordinem nec número sibi nec successióne constare, hujus quoque rei ratio asseratur. Non enim levis causa est, ut aliud in narratióne sit, aliud fuerit in gestis: & aliud referatur in summa, aliud vero teneatur in número. Namque ab Abraham usque ad David quatuordecim generatiónes numeratae sunt, & a David usque ad transmigratióem Babylónis in quibúsdam libris decem & septem deprehenduntur. Sed in hoc non mendacii, aut negligéntiae vitiúm est. Tres enim ratióne præteritae sunt. Nam Joras genuit Ochoziam, Ochozias vero genuit Joam, Joas deinde Amasiam, Amasias autem Oziam: & in Matthæo Joras Oziam genuisse scribitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentili semina Joras Ochoziam genuit, ex Achab scilicet, qui Jezabel habuit uxorem.

℞. Felix namque. 284.

Leſſio ix.

Denique per Prophétam non nisi quarta generatióne in throno régio Israël, quemquam de domo Achab esse sésúrum dicitur. Purgata igitur labe famíliæ gentilis, tribusque præteri-

tis jam Régulis, in quarto generatiónum consequéntium ordine numeratur, & usque ad Mariam generatiónes quatuordecim esse scribuntur, cum in número decem & septem repériantur, nullus error esse poterit sciéntibus non eam solum esse Dómino nostro Jesu Christo originem, quæ coepit ex María: sed in procreatióne corpórea, nativitátis æternæ significántiam comprehendí. Te Deum. 15.

DIE XIII. SEPTEMBRIS.

Sexta die infra Octav. Nativitatis B. Mariæ.

In i. Noct. Lect. de Script. ecc.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Epiphánii Episcopi adversos hæreses.

Lib. 3. hæresi 73. post med.

Leſſio iv.

Beata Mater Dei Maria per Hevam significatur, quæ per ænigma accépit, ut Mater vivéntium vocetur. Illa etenim Mater vivéntium vocata est, étiam postquam audivit: Terra es, & in terram revertéris, post transgressiόnem. Et mirum est, quod post transgressiόnem hoc magnum cognómen habuit. Et quod quidem pertinet ad rem sensibilem, ab illa Heva omnis hóminum generatió dedúcta est in terra: hic autem vere a Maria hæc vita mundo génita est, ut vivéntem gigneret, & fieret Maria mater vivéntium. Per ænigma igitur Maria mater vivéntium appellata est. ℞. Nativitas. 283.

Lectio v.

HÆVA datum est operire corpus sensibile propter nuditatem sensibilem : Mariæ vero datum est a Deo , ut páreret nobis agnum & ovem , & ex glória ipsius agni & ovis , fieret nobis velut a vellere in sapiéntia per virtutem ipsius indumentum incorruptibilitátis . Heva étiam mortis caussa facta est homínibus : per ipsam enim mors ingréssa est in mundum . Mariá vero caussa vitæ , per quam génita est nobis vita , & per hanc Fílius Dei advénit in mundum ; & ubi abundávit peccátum , ibi superabundávit & grátia , & unde illáta est mors , illinc processit & vita , ut vita pro morte fieret : & qui per mulierem nobis vita factus est , mortem ex muliere indúctam excluderet . Et quóniam illic Heva , cum ádhuc esset virgo , per inobediéntiam transgréssa est , e contrário per Virgínem obediéntia grátia facta est , annuntiáto advéntu in carne de cælo , & vita ætérna .

R. Cum jucunditáte. 283.

Lectio vi.

DE Mariá accípitur (liceat mihi hoc dícere) quod scriptum est de Ecclé-
sia : Relínquet homo patrem suum & matrem suam , & adhærébit uxóri suæ : & erunt duo in carne una . Sanctus autem Apóstolus dicit : mystérium hoc magnum est , ego

autem dico in Christo & Ecclé-
sia . Et vide Scripturárum accurátam dicé-
ndi proprietátem , quod de Adam quídem díxit , formávit : de Heva vero non formátam esse , sed ædificátam . Accépit enim , inquit , unam de costis ejus , & ædificávit ipsi in uxórem . Quo osténdat , Dóminum quídem de Mariá efformásse sibi ipsi corpus , ab ipsa vero costa ædificátam esse Ecclésiám , in eo quod punctum & apértum est ipsius latus , & mystéria sánguinis & aquæ , prætia redemptiónis facta sunt .

R. Natívitatis tua. 284.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. I.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David , filii Abraham . Abraham genuit Isaac . Isaac autem genuit Jacob . Et reliqua .

Homília sancti Augustini
— Epíscopi .

Lib. 2. de Conf. Evang. c. 2.

Matthæus Evangelísta sic orsus est : Liber generatiónis Jesu Christi filii David , filii Abraham . Quo exórdio suo satis osténdit , generatió-
nem Christi secundum carnem se suscepisse narrándam . Secundum hanc enim Christus Fílius homínis est , quod étiam se ipse sæpíssime appellat , comméndans nobis quid misericórditer dignátus sit esse pro nobis . Nam illa
su-

Suprema & æterna generatio, secundum quam Filius Dei unigenitus est ante omnem creaturam, quia omnia per ipsum facta sunt, ita ineffabilis est, ut de illa dictum a Propheta intelligatur: Generationem ejus quis enarrabit? &c. Beátam me dicent. 284.

Lectio viii.

EXequitur ergo humanam generationem Christi Matthæus, ab Abraham generatores commemorans, quod perducit ad Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum a conjugio Mariæ separandum putaret, quod non ex ejus concubitu, sed Virgo páperit Christum. Hoc enim exemplo magnifice insinuatur fidelibus conjugatis, etiam servata pari consensu continentia, posse permanere vocarique conjugium, non permixto corporis sexu, sed custodito mentis affectu; præsertim quia nasci eis etiam filius potuit sine ullo complexu carnali, qui propter solos gignendos filios adhibendus est.

&c. Felix namque. 284.

Lectio ix.

Cap. i.

Cum autem evidenter dicat Apóstolus Paulus, ex semine David secundum carnem Christum, ipsam quoque Mariam de stirpe David atquam consanguinitatem duxisse, dubitare utique non debemus. Cujus femina quoniam nec Sacerdotale genus

tacetur, insinuante Luca quod cognata ejus esset Elisabeth, quam dicit de filiabus Aaron, firmissime tenendum est, carnem Christi ex utroque genere propagatam, & Regum scilicet & Sacerdotum; in quibus personis apud illum populum Hebræorum etiam mystica unctio figurabatur, idest, chrisma, unde Christi nomen elucet, tanto ante etiam ista evidentissima significatione prænuntiatum. Te Deum laudamus. 15.

Vesp. de seq. cum commemor. Octav.

DIE XIV. SEPTEMBRIS.

In festo Exaltationis sanctæ Crucis. Duplex.

Ad Vesp. Ant. & Laud. 303.

Psal. de Dominica. 118. & loco ultimi. Psalm. Laudate Dñm omnes gentes. 122.

Capitulum.

Philip. 2.

Fratres, Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo.

Hymnus.

Vexilla regis prædeunt:
Fulget Crucis mysterium;
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.
Quæ vulnerata lanceæ
Mucrone dño, criminum
Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda & sanguine;

N s Im-

Impléta sunt quæ concinit
 David fidéli cármine,
 Dicéndo natióibus:
 Regnávit a ligno Deus.
 Arbor decóra & fúlgida,
 Ornáta regis púrpura,
 Elécta digno stípite
 Tam sancta membra tângere.
 Beáta, cujus bráchiis
 Prétium pepéndit sæculi,
 Statéra facta córporis,
 Tulítque prædam tártari.
 O Crux, ave spes única,
 In hac triúmphí glória
 Píis adáuge grátiam,
 Reísq; dele crímina.
 Te, fons salútis Trínitas,
 Colláudet omnis spíritus:
 Quibus Crucis victóriam
 Largíris, adde præmiú. Amen.
 ♀. Hoc signum Crucis erit
 in cælo. R. Cum Dóminus
 ad judicándum vénerit.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Crux splendídiór cunctis
 astris, mundo célebris, ho-
 mínibus multum amábilis,
 sánctior univérſis; quæ sola
 fuísti digna portáre taléntum
 mundi: dulce lignum, dul-
 ces clavos, dúlcia ferens pón-
 dera: salva præséntem catér-
 vam in tuis hódie láudibus
 congregátam. *Oratio.*

Deus, qui nos hodiérna
 die Exaltatióis sanctæ
 Crucis ánnua solemnitate læ-
 tíficas: præsta quæsumus: ut
 ut cujus mystérium in terra
 cognóvimus, ejus Redempti-
 óis præmia in cælo mereá-
 mur. Per Dóinum.

*Et sit commem. de Off. Na-
 tivitatís B. Mariæ.*

Ad Matut. Invitat. Christum
 Regem pro nobis in Cruce
 exaltatum, * Venite, adoré-
 mus. *Hymnus.*

Pange lingua glorióſi
 Láuream certáminis,
 Et super Crucis trophæo
 Dic triúmphum nóbilem;
 Quáliter Redémptor Orbis
 Immolátus vicerit.

De paréntis protoplásti
 Fraude Factor cóndolens,
 Quando pomi noxiális
 In necem morſu ruit:
 Ipse lignum tunc notávit,
 Damna ligni ut sólveret.
 Hoc opus nostræ salútis
 Ordo depopóſcerat,
 Multifórmis proditóris
 Ars ut artem fálleret,
 Et medélam ferret inde,
 Hostis unde læſerat.

Quando venit ergo sacri
 Plenitúdo témporis,
 Miſſus est ab arce Patris
 Natus orbis Cónditor:
 Atque ventre Virginali
 Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
 Cónditus præſépia:
 Membra pannis involúta
 Virgo Mater alligat:
 Et Dei manus pedéſque
 Strícta cingit fáscia.

Sempitérna ſit beátæ
 Trínitati glória,
 Æqua Patri, Filióque,
 Par decus Paráclito:
 Uníus Triníque nomen.
 Laudet univérſitas. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.
 Nóbile lignum exaltatur,
 Christi fides rútilat, dum
 Crux ab ómnibus venerátur.

Psalm.

Psalmus. Beatus vir. 3.

Ans. Sancta Crux extollitur
a cunctis regibus, virga re-
gia erigitur, in qua Salvator
triumphavit.

Psalm. Quare fremuerunt. 3.

Ans. O Crux venerabilis,
quæ salutem attulisti miseris,
quibus te effera præconiis,
quoniam vitam nobis cali-
tem præparasti?

Psalm. Domine, quid multi-
plicasti. 4.

Ÿ. Hoc signum Crucis erit
in celo. R. Cum Dominus
ad iudicandum venerit.

De libro Numeri.

Leſſio i.

Cap. 21.

Cum audisset Chanaanæus
rex Arad, qui habi-
bat ad meridiem, venisse sci-
licet Israel per explorato-
rum viam, pugnauit contra
illum, & victor existens,
duxit ex eo prædam. At Is-
rael voto se Domino obli-
gans, ait: Si tradideris po-
pulum istum in manu mea,
delebo urbes ejus. Exaudi-
vitque Dominus preces Is-
rael, & tradidit Chanaanæum,
quem ille interfecit, subver-
sis urbibus ejus, & vocauit
nomen loci illius Horma,
idest, Anáthema.

R. Gloriosum diem sacra ve-
neratur Ecclesia, dum trium-
phale exaltatur lignum, * In
quo Redemptor noster mor-
tis vincula rumpens, calli-
dum aspidem superauit.

Ÿ. In ligno pendens nostræ
salutis semitam Verbum Pa-
tris inuenit. In.

Leſſio ii.

Profecti sunt autem & de
Monte Hor, per viam,
quæ ducit ad mare rubrum,
ut circumfrent terram Edom.
Et rædere coepit populum
itineris ac laboris: locutus-
que contra Deum & Møy-
sen ait: Cur eduxisti nos de
Ægypto, ut moreremur in
solitudine? Deest panis, non
sunt aquæ: anima nostra jam
nauseat super cibo isto leui-
simo. Quamobrem misit Dó-
minus in populum ignitos
serpentes.

R. Crux fidelis, inter om-
nes, arbor una nobilis, nulla
silva talem profert, fronde,
flore, germine: * Dulce li-
gnum, dulces clavos, dulce
pondus sustinuit.

Ÿ. Super omnia ligna cedro-
rum tu sola excelsior. Dulce.

Leſſio iii.

Ad quorum plagas, &
mortes plurimorum,
venérunt ad Møysem, atque
dixerunt: Peccavimus, quia
locuti sumus contra Dómi-
num & te: ora ut tollat a
nobis serpentes. Oravitque
Møyse pro populo, & locu-
tus est Dominus ad eum: Fac
serpente æneum, & pone
eum pro signo: qui percussus
aspexerit eum, vivet. Fecit
ergo Møyse serpente æ-
neum, & posuit eum pro si-
gno, quem cum percussu as-
picerent, sanabantur.

R. Hæc est arbor dignissima
in Paradisi medio situata:
* In qua salutis Auctor pro-

N 6 pria

pria morte mortem omnium superavit. *V.* Crux præcel-lenti decore fulgida, quam Heraclius Imperator concupiscienti animo recuperavit. In qua. Glória Patri. In qua.

In secundo Nocturno, Añs.

O Crucis victória, & admirabile signum, in cælesti cùrta fac nos captare triumphum. *Psalm.* Cum invocárem. xxiv. *Añs.* Funèstæ mortis damnatur supplicium, dum Christus in cruce nostra destruxit vñcula criminum.

Psal. In Dño confido. xxvii.

Añs. Rex exaltatur in æthera, cum nobile trophæum crucis ab univèrsis Christicolis adoratur per sæcula.

Psalmus. Dómine in virtute tua. xxviii.

V. Adoramus te Christe, & benedicimus tibi. *R.* Quia per crucem tuam redemisti mundum. *Lectio iv.*

Chosroas Persarum rex, extrémis Phocæ Impèrii temporibus Ægypto & Africa occupata, ac Jerosolyma capta, multisque ibi cæsis Christianorum millibus Christi Dómini crucem, quam Hélena in monte Calvaria collocarat, in Pérsidem abstulit. Itaque Heraclius, qui Phocæ succésserat, multis belli incómodis & calamitatibus affectus, pacem petébat, quam a Chosroa victóriis insolente, ne inquis quidem conditionibus impetrare poterat. Quare in summo discrímine se assiduis jejuniis

& orationibus exéscens, opem a Deo vehementer implorabat: cujus monitu exercitu comparato, signa cum hoste contulit, ac tres duces Chosroæ cum tribus exercitibus superavit.

R. Nos autem gloriári oportet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, & resurrectio nostra, * Per quem salvati & liberati sumus.

V. Tuam Crucem adoramus Dómine, & recólimus tuam gloriósam passionem. *Per.*

Lectio v.

Quibus cladibus fractus Chosroas, in fuga, qua trajicere Tigrim parabat, Medársen filium sócium regni designat. Sed eam contuméliam cum Síroes Chosroæ major natu filius ferret atrociter, patri simul & fratri necem machinatur; quam paullo post utriusque ex fuga retrácto attulit, regnùmque ab Heraclio imperravit, quibúsdam acceptis conditionibus, quarum ea prima fuit, ut Crucem Christi Dómini restitueret. Ergo Crux, quatuórdecim annis, postquam vénerat in potestatem Persarum, recepta est: quam rédiens Jerosolymam Heraclius, solémni celebritate suis húmeris retulit in eum montem, quo eam Salvator túlerat.

R. Dum sacrum pignus cælitus exaltatur, Christi fides roboratur: * Adsunt prodigia divína in virga Móysi pri.

primitus figurata. *Ps.* Ad Crucis contactum resurgunt mortui, & Dei magnalia referantur. Adfunt.

Lectio vi.

QUOD factum illustri miraculo commendatum est. Nam Heraclius ut erat auro & gemmis ornatus, insistere coactus est in porta, quæ ad Calvarie montem ducibat. Quo enim magis progredi conabatur, eo magis retrahi videbatur. Cumque ea re ipse Heraclius, & reliqui omnes obstupescerent: Zacharias Hierosolymorum Antistes, vide, inquit, Imperator, ne isto triumphali ornatu in Cruce ferenda parum Jesu Christi paupertatem & humilitatem imitare. Tum Heraclius abjecto amplissimo vestitu, detractisque calcibus, ac plebeo amictu indutus, reliquum viæ facile confecit, & in eodem Calvarie loco Crucem statuit, unde fuerat a Persis asportata. Itaque Exaltationis sanctæ Crucis sollemnitas, quæ hac die quotannis celebrabatur, illustrior haberi coepit ob ejus rei memoriam, quod ibidem fuerit reposta ab Heraclio, ubi Salvatori primum fuerat constituta.

R. Hoc signum Crucis erit in celo, cum Dominus ad judicandum venerit; * Tunc manifesta erunt abscondita cordis nostri.

V. Cum sederit filius hominis in sede majestatis sue,

& coeperit judicare sæculum per ignem. Tunc.

Glória Patri. Tunc.

In tertio Nocturno, Ant. Adoramus te Christe, & benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum. *Psalmus.* Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino. cl.

Ant. Per lignum servi facti sumus, & per sanctam Crucem liberati sumus: fructus arboris seduxit nos, filius Dei redemit, nos, allelúja.

Psalm. Dominus regnavit, exultet. cl. *Ant.* Salvator mundi salva nos, qui per

Crucem & sanguinem tuum redemisti nos: auxiliare nobis, te deprecamur, Deus noster. *Psalm.* Cantate Domino canticum novum; * quia mirabilia fecit. cl.

V. Omnis Terra adoret te, & psallat tibi. *R.* Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii.

Cap. 12. d.

IN illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Nunc judicium est mundi: nunc princeps hujus mundi ejicietur foras. Et reliqua.

Homilia S. Leonis Papæ.

Serm. 8. de Passione Domini, post medium.

Exaltato, dilectissimi, per crucem Christo, non illa tantum species aspectui mentis occurrat, quæ fuit in oculis impiorum, quibus per Moysen dictum est: Et erit pen-

pendens vita tua ante oculos tuos, & timebis die ac nocte, & non credes vitæ tuæ. Isti enim nihil in crucifixo Dōmīno præter facinus suum cogitare potuerunt, habentes timorem, non quo fides vera justificatur, sed quo conscientia iniqua torquetur. Noster vero intellectus, quem spiritus veritatis illuminat, gloriā Crucis cælo terræque radiātem, puro ac libero corde suscipiat, & interiore acie videat, quale sit quod Dōminus, cum de passionis suæ loqueretur instantia, dixit: Nunc iudicium mundi est; nunc princeps huius mundi ejicietur foras. Et ego si exaltatus fuerō a terra, omnia traham ad meipsum.

R. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit: * Quæ sola digna fuit portare pretium huius sæculi.

ψ. Hoc signum Crucis erit in cælo, cum Dōminus ad iudicandum venerit. Quæ.

Bñ. Divinum auxilium.

Lectio viii.

O Admirabilis potentia Crucis, o ineffabilis gloria passionis, in qua & tribunal Dōmini, & iudicium mundi, & potestas est crucifixi! Traxisti enim Dōmine omnia ad te, & cum expandisses tota die manus tuas ad pōpulum non credentem & contradicentem tibi, consuetudine maiestatis tuæ sensum totus mundus accēpit. Traxisti Dōmine omnia

ad te, cum in execrationem Iudæici sceleris, unam protulerunt omnia elementa sententiam, cum obscuratis luminaribus cæli, & converso in noctem die, terra quæque motibus quateretur insolitis, universaque creatura impiorum usui se negaret. Traxisti Dōmine omnia ad te, quoniam scisso templi velo, Sancta Sanctorum ab indignis Pontificibus recesserunt, ut figura in veritatem, prophetia in manifestationem, & lex in Evangelium verteretur.

R. Sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis:

* Ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam.

ψ. Non misit Deus Filium suum in mundum, ut iudicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum. Ut.

Glória Patri Ut.

Lectio ix.

Traxisti Dōmine omnia ad te, ut quod in uno Iudææ templo obumbratis significationibus tegebatur, pleno apertoque Sacramento universarum ubique nationum devotio celebraret. Nunc etenim & ordo clarior Levitarum, & dignitas amplior seniorum, & sacratior est unctio Sacerdotum: quia Crux, quæ omnium fons benedictionum, omnium est causa gratiarum: per quam credentibus datur virtus de infirmitate,

tate, glória de opprobrio, vita de morte. Nunc etiam carnalium sacrificiorum varietate cessante, omnes differentias Hostiarum una corporis & sanguinis tui implet oblatio: quoniam tu es verus Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, & ita in te universa perficis mysteria; ut sicut unum est pro omni víctima sacrificium, ita unum de omni gente sit regnum.

Te Deum laudamus. 15.

A D L A U D E S,

per Horas, Añs.

O Magnum pietatis opus! mors mortua tunc est, in ligno quando mortua vita fuit.

Psalmus. Dominus regnavit. cum reliq. 16.

Añs. Salva nos Christe Salvator per virtutem Crucis, qui salvasti Petrum in mari, miserere nobis.

Añs. Ecce Crucem Domini, fugite partes adversæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

Añs. Nos autem gloriári oportet in Cruce Domini nostri Jesu Christi.

Añs. Per signum Crucis de inimicis nostris, libera nos Deus noster.

Capitulum. Philip. 2.

Fratres, hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinavit, formam servi acci-

piens, in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perégit,

Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor
Passióni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stipite.

Felle potus ecce languet
Spina, clavi, lancea:
Mite corpus perforarunt,
Unda manat & cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavantur flumine!

Crux fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis:
Silva talem nulla profert,
Fronde, flore, germine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas:
Et superni membra Regis
Tende mihi stipite.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi Victimam:
Atque portum præparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.

Sempiterna sit Beata
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paráclito:
Unius Trinque nomen
Laudet universitas. Amen.

ψ. Adoramus te Christe, & benedicimus tibi. R. Quia per Crucem tuam redemisti mundum

A d

Ad Magnificat, Antiphona.
Super omnia ligna cedrorum
tu sola excelsior, in qua vita
mundi pepéndit, in qua Chri-
stus triumphávit, & mors mor-
tem superávit in ætérnum.

Oratio ut supra.

Postea fit commemor. de Off.
Nativitatis B. Maria.

Ad Tertiam, Añ. Salva nos.

Capitulum. Fratres, Hoc
enim sentíte.

R. brev. Hoc signum Crucis
* Erit in celo. Hoc. *ψ.* Cum
Dóminus ad judicándum vé-
nerit. Erit. Glória. Hoc.

ψ. Adorámus te Christe, &
benedícimus tibi.

R. Quia per Crucem tuam
redemísti mundum.

Ad Sextam, Antiphona.
Ecce Crucem Dómini.

Capitulum. Galas. 6. d

Mihi autem absit gloriá-
ri, nisi in Cruce Dó-
mini nostri Jesu Christi: per
ruem mihi mundus crucifixus
est, & ego mundo.

R. br. Adorámus te Christe

* Et benedícimus tibi. Ado-
rámus. *ψ.* Quia per crucem

tuam redemísti mundum. Et.

Glória Patri. Adorámus.

ψ. Omnis terra adóret te,

& psallat tibi. *R.* Psalmum

dicat nómini tuo Dómine.

Ad Nonam, Antiphona.

Per signum Crucis.

Capitulum. Philip. 1.

Humiliávit semetípsum

factus obédiens usque

ad mortem, mortem autem

Crucis. Propter quod &

Deus exaltávit illum, & do-

návit illi nomen, quod est
super omne nomen.

R. br. Omnis terra adóret te,

* Et psallat tibi. Omnis.

ψ. Psalmum dicat nómini tuo

Dómine. Et psallat.

Glória Patri. Omnis terra.

ψ. Hoc signum Crucis erit

in celo. *R.* Cum Dóminus

ad judicándum vénerit.

In ii. Vesp. omnia dicuntur

ut supra in i. Vesp.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Crux benedícta, quæ sola

fusti digna portáre regem

celórum & Dóminum, allel.

Oratio ut supra.

Deinde fit commemor. diei

Octava Nativitatis B. Ma-

ria Virginis, ut in primis Vesp.

Festi.

Postea S. Nicomedis Martyr.

Añ. Iste Sanctus.

ψ. Glória & honóre.

Oratio.

Adésto Dómine pópulo

tuo: ut beáti Nicomé-

dis mártiris tui mérita præ-

clára suscépiens, ad impe-

trándam misericórdiam tuam

semper ejus patrociníis adju-

vétur. Per Dóminum.

DIE XV. SEPTEMBRIS.

In Octava Nativitatis beata

Maria. Duplex.

In primo Nocturno.

De Canticis Canticórum.

Letitio i. Cap. 8. c

Quæ est ista, quæ ascén-

dit de desérto, deli-

ciis áffluens, innéxa super

diléctum suum? Sub árbore

malo suscitávi te; ibi cor-

rupta est mater tua, ibi vio-

lata

lata est génitrix tua . Pone me ut signáculum super cor tuum , ut signáculum super bráchiū tuum : quia fortis est ut mors diléctio , dura sicut inférnus æmulatio ; lámpades ejus , lámpades ignis atque flammárum .

℟. Hódie nata. 282.

Leſſio ii.

A Quæ multæ non potuerunt extingui charitatem , nec flúmina óbruent illam : si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectiōe , quasi nihil despiciet eam . Soror nostra parva , & úbera non habet ; quid faciémus soróri nostræ in die quando alloquenda est ? Si murus est , ædificémus super eum propugnacula argentea : si óstium est , compingámus illud tábulis cedrinis .

℟. Beatíssimæ Vírginis. 282.

Leſſio iii.

E Go murus , & úbera mea sicut turris , ex quo facta sum coram eo quasi pacem repériens . Vínea fuit pacífico , in ea , quæ habet pópulos , trádedit eam custódi-bus : vir affert pro fructu ejus mille argenteos . Vínea mea coram me est . Mille tui pacífici , & ducénti his , qui custódiunt fructus ejus . Quæ hábitas in hortis , amíci auscúltant : fac me audíre vocem tuam . Fuge dilécte mi , & assimiláre cápree hinnulóque cervórum , super montes arómatum .

℟. Gloríosæ Vírginis. 283.

In secundo Nocturno .

Sermo sancti Cyrilli Epíscopi Alexandríni .

Homilia contra Nestorium .

Leſſio iv.

Hilarem video cœtum Sanctórum ómnium , qui convenerunt promptis ánimis , a sancta & Dei matre María semper Vírgine convocáti . Laus & glóriá sit tibi , Sancta Trínitas , quæ omnes nos ad hanc celebritátem convocásti . Sit etiám tibi , sancta Dei mater laus . Tu enim es pretiósa margaríta orbis terrárum : tu lampas inextinguibilis , coróna Virginitátis , sceptrum Orthodó-xæ fidei , templum indissolúbile , cóntinens eum , qui nusquam continéri potest ; mater & Virgo , per quam Benedíctus , qui venit in nomine Dómini , in sanctis Evangéliis nominátur .

℟. Natívitas gloriósæ. 283.

Leſſio v.

Per te Trínitas sanctificá-tur , per te Crux pretiósa celebrátur , & adorátur in toto orbe terrárum . Per te exúltat cælum , lætántur Angeli & Archángeli , fugántur dæmones , & homo ipse ad cælum revocátur . Per te omnis creatúra idolórum errore derénta , convérta est ad agnitióem veritátis , & fidéles hómines ad sanctum Baptísma pervenerunt , atque in toto orbe terrárum cónstrúctæ sunt Ecclesiæ .

℟. Cum jucunditáte. 283.]

Leo

Lectio vi.

TE adjutrice Gentes veniunt ad poenitentiam. Quid plura! Per te unigenitus Dei Filius, vera illa lux effulsit sedentibus in tenebris & umbra mortis. Per te Prophetæ prænuntiârunt, per te Apostoli salutem Gêntibus prædicârunt. Quisnam poterit tuarum laudum præconia explicare, Mariâ, Mater, & Virgo? Hanc, fratres dilectissimi, celebrémus, ejus Filium Ecclesiæ sponsum immaculatum adorantes: cui honor & glória in sæcula sæculorum. Amen.

R. Nativitas tua. 284.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. i.

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysost.

Homil. 2. in Matth. post init.

Auditu quidem mirabile est, quod ineffabilis Deus, & qui nec sermonibus explicari potest, nec cogitationibus comprehendere, Patrique per omnia coæqualis, per Virginis ad nos venit uterum, & fieri ex muliere dignatus est, & habere progenitores David & Abraham, & quid dico, David & Abraham? etiam illas quod magis stupendum est, feminas, quas paulo ante memoravi.

Hæc igitur audiens mente consurge, nihilque humile suspiceris; sed potius propter hoc ipsum maxime mirare, quia cum verus & dilectus Filius sit sempiterni Dei, etiam filius David esse dignatus est, modo ut te filium faceret Dei; servum patrem habere dignatus est, ut tibi servo patrem faceret ipsum Deum.

R. Beátam me dicent. 285.

Lectio viii.

Vides ab ipso statim principio, quam læta sunt hæc nuntia. Quod si ambigis de his, quæ ad tuum spectant honorem, ab iis quæ illius sunt, etiam tua disce credere. Quantum enim consequi potest humana ratio, multa est difficilius Deum hominem fieri, quam hominem Dei filium consecrari. Cum ergo audieris, quia Filius Dei filius sit & David & Abraham; dubitare jam desine, quod & tu, qui filius es Adæ futurus sis filius Dei. Non enim semetipsum ita humiliasset, nisi nos esset exaltaturus. Natus est enim secundum carnem, ut tu nascerere spiritu: natus est ex muliere, ut tu desineres filius esse mulieris.

R. Felix namque. 284.

Lectio ix.

Nicomêdes Præbyter, persequente Christianos Domitiano Imperatore, quod corpus Feliculae Virginis propter confessionem Christianæ fidei

Ad Flacco Comite interfecit sepelisset, comprehēdit iussus est: ductusque ad stātuas deōrum cum eis sacrificāre velle (quod facere jubebatur) constanter negavisset, propterea quod sacrificium uni Deo vero, qui regnat in cālis, deberetur; plumbātis cāsus, in eo martyrio ānimam Deo reddidit. Cujus corpus, cum idem Comes in profluentem Tiberim projici imperasset: Justus Nicomēdis Clēricus diligenter conquisitum, ad muros Urbis via Nomentāna honorifice in sepulchro cōdidit; Te Deum laudāmus. 15.

In Laudibus sic commemor.
S. Nicomedis Mart. Antiphona.
Qui odit. V. Justus.

Oratio ut supra.

In ii. Vesp. sic commemor. seq.

DIE XVI. SEPTEMBRIS.

In festo SS. Martyr. Cornelii & Cypriani, Semid.

Oratio.

Beatōrum mārtyrum pariterque Pontificum, Cornelli & Cypriani, nos, quāsumus Dōmine, festa tueantur, & eōrum commendet oratio venerāda. Per Dōminum nostrum.

Et sit commemor. SS. Euphemia, Lucia, & Geminiani Martyrum.

In Vesperis, Antiphona.

Gaudent in cālis.

V. Exultabunt.

In Laudib. vero, Antiphona.

Ustōrum est. V. Latāmini, ut supra.

Oratio.

Praesta Dōmine precibus nostris cum exultatione provēntum; ut sanctōrum mārtyrum Euphēmiæ, Luciæ, & Geminiani, quorum diem passionis ānnua devotiōne recōlimus, etiā fidei constāntiam subsequāmur. Per Dōminum.

Si Festum SS. Cornelii & Cypriani venerit in Dominica, transfertur in proximam diem festo ix. Lect. non impediam. Commem. autem SS. Euphemia, Lucia, & Geminiani sit in i. Vesperis & Laudib. Dominica, cum ix. Lectione ipsorum, & Añæ & V. non variantur.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

Si autem venerit in Quatuor Temporibus, leguntur Lectiones Fratres, debitores, de Communi plurimorum Martyrum. xxxix. & ix. Lectio de Homilia Feria occurr. cum ejus commemor. ad Laudes tantum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Cornelius Romanus, Gallo & Volusiano Imperatoribus Pontificatum gerens, cum Lucina femina sanctissima, corpora Apostolorum Petri & Pauli e Catacumbis in opportuniorem locum transtulit: ac Pauli corpus Lucina in suo pradio via Ostiensi, prope eum locum, ubi fuerat gladio percussus, collocavit, Cornelius Principis Apostolorum cor-

corpus non longe inde, ubi crucifixus fuerat, reposuit. Quod cum ad Imperatores delatum esset, & Pontifice auctore multos fieri Christianos, mittitur is in exilium ad centum cellas, ubi eum sanctus Cyprianus Episcopus Carthaginensis per litteras est consolatus.

R. Sancti tui Domine. xlix.

Leſſio v.

Hoc autem Christianæ charitatis officium cum frequens alter alteri persolveret, deteriorem in partem id accipientes Imperatores, accersitum Romam Corneliū, tamquam de maiestate reum plumbatīs cædi, raptūque ad martīs simulacrum, ei sacrificare jubet. Quam impietatem cum ille detestaretur, ei caput abscissum est decimo octavo Kalendas Octobris; cuius corpus beata Lucina clericis adfutoribus humavit in arenaria prædii sui prope cæmeterium Callisti. Vixit in Pontificatu annos circiter duos.

R. Verbera carnisficum. l.

Ex libro S. Hieronymi Presbyteri de Scriptōribus Ecclesiasticis.

Leſſio vi.

Cyprianus Afer, primum gloriose rhetoricam docuit: exinde suadente Presbytero Cæcilio, a quo & cognomentum sortitus est, Christianus factus, omnem substantiam suam pauperibus erogavit. Ac post non multum temporis electus in Presby-

terum, etiam Episcopus Carthaginensis constitutus est. Hujus ingenii superfluum est indicem texere, cum sole clariora sint ejus opera. Passus est sub Valeriano & Gallieno Principibus, persecutione octava, eodem die, quo Romæ Cornelius, sed non eodem anno.

R. Tamquam aurum. l.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Cum audieritis prælia. de Communi plurimorum Martyr. xli.

Pro SS. Martyr. Euphemia, Lucia, & Geminiano.

Leſſio ix.

Euphemia, Lucia, & Geminianus, in persecutione Diocletiani, non eodem loco, sed eodem die, martyrio coronati sunt. Euphemia Virgo apud Chalcedonem, Prisco Proconsule, varia tormentorum genera, virgarum, equulei, rotarum, ignis constanter passa; demum bestiis objecta, una ex iis morsum sancto corpori insigente, ceteris pedes ejus lambentibus, immaculatum spiritum Deo reddidit. Lucia, vidua Romana, a filio Eutropio, quod Christum multos annos coluisset, accusata, in ollam pice ac plumbo ferventem immittitur; unde incolumis evadens, cum ferro plumboque onerata per urbem duceretur, Geminianum, nobilem virum, constantia fidei & martyrii ad Christum convertit; quem etiam cum multis

tis illis ad fidem perductis, varie tortum, gloriosi martyrii scisso capite socium habuit. Quorum corpora Maxima mulier Christiana, honorifice sepelivit.

Te Deum laudamus. 15.

Vesper. de seq. cum commem. preced.

DIE XVII. SEPTEMBRIS.

In festo Impressionis Sacrorum Stigmatum in corpore sancti Francisci. Duplex.

In Hymn. Iste Confessor. dicatur: Hac die latus meruit beata Vulnera Christi.

In utrisq. Vesper. V. Signasti, Domine, servum tuum Franciscum. *R.* Signis redemptionis nostræ.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui frigescente mundo, ad inflammandum corda nostratui amoris igne, in carne beatissimi Francisci passionis tuæ sacra stigmata renovasti: concede propitius: ut ejus meritis & precibus crucem jugiter feramus, & dignos fructus poenitentiae faciamus: Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commem. SS. Cornelii & Cypriani Martyr.

In primo Nocturno.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Galatas.

Leitio i. Cap. 5. d. & 6.

Si spiritu vivimus, spiritu & ambulamus. Non efficiamur inanis gloriæ cupidi, invicem provocantes, invicem invidentes. Fratres, & si præoccupatus fuerit homo in ali-

quo delicto: vos qui spirituales estis, hujusmodi instruite in spiritu lenitatis, considerans teipsum, ne & tu tentaris. Alter alterius onera portate, & sic adimplébitis legem Christi. Nam si quis existimat se aliquid esse, cum nihil sit, ipse se seducit. Opus autem suum probet unusquisque, & sic in semetipso tantum glóriam habébit, & non in altero. Unusquisque enim onus suum portabit. Communicez autem is, qui catechizatur verbo, ei, qui se catechizat in omnibus bonis.

R. Euge serve. lxxiv.

Leitio ii.

Nolite errare: Deus non irridetur. Quæ enim seminaverit homo, hæc & metet. Quoniam qui seminat in carne sua, de carne & metet corruptionem: qui autem seminat in spiritu, de spiritu metet vitam æternam. Bonum autem facientes, non deficiamus: tempore enim suo metemus, non deficientes. Ergo dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes, maxime autem ad domesticos fidei. Videte quâlibet litteris scripti vobis mea manu. Quicumque enim volunt placere in carne, hi cogunt vos circumcidi, tantum ut Crucis Christi perfectionem non patiantur. Neque enim qui circumciduntur, legem custodiunt: sed volunt vos circumcidi, ut in carne vestra gloriéntur.

R. Justus germinabit. lxxv.

L.

Lectio iii.

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcisio aliquid valet, neque præputium, sed nova creatúra. Et quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, & misericórdia, & super Israel Dei. De cetero nemo mihi molestus sit; ego enim stigmata Dómini Jesu in corpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spíritu vestro, fratres. Amen.

R. Iste cognóvit. lxxv.

In secundo Nocturno.

D. *Bonaventura in Legenda S. Francisci, cap. 13.*

Lectio iv.

Fidélis revéra fámulus & mínister Christi Franciscus, biénio anæquam spíritum rédderet cælo, cum in loco excélsso seorsum, qui mons Alvénia dicitur, quadragenarium ad honórem Archángeli Michælis jejúnium inchoáset supérnæ contemplationis dulcedine abundántius sólito superfusus, ac cæléstium desideriorum ardentiori flamma succensus; supernarum coërit immissionum cumulátus dona sentire. Dum igitur Seráphicis desideriorum ardóribus sursum agerétur in Deum, & affectus compassíva teneritudine in eum transformaretur, cui

ex charitaté nimia crucifigi complácuít: quodam mane circa Festum Exaltationis sanctæ Crucis, in latere montis orans, vidit quasi spéciem unius Seráphini, sex alas tam fúlgidas, quam ignitas habéntem, de cælórum sublimitate descéndere: qui volatu celérrimo ad áeris locum viro Dei propínquum perveniens, non solum alatus, sed & crucifixus apparuit: manus quidem & pedes habens exténso, & Cruci affixos; alas vero sic miro modo hinc inde dispósitas, ut duas supra caput erígeret, duas ad volándum exténderet: duabus vero reliquis totum corpus circumplécténdo veláret. Hoc videns vehementer obstúpuit, mixtúmque dolóri gáudium mens ejus incúrrit, dum & in gratiofo ejus aspéctu sibi tam mirabiliter, quam familiáriter apparentis excessivam quamdam concipiébat latítiam, & dira conspécta crucis affixio ipsíus ánimam compassívi doloris gládio pertransívit.

R. Honéstum fecit. lxxviii.

Lectio v.

Intelléxit quidem illo docente intérius, qui & apparebat extérius, quod licet passionis infirmitas cum immortalitate spíritus Seráphici nullátenuis conveníret; ideo tamen hujúsmodi visio suis fuerat præsentáta conspéctibus, ut amicus ipse Christi prænosceret, se non per martyrium

tyrium carnis, sed per incendium mentis totum in Christi Jesu crucifixi expressam similitudinem transformandum. Dispárens itaque visio, post arcánium ac familiáre colloquium, mentem ipsius séráphico intérius inflammávit ardóre: carnem vero Crucifixo confórmi extérius insignívit effigie, tamquam si ad ignis liquefactivam virtutem præambulam sigillatíva quædam esset impréssio subsecúta. Statim namque in má nibus & pédibus ejus apparére coepérunt signa clavórum, ipsórum capítibus in inferiori parte mánuum, & superiori pedum apparéntibus, & eórum acuminibus existéntibus ex advérso. Dextrum quoque latus, quasi lancea transfixum, rubra cicatrice obdúctum erat: quod sæpe sánguinem sacrum effúndens, túnica & femorália respergébat.

R. Amávit. eum. lxxviii.

Lectio vi.

Postquam ígiter novus homo Francíscus novo & stupéndo miraculo cláruit, cum singulári privilégio retroáctis sæculis non concéssó insignitus apparuit, sacris videlicet stigmatibus decorátus, descendit de monte secum ferens Crucifixi effigiem, non in tabulis lapídeis vel línels, manu figurátam artíficis, sed in carneis membris descríptam dígitó Dei vívi. Quóniam sacraméntum

Regis Seráphicus vir abscón- dere bonum esse óptime nó- tat, secréti regális cóncius, signácula illa sacra pro víribus occultábat. Verum quia Dei est ad glóriam suam magna reveláre, quæ facit Dóminus ipse, qui signácula illa secréte imprésserat, mirácula quædam apérte per ipsa monstrávit, ut illórum occúlta & mira vis stigmatum, manifestá patéret claritáte signórum. Porro rem admirábilem, ac tantópere testátam, atque in Pontificiis Diplomátibus præcípui laudibus & favóribus exaltátam, Benedictus Papa undécimus anniversária solemnitáte celebrári voluit: quam póstea Paulus quintus Póntifex Máximus, ut corda fidélium in Christi Crucifixi accenderén- tur amórem ad univérsum Ecclésiám propagávit.

R. Iste homo perfécit. lxxviii.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Si quis vult. ut in Communi unius Mart. ii. loco.

R. vii. Iste est.

R. viii. Mihi absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, * Per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. †. Ego enim Stigmata Dómini Jesu in corpore meo porto. Per.

Glória Patri. Per.

Si hoc Festum venerit in Quatuor Tempor. ix. Lectio erit de Homil. Fer. occurr. cum ejus commem. in Laud. tantum.

Hym-

Hymnus ad Laudes.

Jesu coronâ celsior
 Et veritas sublimior,
 Qui confitenti servulo
 Reddis perenne præmium.
 Da supplicanti cætui,
 Hujus rogatu, noxii
 Remissionem criminis,
 Rumpendo nexum vinculi.
 Anni reverso tempore,
 Dies refulsit lumine,
 Quo Sanctus hic de corpore
 Christi recepit stigmata.
 Hic vana terræ gaudia
 Et luculenta prædia
 Polluta forde deputans,
 Ovans tenet cælestia.
 Te Christe Rex piissime
 Hic confitendo jūgiter,
 Calcavit artes dæmonum,
 Servumque Avèrni princi-
 pem.
 Virtute clarus & fide,
 Confessione sedulus:
 Jejuna membra deserens
 Dapes supernas obtinet.
 Profunde te piissime
 Precamur omnes supplices,
 Nobis ut hujus gràtia
 Poenas remittas debitas.
 Patri perennis glória,
 Natóque Patris único,
 Sanctóque sit Paráclito,
 Per omne semper sæculum.
 Amen.

*In ii. Vesp. a Capir. fit de
 seq. cum commem. preced.*

DIE XVIII. SEPTEMBRIS.

*In festo S. Josephi a Cuperti-
 no Conf. Dupl. min.*

*In i. Vesper. ad Magnificat,
 Añã. Mortuus sum, & vi-
 ta mea est abscondita cum
 Christo in Deo.*

Oratio.

Deus, qui ad Unigéni-
 tum Fílium tuum exal-
 tatum a terra omnia trahere
 disposuisti: perfice propitius;
 ut méritis & exémplo Será-
 phici Confessóris tui Joséphi
 supra terrénas omnes cupidi-
 tates elevati, ad eum per-
 venire mereámur: Qui tecum
 vivit & regnat, &c.

*Deinde fit commem. SS. Stig-
 matum, Añã. Hic vir.*

Ÿ. Signasti Dómine.

Oratio ut supra.

In primo Nocturno.

De Epístola ii. B. Pauli Apó-
 stoli ad Corínthios.

Leñtio i. Cap. 4. v. 6. ad 12.

Deus, qui dixit de tene-
 bris lucem splendescere,
 ipse illuxit in córdibus
 nostris ad illuminationem
 sciéntiæ claritátis Dei, in
 fácie Christi Jesu. Habémus
 autem thesaurum istum in
 vasis fictilibus, ut sublimitas
 sit virtútis Dei, & non ex
 nobis. In ómnibus tribula-
 tione pátimur, sed non an-
 gustiamur: aporiamur, sed
 non destituimur: persecutió-
 nem pátimur, sed non dere-
 linquimur: dejicimur, sed
 non perimus; semper mor-
 tificationem Jesu in corpore
 nostro circumferentes, ut &
 vita Jesu manifestetur in cor-
 poribus nostris. Semper enim
 nos qui vivimus, in mortem
 tradimur propter Jesum: ut
 & vita Jesu manifestetur in
 carne nostra mortáli.

R. Euge serve bone. lxxiv.

Le-

Lectio ii.

Cap. 5. vers. 1. ad 9.

SCimus enim , quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur , quod ædificatióem ex Deo habémus , domum non manufactam , ætérnam in cælis . Nam & in hoc ingemíscimus , habitatióem nostram , quæ de cælo est , supersindui cupiéntes : si tamen vestísti , non nudi inveniámur . Nam , & qui sumus in hoc tabernáculo , ingemíscimus graváti : eo quod nolumus expoliári , sed supervestíri : ut absorbeátur , quod mortále est , a vita . Qui autem efficit nos in hoc ipsum , Deus qui dedit nobis pignus spíritus . Audéntes igitur semper , sciéntes quóniam dum sumus in corpore , peregrinámur a Dómino : Per fidem enim ambulámus , & non per spéciem . Audémus autem , & bonam voluntátem habémus magis peregrinári a corpore , & præséntes esse ad Dóminum .
 R. Justus germinábit. lxxv.

Lectio iii.

Cap. 12. c. 1. ad 10.

SI gloriári opórtet (non expedit quidem) véniam autem ad visiónes , & revelatiónes Dómini . Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in corpore , sive extra corpus , nescio , Deus scit) raptum hujúsmodi usque ad tértium cælum . Et scio hujúsmodi hóminem (sive in corpore , sive extra corpus nescio , Deus scit) , quó-

Pars Autumnalis .

niam raptus est in Paradísium ; & audívit arcána verba , quæ non licet hómini loqui . Pro hujúsmodi gloriábor ; pro me autem nihil gloriábor , nisi in infirmitátibus meis . Nam , & si volúero gloriári : non ero insíplens : veritátem autem dicam : parco autem ne quis me exístimet supra id , quod videt me , aut áliquid audit ex me . Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me , datus est mihi stímulus carnis meæ Angelus Sátanæ , qui me colaphízet . Propter quod ter Dóminum rogávi , ut discéderet a me ; & dixit mihi : súfficit tibi grátia mea ; nam virtus in infirmitáte perficitur . Libénter igitur gloriábor in infirmitátibus meis , ut inhábitet in me virtus Christi .

R. Iste cognóvit. lxxv.

In secundo Nocturno .

Lectio iv.

Joséphus a Cupertíno , oppido in Selentínis ; Diccésis Neritonénsis , anno reparátæ salutis millésimo sexcentésimo tértio , piis ibídem paréntibus ortus , Desque amóre prævéntus , puerítiam atque adolescéntiam summam simplicitáte , morúmque innocentia transégit . A diurtúrno molestóque morbo patientíssime toleráto Desparæ Vírginis ope liberátus , se totum pietátis opéribus , ac excoléndis virtútibus dedit : utque Deo ad majóra vocánti se intímus conjúngeret ,

O Or-

Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus voti tandem compos factus, apud minores Conventuales in conobio Chryptulæ, inter laicos primum ob litterarum imperitiam, deinde inter clericos divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solèmnia vota initiatus, perfectius sibi vite institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscumque affectibus, terrenisque rebus pene ad vitam necessariis illico a se abdicatis, ciliciis, flagellis, catenis, omnis demum asperitatum ac poenarum genere corpus afflixit, spiritum vero sanctæ orationis altissimæque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut caritas Dei, quæ jam erat in ejus corde a prima ætate diffusa, miro planèque singulari modo in dies coruscaverit.

Æ. Honestum fecit. lxxviii.

Lectio v.

Eluxit præcipue ardentissima ejus caritas in ecstasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod alienato a sensibus animo statim ab ecstasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequabatur, dicere solitus, se ab ea veluti cæcum circumduci, & mori potius velle, quam non obedire. Paupertatem vero Seraphici Patriarchæ ita

æmulatus est, ut morti proximus Prelate suo asserere vere potuerit, se nihil habere, quod more Religiosorum resignaret. Itaque mundo, sibi que mortuus vitam Jesu manifestabat in carne sua, quæ dum in aliquibus ex turpitudine obscœnum flagitium sentiebat, prædigiolum de se efflabat odorem, indicium nitidissimæ illius puritatis, quam immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illæsam, tum arcta sensuum custodia, tum jugi corporis maceratione, cum denique speciali protectione purissimæ Virginis Mariæ, quam matrem suam appellare consuevit, ac veluti matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocinio, sicut ipse agebat, omnia bona consequerentur.

Æ. Amavit eum. lxxviii.

Lectio vi.

Hæc beati Josephi sollicitudo a sua erga proximos caritate prodibat; tanto enim animarum zelo exardabat, ut omnium salutem modis omnibus instantissime procuraret. Extendens pariter caritatem suam in proximum sive pauperem, sive infirmum, sive quacumque alia tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab ejus caritate, qui objurgationibus, probris,

om-

omniumque generis injuriis ipsum appeterent: nam eadem patientia, mansuetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, qua tot inter, ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel moderatorum Ordinis, vel sacre Inquisitionis jussu hac illic errare, versarique coactus est. Quamquam vero populi non solum, sed viri Principes extimam ejus sanctitatem, & superna charismata admirarentur: ea nihilominus erat humilitate, ut magnum se peccatorem reputans Deum entis deprecaretur ut sua ab eo illustria dona removeret; homines vero exoraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus inlicerent, ubi memoria sui esset prorsus oblitterata. At Deus, qui ponit humiles in sublime, quique servum suum, dum viveret, celesti sapientia, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratia, ceterisque donis cumulatissime exornaverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse antea praelixerat, loco ac tempore, anno etatis sue sexagesimo primo, Auximi in Piceno prelosum reddidit, sepulcrumque gloriosum. Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus quartusdecimus Beatorum; Clemens tertiusdecimus Sanctorum fastis adscripsit; ejus autem Officium, & Missam Clemens quartusdecimus ejusdem Ordinis, ad

universam Ecclesiam extendit. *¶* Iste homo. lxxviii.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vii.

Cap. 21.

IN illo tempore; Loquebatur Jesus Principibus Sacerdotum, & Phariseis in parabolis dicens: Simile factum est regnum celorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Lib. 2. Homiliarum, Homil. 38.

circa medium.

Quia jam, largiente Domino, nuptiarum Domum, idest sanctam Ecclesiam, intrastis, solenter, fratres, aspice, ne aliquid de mentis vestrae habitu rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim cordis timore pensandum est, quod protinus subditur: Intravit autem rex, ut videret discumbentes, & vidit ibi hominem, non vestitum veste nuptiali. Quid, fratres carissimi, exprimi per nuptialem vestem putemus? Si enim vestem nuptialem baptisma, vel fidem dicimus, quis sine baptismo & fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem vestem, nisi caritatem? Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in sancta Ecclesia assistens fidem habet, sed caritatem non habet: Recte enim

O 2 ca-

cáritas nuptiális vestis vocatur; quia hanc in se Cónditor noster hábuít, dum ad sociándæ sibi Ecclesiæ nuptias venit. R. Iste est. lxxxi.

Lectio viii.

SOla quippe dilectiõne Dei factum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electõrum hominum uníret. Unde & Joánnes dicit: Sic ením dilexit Deus mundum, ut filium suum Unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem venit ad homines, eádem charitatem innótuít vestem esse nuptiálem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesiá pòsitus Deo crédidit, jam ad nuptias intrávit: sed cum nuptiáli veste non venit, si caritátis grátiam non custódit. Et certe, Fratres, si quis ad carnáles nuptias esset invitátus, vestem mutáret, congaudere se sponso, & sponsæ ex ipso sui hábitus decóre osténderet, inter gaudéntes, & festa celebrántes despéctis véstibus apparére erubésceret. Nos ad Dei nuptias venimus, & cordis vestem mutáre dissimulámus. Congaudent Angeli, cum ad cælum assumúntur elécti. Qua ergo mente hæc spirituália Festa conspécimus, qui nuptiálem vestem, idest caritatem, quæ sola nos speciósos exhibet, non habémus? R. Sint lumbi vestri. lxxxi.

Lectio ix.

SCiéndum vero est, quia sicut in duóbis lignis, su-

perióre vidélicet, & inferiøre vestis téxitur: ita in duóbus præcéptis caritas habétur, in dilectiõne scilicet Dei, & próximi: Scriptum quippe est, díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota virtúte tua, & próximum tuum sicut téspsum. Qua in re notándum est, quia in dilectiõne próximi mensúra amóris pónitur, cum dicitur: Díliges próximum tuum sicut téspsum. Dei autem dilectiõ nulla mensúra constríngitur, cum dicitur: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota ánima tua, ex tota virtúte tua. Non enim jubétur quisque quantum díligat, sed ex quanto, cum dicitur, ex toto; quia ille veráciter Deum díligit, qui sibi de se nihil relínquit. Duo ergo necesse est ut caritátis præcépta custódiat, quisquis habére in nuptiis vestem nuptiálem curat. Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Anriphona. Osténdit mihi Dóminus flúvium aquæ vivæ, spléndidum tamquam crystállum procedéntem de sede Dei, & Agni.

In ii. Vesp. a Capitul. de seq. cum commem. præced.

DIE XIX. SEPTEMBRIS.

In festo SS. Martyr. Januarii Episc. & Socior. Dupl.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua Sanctõrum mártýrum tuõrum Januárii & Sociõrum ejus,

ejus ; solemnitate lætificas : concède propitius ; ut quorum gaudemus meritis, accendāmur exemplis . Per Dñm.

Deinde fit commemor. S. Josephi, Añæ. Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Dómini mei .

¶. Justum deduxit Dóminus per vias rectas . R. Et ostendit illi regnum Dei .

Oratio ut supra .

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente .

Si veneris in Quatuor Temporibus, Lect. Fratres, Debitores. ut in Communi plurimorum Mart. xxxviii. & nona Lect. de Homilia Fer. occurrentis cum ejus commemor. ad Laudes tantum .

In secundo Nocturno .

Lectio iv.

JANUARIUS, Benevienti Episcopus, Diocletiano & Maximiano in Christianos savientibus, ad Timotheum Campaniæ Præsidem ob Christianæ fidei professionem Nolam perducitur . Ibi ejus constantia varie tentata, in ardentem fornacem conjectus, ita illæsus evasit, ut ne vestimentum aut capillum quidem flamma violaverit . Hinc Præses accensus iracundia, martyris corpus imperat usque eo distrahi, quoad nervorum compages artuumque solvantur . Festus interea ejus Diaconus, & Desiderius Lector comprehensi vincitque una cum Episcopo ante rhe-

dam Præsidis Putéolos pertrahuntur, & in eundem carcerem, in quo Sósius Misenas, & Próculus Puteolanus Diaconus, Eútyches, & Acútius laici ad bestias damnati detinebantur, simul conjiciuntur . R. Sancti tui. xliii.

Lectio v.

POSTERO die omnes in amphitheatro feris obiecti sunt, quæ naturalis oblitæ feritatis, ad Januarii pedes prostravere . Id Timotheus magicis cantionibus tribuens, cum sententiam capitis in Christi mátyres pronuntiasset, oculis repente captus, orante mox beato Januario, lumen recepit : quo miraculo, hominum millia fere quinque Christi fidem suscepérunt . Verum ingrátus Judex nihilo placatior factus beneficio, sed conversione tantæ multitudinis actus in rabiem : veritus máxime Principum decreta, sanctum Episcopum cum sóciis gládio percuti jussit . R. Vérbera carnificum. xliii.

Lectio vi.

HORUM corpora finitimæ urbes pro suo quæque stúdio certum sibi patrónum ex iis apud Deum adoptandi, sepelienda curarunt . Januarii corpus Neapolitani divíno admonitu extulére ; quod primo Beneventum, inde ad Monasterium Montis Virginis, postremo Neápolim translátum, & in majóri Ecclesiá conditum, multis miraculis clauit . Sed illud in primis me-

O 3 mo:

morandum, quod erumpentes olim è monte Vesúvio flammárum globos, nec vicinis modo, sed longínquis etiam regiónibus vastitátis merum afferentes, extínxit. Præclarum illud quoque, quod ejus sanguis, qui in ampúlla vitrea concretus asservátur, cum in conspéctu cápitis ejusdem mártýris pónitur, admirandum in modum colliquefieri, & bullire, proinde atque recens effúsus, ad hæc usque témpora cernitur.

Æ. Tamquam áurum. xlii.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. 24.

IN illo tãmpore: Sedente Jesu super montem Oliveti, accesserunt ad eum discipuli secreto, dicentes: Dic nobis, quando hæc erunt? Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episc.

Comment. in Matth. cap. 13.

Discipuli Dóminum interrogant, quando hæc fierent, quodve signum & adventus sui, & consummationis sæculi nóscerent. Et quia tria hæc in unum quæstia sunt, distinctis & témporis & intelligentiæ significationibus separantur. Respondetur igitur primum de civitátis occásu: & confirmátur veritate doctrinæ, ne quis fallax ignorantibus posset obrepere. Venturi enim erant etiam eórum témpore, qui se Christum essent nuncupatúri. Ut igitur

fides pestífero mendacio detrahi possit, admonitio præcessit.

Æ. Propter testamentum. xvi.

Lectio viii.

Confirmat igitur eos ad tolerantiam passionum, fugæ, verberationis, interitus, & públici in eos odii propter nomen ejus. Atque hi quidem vexationibus multis turbabuntur, & tantis insurgentibus malis scandalizabuntur, & usque in mútuum odium excitabuntur. Et falsi prophætæ erunt (ut Nicolás unus ex septem Diaconibus fuit) multosque emerita veritate pervertent: & abundante nequítia, caritas refrigescet.

Æ. Sancti mei. xlvii.

Lectio ix.

Sed usque in finem perseverantibus salus reservata est: ac tum per omnes orbis partes viris Apostolicis dispersis, Evangelii veritas prædicabitur, & cum univérss fuerit cognitio. Sacraménti celestis invécta, tum Jerúsalem occásus & finis incumbet: ut prædicationis fidem, & infidelium pœna, & metus civitatis erutæ consequatur. Hæc igitur in eam, ut fuerant prædicta, perfectæ sunt: & lapidatis, fugatis, peremptis Apostolis, fame, bello, captivitate consumpta est. Ac tum fuit digna non esse, cum ejectis prædicatöribus Christi, insignam Dei prædicatione se præbuit. Te Deum. 15.

Vesp.

*Vest. à Capitul. de seq. cum
commem. præced.*

DIE XX. SEPTEMBRIS.

*In festo SS. Eustachii & Socior.
Martyrum. Duplex.*

Oratio.

DEUS, qui nos concédis
Sanctorum Martyrum
tuorum, Eustachii & socior-
um ejus, natalitia colere :
da nobis in æterna beatitudi-
ne de eorum societate gau-
dere. Per Dominum.

*Et sit commemor. SS. Januarii
& Socior. Martyr.*

*Si hoc Festum veneris in
Quatuor Tempor. Lect. primi
Noct. Fratres, debitores. de
Communi plur. Mart. xxxix.*

*Lect. ix. legitur de Homilia
Feria occurr. cum ejus commemor.
in Laud. rarisum : & de Vigil.
nihil sit, nisi in Missa.*

*Si nam veneris in Quatuor
Temp. Lect. primi Noctur. de
Script. occurr. ix. Lect. erit de
Vigilia, ut infra, & commemo-
r. in Laudibus.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EUSTACHIUS, qui & Pláci-
dus, genere, opibus, &
militari gloria inter Romá-
nos insignis, sub Trajáno Im-
peratore magistri militum tí-
tulum méruit. Cum vero se-
se aliquándo in venatione
exercéret, ac fugiéntem mi-
ræ magnitudinis cervum inse-
querétur, vidit repénite inter
consisténtis feræ cornua ex-
celsam atque fulgéntem Chri-
sti Dómini e Cruce pendén-
tis imáginem : cujus voce ad

immortalis vitæ prædam in-
vitátus, una cum uxóre Theo-
písta, ac duóbus párvulis fi-
liis Agapíto & Theopísto,
Christiánæ militiæ nomen de-
dit.

Be. Sancti tui Dómine. xliii.

Lectio v.

MOx ad visionis pristinæ
locum, sicut ei Dómi-
nus præcéperat, regréssus, il-
lum prænuntiántem audívit,
quanta sibi desínceps pro ejus
glória perferénda essent. Quo-
circa incredsibiles calamitátes
mira paciéntia perpéssus, bré-
vi in summam egestátem re-
dáctus est. Cúmque clam se
se subducere cogerétur, in
itínere conjugem primum,
deínde étiam líberos sibi mi-
serabiliter eréptos ingémuit.
Tantis obvolútus ærúmnis,
in regione longínqua víslicum
agens, longo témpore desít-
uit, donec cælésti voce re-
créátus, ac nova occasióne
a Trajáno conquisítus, íte-
rum bello præficitur.

Be. Vérbera carnificum. xliiif.

Lectio vi.

ILLa in expeditione, líberis
simul cum uxóre insperáto
recéptis, victor Urbem in-
génti ómnium gratulatióne in-
gréditur. Sed paullo post iná-
nibus diis pro parta victória
sacrificáre jussus, constantí-
sime rénuít. Cúmque váriis
artibus ad Christi fidem eju-
rándam frustra tentarétur,
una cum uxóre & líberis leó-
nibus objicitur : horum man-
suetúdine concitátus Imperá-

O 4 tor,

tor, æneum in taurum subiectis flammis candentem eos immitti jubet: ubi divinis in laudibus consummato martyrio, duodécimo Kalédas Octóbris ad sempitérnám felicitátem convolárant; quorum illæsa cõrpora religiõse a fidelibus sepulta, postmodum ad Ecclesiám eõrum nómine erectam, honorífice translata sunt.

R. Tamquam aurum. xliii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Descendens Jesus de Communi plurim. Mart. li.

Pro Vigilia sancti Matthæi nona Lectio.

Lectio sancti Evangéli secundum Lucam.

Lectio ix. Cap. 5.

IN illo tempore: Vidit Jesus publicanum nómine Levi, sedentem ad telonium, & ait illi: Séquere me. Et reliqua.

Homilia S. Ambrósii Episc.

Lib. 5. Comment. in Luca cap. 5. post init.

Mystica est hæc vocatio publicani, quem sequi jubet non cõporis gressu, sed mentis afféctu. Itaque ille prius avára de mercédibus, dura de labõribus periculissque nautarum emoluménta convertens, verbo vocatus propria derelinquit, qui rapiébat aliéna: ac vile illud sedile destituens, toto post Dóminum vestigio mentis incédit; convívii quoque magni exhibet apparátum. Qui enim domicilio Christiúm récipit in-

térno, máximis delectationibus exuberántium páscitur voluptatum. Te Deum. 15.

In Laudib. pro commem. Vigil. Antiph. & V. de Fer. occurr.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut beáti Matthæi Apóstoli tui, & Evangelistæ, quam prævenimus, veneránda solémnitas, & devotiõnem nobis áugeat, & salutem. Per Dóminum.

Vesper. de seq. cum commem. preced.

DIE XXI. SEPTEMBRIS.

In festo sancti Matthæi Apostoli & Evangelistæ. Duplex.

Oratio.

Beáti Apóstoli & Evangelistæ Matthæi, Dómine, précibus adjuvémur: ut quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessiõne donétur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. preced.

In primo Nocturno, Lectiones de Communi Evangelistarum. xvii.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Matthæus, qui & Levi, Apóstolus & Evangelista, Caphárnai cum ad telonium sedéret, a Christo vocátus, statim secútus est ipsum: quem etiam cum reliquis discipulis convívio excépit. Post Christi resurrectiõnem, ántequam in provinciám proficiscerétur, quæ ei ad prædicándum obtigerat, primus in Judæa, propter eos, qui ex circumcisiõ-

ne

ne crediderant, Evangelium Jesu Christi Hebræice scripsit: mox in Æthiopiam profectus, Evangelium prædicavit, ac prædicationem multis miraculis confirmavit.

R. Vidi conjunctos. viii.

Lectio v.

Illo igitur in primis miraculo, quo regis filiam a mortuis excitavit, regem patrem & uxorem ejus, cum universa provincia, ad Christi fidem convertit. Rege mortuo, Hirtacus ejus successor, cum Iphigeniam, regiam filiam, vellet sibi dari in matrimonium, Matthæum, cujus opera illa virginitatem Deo voverat, & in sancto proposito perseverabat, ad altare mysterium celebrantem jussit occidi. Qui undécimo Kalendas Octobris munus Apostolicum martyrii gloria cummulavit. Cujus corpus Salernum translatum, ac postmodum in Ecclesia ejus nomine dedicata, Gregorio séptimo summo Pontífice conditum, ibidem magno hominum concursu ac pietate colitur.

R. Beati estis cum maledixerint. viii.

Lectio vi. Sancta quatuor animalia, ut in *Communi Evangelistarum*.

R. Isti sunt triumphatores.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 9. b

In illo tempore: Vidit Jesus hominem sedentem in

telonio, Matthæum nomine. Et ait illi: Séquere me. Et reliqua.

Homilia S. Hierónymi Presb. *Lib. I. Comment. in Matth.*

cap. 9.

Ceteri Evangelistæ, propter verecundiam & honorem Matthæi, noluerunt eum nomine appellare vulgato; sed dixerunt: Levi; duplici quippe vocabulo fuit. Ipse autem Matthæus (secundum illud, quod dicitur a Salomone: Justus accusator est sui in principio sermonis, & in alio loco: Dic tu peccata tua, ut justificeris) Matthæum se, & publicanum nominat, ut ostendat legentibus, nullum debere salutem desperare, si ad meliora conversus sit, cum ipse de publicano in Apostolum sit repente mutatus.

R. Isti sunt, qui viventes. xi.

Lectio viii.

Arguit in hoc loco Porphyrius & Juliánus Augustus vel imperitiam historici mentientis, vel stultitiam eorum, qui statim secuti sunt Salvatorem: quasi irrationaliter quemlibet vocantem hominem sint secuti: cum tantæ virtutes, tantaque signa præcesserint, quæ Apostolos, antequam crederent, vidisse non dubium est. Certe fulgor ipse & majestas divinitatis occultæ, quæ etiam in humana facie relucebat, ex primo ad se videntes trahere poterat aspectu. Si enim in

O s ma-

magnæ lapide, & succinis hæc esse vis dicitur, ut annulos & stipulam & festucas sibi cōpulerent: quanto magis Dōminus omnium creaturarum ad se trāhere pōterat, quos vocābat?

¶. Isti sunt viri Sancti. xii.

Leſſio ix.

ET factum est, discumbēte eo in domo, ecce multi publicāni & peccatōres veniētes discumbēbant cum Jesu. Vidēbant publicānum a peccātis ad meliōra convēsum, locum invenisse pōnitētiæ, & ob id etiā ipsi non despērant salutē. Neque vero in pristinis vitiis permanentes veniunt ad Jesum, ut Pharisei & Scribæ mūrmurant; sed pōnitētiā agētes, ut sēquens Dōmini sermo significat, dicens: Misericordiā volo, & non sacrificium, non enim veni vocāre justos, sed peccatōres. Ibat autem Dōminus ad convivia peccatōrum, ut occasiōnem habēret docēdi, & spirituales invitatoribus suis præbere cibos. Te Deum. 15.

In secundis Vesper. fit commemor. seq.

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

In festo S. Thoma de Villanova Episcopi & Confess.

Semiduplex.

In Hymno. Iste Confessor, mutatur tertius Versus.

In utrisque Vesperis, Antiph. Dispēsit, dedit paupēribus, iustitia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio.

DEus, qui beātum Thomam Pontificem insignis in pauperes misericordiæ virtute decorāsti; quæsumus; ut ejus intercessiōne in omnes, qui te deprecantur, divinas misericordiæ tuæ benignus effundas. Per Dōminum.

Deinde fit commemor. SS. Mauricii & Socior. Martyr. Antiph. Istōrum est. *¶. Lxāmini. xxv.*

Oratio.

ANnue, quæsumus omnipotens Deus, ut sanctorum martyrum tuorum Mauricii & sociorum ejus nos lætificet festiva solēmnitas: ut quorum suffragiis nitimur eorum natalitiis gloriēmur. Per Dōminum nostrum.

In primo Nocturno, Leſſiones de Scriptura occurrente.

Si autem venerit in Quatuor Temporibus in primo Noct. Leguntur Leſſiones, Fideſis sermo. de Communi Confessoris Pontificis, iii. & nona. Leſſio legitur de Homil. Fer. occurr. & de ea fit commemor. in Laudibus.

In ii. Nocturno, Leſſio iv.

THomas in oppido Fontisplani Toletanæ Diocesis in Hispania natus anno Dōmini millésimo quadringentésimo octogésimo octavo, ab optimis parētibus inerte vita pietatem, & singularem in pauperes misericordiā accepit, cujus adhuc puer complura dedit exēpla: sed illud in primis nobile, quod ut nudos operiret, propriis

ve-

vestibus non semel se ipsum exuit. Exacta pueritia, Compluto, quo missus fuerat, ut alumnus in Collégio majóri sancti Ildesónsi litteris operam daret, patris obitu revocatus, univérsum hæreditatem egenis virginibus alendis dicavit: eodémque statim reversus est, & sacre Theologiæ cursu confecto, adeo doctrina excelluit, ut irreádem Universitáte Cathedram ascendere jussus, Philosophicas Theologicásque quæstiones mirabiliter explanáverit: interim assiduus præcibus sciéntiam Sanctórum, & rectam vitæ morúmque normam a Dómino vehementíssime postulans. Quare Divíno instinctu Eremitarum sancti Augustíni amplexus est institutum.

Æ. Inveni David. lviij.

Lectio v.

Religiónem professus, ómnibus religiósí hominis virtutibus & ornámentis excelluit; humilitate, patientia, continéntia, sed ardentíssima caritate summe conspicuus: inter vários & assíduos labores orationi, rerúmque divínarum meditatioáni invésito spírítu semper inténtus. Prædicándi onus, utpote san-ctimónia & doctrína præstans, subire jussus, cælésti aspiránte grátia, innumerábiles a vitiórú ceno in viam salutis redúxit. Regéndis deínde fratribus admótus, prudéntiam, æquitatem, & mansuetúdinem pari sedulitate, ac severitate

conjúnxit; ádeo ut præcantui Ordinis disciplinam multis in locis vel firmáverit, vel restitúerit.

Æ. Pósi adiutorium. lx.

Lectio vi.

Granaténsis Archiepíscopus designátus, mira humilitate & constántia insigné munus rejécit. Verum non multo post Valentíniam Ecclesiám, Superiórú auctoritaté coáctus, gubernándam suscepit, quam annis ferme undecim ita rexit, ut sanctíssimi & vigilantíssimi Pastóris partes expléverit. Céterum consuéta vivéndi ratione nihil ádmodum immutata, inexplébili caritati multo magis indúlxit, cum amplos Ecclesiæ rédditus in egenos dispérsit, ne lécúlo quidem sibi relícto; nam eum, in quo decumbébat, cura in cælum evocarétur, ab eodém commodátum hábuit, cui paullo ante eleemósynæ loco donáverat. Obdormívit in Dómino sexto Idus Septémbris, annos natus octo & sexaginta. Servi sui sanctitatem adhuc vivéntis, & exínde post mortem, miraculis Deus testátam voluit; præsertim, cum hórreum, fruménto paupéribus distribúto pénitus vácuum, repén-te plenum invéntum est: & cum ad ejus sepúlcrum puer mórtuus revíxit. Quibus, aliisque non paucis fulgéntem signis Alexánder séptimus Póntifex máximus San-

O 6 octo-

et eorum número adscripsit, atque ejus memoriam quarto-decimo Kalendas Octobris celebrari mandavit.

R. Iste est, qui ante. lix.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Homo peregrè. de Commun. Conf. Penz. lxi.

Lectione ix.

CUM Maximianus Imperator, ducto in Galliam exercitu, in finibus Seditonorum sacrificii causa constitisset, Thebæorum Legione, se impiorum sacrorum societate contaminaret, a reliquis copiis discessit. Quare Imperator misit ad eos milites, qui suo nomine nuntiarent, ut, si salvi esse vellet, in castra ad sacrificia redirent. Qui se Christiana religione impediri responderunt. Quorum responsum ille indignissime ferens, majori iracundia, quam antea exarsit; itaque immissa parte exercitus in Thebæos, decimum quemque eorum primum occidi iussit: quod martirium sua sponte, maximèque hortatore Maurício, ferre maluerunt, quam imperata facere nefarii Imperatoris: ac deinde reliquos omnes constantissime Christum prædicantes, decimo Kalendas Octobris ab universo exercitu trucidari imperat.

Te Deum laudamus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona. Eleemôsynas illius enarrabit omnis Ecclesia Sanctorum.

Deinde fit commemor. SS. Mau-

ritii & Sociorum Martyrum, Antiphona. Vestri Capilli.

V. Exultabunt. xlviii.

In ii. Vesp. fit à Capitul. de seq. cum commem. præced. & S. Thecla Virg. & Marr.

DIE XXIII. SEPTEMBRIS.

In festo S. Lini Papa & Marr.

Semiduplex.

Oratio. Deus, qui nos. de Communis unius Martyr. secundo loco.

Deinde fit commemor. S. Thoma, Antiphona. Dispersione.

V. Iustum.

Oratio ut supra.

Postea S. Thecla Virginis & Martyr. Antiph. Veni sponsa. V. Specie tua.

Oratio.

DA QUÆSUMUS omnipotens Deus: ut qui beatæ Theclæ Virginis & Martyris tuæ natalitia colimus, & annua solemnitate lætemur, & tantæ fidei proficiamus exemplo. Per Dominum.

In primo Nocturno. Lectiones de Scriptura occurrente.

Si hoc Festum venerit in Quatuor Temp. Lect. i. Nocturno. erunt. A Miléto Paulus. de Communis unius Mart. xxiii.

in secundo Nocturno.

Lectione ix.

LINUS Pontifex, Volaterris in Etruria natus, primus post Petrum gubernavit Ecclesiam. Cujus tanta fides & sanctitas fuit, ut non solum dæmones ejiceret, sed etiam mortuos revocaret ad vitam. Scripsit res gestas beati Petri, & ea maxime, quæ

ab

ab illo acta sunt contra Simonem Magum. Sancivit, ne qua mulier, nisi velato capite, in Ecclesiam introiret. Huic Pontifici caput amputatum est ob constantiam Christianæ fidei, jussu Saturnini impii & ingratißimi Consulæris, cujus filiam a dæmonum vexatione liberaverat. Sepultus est in Varicano prope sepulcrum Principis Apostolorum, nono Kalendas Octobris. Sedit annos undecim, menses duos, dies viginti tres, creatis bis mense Decembri Episcopis quindecim, Presbyteris decem & octo.

Leßio v. & vi. Principes persecuti sunt. de Communi unius Martyr. secundo loco.

R. v. Desiderium animæ.

R. vi. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno, Homil. in Evang. Si quis venit ad me. de Communi unius Martyr.

Leßio ix.

Thecla Virgo, ex illustribus parentibus Iconii nata, a Paulo Apostolo fidei præceptis instituta, miris Sanctorum Patrum laudibus celebratur. Quæ decimum octavum annum agens, Thamiride sponso relicto, cum eam parentes, quod Christiana eslet, accusassent: in ardentem rogam, qui nisi Christo renuntiaret, ei paratus erat, prius signo Crucis armata seipsam injecit. Sed igne pluvia, quæ repente exorta est, extincto, Antio-

chiam venit; ubi feris objecta, & tauris in diversa incitatis alligata, mox conjecta in fossam plenam serpentibus, ex omnibus Jesu Christi gratia liberatur. Cujus ardore fidei & vitæ sanctitate multi ad Christum conversi sunt. Iterum in patriam rediens, in montem sola secëssit: deinde multis virtutibus & miraculis insignis, nonagenaria migravit ad Dominum, ac Seleuciæ sepulta est.

Te Deum laudamus. 15.

In Laudibus sit commemor. sancta Thecla, Antiphona. Simile est regnum.

ÿ. Diffusa est gratia.

Oratio ut supra.

Vesper. de sequens. cum commemor. preced.

DIE XXIV. DECEMBRIS.

In festo beatissima Virg. Maria de Mercede. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Psalmi, Capitul. Hymnus, ut in ejus Officio parvo.

ÿ. Dignare me laudare te, Virgo Sacrata. R. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo; interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem.

Oratio.

Deus, qui per gloriosissimam Filii tui matrem ad liberandos Christi fideles

a po-

a potestate Paganorum nova Ecclesiam tuam prole amplificare dignatus es: presta quæsumus; ut quam pie veneramur tanti operis institutricem, ejus pariter meritis & intercessione, a peccatis omnibus & captivitate demonis liberemur. Per eundem Dominum nostrum.

Deinde fit comm. S. Lini Papa.

Ad Complet. & Horas diei, in fin. Hymnor. dicitur, Jesu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

Ad Marcusinum, Invitator. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis.

Hymn. Añã, Psalmi, & V. V. Noct. ut in ejus. Offic. parvo.

In primo Nocturno.

De Parabolis Salomonis.

Lectio i. Cap. 8. b & 9

EGO Sapientia habito in consilio, & eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam, & superbiam, & viam pravam, & os bilingue detestor. Meum est consilium & æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, & legum conditores iusta decernunt. Per me principes imperant, & potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: & qui mane vigiliant ad me, invenient me.

R. Sancta & immaculata. clii.

Lectio ii.

MECUM sunt divitiæ & gloria, opes superba & justitia. Melior est enim

fructus meus auro & hyssopo pretioso, & genimina mea argento electo. In viis justitiæ ambulo, in medio sententiarum judicii, ut ditem diligentes me, & thesauros eorum repleam. Dominus posedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab æterno ordinata sum, & ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, & ego jam concepta eram; necdum fontes aquarum eruperant: necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar.

R. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo: * Et de meis viscèribus genui Deum & hominem.

V. Beata me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Ex de meis.

Lectio iii.

BEATUS homo, qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie, & observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, & hauriet salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes, qui me odierunt, diligunt mortem. Sapientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, & proposuit mensam suam. Misa

an-

amellas suas, ut vocarent ad arcem & ad moenia civitatis: Si quis est parvulus, veniat ad me, Et insipientibus docita est: Venite, comedite panem meum, & bibite vinum, quod miscui vobis.

℟. Beata es virgo. ciii.

In secundo Nocturno.

LECTIO iv.

QUO tempore major, feliciorque Hispaniarum pars diro Saracenorum opprimebatur iugo, innumerque fideles sub immāni servitute, máximo cum periculo Christianae fide abjurandae, amittendaeque salutis aeternae infelicitate detinebantur, Beatissima calorum Regina tot tantisque benigniter occurrens malis, nimiam caritatem suam in iis redimendis ostendit. Nam sancto Petro Nolasco pietate & opibus florēti, qui sanctis vacans meditationibus fugiter animo recogitabat, qua ratione tot Christianorum arumnis sub Maurorum captivitate degentium succurri posset, ipsamet Beatissima Virgo serena fronte se conspiciendam dedit, & acceptissimum sibi ac Unigenito suo Filio fore dixit, si suum in honorem institueretur Ordo Religiosorum, quibus cura inderet captivos e Turcarum tyrannide liberandi. Quae caelesti visione vir Dei recreatus, mirum est, quo caritatis ardore flagrare coeperit, hoc unum servans in corde suo, ut ipse, ac instituenda ab eo

Religio maximam illam caritatem sedulo-exercerent, ut quisque animam suam poneret pro amictis & proximis suis. ℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, & sicut cypressus in monte Sion, quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. γ. Et sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans. Dedi suavitatem.

LECTIO v.

EA ipsa nocte eadem Virgo Sanctissima beato Raymundo de Pennafort & Jacobo Aragoniae regi apparuit, idipsum de Religiosis instituendis admonens, suadensque, ut opem pro constructione tanti operis ferret. Petrus autem statim ad Raymundi pedes, qui ipsi erat a sacris Confessionibus, advolans ei rem omnem aperuit, quem etiam caelitus instructum reperit, ejusque directioni se humillime subiecit. At superveniens Jacobus rex, quam & ipse acceperat a Beatissima Virgine revelationem, exequi statuit. Unde collatis inter se consiliis, & consentientibus animis in honorem ejusdem Virginis Matris Ordinem instituere aggressi sunt sub invocatione sanctae Mariae de Mercēde. Redemptionis captivorum.

℟. Quae est ista, quae processit sicut sol, & formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, & beatam dixerunt, & reginae laudaverunt eam. γ. Et sicut dies verni

cir

circumdabant eam flores rosarum & lilia convallium. Viderunt.

Lectio vi.

De igitur decima Augusti anno Domini millesimo ducentesimo decimo octavo, rex idem Jacobus eam institutionem jam pridem ab iisdem sanctis viris conceptam exequi statuit, Sodalibus quarto voto adstrictis, manendi in pignus sub Paganorum potestate, si pro Christianorum liberatione opus fuerit. Quibus rex ipse arma sua regia in pectore deferre concessit, & a Gregorio nono illud tam præcellentis erga proximum caritatis institutum & Religionem confirmari curavit. Sed & ipse Deus per Virginem Matrem incrementum dedit, ut talis Institutio celerius ac felicius totum per orbem divulgaretur, sanctisque Viris floruerit caritate ac pietate insignibus, qui eleemosynas a Christi fidelibus collectas in pretium redemptionis suorum proximorum expenderent, seque ipsos interdum darent in redemptionem multorum. Ut autem tanti beneficii & Institutionis debita Deo & Virgini matri referantur gratia Sedes Apostolica hanc peculiarem festivitatem celebrari & Officium recitari iudulset; cum alia fere innúmera eidem Ordini privilegia pariter contulisset.

&c. Ornata monilibus filiam Jerusalem Dominus concupit:

ult: * Et videntes eam filie Sion, beatissimam prædixerunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum. &c. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et.

Glória Patri. Unguentum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii.

Cap. II. d

IN illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 19. in Luc. 12.

Magnæ devotionis & fidei hæc mulier ostenditur, quæ Scribis & Pharisæis Dominum tentantibus simul & blasphemantibus, tanta ejus Incarnationem præ omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, ut & præsentium procerum calumniam, & futurorum confundat hæreticorum perfidiam. Nam sicut nunc Judæi Sancti Spiritus opera blasphemando, verum consubstantialémque Patri Dei Filium negabant: sic hæretici postea negando, Mariam semper Virginem Sancti Spiritus operante virtute, nascituro cum humanis membris Unigenito Dei, carnis suæ materiam ministrasse, verum consubstantialémque

ma-

matrī filium hómīnis fateri non debére dixerunt.

R. Felix namque es, sacra Virgo María, & omni laude digníssima, * Quia ex te ortus est sol iustitiæ, * Christus Deus noster.

Ÿ. Ora pro pópulo, interveni pro clero, intercede pro devóto femíneo sexu: sentiant omnes tuum iuvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. Quia.

Bño. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

Sed si caro Verbi Dei secundum carnem nascéntis a carne Vírginis matris pronuntiáetur extránea, sine causa venter qui eam portáset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus filium suum factum ex muliere, factum sub Lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant; natum ex muliere factum sub Lege: sed factum ex muliere, quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de nihilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec vere filius hómīnis dicerétur, qui originem non haberet ex hómīne. Et nos igitur, his contra Eútychem dictis, extollámus vocem cum Ecclesiá Cathólica, cujus hac múlter typum gessit, extollámus & mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter, qui te portávit, & úbe-

ra, quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait: Eníxa est puérpera regem, qui cælum terrámque tenet per sæcula.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes. * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus. Ÿ. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

Quinímmò beáti qui audiunt verbum Dei & custodiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulieris annuit, non eam tantúmmodo, quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed & omnes, qui idem verbum spiritaliter audítu fidei concíperet, & boni óperis custódia, vel in suo, vel in proximórum corde párrere, & quasi álere studúerint, assevérans esse beátos; quia & eádem Dei Génitrix, & inde quidem beáta, quæ Verbi incarnánti minístra facta est temporális, sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna. Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes & per Hor. Añā, cum rel. ut in Offic. S. Mariæ in Sabbato. cxlii.

Ÿ. Diffusa est grátia in lábiis tuis. R. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedíctus, Antiphona.

Beáta es Mariá, quæ credidísti: perficiéntur in te, quæ

quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio ut supra.

Ad primam, in B. brev. dicitur, V. Qui natus es de María Virgine.

In ii. Vesp. omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Anziphona. Beátam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Oratio ut supra.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS.
SS. Cypriani & Justina Martyr.

Oratio.

BEatorum mártyrum Cypriani & Justinæ nos, Dómine, foveant continuata præsidia: quia non definis propitius intuéri, quos talibus auxiliis concesseris adjuvâri. Per Dóminum.

Lectio ii.

CYPRIANUS primum magus, postea martyr, cum Justinam Christiánam Virginem, quam juvenis quidam ardenter amabat, cantionibus ac beneficiis ad ejus libidinis assensum allicere conaretur, dæmonem consuluit, quam id re consequi posset. Cui dæmon respondit, nullam illi artem processuram adversus eos, qui verum Christum colerent. Quo responso commotus Cyprianus vehementer dolere coepit vitæ superioris institutum. Itaque relictis magicis artibus, se totum ad Christi Dómini fidem convertit.

Lectio iii.

QUAM ob causam una cum Virgine Justina compre-

hensus, est, & ambo colaphis flagellisque cæsi sunt: mox in carcerem conjecti, si forte sententiam commutarent. Verum inde postea erassi, cum in Christiána Religione constantissimi reperirentur, in sarcinam plenam ferventis picis, adipis, & ceræ, injecti sunt. Demum Nicomedie securi feriuntur. Quorum projecta corpora, cum sex dies inhumata jacuissent, noctu quidam nautæ clam ea in navem imposita Romam portaverunt: ac primum in prædio Rufinæ nobilis femine sepulta sunt; postea translata in Urbem, in Basilica Constantiniana condita sunt prope Baptistérium. Te Deum. 15.

DIE XXVII. SEPTEMBR.

In festo SS. Martyr. Cosma & Damiani. Semidupl.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus: ut qui Sanctorum mártyrum tuorum Cosmæ & Damiáni natalicia colimus: a cunctis malis imminentibus eorum intercessionibus liberemur. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

COSMAS & DAMIANUS fratres Arabes, in Aegæa urbe nati, nobiles medici, Imperatoribus Diocletiano & Maximiano, non magis medicinæ sciéntia, quam Christi virtute, morbis etiam insanabilibus medebantur. Quorum

Re-

Religionem cum Lyfias Prefectus cognovisset, adduci eos ad se jubet, ac de vivendi instituto, & de fidel professione interrogatos, cum se & Christianos esse, & Christianam fidem esse ad salutem necessariam, libere predicarent, deos venerari imperat & si id recusent, minatur cruciatus & necem acerbissimam.

R. Sancti tui Domine. xliii.

LECTIO v.

Verum ut se frustra hac illis proponere intelligit: Colligat, inquit manus & pedes istorum, eosque exquisitis torquere suppliciis. Quibus iussa exequentibus, nihilominus Cosmas & Damianus in sententia persistebant. Quare ut erant vincti, in profundum mare jaciuntur, unde cum salvi ac soluti essent egressi, magicis artibus Prefectus factum assequans, in carcerem tradit, ac postmodum eductos, in ardentem rogam injici jubet: ubi cum ab ipsis flamma refugeret, varie, & crudeliter toros securi percuti voluit. Itaque in Jesu Christi confessione martyrii palmam acceperunt.

R. Verbera carnis. xliii.

LECTIO vi. Quotiescunque. de Communi plurim. Martyr.

R. vi. Tamquam aurum.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Descendens Jesus de monte. de Communi plurimorum Martyr. I.

R. odii. Hæc est vera. xlvii.

Vesp. à Capitul. de seq. cum commend. preced.

DIE XXVIII. SEPTEMBR.

In festo S. Venceslai Ducis & Martyr. Semidupl.

Oratio.

Deus, qui beatum Venceslaurum per martyrii palmam a terreno principatu ad celestem gloriam transtulisti: ejus precibus nos ab omni adversitate custodi, & ejusdem tribue gaudere consortio. Per Dominum.

Deinde sit commemo. preced.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrence.

In ii. Nocturno. LECTIO iv.

Wenceslaus Bohemix Dux, Wratislao patre Christiano, Drahomira matre Gentili natus, ab avia Ludmilla femina sanctissima, pie educatus, omni virtutum genere insignis, summo studio Virginitatem per omnem vitam servavit illibatam. Mater per nefariam Ludmille necem regni administrationem assecuta, impie cum juniore filio Boleslao vivens, concitavit in se Procerum indignationem: quare tyrannici & impij regiminis pertaxi, utriusque excusso jugo, Venceslaus in urbe Pragensi regem salutarunt.

R. Honestum fecit. xxxii.

LECTIO v.

Ille regnum pietate magis, quam imperio regens, orphanis, viduis, egenis tanta caritate subvenit, ut propriis humeris aliquando ligna indigentibus noctu comportarit, pauperibus humanis frequenter

ter adfuerit, captivos liberá-
rit, carcéribus deténtos no-
cte intempésta visitárit, pecú-
niis & consílio sapíssime con-
solátus. Miti ánimo Princeps
veheménter dolébat, quem-
piam, etsi reum, morti ad-
judicári. Summa religióne sa-
cerdótes venerátus, suis má-
nibus tríticum serébat, & vi-
num exprimébat, quibus in
Missæ sacrificio uteréntur: no-
cte nudis pédibus super nivem
& gláciem circúibat Ecclési-
as, sanguínea & terram calefaci-
entia post se relínquens vestigia.
R. Desidérium animæ. xxxiii.

Lectio vi.

Angelos hábuit sui córpo-
ris custódes: cum ením
ad singuláre certámen advér-
sus Radisláum Ducem Curi-
ménsem eo fine accéderet,
ut suórum salúti prospiceret,
visi sunt Angeli arma mini-
strasse, & dáxisse adversário:
Ne fériat. Pertérritus ho-
stis, venerabúndus prócidens
véniám exorávit. Cum in
Germániam proféctus esset;
Imperátor, conspéctis duóbus
Angelis, áurea cruce ad se
accedéntem ornántibus, e só-
lio prosíliens bráchiis excé-
pit, régiis insignibus deco-
rávit, eique sancti Viti brá-
chium donávit. Nihilóminus
ímpius frater, matre hor-
tante convívio excéptum, &
póstea in Ecclésia orántem,
parátæ sibi mortis præscium,
adhsibitis scéleris comítibus,
interfécit. Sanguis per pa-
riétes aspérsus adhuc conspi-

citur, & Deo vándice matrem
inhumánam terra absorbuit:
interfectóres váriis modis mí-
sere perierunt.

R. Stola jucunditátis. xxxvii.

*In tertio Nocturno, Homilia
in Evangel. Si quis vult post
me venire, ut in Comuni
unius Martyr. xxxiii.*

*Vespera de S. Michaelis An-
changelo, sine commem. san-
cti Venceslai.*

DIE XXIX. SEPTEMBR.

*In Dedicazione S. Michaelis
Archangeli. Duplex.*

*Ad Vesper. Antiphona, de
Laudib. 342. Psalmi de Do-
minica, 118. & loco ultimi,
Psalm. Laudate Dóminum
omnes Gentes. 122.*

Capitulum. Apoc. 1.

Significávit Deus, quæ
oportet fieri cito, lo-
quens per Angelum suum
servo suo Joánni: qui testi-
mónium perhibuit verbo Dei,
& testimónium Jesu Christi,
quæcúmque vidit.

Hymnus.

TE spléndor & virtus Pa-
tris,

Te vita, Jesu, córdium,

Ab ore qui pendent tuo,

Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium

Ducum coróna míllitat:

Sed explicat victor Crucem

Míchaél salútis Sígnifer.

Draconis hic dirum caput

In ima pellit tártara,

Ducémque cum rebéllibus

Calésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbie

Sequámur hunc nos Príncipé:

Ut

Ut detur ex Agni throno
Nobis coronâ gloriæ.
Patri, simulque Filio,
Tibiſque Sancte Spiritus,
Sicut fuit, ſit jûgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

ſ. Stetit Angelus juxta aram
templi. R. Habens thurîbu-
lum aureum in manu ſua.

Ad Magnificat, Antiphona.
Dum ſacrum myſtérîum cér-
neret Joánnes, Archángelus
Michael tuba cécinit: Ignó-
ſce Dómine Deus noſter, qui
áperis librum, & ſolvis ſi-
gnâcula ejus, allelúja.

Oraſio.

DEus, qui miro órdine An-
gelórum miniſtérîa homi-
nûmque diſpénſas: concéde
propítius; ut a quibus tibi mi-
niſtrántibus in cælo ſemper aſ-
ſiſtitur, ab his in terra vita
noſtra muniatur. Per Dñm.

Ad Matutinum, Invitator.
Regem Archangelórum Dó-
minum, * Veníte adorémus.

Hymn. Te ſplendor. *ut ſupr.*

In primo Nocturno, Antiph.
Concúſſum eſt mare, & con-
trémuit terra, ubi Archánge-
lus Michael descendébat de
cælo.

Pſalmus 8.

Domine Dóminus noſter, *
quam admirábile eſt no-
men tuum in univérſa terra.

Quóniam eleváta eſt magni-
ſcéntia tua * ſuper cælos.

Ex ore infántium & lactén-
tium perfecíſti laudem propter
inimicos tuos, * ut deſtruas
inimicum & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos,

ópera digitorum tuórum: *
lunam & ſtellas, quæ tu fun-
dáſti.

Quid eſt homo, quod memor
es ejus? * aut filius hóminis,
quóniam viſitas eum?

Minuíſti eum paullo mînus
ab Angelis, glória & honó-
re coronáſti eum, * & con-
ſtituíſti eum ſuper ópera má-
nuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus
ejus: * oves & boves univér-
ſas, ínſuper & pécora campi.

Vólucres cæli & piſces ma-
ris, * qui perámbulant sé-
mitas maris.

Dómine Dñs noſter, * quam
admirábile eſt nomen tuum
in univérſa terra!

Añã. Concúſſum eſt mare,
& contrémuit terra, ubi Ar-
chángelus Michael descendé-
bat de cælo. *Añã.* Laudémus
Dóminum, quem láudant An-
geli, quem Chérubim & Sé-
raphim, Sanctus, Sanctus,
Sanctus, proclamant.

Pſalmus 10.

IN Dómino confido: quó-
modo dicitis ánimæ meæ: *
Tránſmiga in montém ſicut
paſſer?

Quóniam ecce peccatóres in-
tendérunt arcum, paravérunt
ſagittas ſuas in pháretra, *
ut ſagittent in obſcúro re-
ctos corde.

Quóniam quæ perfecíſti, de-
ſtruxérunt; * juſtus autem
quid fecit?

Dóminus in templo ſancto
ſuo: * Dñs in cælo ſedes ejus.
Oculi ejus in páuperem re-
ſpí-

spiciunt, palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores lachryas: * ignis & sulphur & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, & justitias dilexit: * aequitatem vidit vultus ejus.

Añs. Laudemus Dominum, quem laudant Angeli, quem Cherubim, & Seraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclamant. *Añs.* Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini de manu Angeli.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur justitiam;

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timētes autem Dñm glorificat.

Qui jurat proximo suo, & non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Añs. Ascendit fumus aroma-

matum in conspectu Domini de manu Angeli.

†. Stetit Angelus juxta aram templi. R. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ex Daniele Propheta.

Lectio i. Cap. 7. c.

Aspiciebam, donec throni positi sunt, & ante quos dierum sedit: vestimentum ejus candidum quasi nix, & capilli capitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flammæ ignis; rotæ ejus ignis accensus. Fluvius igneus rapidusque egrediebatur a facie ejus. Millia millium ministrabant ei, & decies millies centena millia assistebant ei: judicium sedit, & libri aperti sunt. Aspiciebam propter vocem sermonum grandium, quos cornu illud loquebatur; & vidi quoniam interfecta esset bestia, & perisset corpus ejus, & traditum esset ad comburendum igni. R. Factum est silentium in celo, dum committeret bellum draco cum Michaelle Archangelo: * Audita est vox millia millium dicentium: Salus, honor, & virtus omnipotenti Deo. †. Millia millium ministrabant ei, & decies centena millia assistebant ei. Audita est.

Lectio ii. Cap. 10.

Die autem vigesima & quarta mensis primi, eram juxta fluvium magnum, qui est Tigris. Et elevavi oculos meos, & vidi: & ecce vir veatus vestitus lineis, & re-

nes

res ejus aëre facti auro obrizo : & corpus ejus quasi chrysólitus , & facies ejus velut species fulguris , & oculi ejus ut lampas ardens , & brachia ejus , & quæ deorsum sunt usque ad pedes , quasi species aris candentis ; & vox sermonum ejus ut vox multitudinis . Vidi autem ego Daniel solus visionem : porro viri , qui erant mecum , non viderunt ; sed terror nimis irruit super eos , & fugerunt in absconditum . Ego autem relictus solus vidi visionem grandem hanc , & non remansit in me fortitudo , sed & species mea immutata est in me , & emarcui , nec habui quidquam virium . R. Stetit Angelus juxta aram templi , habens thuribulum aureum in manu sua , & data sunt ei incensa multa : * Et ascendit fumus aromatatum de manu Angeli in conspectu Domini . V. In conspectu Angelorum psallam tibi : adorabo ad templum sanctum tuum , & confitebor nomini tuo Domine . Et.

Letitio iii.

ET audiui vocem sermonum ejus ; & audiens jacebam consternatus super faciem meam , & vultus meus hærebat terræ . Et ecce manus tetigit me , & erexit me super genua mea , & super articulos manuum mearum . Et dixit ad me : Daniel vir desideriorum , intellige verba , quæ ego loquor ad te , & sta in gradu tuo : nunc enim sum

missus ad te . Cumque dixisset mihi sermonem istum , steti tremens . Et ait ad me : Noli metüere Daniel ; quia ex die primo , quo posuisti cor tuum ad intelligendum , ut te affligeres in conspectu Dei tui , exaudita sunt verba tua ; & ego veni propter sermones tuos . Princeps autem regni Persarum restitit mihi viginti & uno diebus ; & ecce Michael , unus de Principibus primis , venit in adiutorium meum , & ego remansi ibi juxta regem Persarum . Veni autem , ut docerem te quæ ventura sunt populo tuo in novissimis diebus , quoniam adhuc visio in dies . R. In conspectu Angelorum psallam tibi , & adorabo ad templum sanctum tuum ; * Et confitebor nomini tuo Domine . V. Super misericordia tua & veritate tua : quoniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum . Et. Glória Patri . Et.

In ii. Noct. Añ. Michael Archangele , veni in adiutorium populo Dei . Psalmus 18.

CÆli enarrant glóriam Dei , * & opera manuum ejus annunciat firmamentum .

Dies diēi eructat verbum , * & nox nocti indicat scientiam .

Non sunt loquelæ , neque sermones , * quorum non audiuntur voces eorum .

In omnem terram exiit sonus eorum , * & in fines orbis terræ verba eorum .

In sole posuit tabernaculum suum ,

suum, * & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam; * a summo caelo egressio ejus.

Et occursus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam prestans parvulis.

Justitiae Domini rectae, laxantes corda: * preceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in saeculum saeculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum, & lapidem pretiosum multum, * & dulciora super mel & favum.

Etenim servus tuus custodit ea: * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me, * & ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, * tunc immaculatus ero, & emundabor a delicto maximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei, * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus * & redemptor meus.

Aññ. Michael Archángele, veni in adiutorium populo Dei. *Aññ.* Michael prapósitus Paradísi, quem honorificant Angelorum cives.

Psalms 23.

Domini est terra & plenitudo ejus: * orbis terrarum & universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum, * & super flumina prapparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus & mundo corde; * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino; * & misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum: * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Aññ. Michael prapósitus Paradísi, quem honorificant Angelorum cives. *Aññ.* Gloriosus apparuisti in conspectu Domini, propterea decorem induit te Dominus.

Psalms 33.

Benedicam Dominum in omni tempore: * semper

per laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisivi Dóminum, & exaudivit me : * & ex ómnibus tribulatióibus meis erípuít me.

Accédite ad eum, & illuminámini : * & fácies vestrae non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudivit eum : * & de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum : * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte, quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dñm omnes Sancti ejus : * quóniam non est inópia tíméntibus eum.

Dívites eguérunt, & esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me : * tímórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitā : * diligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, & fac bonum : * inquiré pacem, & perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super

Pars Autumnalis.

faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, & Dóminus exaudivit eos : * & ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * & qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servorum suórum : * & non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Ant. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini, proptérea decórem índuit te Dóminus.

Ps. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.

R. De manu Angeli.

Sermo S. Gregórii Papæ.
Ex Homilia 34. in Evangelia ante medium. Lectio iv.

NOVem Angelórum Ordines dícimus, quia videlicet esse, testánte sacro elóquio, scimus, Angelos, Archángelos, Virtútes, Potestátes, Principátus, Dominatióes, Thronos, Chérubim, atque Séraphim. Esse namque Angelos & Archángelos, pene omnes sacri elóquii páginæ testántur. Chérubim vero atque Séraphim sæpe, ut notum est, libri Prophe-
P tárum

tarum loquuntur. Quatuor quoque ordinum nomina Paulus Apostolus ad Ephesios enumerat, dicens: Supra omnem Principatum, & Potestatem, & Virtutem, & Dominationem. Qui rursus ad Colossenses scribens, ait: sive Throni, sive Potestates, sive Principatus, sive Dominationes. Dum ergo illis quatuor, quæ ad Ephesios dixit, conjunguntur Throni, quinque sunt ordines, quibus dum Angeli, & Archangeli, Chérubim, atque Séraphim adjuncti sunt, proculdubio novem esse Angelorum ordines inveniuntur.

R. Hic est Michael Archangelus, Princeps militiæ Angelorum; * Cujus honor præstat beneficia populorum; & oratio perducit ad regna cælorum. V. Archangelus Michael præpositus Paradisi, quem honorificant Angelorum cives. Cujus.

LECTIO v.

Sciendum vero, quod Angelorum vocabulum nomen est officii, non naturæ. Nam sancti illi cælestis patriæ spiritus, semper quidem sunt spiritus, sed semper vocari Angeli nequâquam possunt: quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos aliqua nuntiantur. Unde & per Psalmistam dicitur: Qui facit Angelos suos spiritus. Ac si patenter dicat: Qui eos, quos semper habet spiritus, etiam cum voluerit, Angelos

facit. Hi autem, qui minima nuntiant, Angeli, qui vero summa annuntiant, Archangeli vocantur. Hinc est enim quod ad Mariam Virginem non quilibet Angelus, sed Gabriel Archangelus mittitur. Ad hoc quippe ministerium, summum Angelum venire dignum fuerat, qui summum omnium nuntiabat. Qui idcirco etiam privatis nominibus censentur, ut signetur per vocabula etiam in operatione quid valeant: Michael namque, Quis ut Deus? Gabriel autem, Fortitudo Dei. Raphael vero dicitur Medicus Dei.

R. Venit Michael Archangelus cum multitudinem Angelorum, cui tradidit Deus animas Sanctorum, * Ut perducatur eas in Paradisum exultationis. V. Emittite Domine Spiritum Sanctum tuum de cælis, spiritum sapientiæ & intellectus. Ut perducatur.

LECTIO vi.

ET quoties miræ virtutis aliquid agitur, Michael mitti perhibetur, ut ex ipso actu & nomine detur intelligi, quia nullus potest facere, quod facere prævalet Deus, Unde & ille antiquus hostis, qui Deo esse per superbiam similis concupivit, dicens: In cælum conscendam, super astra cæli exaltabo solium meum, similis ero Altissimo; dum in fine mundi in sua virtute relinquetur extremo supplicio perimendus, cum Michael

chaële Archángelo præliatúr esse perhibétur, sicut per Joánnem dicitur: Factum est prælium cum Michaële Archángelo. Ad Mariam quoque Gábriel mittitur, qui Dei fortitúdo nominátur. Illum quippe nuntiáre veniebat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparere dignátus est. Ráphael quoque interpretátur, ut diximus, medicina Dei: quia videlicet dum Tobíæ óculos quasi per officium curationis tetigit, cæcitátis ejus ténebras terfit.

R. In témpore illo consúrget Michael, qui stat pro filiis vestris: * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo Gentes esse cœpérunt usque ad illud. **V.** In témpore illo salvabitur pópulus tuus omnis, qui inventus fúerit scriptus in libro vitæ. Et véniet.

Glória Patri. Et véniet.

In versio NoFurno, Antiphona.
Angelus Archángelus Michael, Dei nuntius pro animabus justis, allelúja, allel.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedicite nómini ejus: * annuntiáte de dñe in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirábilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dño pátriæ Géntium: afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérſa terra: * dicite in Géntibus quia Dñs regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Laténtur cæli & exúltet terra, commovéatur mare & plenitúdo ejus: * gaudebunt campi & ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, qui venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte: * & pópulos in veritáte sua.

Añs. Angelus Archángelus Michael, Dei nuntius pro animabus justis, allel. allel.

Añs. Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Psalmus 96.

Dominus regnávít, exúltet terra: * laténtur insulæ multæ.

Nubes & calígo in circú-

tu ejus : * iustitia & iudicium
correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet : *
& inflammabit in circuitu
inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi
terræ : * vidit , & commota
est terra.

Montes sicut cera fluxerunt
à facie Domini ; * a facie
Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cæli iusti-
tiam ejus : * & viderunt om-
nes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes , qui
adorant sculptilia : * & qui
gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli
ejus : * audivit & lætata est
Sion.

Et exultaverunt filiae Ju-
dæ : * propter iudicia tua
Domine.

Quoniam tu Dominus Al-
tissimus super omnem ter-
ram : * nimis exaltatus es su-
per omnes deos.

Qui diligitis Dñm, odite ma-
lum : * custodit Dominus ani-
mas Sanctorum suorum , de
manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est iusto : * & re-
ctis corde lætitia.

Lætami in Domino : *
& confitemini memoriæ san-
ctificationis ejus.

Ann. Data sunt ei incensa
multa , ut adoleret ea ante
altare aureum , quod est an-
te oculos Domini.

Ann. Multa magnalia de Mi-
chaële Archangelo , qui for-
tis in prælio fecit victo-
riam.

Psalmus 102.

Benedic anima mea Dño : *
& omnia , quæ intra me
sunt , nòmini sancto ejus.

Benedic anima mea Dòmi-
no : * & noli oblivisci om-
nes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus ini-
quitatibus tuis : * qui sanat
omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vi-
tam tuam : * qui coronat te
in misericordia & miserationi-
bus.

Qui replet in bonis desidè-
rium tuum : * renovabitur ut
aquilæ juventus tua.

Faciens misericordias Dòmi-
nus : * & iudicium omnibus
injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Mòysi *
filiis Israel voluntates suas.

Miserator & misericors Dò-
minus : * longanimis & mul-
tum misericors.

Non in perpétuum irascè-
tur : * neque in ætérnum
comminabitur.

Non secúndum peccata no-
stra fecit nobis : * neque se-
cúndum iniquitates nostras
retribuit nobis.

Quoniam secúndum altitu-
dinem cæli a terra * corro-
boravit misericordiam suam
super timèntes se.

Quantum distat ortus ab oc-
cidente , * longe fecit a no-
bis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur patet
filiòrum , misertus est Dò-
minus timèntibus se : * quò-
niam ipse cognovit signum
nostrum.

Re-

Recordatus est, quoniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorescit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, & non subsistet: * & non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno: * & usque in æternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum: * his, qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius: * ad faciendum ea.

Dominus in cælo paravit sedem suam: * & regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus: * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus; * Ministri ejus, qui faciitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus: * in omni loco dominationis ejus: benedic anima mea Domino.

Ant. Multa magnalia de Michaelē Archangelo, qui fortis in prælio fecit victoriam.

Ps. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus.

R. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum:

Lectio vii. Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum,

dicentes: Quis putas, major est in regno cælorum? Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presb.

Lib. 3. Comm. in c. 18. Matth.

Post inventum statërem, post tributa reddita, quid sibi vult Apostolorum repentina interrogatio, Quis putas major est in regno cælorum? Quia viderant pro Petro & Domino idem tributum redditum, ex æqualitate pretii arbitrati sunt Petrum omnibus Apostolis esse prælatum, qui in redditione tributi Domino fuerat comparatus: ideo interrogant, quis major sit in regno cælorum. Vidensque Jesu cogitationes eorum, & causas erroris intelligens, vult desiderium gloriæ humilitatis contentione sanare.

R. In conspectu Gentium nolite timere: vos enim in cordibus vestris adorare, & timete Dominum: * Angelus enim ejus vobiscum est.

Ps. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Angelus. *Bñs.* Quorum festum colimus.

Lectio viii.

SI autem manus tua, vel pes tuus scandalizat te, abscinde eum, & projice abs te. Necesse est quidem venire scandala, vix tamen ei est homini, qui, quod necesse est ut fiat in mundo, vitio suo facit, ut per se fiat. Igitur omnis truncatur affectus, & universa propinquitas ampu-

P 3 tatur,

ratur, ne per occasionem pietatis unusquisque credentium scandalis pateat. Si, inquit, ita est quis tibi conjunctus, ut manus, pes, oculus, & est utilis atque sollicitus, & acutus ad perspiciendum: scandalum autem tibi facit, & propter dissonantiam morum te pertrahit in gehennam: melius est, ut propinquitatem ejus, & emolumentis carnalibus careas: ne dum vis lucrificare cognatos & necessarios, causam habeas ruinarum.

R. Michael Archangelus venit in adiutorium populo Dei: * Stetit in auxilium pro animabus iustis.

V. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Stetit. Gloria Patri. Stetit.

LECTIO IX.

Dico vobis, quia Angeli eorum in celis semper vident faciem Patris mei. Super dixerat, per manum & pedem & oculus, omnes propinquitates, & necessitudines, quæ scandalum facere poterant, amputandas: austeritatem itaque sententiæ subiecto præcepto temperat, dicens: Videte ne contemnatis unum ex pusillis istis. Sic, inquit, præcipio severitatem, ut commisceri clementiam doceam: quia Angeli eorum in celis vident semper faciem Patris. Magna dignitas animarum, ut unaquæque habeat ab ortu natiuitatis in

custodiam sui Angelum designatum. Unde legimus in Apocalypsi Joannis: Angelo Ephesi, & reliquarum Ecclesiarum scribe hæc. Apostolus quæ præcipit velari capita in Ecclesiis feminarum propter Angelos. Te Deum. 15.

A D L A U D E S,

per Horas, Añs.

Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua.

Psalms. Dominus regnavit, cum reliq. 16.

Añs. Dum præliaretur Michael Archangelus cum dracône, audita est vox dicentium: Salus Deo nostro, allel.

Añs. Archangele Michael, constitui te Principem super omnes animas suscipiendas.

Añs. Angeli Domini Dominum benedicite in æternum.

Añs. Angeli, Archangeli, throni & dominationes, principatus & potestates, virtutes celorum, laudate Dominum de celis, allelúja.

Capitulum. *Apo. 1.*

Significavit Deus, quæ oportet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joanni; qui testimonium perhibuit verbo Dei, & testimonium Jesu Christi, quæcumque vidit.

Hymnus.

Christe sanctorum decus Angelorum,
Gentis humanæ Sator & Redemptor,
Cælitum nobis tribuas beatas scandere sedes.

An-

Angelus pacis Michaeli in
zdes
Calitus nostras véniat, se-
réntz

Auctor ut pacis lacrymósa
in orcum

Bella reléget.

Angelus fortis Gábiel, ut
hostes

Pellat antiquos, & amíca
cælo,

Quæ triumphátor státuit per
Orbem,

Templa revísat.

Angelus nostræ médicus sa-
lútis

Adsit e cælo Ráphael, ut
omnes

Sanet ægrótos, dubiósq; vitæ
Dirígat actus.

Virgo Dux pacis Genitrixque
lucis,

Et sacer nobis Chorus An-
gelórum,

Semper afsístat, simul &
micántis

Régina cæli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Natí, paritérque

Sancti

Spiritus, cujus résonat per
omnem

Glória mundum. Amen.

Ÿ. Stetit Angelus juxta aram
templi. R. Habens thuríbu-
lum áureum in manu sua:

Ad Bñs, Añs. Factum est
filéntium in cælo, dum dra-
co committeret bellum: &
Michael pugnávit cum eo,
& fecit victóriam, allélúja.

Oratio ut supra.

Ad Tertiam, Antiphona.

Dum præliarétur.

Capit. Significávit. ut supra.

R. br. Stetit Angelus * Juxta
aram templi; Stetit. Ÿ. Ha-
bens thuríbulum áureum in
manu sua. Juxta. Glória. Ste-
tit. Ÿ. Ascéndit fumus aró-
matum, in conspéctu Dó-
mini. R. De manu Angeli.

Ad Sextam, Antiphona.

Archángele Michael.

Capitulum. Apoc. 5. c

A Udívi vocem Angelórum
multórum in circúitu
thróni, & animálium, & se-
niórum; & erat númerus eó-
rum míllia míllium, voce
magna dicéntium; Salus Deo
nostro.

R. br. Ascéndit fumus aróma-
tum * In conspéctu Dómini.
Ascéndit. Ÿ. De manu An-
geli. In conspéctu. Glória
Patri. Ascéndit. Ÿ. In con-
spéctu Angelórum psallam ti-
bi, Deus meus. R. Adorábo
ad templum sanctum tuum,
& confitébor nómini tuo.

Ad Nonam, Antiphona.

Angeli, Archángeli.

Capitulum. Apoc. 12. b

F Actum est prælium ma-
gnum in cælo: Michael
& Angeli ejus præliabántur
cum draconé; & draco pu-
gnábat & Angeli ejus: &
non prævaluérunt, neque
locus invéntus est eórum ám-
plius in cælo.

R. br. In conspéctu Angeló-
rum * Psallam tibi, Deus
meus. In conspéctu. Ÿ. Ado-
rábo ad templum sanctum
tuum, & confitébor nómini
tuo. Psallam. Glória Patri. In.

P 4 Ÿ. Ado-

℣. Adoráte Deum.

℟. Omnes Angeli ejus.

In ii. Vesperis, omnia ut in primis, & loco ultimi. Psal.
Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti. 131.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.
Princeps gloriosíssime, Michael Archángele, esto memor nostri: hic & ubique semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúja, allelúja.

Oratio ut supra.

Deinde fit commem. S. Hieronymi, ut infra.

DIE XXX. SEPTEMBRIS.

In festo S. Hieronymi Presbyteri, Conf. & Ecclesia Doctores. Duplex.

Ad Magnificat in utrisque Vesp. Añã. O Doctor.

Oratio.

DEus, qui Ecclesiæ tuæ in exponendis Sacris Scriptúris beátum Hierónymum Confessórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es: præsta quæsumus: ut ejus suffragáribus méritis, quod ore simul & ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In primo Noctur. Lect. Sapientiam ómnium antiquórum, ut in Communi Doctor. lxx.

In ii. Nocturno, Lectio iv.

Hierónymus, Eusébil filius, Stridóne in Dalmátia Constantio Imperatóre natus, Romæ adoléscentis est baptizátus, & in liberalibus disciplínis a Donáto & áliis viris doctíssimis eruditus. Tum discéndi stúdio Gálliam peragrávit, ubi pios áliquot, & in divínis Litteris eruditos viros cóluit, multósque sacros Libros sua manu descripsit. Mox se in Græciam cónferens, philosophía & eloquentia instrúctus summórum Theologórum consuetúdine floruit: in primis vero Gregório Nazianzénio Constantínopoli óperam dedit: quo Doctóre se sacras Litteras didicisse profitétur. Tum religiónis caussa visit Christi Dómini incunábula, totámque lustrávit Palæstínam, quam peregrinátionem adhibitis Hebræórum eruditíssimis, ad Sacræ Scriptúre intelligentiam sibi multum profuísse testátur.

℟. Honéstum fecit. lxx.

Lectio v.

DEinde secéssit in vastam Syriæ solitúdinem: ubi quadriénnum in lectióne Divinórum librórum, cælestisque beatitúdinis contemplatióne consúmpsit, assídua se abstinentia, vi lacrymárum, & cóporis afflictatióne discrucians. Présbyter a Paulino Epísopo Antiochiæ factus, Romam de controversiis quorúmdam Episcopórum cum Paulino & Epiphánio

ad

ad Dámasum Pontificem profectus, ejus ecclesiasticis epistolis scribendis adiutor fuit. Verum cum pristinae solitudinis desiderio teneretur, in Palaestinam reversus, Bethlehemi ad Christi Domini praesepe, in Monasterio, quod a Paula Romana extructum erat, caelestem quamdam vitae rationem instituit; & quamquam varie morbis doloribusque tentaretur, tamen corporis incommoda pils laboribus, & perpetua lectione ac scriptione superabat.

℣. Amavit eum. lxx.

Lectionis vi.

TAmquam ad oraculum ex omnibus Orbis terrae partibus ad ipsum divinae Scripturae quaestiones explicandas referebantur. Illum Dámasus Pontifex, illum Sanctus Augustinus de locis Scripturae difficillimis saepe consuluit, propter ejus singularem doctrinam, & linguae non solum Latinae & Graecae, sed Hebraicae etiam & Chaldaicae intelligentiam, & quod omnes pene Scriptores, ejusdem Augustini testimonio, legerat. Haereticos acerrimis scriptis exagitavit, piorum & Catholicorum patrocinium semper suscepit. Vetus Testamentum ex Hebraeo convertit: novum jussu Dámasi. Graecae fidei reddidit, magna etiam ex parte explicavit. Multa praeterea Latine reddidit scripta doctorum virorum, & ipse aliis proprii in-

genii monumentis Christianam disciplinam illustravit. Qui ad summam senectutem perveniens sanctitate & doctrina illustris, Honorio Imperatore migravit in caelum. Cujus corpus ad Bethlehem sepultum, postea Romae in Basilicam Sanctae Mariae ad Praesepe translatum est.

℣. Iste homo perfecit. lxx.

In tertio Nocturno.

Lectionis sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectionis vii.

Cap. 5. b

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presb.

Lib. 1. Comment. in cap. 5.

Matthaei.

SAL appellantur Apostoli & Doctores; quia per illos universum hominum conditur genus. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Si Doctor erraverit, a quo alio Doctore emendabitur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Exemplum de agricultura sumptum est. Sal etenim sicut in ciborum condimentum, & ad siccandas carnes necessarium est, ita alium usum non habet. Certe legimus in Scripturis urbes quasdam ira victorum sale seminatas, ut nullum in ipsis germen oriretur.

℣. Iste est, qui ante. lxx.

P 5

Lo

Lectio viii.

CAveant ergo Doctóres & Epíscopi : & vídeant poténtes poténter torménta sustinére , nihílque esse remédií , sed majórum ruínam ad tártarum dúcere . Vos estis lux mundi . Non potest civitas abscondi supra montem posita : neque accéndunt lucérnam , & ponunt eam sub módio , sed super candelábrum , ut lúceat ómnibus , qui in domo sunt . Docet fidúciám prædicándi , ne Apóstoli abscondántur ob metum , & sint símiles lucérnæ sub módio , sed tota libertáte se prodant , ut quod audiérunt in cubículis , prædicent in rectis . R. In médio. lxxi.

Lectio ix.

Nolíte putáre , quóniam veni sólvere legem aut Prophétas non veni sólvere , sed adimplére . Sive quod de se per álios prophetáta compléverit , sive quod ea , quæ ante propter infirmitátem audiéntium rúdia & imperfécita fuerant , sua prædicatióne compléverint , iram tollens , & vicem taliónis exclúdens & occúltam in mente concupiscéntiam dammans . Donec tránseat cælum & terra . Promittúntur nobis cæli novi & terra nova , quæ factúrus est Dóminus Deus . Si ergo nova creánda sunt , consequénter vétera transitúra . Te Deum laudámus. 15.

In ii. Vesperis fit commemoratio S. Remigii .

FESTA OCTOBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DOMINICA PRIMA
Octobris.

In Solemnitate Sanctissimi Rosarii B. Mariae Virginis. Duplex.

Ad Vesp. Ant. Psal. Capitulum. Hymn. ut in ejus Offic. parvo.
V. Dignáre me laudáre te , Virgo sacráta . R. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat , Antiphona .
Sancta María , succúrre miseris , juva pusillánimes , réfove flébiles , ora pro pópulo , intérvени pro Clero , intercède pro devóto femíneo sexu : sentiant omnes tuum juvámen quicúmque célebrant tuam sanctam solemnitátem.

Oratio .

Deus , cujus Unigénitus per Vitam , Mortem , & Resurrectiόnem suam , nobis salutis atérnæ præmia comparávit ; concede quæsumus ; ut hæc mystéria sanctissimo Beátæ Mariæ Virginis Rosário recolentes , & imitémur quod contémus ; & quod promittunt , assequámur . Per eúmdem Dñm.

Et fit commemoratio Dñice occurr.
Ad Complet. & Horas dici in fine Hymn. dicitur Jesu tibi sit glória , Qui natus es de Virgine , &c.

Ad Maturinum , Invitator.
Sancta María Dei Génitrix Virgo , * Intercède pro nobis .
Hymn. Ant. Psalmi & V. No-
ëur-

*Eunorum ut in Officio paruo
Beata Maria. cxlvi.*

*In i. Noct. Lect. de Paraboli
lis Salomonis. Ego sapientia
hábito. ut in festo B. M. V.
de Mercede cum Responsorii
ibidem positis.*

In ii. Nocturno. Lectio iv.

CUM Albigenſum hæreſis
per Tolofátium regi-
nem impie graſſaretur, atque
áltius in dies radices ágeret,
Sanctus Domínicus, qui nu-
per Prædicatórum Ordinis
fundaménta jécerat, ad eam
convelléndam totus incúbuit.
Id ut præſtáret valídus, au-
xilium Beátæ Virgínis, cujus
dignitas illis erroribus impu-
denſſime petebátur, cuique
datum eſt cunctas hæreſes in-
terimere in univérſo mundo,
enixis précibus implorávit: a
qua (ut memoríæ próditum
eſt) cum mónitus eſſet, ut Ro-
ſárium pópulis prædicáret, ve-
lut ſinguláre advérſus hæreſes,
ac vítia præſídium, mirum
eſt, quanto mentis fervóre,
& quam felici ſuccéſſu injún-
ctum ſibi munus ſit executus.
Eſt autem Roſárium certa
precándi fórmula, qua quin-
decim Angelicarum ſalutatio-
num décadas, oratione Do-
mínica interjécta, diſtingui-
mus, & ad eátum ſingulas
tótidem noſtræ reparatiónis
myſtéria pia meditatióne re-
colimus. Ex eo ergo tém-
pore plus hic orándi modus
mirabíliter per Sanctum Dó-
mínicum promulgári, auge-
rique coepit; quem ejúſdem

inſtitutórem auctórémque fuiſ-
ſe Summi Pontífices, Apo-
ſtólicos Litteris, paſſim affir-
márunť.

R. Sicut cedrus. 327.

Lectio v.

INnumerábiles porro fru-
ctus ex hac tam ſalutári
inſtitutióne in Chriſtiánam
Rempúblicam dimanárunť:
inter quos victória illa mé-
rito numerátur, quam San-
ctíſſimus Pontífex Pius quin-
tus, & ab eo inflammáti
Chriſtiáni Príncipes apud
Echínadas Inſulas de Turcá-
rum Tyránni potentíſſimo
reportárunť. Nam, cum illa
ipſa die ea victória relátá
ſit, qua dié Sanctíſſimi Ro-
ſárii ſodalitátes per univér-
ſum orbem conſuétas ſuppli-
catiónes perágerent, ſtatutáſ-
que preces de more fúnde-
rent; iis précibus haud im-
mérito refértur accépta.
Quod quidem, cum étiam
Gregórius tertiusdecimus te-
ſtátus eſſet, ut pro tam ſin-
gulári beneficio beátæ Vir-
gini ſub appellatione Roſá-
rii perénnes grátiaſ ubique
terrarum haberéntur; in Ec-
cleſiis ómnibus, in quibus
Altáre Roſárii foret, prima
quaque Octóbris Domínica
Officium ritu dúplici majóri
perpétuo celebrándum indi-
xit: aliíque Pontífices Ro-
ſárium recitántibus ejúſdem-
que Roſárii ſodalitátibus In-
dulgentiis penę innúmeras
conceſſére.

R. Quæ eſt iſta. 327.

P 6

Le

Lectio vi.

Nuper vero Clemens undécimus ánimo reputans insignem pariter victoriam anno millésimo septingentésimo décimo sexto in Hungariæ regno a Carolo sexto in Imperatorem Romanorum electo, de innúmeris Turcárum cõpiis relátam, eo die contigisse, quo festum Dedicationis sanctæ Mariæ ad Nives celebraretur, atque eodem ferme tempore, quo Sanctissimi Rosárii confratres publicam, solemnemque supplicationem in Alma Urbe ingenti pópuli concúrso, magnæque religione peragentes, fervidas ad Deum preces pro Turcárum depressiõne funderent, ac poténtem opem Desparæ Virginis in auxilium Christianórum humiliter implorarent: eam ob rem, victoriam illam, nec non liberatam paullo post eorundem Turcárum obsidiõne Corcyrensem Insulam ejúsdem Beatæ Virginis patrocinio piè censuit adscribendam: Quámobrem, ut hujus quoque tam insignis beneficii perénis semper & memoria extáret & grátia, Sanctissimi Rosárii Festum eadem die, eodémque ritu celebrándum ad Ecclesiám univérsum exténdit. Hæc autem omnia Benedictus decimustértius in Breviário Románo novíssime appóni jussit. Sanctíssimam ergo Dei Genitricem cultu hoc eidem gratíssimo júgiter ve-

nerémur, ut quæ tóties Christi fidélibus, Rosárii precibus exorata, terrénos hostes profligare dedit ac pèrtere, inférnos pariter superare concédatur.

R. Ornátam monilibus. 328.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Loquente Jesu ad turbas. ut in festo B. V. M. de Mercede cum R. iis ibidem possit, sed ubi dicitur, Festivitatẽ, dicatur, Solemnitatẽ.

Nona Lectio de Homilia Dominica occurrentis.

Ad Laudes & per Horas, omnia ut in Officio S. Mariæ in Sabbato. cxl.

V. Diffusa est grátia in labiis tuis. *R.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Beata es Mariá, quæ credidisti: perficiẽtur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelu.

Oratio ut supra.

Et sit commem. Dominica occurr.

In ii. Vesp. omnia ut in i.

Ad Magnificat, Antiphona. Beátam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Oratio ut supra.

Et sit commem. Dominica.

DIE I. OCTOBRIS.

In festo S. Remigii Episc. & Conf. Semid. ad libitum.

Si occurrat in Dominica vel in die infra Oct. pro ix. Lectione dicatur, Remigius. infra, & in fine. Te Deum. curz commem. ejusdem in Laud.

Ora.

Oratio . Da , quæsumus. de Communi Conf. Pontif.

In Hymno . Iste Confessor. nuncatur tertius versus.

In i. Noct. Lect. de Scr. occurr.

In ii. Nocturno . Lectio iv.

Remígius , Episcopus Rheménsis, floruit Clodovéo rege Francórum, quem étiam baptizávit , & primus ómnium doctrína & miráculis Francos ad Christi Dómini fidem perdúxit . Ejus oratióne mórtua puélla revíxit . Multos interpretátus est divínæ Scriptúræ libros . Amplius septuaginta annos summa cum laude Rheménssem Ecclesiám administrávit . Cujus vitæ & mortis sanctitátem multa , quæ consecúta sunt , mirácula comprobárunť .

R. Inveni David. lviii.

Lectio v. & vi. Ad Sancti ac Beatissimi Patris. ut in Communi Conf. non Pontif. i. loco.

R. v. Pósuí. R. vi. Iste est.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Homo peregere. ut in Communi Conf. Pontif. lxiv.

Vesp. de seq. cum commem.

S. Remigii si fiat de eo semid.

DIE II. OCTOBRIS.

In festo SS. Angelorum Custodum . Duplex.

Ad Vesper. Añna de Laudib.

Psal. de Dominica . 118. & loco ultim.

Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 122.

Capitulum. Exodi 23. d

Ecce ego mittam Angelum meum , qui præcedat te , & custódiat in via ,

& introducat in locum , quem parávi . Obsérva eum , & audi vocem ejus. *Hymnus.*

Custódes hóminum psállimus Angelos ,
Naturæ fragili quos Pater áddidit
Cæléstis cómites , insidiántibus

Ne succumberet hóstibus .
Nam quod corrúerit próditor ángelus ,
Concéssis mérito pulsus honóribus ,
Ardens invídia , péllere nititur

Quos cælo Deus ádvocat .
Huc custos igitur pèrvigil ádvola .

Avértens patria de tibi crédita
Tam morbos ánimi quam requiêscere

Quidquid non finit incolas .

Sanctæ sit Tríadi laus pia júgiter

Cujus perpétuo númine máchina

Triplex hæc régitur , cujus in ómnia

Regnat glória sæcula .

Amen .

ψ , In conspéctu Angelórum psállam tibi , Deus meus .

R. Adorábo ad templum sanctum tuum , & confitébor nómini tuo .

Ad Magnificat , Antiphona .
Omnes sunt administratórii Spíritus , in ministérium missi propter eos , qui hæreditátem capiunt salútis . *Oratio .*

Deus , qui ineffábili providéntia Sanctos Angelos

los tuos ad nostram custodiam mittere dignáris : largire supplicibus tuis, & eorum semper proteccióne defendi, & æterna societate gaudere. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. S. Remigii, si fiat de eo Semid.

Ad Matutinum, Invicator. Regem Angelórum Dóminum, * Veni e, adorémus.

Hymn. ut supra in Vesperis.

In primo Nocturno, Añs. Dóminus Deus cæli & terre ipse mittet Angelum suum coram te.

Psalms. Dómine Dóminus noster. cum reliq. per ordinem Nocturnorum positus in Festo Dedicationis S. Michaelis, ut supra. 333.

Añs. Deus meus misit Angelum suum, & conclúsit ora leónum, & non nocuerunt mihi.

Añs. Bene ambulétis, & Dóminus sit in itinere vestro, & Angelus ejus comitétur vobiscum.

Ps. Stetit Angelus juxta aram templi ! R. Habens thuribulum áureum in manu sua.

De libro Exodi.

Leitio i.

Cap. 23. d

ECce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, & custodiat in via, & introducat in locum, quem paravi. Obsérva eum, & audi vocem ejus, nec contemnendum putes; quia non dimittet cum peccáveris, & est nomen meum in illo. Quod si audieris vocem ejus, & fé-

ceris ómnia, quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, & affligam affligentes te. Præcedetque te Angelus meus.

R. Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te in ómnibus viis tuis; * In manibus portabunt te, ne umquam offendas ad lapidem pedem tuum. Ps. Millia millium ministrabant ei, & decies millies centena millia assistebant ei. In manibus.

Ex Zacharia Propheta.

Leitio ii.

Cap. i. b.

FActum est verbum Dómini ad Zachariam, filium Barachia, fili Addo, Prophetam, dicens: Vidi per noctem, & ecce vir ascendens super equum rufum, & ipse stabat inter myrteta, quæ erant in profundo: & post eum equi rufi, varii & albi. Et dixi: Quid sunt isti, Dómine mi? & dixit ad me Angelus, cui loquebatur in me. Ego ostendam tibi quid sint hæc. Et respondit vir, qui stabat inter myrteta, & dixit: Isti sunt, quos misit Dóminus, ut perambulent terram. Et responderunt Angelo Dómini, qui stabat inter myrteta, & dixerunt: Perambulavimus terram & ecce omnis terra habitatur & quiescit. *R. Respondit Angelus Dómini & dixit: Dómine exerceuum, * Usquequò tu non miseraberis Jerúsalem, & urbium Juda, quibus iratus es? Ps. Iste enim septuagésimus annus est. Usquequò.*

Le-

Lectio iii.

Cap. 2.

ET levavi oculos meos , & vidi : & ecce vir , & in manu ejus funiculus mensorum . Et dixi : Quo tu vadis ? Et dixit ad me : Ut meritar Jerúsalem , & videam quanta sit latitudo ejus , & quanta longitudo ejus : Et ecce Angelus , qui loquebatur in me , egrediebatur , & Angelus alius egrediebatur in occursum ejus . Et dixit ad eum : Curre , loquere ad puerum istum , dicens : Absque muro habitabitur Jerúsalem prae multitudinem hominum & jumentorum in medio ejus . Et ego ero ei , ait Dominus , murus ignis in circuitu , & in gloria ero in medio ejus .

R. In conspectu Gentium nolite timere : vos enim in cordibus vestris adoráte , & timete Dominum : * Angelus enim ejus vobiscum est .

Y. Stetit Angelus juxta aram templi , habens thuribulum aureum in manu sua . Angelus enim .

Gloria Patri . Angelus .

In secundo Nocturno , Añá .

Cum essem vobiscum , per voluntatem Dei eram , ipsum benedicite , & cantate ei .

Añá . Tollens se Angelus Domini , qui precedebat castra Israel , abiit post eos .

Añá . Immittet Angelus Domini in circuitu timéntium eum , & eripiet eos .

Y. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini .

R. De manu Angeli .

Sermo S. Bernárdi Abbátis ,
In Psalmum Qui habitat .

Lectio iv.

Angelis suis mandavit de te . Mira dignatio , & vere magna dilectio caritátis ! Quis enim ? quibus ? de quo ? quid mandavit ? studiose consideremus , fratres , diligenter commendemus memoríæ hoc tam grande mandatum . Quis enim mandavit ? cujus sunt Angeli ? cujus mandatis obtemperant ? cujus obediunt voluntati ? Nempe Angelis suis mandavit de te , ut custodiant te in omnibus viis tuis . Nec cunctantur , quin etiam in manibus tollant te . Summa ergo majestas mandavit Angelis , & Angelis suis mandavit . Illis utique sublimibus , tam beátis , quam proximis sibi coheréntibus , & vere domésticis mandavit de te . Tu quis es ? Quis est homo , quod memor es ejus , aut filius hominis , quoniam reputas eum ? Quasi vero non sit homo putredo , & filius hominis vermis . Sed quid putas mandavit de te ? ut custodiant te .

R. Vivit ipse Dñs , * Quoniam custodivit me Angelus ejus , & hinc euntem , & ibi commorantem , & inde huc revertentem . Y. Et non permisit me Dominus ancillam suam coinquinari . Quoniam .

Lectio v.

Quam tibi debet hoc verbum inférre reverentiam , afférre devorionem ,

con-

conférre fidúciám : reveréntiam pró præséntia, devotió-
nem pro benevoléntia, fidú-
ciam pro custódia . Caute
ámbla ; ut vidélicet cui ad-
sunt Angeli , sicut eis mandá-
tum est, in ómnibus viis tuis .
In quovis diversório , in quo-
vis ángulo , Angelo tuo reve-
réntiam habe . Tu ne áudeas
illo præsén- te, quod vidén- te
me non audéres . An præsén-
tem esse dúbitas , quem non
vides ? Quid si audíres ? Quid
si tangeres ? Quid si olfáceres ?
Vide , quia non solo visu re-
rum præséntia comprobétur .
R. Angelus Dómini descendit
cum Azaría & sóciis ejus in
fornácem , & excússit flam-
mam ignis de fornáce : * Et
non tétigit eos omníno ignis,
neque contristávit . *ψ.* Bened-
íctus Deus eórum qui misit
Angelum suum , & éruit ser-
vos suos , qui crediderunt in
eum . Et. *Lectio vi.*

IN ipso itaque , fratres ,
affectuóse diligámus An-
gelos ejus , tamquam futúros
aliquándo cohærédes nostros ,
interim vero actóres & tu-
tóres a Patre pósito & præ-
pósito nobis . Quid sub tan-
tis custódibus timeámus ? Nec
superári , nec sedúci , minus
autem sedúcere possunt , qui
custodiunt nos in ómnibus
viis nostris . Fidéles sunt ,
prudéntes sunt , poténtes sunt .
quid trepidámus ? Tantum se-
quámur eos , adhæreámus
eis , & in protectióne Dei
celi commoremur . Quóties

ergo gravíssime cernitur úr-
gere tentátio , & tribulatio
véhemens imminére , Invoca
custódem tuum , ductórem
tuum , adjutórem tuum in op-
portunitátibus , in tribulatió-
ne : incláma eum , & dic :
Dómine salva nos , perimus .
R. In omni tribulatióne eó-
rum non est tribulátus : * Et
Angelus faciei ejus salvávit
eos . *ψ.* In dilectióne sua &
indulgéntia sua ipse redémit
eos , & portávit eos , & ele-
vávít eos cunctis diébus sa-
culi . Et Angelus .

Glória Patri . Et Angelus .

In tertio Nocturno , Añá.
Misit Dóminus Angelum su-
um , qui percússit omnem vi-
rum robústum , & bellató-
rem , & príncipem exércitus
regis Assyriórum .

Añá. Adoráte Dóminum om-
nes Angeli ejus : audívit , &
lætata est Sion .

Añá. Benedícite Dómino om-
nes Angeli ejus , poténtes
virtúte , faciéntes verbum
illius , ad audiéndam vocem
sermónum ejus .

ψ. In conspéctu Angelórum
psallam tibi , Deus meus .

R. Adorábo ad templum san-
ctum tuum , & confitébor
nómini tuo .

Lectio sancti Evangélíi secún-
dum Matthæum .

Lectio vii.

Cap. 18.

IN illo témpore : Accessé-
runt discípuli ad Jesum ,
dicéntes : Quis , putas , ma-
jor est in regno celórum ?
Et réliqua .

Ho-

Homilia S. Hilarii Episcopi.
Comment. in Matth. cap. 18.
post initium.

Non nisi reversos in naturam puerorum introire regnum celorum Dominus docet: idest, per simplicitatem puerilem vicia corporum nostrorum, animæque revocanda. Pueros autem, credentes omnes per audiëntiæ fidem nuncupavit. Hi enim patrem sequuntur, matrem amant, proximo velle malum nesciunt, curam opum negligunt: non insolêscunt, non odêrunt, non mentiuntur, dictis credunt, & quod audiunt, verum habent. Revertendum igitur est ad simplicitatem infantium: quia in ea collocati, speciem humilitatis Dominicæ circumferemus. & Machabæus, & qui cum eo erant, cognoverunt expugnari præsidia: * Cum fletu & lacrymis rogabant Dominum, & omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israel. ¶ Cum pariter prompto animo procederent Jerosolymis, apparuit præcedens eos eques in veste candida. Cum.

Bñ. Quorum festum colimus.

Lectio viii.

Væ huic mundo a scandalis. Humilitas passionis scandalum mundo est. In hoc enim maxime ignorantia detinetur humana, quod sub deformitate crucis, æternæ gloriæ Dominum noluit accipere. Et quid mundo tam

periculosum, quam non recepisse Christum? Ideo vero necesse esse ait venire scandalum, quia ad sacramentum reddendæ nobis æternitatis, omnis in eo passionis humilitas esset explenda. & Tu Domine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia Rege Juda, & interfecisti de castris Sennacherib centum octoginta quinque millia, * Et nunc dominator celorum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timore & tremore magnitudinis brachii tui. ¶ Ut metuant qui cum blasphemia veniunt adversus sanctum populum tuum. Et. Gloria Patri. Et.

Lectio ix.

Videte, ne contemnatis unum de pusillis istis, qui credunt in me. Aptissimum vinculum mutui amoris imposuit, ad eos præcipue, qui vere in Domino credidissent. Pusillorum enim Angeli quotidie Deum vident: quia Filius hominis venit salvare, quæ perditæ sunt. Ergo & Filius hominis salvat, & Deum Angeli vident, & Angeli pusillorum præsumunt fidelium orationibus. Præesse Angelos absoluta auctoritas est. Salvatorum igitur per Christum orationes Angeli quotidie Deo offerunt. Ergo periculose ille contemnitur, cujus desideria ac postulationes ad æternum & invisibilem Deum, ambizioso Angelorum famulatu ac ministerio pervehuntur. Te Deum laudamus. 15.

AD

A D L A U D E S ,

& per Horas, Añs.

Angelis suis Deus mandavit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Psalmus. Dóminus regnavit. *cum reliq.* 16. *Añs.* Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim & Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclamant.

Añs. Angeli eórum semper vident faciém Patris mei, qui est in cælis. *Añs.* Benedictus Deus, qui misit Angelum suum, & eruit servos suos, qui crediderunt in eum.

Añs. Laudáte Deum omnes Angeli ejus, laudáte eum omnes virtútes ejus.

Capitulum. *Exodi* 23. d

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, & custódiant in via, & introducat in locum, quem paravi. Obsérva eum, & audi vocem ejus. *Hymnus.*

Térne Rector sýderum,
Qui, quidquid est, potentia

Magna creásti, nec regis
Minóre providéntia.

Adéstó supplicántium
Tibi reórum coetui,
Lucisque sub crepúsculum
Lucem novam dá méntibus
Tuisque nobis Angelus
Eléctus ad custódiám,
Hic adsit: a contágio
Ut críminum nos prótegat.
Nobis draconis æmuli
Versútias extérminet:
Ne rete frauduléntiæ
Incáuta neccat pectora.

Metum repéllat hóstium
Nostris procul de finibus:
Pacem præcúret civium,
Fugétque pestiléntiam.

Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius,
Et Sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat. Amen.
V. In conspéctu Angelórum
psallam tibi, Deus meus,
R. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Ad Benedictus, Antiphona.
Revérsus est Angelus, qui loquebátur in me, & suscitávit me, quasi virum, qui suscitávit a somno suo.

Oratio ut supra.

Ad Tertiam, Antiphona.
Laudémus Dóminum.
Capit. Ecce ego mittam. *ut sup.*
R. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit.
V. Habens thursibulum aureum in manu sua. Juxta.
Glória Patri. Stetit.
V. Ascéndit fumus aromatum in conspéctu Dómini.
R. De manu Angeli.

Ad Sextam, Añs. Angeli eórum. *Capitul.* *Exod.* 23. d

Nec contemnéndum putas: quia non dimittet cum peccáveris, & est nomen meum in illo.

R. br. Ascéndit fumus aromatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. V. De manu Angeli. In conspéctu.
Glória Patri. Ascéndit.
V. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.
R. Adorábo ad templum san-

sanctum tuum, & confitebor
nómini tuo.

Ad Nonam, Añs. Laudate
Deum. *Capit. Exod. 23. e*

QUOD si audieris vocem
ejus, & feceris ómnia,
quæ loquor, inimicus ero
inimicis tuis, & affligam af-
fligentes te: præcedetque te
Angelus meus.

*R. br. In conspectu Angeló-
rum * Psallam tibi, Deus
meus. In conspectu. V. Ado-
rábo ad templum sanctum
tuum, & confitebor nómini
tuo. Psallam. Glória Patri.
In conspectu. V. Adoráte De-
um. R. Omnes Angeli ejus.*

*In ii. Vesp. Añs de Laud. 354.
Psal. de Dñica. 118. & loco
uit. Psalm. Confitebor tibi
Dómine. 131.*

*Capitulum, Hymnus & V.
ut supra in i. Vesp. 349.*

Ad Magnificat, Antiphona.
Sancti Angeli Custódes no-
stri, defendite nos in præ-
lio, ut non pereámus in tre-
mendo judicio.

Oratio, ut supra.

DIE IV. OCTOBRIS.

In festo S. Francisci Confess.

Duplex. Oratio.

DEUS, qui Ecclesiám tuam
beáti Francisci méritis,
foetu novæ prolis amplificas:
tribue nobis ex ejus imita-
tione terréna despícere, &
cæléstium donórum semper
participatióne gaudere. Per
Dóminum.

*In i. Noctur. Lect. Justus si
morte. ut in Communi Conf.
non Pontif. lxxiv.*

In ii. Nocturno. Lectio iv.

FRANCISCUS, Assisii in Um-
bria natus, patris exém-
plum secutus, a prima ætá-
te mercatúram fecit. Qui
quodam die páuperem, pro
Christi amore-flagitántem pe-
cúniám, cum præter consue-
túdinem repulisset, repén-
te eo facto commóvus, large ei
misericórdiam impertivit: &
ex eo die Deo promissit se né-
mini umquam poscénti elee-
mósynam negatúrum. Cum
vero post in gravem morbum
incidisset; ex eo aliquándo
confirmátus, cœpit ardén-
tius cólere officia charitatís.
Qua in exercitatióne tantum
profécit, ut Evangélicæ per-
fectiós cupíus, quidquid
habéret, paupéribus largiré-
tur. Quod ferens iniquius
pater, eum ad Assisinátém
Episcopum duxit, ut coram
illo bonis céderet patérnis;
qui rejéctis étiam véstibus,
patrî concessit ómnia, illud
subjúgens, sibi in pósterum
majórem facultátem fore di-
céndi: Pater noster, qui es
in cælis.

R. Honéstum fecit. lxxviii.

Lectio v.

CUM autem illud ex E-
vangélio audisset: No-
lite possidére aurum, neque
argéntum, neque pecúniám
in zonis vestris, non peram
in via, neque duas túnicas,
neque calceaménta: sibi eam
régulam servándam propósuit.
Itaque detráctis calceis, &
una conténtus túnica, cum
duobus

duodecim socios adhibuisset, Ordinem Minorum instituit: Quare Romam venit anno salutis millésimo ducentésimo nono, ut sui Ordinis régula ab Apostólica Sede confirmaretur. Quem cum accedentem ad se summus Pontifex Innocéntius tertius rejecisset: quod in somnis postea sibi ille, quem repulerat, collabentem Lateranensem Basilicam suis humeris sustinere visus esset, conquistum accersiri iussit, benignéque accipiens, omnem ejus Institutionum rationem confirmavit. Franciscus igitur dimissis in omnes orbis terræ partes Fratribus ad prædicandum Christi Evangélium, ipse cupiens sibi aliquam dari martyrii occasionem, navigavit in Syriam, ubi a rege Soldano liberalissime tractatus, cum nihil proficeret, rediit in Italiam.

R. Amavit eum. lxxviii.

Lectio vi.

Multis igitur extructis suæ familiæ domiciliis, se in solitudinem montis Alvéni contulit: ubi quadraginta dierum propter honorem sancti Michaélis Archàngeli jejúnio inchoato, festo die exaltationis sanctæ Crucis ei Séraphim Crucifixi effigiem inter alas continens apparuit: qui ejus & manibus & pedibus & lateri vestigia clavórum impréssit: quæ Sanctus Bonaventúra, cum Alexandri quarti Summi Pon-

tificis prædicationi interesset, narraisset Pontificem a se visa esse, litteris commendavit. His insignibus summi in eum Christi amoris, maximam habebat omnium admirationem. Ac biénio post graviter ægrótans, deferri voluit in Ecclesiám Sanctæ Mariæ Angelórum: ut ubi gratiæ spíritum a Deo acciperat, ibi spíritum vitæ redderet. Eo in loco Fratres ad paupertatem, ac patientiam, & sanctæ Romænæ Ecclesiæ fidem servandam cohortatus, Psalmum illum pronuntians: Voce mea ad Dóminum clamavi: in eo versículo: Me expéctant iusti, donec retríbuas mihi: efflavit animam, quarto Nonas Octóbris. Quem miraculis clarum Gregórius nonus Pontifex Máximus in Sanctorum númerum adscripsit.

R. Iste homo perfecit omnia. lxxviii.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. II. d.

In illo tempore: Respondens Jesus dixit: Confiteor tibi Pater, Dómine cæli & terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Ser. 10. de Verbis Domini.

Venite ad me omnes, qui laboratis. Quare enim omnes

omnes laboramus ; nisi quia sumus homines mortales, fragiles, infirmi, lutea vasa portantes, quæ faciunt invicem angustias ? Sed si angustiantur vasa carnis ; dilatentur spatia charitatis. Quid ergo dicit, Venite ad me omnes, qui laboratis, nisi ut non laboretis ? Denique promissio ejus in promptu est, quoniam laborantes vocavit. Quærent forte, qua mercede vocati sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tollite jugum meum super vos, & discite a me, non mundum fabricare, non cuncta visibilia & invisibilia creare, non in ipso mundo mirabilia facere, & mortuos suscitare, sed quoniam mitis sum & humilis corde.

&c. Iste est qui ante. lxxxi.

Lectio v.

Magnus esse vis ? a minimo incipe. Cogitas magnam fabricam construere celsitudinis ? de fundamento prius cogita humilitatis. Et quamtam quisque vult & disponit superimpônere molem ædificii, quanto erit majus ædificium, tanto altius fœdit fundamentum. Et fabrica quidem cum construitur, in supérna consurgit : qui autem fœdit fundamentum, ad ima deprimitur. Ergo & fabrica ante celsitudinem humiliatur, & fastigium post humiliationem erigitur.

&c. Sine lumbi vestri præcincti. lxxxi.

Lectio ix.

Quod est fastigium construendæ fabricæ, quam molimur ? quo perventurum est cacumen ædificii ? Cito dico, usque ad conspectum Dei. Videtis quam excelsum est, quanta res est conspicerre Deum. Qui desiderat, & quod dico, & quod audit, intelligit. Promittitur nobis conspectus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, videntem videre. Nam qui colunt falsos deos, facile illos vident ; sed eos vident, qui oculos habent, & non vident. Nobis autem promittitur visio Dei viventis & videntis.

Te Deum laudamus. 15.

In secundis Vesp. fit commemoratio seq.

DIE V. OCTOBRIS.

Sanctorum Placidi & Sociorum Martyrum.

Oratio.

Deus, qui nos concedis Sanctorum martyrum tuorum Placidi & sociorum ejus, natalitia colere : da nobis in æterna beatitudine de eorum societate gaudere, Per Dominum.

Lectio iii.

Placidus Romæ, Tertullo patre in primis nobili natus, puer Deo oblatus, & sancto Benedicto traditus, tantum ejus disciplina & monasticæ vitæ institutis profecit, ut inter præcipuos illius discipulos numeretur. Ab eo in Siciliam missus, Monasterium

stérium & Ecclesiám in honorem Sancti Joannis Baptiste prope Messanz portum construxit, ubi cum Monachis admirabili sanctitate vixit. Ejus visendi causa cum eo venissent Eutychius & Victorius illius fratres, & Flavia virgo soror, eodem tempore illuc appulit immánis quidam pirata, Manúcha nomine, qui capto Monasterio, cum Plácidum & ceteros nullo modo adducere potuisset ut Christum negarent, ipsum fratresque illius, & sororem crudéliter necari jussit. Cum quibus etiam Donátus, Firmátus Diáconus, Faustus, alisque triginta Monachi, Martyrii agónem feliciter consummarunt, tertio nonas Octobris, anno salutis quingentesimo trigésimo nono.

Te Deum laudamus. 15:

Vespera de S. Brunone.

DIE VI. OCTOBRIS.

In festo S. Brunonis Confessor.

Duplex. Oratio.

Sancti Brunonis Confessoris tui, quaesumus Domine, intercessionibus adjuvemur: ut qui majestatem tuam, graviter delinquendo offendimus, ejus meritis & precibus nostrorum delictorum veniam consequamur. Per Dñm.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Bruno Carthusianae Religionis institutor, Coloniae Agrippinae natus est. Ab ipsis incunabulis specimen fu-

turae sanctitatis praefrens, morum gravitate puerilia illius aetatis, divina favente gratia, declinans adeo excelluit, ut jam inde Monachorum pater, vitaeque anachoreticae futurus instaurator agnosceretur. A parentibus genere ac virtute claris Lutetiam Parisiorum missus, tantum ibi in Philosophiae ac Theologiae studiis profecit, ut Doctoris ac Magistri munus in utraque Facultate sit adeptus: nec multo post, ob egregias ipsius virtutes, Ecclesiae Rhemenfis Canonatu positus.

R. Honestum fecit. lxviii.

Lectio v.

E lapsis aliquot annis, cum sex aliis familiaribus mundo renuntians, Sanctum Hugonem Episcopum Gratianopolitanum adiit. Qui causam eorum adventus cognita, eisdemque intelligens esse, quos eadem nocte, velut septem stellas ad suos pedes corruentes in somnis viderat, montes suae Diocesis asperissimos, quos Carthusianos appellant, illis concessit. Illuc Bruno cum sociis, inso Hugone comitante secedens, cum per aliquot annos eremiticam vitam egisset, ab Urbano secundo, qui ejusdem Brunonis discipulus fuerat, Romam accersitur. Ejus consiliis ac doctrina Pontifex, in tot illis Ecclesiae calamitatibus, per aliquot annos usus est, donec

Bru-

Bruno, recusato Rhegiensi Archiepiscopatu, discedendi facultatem obtinuit.

R. Amavit eum. lxxviii.

Lectio vi.

Igitur solitudinis amore Ieremum quamdam apud Squillacum in Calabria finibus petiit. Quo in loco cum ipsum orantem Rogérius Comes Calabriae inter venandum; latrantibus ad illius speluncam canibus, reperisset, sanctitate viri permotus, illum ac socios fovere & colere impense coepit. Nec liberalitas sine premio fuit. Cum enim idem Rogérius Capuam obsideret, eumque Sergius quidam excubiarum magister prodere statuisset; Bruno adhuc in dicta eremo vivens, in somnis illi omnia apertiens, ab imminenti periculo Comitem liberavit. Tandem virtutibus ac meritis plenus, nec sanctitate minus quam doctrinae fama clarus, obdormivit in Domino, sepultusque est in Monasterio Sancti Stephani ab ipso Rogério constructo, ubi hactenus honorifice colitur.

R. Iste homo. lxxviii.

In tertio Nocturno, Homil. in Evangel. Sint lumbi vestri praecincti. de Communi Conf. non Pontificis. lxxxi.

In ii. Vesp. commem. de seq.

DIE VII. OCTOBRIS.

S. Marci Papa & Confessor.

Añ. Sacerdos & Pontifex.

V. Amavit eum.

Oratio.

EXaudi Domine preces nostras: & interveniente beato Marco Confessore tuo atque Pontifice, indulgentiam nobis tribue placatus & pacem. Per Dñm.

Deinde SS. Martyr. Sergii, Bacchi, Marcelli, & Apuleji. Añ. Istorum est enim.

V. Lætamini. xxxvii.

Oratio.

Sanctorum martyrum tuorum nos, Domine, Sergii, Bacchi, Marcelli, & Apuleji, beata merita prosequantur: & tuo semper faciant amore ferventes. Per.

Lectio iii.

Marcus Romanus, Constantino Magno Imperatore Pontifex, instituit, ut Episcopus Ostiensis, a quo Romanus Pontifex consecratur, pallio uteretur. Duas Romae Basilicas aedificavit, alteram in Urbe, alteram via Ardeatina: quas Constantinus auctas magnis muneribus exornavit. Vixit in Pontificatu menses octo, sepultusque est in cimiterio Balbinæ. Te Deum. 15.

In Laudib. fir commemor. SS. Sergii, &c. Mart. Añ. Vestri capilli.

V. Exultabunt.

Oratio ut supra.

Vesp. de sequenti Festo.

DIE VIII. OCTOBRIS.

In festo S. Birgitta vidua.

Duplex. Oratio.

Domine Deus noster, qui beatae Birgittae per Filium

lium tuum Unigénitum secreta cælestia revelasti : ipsius pia intercessiōe da nobis famulīs tuis , in revelatiōe sempiternæ gloriæ tuæ gaudere lætantes . Per eundem Dñm.

In i. Noct. Lect. de Script. ecc.

In ii. Nocturno, Lectio iv.

Birgitta in Svécia illústribus & piis paréntibus orta , sanctissime vixit . Cum adhuc in útero gestaretur , a naufragio propter eam mater erepta est . Decénis post auditum de passiōe Dñi sermonem , sequenti nocte Jesum in cruce recenti Sanguine perfusum vidit , & de eadem passiōe secum loquentem : quo ex tempore in ejúsdem meditatiōe ita afficiebatur ; ut de ea sine lacrymis cogitare deinceps núnquam posset .

R. Propter veritatem. cix.

Lectio v.

Ulfóni Nericiæ Principi in matrimónium tradita , virum ipsum ad pietátis officia , tum óptimis exémpis , tum efficácibus verbis adhortata est . In filiórum educatiōe piíssima . Paupéribus , & máxime infirmis , domo ad id múnis dicata , inserviebat quam diligentissime , illórum pedes sólita lavare & osculári . Cum autem una cum viro suo rediret Compostella , ubi sancti Jacóbi Apóstoli sepúlchrum visitaverant , & Atrebáti Ulfo graviter ægrotaret ; sanctus Dionysius

Birgitta noctu apparuit , & de maríti salutē , aliisque de rebus quæ futuræ erant , præmónuit .
R. Dilexisti iustitiam. cx.

Lectio vi.

Viro Cisterciénsi Mónacho facto , & paullo post defuncto , Birgitta , audita Christi voce in somnis , actiorem vitæ formam est aggressa . Cui deinde arcana multa fuérunt divinitus revelata . Monastérium Vastanense sub Régula sancti Salvatoris , ab ipso Dño accepta , instituit . Romam Dei jussu venit , ubi plúrimos ad amorem divinum vehementer accendit . Inde Jerosólymam petiit , & iterum Romam : qua ex peregrinatiōe cum in febrim incidisset , gravibus per annum integrum afflícata morbis , cumulata méritis , prænuntiáto mortis die , migravit in cælum . Corpus ejus ad Vastanense Monastérium translátum est , & miraculis illústrem Bonifácus nonus in sanctórum númerum rétulit .

R. Fallax gratia. cx.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Símile est Regnum cælórum thesauro. de Comuni nec Virg. nec Mart. cx.

In ii. Vesp. fit commem. seq.

DIE IX. OCTOBRIS.

In festo SS. Martyr. Dionysii, Rustici, & Eleutherii. Semiduplex.

Oratio.

Deus , qui hodierna die beátum Dionysium mártirem

tyrem tuum atque Pontificem virtute constantiæ in passione roborasti: quique illi ad prædicandum gentibus gloriam tuam, Rusticum & Eleutherium sociare dignatus es: tribue nobis, quæsumus, eorum imitatione, pro amore tuo prospera mundi despiceret, & nulla ejus adversa formidare. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Dionysius Atheniensis, unus ex Areopagitis, iudicibus, vir fuit omni doctrinæ genere instructus. Qui cum adhuc in Gentilitatis errore versaretur, eo die, quo Christus Dominus Cruci affixus est, solem præter naturam defecisse animadvertens, exclamasse traditur: Aut Deus naturæ patitur, aut mundi machina dissolvitur. Sed cum Paulus Apostolus veniens Athenas, & in Areopagum ductus, rationem reddidisset ejus doctrinæ quam prædicabat, affirmans Christum Dominum resurrexisse, & mortuos omnes in vitam redituros esse: cum alii multi, tum ipse Dionysius in Christum credidit.

R. Sancti tui Domine. xlix.

Lectio v.

Itaque & baptizatus est ab Apostolo, & Atheniensium Ecclesiæ præfectus. Qui cum postea Romam venisset, a Clemente Pontifice missus

Pars. Autumnalis.

est in Galliam prædicandi Evangelii causa. Quem Lutetiam usque Parisiorum Rusticus Presbyter & Eleutherius Diaconus persecuti sunt: ubi a Fescenio Præfecto, quod multos ad Christianam Religionem convertisset, ipse cum sociis virgis cæsus est: cumque in prædicatione Christianæ fidei constantissime perseveraret, in craticulam subiecto igne injicitur, multisque præterea suppliciis una cum sociis cruciatur.

R. Verbera carnisficum. l.

Lectio vi.

Sed ea tormentorum genera omnibus forti ac libenti animo perferentibus, Dionysius annum agens supra centesimum, cum reliquis securi percutitur, septimo Idus Octobris. De quo illud memoriarum pròditum est, abscissum suum caput sustulisse, & progressum ad duo millia passuum in manibus gestasse. Libros scripsit admirabiles ac plane cælestes, de divinis nominibus, de cælesti & Ecclesiastica hierarchia, de mystica Theologia, & alios quosdam.

R. Tamquam aurum. l.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii.

Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Attendite a fermento Phariseorum, quod est hypocrisis. Et reliqua.

Q

Ho-

Homilia Venerabilis Bedæ
Presbyteri.

Lib. 4. in Luc. cap. 51.

DE hoc fermento Apóstolus præcipit: Itaque epulémur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ & nequitiæ, sed in ázymis sinceritatis & veritatis. Nam sicut modicum fermentum totam farinæ, cui injicitur, massam corrumpit, universamque mox conspersiónem suo sapore commaculat: sic nimirum simulatio, cujus semel animum imbuerit, tota virtutum sinceritate & veritate fraudabit. Est ergo sensus: Attendite, ne æmulémini simulatores, quia veniet profecto tempus, in quo & vestra virtus ómnibus, & eórum revelétur hypócrisis.

Æ. Propter Testamentum. li.

Lectio viii.

Verum quod sequitur, Quóniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur; non solum in futuro, quando cuncta córdium abscondita proferentur ad lucem, sed & in præsentí tempore potest congruenter accipi: quóniam quæ inter tenebras quondam pressurárum, carcerúmque umbras, vel locúti, vel passi sunt Apóstoli: nunc, clarificáta per orbem Ecclesiá, lectis eórum áctibus públice prædicantur. Ne terreámini ab his, qui occidunt corpus. Si persecutores, Sanctórum, oc-

cis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant, ergo supervácuæ sunt insánia, qui mórtua mártýrum membra feris, avibúsque discerpénda projiciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei quin ea resuscitando vivíficet, obsistere possit.

Æ. Sancti mei. li.

Lectio ix.

Duo autem sunt génera persecutorum: unum palam sæviéntium, áltérum fícte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos muníre atque institúere voléns Salvátor, & supra ab hypócrisi Phariseórum atténdere; & hic a carníficum cæde præcipit non timére; quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulatio duráre. Nonne quinque pásseres véneunt dipéndio? Si minutíssima, inquit, animália, & quæ quólibet per æra ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest: vos, qui ad imáginem facti estis Creatoris, non debétis terréri ab his, qui occidunt corpus; quia qui irratiónable animália gubérnat, ratiónable curáre non désinet.

Te Deum laudámus. 15.

In secundis Vesper. à Capitula de seq. commém. præced.

DIE X. OCTOBRIS.

In festo S. Francisci Borgiæ Confessoris. Semidupl.

In Hymno. Iste Confessor. mutatur tertius Versus.

Ora-

Oratio.

Domine Jesu Christe, vere humilitatis & exemplar, & præmium: quæsumus; ut sicut beatum Franciscum in terræni honoris contemptu imitatore[m] tui gloriosum effecisti; ita nos ejusdem imitationis & gloriæ tribuas esse consortes: Qui vivis & regnas, cum Deo Patre.

Et sis commem. SS. Martyr. Dionysii & Socior.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In ii. Nocturno, Lectio iv.

Franciscus Gandiæ Dux quartus, Joanne Borgia & Joanna Aragonia Ferdinandi Catholici nepte genitus, post puerilem ætatem inter domesticos mira innocentia & pietate transactam, in aula primum Caroli quinti Cæsaris, mox in Catalaniæ administratione admirabilior fuit Christianæ virtutis, & vitæ austerioris exemplis. Ad Granatense sepulcrum Isabellam Imperatricem cum detulisset, in ejus vultu foede commutato, mortalium omnium caducitatem relegens, voto se adstrinxit, rebus omnibus, cum primum liceret, abjectis, regum Regi unice inserviendi. Inde tantum virtutis incrementum fecit, ut inter negotiorum turbas religiosæ perfectionis simillimam imaginem referens, miraculum Principum appellaretur.

3. Honestum fecit. lxxviii.

Lectio v.

Mortua Eleonóra de Castro conjugē, ingressus est Societatem Jesu, ut in ea latēret securius, & præcluderet dignitatibus aditum, interposita voti religionē: dignus, quem & viri principes complures in amplectendo severiori instituto fuerint secuti, & Carolus quintus ipse in abdicando Imperio hortatorem sibi, aut ducem extitisse non diffiteretur. In eo arctioris vitæ studio Franciscus jejuniis, catēnis ferreis, asperissimo cilicio, cruentis longisque verberationibus, somno brevissimo corpus ad extremam usque maciem redēgit: nullis præterea parcens laboribus ad sui victoriam, & ad salutem animarum. Tot itaque instructus virtutibus, a sancto Ignatio primum Generalis Commissarius in Hispaniis, nec multo post Præpositus Generalis tertius a Societate universa, licet invitus, eligitur. Quo in munere Principibus ac summis Pontificibus prudentia, ac morum sanctitate apprime carus, præter complura vel condita, vel aucta ubique domicilia, Socios in regnum Poloniæ, in Insulas Oceani, in Mexicānam & Peruānam provincias invexit: missis quoque in alias regiones Apostolicis viris, qui prædicatione, sudoribus, sanguine, fidem Ca-

Q 2 thō-

tholicam Románam propagarunt.

R. Amávit eum. lxxviii.

Leſſio vi.

DE se ita demisse sentiebat, ut peccatoris nomen sibi proprium faceret. Románam purpuram a summis Pontificibus saepius oblata, invicta humilitatis constantia recusavit. Verrere sordes, emendicare victum ostiatim, agris ministrare in Nosocomiis, mundi ac sui contemptor, in deliciis habuit. Singulis diebus multas continenter horas, frequenter octo, quandoque decem, dabat caelestium contemplationi. Centies quotidie de genu Deum adorabat. Numquam a sacrificando abstinuit; prodebaturque sese divinus, quo astuabat, ardor, ejus vultu Sacram Hostiam offerentis, aut concionantis interdum radiante. Sanctissimum Christi Corpus in Eucharistia latens, ubi asservaretur, instinctu caelesti sentiebat. Cardinali Alexandrino ad conjungendos contra Turcam Christianos Principes Legato comes additus a sancto Pio quinto: arduum iter, fractis jam pene viribus, suscepit ex obedientia: in qua & vitae cursum Romae, ut optaret, feliciter consummavit, anno aetatis suae sexagesimo secundo, salutis vero millesimo quingentesimo septuagesimo secundo. A sancta Teresia,

quae ejus utebatur consiliis, vir sanctus, a Gregorio decimotertio, fidelis minister appellatus. Demum a Clemente decimo, pluribus magnisque claris miraculis, in Sanctorum numerum adscriptus.

R. Iste homo. lxxviii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Ecce nos reliquimus omnia. ut in Communi Abbatum. lxxxvii.

DIE XIII. OCTOBIS.

In festo S. Eduardi Confessor. Semiduplex.

In Hymno. Iste Confessor. mutatur tertius Versus.

Oratio.

DEus, qui beatum regem Eduardum Confessorem tuum aeternitatis gloria coronasti: fac nos, quosumus, ita eum venerari in terris, ut cum eo regnare possimus in caelis. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Leſſio iv.

EDuárdus, cognomento Confessor, nepos sancti Eduardi regis & martiris, Anglo-Saxonum regum ultimus (quem futurum regem Brithuáldo viro sanctissimo in mentis excessu Dominus demonstravit) decennis a Danis Angliam vastantibus quaesitus ad necem, exulare cogitur apud avunculum Normanniae Ducem: ubi in mediis vitiis illacebris talem se exhibuit integri-

tegritate vitæ, morumque innocentia ut omnibus admirationi esset. Eluxit in eo velut mira pietas in Deum, ac res divinas, fuitque ingenio mitissimo, atque ab omni dominandi cupiditate alieno, cujus ea vox fertur: Mille se regno carere, quod sine cæde & sanguine obtineri non possit.

R. Honestum fecit. lxxviii.

Leſſio v.

Extinctis mox tyrannis, qui fratribus suis vitam & regnum eripuerant, revocatur in patriam, ubi summis omnium votis & gratulatione regno potitus, ad hostilium irarum delenda vestigia totum se convertit, a facris exorsus, ac Divorum templis, quorum alia a fundamētis erexit, alia refecit, auxitque redditibus, ac privilegiis, in eam curam potissimum intentus, ut resloresceret collapsa Religio. Ab aula proceribus compulsus ad nuptias, constans est assertio Scriptorum, cum virgine sponsa virginitatem in matrimonio servasse. Tantus in eo fuit in Christum amor & fides, ut illum aliquando inter Missarum sollemnia videre meruerit blando vultu, & divina luce fulgentem. Ob profusam charitatem, orphanorum & egenorum pater passim dicebatur, numquam lætior, quam cum regios thesauros exhausisset in pauperes.

R. Amavit eum. lxxviii.

Leſſio vi.

Prophetæ dono illustris, de Angliæ futuro statu multa cælitus prævidit: & illud in primis memorabile, quod Svéyni Danorum regis in mare demersi mortem, dum Angliam invadendi animo classem conscenderet, eodem quo accidit momento, divinitus intellexit. Joannem Evangelistam mirifice coluit, nihil cuiquam, quod ejus nomine peteretur, negare solitus. Cui olim sub lacerata veste suo nomine stipem roganti, cum nummi deessent, detractum ex digito annulum porrexit, quem Divus non ita multo post Eduardo remisit, una cum nuntio securitæ mortis. Quare rex, indictis pro se precibus, ipso ab Evangelista prædicto die, piissime obiit, Nonis videlicet Januarii, anno salutis millésimo sexagésimo sexto; quem sequenti sæculo, Alexánder Papa tertius miraculis clarum, Sanctorum fastis adscripsit. At ejus memoriam Innocentius undécimus Officio público per universam Ecclesiam eo die celebrari præcepit, quo annis ab obitu sex & triginta translatum ejus corpus, incorruptum, & suavem spirans odorem, repertum est.

R. Iste homo. lxxviii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Sint lumbi vestri. ut in Communi Confess. non Pontificis. lxxx.

In ii. Vesp. & Capitul. de seq. cum commem. praced.

DIE XIV. OCTOBIS.

In festo S. Callisti Papa & Martyr. Semiduplex.

Oratio.

DEus, qui nos conspicias ex nostra infirmitate deficere: ad amorem tuum nos misericorditer per Sanctorum tuorum exempla restauro. Per Dominum.

Deinde fit commemor. sancti Eduardi.

In primo Nocturn. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO IV.

CALLISTUS Romanus, prae fuit Ecclesiae Antonino Heliogabalo Imperatore. Constituit quatuor anni tempora, quibus jejunium, ex Apostolica traditione acceptum, ab omnibus servaretur. Aedificavit Basilicam sanctae Martiae trans Tiberim: & in via Appia vetus coemeterium ampliavit, in quo multi sancti Sacerdotes & martyres sepulti sunt, quod ab eo, Callisti coemeterium appellatur. Sedit annos quinque, mensem unum, dies duodecim. Ordinationibus quinque mense Decembri creavit Presbyteros sexdecim, Diaconos quatuor, Episcopos octo. Martyrio coronatus sub Alexandro Imperatore, illatus est in coemeterium Calepodii via Aurelia, tertio ab Urbe lapide, pridie Idus Octobris.

R. Honestum fecit. xxxii.

LECTIO V. & VI. Triumphalis beati. de Communi unius Martyr.

R. v. Desiderium animarum.

R. vi. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Nihil est operum. ut in Communi unius Martyris. xxxv.

Vesper. de seq. cum commem. praced.

DIE XV. OCTOBIS.

In festo S. Tereſia Virginis, Duplex.

In utrisque Vesperis & Laudibus.

Hymnus.

REgis superni nuntia Domum paternam deseris,
Terris Teresia barbaris Christum datura, aut sanguinem.

Sed te manet suavior Mors, poena poscit dulcior:

Divini amoris cuspide In vulnus icta concides.

O charitatis victima,
Tu corda nostra concrema,
Tibique gentes creditas Averni ab igne libera.
Sit laus Patri cum Filio,
Et Spiritu Paraclito,
Tibique Sancta Trinitas,
Nunc & per omne saeculum.

Amen.

Oratio.

EXaudi nos Deus salutaris noster: ut sicut de beatae Tereſiae Virginis tuae festivitatem gaudemus, ita celestis ejus doctrinae pabulo nutriamur, & pia devotione

nisi

nis erudiámur, afféctu. Per
Dóminum nostrum.

*Et sit commemor. S. Callisti
Papa & Martyr.*

Ad Maturinum.

Hymnus.

Hæc est dies, qua cándi-
dix

Instar columbæ, cælitum

Ad sacra templa spíritus

Se tránstulit Terésia.

Sponsique voces áudit:

Veni soror de vértice

Carméli ad Agni núptias:

Veni ad coronam glóriæ.

Te sponse Jesu Víginum

Beáti adórent órdenes,

Et nuptiáli cántico

Laudent per omne sæculum.

Amen.

*In primo Nocturno, Lektionen
de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Terésia Virgo nata est
Abulæ in Hispânia pa-
réntibus tum genere, tum
pietate præcláris. Ab iis di-
víni timóris lacte educáta,
admirándum futúrá sanctitá-
tis in tenérrima adhuc ætáte
spécimen dedit. Nam cum San-
ctorum mártýrum acta perlé-
geret, ádeo in ejus medi-
tatione sancti Spíritus ignis
exársit, ut domo aufúgiens,
in Africam trajiceret, ut vi-
tam pro glória Jesu Christi,
& animárum salúte profúnde-
ret: A pátruo revocatá, ar-
dens martyrii desidérium ele-
mósynis, aliisque piis opé-
ribus compensávit, júgibus
lácrymis deplórans óptimam

sibi sortem fuisse præréptam.
Mórtua matre, cum a bea-
tíssima Vírgine péteret, ut
se matrem esse monstráret:
pii voti compos effécta est,
semper perinde ac filia pa-
trocinio Deiparæ pérfruens.
Vigésimum ætátis annum a-
gens, ad Moniáles sanctæ Ma-
riæ de Monte Carmélo se
còntulit: ibi per duodeviginti
annos gravíssimis morbis
& váriis tentationibus vexá-
ta, constantíssime méruit in
castris Christiánæ poenitén-
tiæ, nullo refécta pábulo cæ-
léstium earum consolatiónum,
quibus solet étiam in terris
sanctitas abundáre.

B. Propter veritátem. xcviij.

Lectio v.

Angélicis ditáta virtúti-
bus, non modo pró-
priam, sed públicam étiam
salútem sollicita caritate cu-
rávit. Quare severiorem vé-
terum Carmelitárum régu-
lam, Deo afflánte, & Pio
quarto approbánte, primum
mulieribus, deinde viris ob-
servándam propósuit. Effló-
ruit in eo consílio omnípo-
tens miseréntis Dómini be-
nedictio: nam duo super tri-
ginta Monastéria inops Virgo
pótuit ædificáre, ómnibus hu-
mánis destitúta auxíliis, qui-
nimmò adversántibus plerúm-
que sæculi Principibus. In-
fidélium & hæreticórum té-
nebras perpétuis deslébat lá-
crymis, atque ad placándam
divinæ ultiónis iram volun-
tarios proprii córporis cru-

Q 4 ciá-

ciatus Deo pro eorum salutē dicebat. Tanto autem divini amoris incendio cor ejus conflagravit, ut merito viderit Angelum ignito jaculo sibi praeordia transverberantem, & auderit Christum data dextera dicentem sibi: Deinceps ut vera sponsa meum zelabis honorem. Eo consiliante, maxime arduum votum emisit, efficiendi semper quidquid perfectius esse intelligeret. Multa caelestis sapientiae documenta conscripsit, quibus fidelium mentes ad supernae patriae desiderium maxime excitantur.

Æ. Dilexisti justitiam. xcviij.

Lectio vi.

Cum autem assidua ederet exempla virtutum, tam anxio castigandi corporis desiderio aestuabat, ut quamvis secus suaderent morbi, quibus afflictabatur, corpus ciliciis, catenis, urticarum manipulis, aliisque asperissimis flagellis saepe cruciaret, & aliquando inter spinas volutaret, sic Deum alloqui solita: Domine aut pati, aut mori: se semper miserima morte pereuntem existimans, quamdiu a caelesti aeternae vitae fonte abesset. Prophetiae dono excelsit; eamque divinis charismatibus tam liberaliter locupletabat Dominus, ut saepius exclamans peteret, beneficiis in se divinis modum imponi, nec tam celeri oblivio-

ne culparum suarum memoriam aboleri. Intolerabili igitur divini amoris incendio potius, quam vi morbi, Albæ cum decumberet, praenuntiato suae mortis die, Ecclesiasticis Sacramentis munita, alumnos ad pacem, caritatem, & regularem observantiam adhortata, sub columbae specie purissimam animam Deo reddidit, anno nata sexaginta septem, anno millésimo quingentésimo octogésimo secundo, Idibus Octobris, juxta Kalendarium Romani emendationem. Ei morienti adesse visus est inter Angelorum agmina Christus Jesus, & arbor arida cellae proxima statim effloruit. Ejus corpus usque ad hanc diem incorruptum, odorato liquore circumfusum, pia veneratione colitur. Miraculis claudit ante & post obitum, eamque Gregorius decimus quintus in Sanctorum numerum retulit.

Æ. Afferentur. Regi. xcix.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Simile erit regnum caelorum decem Virginitibus. ut in Communi Virginum. ci.

DIE XVII OCTOBRE.

In festo S. Hedvigis Viduae, Regina Polonia. Semidupl.

Oratio.

Deus, qui beatam Hedvigem a saeculi pompa ad humilem tuae crucis sequelam toto corde transire do-

docuisti: concède, ut ejus méritis & exemplo discamus periúras mundi calcáre delicias, & in ampléxu tuæ crucis omnia nobis adversántia superáre: Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Leccio iv.

Hedvigis régiis clara natalibus, innocentia tamen vitæ longe clárior, sanctæ Elisabethæ filia regis Hungariæ matertera, Bertholdi & Agnétis Moraviæ Marchionum filia, ánimí ab ineunte ætate moderatióem protulit: adhuc enim puellula puerilibus abstínuit, & duodénnis Henrico Poloniæ Duci a paréntibus núptui tradita, thálami fide sanctæ servata, prolem inde susceptam in Dei timóre erudit. Ut autem commodius Deo vacáret, ex pari voto & consénsu uránimi ad separatióem thori virum indúxit; quo defuncto, ipsa in Monastério Trebnicénsi, Deo, quem assíduis precibus exoráverat, inspiránte, Cisterciénsiem devóta sumpsit hábitum: in eoque contemplatióni inténta, divinis Officiis & Missarum solénniis a solis ortu ad méridiem usque assídua assistens, antiquum humáni géneris hostem fortis contémpsit.

R. Propter veritatem. cix.

Leccio v.

Sæculi autem commérícia, nisi divína, & animárum salutem attingerent, audire, vel loqui non sustinuit: prudéntia in agéndis sic emscuit, ut neque excéssus esset in modo, nec error in ordine, comis alióquin & mansuéta in próximum. Grandem autem de se triúmphum jejúniis, & vigiliis, vestiúmque asperitáte austéra carnem mácerans, reportávit: hinc sublimióribus florens virtútibus Christiánis, consiliórum gravitáte, animisque candóre & quiete in exímium religiósæ pietátis evásit exemplar: omnibus se ultro subjicere, atque vilióra præ ceteris Moniálibus alácriter múnia subire; paupéribus étiam flexo genu ministráre, leprosorum pedes ablúere & osculári, ipsi familiáre erat, neque illórum úlcera sánie manántia sui victrix abhóruit.

R. Dilexisti justitiam. cx.

Leccio vi.

Mira fuit ejus patientia, animisque constantia, præcipue vero in morte Henrici Ducis Silésiæ sui, quem mäterne diligébat, filii in bello a Tártaris cæsi, enstuit, potius enim grátias Deo, quam filio lácrymas reddidit. Miraculórum denique glória percrebuit: puerum enim demersum, & molendini rotis allisum, &

Q 5 pro-

prorsus attritum, invocata, vitæ restituit, aliaque præstitit, ut rite iis Clemens quartus probatis, Sanctorum numero eam adscripserit, ejusque Festum in Polonia, ubi præcipua veneratione uti Patrona colitur, die decima quinta Octobris celebrari concesserit: quod deinde ut decima septima a tota Ecclesia fieret, Innocentius undecimus ampliavit.

R. Fallax gratia. cx.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Simile erit regnum celorum thesauro. *ut in Communi nec Virginis nec Martyr.* cx.

Vesper. de seq. tantum.

DIE XVIII. OCTOBRIS.

In festo sancti Luca Evangelista. Duplex.

Oratio.

Intervéniat pro nobis, quæsumus Domine, sanctus tuus Lucas Evangelista: quis crucis mortificationem jûgiter in suo corpore, pro tui nominis honore portavit. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectio- nes de Communi Evangelistarum.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi [Presbyteri de Scriptõribus Ecclesiasticis.

Lectio iv.

Lucas medicus Antiochen- sis, ut ejus scripta indicant, Græci sermonis non ignarus, fuit sectator Apostoli Pauli, & omnis pere-

grinationis ejus comes. Scripsit Evangelium, de quo idem Paulus: Missimus, inquit, cum illo fratrem, cujus laus est in Evangelio per omnes Ecclesias. Et ad Colossenses: Salutat vos Lucas medicus carissimus. Et ad Timotheum: Lucas est mecum solus. Aliud quoque edidit volumen egregium, quod titulo, Acta Apostolorum, prænotatur: cujus historia usque ad biennium Romæ commorantis Pauli pervenit, idest, usque ad quartum Nerónis annum. Ex quo intelligimus, in eadem urbe librum esse compositum.

R. Vidi conjunctos. xix.

Lectio v.

Igitur perîodos Pauli & Theclæ, & totam baptizati Leonis fabulam, inter apocryphas Scripturas computamus. Quale enim est, ut individuus comes Apostoli, inter ceteras ejus res, hoc solum ignoraverit? Sed & Tertullianus, vicinus eorum temporum refert, Presbyterum quemdam in Asia amatorem Apostoli Pauli, convictum a Joanne, quod auctor esset libri, & confessum se hoc Pauli amore fecisse, & ob id loco excidisse. Quidam suspicantur, quotiescunque in Epistolis suis Paulus dicit, Juxta Evangelium meum, de Lucæ significare volumine.

R. Beati estis. xix.

Le-

Lectio vi.

Lucam autem non solum ab Apóstolo Paulo didicisse Evangélium, qui cum Dómino in carne non fuerat, sed a ceteris Apóstolis: quod ipse quoque in principio sui volúminis declárat, dicens: Sicut tradiderunt nobis, qui a principio ipsi viderunt, & ministri fuerunt sermónis. Igitur Evangélium, sicut audierat, scripsit. Acta vero Apostolorum, sicut viderat, ipse composuit. Vixit octóginta & quatuor annos, uxórem non habens: sepúltus est Constantinópolis, ad quam urbem vigésimo Constantíni anno ossa ejus cum reliquiis Andréæ Apóstoli translata sunt de Archaja.

R. Isti sunt triumphatóres. xix.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Designávit Dóminus. de Communi Evangelistarum. xx.

In secundis Vesper. fit commemor. seq.

DIE XIX. OCTOBIS.

In festo S. Petri de Alcantara Confessoris. Duplex.

In Hymno. Iste Confessor, mutatur tertius Versus.

Oratio.

DEus, qui beátum Petrum Confessórem tuum admirábilis poeniténtiæ, & altíssimæ contemplationis múnere illustráre dignátus es: da nobis, quæsumus; ut ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facílius cæléstia

capiámus. Per Dóminum nostrum, &c.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Petrus Alcántaræ in Hispânia nobilibus paréntibus natus, a téneris annis futúrz sanctitátis indícia præbuit. Décimo sexto ætátis anno Ordinem Minórum ingressus, se ómnium virtútum exémpplar exhibuit. Tum munus concionatóris ex obediéntia exercens; inúmeros a vitiis ad veram poeniténtiam tradúxit. Primævum sancti Francisci Institutum exactíssime reparáre cúpiens, ope divínæ fretus, & Apóstolica múnitus auctoritate, angustíssimum & paupérrimum coenóbium juxta Pedrósum fundávit: quod vitæ genus aspérrimum ibi feliciter coeptum, per divérsas Hispániæ provincias, usque ad Indias mirífice propagátum fuit. Sanctæ Terésíæ cujus probáverat spíritum, in promovénda Carmelitárum reformatióne adjutor fuit. Ipsa autem a Deo edócti, quod Petri nómine nihil quíquam péteret, quin prótinus exaudirétur ejus précibus se commendáre, & ipsum adhuc vivéntem Sanctum appelláre consuévít.

R. Honéstum fecit. lxxviii.

Lectio v.

Príncipum obséquia, qui ipsum velut oráculum

Q 6 con-

consulébant, summa humili-
râte declinans, Cárolo quin-
to Imperatóri a confessióni-
bus esse recusávit. Pauper-
rátis rigidíssimus custos, una
túnica, qua nulla detérior
esset, conténtus erat. Puri-
tatem ita cóluit, ut a Fra-
tre in extrémó morbo sibi
inserviéntē, nec léviter qui-
dem tangi passus sit. Corpus
suum perpétuis vigíliis, je-
juniis, flagéllis, frígore,
nudité, atque omni génere
asperitátum in servitútem re-
dégit, cum quo pactum inie-
rat, ne ullam in hoc sæculo
ei réquiem præbéret. Chári-
tas Dei & próximi in ejus
corde diffúsa tantum quandó-
que excitábat incéndium, ut
e cellæ angústíis in apértum
campum profilíre, aerisque
refrigério concéptum ardórem
temperáre cogerétur.

R. Amávit eum. lxxviii.

Lectio vi.

GRátia contemplationis ad-
mirábilis in eo fuit,
qua cum assidue spíritus re-
ficerétur, intérdum accidit,
ut ab omni cibo & potu
plúribus diébus abstínuerit.
In áera frequénter sublátus.
miro fulgóre coruscáre visus
est. Rápidos flúvios siccó pe-
de trajécit. Fratres in extré-
ma penúria, cælitus deláta
alimónia cibávit. Báculus ab
ipso terræ defixus, mox in
víridem sicúlneam excrevit.
Cum noctu iter ágeret densa
nive cadénte, dírutam dom-
um sine tectu ingréssus est,

eique nix in áera péndula
pro tecto fuit, ne illíus có-
pia suffocarétur. Dono pro-
phetiæ ac discretiónis spíri-
tum imbútum fuisse, san-
cta Terésia testátur. Dénique
annum agens sexagésimum tér-
tium, hora, qua prædixe-
rat, migrávit ad Dóminum,
mirábilí visióne, Sanctórum-
que præséntia confortátus.
Quem eódem momento in
cælum ferri beáta Terésia
procul distans vidit, cui pó-
stea appárens dixit: O felix
poeniténtia, quæ tantam mi-
hi promérui glóriam! Post
mortem vero plúrimis mirá-
culis cláruit, & a Clemén-
te nono Sanctórum número
adscriptus est.

R. Iste homo. lxx.viii.

*In tertio Nocturno, Homil. in
Evangel. Nolite timere. ut in
Communi Confessoris non Pon-
tificis. lxxxvi.*

*In ii. Vesp. à Capitul. de seq-
cum commem. preced.*

DIE XX. OCTOBRIS.

*In festo Sancti Joannis Cantii
Confess. Duplex.*

Ad primas Vesperas.

Hymnus.

GEntis Polónæ glória,
Clerique splendor nó-
bilis,
Decus Lyczi, & Pátriæ
Pater, Joánnes inclyte.
Legem supérni Núminis
Doces Magíster, & facis:
Nil scire prodest: sédulo
Legem nitámur éxequi.
Apostolórum límina
Pedes viator vístas;

Ad

Ad Pátriam qua téndimus ,
 Gressus, viamque dírige .
 Urbem petis Jerúsalem ,
 Signáta sacro sáanguine
 Christi colis vestígia ,
 Rigásque fusis flétibus .
 Acerba Christi vúlnera
 Hærete nostris córdibus ,
 Ut cogitémus conséqui
 Redemptiónis prétium .
 Te prona mundi máchina
 Clemens adóret Trínitas :
 Et nos novi per grátiam
 Novum canámus cánticum .
 Amen .

Oratio .

DA quæsumus omnipotens
 Deus, ut sancti Joán-
 nis Confessóris exémplo in
 sciéntia Sanctórum proficién-
 tes, atque áliis misericórdiam
 exhibéntes; ejus méritis in-
 dulgéntiam apud te consequá-
 mur . Per Dóminum .

*Deinde commem. S. Patri de
 Alcantara .*

*Ad Martinum .**Hymnus .*

COrpus domas jejúniis ,
 Cædis: cruénto vérbere
 Ut castra pœniténtium
 Miles sequáris innocens .
 Sequámur & nos sédulo
 Gressus Paréntis óptimi ,
 Sequámur, ut licéntiam
 Carnis refrænet spíritus .
 Rigénse bruma próvidum
 Præbes amíctum páuperi ,
 Sitim, famémque egéntium
 Esca, potúque súblevas .
 O qui negásti némini
 Opem rogánti, pátrium
 Regnum tuére, póstulant
 Cives Póloni, & éxteri .

Sit laus Patri, sit Fílio
 Tibíque Sancte Spíritus:
 Preces Joánnis impetrent
 Beáta nobis gáudia .
 Amen .

*In primo Nocturno, Lektionen
 de Scriptura occurrente .*

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Joánnes in Oppido Kenty
 Cracoviénsis Diocécis, a
 quo Cántii cognómen duxit,
 Stanisláo & Anna piis & ho-
 néstis paréntibus natus, mo-
 rum suavitate, innocentia,
 gravitate ab ipsa infántia
 spem fecit máximæ virtútis .
 In Universitáte Cracoviénsi
 Philosophiæ, ac Theologiæ
 primum Audítor, tum per
 omnes Academiæ gradus as-
 cendéndo Proféssor, ac Do-
 ctór sacra quam annis mul-
 tis tradidit, doctrína mentes
 audiéntium non illustrábat
 modo, sed ad omnem pietá-
 tem inflammábat, simul do-
 cens scilicet, & faciéns. Sa-
 cérdos factus nihil de lite-
 rarum stúdio remíttens, stú-
 dium áuxit christiánæ perfe-
 ctiónis . Utque passim offén-
 di Deum máxime dolébat,
 sic eum sibi & pópulo pla-
 cáre obláto quotidie, non
 sine multis lácrymis incruén-
 to sacrificio, satagébat . Il-
 kusiénssem Paróchtam annis
 áliquot egrégie administrá-
 vit, sed animárum percu-
 lo commótos póstea dimísit,
 ac postulánte Academia, ad
 prístinum docéndi officium
 rédiit .

Æ. Honéstum fecit. lxxviii.

Le-

Lectio v.

Quidquid temporis ab studio supererat, partim salutis proximorum, facris præsertim concionibus, curandæ, partim orationi dabat, in qua cælestibus quandoque visionibus, & colloquiis dignatus fertur. Christi vero passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda totas interdum noctes duceret insomnes, ejusque causa melius recordandæ, Hierosolymam peregrinatus sit, ubi & martyrii desiderio flagrans, Turcis ipsis Christum crucifixum prædicare non dubitavit. Quare etiam ad Apostolorum limina pedes, atque viaria onustus sarcina Romam venit, tum ut Sedem Apostolicam, cui maxime addictus fuit, honoraret; tum ut sui (sic enim agebat) purgatorii poenas expõsita illic quotidie peccatorum venia redimeret. Quo itinere a latronibus olim spoliatus, & num quid haberet præterea interrogatus, quum negasset, aureos deinde aliquot suo insutos pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus, qui viri sancti candorem simul, & largitatem admirati, etiam ablatos ultro reddidere. Alienæ famæ ne quis deträheret, descriptis beati Augustini exemplo in pariete versiculis, se atque

alios perpetuo voluit admonitos. Famelicos de suo etiam obsonio satiabat. Nudos autem non emptis modo, sed detractis quoque sibi vestibus, & calceis operiebat, demisso ipse interim usque ad terram pallio, ne domum nudipes redire videretur.

Et Amavit eum. lxxviii.

Lectio vi.

Brevis illi somnus, atque humilis vestis, quæ nuditatem, cibis, qui mortem duntaxat arceret; virginalem pudicitiam, velut liliū inter spinas, aspero cilicio, flagellis, atque jejuniis custodivit. Quin & per annos ante obitum triginta circiter & quinque ab esu carniū perpetuo abstinuit. Tandem dierum juxta, ac meritōrum plenus, quum vicinæ, quam præsensit, morti, se diu diligentēque præparasset, ne quare amplius teneretur, si quid domi supererat, id omnino pauperibus distribuit. Tum Ecclesiæ sacramentis rite munitus dissolvi jam cupiens, & esse cum Christo, pridie Nativitatis ejus, in cælum evolavit miraculis ante & post mortem clarus. Mortuus ad proximam Acedem Ecclesiam sanctæ Annæ delatus est, ibique honorifice sepultus. Auctaque in dies Populi veneratio-

etione ac frequentia, inter primarios Poloniarum, ac Lythuaniarum Patronos religiosissime colitur. Novisque coruscans miraculis a Clemente decimotertio Pontifice Máximo decimoséptimo Kalendas Augusti anno millesimo septingentesimo sexagesimoséptimo solénni ritu Sanctorum Fastis adscriptus est.

R. Iste homo. lxxviii.

In tertio Nocturno, Homilia ut in Communi Confessor. non Pontificis primo loco.

Ad Laudes, Hymnus, ut in primis Vesperis.

Ad secundas Vesperas.

Hymnus.

TE deprecante corporum Lues recedit, improbi Morbi fugantur, pristina Rédeunt salutis munera. Phitisi, febrisque, & úlcere Diram redactos ad necem, Sacratas morti victimas Ejus rapis e faucibus.

Te deprecante tímido Merces abactæ flumine, Tractæ Dei poténtia Sursum fluunt retrógradæ.

Quum tanta possis, sedibus Cæli locatus, poscimus, Respónde votis supplicum Et invocatus subveni.

O una semper Trinitas!
O trina semper Unitas!
Da supplicante Cántio
Æterna nobis præmia.

Amen.

Et sit commemoratio sequens. ac SS. Ursula & Sociarum, ut infra.

DIE XXI. OCTOBRIS.

Sancti Hilarionis Abbatis.

Antiphona. Similábo.

V. Amávit eum. lxxviii.

Oratio. Intercéssio.

Et sit commemor. SS. Ursula & Sociarum in Vesperis & Landibus, Antiphona. Prudentes Virgines aptate vestras lámpades: ecce sponsus venit, exite obviam ei.

V. Adducéntur Regi Virgines post eam.

R. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctarum Virginum & Martyrum tuarum, Ursulæ & sociarum ejus palmas incessabili devotíone venerári: ut quas digna mente non possumus celebráre, humilibus saltem frequentémus obsequiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Lectio ii.

Hilláron ortus Tabathæ in Palastina ex parentibus infidelibus, Alexandriam missus studiorum causa, ibi morum & ingenii laude floruit, ac Jesu Christi suscepta Religione, in fide & charitate mirabiliter profecit. Frequens enim erat in Ecclesia, assiduus in jejuniis & oratione: omnes voluptatum illecebras, & terrenarum rerum cupiditates contemnebat. Cum autem Antonii nomen in Aegypto cele-

celebérrimus esset, ejus videndi studio in solitudinem contendit: apud quem duobus mensibus omnem ejus vitæ rationem didicit. Domum reversus, mortuis parentibus, facultates suas pauperibus dilargitus est: necdum quintumdecimum annum egressus, rediit in solitudinem: ubi extructa exigua casa, quæ vix ipsum caperet, humi cubabat. Nec vero saccum, quo semel amictus est, umquam aut lavit aut mutavit, cum supervacaneum esse diceret, munditias in cilicio querere.

Leſſio iii.

IN Sanctarum Litterarum lectione & meditatione multus erat. Paucas ficus & succum herbarum ad vitum adhibebat: nec illis ante solis occasum vescebatur. Continentia & humilitate fuit incredibili. Quibus aliisque virtutibus varias horribilesque tentationes diaboli superavit, & innumerabiles demones in multis orbis terræ partibus ex hominum corporibus ejecit. Qui octogésimum annum agens, multis ædificatis Monasteriis, & clarus miraculis, in morbum incidit: cujus vi cum extremo pene spiritu conflictaretur, dicebat: Egrédere, quid times? egrédere anima mea, quid dubitas? septuaginta prope annis servisti Chri-

sto, & mortem times? Quibus in verbis spiritum exhalavit.

Te Deum laudamus. 15.

DIE XXV. OCTOBRIS.

Sanctorum Martyrum Chrysanthi & Daria.

Oratio.

BEatorum Martyrum tuorum, Domine, Chrysanthi & Daria, quasumus adsit nobis oratio: ut quos veneramur obsequio, eorum pium jugiter experiamur auxilium. Per Dominum.

Leſſio ii.

CHRYSANTHUS & DARIA conjuges, nobili genere nati, fide etiam clariores, quam Daria, mariti opera cum Baptismo susceperat; Romæ innumerabilem hominum multitudinem, hæc mulierum, ille virorum, ad Christum convertérunt. Quare Celerinus Præfectus comprehensos tradidit Claudio Tribuno, qui iussit a militibus Chrysanthum vinctum cruciatibus torqueri; sed vincula omnia resoluta sunt: mox compedes, in quos conjectus fuerat, confracti.

Leſſio iii.

DEINDE bovis corio inclusum in ardentissimo sole constituunt: tum pedibus ac manibus catena restrictis, in obscurum carcerem detrudent: ubi solutis catenis, clarissima lux locum illustravit. Daria vero in

in lupanar compúlſa , leónis tutelá , dum in oratióne defixa eſt , a contumélia divínitus defénſa eſt . Dénique in arenárium , quæ eſt via Salária , utérque ductus , effóſſa terra , lapídibus óbruti , parem martyrii coronam adépti ſunt .

Te Deum laudámus. 15.

DIE XXVI. OCTOBRIS.

Sancti Evaristi Pape & Martyris.

Oratio. Infirmitatem , de Communi unius Mart.

Leſtio iii.

EVaristus Græcus ex Iudæo patre , Trajáno Imperatóre Pontificátum gessiſit . Qui Ecclesiárum títulos urbis Romæ Presbyteris divisiſit & ordinávit , ut septem Diaconi Episcopum custódirent , dum Evangélicæ prædicatiónis officio fungerétur . Idem constituit ex traditióne Apostólica , ut matrimónium públice celebrétur , & Sacerdotis benedictio adhibeátur . Præfuit Ecclesiæ annos novem , menses tres : Presbyteris decem & septem , Diaconis duóbus , Episcopis quindecim , quater mense Decémbris ordinátis . Martyrio coronátus prope sepúlcrum Príncipis Apostolorum in Vaticanó sepúltus eſt séptimo Kaléndas Novémbris .

Te Deum laudámus. 15.

DIE XXVII. OCTOBRIS.

In Vigilia Apostolorum Simonis & Juda.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem .

Leſtio i.

Cap. 15.

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Ego sum vitis vera , & Pater meus agricola eſt . Et reliqua .

Homilia S. Augustini Episc.

Tract. 80. in Joannem .

Iste locus Evangélicus , fratres , ubi se dicit Dominus vitem , & discipulos suos pálmities , secundum hoc dicit , quod eſt caput Ecclesiæ , nosque membra ejus , mediátor Dei & hóminum homo Christus Jesus . Unius quippe naturæ sunt vitis & pálmities . Propter quod , cum eſſet Deus , cujus naturæ non sumus , factus eſt homo ut in illo eſſet vitis humana natura , cujus & nos hómines pálmities eſſe poſſémus .

Responsoria ut in Feria occurrente .

Leſtio ii.

Quid ergo eſt , Ego sum vitis vera ? Numquid ut ádderet , vera , hoc ad eam vitem rétulit , unde ista similitúdo transláta eſt ? Sic enim dicitur vitis per similitúdinem , non per proprietátem : quemádmódum dicitur ovis , agnus , leo , petra , lapis anguláris , & cétera hujusmodi , quæ magis ipsa sunt vera , ex quibus dicúntur istæ similitúdines , non proprietátes . Sed cum dicit , Ego sum vitis vera : ab illa se útique discérnit , cui dicitur ; Quómodo convérſa es in amaritúdi-

tudinem vitis aliéna ? Nam quo pacto est vitis vera, quæ expectata est ut faceret uvam, fecit autem spinas ?

Lectio iii.

Ego sum, inquit, vitis vera, & Pater meus agricola est. Numquid unum sunt agricola & vitis ? Secundum hoc ergo vitis Christus, secundum quod ait : Pater major me est. Secundum autem id, quod ait : Ego & Pater unum sumus ; & ipse agricola est, nec talis, quales sunt qui extrinsecus operando exhibent ministerium : sed talis, ut det etiam intrinsecus incrementum. Nam neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat ; sed qui incrementum dat, Deus. Sed utique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum : unde ipse & Pater unum sunt : & si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

In Laudibus dicuntur Preces Feriales flexis genibus, ut supra. 55.

Oratio.

Concede, quæsumus omnipotens Deus : ut sicut Apostolorum tuorum Simonis & Judæ gloriósa natalitia prævenimus, sic ad tua beneficia promerenda maiestatem tuam pro nobis ipsi præveniant. Per Dóminum.

Vesper. de sequenti Festo.

DIE XXVIII. OCTOBRIS.

De festo SS. Apostolorum Simonis & Judæ. Duplex.

Oratio.

Deus, qui nos per beátos Apostolos tuos Simonem & Judam ad agnitionem tui nóminis ventre tribuisti : da nobis eórum glóriam sempiternam & proficiendo celebrare, & celebrando proficere. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola Cathólica Beati Judæ Apostoli.

Lectio i.

Judas Jesu Christi servus ; frater autem Jacóbi, his, qui sunt in Deo Patre dilectis, & Christo Jesu conservatis & vocatis : Misericórdia vobis, & pax, & caritas adimpleatur. Carissimi, omnem sollicitudinem faciens scribendi vobis de communi vestra salute, necesse habui scribere vobis : deprecans supercertari semel traditæ Sanctis fidei. Subintroierunt enim quidam homines (qui olim præscripti sunt in hoc iudicium) impii, Dei nostri grátiam transferentes in luxúriam, & solum Dominatorem & Dóminum nostrum Jesum Christum negantes. &c. Ecce ego. vi.

Lectio ii.

Commonere autem vos volo, sciéntes semel omnia, quóniam Jesus populum de terra Egypti salvans, secundo eos, qui non crediderunt, perdidit : angelos vero, qui non servaverunt suum principatum, sed dereliquerunt suum dominium.

micillum , in iudicium magni diei , vinculis æternis sub caligine reservavit . Sicut Sódoma & Gomórrha , & finitimæ civitatés simili modo exornicátæ , & abeúntes post carnem áleram , factæ sunt exéplum , ignis æterni pœnam sustinéntes . Similiter & hi carnem quidem máculant , dominationem autem spernunt , maiestátem autem blasphemant .

R. Tóllite jugum. vi.

Lectio iii.

Cum Michael Archángelus cum diabolo disputans altercarétur de Móysi corpore , non est ausus iudicium inférre blasphemíæ ; sed dixit : Imperet tibi Dóminus . Hi autem , quæcúmque quidem ignórant , blasphemant : quæcúmque autem naturaliter , tamquam muta animália norunt , in his corrumpúntur . Vt illis , quia in via Cain abiérunt : & errore Bálaam mercede effúsi sunt , & in contradiccióne Core perterunt . Hi sunt in épulis suis máculæ , convivántes sine timóre , semetipsos pascéntes , nubes sine aqua , quæ a ventis circumferúntur : arbores autumnáles , infructuósæ , bis mórtuæ , eradicátæ ; fructus feri maris , despumántes suas confusiones ; stódera errántia , quibus procella tenebrárum serváta est in ætérnum .

R. Dum steteritis. vi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Simon Chananeus , qui & Zelotes , & Taddæus , qui & Judas Jacóbi appellátur in Evangélio , unius ex Cathólicis Epístolis scriptor , hic Mesopotámiam , ille Ægyptum Evangélica prædicatióne peragravit . Póstea in Persidem conveniéntes , cum innumerábiles filios Jesu Christo peperissent , fidemque in vastissimis illis regiónibus , & efferátis géntibus disseminássent ; doctrína & miraculis , ac dénique glorióso martyrio , simul sanctíssimum Jesu Christi nomen illustrárun .

R. Vidi conjúctos. viii.

Lectio v. & vi. Scriptum est. *de Communi Apostolorum.*

R. v. Beáti estis. R. vi. Isti sunt triumphatóres.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lectio vii.

Cap. 15. c

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Hæc mando vobis , ut diligátis invicem . Si mundus vos odit , scitote quia me priórem vobis odio hábuit . Et reliqua .

Homilla S. Augustíni Epísc.

Tract. 87. in Joánnem .

IN lectione Evangélica , quæ hanc antecédit , dixerat Dóminus : Non vos me elegístis : sed ego elegi vos , & posui vos , ut eátis , & fructum afferátis . & fructus vester máneat : ut quod .

quodcúmque petieritis Patrem in nómine meo , det vobis . Hic autem dicit , Hæc mando vobis , ut diligatis invicem . Ac per hoc intelligere debémus hunc esse fructum nostrum , de quo ait : Ego vos elégi , ut eatis & fructum afferatis , & fructus vester maneat , & quod adjunxit , ut quodcúmque petieritis Patrem in nómine meo , det vobis . Tunc utique dabit nobis , si diligamus invicem , cum & hoc ipsum ipse dederit nobis , qui nos elégit non habentes fructum , quia non eum nos elegeramus : & posuit nos , ut fructum afferamus , hoc est invicem diligamus .

R. Isti sunt. ix.

Leſſio viii.

Caritas ergo est fructus noster , quam definit Apóstolus , de corde puro , & conscientia bona , & fide non ficta . Mac diligamus invicem , hac diligimus Deum : neque enim vera dilectione diligerémus invicem , nisi diligentes Deum . Diligit enim unusquisque proximum suum tamquam seipsum si diligit Deum : nam si non diligit Deum , non diligit seipsum . In his enim duobus præceptis caritatis tota Lex pendet , & Prophætæ . Hic est fructus noster . De fructu itaque nobis mandans ; Hæc mando , inquit , vobis , ut diligatis

invicem . Unde & Apóstolus Paulus , cum contra opéra carnis commendare fructus spíritus vellet , a capite hoc posuit . Fructus , inquit , spíritus , caritas est : ac deinde cetera , tamquam ex isto capite exorta & religata contexit , quæ sunt gaudium , pax , longanimitas , benignitas , bonitas , fides , mansuetudo , continentia , castitas .

R. Isti sunt viri Sancti. xii.

Leſſio ix.

Quis autem bene gaudet , qui bonum non diligit , unde gaudet ? Quis pacem veram , nisi cum illo potest habere , quem veraciter diligit ? Quis est longanimis in bono opere perseveranter manendo , nisi ferveat diligendo ? Quis est benignus , nisi diligit , cui opitulatur ? Quis bonus , nisi diligendo efficiatur ? Quis salubriter fidelis , nisi ea fide , quæ per dilectionem operatur ? Quis utiliter mansuetus , cui non dilectio moderatur ? Quis ab eo continet , unde turpatur , nisi diligit unde honestatur ? Mérito itaque magister bonus dilectionem sic sæpe commendat , tamquam sola præcipienda sit , sine qua non possunt prodelle cetera bona , & quæ non potest haberi sine ceteris bonis , quibus homo efficitur bonus .

Te Deum laudamus. 15.

DIE

DIE XXXI. OCTOBRIS.

*In Vigilia Omnium
Sanctorum.*

*Tres Lectiones leguntur de
Homilia in Evangel. Descen-
dens Jesus de monte, stetit.
de Comuni plurimor. Mar-
timum. 1.*

*Responsoria de Feria occur-
rente.*

*In Laudibus dicuntur preces
Feriales flexis genibus, ut in
Psalterio. 55.*

Oratio.

Domine Deus noster,
multiplica super nos
gratiam tuam: & quorum
prævenimus gloriosa solém-
nia, tribue subsequi in san-
cta professione lætitiā. Per
Dominum nostrum.

FESTA NOVEMBRIS.

*Prima die non impedita di-
citur Officium Defunctorum.*

DIE

DIE I. NOVEMBRIS.
IN FESTO
OMNIUM SANCTORUM

AD VESPERAS,

Antiphona de Laudibus, 388.

Psalms de Dominica, 118. & loco ult. *Psalms*. Laudate Dóminum omnes gentes. 122.

Capitulum.

Apor. 7.

ECce ego Joánnes, vidi álterum Angelum ascendentem ab ortu solis, habentem signum Dei vivi: & clamávit voce magna quatuor Angelis, quibus datum est nocére terræ & mari, dicens: Nolite nocére terræ & mari, neque arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum.

Hymnus.

PLacáre, Chríste, sérvulis,

Quibus Patris cleméntiam,
Tuæ ad tribunal grátiae
Patróna Virgo póstulat.

Et vos beáta per novem
Distíncta gyros, ágmina,
Antíqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.

Apóstoli cum Vátibus,
Apud sevérum Júdicem,
Veris reórum flétibus
Expóscite indulgéntiam.

Vos purpuráti mártýres,
Vos candidáti præmio
Confessiónis, éxules

Vocáte nos in Pátriam.
Choréa casta Vírginum,
Et quos erémus íncolas
Transmísit astris, cælitum
Locáte nos in sédibus.

Auférte géntem pérfidam

Credéntium de finibus:

Ut unus omnes únicum

Ovíle nos Pastor regat.

Deo Patri sit glória,

Natóque Patris único,

Sancto simul Paráclito,

in sempitérna sæcula.

Amen.

Ÿ. Lætámini in Dómino & exultáte iusti. R. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat, *Antiphona*.

Angeli, Archángeli, Throni;
& Dominatiónes, Principátus,
& Potestátes, Virtútes
cælórum, Chérubim, atque
Séraphim, Patriárchæ, &
Prophétæ, sancti Legis Doctóres,
Apóstoli, omnes Chrísti Mártýres,
sancti Confessóres, Vírgines Dómini,
Anacoritæ, Sanctique omnes,
Intercédite pro nobis.

Oratio.

OMnipotens sempitérne
Deus, qui nos ómnium
Sanctorum tuorum mérita sub
una tribuísti celebritáte venerári:
quæsumus; ut desideratam nobis
tuæ propitiatiónis abundantiam,
multiplicáti intercessóribus largiáris.
Per Dóminum.

Ad Matutinum, *Invitator*.
Regem regum Dñm, veníte,
adorémus: * Quia ipse est
coróna Sanctorum ómnium.

Hymnus ut supra.

In

In primo Nocturno , Ansiph.
Novit Dóminus viam justórum , qui in lege ejus meditantur die ac nocte .

Psalmus 1.

BEátus vir , qui non ábit in consílio impiórum , & in via peccatórum non stetit , * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit ;

Sed in lege Dómini volúntas ejus , * & in lege ejus meditábitur die ac nocte .

Et erit tamquam lignum , quod plantátum est secus decúrsus aquárum , * quod fructum suum dabit in témpore suo .

Et sólium ejus non defluet : * & ómnia , quæcúmque faciet , prosperabúntur .

Non sic ímpli , non sic : * sed tanquam pulvis , quem prójicit ventus a facie terræ .

Ideo non resúrgent ípii in iudicio : * neque peccatóres in concílio justórum .

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * & iter impiórum peribit .

Añs. Novit Dóminus viam justórum , qui in lege ejus meditantur die ac nocte .

Añs. Mirificávit Dóminus Sanctos suos , & exaudivit eos clamántes ad se .

Psalmus 4.

CUm invocárem , exaudivit me Deus iusticiæ meæ : * in tribulatióne dilatasti mihi .

Miserére mei : * & exáudi oratióem meam .

Filii hóminum úsquequo gravi corde ? * ut quid diligitis vanitátem , & quæritis mendácium ?

Et scitote , quóniam mirificávit Dñs Sanctum suum : * Dóminus exáudiet me , cum clamávero ad eum .

Irascimini , & nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris , in cubilibus vestris compungimini .

Sacrificáte sacrificium iusticiæ , & speráte in Dómino : * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedisti lætitiám in corde meo . A fructu fruménti , vini , & ólei sui * multiplicáti sunt .

In pace in idípsum * dormiam & requiéscam .

Quóniam tu , Dómine , singulariter in spe * constituísti me .

Añs. Mirificávit Dóminus Sanctos suos , & exaudivit eos clamántes ad se .

Añs. Admirábile est nomen tuum Dómine , quia glória & honóre coronásti Sanctos tuos , & constituísti eos super ópera mánuum tuárum .

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster , * quam admirábile est nomen tuum in universa terra .

Quóniam eleváta est magnificentia tua * super cælos .

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimicos tuos , * ut destruas inimicum & ultórem .

Quó-

Quóniam vidébo cælos tuos ,
 ópera digitórum tuórum : * lu-
 nam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor
 es ejus ? * aut filius hóminis ,
 quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paullo minus
 ab Angelis, glória & honó-
 re coronásti eum, * & con-
 stituísti eum super ópera má-
 nuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus
 ejus : * oves & boves univér-
 sas, ínsuper & pécora campi.

Vólucres cæli & písces ma-
 ris, * qui perámbulant sé-
 mitas maris.

Dómine Dñs noster, * quam
 admirábile est nomen tuum
 in univérſa terra !

Añ. Admirábile est nomen
 tuum Dómine, quia glória
 & honóre coronásti Sanctos
 tuos, & constituísti eos super
 ópera manuum tuárum.

Ÿ. Latámini in Dómino &
 exultáte justí. *R.* Et gloriá-
 mini omnes recti corde.

Ex libro Apocalypſis beáti
 Joánnis Apóstoli.

Lectio i.

Cap. 4.

ET ecce sedes póſita erat
 in cælo, & supra sedem
 sedens. Et qui sedébat, smi-
 lis erat aspéctui lápidis jáspi-
 dis & sàrdinis : & iris erat
 in circúitu sedis, similis vi-
 sióni smarágdinæ. Et in cir-
 cúitu sedis sedília vigintiquá-
 tuor, & super thronos vi-
 gintiquátuor seniores sedén-
 tes circumamísti vestiméntis
 albis, & in capítibus eórum
 coronæ aureæ. Et de throno

procedébant fúlgura & voces
 & tonítua, & septem lám-
 pades ardéntes ante thronum,
 qui sunt septem spíritus Dei.
 Et in conspéctu sedis tam-
 quam mare vítreum símile
 crystállo, & in médio sedis,
 & in circúitu sedis, quátuor
 animália plena óculis ante &
 retro. Et ánimál primum si-
 mile leóni, & secúndum áni-
 mal símile vítulo, & tértium
 ánimál habens faciém quasi
 hóminis, & quartum ánimál
 símile áquilæ volánti. Et qua-
 tuor animália, singula eórum
 habébant alas senas, & in
 circúitu & intus plena sunt
 óculis : & réquiem non ha-
 bébant die ac nocte, dicén-
 tia : Sanctus, Sanctus, San-
 ctus Dóminus Deus omnípo-
 tens, qui erat, & qui est,
 & qui ventúrus est.

R. Vidi Dóminum sedéntem
 super sólum excélsū & ele-
 vátum, & plena erat omnis
 terra majestáte ejus : * Et
 ea, quæ sub ipso erant, re-
 plébant templum.

Ÿ. Séraphim stabant super
 illud, sex alæ uni, & sex
 alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

Cap. 5.

ET vidi in dextera se-
 déntis supra thronum.
 librum scriptum intus &
 foris, signátum sigillis se-
 ptem. Et vidi Angelum
 fortem prædicántem voce
 magna : Quis est dignus a-
 períre librum, & sólvere
 signacula ejus ? Et nemo
 póterat neque in cælo, ne-
 que

que in terra , neque subtus terram aperire librum , neque prospicere illum . Et ego flebam multum , quoniam nemo dignus inventus est aperire librum , neque videre eum . Et unus de senioribus dixit mihi : Ne flevéris : ecce vicit leo de tribu Juda , radix David , aperire librum , & solvere septem signacula ejus . Et vidi , & ecce in medio throni , & quatuor animalium , & in medio seniorum , Agnum stantem tamquam occisum , habentem cornua septem & oculos septem : qui sunt septem spiritus Dei , missi in omnem terram . Et venit , & accepit de dextera sedentis in throno librum . Et cum aperuisset librum , quatuor animalia , & vigintiquatuor seniores ceciderunt coram Agno , habentes singuli citharas & phialas aureas plenas odoramentorum , quæ sunt orationes Sanctorum .

R. Beata es Virgo Maria , Dei Génitrix , quæ credidisti Dómino : Perfecta sunt in te quæ dicta sunt tibi : ecce exaltata es super choros Angelorum : * Intercède pro nobis ad Dóminum Deum nostrum .

V. Ave Maria , grátia plena : Dóminus tecum . Intercède pro nobis .

Lectio iii.

ET cantabant canticum novum dicentes : Dignus es Dómine accipere li-

brum , & aperire signacula ejus : quoniam occisus es , & redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu , & lingua , & populo , & natione , & fecisti nos Deo nostro regnum , & sacerdotes , & regnabimus super terram . Et vidi , & audiavi vocem Angelorum multorum in circuitu throni , & animalium , & seniorum , & erat numerus eorum millia millium dicentium voce magna : Dignus est Agnus , qui occisus est , accipere virtutem , & divinitatem , & sapientiam , & fortitudinem , & honorem & gloriam , & benedictionem . Et omnem creaturam , quæ in celo est , & super terram , & sub terra , & quæ sunt in mari , & quæ in eo ; omnes audiavi dicentes : Sedenti in throno & Agno , benedictio , & honor & gloria , & potestas in sæcula sæculorum . Et quatuor animalia dicebant : Amen . Et viginti quatuor seniores ceciderunt in facies suas , & adoraverunt viventem in sæcula sæculorum .

R. In conspectu Angelorum psallam tibi , * Et adorabo ad templum sanctum tuum , & confitebor nómini tuo , Dómine .

V. Super misericórdia tua & veritate tua , quoniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum . Et.

Glória Patri . Et.

Pars Autumnalis .

R

In

In secundo Nocturno, Añã.
Dómine, qui operáti sunt
justítiam, habitábunt in ta-
bernáculo tuo, & requié-
scent in monte sancto tuo.

Psalms 14.

Domine, quis habitábit
in tabernáculo tuo? *
aut quis requiescet in monte
sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácu-
la, * & operátur justítiam;

Qui loquitur veritatem in
corde suo, * qui non egit
dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo ma-
lum, * & opprobrium non ac-
cepit adversus próximos suos.

Ad nihilum deductus est in
conspectu ejus malignus: * ti-
méntes autem Dñm glorificat.

Qui jurat próximo suo, &
non decipit: * qui pecúniam
suam non dedit ad usúram,
& múnera super innocentem
non accepit.

Qui facit hæc, * non mo-
vébitur in ætérnum.

Añã. Dómine, qui operáti
sunt justítiam, habitábunt in
tabernáculo tuo, & requié-
scent in monte sancto tuo.

Añã. Hæc est generatio quæ-
réntium Dóminum, quæren-
tium faciém Dei Jacob.

Psalms 23.

Domini est terra & ple-
nitúdo ejus: * orbis
terrarum & univérſi, qui
hábitant in eo.

Quia ipse super mária fun-
davit eum, * & super flúmi-
na præparavit eum.

Quis ascendet in montem

Dómini? * aut quis stabit
in loco sancto ejus?

Innocens manibus & mundo
corde; * qui non accepit in
vano animam suam, nec ju-
ravit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictionem
a Dómino; * & misericór-
diam a Deo salvári suo.

Hæc est generatio quæren-
tium eum: * quærentium fa-
ciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes,
vestras, & elevámini portæ
æternáles: * & introíbit
Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus fortis & potens,
Dóminus potens in prælio.

Attollite portas, principes
vestras, & elevámini portæ
æternáles: * & introíbit Rex
glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus virtútum ipse est
Rex glóriæ.

Añã. Hæc est generatio quæ-
réntium Dóminum, quæren-
tium faciém Dei Jacob.

Añã. Lætámini in Dómino
& exultáte iusti, & gloriá-
mini omnes recti corde.

Psalms 31.

Beati, quorum remissæ
sunt iniquitátes, * &
quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputá-
vit Dóminus peccátum; *
nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tacui, inveteravé-
runt ossa mea, * dum cla-
márem tota die.

Quóniam die ac nocte gravá-
ta est super me manus tua, *
con-

convērtus sum in arū-
mina mea, dum configitur
spina.

Delictum meum cognitum
tibi feci, * & injustitiam
meam non abscondi.

Dixi; Confitebor adversum
me injustitiam meam Dómi-
no; * & tu remisisti impie-
tatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te om-
nis Sanctus * in tempore op-
portuno.

Verūmtamen in dilúvio a-
quarum multarum * ad eum
non approximabunt.

Tu es refúgium meum a
tribulatione, quæ circū-
dedit me: * exultatio mea
erue me a circumdantibus
me.

Intellēctum tibi dabo, &
instruam te in via hac, qua
gradiéris: * firmabo super
te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus &
mulus, * quibus non est in-
tellēctus.

In camo & freno maxillas
eorum constringe: * qui non
approximant ad te.

Multa flagella peccatoris: *
sperantem autem in Dómino
misericórdia circūdabit.

Lætāmini in Dómino, &
exultate iusti, * & gloriāmi-
ni omnes recti corde.

Ant. Lætāmini in Dómino &
exultate iusti, & gloriāmini
omnes recti corde.

Ps. Exultent iusti in conspē-
ctu Dei.

R. Et delectentur in lāti-
tia.

Serm. Venerabilis Bedæ Presb.
Serm. 18. de Sanctis. Lectio iv.

Hodie, dilectissimi, om-
nium Sanctorum sub
una solemnitatis læticia cæ-
lebrānus festivitatem: quo-
rum societate cælum exul-
tat, quorum patrociniis ter-
ra lætatur, triúmphis Ecclé-
sia sancta coronatur: quo-
rum confessio quanto in pas-
sione fortior, tanto est clá-
rior in honore: quia dum
crevit pugna, crevit & pu-
gnantium glória, & marty-
ril triúmphus multisplendi-
dum génere: adornatur:
perque graviora tormēta:
graviora fuere & præmia,
dum Cathólica Mater Ecclé-
sia, quæ per totum orbem
longe latèque diffusa est, in
ipso capite suo Christo Jesu
edocta est, contumelias, cru-
ces, & mortem non timere,
magis magisque roborata,
non resistendo, sed perferen-
do, universis, quos ágmine
inclyto carcer poenalis in-
clúsit, pari & simili calore
virtutis ad gerendum certá-
men glóriam triúmphalem
inspiravit.

R. Præcursor Dómini venit
de quo ipse testatur: * Nul-
lus major inter natos mulie-
rum Joanne Baptista.

Ps. Hic est Prophéta & plus-
quam Prophéta, de quo Sal-
vator ait. Nullus.

Lectio v.

OVere beata mater Ec-
clésia, quam sic honor
divinæ dignationis illúmi-
nat.

R 2

nat, quam vincéntium gloriósus mártýrum sanguis exórat, quam inviolátæ confesiónis cándida índuit Virginitas. Flóribus ejus nec rosæ nec lília defunt. Certent nunc, caríssimi, singuli, ut ad utrósque honóres, amplíssimam accípiant dignitatem, coronas, vel de virginitáte cándidas, vel de passióne purpúreas. In cæléstibus castris pax & ácies habent flores suos; quibus míllites Christi coronántur.

R. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám ságuine suo; * Cálícem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt.

Ÿ. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálícem.

Lectio vi.

DEi enim ineffábilis & imménsa bónitas étiam hoc provídít, ut labórum quidem tempus, & agónis non exténdéret, nec longum fáceret aut ætérnum, sed breve, &, ut ita dicam, momentáneum: ut in hac brevi & exígua víta, agónes essent & labóres; in illa vero, quæ ætérna est, coronæ & præmia meritórum: ut labóres quidem cito finiréntur, meritórum vero præmia sine fine durárent: ut post hujus mundi ténebras visúri essent candidíssimam lucem, & acceptúri majórem passiónum cunctárum acerbitátibus Beatitúdinem,

testánte hoc idem Apóstolo, ubi ait: Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad supervenitúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.

R. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuístis: * Mercédem labóris ergo reddam vobis. Ÿ. Veníte benedícti Patris mei: percípíte regnum. Mercédem.

Glória Patri. Mercédem.

In iii. Noctur. Añs. Timéte Dñm omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum; ecce óculi Dñi super justos, & áures ejus ad preces eórum. *Psalms 33.*

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuétí, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * & exaltémus nomen ejus in Idípsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudivit me, * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestrá non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudivit eum, * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * & erípiet eos.

Gustáte & vidéte, quóniam suavis est Dóminus, * beátus vir, qui sperat in eo.

Ti-

Timéte Dóminum omnes Sancti ejus, * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt, * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam * dñligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo, * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, & fac bonum: * inquire pacem, & perséquare eam.

Oculi Dómini super justos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, & Dóminus exaudivit eos, * & ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribulatio sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes, justórum; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ofsa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima, * & qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas fervórum suórum, & non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Añs. Timéte Dóminum omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum: ecce óculi Dómini super justos, & aures ejus ad preces eórum.

Añs. Dómine spes Sanctórum, & turris fortitúdinis eórum: dedísti hæreditatem timéntibus nomen tuum, & habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.

Psalmus 60.

EXáudi Deus deprecatió-nem meam, * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum: in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudivísti oratió-nem meam; * dedísti hæreditatem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generatió-nis & generatió-nis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei; * misericórdiam & veritatem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Añs. Dómine spes Sanctórum, & turris fortitúdinis

R 3 eó-

eórum , dedísti hæreditatem
timéntibus nomen tuum , &
habitábunt in tabernáculo tuo
in sæcula . *Añã.* Qui diligi-
tis Dóminum , lætámini in
Dómino , & confitémini me-
móriæ sanctitátis ejus .

Psalmus 96.

Dominus regnávit , exúl-
tet terra , * læténtur
insulæ multæ .

Nubes & caligo in circúitu
ejus : * justitia & judicium
corrèctio sedis ejus .

Ignis ante ipsum præcedet , *
& inflammábit in circúitu
inimícos ejus .

Illuxérunt fúlgura ejus orbi
terræ : * vidit , & commóta
est terra :

Montes sicut cera fluxérunt
à fácie Dómini : * à fácie
Dómini omnis terra .

Annuntiavérunt cæli justí-
tiam ejus , * & vidérunt om-
nes pópuli glóriam ejus .

Confundántur omnes , qui
adórant sculptília : * & qui
gloriántur in simulácris suis .

Adoráte eum omnes Angeli
ejus , * audívit & lætáta est
Sion .

Et exultavérunt filiæ Ju-
dæ ; * propter judícia tua
Dómine .

Quóniam tu Dóminus Al-
tíssimus super omnem ter-
ram : * nimis exaltátus es
super omnes deos .

Qui diligitis Dóminum , odí-
te malum : * custódit Dómi-
nus ánimas Sanctórum suó-
rum , de manu peccatóris li-
berábit eos .

Lux orta est justo , * & re-
ctis corde lætítia .

Lætámini justí in Dómino , *
& confitémini memóriæ san-
ctificatiónis ejus .

Añã. Qui diligitis Dóminum ,
lætámini in Dómino , &
confitémini memóriæ sancti-
tátis ejus .

¶ Justí autem in perpétuum
vivent . R. Et apud Dómi-
num est merces eórum .

Lectio sancti Evangelii se-
cúndum Matthæum .

Lectio vii.

Cap. 3.

In illo témpore : Videns
Jesús turbas , ascéndit in
montem , & cum sedísset ,
accessérunt ad eum discipuli
ejus . Et reliqua .

Homília S. Augustíni Episc.
*Lib. 1. de Sermone Domini in
monte , sub initium .*

Si quæritur quid significet
mons , bene intelligitur
significáre majóra præcépta
justitiæ , quia minóra erant
quæ Judæis data sunt . Unus
tamen Deus per Sanctos Pro-
phétas , & fámulos suos , se-
cúndum ordinatíssimam distri-
butionem témporum , dedit
minóra præcépta pópulo ,
quem adhuc timóre alligáre
oportébat , & per filium suum
majóra pópulo , quem caritá-
te jam liberári convénerat .
Cum autem minóra minóri-
bus , majóra majoribus dan-
tur , ab eo dantur , qui so-
lus novit congruéntem suis
tempóribus géneri humano
exhibére medicinam .

R. Sint lumbi vestri præcin-
cti ,

Etī , & lucernæ ardentes in
mánibus vestris : * Et vos sí-
miles homínibus expectánti-
bus dómīnum suum , quando
revertátur a nuptiis .

Ÿ. Vigiláte ergo , quia ne-
scitis , qua hōra Dóminus ve-
ster veniurus sit. Et.

Lectio viii.

NEc mirum est , quod
dantur præcepta majó-
ra propter regnum cælórum ,
& minóra data sunt propter
regnum terrénū , ab eódem
uno Deo , qui fecit cælum
& terram . De hac ergo ju-
stítia , quæ major est , per
Prophétam dicitur : Justítia
tua sicut montes Dei : Et
hoc bene significat , quod ab
uno magístro , solo docéndis
tantis rebus icóneo , docétur
in monte . Sedens autem do-
cet , quod pértinet ad digni-
tatem magisterii . Et accé-
dunt ad eum discípuli ejus ut
audiéndis illius verbis hi es-
sent étiam corpore vicinió-
res , qui præceptis adimplén-
dis , étiam ánimo propinquá-
bant . Et apériens os suum
docébat eos , dicens . Ista cir-
cumlocútio , qua scribitur :
Et apériens os suum , fortássis
ipsa mora comméndat ali-
quánto longiorem futúrum
esse sermónem . Nisi forte
non vacet , quod nunc eum
dictum est aperuisse os suum ,
quod ipse in lege véteri aperí-
re soléret ora Prophetárum .
R. Média nocte clamor fa-
ctus est : * Ecce sponsus ve-
nit , exite óbviā ei .

Ÿ. Prudentes Vírgines aptá-
re vestras lámpades . Ecce.
Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Quid ergo dicit ? Beati
páuperes spírītu , quón-
iam ipsórum est regnum cæ-
lórum . Légimus scriptum de
appetitíone rerum temporá-
lium : Omnia vánitas , &
præsúptio spírītus . Præsúm-
ptio autem spírītus , audá-
ciam & supérbiam significat .
Vulgo étiam magnos spírītus
supérbi habére dicúntur ; &
recte , quandóquidem spírītus
étiam ventus vocátur . Unde
scriptum est : Ignis , grando ,
nix , glácies , spírītus pro-
cellárum . Quis vero ne-
sciat , supérbos inflátos di-
ci , tamquam vento distén-
tos ? Unde est étiam illud
Apóstoli : Sciéntia inflat , cá-
ritas vero ædificat . Quapró-
pter recte hic intelligúntur
páuperes spírītu , humiles
& timéntes Deum , idest ,
non habéntes inflantem spí-
ritum .

Te Deum laudamus. 15.

A D L A U D E S ,

per Horas , Añā.

Vidi turbam magnam ,
quam dinumeráre nemo
póterat , ex ómnibus génti-
bus ; stantes antè thronum .
Psalmus . Dóminus regnávīt
cum reliquis . 16.

Añā. Et omnes Angeli sta-
bant in circúitu throni , &
cecidérunt in conspéctu thro-
ni in fácies suas , & adora-
vérunt Deum .

R 4

An-

Aññ. Redemisti nos Dómine Deus in ságuine tuo ex omni tribu, & lingua, & pópulo & natióne, & fecisti nos Deo nostro regnum.

Aññ. Benedicite Dóminum omnes electi ejus; ágite dies lætitiæ, & confitémini illi.

Aññ. Hymnus ómnibus Sanctis ejus, filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi: glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum.

Apoc. 7.

Ecce ego Joánnes vidi álium Angelum ascendentem ob ortu solis habentem signum Dei vivi, & clamavit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocere terræ & mari, dicens: Nolite nocere terræ & mari, neque arbóribus; quoadúsque signemus servos Dei nostri in fróntibus eórum.

Hymnus.

Salútis æternæ dator
Jesu redemptis súbveni:
Virgo parens cleméntiæ
Dona salútem sérvulis.
Vos Angelórum millia,
Patrúmque coetus, ágmina
Canóra Vatum: vos reis
Precámini indulgéntiam.
Baptísta Christi prævius,
Summisque cæli Cláviger,
Cum céteris Apóstolis
Nexus resólvant críminum.
Cohors triúmphans mártý-
rum,
Almus Sacerdótum Chorus,
Et Virginális cástitas
Nostros reátus ábluant.
Quicúmque in alta síderum

Regnátis aula Príncipes,
Favéte votis súpplicum,
Qui dona cæli flágitant.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio:

Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.
Ÿ. Exultábunt Sancti in gló-
ria. R. Lætábúntur in cubi-
libus suis.

Ad Benedictus, Antiphona.
Te gloriósus Apostolórum
chorus, te Prophetárum lau-
dabilis númerus, te mártý-
rum candidátus laudat exér-
citus, te omnes sancti & ele-
cti, voce confiténtur unáni-
mes, beáta Trínitas, unus
Deus. *Oratio.*

Omnipotens sempitérne
Deus, qui nos ómnium
Sanctorum tuórum mérita sub
una tribuisti celebritáte ve-
nerári: quæsumus, ut deside-
ratam nobis tuæ propitiatió-
nis abundántiam, multipli-
catis intercessóribus largiá-
ris. Per Dóminum.

Ad Terciam, Antiphona.
lit omnes Angeli.

Capitul. Ecce ego Joánnes.
R. breve. Lætámini in Dó-
mino * Et exultáte justí.
Lætámini. Ÿ. Et gloriámini
omnes recti corde. Et.
Glória Patri. Lætámini.
Ÿ. Exúltent justí in conspé-
ctu Dei.

R. Et delecténtur in lætítia.
Ad Sextam, Antiphona.
Redemisti nos.

Capitulum. *Apoc. 7. c.*
Post hæc vidi turbam má-
gnam, quam dinumeráre
ne-

nemo póterat ex ómnibus géntibus, & tribubus, & pópulis, & linguis, stantes ante thronum Dei, in conspéctu Agni, amícti stolis albis, & palmæ in mánibus eórum.

R. brev. Exúltent Iusti * In conspéctu Dei. Exúltent.

V. Et delectémur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exúltent. V. Iusti autem in perpétuum vivent.

R. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, Antiphona. Hymnus ómnibus Sanctis.

Capitulum. Apoc. 7. c. **B**enedíctio, & cláritas, & sapiéntia, & gratiárum áctio, honor, virtus, & fortitúdo Deo nostro, in sæcula sæculórum. Amen.

R. br. Iusti autem * In perpétuum vivent. Iusti.

V. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum.

Glória Patri. Iusti.

V. Exultábunt Sancti in glória. R. Lætábuntur in cubílibus suis.

Ad Vesperas, omnia ut in primis præter ult. Psalmus. Crédidi. 121.

V. Exultábunt Sancti in glória. R. Lætábuntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona. O quam gloriósum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum, quodcúmque ferit.

Oratio ut supra.

Dícto Benedicámus Dómino.

dicuntur Vesperæ Defunctorum, incipiendo ab Antiphona Placébo Dómino. qua insegra dicitur ante & post Psalmum, similiter & alia Antiphona, ad modum Duplícis. Psalm. Diléxi. & reliqua omnia, ut in Vesperis Defunctorum, excepto Psalmo, Lauda ánima mea Dóminum, qui post Pater noster. non dicitur, sed dicitur tantum Oratio. Fidélium Deus ómnium, cum suis Versiculis ut ibidem notatur.

Si primas dies post Festum Omnium Sanctórum fuerit Dominica sit Offic. de ea, ut in Rubricas generalibus, & Offic. Defunctorum transferatur in sequentem Feriam secundam, itaut post Vesperas Dominica dicatur Vesperæ Defunctorum. Matutinum vero post Laudes Feriali secunda qua erit tertia die infra Octav.

DIE II. NOVEMBRIS.

Secunda die infra Octavam Omnium Sanctórum.

In primo Noctur. Lect. de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

De Sermone Venerábilis Beæ Presbyteri.

Ex Sermone 18. de Sanctis.

Lectio iv.

QUam laxo sinu de prælio reverténtes civitas cæléstis excipit, de hoste prostráto trophæa feréntibus occurrít ! Cum triumphántibus viris & féminæ véniunt,

R s quæ

quæ cum sæculo sexum quoque vicērunt, & geminata glória militiæ, virgines cum pueris teneros annos virtutibus transeūntes: sed & cetera fideliū turba aulæ perpetuæ regiā intrābit, qui sinceritatem fidei inconcussus præceptorum cælestium disciplinis, unita pace observaverunt.

R. Præcursor Domini. 387.

Lectio v.

ERgo agite nunc, fratres, aggrediamur iter vitæ, revertamur ad civitatem cælestem, in qua scripti sumus, & cives decreti. Non sumus hospites, sed cives Sanctorum & domestici Dei; etiam illius hæredes, cohæredes autem Christi. Hujus nobis urbis januas aperiet fortitudo, & fiducia latum præbabit ingressum. Consideremus ergo inclytam urbis illius felicitatem, in quantum considerare possibile est: ut enim vere est, comprehendere nullus sermo sufficiet.

R. Isti sunt, qui. 388.

Lectio vi.

DIcitur de ea in quodam loco sic: Quod aufugiet ibi dolor & tristitia & gemitus. Quod hac vita beatus, ubi non est paupertatis metus, non ægritudinis imbecillitas? Nemo lædetur, irascetur nemo: nemo invidet: cupiditas nulla exardescit: nullum ibi desiderium honoris pulsatur, aut potestatis ambitio. Nullus ibi diaboli me-

tus, insidiæ demonum nulla, terror gehennæ procul: mors neque corporis neque animæ erit; sed immortalitatis monere vita jucunda.

R. Sancti mei. 388.

In tercio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 9.

IN illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem: & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 1. & 2.

NEc aliunde omnino incipere oportuit beatitudinem, quam a paupertate spiritus, siquidem perventura est ad summam sapientiam. Initium autem sapientiæ, timor Domini, quoniam & e contrario, initium omnis peccati superbia scribitur. Superbi autem appetunt & diligunt regna terrarum. Beati mites: quoniam ipsi hereditate possidebunt terram. Illam credo terram, de qua in Psalmo dicitur: Spes mea es tu, portio mea in terra viventium. Significat enim quamdam soliditatem & stabilitatem hereditatis perpetuæ, ubi anima per bonum affectum, tamquam loco suo requiescit, sicut corpus in terra; & inde cibo suo alitur, sicut corpus ex terra: ipsa est requies & vita Sanctorum.

etorum. Mites autem sunt, qui cedunt improbitatibus, & non resistent malo, sed vincunt in bono malum.

R. Sint lumbi vestri. 390.

Letitio viii.

BEATI lugentes: quoniam ipsi consolabuntur. Luctus est tristitia de amissione carorum; conversi autem ad Deum, ea, quae in hoc mundo cara amplectebantur, amittunt. Non enim gaudet his rebus, quibus ante gaudebant: & donec fiat in illis amor aeternorum, nonnulla tristitia fauciantur. Consolabuntur ergo Spiritu Sancto, qui maxime propterea Paracletus nominatur, idest, consolator, ut temporalia amittentes, aeterna letitia perfruantur.

R. Media nocte. 391.

Letitio ix.

BEATI qui esuriunt & sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabuntur. Jam istos amatores dicit veri & inconcussi boni. Illos ergo cibo saturabuntur, de quo ipse Dominus dicit: Meus cibus est, ut faciam voluntatem Patris mei, quod est iustitia: & illa aqua, de qua quisquis biberit, ut idem dicit, fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam. Beati misericordes: quoniam ipsorum miseretur Deus. Beatos esse dicit, qui subveniunt miserris: quod eis ita rependitur, ut de miseria liberentur.

Te Deum laudamus. 15.

Post Laudes diei, dicto Benedicamus Domino. absolute, incipit Matutinum Defunctorum ab Invitatorio, cum Psalmo. Venite. & tribus Nocturnis, in quibus duplicantur Antiphona.

Dicitur ix. R. Libera me Domine de morte aeterna.

Ad Laudes similiter duplicantur Ant., & in fine Laudum non dicitur Psalm. De profundis. sed dictio Pater noster. dicuntur Preces, & Oratio. Fidelium. tantum ut supra in Vesperis.

DIE III. NOVEMBRIS.

Tertia die infra Octavam Omnium Sanctorum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

De Sermone Venerabilis Beatae Presbyteri.

Ex Sermone 18. de Sanctis.

Letitio iv.

NULLA erit tunc usquam discordia, sed cuncta consona, cuncta convenientia: quia omnium erit Sanctorum una concordia, pax cuncta & letitia continet. Tranquilla sunt omnia & quiete, jugis splendor, non iste, qui nunc est, sed tanto clarior, quanto felicior: quia civitas, ut legitur, illa non egabit lumine solis, sed Dominus omnipotens illuminabit eam, & lucerna ejus est Agnus. Ibi Sancti fulgebunt ut stellae in perpetuas aeternitates, & sicut splendor firmamenti, qui erudiunt multos.

R. Praecursor Domini. 387.

R 6 Le.

Lectio v.

QUapropter nox ibi nulla, nullæ tenebræ, concursus nubium nullus, nec frigoris aut ardoris asperitas ulla: sed talis quædam erit rerum temperies, qualem nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, nisi illorum, qui ea perfrui digni inveniuntur, quorum nomina scripta sunt in libro vitæ, qui & laverunt stolas suas in sanguine Agni, & sunt ante sedem Dei, serviuntque ei die ac nocte. Non est senectus ibi, nec senectutis miseria, dum omnes occurrunt in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi.

℟. Isti sunt, qui viventes. 388.

Lectio vi.

Verum super hæc omnia est, confociari Angelorum & Archangelorum coetibus, Thronis etiam & Dominationibus, Principatibus & Potestatibus, omniumque cælestium supernarum Virtutum contuberniis perfrui, & intueri agmina Sanctorum splendidius sideribus micantia, Patriarcharum fide fulgentia, Prophetarum spe lætancia, Apostolorum in duodecim tribubus Israel orbem judicantia, martyrum purpureis victoriæ coronis lucantia, Virginum quoque choros candentia sæta gestantes inspicere.

℟. Sancti mei, qui in carne positi. 388.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 5.

IN illo tempore: Videns Iesus turbas, ascendit in montem, & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episc. Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 2. & 3.

Beatissimo mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterioribus oculis querunt, cum corde videatur, sicut alibi scriptum est: Et in simplicitate cordis querite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemadmodum lumen hoc videri non potest, nisi oculis mundis; ita nec Deus videtur, nisi mundum sit illud, quo videri potest. Beati pacifici, quoniam ipsi filii Dei vocabuntur. In pace perfectio est, ubi nihil repugnat: & ideo filii Dei pacifici: quoniam nihil in his resistit Deo, & utique filii similitudinem patris habere debent. ℟. Sint lumbi. 390.

Lectio viii.

Pacifici autem in semet ipsis sunt, qui omnes animi sui motus componentes, & subjicientes rationi, id est, menti & spiritui, carnalisque concupiscentias habentes edomitas, sunt regnum Dei. In quo ita sunt ordinata omnia, ut id, quod est

est in homine præcipuum & excellens, hoc imperet ceteris non reluctantibus, quæ sunt nobis, bestiisque communia: atque id ipsum, quod excellit in homine, id est, mens & ratio, subjiciatur potiori quod est ipsa veritas, unigenitus Filius Dei. Neque enim imperare inferioribus potest, nisi superiori se ipse subjiciat. Et hæc pax, quæ datur in terra hominibus bonæ voluntatis, hæc vita consummati perfectique sapientis.

M. Média nocte. 391.

Lectio ix.

DE hujusmodi regno pacatissimo & ordinatissimo missus est foras princeps hujus sæculi, qui perversis inordinatissime dominatur. Hac pace intrinsecus constituta atque firmata, quascumque persecutiones ille, qui foras missus est, forsintecus concitavit, auget gloriam, quæ secundum Deum est; non aliquid in illo ædificio labefactans, sed deficientibus machinis suis innotescere faciens, quanta firmitas intus extructa sit, ideo sequitur: Beati qui persecutionem patientur propter justitiam: quoniam ipsorum est regnum cælorum.

Te Deum laudamus. 15.

Vespera de seq. cum commem. ut infra.

DIE IV. NOVEMBRIS.

In festo S. Caroli Episcopi & Confessor. Duplex.

Oratio.

ECclésiā tuā, Domine, sancti Caroli Confessoris tui atque Pontificis continua protectione custodi: ut sicut illum pastoralis sollicitudo gloriosum reddidit; ita nos ejus intercessio in tuo semper faciat amore ferventes. Per Dominum.

Deinde fit commem. Oct.

Postea SS. Mart. Vitalis & Agricola, Añā. Istorum est. V. Læramini.

Oratio.

Praesta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui Sanctorum martyrum tuorum Vitalis & Agricolæ solēnnia colimus, eorum apud te intercessionibus adjuvemur. Per Dominum.

In i. Noct. Lect. de Scr. occurr.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

CAROLUS, Mediolani nobili Borromæorum familia natus, quanta futurus esset sanctitate conspicuus, divina lux super parientis matris cubiculum noctu coruscans præsignavit. A pueritia clericali militiæ adscriptus, Abbatia postmodum insignitus, patrem admovuit, ne redditus in rem familiarem converterentur: quorum ipse nactus administrationem, quidquid supererat, expendebat in pauperes. Adolēscens liberalibus disciplinis Papæ operam dedit. Castitatem adeo coluit, ut impudicas etiam mulieres ad labefactandam ejus

ejus pudicitiam pluries immis-
sas, invicta constantia fugaverit. Vigésimum tertium
ætatis annum agens, a Pio
quarto ejus avunculo in sa-
crum Cardinálium Collégium
cooptatus, insigni pietatis
ac virtutum ómnium splen-
dore præluxit. Mox ab eó-
dem Mediolanénsis Archiepí-
scopus creatus in eo plúri-
mam óperam adhibuit, ut
juxta Sacrosánctum Tridenti-
num Concílium, quod ejus
potíssimum sollicitúdine jam
tum fúerat absolutum, Ec-
clesíam sibi commissam com-
póneret; atque, ut depravá-
tos plebis suæ mores refor-
máret, præter iterátam sæ-
pius Synodórum celebratió-
nem, seípsum exímia sancti-
tatis præbuit exémplos. In
profligándis hæreticis e párti-
bus Rhætórum & Helveti-
orum, quórum plúrimos ad
Christiánam fidem convertit,
máxime laborávit.

Æ. Inveni David. lviii.

Lectio v.

Hujus viri caritas præ-
cipue enituit, cum U-
ritano. Principátu vendito,
prætium univérsum ad qua-
draginta aureórum míllia una
die in páuperes erogávit.
Nec minóre pietáte, viginti
míllia, quæ sibi fúerant le-
gata, distribuit. Ecclesiásti-
cos provéntus, quibus ab
avunculo copióse fúerat cu-
mulátus, dimísit, normúllis
reténtis, quibus ad próprios
usus & egenórum necessitates

utebátur. Quo témpore po-
stis Medioláni grassabátur,
domésticam supelléctilem, ne
relicto sibi lectulo, in eó-
dem aléndos contulit, super
nuda in pósterum tábula de-
cumbens: eoque morbo la-
borántes sédulo invísens,
patérno reficiébat afféctu, &
Ecclesiæ Sacraménta próprios
ipse manibus adminístrans,
mirum in modum solabátur:
humíllimis interim précibus
reconciliáor accédens, pú-
blica supplicatióne indícta,
funè sibi ad collum alligato,
nudis pédibus étiam offendí-
culo cruentátis, crucem bá-
julans, semetípsum pro pec-
cátis pópuli hóstiam offerens,
divinam indignatióem aver-
tere satagébat. Ecclesiásticæ
libertátis fuit acérrimus pro-
pugnátor. Disciplinæ vero
restituéndæ sollicitus, a se-
ditiósis, dum oratióni insí-
steret, torménti béllici la-
xata rota, ígneo glóbulo
percússus, divína virtúte ser-
vátur illæsus.

Æ. Pósuí adjutórium. lix.

Lectio vi.

Abstinentia fuit admirá-
bill: jejunábat sæpí-
sime pane tantum & aqua,
solis quándoque lupínis con-
téntus. Noctúrnis vigiliis,
aspérismo cilícia, assíduis
flagéllis corpus domábat.
Humilitátis ac mansuerúdinis
studiosíssimus fuit. Oratió-
nem ac verbi Dei prædica-
tióem, gravíssimis licet cu-
ris occupátus, numquam in-
ter-

termisit. Multas Ecclesias, Monasteria, Collegia ædificavit. Plura scripsit, ad Episcoporum præsertim instructionem utilissima: ejus etiam opera, Parochorum Catechismus prædixit. Demum in solitudinem Varalli montis, ubi sculptis imaginibus Dominiæ passionis mysteria ad vivum representantur, secessit; ibique diebus aliquot voluntaria castigatione asperam, sed Christi dolorum meditationibus suavem vitam ducens, in febrem incidit. Mediolanum reversus, ingravescente morbo, cinere ac cilicio coopertus, & oculis in Crucifixi imaginem defixis, migravit in cælum, ætatis anno quadragésimo séptimo, Domini vero millésimo quingentésimo octogésimo quarto, tertio Nonas Novembris. Quem miraculis clarum Paulus quintus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum rétulit.

Æ. Iste est qui ante. lix.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Homo peregre. ut in Commun. Conf. Pontif. lxi.

Lectio ix.

Vitalis, & Agricola ejus dominus, in persecutione Diocletiani & Maximiani Bononiæ ob Jesu Christi prædicationem comprehensi sunt; cumque Vitalis, quo magis precibus & minis tentaretur ut sententiam mutaret, eo magis se

Christi cultorem ac servum profiteretur, vario tormentorum genere cruciatus, constanter omnia perferens, in oratione spiritum Deo reddidit; Agricola vero, cum ejus supplicium dilatum esset, si forte tormentis servi permotus, Christo vellet renuntiare, ejus exemplo magis confirmatus est. Itaque cruci affixus, Vitali servo consors & socius fuit nobilis martyrii. Eorum corpora ad Judæorum sepulcra cum esset humata, a Sancto Ambrosio inventa, in sacrum celebrumque locum translata sunt.

Te Deum laudamus. 15.

In Laudib. sit commemor. Off.

Postea SS. Vitalis & Agricola mart. Añ. Vestri capilli. V. Exultent.

Oratio ut supra.

In secundis Vesper. sit commemor. Octav.

DIE V. NOVEMBRIS.

Quinta die infra Off. Omnium Sanctorum.

In primo Nocturno, Lect. de Script. occur.

In secundo Nocturno.

De Sermone Venerabilis Beatae Presbyteri.

Ex Serm. 18. de Sanctis.

Lectio iv.

AD hanc igitur operum salutarium delictet nos pervenire palmam. Libenter & prompte, certemus omnes in agone justitiæ, Deo & Christo spectante curramus: & qui sæculo &

mun-

mundo majores esse jam coepimus, cursum nostrum nulla sæculi cupiditate tardemus. Si expeditos, si celeres in operis agone currentes dies nos ultimus invenerit, nusquam Dominus meritis nostris deërit remunerator.

Æ. Præcursor Domini. 387.

Lectio v.

Qui coronam in perfectione purpuream pro passione donabit, ipse in pace vincens pro justitiæ meritis dabit & candidam. Nam nec Abraham, nec Isaac, nec Jacob occisi sunt; & tamen fidei, & justitiæ meritis honorati inter Patriarchas primi esse meruerant: ad quorum congregatur convivium quisquis fidelis & justus & laudabilis invenitur. Memores esse debemus, voluntatem non nostram, sed Dei facere debere: quia qui fecerit ejus voluntatem, manet in æternum, quomodo & ille manet in æternum.

Æ. Isti sunt, qui. 388.

Lectio vi.

Quapropter, carissimi, mente integra, fide firma, virtute robusta, caritate perfecta, parati ad omnem voluntatem Dei sumus, conservantes fortiter dominica mandata, in simplicitate innocentiam, in caritate concordiam, modestiam in humilitate, diligentiam in administratione, vigilantiam in adjuvandis laborantibus,

miseri cordiam in fovendis pauperibus, in defendenda veritate constantiam, in disciplinæ severitate censuram, ne aliquid ad exemplum bonorum factorum desit in nobis. Hæc sunt enim vestigia, quæ nobis Sancti quique revertentes in Patriam reliquerunt, ut illorum semitis inhaerentes sequeremur & gaudia.

Æ. Sancti mei. 388.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 5.

In illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem; & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. 2. de Sermone Domini in monte: cap. 3. & 4.

Itaque in hoc tertio gradu, in quo scientia est, lugetur amissio summi Boni, quia inhaeretur extremis. In quarto autem gradu labor est, ubi vehementer incumbitur, ut sese animus avellat ab eis, quibus pestifera dulcedine innexus est. Hic ergo eluritur & fititur justitia. Et multum necessaria est fortitudo: quia non relinquitur sine dolore, quod cum delectatione retinetur. Quinto autem gradu perseverantibus in labore datur evadendi consilium: quia nisi quis-

quisque adjuvatur a superiore, nullo modo sibi est idoneus, ut sese tantis miserationum implicamentis expediat. Est autem iustum consilium, ut qui se a potentiore adjuvari vult, adjuvet & infirmiores, in quo est ipse potentior. Itaque beati misericordes; quia ipsorum miseretur Deus.

R. Sint lumbi vestri. 390.

Leſſio viii.

Sexto gradu est cordis munditia de bona conscientia bonorum operum, valens ad contemplandum summum illud bonum, quod solo, puro, & sereno intellectu cerni potest. Postrmo est septima ipsa sapientia, idest, contemplatio veritatis, pacificans totum hominem, & suscipiens similitudinem Dei: quæ ita concluditur: Beati pacifici, quoniam ipsi filii Dei vocabuntur. Octava tamquam ad caput redit, quia consummatum perfectumque ostendit & probat. Itaque in prima & in octava nominatum est regnum celorum: Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum celorum: & beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum celorum.

R. Media nocte. 391.

Leſſio ix.

Cum jam dicitur: Quis nos separabit a caritate Christi? Tribulatio, an

angustia, an persecutio, an fames, an nuditas, an periculum, an gladius? Sempiternæ sunt ergo quæ perficiunt: nam octava clarificat, & quod perfectum est, demonstrat, ut per hos gradus perficiantur & ceteri, tamquam à capite rursum exordiens. Videtur ergo mihi etiam septiformis operatio Spiritus Sancti de qua Isaïas loquitur, his gradibus sententissimè congruere. Sed interest ordinis: nam ibi enumeratio ab excellentioribus capit, hic vero ab inferioribus. Ibi namque incipit a sapientia Dei, & desinit ad timorem Dei: sed initium sapientie timor Domini est. Te Deum laudamus. 15.

DIE VI. NOVEMBRIS.

Sexta die infra Oct. Omnium Sanctorum.

In primo Noct. Leſſiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis.
Serm. 2. de Festo Omnium Sanctorum. Leſſio iv.

Quia Sanctorum omnium festivam hodie, dilectissimi, omni quæ dignissimam devotione memoriam celebramus, operæ pretium puto, de communi eorum felicitate, in qua beata jam requie perfruuntur, & futura quam præstolantur, consummatione, adjuvante Spiritu Sancto, sermonem facere caritati vestræ. Fidelis quippe sermo, & omni

ni acceptione dignus; ut quos solémni veneratione prosequimur, étiam símili conversatione sequámur: quos beatísimos prædicámus, ad eórum beatitudinem tota aviditate currámus; quorum delectámur præconiis, sublevémur eórum patrociniis.

R. Præcúrsor Dómini. 387.

Serm. 5. de eodem Festo, circa medium. Lectio v.

AD quid ergo Sanctis laus nostra? ad quid gloriificatio nostra? ad quid nostra hæc ipsa solémnitas? Quo eis terrénos honóres, quos juxta verácem Filii promissionem honorificat Pater cæléstis? Quo eis præconia nostra? Pleni sunt. Prorsus ita est, dilectísimi, bonórum nostrórum Sancti non egent, nec quidquam eis nostra devotione præstatur. Plane quod eórum memóriam venerámur, nostra interest, non ipsórum. Vultis scire, quantum interest nostra? Ego in me (fáteor) ex hac recordatione sentio desidérium véhemens inflammári, & desidérium triplex.

R. Isti sunt, qui. 388.

Lectio vi.

Vulgo dicitur: Quod non videt óculus, cor non dolet. Oculus meus, memória mea: & cogitare de Sanctis, quodámodo eos videre est. Sic nempe portio nostra in terra vivéntium, nec módica sane portio, sí tamen, ut decet,

memóriam affectio comitétur: sic, inquam, conversatio nostra in cælis est. Verúmamen non sic nostra, sicut illórum. Ipsórum enim substantia ibi est, nostra autem desidéria: ipsi per præsentiam, nos per memóriam ibi sumus. *R.* Sancti mei. 388.

In tercio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 5.

IN illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Epíscopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 4.

QUAPRÓPTER sí gradatim tamquam ascendentes numerémus, primus ibi est timor Dei, secúnda pietas, tertia sciéntia, quarta fortitúdo, quintum consílium, sextus intelléctus, séptima sapiéntia. Timor Dei congruit humílibus, de quibus híc dicitur: Beáti páuperes spírítu, quóniam ipsórum est regnum cælórum, idest, non infláti, non supérbi, de quibus Apóstolus dicit: Noli altum sápere, sed time, idest, nolli extólli. Píetas congruit mítibus. Qui enim pie quarit, honorat Sanctam Scriptúram & non reprehéndit, quod nondum intélligit, & propterea non resistit: quod est mitem esse.

se. Unde hic dicitur: Beati mites: quoniam ipsi hereditate possidebunt terram.

℟. Sint lumbi vestri. 390.

Leſſio viii.

Scientia congruit lugentibus, qui jam cognoverunt in Scripturis, quibus malis victi teneantur, quæ tamquam bona & utilia ignorantes appetierunt: de quibus hic dicitur: Beati qui lugent nunc. Fortitudo congruit esuriëntibus & sitiëntibus. Laborant enim desiderantes gaudium de veris bonis, & amorem a terrenis & corporalibus avertere cupientes: de quibus hic dicitur: Beati qui esuriunt & sitiunt justiciam. Consilium congruit misericordiis: hoc enim unum remedium est de tantis malis evadendi: ut dimittamus, sicut nobis dimitti volumus: & adjuvemus, in quo possumus, alios, sicut & nos, in quo non possumus, cupimus adjuvari; de quibus hic dicitur: Beati misericordes: quoniam ipsorum miseretur Deus.

℟. Média nocte. 391.

Leſſio ix.

Intellectus congruit mundis corde, tamquam purgato oculo, quo cerni possit, quod corporeus oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, de quibus hic dicitur: Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. Sapientia congruit pacificis,

in quibus jam ordinata sunt omnia, nullusque motus adversus rationem rebellis est, sed cuncta obtemperant spiritui hominis, cum & ipse obtemperet Deo; de quibus hic dicitur: Beati pacifici. Unum autem præmium, quod est regnum cælorum, pro his gradibus varie nominatum est.

Te Deum laudamus. 15.

DIE VII. NOVEMBRIS.

Septima die infra Octavam

Omnium Sanctorum.

In primo Nocturno, Leſſiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrysostomi

Serm. de Martyribus, quod aut imitandi sunt, aut non laudandi, rom. 3.

Leſſio iv.

Qui Sanctorum merita religioſa caritate miratur, quique Justorum glorias frequenti laude colloquitur, eorum mores sanctos atque justiciam imitetur, quoniam quem delectat Sancti alicujus meritum, delectare debet par circa cultum Dei obsequium. Quare aut imitari debet, si laudat: aut laudare non debet, si imitari detractat: ut qui alium laudat, laudabilem se reddat, & qui Sanctorum merita admiratur, mirabilis ipse vite sanctitate reddatur. Nam si propterea justos fidelesque diligimus, quod in ipsis justitiam fidemque suspicimus possumus nos quoque esse, quod

quod sunt, si faciámus ipsum
quod faciunt.

R. Præcursor Dómini. 387.

Lectio v.

NEque enim difficile nobis est, quod ab ipsis geritur, imitari, cum sine præcedenti exemplo ab antiquis talia gesta conspiciamus: ut non ipsi aliorum æmuli redderentur, sed æmulandæ virtutis seipsos nobis præberent exemplum: ut dum nos ex ipsis, & ex nobis aliis proficiunt, sic Christus in suis semper servis in Ecclesia Sancta laudetur. Unde ab origine mundi, innocens Abel occiditur, Henoch Deo placens transfertur, justus Noe invenitur, Abraham fidelis probatur, Moyses mansuetus dignoscitur, Jesus castus, David lenis, Elías acceptus, Dániel Sanctus, tres pueri victores redduntur.

R. Isti sunt, qui. 388.

Lectio vi.

Apostoli discipuli Christi credentium magistri habentur: e quibus eruditi Confessores fortissimi pugnant, martyres perfecti triumphant, & Christiani semper exercitus diabolum Deo armati debellant. In istis semper pares virtutes, dissimiles pugnae, gloriósæ victoriæ. Unde tu Christiane delicatus es miles, si putas te posse sine pugna vincere, sine certamine triumphare. Exere vi-

res, fortiter dimica, atrociter in prælio isto concentra. Considera pactum, conditionem attende: militiam nosce: pactum, quod spondisti: conditionem, qua accessisti; militiam, cui nomen dedisti.

R. Sancti mei. 388.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 5.

IN illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem: & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 4.

IN primo gradu, sicut oportebat, positum est regnum cælorum, quod est perfectæ summæque sapientiæ animæ rationalis. Sic itaque dictum est; Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum cælorum: tamquam si diceretur, Initium sapientiæ timor Domini. Mitibus hæreditas data est, tamquam testamentum patris cum pietate querentibus. Beati mites, quoniam ipsi hæreditate possidebunt terram. Lugentibus consolatio tamquam scientibus quid amiserint, & quibus meriti sunt. Beati qui lugent nunc, quoniam ipsi consolabuntur. Esuriéntibus & sitiéntibus saturitas, tamquam refectio laborántibus,

bus, fortiterque certantibus ad salutem. Beati qui esurunt & sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur. *R.* Sint lumbi vestri. 390.

LECTIO viii.

Misericordibus misericordia, tamquam vero & optimo consilio utentibus, ut hoc eis exhibeatur a potentiore, quod invalidioribus ipsi exhibent. Beati misericordes, quoniam ipsorum miseretur Deus. Mundis corde facultas est videndi Deum, tamquam purum oculum ad intelligenda æterna gerentibus. Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Pacifici Dei similitudo est, tamquam perfecte sapientibus, formatisque ad imaginem Dei per generationem renovati hominis. Beati pacifici, quoniam ipsi filii Dei vocabuntur. Et ista quidem in hac vita possunt compleri: sicut completa esse in Apostolis credimus. Nam illa omnimoda, & in Angelicam formam mutatio, quæ post hanc vitam promittitur, nullis verbis exponi potest.

R. Média nocte clamor factus. 391.

LECTIO ix.

Beati ergo, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam; quoniam ipsorum est regnum cælorum. Hæc octava sententia, quæ ad caput redit, perfectumque hominem declarat, significatur

tur fortasse & circumcissione octava die in veteri Testamento, & Domini resurrectione post sabbatum, qui est utique octavus, idemque primus dies, & celebratione octavarum feriarum, quas in regeneratione novi hominis celebramus, & numero ipso Pentecostes: nam septenario numero septies multiplicato, quo fiunt quadraginta novem, quasi octavus additur, ut quinquaginta compleantur. Et tamquam redeatur ad caput, quo die missus est Spiritus Sanctus, eo in regnum cælorum ducimur, & hereditatem accipimus, & consolamur, & pascimur, & misericordiam consequimur, & mundamur, & pacificamur. Atque ita perfecti, omnes extrinsecus illatas molestias pro veritate, & iustitia sustinemus:

Te Deum laudamus. 15.

Ad Vesper. Duplex, & omnia dicuntur sicut in primis Vesp. Festi. 379. cum commemoratione SS. Mart. Quatuor Coronatorum, Antiphona. Istorum est. Exultabunt.

Oratio.

Praesta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui gloriosos martyres fortes in sua confessione cognovimus, pios apud te in nostra intercessionem sentiamus. Per Dominum nostrum.

DIE VIII. NOVEMBRIS.

In Octava Omnium Sanctorum. Duplex.

In

In primo Nocturno, Lect. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Cypriani Episcopi & Martyris, de Mortalitate.

In fine. lectio iv.

CONSIDERANDUM est fratres dilectissimi, & identidem cogitandum, renuntiasse nos mundo, & tamquam hospites & peregrinos hic interim degere. Amplectamur diem, qui assignat singulos domicilium suo, qui nos istinc ereptos, & laqueis saecularibus exsolutos, Paradiso restituit & regno caelesti. Quis non peregre constitutus properaret in patriam regredi? Quis non ad suos navigare festinans, ventum prosperum cupidius optaret, ut velociter caros liceret amplecti?

R. Praecursor. 387.

Lectio v.

Patriam nostram paradisum computamus, parentes Patriarchas habere jam coepimus: quid non properamus & currimus, ut patriam nostram videre, ut parentes salutare possimus? Magnus illic nos carorum numerus expectat, parentum, fratrum, filiorum frequens nos & copiosa turba desiderat, jam de sua immortalitate secura, & adhuc de nostra salute sollicita. Ad horum conspectum & complexum venire quanta & illis & nobis in commune letitia est? Qualis illic caelestium

regnorum voluptas sine timore moriendi; & cum aeternitate vivendi, quam summa & perpetua felicitas! R. Isti sunt. 388.

Lectio vi.

ILLIC Apostolorum gloriosus chorus, illic Prophetarum exultantium numerus: illic martyrum innumerabilis populus, ob cecraminis & passionis victoriam coronatus. Triumphantes illic Virgines, quae concupiscentiam carnis & corporis, continentiae robore subegerunt. Remunerati misericordes, qui alimenis & largitionibus pauperum, iustitiae opera fecerunt, qui Dominica praeccepta servantes, ad caelestes thesauros terrena patrimonia transfulerunt. Ad hos, fratres dilectissimi, avida cupiditate properemus, & cum his cito esse, ut cito ad Christum venire contingat, optemus.

R. Sancti mei. 388.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vii.

Cap. 5.

IN illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem: & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 5.

BEATI eritis, inquit, cum vobis maledicent, & per-

persequantur vos, & dicent
omne malum adversum vos,
mentientes propter me: gau-
dete & exultate, quoniam
merces vestra multa est in
caelis. Animadvertat quisquis
delicias hujus saeculi, & fa-
cultates rerum temporalium
querit in nomine Christi-
ano, intrinsecus esse beatitu-
dinem nostram, sicut de ani-
ma ecclesiastica ore Prophé-
tico dicitur: Omnis gloria
ejus filius Regis ab intus.
Nam extrinsecus maledicti
& persecuciones & detractio-
nes promittuntur: de quibus
tamen magna merces est in
caelis, quae sentitur in corde
patientium, eorum, qui jam
possunt dicere: Gloriamur
in tribulationibus, scientes
quod tribulatio patientiam
operatur, patientia autem
probationem, probatio vero
spem, spes autem non con-
fundit: quia caritas Dei dif-
fusa est in cordibus nostris
per Spiritum Sanctum, qui
datus est nobis.

R. Sint lumbi. 390.

Lectio viii.

Non enim ista perpeti
fructuosum est, sed
ista pro Christi nomine non
solum æquo animo, sed et-
iam cum exultatione tolera-
re. Nam multi hæretici
nomine Christiano animas
decipientes, multa talia pa-
tiuntur: sed idèò excluduntur
ab ista mercede, quia non
dictum est tantum: Beati
qui persecuciones patiuntur;

sed additum est: Propter ju-
stitiam. Ubi autem sana fi-
des non est, non potest esse
justitia: quia justus ex fide
vivit. Neque schismatici ali-
quid sibi ex ista mercede
promittant; quia similiter,
ubi caritas non est, non po-
test esse justitia. Dillectio
enim proximi malum non
operatur; quam si haberent,
non dilaniarent corpus Chri-
sti, quod est Ecclesia.

R. Média nocte. 391.

Lectio ix.

Severus, Severianus, Car-
pophorus, & Victorinus,
fratres, in persecutione Dio-
cletiani deorum cultum lí-
bere detestantes, plumbatis
caesi, in verbéribus vitam
pro Christi nomine profuder-
unt. Quorum corpora cani-
bus objecta, cum ab illis in-
tacta diu fuissent, sublata a
Christianis, via Lavicana tér-
tio ab Urbe lapide, in are-
naria sepeliuntur prope se-
pulchrum Sanctorum marty-
rum Cláudii, Nicóstrati,
Symphoriáni Castórii, &
Simplicii, qui eódem Impe-
ratore passi erant, quod
cum essent summi sculptores,
nullo modo adduci potue-
runt, ut idolorum státuas fá-
cerent & ad solis simulá-
crum ducti, ut illud vene-
rarentur numquam comissi-
súros se dixerunt, ut adorá-
rent ópera mánuum hómi-
num. Quamóbrem in cárcerem
conjécti, cum ibi mul-
tos dies in eódem propósi-
o per-

perstitissent, primum scorpionibus cæsi, deinde vivipumbibus loculis inclusi, in flumen deiciuntur. Extat in Urbe Ecclesia sub nomine sanctorum Quatuor Coronatorum, quorum diu ignota nomina, divinitus postea patefacta sunt: ubi non solum illorum quatuor, sed etiam horum quinque martirum corpora honorifice sepulta sunt, & eorum festivitas sexto Idus Novembris celebratur.

Te Deum laudamus. 15.

In Laud. pro commem. Sanctorum Martyrum Quatuor Coronatorum, Añ. Vestri capilli ꝑ. Latramini.

Oratio ut supra.

In ii. Vesp. fit a Capis. de seq. cum commem. ut infra.

DIE IX. NOVEMBRIS.

Dedicatio Basilica Salvatoris. Duplex.

Omnia ut in Communi Dedicat. Ecclesia præter seq.

Et fit commemor. Omnium Sanctorum.

Deinde S. Theodori Martyr. Añ. Iste Sanctus.

V. Gloria & honore.

Oratio.

DEUS, qui nos beati Theodori martyris tui confessione gloriosa circumdas & protegis: præsta nobis, ex ejus imitatione proficere, & oratione fulciri. Per Dominum.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypsis beati Joannis Apostoli.

Lectio i.

Cap. 21. c.

ET venit unus de septem Angelis habentibus phylas plenas septem plagis novissimis, & locutus est mecum, dicens: Veni, & ostendam tibi sponsam uxorem Agni. Et sustulit me in spiritu in montem magnum & altum, & ostendit mihi civitatem sanctam Jerusalem, descendentem de cælo a Deo, habentem charitatem Dei, & lumen ejus simile lapidi pretioso, tamquam lapidi jaspidis sicut crystallum.

R. In dedicatione.

Lectio ii.

ET habebat murum magnum & altum, habentem portas duodecim, & in portis Angelos duodecim, & nomina inscripta, quæ sunt nomina duodecim tribuum filiorum Israel. Ab Oriente portæ tres, & ab Aquilone portæ tres, & ab Austro portæ tres, & ab Occasu portæ tres. Et murus civitatis habens fundamenta duodecim, & in ipsis duodecim nomina duodecim Apostolorum Agni. Et qui loquebatur mecum, habebat mensuram arundineam auream; ut metiretur civitatem, & portas ejus, & murum.

R. Fundata est.

Lectio iii.

ET civitas in quadro posita est, & longitudo ejus tanta est, quanta & latitudo: & mensus est civitatem de arundine aurea per stā-

spacia duodecim millia : & longitudo, & altitudo & latitudo ejus æqualia sunt. Et mensus est murum ejus centum quadraginta quatuor cubitorum, mensura hominis, quæ est Angeli. Et erat structura muri ejus ex lapide jaspide : ipsa vero civitas, aurum mundum simile vitro mundo.

℟. Benedic. cxviii.

In secundo Nocturno.

Lesſio iv.

Ritus, quos in consecrandis Ecclesiis, & Altaribus Romæ servat Ecclesia, Beatus Sylvester Papa primus instituit. Nam etsi jam ab Apostolorum tempore loca fuerunt Deo dicata, quæ a quibusdam Oratoria, ab aliis Ecclesiæ dicebantur, ubi collectæ fiebant per unam sabbati, & Christianus populus orare, Dei verbum audire, & Eucharistiam sumere solitus erat; non tamen illa adeo solenni ritu consecrabantur, nec in eis adhuc in titulum jerectum erat Altare, quod chrismate delibutum, Domini nostri Jesu Christi, qui Altare, Hostia & Sacerdos noster est, figuram exprimeret.

℟. Orantibus. cxx.

Lesſio v.

Sed ubi Constantinus Imperator per Baptismi sacramentum sanitatem salutemque consecutus est, tum primum lege ab eo lata concessum est toto orbe terrarum,

Pars Autumnalis.

Christiani ut Ecclesias ædificarent: quos ille non solum edicto, sed etiam exemplo ad sacram ædificationem est cohortatus. Nam & in suo Lateranensi palatio Ecclesiam Salvatori dedicavit, & ei continentem Basilicam nomine sancti Joannis Baptistæ condidit, eo loco, quo ipse baptizatus a sancto Sylvestro, a lepra mundatus est: quam idem Pontifex consecravit quinto Idus Novembris: cujus Consecrationis memoria celebratur hodierno die, quo primum Romæ publice Ecclesia consecrata est, & imago Salvatoris in pariete depicta populo Romano apparuit.

℟. O quam metuendus. cxxi.

Lesſio vi.

Quod si beatus Sylvester postea in Consecratione altaris Principis Apostolorum decrevit, ut deinceps nisi ex lapide altaria non ædificarentur: tamen Basilicæ Lateranensis altare fuit e ligno erectum, quod mirum non est. Nam cum a sancto Petro usque ad Sylvestrum, propter persecutiones, Pontifices certo loco consistere non possent: quocumque eo necessitas compulisset, sive in cryptas, sive in coemeteria, sive in ædes piorum, super illo altari ligneo, ad arcæ similitudinem concavo Sacra faciebant. Quo altari Sanctus Sylvester, reddita Ecclesiæ pace honoris causa Principis

S

Apo-

Apostolorum, qui in illo sacrificasse dicitur, & reliquorum Pontificum, qui usque ad id tempus ad mysteria conficienda eo usi fuerant, in Lateranensi prima Ecclesia collocato, sancivit, ne quisquam in eo, præter Romanum Pontificem, Missam deinceps celebraret. Eandem Ecclesiam incendiis, vastationibus, terræ insuper motibus disjectam eversamque, ac sedula summorum Pontificum cura reparatam, nova postmodum molitione restitutam, Benedictus decimus tertius Pontifex Maximus Ordinis Prædicatorum, die vigesima octava Aprilis anni millésimi septingentésimi vigésimi sexti ritu solémni consecravit, ejusque celebritatis memoriam hac die recolendam statuit. *Be. Mane surgens. cxxi.*

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Ingressus Jesus. de Communi Dedicationis Ecclesie. cxxiii.

Lectio ix.

Theodorus, miles Christianus, Maximiano Imperatore, quod idolorum sanum incendisset, comprehensus, cum a Præfeto legationis poena ei remitteretur, si poenitens facti Christianam fidem execraretur, constanter in fidei confessione perseverans, missus est in carcerem: ubi ungulis excarnificatus, dum costæ nudarentur, lætus canebat: Benedicam Dominum in omni

tempore. Quare in ardentem rogam injectus, in oratione & divinis laudibus, animam Christo reddidit quinto Idus Novembris, cujus corpus Eusebia matrona, sindone involutum, sepelivit in suo prædio.

Te Deum laudamus. 15.

In Laudibus fit commemor. S. Theodori Martyr. Anaph. Qui odit. 7. Justus.

Oratio ut supra.

In ii. Vesp. fit commem. seq. & SS. Martyr. Tryphonis, &c.

DIE X. NOVEMBRIS.

In festo S. Andrea Avellini Confessoris. Duplex..

Oratio.

DEus, qui in corde beati Andreae Confessoris tui per arduum quotidie in virtutibus proficiendi votum admirabiles ad te ascensiones disposuisti: concede nobis ipsius meritis & intercessione, ita ejusdem gratiæ participes fieri, ut perfectione semper exequentes, ad gloriæ tuæ fastigium feliciter perducamur. Per Dominum nostrum, &c.

Pro commemor. SS. Martyr. Tryphonis, Respicii, & Nympha Virginis, Anna liborum 7. Lactamini. xxxvii.

Oratio.

FAC nos, quæsumus Domine, Sanctorum martyrum tuorum Tryphonis, Respicii, & Nymphae semper Festa testari: quorum suffragiis, protectionis tuæ dona sentiamus. Per Dominum.

In

*In primo Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANDREAS AVELLINUS, dictus antea Lancellotus apud Castrum novum Lucanæ pagum natus, inter ipsa infantie primordia futuræ sanctitatis non obscura præbuit indicia. Adolēscens ad litteras addiscēdas paternæ e domo egressus, lūbricam illius ætatis sēmitam inter bonarum artium studia ita perēgit, ut sapientiæ initium, quod est timor Dōmini, ob oculos potissimum habere nūm. quam prætermiserit. Cum egrēgia proinde forma eximium castitatis studium conjunxit, quo impudicas sæpe mulierum insidias elūsit, interdum etiam apertam vim propulsavit. Clericali militiæ jampridem adscriptus Neapolim se contulit, ut legalibus disciplinis vacaret. Ibi que Jurisprudentiæ lauream adeptus, atque intērea ad sacerdotalem dignitatem evēctus, causarum patrocīnia in foro dumtaxat Ecclesiastico, proque privatis quibūsdam personis juxta sacrorum Canonum sanctiones agere coepit. Verum cum aliquādo inter causam agendam leve ei mendacium excidisset, mox vero forūta sacrarum Scripturarum lectione in illa verba incidisset: os, quod mentitur, occidit animam; tanto ejus culpæ dolore ac

poenitentia correptus est, ut statim ab ejusmodi vitæ instituto sibi recedendum esse duxerit. Itaque abdicatis forensibus curis se totum divino cultui, sacrisque ministeriis mancipavit; cumque Ecclesiasticæ virtutis exemplis emineret, Sanctimonialium regimini a tunc existente Archiepiscopo Neapolitano præfectus fuit. Quo in munere cum pravorum hominum odia subjisset, primo quidem intentatæ sibi necis periculum declinavit, mox vero per sicarium tribus in facie acceptis vulneribus, injuriæ atrocitatem æquo animo pertulit. Tunc perfectioris vitæ desiderio flagrans, ut inter Clericos Regulares adscriberetur, suppliciter postulavit, votique compos factus, ob ingentem, quo æstulabat, crucis amorem, ut sibi Andreæ nomen imponeretur, precibus impetravit.

R. Honestum fecit. lxxviii.

Lectio v.

ARTIORIS itaque vitæ curriculum alacri studio ingressus, in eas maxime virtutis exercitationes incubuit, ad quas sese arduis etiam emissis votis obstrinxit; altero scilicet suæ ipsius voluntati jūgiter obstitendi; altero vero in via Christiānæ perfectionis semper ulterius progrediendi. Regularis disciplinæ cultor assiduus, & in ea promovēda, cum

S a aliis

aliis præfesset, studiosissimus fuit. Quidquid ab instituti sui officii, & regulæ præscripto supererat temporis, orationi, & animarum salutis tribuebat. In confessionibus excipiendis mira ejus pietas & prudentia enituit; vicos & oppida Neápoli finitima Evangelicis ministeriis magno cum animarum luero frequens lustrabat. Quam ardentem erga próximos sancti viri caritatem signis etiam Dominus illustravit. Cum enim intempesta nocte ab audita ægri confessione domum rediret, ac pluviae ventorumque vis prælucentem faciem extinxisset, non solum ipse cum sociis, inter effusissimos imbres, nihil madefactus est, verum etiam inusitato splendore e suo corpore mirabiliter emicante, sociis inter densissimas tenebras iter monstravit. Abstinencia, & patientia, nec non abiectione atque odio sui summopere præstitit. Necem fratris filio illatam impertubato animo tulit, ac suos ab omni ulciscendi cupiditate compescuit, immo etiam pro interfectóribus opem, & misericórdiam Júdicum imploravit.

R. Amavit eum. lxxviii.

Lectio vi.

PLURIBUS in locis Clericorum Regulárum Ordinem propagavit, eorumque domicilia Medioláni,

& Placentiæ instituit. Illius operam sanctus Carolus Borromæus, & Paulus de Arerio Cléricus Reguláris Cardinales, quibus erat acceptissimus, in Pastorális muneris curis adhibuerunt. Desparam Virginem singulári amore & cultu prosequébatur. Angelorum colloquio perfrui meruit, quos cum divinas laudes persolveret, e regione concinētes se audisse testatus est. Denique post heróica virtutum exempla, Prophetæ quoque dono illustris, quo & secreta cordium, & absentia & futura prospexit, annis gravis, & laboribus fractus, ad Aram celebraturus in verbis illis tertio repetitis: Interrobo ad Altare Dei, repentinò apoplexiæ morbo correptus est: mox Sacramentis rite munitus, placidissime inter suos animam efflavit. Ejus corpus Neápoli in Ecclesiá sancti Pauli ad hæc usque tempora eo frequentissimo populi concursu colitur, quo fuit elatum. Illum denique insignibus in vita & post mortem miraculis, clarum Clemens undécimus Pontifex Máximus solénni ritu Sanctorum Catálogo adscripsit.

R. Iste homo. lxxviii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Sint lumbi vestri præcincti. de Communi Confessoris non Pontif. lxxx.

La-

Lectio ix.

Tryphon, Déclo Imperatore, cum Jesu Christi fidem prædicans, omnes ad ejus cultum perducere conaretur, a Décii satellitibus comprehensus, primum equuleo torquetur, & ungulis ferreis excarnificatur: deinde sublimibus pedibus candentibus clavus confixus, fustibus cæditur, & admotis facibus ardentibus aduritur. Quæ cum omnia fortiter ferentem vidisset Respicius tribunus, ad Christi Domini fidem conversus, statim se Christianum esse, palam professus est. Qui varie cruciatus, una cum Tryphone rapitur ad Jovis simulacrum: quæ statua Tryphone orante concidit. Quare plumbatis crudelissime contusi, nobilissimum martyrium consecuti sunt, quarto Idus Novembris. Eodem die Virgo quædam, cui nomen Nympha, cum Jesum Christum verum esse Deum clara voce testaretur, martyrii palmam ad virginitatis coronam adjunxit.

Te Deum laudamus. 15.

In Laudibus sit commemor.
SS. Martyr. Triphonis, &c.
Antiphona. Vestri capilli.
ψ. Exultabunt.

Oratio ut supra.

Vesp. a Capitulum. de seq. cum commemor. ut infra.

DIE XL. NOVEMBRIS.

In festo S. Martini Episcopi

& Confess. Duplex.

Ad Vesper, Capitulum, Hym-

nus, & ψ. de Communi Confessoris Pontificis.

Ad Magnificat, Antiphona.
O Beatum virum, cujus anima Paradisum possidet: unde exultant Angeli, lætantur Archangeli, chorus Sanctorum proclamatur, turba Virginum invitat: Mane nobiscum in æternum.

Oratio.

Deus, qui conspicias, quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concede propitius, ut intercessione beati Martini Confessoris tui atque Pontificis, contra omnia adversa muniamur. Per Dominum nostrum.

Et sit commemor. S. Andrea Avellini.

Deinde S. Menna Martyr.
Antiphona. Iste Sanctus.
ψ. Gloria & honore.

Oratio. Præsta, quæsumus omnipotens Deus, ut qui. *de Communi unius Martyr.*

Ad Matutinum; Invitator.
Laudemus Deum nostrum,
* In confessione beati Martini.

Hymn. Iste Confessor. lli.

In primo Nocturno, Antiph.
Martinus adhuc Catechumenos hac me veste contexit.
Psalms. Beatus vir. cum reliquis *de Communi Confessoris Pontificis.* lv.

Antiphona. Sanctæ Trinitatis fidem Martinus confessus est, & Baptismi gratiam percipit.

Antiphona. Ego signo Crucis, non clypeo protectus

S 3 aut

aut galea, hostium cuneos penetrábo securus.

¶ Amávit eum Dóminus & ornávit eum. R. Stolam glórie indult eum.

In primo Nocturno. Lect. Fidelis sermo. *de Communi Confessoris Pontificis.*

R. i. Hic est Martinus electus Dei Pontifex, cui Dóminus post Apóstolos tantam grátiam conférre dignátus est: * Ut in virtute Trinitátis Deificæ, mereretur fieri trium mortuórum suscitátor magníficus. ¶ Sanctæ Trinitátis fidem Martinus confessus est. Ut in virtute.

R. ii. Dómine, si adhuc populo tuo sum necesárius, non recúso subire propter eos labórem; * Fiat volúntas tua. ¶ Oculis ac má nibus in cælum semper inténus, invictum ab oratione spíritum non relaxábat. Fiat.

R. iii. O beátum virum Martinum Antístitem, * Qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit. ¶ Dómine, si adhuc populo tuo sum necesárius, non recúso labórem, fiat volúntas tua. Qui. Glória Patri. Qui.

In secundo Nocturno, Antiph. Confido in Dómino, quod fida mea precibus tuis redénda sit sanitáti.

Ant. Tetrádlus, cónita Dei virtute, ad Baptísma grátiam pervénit.

Ant. O ineffabilem virum, per quem nobis tanta miracula, cónsulant!

¶ Elégit eum Dóminus Sacerdotem sibi.

R. Ad sacrificándum ei hostiam laudis.

Lectio iv.

Martinus, Sabárie in Patnónia, natus, cum decimum attigisset annum, invitatis paréntibus ad Ecclésiám confúgiens, in Catechumenórum númerum adscribi voluit. Quindecim annos natus in militiam profectus, primum in Constántiá, dein de Juliáni exercitu militávit. Qui cum nihil haberet præter arma, & vestiméntum, quo tegebátur, Ambiani, páuperi ac nudo ab eo peténti, ut Christi nómine sibi eleemósynam tribúeret, partem chlám ydis dedit. Cui sequénti nocte Christus dimidiáta illa veste indútus apparuit, hanc mittens vocem: Martinus Catechúmenus hac me veste contéxit.

R. Oculis ac má nibus in cælum semper inténus, * Invictum ab oratione spíritum non relaxábat. ¶ Dum Sacraménta offerret beátus Martinus, globus igneus apparuit super caput ejus. Invictum.

Lectio v.

Decem & octo annos cum haberet, baptizátus est. Quare relictá militári vita, ad Hilárium Pictaviénssem Episcopum se contulit, a quo in Acolythórum númerum redactus est. Post factus Episcopus Turonénsis, Monastérium edificávit, ubi cum octoginta

ta Mōnachis sanctissime aliquādiu vixit. Qui cum pōstea ad Candacensem vicum suæ Diocēsis in gravem febrem incidisset, assidua Deum oratione precabatur, ut se ex illo mortali carcere liberaret. Quem audientes discipuli, sic rogabant: Cur nos Pater deseris? cui nos miseros derelinquis? Quorum voce commotus Martinus, ita Deum orabat: Domine, si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem.

℟. Beatus Martinus obitum suum longe ante præcivit, dixitque fratribus, * Dissolutionem sui corporis imminere, quia iudicabat se jam resōlvi. ♣. Viribus corporis cœpit repente destitui, convocatisque discipulis dixit. Dissolutionem.

Lectio vi.

SED cum eum in illa vehementi febre supinum orantem viderent discipuli, suppliciter ab eo petierunt, ut converso corpore, tantisper dum remitteret morbi vis, pronus conquiesceret. Quibus Martinus: Sinite me, inquit, cælum potius quam terram aspicere, ut suo jam itinere iturus ad Dominum spiritus dirigatur. Instante jam morte, viso humani generis hoste; Quid, inquit, astas cruenta bestia? nihil in me fuisse repēies. Ea in voce, unum & octoginta annos natus, animam Deo red-

didit: quam Angelorum chorus excepit; eosque divinas canentes laudes multi, in primisque sanctus Severinus Coloniensis Episcopus, audierunt.

℟. Dixerunt discipuli ad beatum Martinum: Cur nos Pater deseris, aut cui nos desolatos relinquis? * Invadent enim gregem tuum lupi rapaces. ♣. Scimus quidem desiderare te Christum, sed salva sunt tibi tua præmia; nostri potius miserere, quos deseris. Invadent.

Gloria Patri. Invadent.

In tertio Nocturno, Antiph. Dominus Jesus Christus non purpuratum, aut diademate renitentem se venturum esse prædixit. *Psalm.* In Domino confido. xxvii.

Antiphona. Sacerdos Dei Martine, aperti sunt tibi cæli, & regnum Patris mei.

Psalm. Domine quis. xxvii.

Antiphona. Sacerdos Dei Martine, Pastor egregie, ora pro nobis Deum.

Psalm. Domine in virtute tua. xxviii.

♣. Tu es Sacerdos in æternum. ℟. secundum ordinem Melchisedech.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii.

Cap. II. c.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nemo lucernam accendit, & in abscondito ponit, neque sub modio; sed supra candelabrum, ut qui ingre-

S 4 diū-

diuntur lumen videant. Et reliqua.

Homilia S. Ambrósii Episc.

Lib. 7. Comment. in Lucam, cap. 11. post init.

Quia in superioribus Ecclesiam synagogæ prætulit, hortatur nos, ut fidem potius nostram ad Ecclesiam transferamus. Lucerna enim fides est, juxta quod scriptum est: Lucerna pedibus meis verbum tuum, Domine. Verbum enim Dei fides nostra est: Verbum Dei lux est. Lucerna est fides. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Lucerna autem lucere non potest, nisi aliunde lumen acciperit.

R. O beatum virum in cuius transitu Sanctorum canit numerus, Angelorum exultat chorus, * Omniumque celestium virtutum occurrit psallentium exercitus.

V. Ecclesia virtute roboratur, Sacerdotes Dei revelatione glorificantur, quem Michael assumpsit cum Angelis. Omniumque.

Leſſio viii.

Hæc est lucerna, quæ accenditur, virtus scilicet nostræ mentis & sensus, ut drachma illa possit, quæ perierat, reperiri. Nemo ergo fidem sub lege constituat. Lex enim intra mensuram est; ultra mensuram gratia; Lex obumbrat, gratia clarificat. Et ideo nemo fidem suam intra mensuram legis

inclúdat, sed ad Ecclesiam conferat, in qua septiformis Spiritus relúcet gratia, quam Princeps ille Sacerdotum fulgóre supérnæ divinitátis illúminat, ne eam legis umbra restínguat. ¶ Dénique lucérna illa, quam matutínis vespertínisque tempóribus, ritu véteri, Judæórum Princeps Sacerdotum solébat accéndere, velut sub módio sita legis evánuit; & civitas illa Jerúsalem, quæ in terris est, quæ occídit Prophétas, quasi in conválle fletus posita, delitéscit: illa autem Jerúsalem, quæ in cælo est, in qua militat fides nostra, in illo altíssimo ómnium locata monte, hoc est Christo, non potest tenebris & ruínis hujus mundi abscondi; sed fulgens candóre solis ætérni, luce nos grátie spiritalis illúminat.

R. Martinus Abrahæ sinu latus excipitur: Martinus, hic pauper & módicus, * cælum dives ingreditur, hymnis celestibus honoratur.

V. Martinus Episcopus migravit a sæculo: vivit in Christo gemma Sacerdotum. Cælum. Glória Patri. Cælum.

Leſſio ix.

Mennas Ægyptius, Christianus miles, in persecutione Diocletiani & Maximiani Imperatorum, cum poenitentiae causa in solitudinem secessisset, nocturni die Imperatorum, quo populus celebri spectaculo, tenebatur,

tur, in theátrum prosiliens, líbera voce Gentílium superstitiónem insectabatur. Quamóbrem comprehensus, & Pyrrho Præfide, in metrópoli Cottíensium Phrygiæ vinculus loris crudéliter cæditur: desínde æquúleo tortus, lampádibus ardéntibus ad corpus admóti, plagisque cilicio confricáti, tum per tríbulo & virgas férreas má nibus ac pédibus colligáti tractus, plumbáti étiam contúsi, demum gládio interficitur, in ignémque conjicitur. Corpus inde a Christiánis eréptum, sepúltum est, ac pósteà Constantínopolim translátum.

Te Deum laudámus. 15.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

Dixerunt discipuli ad beátum Martínum: Cur nos pater deseris, aut cui nos desolátos relínquis? invádent enim gregem tuum lupi rapáces. *Psalm.* Dóminus regnávít. *cum reliquis.* 16.

Añá. Dómine, si adhuc pó pulo tuo sum necessáriu, non recúso labórem, fiat volúntas tua. *Añá.* O virum ineffabilem, nec labóre victum, nec morte vincéndum, qui nec mori tsmuit, nec ví vere recusávit. *Añá.* Oculis ac má nibus in cælum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat, allelúja. *Añá.* Martínus Abrahæ sinu lætus excípi tur, Martínus, hic páuper & módi-

cus, cælum dives ingréditur, hymnis cæléstibus honorátur.

Capitulum, Hymnus, & V. de Communi Confess. Pontif.

Ad Benedictus, Antiphona.

O beátum virum. & Oratio ut *suprà* in primis Vesper.

Et sit commemor. S. Mennæ Martyr. Antiphona. Qui odit. *V.* Justus ut palma.

Oratio ut suprà.

Ad Horas, Añá sumuntur ex Laudib. ut suprà: Capitulum, & R. brevia de Communi Confessor. Pontif.

Ad Vesperas, omnia ut in primis & loco ultimi, Psalm. Meménto Dómine. 127.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *R.* Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

O beátum Pontíficem, qui totis viscéribus diligébat Christum regem, & non formidábat impérii principátum: o sanctíssima ánima, quam etú gládius persecutóris non abstulit, palmam tamen martyrii non amísit.

Oratio ut suprà.

Deinde sit commem. seq.

DIE XII. NOVEMBRIS.

In festo S. Martini Papa & Martyr. Semidupl.

Oratio. Deus, qui nos. *de Communi unius Martyr.*

In primo Nocturn. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Martínus, Tudérti in Umbria natus, infans Pontificátus, & líteris &

S 5 1e

legationibus missis operam dedit, ut Paulum Constantino-
politānum Patriārcham a ne-
faria hæresi ad Catholice fi-
dei veritatem revocaret. Qui
Constante Imperatore hære-
tico fretus, eo amēntiæ pro-
gressus fuerat, ut Sedis Apo-
stolicæ Legatos varie in in-
sulas relegarit. Quo ejus scē-
lere commotus Pontifex, coā-
cto Romæ Concilio centum
quinque Episcoporum, eum
condemnāvit.

R. Honēstum fecit. xxvi.

Leſſio v.

QUæ causa fuit Conſtan-
ti mittēdi in Italiā
Olympium Exārchum, ut
Martinum Pontificem interfici-
endū, aut ad se perdu-
cendū curaret. Igitur Olym-
pius Romam veniens lictōri
mandat, ut Pontificem, dum
in Basilicam sanctæ Mariæ
ad Præsepe Missarum solē-
nia celebraret, occideret.
Quod ubi lictor aggrēditur,
cæcus repente factus est.

R. Desiderium. xxvii.

Leſſio vi.

CONSTANTI autem Impera-
tōri ex eo tempore mul-
tæ calamitates incidērunt:
quibus nihil melior factus,
Theodorum Calliopam ad Ur-
bem mittens imperat, ut Pon-
tifici manus injiciat. A quo
per fraudem captus Martinus
& Constantinopolim perdū-
ctus, deinde in Chersonē-
sum relegatus, ibi ob Ca-
tholicam fidem ærūmnis con-
fectus, pridie Idus Novē-

bris cēssit e vita clarus mirā-
culis: cujus corpus Romam
postea translātum, in Ecclē-
sia cōditum est, quæ san-
ctorum Silvestri & Martini
nōmine dedicāta erat. Præ-
fuit Ecclēsiæ annos sex, men-
sem unum, dies viginti sex.
Hābuit Ordinationes duas
mense Decēbri, quibus creā-
vit Presbyteros undecim,
Diāconos quinque, Episcopos
per diversā loca triginta tres.
R. Stola jucunditatis. xxvii.

*In tertio Nocturno, Homilia
in Evangel. Si quis venit ad
me. ut in Communis unius
Martyr. xxix.*

R. viii. Dōmine prævenisti.
*In ii. Vesp. à Capitul. fit de
seq. cum commem. preced.*

DIE XIII. NOVEMBRIS.

*In festo S. Didaci Confessoris.
Semiduplex.*

Oratio.

OMnipotens sempiternē
Deus, qui dispositione
mirābili infirma mundi eli-
gis, ut fortia quæque con-
fundas: concēde propitiū hu-
mitati nostræ; ut piis beā-
ti Didaci Confessoris tui præ-
cibus, ad perennem in cælis
glōriam sublimāri mereāmur.
Per Dōminum.

*Et fit commemor. S. Marti-
ni Papa & Martyr.*

*In primo Nocturno, Leſſiones
de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Leſſio iv.

DIdacus Hispanus ex op-
pido sancti Nicolai de
Portu Diocēsis Hispalēnsis,

ab

ab ineunte ætate, pii sub Sacerdotis disciplina sanctioris vite solitaria in Ecclesia tyrocinium exercuit. Deinde ut firmitus Deo se conjungeret, in Conventu de Arizafa Fratrum Minorum (quos Observantes vocant) sancti Francisci Regulam in statu laicali professus est. Magna ibi alacritate humilis obedientie, & regularis observantiae jugum subiens, contemplationi in primis deditus, mira Dei luce perfundebatur, adeo ut de rebus celestibus, litterarum expertus, mirandum in modum & plane divinitus loqueretur.

Æ. Honestum fecit. lxxxv.

Leslio v.

CApariis in Insulis, ubi Fratribus sui Ordinis præsuit, multa perpessus, Martyrii æstuans desiderio, plures infideles verbo & exemplo ad Christi fidem convertit. Romanus veniens anno Jubilæi Nicolao quinto Pontifice, ægrotorum curæ in Conventu Arae cæli destinatus, eo caritatis affectu munus hoc exercuit, ut Urbe anno-næ inopia laborante, ægrotis tamen, quorum aliquando ulcera etiam lambendo abstergebat, nihil penitus necessarii defecerit. Extrema quoque fides & gratia curationum in eo eluxit, cum lampadis quæ collucebat ante Imaginem beatissimæ Dei Genitricis, quam summa devotione colebat, oleo ægros

inungens, signo crucis impresso, multorum morbos mirabiliter sanaverit.

Æ. Amavit eum. lxxxvi.

Leslio vi.

DEnum Compluti finem sibi vite adesse intelligens, lacera & obsoleta indutus tunica, conjectis in Crucem oculis, singulari devotione illis verbis ex sacro hymno pronunciatis: Dulce lignum, duces clavos, dulcia ferens pondera, quæ facti digna portare regem cælorum & Dominum; animam Deo reddidit, pridie Idus Novembris, anno Domini supra millesimum quadringentesimo sexagesimo tertio. Ejus corpus cum menses non paucos (ut pio confluentium desiderio fieret satis) insepultum mansisset, quasi jam incorruptionem induerit, odorem suavissimum efflavit. Illum multis & illustribus miraculis clarum Sixtus quintus Pontifex Maximus Sanctorum numero adscripsit.

Æ. Iste homo. lxxxvi.

Intertio Nocturno, Homil. in Evangel. Nolite timere. ut in Communi Confessoris non Pontificis. lxxxvi.

DIE XV. NOVEMBRIS.

In festo S. Gertrudis Virginis.

Duplex. Oratio.

DEus, qui in corde beatæ Gertrudis Virginis jucundam tibi mansionem præparasti: ipsius meritis & intercessionem cordis nostri ma-

S 6 cu-

culas cleménter absterge, & ejúsdem tribue gaudere consortio. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lektionen de Scriptura occurrēse.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GErtrúdis Islébii in Saxonia nóbili génere nata, quinquénis in Monasterio Rodardénsi, Ordinis sancti Benedícti, Virginitatem suam, ac seípsam Jesu Christo obtulit. Quo ex témpore a mundánis rebus prorsus aliéna, virtutisque sédulo inténta, celéstis vitæ genus instituit. Ad humaniórum literarum notítiam, rerum divínarum cognitióem adjúnxit. Quarum meditatióne vehementius ad virtutem incénsa, breví Christiánam perfectiόnem adépta est. De Christo, ejúsque vitæ mystéris sæpenúmero pio cum ánimo sensu loquebátur: unámque Dei glóriam cógitans, ad illam vota sua ómnia & actiόnes referébat. Quamvis autem multis eximiiis natúra & grátie donis a Deo aucta esset, ita tamen sibi ipsa vilescébat, ut inter præcipua divínæ bonitátis mirácula hoc item memoráret, quod se indigníssimam misericórdites sustinéret.

℟. Propter veritatem. xcvi.

Lectio v.

TRigésimum ætátis annum agens, primum Rodardénsis Monasterii, ubi religiόsam vitam est professá,

deínde Elpediáni Prasés electa, quadraginta annórum spátio, ea caritaté, prudéntia, & reguláris disciplínæ stúdio munus obívit, ut cœnóbium religiόsæ perfectiόnis domicílium viderétur. Utrobíque vero, licet esset ómnium mater & magístrea, ómnium tamen mínima habéri volébat, ac demissiόne pari mínístream se exhibébat. Quo libérius Deo vacáret, vigiliis, abstinentia, aliisque cruciátibus corpus afflíxit: sempérque sui símilis, morum innocentiam, mansuetúdinem, ac paciéntiam prætulit singulárem. Proximórum salúti omni ope stúduit, piæque curæ copiósum fructum rétulit. Divíni amoris vi fréquentes patiebátur éxtases, altíssimæque contemplatiόnis & divínæ uniόnis donum obtinuit.

℟. Dilexisti justitiam. xcvi.

Lectio vi.

UT méritum acceptíssimæ sibi sponsæ Christus osténderet, in corde Gertrúdis jucúdam sibi esse mansiόnem testátus est. Desparam Virgínem véluti matrem, & curatricem a Jesu acceptam pietate præcipua prosequébátur, ab eaque multa accépit beneficia. Erga divínissimum Eucharistíæ Sacraméntum, & passiόnem Dómini tanto amore cum gráti ánimo sensu afficiebátur, ut inærdum ubéribus lácrymis perfunderétur. Justórum ánimas pi-

cu-

culáribus flammis addictas quotidianis subsidiis, & precibus juvabat. Multa ad conservandam pietatem scripsit, divinarum etiam revelationum, & prophetarum dono claruit. Denique flagrantissimo Dei amore potius, quam morbo languescens, anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo secundo vita decessit. Miraculis vivens, & post mortem a Deo illustrata est.

R. Afferentur Regi. xcix.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Simile erit regnum celorum. ut in Communi Virginum. ci.

DIE XVII. NOVEMBRIS.

In festo S. Gregorii Thaumaturgi Episc. & Confessor.

Semiduplex.

Oratio. Da, quaesumus. de Communi Confess. Pontif.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO iv.

Gregorius, Neocæsareæ Ponti Episcopus, sanctitate doctrinaque illustris, signis vero ac miraculis multo illustrior, quorum multitudo, atque præstantia Thaumaturgus appellatus est, & sancti Basilii testimonio cum Moyse, Prophetis & Apostolis comparatus, mentem impediēbat, oratione alio transtulit. Item paludem, inter fratres causam discordiarum, exsiccavit. Ly-

cum fluvium perniciosē agros inundantem, defixo ad ripam, quo sustentabatur, baculo, qui statim virētem crevit in arborem, coercuit, ut postea ultra eum terminum non effluerit.

R. Inveni David. lxx.

LECTIO v.

Sæpissime daemones ex idolorum simulacris, atque ex hominum corporibus ejecit; multaque alia mirabiliter effecit: quibus innumerabiles homines traxit ad Jesu Christi fidem, cum etiam prophético spiritu futura prædiceret. Qui migraturus e vita, cum quaesisset, quot in civitate Neocæsariensi reliqui essent infideles, responsūmaque esset, tantum esse septemdecim; Deo gratias agens: Totidem, inquit, erant fideles cum cæpi Episcopatum. Plura scripsit, quibus etiam, non solum miraculis, Dei Ecclesiam illustravit.

R. Posui adjutorium. lxxi.

LECTIO vi. Beati Patris Gregorii. ut in Communi Confess. Pont. ii. loco. R. vi. Iste est.

In tertio Nocturno.

LECTIO sancti Evangelii secundum Marcum.

LECTIO vii.

Cap. II. c.

In illo tempore: Respondens Jesus discipulis suis, ait illis: Habete fidem Dei. Amen dico vobis, quia quicumque dixerit huic monti: Tolle, & mitte in mare, & non hæsitaverit in corde suo; sed crediderit, quia quod-

quodcumque dixerit, fiat, fiet ei. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. *Comment. in Marc.*
cap. II.

Solent Gentiles, qui contra Ecclesiam maledicta scripsere, impropere nominari, quod non habuerint plenam fidem Dei, quia nunquam montes transferre potuerint. Quibus respondendum est; non omnia scripta esse, quæ in Ecclesia sunt gesta, sicut etiam de factis ipsius Christi & Domini nostri Scriptura testatur. Unde & hoc quoque fieri potuisset, ut mons ablatus de terra mitteretur in mare, si necessitas id fieri poposcisset. Quomodo legimus factum precibus beati Patris Gregorii Neocæsareæ Ponti Antistitis, viri meritis & virtutibus eximii, ut mons in terra tantum loco cederet, quantum incolæ civitatis opus habebant.

& Amavit eum. lxi.

Leitio viii.

Cum enim volens ædificare Ecclesiam in loco apto, videret eum angustiorrem esse quam res exigebat, eo quod ex una parte rupes maris, ex alia monte proximo coarctaretur; venit nocte ad locum, & genibus flexis admonuit Dominum promissionis suæ, ut montem longius, juxta fidem poscens, ageret. Et mane facto

reversus, invenit montem tantum spatii reliquisse structoribus Ecclesiæ, quantum opus habuerant. Póterat ergo hic, póterat alius quis ejusdem meriti vir, si opponeretur, impetrare a Domino mérito fidei, ut etiam mons tolleretur, & mitteretur in mare.

& Sint lumbi vestri. lxvii.

Leitio ix.

Verum quia montis nomine nonnumquam diabolus significatur, videlicet propter superbiam, qua se contra Deum erigit, & esse vult similis Altissimo: mons ad præceptum eorum, qui fortes fide sunt, tollitur de terra, & in mare projicitur cum prædicantibus verbum doctoribus sanctis, immundus spiritus ab eorum corde repellitur, qui ad vitam sunt præordinati, & in turbulentiis amarisque infidelium mentibus vesaniæ suæ tyrannidis exercere permittitur.

Te Deum laudamus. r.

Vesp. de seq. commem. præced.

DIE XVIII. NOVEMBRIS.

In Dedicatione Basilicarum

SS. Apostolorum Petri

& Pauli. Duplex.

Omnia de Communi Dedicationis Eccles. præter Lectiones.

Postea commem. S. Gregorii.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypsis beati Joannis Apostoli.

Leitio i. Cap. 21.

Et erat structura muri ejus ex lapide jaspide: ipsa

ipsa verò civitas aurum mundum simile vitro mundo. Et fundamenta muri civitatis omni lapide pretioso ornata. Fundamentum primum, jaspis: secundum, sapphirus: tertium, chalcedonius; quartum, smaragdus: quintum, sardonyx: sextum, sardius: septimum, chrysolitus: octavum, beryllus: nonum, topazius: decimum, chrysoprasus; undecimum, hyacinthus: duodecimum amethystus.

¶ In Dedicatōe. cxvii.

Leſſio ii.

ET duodecim portæ, duodecim margaritæ sunt per singulas: & singulæ portæ erant ex singulis margaritis: & platea civitatis aurum mundum, tamquam vitrum perlucidum. Et templum non vidi in ea, Dominus enim Deus omnipotens templum illius est, & Agnus. Et civitas non eget sole neque luna, ut luceant in ea: Nam claritas Dei illuminavit eam, & lucerna ejus est Agnus.

¶ Fundata est. cxviii.

Leſſio iii.

ET ambulabunt Gentes in lumine ejus; & reges terræ afferent gloriā suā & honorem in illam. Et portæ ejus non clauduntur per diem; nox enim non erit illic. Et afferent gloriā & honorem Gentium in illam. Non intrabit in eam aliquod coinquinatum, aut abominationem faciens & mendacium, nisi

qui scripti sunt in libro vitæ Agni.

¶ Benedic Domine. cxviii.

In il. Nocturno, Leſſio iv.

EX locis Sacris, quæ olim apud Christianos venerationem habuerunt, illa celeberrima & frequentissima fuerunt, in quibus condita Sanctorum corpora, vel aliquod martyrum vestigium aut monumentum esset. In quorum numero Sanctorum locorum, in primis semper fuit insignis ea Vaticanæ pars quam sancti Petri confessionem appellabant. Nam eo Christiani ex omnibus orbis terræ partibus tamquam ad fidem petram, & Ecclesiæ fundamentum convenientes, locum Principis Apostolorum sepulcro consecratum, summa religione ac pietate venerabantur.

¶ Orantibus. cxix.

Leſſio v.

Illuc Constantinus Magnus Imperator octavo die post susceptum Baptismum venit, depositoque diademate, & humi jacens, vim lacrymarum profudit, mox sumpto ligone ac bidente terram eruit: indeque duodecim terræ cophinis, honoris causa duodecim Apostolorum ablatis, ac loco Basilicæ Principis Apostolorum designato, Ecclesiam ædificavit. Quam sanctus Silvester Papa decimo quarto Kalendas Decembris, eo modo, quo Lateranensem

sem Ecclesiā quinto Idus Novēmbis consecrāverat, dedicāvit: & in ea altāre lapideum chrismate delibūtum erexit, atque ex eo tempore sancivit ne desinceps altaria nisi ex lapide fierent. Eādem Basilicā vetustate jampridem collabentem, ac propterea multorum Pontificum pietate lātius, ac magnificētius a fundamentis erectā, Urbānus octāvus eādem die recurrente anni millesimi sexcentissimi vigésimi sexti solēnni ritu consecrāvit. *R. O. quam. cxxi.*

Leſſio vi.

Idem beātus Silvēster Basilicā sancti Pauli Apostoli via Ostiēnsi, ab eodem Constantīno Imperatore magnificētissime zdificatā dedicāvit. Quas Basilicas Imperator multis prādiis attribūtis locupletāvit, ac muneribus amplissimis exornāvit. Cujus Imperatoris tantus fuit ardor Religiónis, ut delētis idolorum templis, multas ubique terrarum extruxerit Ecclesias, & prācipue Romae, in quibus fuerunt Basilica sanctae Crucis ad Jerusaleme in agro Sessoriano, sancti Laurentii extra muros in agro Verano, sanctorum Petri & Marcellini via Lavicana, aliaeque permultae.

R. Mane surgens. cxxi.

In tercio Nocturno, Homilia in Evangel. Ingressus Jesus. qua habetur quarta die infra Octav. Dedic. Eccles. cxxx.

Vesp. à Capitul. de seq. cum commem. ut infra.

DIE XIX. NOVEMBRIS.

In festo sancta Elisabetha Vidua. Duplex.

Oratio.

TUorum corda fidelium Deus miserator illustra: & beatae Elisabethae precibus gloriosus fac nos prospera mundi despiciere, & caelesti semper consolatione gaudere. Per Dominum.

*Deinde commem. Dedicatio-
nis Ecclesiae.*

Postea S. Pontiani Papa & Martyr. Antiph. Iste Sanctus. V. Gloria & honore.

Oratio. Infirmitatem. de Comuni unius Martyr.

*In primo Nocturno Leſſiones
de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Leſſio iv.

Elisabeth Andree regis Hungariae filia, ab infāntia Deum timere coepit, & crescens aetate, crevit etiam pietate. Ludovico Langravio Hassiae & Thuringiae in conjugem copulata, non minori cura quae Dei, quam quae viri sui erant, exequabatur. Surgens enim nocturno tempore, orationi diu incumbēbat, ac variis misericordiae officiis dedita, viduis, pupillis, aegrotis, egenis sedulo inserviebat: gravique fame urgente, domus suae frumenta liberaliter erogabat. Leprosos hospitio suscipiens, manus eorum & pedes osculabatur. Curandis

dis autem & alendis pauperibus insigne Xenodochium construxit.

R. Propter veritatem. cix.

Leſſio v.

DEſuncto conjuge, ut Deo liberior serviret, depositis omnibus secularis gloriæ indumentis, vili tunica induta est, atque ordinem Poenitentium sancti Francisci ingressa poenitentiae & humilitatis virtute maxime enituit. Nam bonis omnibus exuta, a propriis ædibus ejecta, ab omnibus derelicta, contumelias, irrisiones, obrectationes invicto animo toleravit, adeo ut summopere gauderet, se talia pro Deo pati. Ad infima quæque ministeria erga pauperes & ægrotos se obiciens, eis necessaria procurabat, solis olèribus, & legumínibus pro suo victu contenta.

R. Dilexisti justitiam. cx.

Leſſio vi.

Cum vero in his aliisque plurimis sanctis operibus vitam religiosissime transgisset, finis tandem suæ peregrinationis advénit, quem domesticis suis ante prædixit; Cumque defixis in cælum oculis divinæ contemplationi vacaret, a Deo mirabiliter recreata, & Sacraméntis refecta, obdormivit in Dómino. Statimque plurima ad ejus túmulum miracula patrata sunt. Quibus auditis, & rite probatis,

Gregorius bonus Sanctorum número eam adscripsit.

R. Fallax grátia. cx.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Símile est regnum cælorum thesauro. *ut in Communi non Virg.* cx.

Leſſio ix.

PONTIANUS ROMANUS præfuit Ecclesiæ Alexandro Imperatore: qui sanctum Pontificem, propter Christianæ fidei confessionem, in Sardiniam insulam cum Hippolyto Presbytero relegavit. Ubi is pro Christi fide multis calamitatibus afflictus, decimotertio Kalendas Decembris e vita migravit. Ejus corpus Fabiano Pontifice, cum Clero Romam delatum, in coemeterio Callisti via Appia sepelitur. Sedit annos quatuor, menses quatuor, dies vigintiquinque. Fecit Ordinationes duas mense Decembri, quibus creavit Presbyteros sex, Diaconos quinque, Episcopos per diversa loca sex.

Te Deum laudamus. 15.

In Laudibus fit commemorat. S. Pontiani Papa & Martyr. Antiphona. Qui odit.

R. Justus ut palma.

Oratio ut supra.

In ii. Vesp. & Capitul. de seq. cum commem. præsed.

DIE XX. NOVEMBRIS.

In festo sancti Felicis de Valois Confessoris.

Duplex.

In Hymno. Iste Confessor. *mutatur sortius Versus.*

Ora-

Oratio.

DEus, qui beatum Felicem Confessorem tuum ex eremo ad munus redimendi captivos calitus vocare dignatus es: presta quæsumus, ut per gratiam tuam ex peccatorum nostrorum captivitate, ejus intercessione liberati, ad celestem Patriam perducamur. Per Dominum.

Et sit commemo. S. Elisabeth.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Felix, Hugo antea dictus, ex regali Valesiorum familia ortus in Gallia, ab infante ætate non levia dedidit futuræ sanctitatis indicia, præsertim misericordiæ erga pauperes; nam adhuc infans manu propria, ac si grandior esset, & judicii maturitate polleret, nummos egenis distribuit. Jam grandiusculus, solébat ex appositis in mensa dapibus ad ipsos mittere, & ferme eo, quod sapidius erat, obsensio pauperculorum pueros recreabat: Adolescens non semel vestibus se spoliavit, ut inopes cooperiret. Ab avunculo Theobaldo Campaniæ, & Blésii Comite, vitam ræo mortis impetravit, prædicens, hunc infamem hæcenus facturum, mox sanctissimis præditum moribus evasurum: veridicum testimonium monstravit eventus.

R. Honestum fecit. lxxxv.

Lectio v.

Post exactam laudabiliter adolescentiam, cepit ex celestis contemplationis studio solitudinem cogitare; prius tamen voluit Sacris initiari, ut omnem regni, a cujus successione, jure Legis Salicæ, non longe distabat, spem sibi præcideret. Sacerdos factus, & prima Missa devotissime celebrata, non multo post in eremum secessit, ubi summa abstinencia vscitans, celestium charismatum abundantia pascebatur. Ibi cum sancto Joanne de Matha Parisiensi Doctore, a quo ex divina inspiratione quæsitus, & inventus, per aliquot annos sanctissime vixit: donec ambo per Angelum a Deo admoniti Romam petierunt, specialem a summo Pontifice vivendi regulam impetraturi. Facta igitur Innocentio. Papæ tertio inter missarum sollempnia revelatione Religionis & Instituti de redimendis captivis: ab ipso Pontifice, simul cum socio, candidis vestibus bicolori cruce signatis induitur: ad eam formam, qua Angelus indutus apparuit, & insuper voluit Pontifex, ut nova Religio juxta triplicem colorem, quo habitus constat, Sanctissimæ Trinitatis titulo decoraretur.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit. lxxxvi.

Le

Lectio vi.

Regula propria ex summi Pontificis Innocentii confirmatione accepta, in Diocesi Meldensi apud locum, qui Cervus Frigidus dicitur, primum Ordinis paullo ante a se & socio extructum Coenobium ampliavit, ubi Religiosam observantiam, & redemptionis institutum mirifice coluit, ac inde per alios nos in alias Provincias diligentissime propagavit. Illiorem hic a beata Virgine matre favorem accepit; dormientibus siquidem cunctis fratribus, & ad matutinas preces in pervigilio Nativitatis Desparæ media nocte recitandas, Deo sic disponente, non surgentibus: Felix de more vigilans, & horas præveniens, chorum ingressus, reperit beatam Virginem in medio chori habitu cruce Ordinis insignito indutam, ac castibus similiter indutis sociatam. Quibus permixtus Felix, præcinente Despara, laudes divinas concinuit, ritèque persolvit. Et quasi jam a terrestri ad castestem chorum evocarétur, instantis mortis ab Angelo certior factus, filios ad caritatem erga pauperes & captivos adhortans, animam Deo reddidit, ætate ac meritis consummatus, anno post Christum natum ducentésimo duodécimo supra millésimum, sub eodem Pontifice Innocentio tertio. R. Iste homo.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Nolite timere. ut in Communi Confessoris non Pontific. lxxxv.

Vesper. de sequent. cum commemor. preced.

DIE XXI. NOVEMBRIS .

In festo Praesentationis beatae Mariae Virginis.

Duplex .

Ad Vesperas, Antiphona, Psalmi, Capitul. & Hymn. ut in ejus Officio parvo.

V. Dignare me laudare te, Virgo sacrata.

R. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

In utrisque Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona. Beata Dei Genitrix Maria, Virgo perpétua, Templum Domini, Sacrarium Spiritus sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo: allelúja.

Oratio.

Deus, qui beatam Mariam semper Virginem Spiritus sancti habitaculum, hodierna die in templo praesentari voluisti: presta quaesumus; ut ejus intercessione, in templo glóriæ tuæ praesentari mereamur. Per Dominum nostrum. in unitate ejusdem Spiritus.

Et sic commem. preced.

Ad Completor. & Horas diei in fine Hymnorum dicitur, Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Virgine, &c.

Ad Matutinum, Invitator. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis.

Hym-

*Hymnus Antiphona, Psalmi
 & V. Nocturnorum, ut in Of-
 ficio parvo ejusdem Beata Ma-
 ria. cxlv.*

*In primo Nocturno, Lectiones
 de Parabelis Salomonis. Ego
 sapientia habito cum suis filiis,
 ut in Festo B. M. V. de Mer-
 cede.*

In secundo Nocturno.
 Ex libro S. Joannis Damascé-
 ni de Fide Orthodoxa.

Lib. 4. cap. 15. Lectio iv.

Joachim lectissimam illam,
 ac summis laudibus dignam
 mulierem Annam Matrimonio
 sibi copulavit. Verum, que-
 madmodum prisca illa An-
 na, cum sterili ætis morbo
 laboraret, per orationem ac
 promissionem Samuélem pro-
 creavit, eodem modo hæc
 etiam per obsecrationem, &
 promissionem Dei Genitricem
 a Deo accepit: ut ne hic
 quoque cuiquam ex illustri-
 bus matronis céderet. Ita-
 que grátia (nam hoc sonat
 Annæ vocabulum) Dómi-
 nam parit, (id enim Ma-
 riæ nómine significatur):
 vere etenim rerum ómnium
 conditarum Dómina facta est
 cum Creatoris Mater exi-
 tit. In lucem autem édi-
 tur in domo probaticæ Joá-
 chim, atque ad templum ad-
 ducitur: ac deinde in domo
 Dei plantata, atque per spi-
 ritum saginata, instar olivæ
 frugiferæ virtutum ómnium
 domicilium efficitur: ut quæ
 videlicet ab omni hujúsce
 vitæ, & carnis concupi-

scéntia mentem abstraxisset,
 atque ita vírginem una cum
 corpore ánimam conservá-
 set, ut eam decébat, quæ
 Deum sinu suo exceptúra
 erat.

R. Sicut cédrus. 327.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi
 de Virgínibus.

Lib. 1. post inir. Lectio v.

Talis fuit Maria, ut ejus
 unius vita ómnium sit di-
 sciplina. Si igitur auctor non
 displicet, opus probémus:
 ut quæcúmque sibi ejus exó-
 ppat præmium, imitétur e-
 xémplum. Quantæ in una
 vígine spécies virtutum é-
 micant! Secrétum verecún-
 diæ, vexillum fidei, devotió-
 nis obséqulum, virgo intra
 domum, comes ad ministé-
 rium, mater ad templum.
 O quantis illa virgínibus oc-
 curret! quantas compléxa ad
 Dóminum trahet, dicens:
 Hæc torum Filii mei, hæc
 thálamus nuptiales immacu-
 lato servavit pudóre!

R. Quæ est ista. 327.

Lectio vi.

Quid ergo exequar cibó-
 rum parsimóniam, of-
 ficiórum redundántiam, álte-
 rum ultra natúram superfuís-
 se, álterum penè ipsi natú-
 ræ defuisse? Illic nulla in-
 termíssa témpora, hic con-
 gemínatos jejúnio dies. Et
 si quádo reficiéndi succes-
 sisset volúntas, cibus ple-
 rúmque óbvius, qui mor-
 tem arcéret, non descias mi-
 nistráret. Dormíre non prius

cu-

cupiditas, quam necessitas fuit: & tamen cum quiesceret corpus, vigilaret animus qui frequenter in somnis aut lecta réperit, aut somno interrupta continuat, aut dispósita gerit, aut gerenda prærentiat.

R. Ornátam monilibus. 328.

In tertio Nocturno, Homil. in in Evarg. Loquente Jesu ad turbas. ut in festo B. M. V. de Mercede cum Responsoriis ibidem positis, sed ubi dicitur Festivitatem, dicatur Præsentationem.

Ad Laudes & per Horas omnia ut in Officio S. Maria in Sabbato.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. *R.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Beáta es María, quæ credidisti: perficiéntur in te, quædida sunt tibi a Dómino, allel.

Oratio ut supra.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, & sit commemorat. Festi sequentis.

DIE XXII. NOVEMBRIS.

In festo S. Cæcilia Virginis

& Martyris. Duplex.

Antiphona. Est secretum, Valeriáne, quod tibi volo dicere: Angelum Dei hábeo amátorem, qui nímio stúdio custódit corpus meum.

V. Spécie tua & pulchritúdine tua.

R. Inténde, prospere procéde, & regna. *Oratio.*

DEUS, qui nos ánnua beátæ Cæciliæ Virginis &

mártiris tuæ solemnitáte lætíficas: da ut quam venerámur officio, étiam piz conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. & Hymnus. Virginis Proles ut in Communi Virg. lxcil.

In primo Nocturno, Antiph. Cæcilia Virgo Alamáchium superábat; Tibúrtium & Valeriánium ad coronas vocábat. *Psal.* Dómine Dóminus noster. xc. cum reliquis ut in Communi Virgín.

Antiphona. Expánsis má nibus orábat ad Dóminum ut eam eríperet de inimícis.

Antiphona. Cilicio Cæcilia membra domábat, Deum genitibus exorábat.

V. Spécie tua, & pulchritúdine tua. *R.* Inténde, prospere procéde, & regna.

Leet. primis Noct. De Virgínibus. ut in Communi. xciv.

R. i. Cantántibus órganis Cæcilia Virgo in corde suo solli Dómino decantábat, dicens: * Fiat Dómine cor meum & corpus meum immaculátum, ut non confúndar.

V. Biduánis & triduánis júniis orans, commendábat Dómino quod timébat. Fiat Dómine.

R. ii. O beata Cæcilia, quæ duos fratres convertisti. Alamáchium júdicem superásti, * Urbánum Epíscopum in vultu Angélico demonstrásti!

V. Quasi apis argumentósa Dómino deservísti. Urbánum.

R. iii. Virgo gloriósa semper

per Evangélium Christi gerébat in pectore, & non diebus neque noctibus vacabat * A colloquiis divinis & oratione. *Ÿ.* Expansis manibus orabat ad Dóminum, & cor ejus igne cælesti ardebat. A colloquiis.

Glória Patri. A colloquiis.

In secundo Nocturno, Antiph. Dómine Jesu Christe, seminator casti consilii, suscipe séminum fructus, quos in Cæcília seminasti.

Antiphona. Beata Cæcília dixit ad Tibúrtium: Hódie te fateor meum cognatum, quia amor Dei te fecit esse contemptorem idolórum.

Antiphona. Fiat Dómine cor meum & corpus meum immaculatum, ut non confundar. *Ÿ.* Adjuvabit eam Deus vulnere suo. *R.* Deus in medio ejus, non commovebitur.

Lectio iv.

CÆCÍLIA, Virgo Romana, nobili genere nata, a prima ætate Christianæ fidei præceptis instituta, Virginitatem suam Deo vovit. Sed cum postea contra suam voluntatem data esset in matrimonium Valeriano, prima nuptiarum nocte hunc cum eo sermonem habuit: Ego Valeriane, in Angeli tutela sum, qui Virginitatem meam custodit, cuare ne quid in me committas, quo ira Dei in te concitetur. Quibus verbis commotus Valerianus, illam attingere non est ausus; quip-

etiam addidit, se in Christum crediturum, si eum Angelum videret. Cui Cæcília cum sine Baptismo negaret, id fieri posse: incensus cupiditate videndi Angelum, se baptizari velle respondit. Quare hortatu Virginis ad Urbanum Papam, qui propter persecutionem in martyrum sepulcris via Appia latebat, veniens, ab eo baptizatur.

R. Cilicio Cæcília membra domabat, Deum gemitibus exorabat: * Tibúrtium & Valerianum ad coronas vocabat: *Ÿ.* Hæc est Virgo sapiens, & una de numero prudentium. Tibúrtium.

Lectio v.

INde ad Cæciliam reversus, orantem, & cum ea Angelum divino splendore fulgentem invenit. Quo aspectu obstupescactus, ut primum ex timore confirmatus est, Tibúrtium fratrem suum accersit qui a Cæcília Christi fide imbutus, & ab eodem Urbano baptizatus, ipse etiam ejusdem Angeli, quem frater ejus viderat, aspectu dignatus est. Utérque autem paullo post Almáchio Præfecto constanter martyrium subit. Qui mox Cæciliam comprehendi, imperat, ab eaque primum, ubi Tibúrtii & Valeriani facultates sint, exquirat.

R. Cæciliam intra cubiculum orantem invenit, & juxta eam stantem Angelum Domini, * Quem videns Valerianus nimio terrore correptus est.

Ÿ. An-

Angelus Dómini descéndit de celo, & lumen refúlit in habitáculo. Quem.

Lectio iii.

Cui cum Virgo ómnia illórum paupéribus distributa esse respondisset, eo furóre concitatus est, ut eam in ipsius ardes dedúctam, in bálneo combúri jússerit. Quo in loco cum diem noctémque ita fuisset, ut ne flamma quidem illam attingeret, eo immíssus est cárnifex, qui ter secúri íctam, cum caput abscíndere non potuisset, semivívam reliquit. Illa trídúo post, decimo Kaléndas Decémbris, Alexándro Imperátore, dúplici Virginitátis & martyrii palma decoráta evolávit in cælum: cujus corpus ab ipso Urbáno Papa in Castíli Cœmetério sepúltum est, in ejus ædibus Ecclésiá ipsius Cæciliæ nómine consecráta. Ejus, & Urbáni ac Lúcii Pontíficum, Tibúrtii, Valeriáni & Máximi corpóra a Pascháli primo Pontífice inde transláta in Urbem, in eádem Sanctæ Cæciliæ Ecclésiá cóndita sunt.

R. Dómine Jesu Christe, pastor bone, seminátor casti constilli; súscipe séminum fructus, quos in Cæcília seminásti: *

Cæcília fámula tua quasi apis tibi arguméntosa deservit.

V. Nam sponsum, quem quasi leónem ferócem accépit, ad te quasi agnum mansuetíssimum destinávit. Cæcília.

Glória Patri. Cæcília.

In tertio Nocturno; Antiphona
Crédimus Christum Fílium Dei verum Deum esse, qui sibi talem elégit fámulam.

Antiphona. Nos sciéntes sanctum nomen ejus, omníno negáre non póssumus.

Antiphona. Tunc Valeriánus perréxit, & signo, quod acceperat, invénit Sanctum Urbánum.

V. Elégit eam Deus & præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam. **Lectio** sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: parabolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem Virginíbus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviám sponso & sponsæ. Et reliqua.

Homília S. Joánnis Chrysof.

Homil. 79. in Matth. post initium.

Quam ob causam in persóna vírginum hanc parabolam profert, nec qualemcúmque persónam sine discrimine súbjicit? Magna quædam de Virginitáte disferúerat, dicens: Sunt eunúchi, qui seipsos castravérunt propter regnum cælórum: &, qui potest cápere, cápiat. Nec ignórabat, de Virginitáte magnam esse vulgo existimatióem, quippe cum sit ea res natúra sublímis: quod inde pater, quia neque in vétéri Testaménto a priscis illis sanctíscue

que viris culta fuit, & in novo nulla legis necessitate jubetur: non enim id imperavit, se fidelium voluntati permisit. Unde & Paulus ait. De virginibus autem præceptum Domini non habeo, & laudo quidem eum, qui hoc sectatur institutum; nolentem autem non cogo, neque eam præceptum facio.

R. Beata Cæcilia dixit Tiburtio: Hodie te fateor meum esse cognatum, quia amor Dei te fecit esse, * Contemptorem Idolorum.

V. Sicut enim amor Dei mihi tuum fratrem conjugem fecit, ita te mihi cognatum fecit esse. Contemptorem.

Lectio viii.

QUONIAM igitur & magna res erat, ac de ea apud multos magna erat existimatio, ne quis ea perfecta, se totum perfecisse putaret, ac cetera negligeret; hanc parabolam posuit, ut ostenderet virginitatem, quamvis cetera habeat, si misericordiae bonis caruerit, cum fornicatoribus ejici. Ac merito quidem inhumatum ac misericordia carentem cum illis collocat. Fornicatorem enim corporum, iste vero pecuniatum cupiditate vincuntur. Non est autem corporum & pecuniae par cupiditas: sed acrior multo atque vehementior illa corporum est. Quanto igitur cum imbecilliore luctantur, tanto minus venio dignae sunt, si vincantur.

Idcirco etiam fatuas appellavit, quoniam majori certamine superato, in faciliore totum perdidērunt.

R. Cæcilia me misit ad vos, ut ostendatis mihi sanctum Antistitem: * Quia ad ipsum habeo secreta, quae perferam. V. Tunc Valerianus perrexit, & signo quod acceperat, invenit sanctum Urbanum. Quia.

Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

LAMPÁDES autem hoc loco illud ipsum virginitatis donum appellat, & sanctimoniae puritatem; oleum vero benignitatem, eleemosynam, impensum indigentibus auxilium. Tardante autem sponso, dormitaverunt omnes, & dormierunt. Non parvum temporis, rursus spatium interjectum ostendit, ut discipulos regnum ipsius mori futurum, expectantes, ab ea opinione deduceret: id enim illi, sperabant; quapropter crebro ab hujusmodi eos spe revocat. Ad hoc illud quoque indicat, somnum quemdam esse mortem. Dormierunt, inquit; media autem nocte clamor factus est: vel ut in eadem parabolam persistat: vel rursus ostendit in nocte futuram esse resurrectionem. Clamorem etiam Paulus commemorat, dicens, In jussu, in voce Archangeli, in novissima turba descendet de caelo.

Te Deum laudamus. 15.

A D

A D L A U D E S,

et per Horas, Añã.

CAntantibus organis Cæcilia Dómino decantabat, dicens: Fiat cor meum immaculatum, ut non confundar. *Psalmus. Dóminus regnavit. cum reliq. 16.*

Añã. Valerianus in cubiculo Cæciliam cum Angelo orantem invenit. *Añã.* Cæcilia famula tua, Dómine, quasi apis tibi argumentosa deservit. *Añã.* Benedico te, Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Filium tuum ignis extinctus est a latere meo.

Añã. Triduãas a Dómino popósci indúcias, ut domum meam Ecclesiã consecrarem.

Capitulum, Hymnus, et V. ut in Communi Virg.

Ad Benedictus, Antiphona. Dum aurora finem daret, Cæcilia exclamavit, dicens: Eja milites Christi, abscite ópera tenebrarum, & induimini arma lucis.

Oratio ut supra.

Ad Horas, Añã sumuntur ex Laud. supra. Capitulum. et Brev. de Communi Virg.

Ad Vesperas, Añã ut supra ex Laud. Psalmi Capitulum. et Hymnus de Virginibus.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. *R.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona. Virgo gloriósa semper Evangelium Christi gerébat in pectore suo, & non diebus, neque noctibus a col-

Pars Autumnalis.

loquiis divinis, & oratione cessabat.

Oratio ut supra.

Et sit commemor. seq.

DIE XXIII. NOVEMBRIS.

In festo S. Clementis Papa et Mart. Semiduplex.

Añã. Orémus omnes ad Dóminum Jesum Christum, ut confessoribus suis fontis venam apériat.

V. Glória, & honóre coronásti eum Dómine.

R. Et constituísti eum super ópera manuum tuarum.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beáti Clementis Mártiris tui atque Pontificis sollemnitate lætificas: concéde propicius, ut cujus natalitia colimus, virtutem quoque passionis imitemur. Per Dóminum nostrum.

Postea sit commemor. S. Felicitatis Mart. Añã. Símile est regnum. *V.* Spécie tua. *cviij.*

Oratio.

Presta, quæsumus, omnipotens Deus: ut beátæ Felicitatis mártiris tuæ sollemnia recensentes, méritis ipsius protegámur, & precibus. Per Dóminum.

Ad Matutinum, omnia usque ad Lectiones de Communi unius Martyris.

In primo Nocturno, Lectiones. A Miléto. de Communi. xxlii.

R. i. Oránte sancto Clemente, apparuit ei Agnus Dei:

* De sub cujus pede fons vivus emánat, fluminis im-

T

petus

petus lætificat civitatem Dei.

ψ. Vidi supra montem A-
gnum stantem. De.

R. ii. Omnes una voce dixe-
runt: Ora pro nobis sancte
Clemens; * Ut digni efficiā-
mur promissionibus Christi.

ψ. Non meis meritis ad vos
me misit Dñs, vestris corō-
nis participem fieri. Ut.

R. iii. Dedisti Dñe habitā-
culum mārtyri tuo Clementi
in mari, in modum templi
marmorei Angēlicis mānibus
præparatum: * Iter præbens
pōpulo terræ, ut enārent
mirabilia tua.

ψ. Dedisti Dōmine sanctis
tuis viam in mari, & in flu-
minibus sēmitam. Iter.

Glória Patri. Iter.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Clemens Romānus, Fau-
stini filius, de regiō-
ne Cælii montis, discipulus
beāti Petri, cujus mēminit
Paulus scribens ad Philip-
penses: Etiam rogo & te
germāne compar, adjuva illas
quæ tecum laboraverunt in
Evangelio, cum Clemente,
& ceteris adiutoribus meis,
quorum nōmina sunt in li-
bro vitæ. Hic septem Urbis
regiōnes divisit septem No-
tariis, singulas singulis attri-
buens, qui passiones Mārty-
rum, & res ab eis gestas di-
ligentissime conquisitas lītte-
ris mandarent. Multa scripsit
& ipse accurāte, & salutā-
riter, quibus Christiānam re-
ligiōnem illustrāvit.

R. Honēstum fecit.

Lectio v.

Cum autem doctrīna ac
vitæ sanctitate multos
ad Christi fidem convēteret,
a Trajano Imperatore rele-
gatus est trans mare Pōntifi-
cum in solitudine urbis Cher-
sōnæ, in qua duo milia
Christianōrum reperit, qui
ab eodem Trajano condem-
nati fuerant. Qui cum in
eruendis, & secādis marmō-
ribus aquæ penuria laborā-
rent, Clemens facta oratiō-
ne, in vicinum collem as-
cendit, in cujus jugo vidit
Agnum dextro pede fontem
aquæ dulcis, qui inde scatē-
bat, attingentem; ubi omnes
sitim expleverunt: eoque mi-
rāculo multi infidēles ad
Christi fidem convērsi, Cle-
mentis etiā sanctitatem ve-
nerari cōeperunt.

R. Desiderium animæ.

Lectio vi.

Quibus concitatus Traja-
nus, misit illuc, qui
Clementem, alligata ad ejus
collum anchora, in profun-
dum deicerent. Quod cum
factum esset, Christianis ad-
litus orantibus, mare ad tri-
milliaria recessit: eoque illi
accedentes, ædulam marmō-
ream in templi formam, &
intus arcam lapideam, ubi
Mārtyris corpus cōditiū
erat, & juxta illud ancho-
ram, qua mersus fuerat, in-
venērunt. Quo mirāculo in-
colæ permoti, Christi fidem
susceperunt. Ejus corpus pō-
stea Romam, Nicolāo pri-
mo

mo Pontífice translátum, in Ecclesiá ipsius sancti Cleméntis condítum est. Ecclesiá etiám in eo insulæ loco, unde divínitus fons manárat, ejúsdem nómine dedicáta est. Vixit in Pontificátu annos novem, menses sex, dies sex. Fecit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros decem, Diáconos duos, Episcopos per diversá loca quíndecim.

R. Stola jucunditátis.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Vigiláte. de Comuni Confess. Pontif. lxi.

R. vii. Coróna áurea.

R. viii. Hic est vere martyr.

Pro S. Felicitate Martyre.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Ex Homilia 3. in Evangel.

Lectio ix.

BEáta Felicitas, cujus hódie natalítia celebrámus septem filios sic póst se tímuit vivos in carne relínquere, sicut carnáles paréntes solent metúere, ne mórtuos præmítant. In persecutiónis enim labóre deprehénsa, filiórum corda in amóre supérnæ patrís prædicádo roborávit, & parturívit spírítu quos carne pepérerat; ut prædicatióne páreret Deo, quos carne pepérerat mundo. Numquid ergo hanc féminam mártýrem dixerim? Sed plus quam mártýrem: quæ septem pignóribus ad regnum præmissis, tot ante se mórtuos transmísit. Ad

poenam prima venit, sed pervénit octáva.

Te Deum laudámus. 15.

A D L A U D E S,

& per Horas, Añá.

ORante sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. 16. Añá. Non meis

méritis ad vos me mísit Dñs, vestris corónis participem

fieri. Añá. Vidi supra montem Agnum stantem, de sub

cujus pede fons vivus emánat. Añá. De sub cuius pede fons

vivus emánat, flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei.

Añá. Omnes Gentes per gyrum credidérunt Christo Dómino.

Capitulum, Hymnus, & V. de Comuni unius Mart.

Ad Benedíctus, Antiphona.

Cum iter ad mare cepísset, pópulus voce magna clamábat: Dñe Jesu Christe, sal-

va illum; & Clemens cum lácrymis dicébat: Súscepe

Pater spírítum meum.

Oratio ut supra.

Pro S. Felicitate, Antiphona.

Date ei de fructu manuum.

V. Diffúsa est.

Oratio ut supra.

Ad Horas, Añá sumuntur ex Laud. Cap. & Risa brevia de Comuni unius Mart.

Vespera de sequenti cum commonem. ut infra.

DII: XXIV. NOVEMBRIS.

In festo S. Joannis a Cruce Confess. Duplex.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius Versus.

T 2 Ora-

Oratio.

DEus, qui sanctum Joán-
nem Confessorem tuum
perfectæ sui abnegationis, &
Crucis amatorem eximium
effecisti: concede; ut ejus
imitationi jūgiter inhæren-
tes, glóriam assequámur ætér-
nam. Per Dóminum.

*Deinde fit commemor. S. Cle-
mentis, Papa & Mart. Aña.*
Dedisti Dómine habitáculum
mártýri tuo Clementi in ma-
ri, in modum templi mar-
mórei, angélicis mánibus
præparátum; iter præbens
pópulo terræ, ut enárrent
mirabília tua.

✠. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani mul-
tiplicábitur.

Oratio supra.

*Pro commemor. sancti Chry-
sogoni Martyr. Antiphona.*
Iste Sanctus.

✠. Glória & honóre. xxi.

Oratio.

Adesto Dómine supplica-
tionibus nostris, ut,
qui ex Iniquitate nostra reos
nos esse cognóscimus, beáti
Chrysógoni mártýris tui in-
tercessióne liberémur. Per
Dóminum nostrum.

*In primo Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurr.*

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Joánnes a Cruce Fontiberi
in Hispánia piis Paren-
tibus natus, a primis annis
certo innóuit, quam Des-
paræ Virgini futurus esset ac-
ceptus; nec quinquénis in
púteum lapsus, ejúsdem Des-

paræ manu sublátus, inco-
lumnis evásit; tanto autem
patiéndi desidério flagrávit,
ut novénis, spreto molliór-
i lecto, super sarméntis cubá-
re consuéverit. Adoléscent
Hospítio páuperum ægrotán-
tium Metymnæ Campi fá-
mulum sese addíxit, quibus
magno caritátis ardóre, vi-
líssima quæque compléctens
officia, præsto áderat, cujus
exémpló excitáti ceteri ex-
dem caritátis múnera ardén-
tius obibant. Verum ad al-
tióra vocátus, Beátæ Maríæ
Virginis de Monte Carmélo
Institútum amplexus est; ubi,
Sacerdos ex obediéntia fa-
ctus, severiórís disciplínæ,
& arctiórís vitæ cupidíssi-
mus, primitivam Ordinis
Régulam ex Superiórís licén-
tia ita proféssus est; ut, ob
jugem Domínicæ Passiónis
memóriam, bello in se, tam-
quam in insensíssimum ho-
stem indícto, vigíliis, jejú-
niis, férreis flagéllis, omni-
que poenarum genere, brevi
carnem cum vítilis, & cor-
cupiscéntiis suis crucifixerit;
dignus plane, qui a Sancta
Terésia inter potióres, san-
ctioresque ánimas Ecclesiám
Dei id témporis illustrántes
recenserétur.

℟. Honéstum fecit.

Lectio vi.

Singulári vitæ austeritate,
& ómnium virtutum præ-
sidio múnitus, præ asidua
rerum divinarum contempla-
tione diuturnas, & mirabíles
exa-

éxtases frequenter patiebatur: tantoque in Deum aestuabat amore, ut, cum divinus ignis sese intro diutius continere non posset, foras erumpere, ejusque vultum irradiare visus sit. Proximorum salutis summopere intentus, tum in verbi Dei prædicatione, tum in Sacramentorum administratione fuit assiduus. Hinc tot meritis auctus, strictiorisque disciplinæ promovendæ ardore vehementer accensus, sanctæ Teresiæ comes divinitus datus est; ut, quam ipsa inter Sorores primævam Carmeli Ordinis observantiam instauraverat, eandem & inter Fratres, Joanne adiutore, restitueret. Innúmeros itaque una cum Dei Famula in divino opere promovendo perpessus labores, Cœnobija, quæ ejusdem sanctæ Virginis cura per totam Hispāniam erecta fuerant, nullis vitæ incommodis, & periculis territus, singula perlustravit, in quibus, aliisque quamplurimis ejus opere erectis, restauratam observantiam propagando, verbo, & exemplo firmavit: ut merito primus post Sanctam Teresiā Carmelitarum Excalceatorum Ordinis Professor, & Parens habeatur.

Æ. Amavit eum.

Letitio vi.

Virginitatem perpetuo coluit, impudentesque mulieres ejus pudicitie insidiā-

ri conantes, non modo repulit, sed etiam Christo lucrificavit. In divinis explicandis arcantibus æque ac Sancta Teresiā, Apostolicæ Sedis judicio, divinitus instructus, libros de mystica Theologia cælesti sapientia repletos conscripsit. Semel interrogatus a Christo, quid præmii pro tot laboribus posceret, respondit: Domine, pati, & contemni pro te. Império in Dæmones, quos e corporibus sæpe fugabat, discretionē spirituum, prophetiæ dono, miraculorum gloriā celebratissimus, ea semper fuit humilitate, ut sæpius a Domino flagitaverit eo loco mori, ubi omnibus esset ignotus. Voti compos factus, Ubæque diro morbo, & in crure quinque plagis sanie manantibus, ad implendum patiendi desiderium, constantissime toleratis, Ecclesiæ Sacramentis pie, sancteque susceptis, in Christi Crucifixi amplexu, quem semper in corde, atque ore habuerat, post illa verba: In manus tuas commendo spiritum meum, obdormivit in Domino, die, & hora a se predictis, anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo primo, ætatis quadagesimo nono. Migrantem ejus animam splendidissimus ignis globus excepit; corpus vero suavissimum odorem spiravit, quod etiamnum incorruptum Se-

T 3 góbiæ

gōbie honorifice cōlitur. Eum plurimis, ante, & post obitum fulgētem signis Benedīctus decimus tērtius Pōntifex Māximus in Sanctōrum nūmerum rētulit.

℣. Ille homo.

In tercio Nocturno, Homilia in Evangel. Sint lumbi. de Comuni Confessor. non Pontificis. lxxx.

Leſtio ix.

Chrysogonus, Diocletiano Imperatore, Romæ inclūsus in cārcere, ibi biennium sanctæ Anastasiæ facultatibus vixit: quam etiam afflictam propter Christum a viro suo Pūbio, propter eaque a suis orationibus per litteras auxilium postulātem, mūtuis epistolis est consolātus. Sed cum Imperator Romam scripsisset, ut reliquis Christianis, qui in vīculis essent, interfēctis, Chrysogonus Aquellējam ad se mitteretur, eo perductus est. Cui Imperator: Accersivi, inquit, te Chrysogone, ut honoribus augeam, si modo indūxeris animum deos cōlere. At ille: Ego eum, qui vere est Deus, mente, & oratione veneratione: deos autem, qui nihil sunt nisi dæmonum simulācra, odi & execror. Quo responso exandēscens Imperator, ad Aquas Gradatas eum secūri percuti jubet, octavo Kalēndas Decēbris. Cujus corpus projectum in mare, paulo post in lītore inventum,

Zōilus Prēsbyter in suis ædibus sepelivit.

Te Deum laudāmus. 15.

In Laud. fit commem. sancti Chrysogoni Mart. Antiphona.

Qui odit animam.

℣. Justus ut palma. xxxiii.

Oratio ut supra.

Vespera a Capit. de sequenti, commem. preced.

DIE XXV. NOVEMBRIS.

In festo sanctæ Catharinæ

Virg. & Mart. Duplex.

Oratio.

Deus, qui dedisti legem Moysi in summitate montis Sinai, & in eodem loco per sanctos Angelos tuos corpus beatæ Catharinæ virginis & martyris tue mirabiliter collocasti: presta quæsumus, ut ejus meritis & intercessione, ad montem, qui Christus est, pervenire valeamus. Qui tecum vivit & regnat.

Deinde commem. S. Joannis.

In primo Nocturno, Leſ. de Script. occur.

In secundo Nocturno.

Leſtio iv.

Catharina, nobilis virgo Alexandrina, a prima ætate studia liberalium artium cum fidei ardore conjungens, brevi ad eam sanctitatis & doctrinæ perfectionem pervenit, ut decem & octo annos nata eruditissimum quemque superaret. Quæ cum Maximini jussu multos propter Christianæ religionis professionem varie tormentis cruciātos, ad

sup-

supplicium rapi vidēret: non dubitāter ipsum adiit Maximinum, eique nefariam immanitatem obijciens, sapientissimis rationibus Christi fidem ad salutem necessariam esse affirmavit.

R. Propter veritatem.

Leſſio v.

Cujus prudentiam Maximinus admiratus, retineri eam jubet, accersitis undique doctissimis hominibus, magnisque propositis premiis, qui convictam Catharinam a Christi fide ad idolorum cultum perduxissent. Quod contra accidit. Nam plures philosophi, qui ad eam coarguendam convenerant, vi ac subtilitate ejus disputationis tanto Christi amore sunt incensi, ut pro illo mori non dubitaverint. Quamobrem Maximinus blanditiis ac promissis Catharinam de sententia deducere aggreditur: verum id frustra fieri intelligens, verbéribus affectam, plumbatisque contusam, dies undecim sine cibo ac potu inclusam tenet in carcere.

R. Dilexisti justitiam.

Leſſio vi.

Quo tempore Maximini uxor, & Porphyrius belli dux, visendæ virginis causa carcerem ingressi, & ejusdem prædicatione in Jesum Christum credentes, postea martyrio coronati sunt. Interim Catharina educitur e custodia: & rota expedi-

tur crebris & acutis præfixa gladiis, ut virginis corpus crudelissime dilaceraretur. Quæ machina brevi, Catharinæ oratione confracta est: eoque miraculo multi Christi fidem suscepérunt. Ipse Maximinus in impietate & crudelitate obstinatioꝝ, Catharinam securi percuti imperat. Quæ fortiter, dato capite, ad duplicatum virginis & martyrii præmium evolavit septimo Kalendaras Decembris, cujus corpus ab Angelis in Sina. Arabiæ monte mirabiliter collocatum est.

R. Afferentur regi.

In tertio Nocturno Homilia in Evangel. Simile erit regnum Cælorum decem Virginibus. *de Communi Virginum.* c.

In ii. Vesp. fit commemor. S. Petri Episc. & Martyr.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

S. Petri Episcopi & Martyr. Añ. Iste Sanctus.

V. Glória & honore.

Oratio. Infirmitatem. *de Communi unius Mart.* xxii.

Leſſio iii.

Petrus Episcopus Alexandriæ, post Theonam virum sanctissimum, sanctitatis & doctrinæ splendore non solum illustravit Ægyptum, sed toti luxit Ecclesiæ Dei. Qui in persecutione Maximiani Galerii illam temporum acerbitatem ita pertulit ut multi admirabilem ejus patientiam intuentes, pluri-

T 4 mum

mum in Christiánam virtúte
póficerent. Is primum Arium
Díaconum Alexandrinum,
propter schísma Meletíanum,
cui favébat, a fidélium com-
munióne sejúnxit. Ad eum
cápitís ab eódem Maximiá-
no damnátum in cárcere,
cum Achíllas, & Alexánder
Presbyteri deprecatóres Arii
veníssent, respóndit, no-
tū apparuisse sibi Jesum ve-
ste discísso, causámque rei
sciscitánti dixisse: Arius ve-
stem meam, quæ est Ecclé-
sia, dilacerávit. Quibus et-
iam prædicens fore, ut sibi
in Episcopátu succéderent,
præcepit ne umquam Aríum
in communióne recíperent,
quem Deo mórtuum esse sci-
rent. Et hanc divíná præ-
notiónem veram fuisse, non
diu post rei probávit even-
tus. Dénique duodécimo sui
Episcopátus anno, sexto Ka-
léndas Decémbris, abscísso
cápite, ad Martyrii corónam
evolávit.

Te Deum laudámus. 15.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

Sancti Saturnini Martyris

Commemoratio.

Ad Vesperas, Antiphona.

Iste sanctus. V. Glória.

Orazio.

DEus, qui nos beáti Sa-
turníni mártiris tui
concedis natalitio pérfrui:
ejus nos tribue méritis ad-
juvári. Per Dóminum.

I N V I G I L I A

S. Andrea Apostoli.

Officium sit de Feria, ut

*dictum est in Rubricis genera-
libus cum Homilia & Oratio-
ne de Vigilia, ut infra.*

*Si Festum S. Andrea vene-
rit Feria ii. de Vigilia sit
Officium in Sabbato præceden-
ti, & commem. Sancti Saturni
in Dominica.*

**Lectio sancti Evangelii secun-
dum Joánnem.**

Lectio i.

Cap. i.

IN illo témpore: Stabat
Joánnes, & ex discipulis
ejus duo. Et respiciens Je-
sum ambulátem, dicit: Ec-
ce Agnus Dei. Et reliqua.
Homilia S. Augustini Episc.

*Tract. 7. in Joannem post
initium.*

Quia talis erat Joánnes
amícus sponsi, non
quærébat glóriam suam, sed
testimónium perhibébat ve-
ritati: numquid voluit apud
se remanére discipulos suos;
ut non sequeréntur Dómi-
num? Magis ipse osténdit
discipulis suis quem seque-
réntur: habébant enim il-
lum tamquam agnum. Et il-
le: Quid me attenditis? Ego
non sum agnus: Ecce Agnus
Dei. De quò & supértus dí-
xerat: Ecce Agnus Dei. Et
quid nobis prodest Agnus
Dei? Ecce, ait, qui tollit
peccátum mundi. Secútifunt
illum, hoc audíto, duo qui
erant cum Joánnem.

*Responsoria de Feria occur-
renti. Lectio ii.*

Videámus sequéntia. Ec-
ce Agnus Dei. Hoc
Joánnes. Et audierunt eum
duo

duo discipuli loquentem, & secuti sunt Jesum. Non sic illum sequebantur, quasi jam ut inhaerèrent illi: nam manifestum est, quando illi inhaeserunt, quia de navi eos vocavit. In his enim duobus erat Andréas, sicut modo audistis. Andréas autem frater Petri erat. Et novimus in Evangelio, quod Petrum & Andréam Dominus de navi vocavit, dicens: Venite post me, & faciam vos piscatores hominum. Et ex illo jam inhaeserunt illi, ut non recederent.

LECTIO iii.

Modo ergo quod illum sequuntur isti duo, non quasi non necessari sequuntur, sed videre voluerunt ubi habitaret, & facere quod scriptum est; Limen ostiorum ejus exerat pes tuus: surge ad illum venire assidue, & erudire praeceptis ejus. Ostendit eis ille ubi maneret: venerunt, & fuerunt cum illo. Quam beatam diem duxerunt, quam beatam noctem! Quis est, qui nobis dicat quae audierint illi a Domino? Aedificemus & nosmetipsi in corde nostro, & faciamus domum, quo veniat ille, & doceat nos, & colloquatur nobis.

Ad Laud. ut in Psal. Et dicantur Preces seriales flexis genibus. 57. Oratio.

Quesumus omnipotens Deus, ut beatus Andreas Apostolus, cujus prae-

venimus festivitatem, tuum pro nobis impleret auxilium: ut a nostris reatibus absoluti, a cunctis etiam periculis eruamur. Per Dñm.

Deinde pro commem. S. Saturnini, Añs. Qui qdit. V. Justus ut palma.

Oratio ut supra.

Vespera de S. Andrea.

DIE XXX. NOVEMBRIS.

In festo S. Andrea Apostoli.

Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona de Laud. 446. Psal. de Dominica. 118. & loco ultimi.

Psal. Laudate Dominum omnes Gentes. 121.

Capitulum. Rom. 10. 6

Fratres, Corde enim creditur ad justitiam, ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptura: Omnis, qui credit in illum, non confundetur.

Hymn. & V. ut in Commun. Apostolorum. ii.

Ad Magnificat, Antiphona. Unus ex duobus, qui secuti sunt Dominum, erat Andreas frater Simonis Petri, alleluja.

Oratio.

Maestatem tuam, Domine, suppliciter exoramus: ut sicut Ecclesiae tuae beatus Andreas Apostolus extitit praedicator & rector; ita apud te sit pro nobis perpetuus intercessor. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum, Invitator. & Hymnus ut in Comuni Apostolorum. ii.

In

In primo Noct. Antiphona.
 Vidit Dóminus Petrum & Andréam, & vocávit eos.
Psalm. Cæli enarrant. *ut in Communi Apostolor.* iii.

Añã. Venite post me, dicit Dóminus, faciam vos fieri piscatores hóminum.

Añã. Relictis rétib; suis, secuti sunt Dóminum Redemptorem. *ψ.* In omnem terram exivit sonus eórum.

R. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Epístola B. Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i.

Cap. 10.

Finis legis, Christus, ad iustitiam omni credenti. Móyses enim scripsit, quóniam iustitiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est iustitia, sic dicit: Ne dixeris in corde tuo: Quis ascéndet in cælum? id est, Christum dedúcere: Aut quis descéndet in Abyssum? hoc est, Christum a mortuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo, & in corde tuo; hoc est verbum fidei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, & in corde tuo credideris, quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

R. Cum perambuláret Dóminus juxta mare Galilææ, vidit Petrum & Andréam, retia mittentes in mare, & vocávit eos, dicens: * Ve-

nite post me, faciam vos fieri piscatores hóminum. *ψ.* Erant enim piscatores, & ait illis. Venste.

Lectio ii.

Corde enim créditur ad iustitiam, ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distinctio Judæi, & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui invocant illum. Omnis enim quicumque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non crediderunt? Aut quómodo credent ei, quem non audierunt? Quómodo autem audient sine prædicante? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur? sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona!

R. Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relictis rétib;, quorum usu actúque vivebat: * *Æternæ vitæ secútus est præmia largiéntem.*

ψ. Hic est, qui pro amore Christi pepéndit in cruce, & pro lege ejus sustinuit passionem. *Æternæ.*

Lectio iii.

Sed non omnes obédiunt Evangelio. Isaiás enim dicit: Dómine, quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi.

Sed

Sed dico: Numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Sed dico: Numquid Israel non cognovit? Primus Moyses dicit: Ego ad æmulationem vos adducam in non Gentem, in gentem insipientem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, & dicit: Inventus sum a non querentibus me; palam apparui illis, qui me non interrogabant. Ad Israel autem dicit: Tota die expandi manus meas ad populum non credentem, & contradicentem.

R. Doctor bonus, & amicus Dei Andréas ducitur ad crucem: quam a longe aspiciens, dixit: Salve crux, * Suscipe discipulum ejus, qui pependit in te Magister meus Christus. V. Salve crux, quæ in corpore Christi dedicata es, & ex membris ejus tamquam margaritis ornata. Suscipe. Glória Patri. Suscipe.

In ii. Nocturna. Antiphona. Dignum sibi Dominus computavit martyrem, quem vocavit Apostolum, dum esset in mari, allelúja.

Añs. Diléxit Andréam Dominus in odorem suavitatis.

Añs. Blduo vivens pendebat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, & docebat populum.

V. Constitues eos principes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Lectio iv.

Andréas Apóstolus Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discipulus Joánnis Baptístæ, cum eum de Christo dicentem audisset; Ecce Agnus Dei; secutus Jesum, fratrem quoque suum ad eundem perduxit, cum póstea una cum fratre piscaretur in mari Galilææ, ambo a prætereunte Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis: venite post me, faciam vos fieri piscatores hóminum: nullam interponentes moram, & relictis rétib; secuti sunt eum. Post cujus passionem & resurrectionem, Andréas cum in Scythiam Európe, quæ ei provincia ad Christi fidem disseminandam obtigerat, venisset, deinde Epírum ac Thráciam peragrasset, doctrína & miraculis innumerábiles hómines ad Christum convertit. Post Patras Achæe profectus, & in ea urbe plurimis ad veritatem Evangélicam perductis, Egéam Procónsulem, prædicationi Evangélicæ resistentem, liberrime increpavit, quod, qui iudex hóminum haberi vellet, Christum Deum ómnium iudicem a dæmónibus elusus non agnosceret.

R. Homo Dei ducebatur ut crucifigerent eum: populus autem clamabat voce magna, dicens: * Innoceus ejus sanguis sine causa damnatur.

V. Cúm-

Ÿ. Cúmque dúcerent eum ,
ut crucifigerétur , factus est
concúrsus populórum clamán-
tium & dicéntium . Innocens .

Leſſio v.

Tum Ægeas irátus , Dé-
sine , inquit , Christum
jactáre , cui similia verba ni-
hil profuerunt , quo minus
a Judæis crucifigerétur . An-
dréam vero de Christo nihi-
lominus libere prædicántem ,
quod pro salute humáni gé-
neris se crucifigéndum ob-
tulisset , impia oratione in-
terpéllat , ac deum hortá-
tur , ut sibi cónsulens , diis
velit immoláre . Cui An-
dréas : Ego omnipoténti Deo ,
qui unus & verus est , im-
molo quotidie , non tauró-
rum carnes , nec hircórum
sanguinem , sed immaculá-
tum Agnum in altári : cujus
carnem posteaquam omnis
pópulus credéntium mandu-
cáverit , Agnus qui sacrifi-
cátus est , integer perseverat
& vivus . Quámobrem ira
accénsus Ægeas , jubet eum
in cárcerem detrúdi : unde
pópulus Andréam fácte li-
beráſſet , nisi ipse sedáſſet
multitudinem ; veheméntius
rogans , ne se ad optatissi-
mam mártýrii coronam pro-
perántem impedírent .

R. O bona crux , quæ decó-
rem & pulchritúdinem de
membris Dómini suscepisti ,
accipe me ab homínibus , &
redde me magistro meo :
* Ut per te me recípiat , qui
per te me redémít .

Ÿ. Beátus Andréas expánsis
mánibus ad cælum , orábat ,
dicens : Salva me bona crux .
Ut per ,

Leſſio vi.

Igitur paullo post in tri-
bunal productum , eum
Ægeas crucis extolléntem
mystéria , sibi que suam im-
pietátem exprobrántem , diú-
tius ferre non posset , in
crucem tolli , & Christi mor-
tem imitári jussit , Addúctus
Andréas ad locum mártý-
rii , cum crucem vidisset ,
longe exclamáre coepit : O
bona crux , quæ decórem ex
membris Dómini suscepisti ,
diu desideráta , sollicité amá-
ta , sine intermissióne quæsi-
ta , & aliquándo cupiénti
ánimo præparáta : accipe me
ab homínibus , & redde me
magistro meo ; ut per te me
recípiat , qui per te me re-
démít . Itaque cruci affixus
est , in qua bídium vivus
pendens , & Christi sídem
prædicáre nunquam inter-
mittens , ad eum migrávit ,
cujus mortis similitúdinem
concupserat . Quæ omnia
Presbyteri & Diáconi Achá-
jæ , qui ejus passiónem scrip-
serunt , se ita ut commemo-
rata sunt , audíſſe & vidíſſe
testántur . Ejus ossa pri-
mum Constantíno Imperató-
re Constantinópolis , deín-
de Amálphim transláta sunt .
Caput , Pio secúndo Pontí-
fice , Romam allátum , in
Basilica sancti Petri collo-
cátum est ,

R. Ex-

R. Expāndi manus meas to-
ta die in cruce ad pōpulum
non credentem, sed contra-
dicentem mihi : * Qui am-
bulant vias non bonas , sed
post peccāta sua.

V. Deus ultionum Dōminus,
Deus ultionum libere egit :
exaltāre qui iūdicat terram,
redde retributiōnem supēr-
bis. Qui. Glōria Patri. Qui.

In tertio Nocturno, Añs.
Non me permittas Dōmine,
fāmulum tuum a te separāri :
tempus est , ut commendetur
terræ corpus meum , & me
ad te venīre jūbeas.

Añs. Andrēas vero rogābat
pōpulum , ut non impediret
passiōnem ipsius.

Añs. Accipe me ab homini-
bus , & redde me magistro
meo : ut per te me recipiat,
qui per te me redemit, allel.

V. Nimis honorāti sunt ami-
ci tui Deus.

R. Nimis confortātus est prin-
cipātus eōrum.

**Lectio sancti Evangelii se-
cūndum Matthæum.**

Lectio vii.

Cap. 4. e

IN illo tēpore : Ambu-
lans Jesus juxta mare Ga-
lilæe , vidit duos fratres ,
Simōnem , qui vocātur Pe-
trus , & Andrēam fratrem
ejus , mittētes rete in ma-
re. Et reliqua.

Homilia S. Gregōrii Papæ .

Homilia 5. in Evangel.

AUdistis , fratres carissi-
mi, quia ad unusus ius-
tioni vocem Petrus & An-
drēas relēctis rētibz , secūti

sunt Redemptōrem . Nulla
vero hunc facere adhuc mi-
rācula viderant ; nihil ab eo
de prēmio æternæ retribu-
tioni audierant : & tamen ad
unum Dōmini prāceptum ,
hoc quod possidēre videbā-
tur , obliti sunt . Quanta nos
ejus mirācula vidēmus , quot
flagellis affligimur , quantis
minārum asperitatibus deter-
rēmur , & tamen vocāntem
sequi contēmnimus ?

R. Orāvit sanctus Andrēas ,
dum respiceret in cælum , &
voce magna clamāvit , & di-
xit : Tu es Deus meus , quem
vidi : ne me patiāris ab im-
pio iūdice depōni ; * Quia
virtutem sanctæ crucis agnō-
vi .

V. Tu es magister meus Chri-
stus , quem dilēxi , quem co-
gnōvi , quem confēssus sum :
tantūmodo in ista voce
exāudi me . Quia .

Lectio viii.

IN cælo jam sedet qui de
conversione nos admo-
net : jam iugo fidei colla
Gentium subdidit , jam muni-
di glōriam gravit : jam ruf-
inis ejus crebrescētibus , di-
stricti sui iudicii diem pro-
pinquāntem denūntiant : &
tamen supērba mens nostra
adhuc non vult hoc sponte
deserere , quod quotidie per-
dit invita . Quid ergo , fra-
tres carissimi , quid in ejus
iudicio dictūri sumus , qui
ab amorē præsēntis sæculi
nec prāceptis flēctimur , nec
verbēribz emendāmur ?

R. Vi-

24. Videns crucem Andréas exclamavit, dicens : O crux admirabilis, o crux desiderabilis, o crux, quæ per totum mundum rutilas : * Súscipe discipulum Christi, ac per te me recipiat, qui per te moriens me redemit.

5. O bona crux, quæ decorem, & pulchritudinem de membris Domini suscepisti. Súscipe.

Glória Patri. Súscipe.

Leſſio ix.

Sed fortasse aliquis tacitis sibi cogitationibus dicat : Ad vocem Domini- cam uterque iste piscator, quid, aut quantum dimisit, qui pene nihil habuit ? Sed hac in re, fratres carissimi, affectum debemus potius pensare, quam censum. Multum reliquit qui sibi nihil retinuit : multum reliquit qui quantumlibet parum, totum deseruit. Certe nos & habita cum amore posidemus, & ea, quæ minime habemus, ex desiderio quarimus. Multum ergo Petrus & Andréas dimisit, quando uterque etiam desideria habendi reliquit.

Te Deum laudamus. 15.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

Salve crux pretiosa, suscipe discipulum ejus, qui pependit in te magister meus Christus.

Psalmus. Dominus regnavit. cum reliquis. 16.

Antiphona. Beatus Andréas

orabat, dicens : Domine Rex æternæ gloriæ, suscipe me pendentem in patibulo.

Añã. Andréas Christi famulus, dignus Dei Apostolus, germanus Petri, & in passione socius. *Antiphona.* Maxilla Christo amabilis, tulit corpus Apostoli, optimo loco cum aromatibus sepelivit.

Añã. Qui persequabantur justum, demersisti eos Domine in inferno, & in ligno crucis dux justus fuisti.

Capitulum. Rom. 10. b

Fratres, Corde enim creditur ad justitiam, ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptura : Omnis qui credit in illum, non confundetur.

Hymnus & 5. de Communi Apostolorum. xii.

Ad Benedictus, Antiphona.

Concede nobis hominem justum, redde nobis hominem sanctum; ne interficias hominem Deo carum, justum, mansuetum, & pium.

Oratio ut supra.

Ad Tertiam, Antiphona. Beatus Andréas. *Capitul.* Fratres, Corde enim. *ut supra.*

R. br. In omnem terram, * Exiit sonus eorum. In omnem. *5.* Et in fines orbis terræ verba eorum. Exiit. Glória Patri. In omnem. *5.* Constitues eos principes super omnem terram.

R. Memores erunt nominis tui Domine.

Ad Sextam, Antiphona.

Andréas Christi famulus.

Ca-

Capitulum. Rom. 10. c

Non enim est distinctio Judæi & Græci, nam idem Dominus omnium, dives in omnes, qui invocant illum. Omnis enim quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit.

R. br. Constitues eos principes, * Super omnem terram. Constitues.

Ÿ. Mémores erunt nominis tui Domine. Super. Glória Patri. Constitues. Ÿ. Nimis honorati sunt amici tui Deus.

R. Nimis confortatus est principatus eorum.

Ad Nonam, Antiphona.

Qui persequébantur justum.

Capitulum. Rom. 10. c

Isaias enim dicit: Domine, quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum.

R. br. Nimis honorati sunt, * Amici tui Deus. Nimis.

Ÿ. Nimis confortatus est principatus eorum. Amici tui. Glória Patri. Nimis.

Ÿ. Annuntiaverunt opera Dei.

R. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Vesperas, Antiphona de Laudibus. 446. *Psalmi ut in secundis Vesperis de Communi Apostolorum.* xii.

Capitulum ut supra.

Hymnus. Exultet orbis gaudiis. xlii.

Ÿ. Annuntiaverunt opera Dei. R. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Magnificat, Antiphona. Cum pervenisset beatus Andreas ad locum, ubi crux parata erat, exclamavit, & dixit: O bona crux, diu desiderata, & jam concupiscenti animo preparata: securus & gaudens venio ad te, ita & tu exultans suscipias me discipulum ejus, qui pependit in te.

Oratio ut supra.

FESTA DECEMBRIS.

Ante Adventum prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE II. DECEMBRIS.

In festo S. Bibiana Virginis & . . . . . ryr. Semiduplex.

Oratio.

Deus, omnium largitor bonorum, qui in famula tua Bibiana cum virginitatis flore martyrii palmam conjunxisti: mentes nostras ejus intercessione tibi caritate conjunge; ut amoris periculis, præmia consequamur æterna. Per Dominum.

In primo Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Bibiana virgo Romana, nobili genere nata, Christiana fide nobilior fuit. Ejus enim pater Flavianus sub Juliano apostata, impiissimo tyranno Ex-præfectus, servilibusque notis compunctus, ad

ad aquas Taurinas deportatus, martyr occubuit. Mater Dafrósa, & filia primum conclusa domi, ut inedia conficerentur; mox relegata mater extra Urbem capite plexa est. Mortuis autem piis parentibus, Bibiana cum sorore sua Demetria bonis omnibus expoliatur. Apronianus Urbis Prætor, pecuniis inhians, sorores persequitur, quas humana prorsus opeditutas, qui dat escam esurientibus, enutrient, cum vivaciore vegetioresque conspexisset, vehementer est admiratus.

R. Propter veritatem.

Leſſio v.

Suadet nihilominus Apronianus, ut venerentur deos Gentium, amissis: ideo opes, Imperatoris gratiam, præclarissimas nuptias consecuturæ. Si secus fecerint, minatur carceres, virgas, secures. At illæ neque blanditis, neque minis, a recta fide declinantes, paratæ potius mori, quam foedari moribus Ethnicorum, Prætoris impietatem constantissime detestantur. Quare Demetria ob oculos Bibianæ repente corruens, obiit in Domino: Bibiana Rufinæ mulseri vaserrimæ seducenda traditur, quæ ab incunabulis edocta Christianas leges, & illibatum servare

virginitatis florem, se ipsa fortior, femina superavit insidias, & Prætoris astus delusit. *R.* Dilexisti iustitiam.

Leſſio vi.

Nihil autem proficiente Rufina, quæ, præter dolosa verba, illam quotidie verbèribus affligebat, ut de sancto proposito dimoveret, spe sua frustratus Prætor, accensus ira, quod in Bibiana perdidisset operam, a licitoribus eam denudari, vincissque manibus columnæ alligari, eamque plumbatis cædi jubet, donec efflaret animam. Cujus sacrum corpus obiectum canibus, biduo jacuit in foro Tauri, illæsum tamen, & divinitus servatum: quod deinde Joannes Præbyter sepelivit noctu juxta sepulcrum sororis & matris ad palatium Licinianum, ubi usque in præsens extat Ecclesia Deo, sanctæ Bibianæ nomine dicta, quam Urbanus octavus instauravit, sanctarum Bibianæ, Demetriæ, & Dafrósæ corporibus in ea repertis, & sub Ara máxima collocatis

R. Afferentur Regi.

In tertio Noctur. Homilia in Evangel. Simile erit regnum celorum thesauro. *ut in Communi non Virginem.* cx.

R. vii. Hæc est Virgo. ci.

R. viii. Media nocte. ci.

COM.

COMMUNE SANCTORUM.

IN VIGILIIS

Apostolorum.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus, & Oratione, quæ in propriis locis notantur. Ubi vero non sunt propria Lect. legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio i. Cap. 15. b

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis; Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 27. in Evangel.

Cum cuncta sacra Elóquia Domínicis plena sint præceptis, quid est quod de dilectione, quasi de singulári mandato, Dóminus dicit: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem: nisi quia omne mandatum de sola dilectione est: & ómnia unum præceptum sunt? quia quidquid præcipitur, in sola caritate solidatur. Ut enim multi árboris rami ex una radice pródeunt: sic multæ virtutes ex una caritate generantur. Nec habet ali- quid viriditatis ramus boni

Pars Autumnalis.

óperis, si non manet in radice caritátis.

Responsoria de Feria pro tempore.

Lectio ii.

PRæcepta ergo Dóminica, & multa sunt, & unum: multa per diversitatem óperis, unum in radice dilectionis. Quáliter autem ista dilectio tenenda sit, ipse insínuat, qui in plerisque Scripturæ suæ sententiis, & amicos jubet diligere in se, & inimicos propter se. Ille enim veráciter caritatem habet, qui & amicum diligit in Deo, & inimicum diligit propter Deum. Nam sunt nonnulli, qui diligunt próximos, sed per affectum cognationis, & carnis: quibus tamen in hac dilectione sacra Elóquia non contradicunt: sed aliud est, quod sponte impénditur naturæ; aliud, quod præceptis Domínicis ex caritate debetur obedientiæ.

Lectio iii.

HI nimirum, & próximos diligunt, & tamen illa sublimia dilectionis præmia non assequuntur; quia amorem suum non spiritaliter, sed carnaliter impéndunt. Proinde

a. cum

cum Dóminus diceret : Hoc est præceptum meum, ut diligátis invicem : prótinus áddidit : Sicut diléxi vos : ac si apérte dicat : Ad hoc amáte, ad quod amávi vos . Qua in re , fratres charíssimí, solérter intuéndum est, quod antiquus hostis , dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit , infirmiórem contra nos próximum éxcitat , qui ea ipsa , quæ diligimus , auferre moliáture .

C O M M U N E
Apostolorum & Evangeli-
starum .

Ad Vesperas , Antiphona .
Hoc est præceptum meum.
cum reliq. de Laudib. xii.

Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica . 122. & loco ultimi .

Psalms . Laudáte Dóminum omnes gentes. 126.

Capitulum . Ephes. 2. d

Fratres, Jam non estis hóspites , & ádvenæ ; sed estis cives Sanctórum, & doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum, & Prophetárum , ipso summo angulári lápide Christo Jesu . &c. Deo grátias .

Hymnus .

Exúltet orbis gáudiis ,
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus, & astra cóncinunt .
Vos sæculórum Júdices ,
Et vera mundi lúmina ,
Votis precámur córdium
Audíte voces súpplicum .

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sôlvitis ,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte , quæsumus .
Præcepta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt ,
Sanáte mentes lánguidas ,
Augéte nos virtútibus .
Ut, cum redsibit Arbiter
In fine Christus sæculi ,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes .
Patri, simúlque Fílio ,
Tibique Sancte Spíritus ,
Sicút fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória .
Amen .

¶. In omnem terram exívit sonus eórum .

&c. Et in fines orbis terræ verba eórum .

Ad Magnificat , Antiphona .
Tradent enim vos in concíliis , & in synagogis suis flagellábunt vos , & ante reges , & præsides ducémini propter me , in testimónium illis , & Géntibus .

Oratio propria .

Ad Martinum , Invitator .
Regem Apostolórum Dóminum , * Veníte, adorémus .

Psal. Veníte, exultémus . 2.

Hymnus .

ÆTérna Christi mún-
era ,
Apostolórum glóriam ,
Palmas, & hymnos débítos
Lætis canámus méntibus .
Ecclesiárum Príncipes .
Belli triumpháles Duces ,
Cæléstis aulæ mílites ,
Et vera mundi lúmina .
Devóta Sanctórum Fides ,
In-

Inventa Spes credentium,
 Perfecta Christi Charitas
 Mundi tyrannum conterit.
 In his Paterna gloria,
 In his triumphat Filius,
 In his voluntas Spiritus,
 Cælum replétur gaudio.
 Patri, simulque Filio,
 Tibique Sancte Spiritus,
 Sicut fuit, sit jùgiter
 Sæclum per omne gloria.
 Amen.

In primo Nocturno, *Añã.*
 In omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum.

Psalmus 18.

Cæli enarrant gloriam Dei, * & opera manuum ejus annúnciat firmitermentum.

Dies diel erúctat verbum, * & nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquélæ, neque sermões, * quorum non audiántur voces eorum.

In omnem terram exiit sonus eorum, * & in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum, * & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * a summo cælo egressio ejus.

Et occúrsum ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculata, convertens ánimas: * testimónium Dómini fidèle, sapiéntiam præstans parvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præceptum Dómini lícidum, illuminans óculos.

Timor Dómini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum, & lapidem pretiosum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custodit ea: * in custodiéndis illis retribúctio multa.

Delicta quis intélligit? ab occultis meis munda me, * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominat, * tunc immaculátus ero, & emundabor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjutor meus * & redemptor meus.

Añã. In omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum.

Añã. Clamaverunt justí, & Dóminus exaudivit eos.

Psalmus 33.

Benedicam Dóminum in omni tẽmpore: semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudabitur ánima mea: * áudiant mansuétí, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, &

2 2 exau-

exaudivit me : * & ex ómnibus tribulatióibus meis eripuit me .

Accédite ad eum , & illuminámini : * & fácies vestræ non confundéntur .

Iste pauper clamávit , & Dóminus exaudivit eum : * & de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum .

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * & eripiet eos .

Gustáte , & vidéte , quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir , qui sperat in eo .

Timéte Dñm omnes Sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum .

Dívites eguérunt , & esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono .

Veníte filii , audíte me : * timórem Dómini docébo vos .

Quis est homo , qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * & lábia tua ne loquántur dolum .

Divérte a malo , & fac bonum : * inquire pacem , & perséquare eam .

Oculi Dómini super justos : * & aures ejus in preces eórum .

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum .

Clamavérunt justí , & Dóminus exaudivit eos : * & ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos .

Juxta est Dóminus iis , qui tribuláto sunt corde : * & húmiles spíritu salvábit .

Multæ tribulatióes justórum : * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus .

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur .

Mors peccatórum péssima : * & qui odérunt justum , delínquent .

Rédimet Dóminus ánimas fervorum suórum : * & non delínquent omnes , qui sperant in eo .

Añ. Clamavérunt justí , & Dóminus exaudivit eos .

Añ. Constitues eos príncipes super omnem terram , mémores erunt nóminis tui Dómine .

Psalms 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi .

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis .

Speciósus forma præ filiis hóminum , diffusa est grátia in lábiis tuis ; * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum .

Accíngere gládio tuo super femur tuum : * potentíssime .

Spécie tua & pulchritúdine tua * inténde , prospere procéde & regna .

Propter veritátem & mansuetúdinem & justitiam : * & dedúcet te mirabíliter dextera tua .

Sagittæ tuæ acútæ , pópuli sub te cadent : * in corda inimicórum regis .

Se-

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiõnis virga regni tui.

Dilexisti iustitiam & odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus , Deus tuus , oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha & gutta , & cásia a vestiméntis tuis , a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia , & vide , & inclina aurem tuam : * & obliviscere pópulum tuum , & domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus , & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabúntur , omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus : * in simbriis áureis circumamícta varietatibus.

Adducéntur regi vírgines post eam , * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne , & generatióne.

Propterea pópuli consite-

búntur tibi in ætérnum : * & in sæculum sæculi.

Añs. Constitues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ps. In omnem terram exívit sonus eórum . *R.* Et in fines Orbis terræ verba eórum . Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

Ps. Jube domne benedicere.

Benedictio. Benedicçãoe perpétua.

Lectiones de Scriptura posita in Communi Sanctorum , leguntur quando annorantur in Proprio Sanctorum per annum , & quando contingit fieri Offic. de aliquo Sancto illis diebus , in quibus in Officio Feria non ponuntur Lectiones de Scriptura , sed tantum de Homilia : & quando aliquod festum solemniter celebratur in propria Ecclesia .

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 4.

Sic nos existimet homo ut ministros Christi , & dispensatores mysteriorum Dei . Hic jam quæritur inter dispensatores , ut fidelis quis inveniatur . Mihi autem pro minimo est ut a vobis júdicer , aut ab humano die : sed neque meípsum júdico . Nihil enim mihi cónciscius sum , se non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me , Dóminus est . Itaque nolite ante tempus

judicāre , quoadúsque véniat Dóminus , qui & illuminábit abscondita tenebrarum , & manifestábit consília córdium : & tunc laus erit unicuique a Deo.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum , dicit Dóminus : * Estóte ergo prudentes sicut serpentes , & simplices sicut colúmbæ.

ψ. Dum lucem habétis , crédate in lucem , ut filii locis sitis . Estóte .

Bño. Unigénitus Dei Ffilius.

Leſſio ii.

HÆc autem , fratres , transfigurávi in me & Apóſſo , propter vos : ut in nobis discátis , ne supra quam scriptum est , unus advérſus áſterum infletur pro állo . Quis enim te discérnit ? Quid autem habes , quod non accepíſti ? Si autem accepíſti , quid gloriáris quasi non accéperis ? Jam saturáti estis ; jam dívites facti estis ; sine nobis regnáti : & útinam regnétiſ , ut & nos vobíſcum regnémus . Puto enim quod Deus nos Apóſtolos novíſſimos osténdit , tamquam morti destinátos : quia spectaculum facti sumus mundo , & Angelis , & homínibus .

R. Tóllite jugum meum super vos , dicit Dóminus , & díſcite a me , quia mitis sum , & húmilis corde ; * Jugum enim meum suáve est , & onus meum leve .

ψ. Et inveniétis réquiem animabus vestris . Jugum .

Bño. Spíritus Sancti grátia.

Leſſio iii.

NOs stulti propter Christum , vos autem prudentes in Christo : nos infirmi , vos autem fortes : vos nóbiles , nos autem ignóbiles . Usque in hanc horam , & esurimus , & sitimus , & nudi sumus , & colaphis cedimur , & instábiles sumus , & laborámus operántes manibus nostris : maledícimur , & benedícimus : persecutió-nem pátimur , & sustiné-mus : blasphemámur , & obsecrámus : tamquam purgamenta hujus mundi facti sumus ómnium peripséma usque adhuc . Non ut confundam vos hæc scribo , sed ut filios meos caríssimos moneo . Nam si decem míſſia pædagogórum habeátiſ in Christo , sed non multos patres . Nam in Christo Jesu , per Evangélium , ego vos genui .

R. Dum steteritis ante reges , & præſides , nolíte cogitare quómodo , aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora , quid loquámini . ψ. Non enim vos estis , qui loquímini , sed Spíritus Patris vestri , qui loquitur in vobis . Dábitur . Glória Patri . Dábitur .

In secundo Noſturno , Añs. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham .

Pſal-

Psalmus 46.

OMnes Gentes plaudite
manibus : * jubiláte Deo
in voce exultationis .

Quóniam Dóminus excelsus ,
terríbilis : * Rex magnus su-
per omnem terram .

Subjécit pópulos nobis , *
& Gentes sub pédibus no-
stris .

Elégit nobis hæreditátem
suam , * spéciem Jacob ,
quam diléxit .

Ascéndit Deus in júbilo , *
& Dóminus in voce tubæ .

Psállite Deo nostro , psállite ;
* psállite Regi nostro ,
psállite .

Quóniam Rex omnis terræ
Deus , * psállite sapiénter .

Regnabit Deus super Gen-
tes : * Deus sedet super se-
dem sanctam suam .

Príncipes populórum con-
gregáti sunt cum Deo Abra-
ham , * quóniam dii fortes
terræ veheménter eleváti
sunt .

Añs. Príncipes populórum
congregáti sunt cum Deo
Abraham . *Añs.* Dedísti hæ-
reditátem timéntibus nomen
tuum , Dómine .

Psalmus 60.

EXáudi Deus deprecatió-
nem meam , * inténde
oratióni meæ .

A finibus terræ ad te clamá-
vi : * dum anxietur cor
meum : in petra exaltásti me .

Deduxísti me , quia factus
es spes mea , * turris forti-
túdinis a fácie inimíci .

Inhabitábo in tabernáculo

tuo in sæcula , * prótegar in
velaménto alárum tuárum .

Quóniam tu Deus meus exau-
disti oratiónem meam : * de-
disti hæreditátem timéntibus
nomen tuum .

Dies super dies regis adji-
cies : * annos ejus usque in
diem generatiónis , & gene-
ratiónis .

Pérmanet in ætérnum in con-
spéctu Dei : * misericórdiam
& veritátem ejus quis requi-
ret ?

Sic psalmum dicam nómini
tuo in sæculum sæculi , * ut
reddam vota mea de die in
diem .

Añs. Dedísti hæreditátem ti-
méntibus nomen tuum , Dó-
mine . *Añs.* Annuntiavérunt
ópera Dei , & facta ejus in-
tellexérunt .

Psalmus 63.

EXáudi Deus oratiónem
meam cum deprecor : *
a timóre inimíci éripe áni-
mam meam .

Protexísti me a convéntu ma-
lignántium , * a multitudíne
operántium iniquitátem .

Quia exacuérunt ut gládium
linguas suas : * intendérunt
arcum rem amáram , ut sagít-
tent in occúltis immaculátum .

Súbito sagittábunt eum &
non timébunt : * firmavérunt
sibi sermónem nequam .

Narravérunt ut absconderent
láqueos ; * dixerunt : Quis
vidébit eos ?

Scrutáti sunt iniquitátes : *
defecérunt scrutántes scrutí-
nio .

Accedit homo ad cor altum : * & exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum : * & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes , qui videbant eos : * & timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei : * & facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino , & sperabit in eo : * & laudabuntur omnes recti corde.

Añā. Annuntiaverunt opera Dei , & facta ejus intellexerunt.

¶ Constitues eos principes super omnem terram.

R. Mémores erunt nómínis tui , Dómine.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius píetas.

¶ Jube domne.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Homilia 30. in Evang. post medium. Lectio iv.

Scriptum est : Spíritus Dómini ornávit cælos . Ornáménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium . Quæ videlicet ornáménta Paulus enúmerat , dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ , álii sermo sciéntiæ secundum eúmdem Spíritum , álii Fides in eódem Spíritu , álii grátia sanítatum in uno Spíritu , álii operátio virtútum , álii prophetia , álii discrétio spi-

rituum , álii génera linguárum , álii interpretátio sermónum . Hæc autem omnia operátur unus atque idem Spíritus , dívidens singulis prout vult.

R. Vidi conjúntos viros habéntes spléndidas vestes , & Angelus Dómini locútus est ad me dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei .

¶ Vidi Angelum Dei fortem , volántem per médium cælum , voce magna clamántem , & dicéntem . Isti.

Bñō. Christus perpétuz.

Lectio v.

Quot ergo sunt bona prædicántium , tot sunt ornáménta cælórum . Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cæli firmáti sunt . Verbum enim Dómini Filius est Patris . Sed eósdem cælos , videlicet sanctos Apóstolos , ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta , repénite de Sancti Spíritus Divinitáte adjúngitur : Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum . Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsumerent , nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidáset . Quales namque Doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint , scimus , & post advéntum illíus cujus fortitúdinis facti sint , conspícimus .

R. Beati estis cum maledixerint vobis hómines , & per-

perfecti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis.

¶ Cum vos oderint homines, & cum separaverint vos, & exprobraverint, & ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

Bño. Ignem sui amoris.

Leitio vi.

Certe iste ipse Pastor Ecclesiae, ad cujus sacratissimum corpus sedemus, quantae debilitatis, quantaeque formidinis ante adventum Spiritus fuerit, ancilla ostiaria requisita dicat. Una enim mulieris voce percussus, dum mori timuit, vitam negavit. Et pensandum, quia eum comprehensum Petrus negavit in terra, quem suspensum latro confessus est in cruce. Sed vir iste tantae formidinis, qualis post adventum Spiritus existat, audiamus. Fit conventus magistratus, atque seniorum, casus denuntiatur Apostolis, ne in nomine Jesu loqui debeant: Petrus magna auctoritate respondet: Obedire oportet Deo magis, quam hominibus.

¶ Isti sunt triumphatores, & amici Dei, qui contemnentes iussa principum, meruerunt praemia aeterna: * Modo coronantur, & accipiunt palmam.

¶ Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modo.

Glória Patri. Modo.

In versio Nocturno, Antiphona.
Exaltabuntur cornua iusti, alleluja.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi Deus: * confitebimur & invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accipero tempus, ego iustitias iudicabo.

Liquefacta est terra & omnes, qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi inquis: Nolite inique agere: * & delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: * quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat & hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: * verumtamen fax ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terrae.

Ego autem annuntiabo in saeculum: * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * & exaltabuntur cornua iusti.

Añs. Exaltabuntur cornua iusti, alleluja.

Aññ. Lux orta est iusto, allelúja : rectis corde lætítia, allelúja.

Psalmus 96.

Dominus regnávít, exúltet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circúitu ejus : * iustítia & iudícium corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet : * & inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini ; * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam ejus : * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adorant sculpsília : * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit & lætáta est Sion.

Et exultavérunt filię Judæ : * propter iudícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dñm, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto : * & rectis corde lætítia.

Lætámini iusti in Dómino : * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aññ. Lux orta est iusto, allelúja : rectis corde lætítia, allelúja. *Aññ.* Custodiébant testimónia ejus, & præcépta ejus, allelúja,

Psalmus 98.

Dominus regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.

Consteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est ; * & honor regis iudícium dilígít.

Tu parásti directiões, * iudícium & iustítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum ; & adoráte scabellum pedum ejus, * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in Sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dñm, & ipse exaudiébat eos : * in columba nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præcéptum, quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, & ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona. Custodiébant testimó-

stimónia ejus , & præcepta ejus , allelúja . *ψ*. Nimis honorati sunt amici tui Deus . *℞*. Nimis confortatus est principatus eorum .

Pater noster.

Absolutio. A vñculis.

ψ. Jube domne benedicere.

Bño. Evangélica lécctio.

Lécctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lécctio vii.

Cap. 19. d

IN illo tempore : dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos reliquimus omnia , & secuti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et reliqua .

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri .

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRandis fiducia ! Petrus piscator erat , dives non fuerat , cibos manu , & arte quærebat ; & tamen loquitur confidenter : reliquimus omnia . Et quia non sufficit tantum relinquere , jungit quod perfectum est : Et secuti sumus te . Fecimus quod jussisti ; quid igitur nobis dabis præmii ? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis : quod vos , qui secuti estis me , in regeneratione , cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ sedebitis & vos super sedes duodecim , iudicantes duodecim tribus Israel . Non dixit : Qui reliquistis omnia ; hoc enim & Crates fecit philosophus , & multi alii divitias contempsérunt : sed , Qui secuti

ti estis me : Quod proprie Apostolorum est , atque credentium .

℞. Isti sunt , qui viventes in carne , plantaverunt Ecclesiam sanguine suo ; * Cálicem Domini biberunt , & amici Dei facti sunt .

ψ. In omnem terram exivit sonus eorum , & in fines orbis terræ verba eorum . Cálicem .

Bño. Cujus . *vel* Quorum festum colimus .

Lécctio viii.

IN regeneratione , cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ (quando & mortui de corruptione resurgent incorrupti) sedebitis & vos in soliiis iudicantium , condemnantes duodecim tribus Israel : quia vobis credentibus , illi credere noluerunt . Et omnis , qui reliquerit domum , vel fratres , aut sorores , aut patrem , aut matrem aut uxorem , aut filios , aut agros propter nomen meum , centuplum accipiet , & vitam æternam possidebit . Locus iste cum illa sententia congruit , in qua Salvator loquitur : Non veni pacem mittere , sed gladium . Veni enim separare hominem a patre suo , & matrem a filia , & nulum a socro ; & inimici hominis domestici ejus . Qui ergo propter Fidem Christi , & prædicationem Evangélii , omnes affectus contempserint , atque divi-

a 6 tias ,

tias, & sæculi voluptates : isti centuplum recipient, & vitam æternam possidebunt.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta : & dedit illis gloriam sempiternam : * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna.

Ps. Sancti per Fidem vicunt regna, operati sunt iustitiam. Quorum.

Glória Patri. Quorum.

Bñ. Ad societatem.

Lectio ix.

EX occasione hujus sententiae quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum, quas dimisimus, & vitam æternam esse reddendam, non intelligentes, quod si in cæteris digna sit re promissio, in uxoribus appareat turpitudine : ut qui unam pro Domino dimiserit centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est : Qui carnalia pro Salvatore dimiserit, spiritualia recipiet : quæ comparatione, & merito sui ita erunt, quasi si parvo numero centenarius numerus comparatur.

Deinde dicatur Hymnus.

Te Deum laudamus. 15.

A P L A U D E S,

& per Horas, Añ.

Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.

Psal. Dominus regnavit, cum reliq. 16.

Añ. Majorem caritatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Añ. Vos amici mei estis, si feceritis, quæ præcipio vobis, dicit Dominus.

Añ. Beati pacifici, beati mundo corde : quoniam ipsi Deum videbunt.

Añ. In patientia vestra possidebitis animas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d

Fratres, Jam non estis hospites, & advenæ ; sed estis cives Sanctorum, & domestici Dei : superædificati super fundamentum Apostolorum, & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu.

R. Deo grátias.

Hymnus.

Exultet orbis gaudiis, cælum resulet laudibus :

Apostolorum gloriam

Tellus, & astra concinunt.

Vos sæculorum Iudices,

Et vera mundi lumina,

Votis precamur cordium

Audite voces supplicum.

Qui templa cæli clauditis,

Serasque verbo solvitis,

Nos a reatu noxios

Solvi jubete, quæsumus.

Præcepta quorum protinus

Languor, salusque sentiunt,

Sanate mentes languidas,

Augete nos virtutibus.

Ut, cum redibit Arbiter

In fine Christus sæculi,

Nos sempiterni gaudii

Concedat esse compotes.

Patri, simulque Filio,

Tibi que Sancte Spiritus,

Si-

Sicut fuit, sit jūgiter,
Sæclum per omne glória.
Amen.

Ÿ. Annuntiavérunt ópera
Dei. R. Et facta ejus intel-
lexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona.
Vos, qui reliquistis ómnia,
& secúti estis me, centu-
plum accipietis, & vitam
æternam possidebitis.

Ad Tersiam, Antiphona.
Majorem caritatem.

Capit. Fratres, Jam non estis.

R. brev. In omnem terram
* Exivit sonus eórum. In

omnem. Ÿ. Et in fines Orbis
terræ verba eórum. Exivit.

Glória Patri. In omnem.

Ÿ. Constitues eos Príncipes
super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis
tui Dómine.

Ad Sextam, Antiphona.
Vos amici mei estis.

Capitulum. Act. 5. b

PER manus autem Aposto-
lórum stébant signa, &
prodigia multa in plebe.

R. br. Constitues eos Prín-
cipes * Super omnem ter-
ram. Constitues eos.

Ÿ. Mémoires erunt nóminis
tui Dómine. Super.

Glória Patri. Constitues.

Ÿ. Nimis honoráti sunt amí-
ci tui Deus.

R. Nimis confortátus est prin-
cipátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona.
In patientia vestra.

Capitulum. Act. 5. f

IBANT Apóstoli gaudéntes a
conspéctu concilii, quo-

niam digni hábiti sunt pro
nómine Jesu contuméliam
pati.

R. brev. Nimis honoráti sunt
* Amíci tui Deus. Nimis.

Ÿ. Nimis confortátus est prin-
cipátus eórum. Amíci.

Glória Patri. Nimis.

Ÿ. Annuntiavérunt ópera
Dei. R. Et facta ejus intel-
lexérunt.

IN II. VESPERIS.

Añ. Jurávit Dóminus, &
non poenitébit eum: Tu es
Sacerdos in ætérnum.

Psalms 109.

Dixit Dñs Dómino meo: *
Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos
tuos: * scabéllum pedum
tuórum.

Virgam virtútis tuæ emít-
tet Dóminus ex Sion: * do-
mináre in médio inimicórum
tuórum.

Tecum princípium in die
virtútis tuæ, in splendori-
bus Sanctórum: * ex útero
ante luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, & non
poenitébit eum: * Tu es
Sacerdos in ætérnum se-
cúndum órđinem Melchíse-
dech.

Dóminus a dextris tuis: *
confregit in die iræ suæ re-
ges.

Judicábit in natióibus, im-
plébit rufnas: * conquaf-
sábit cápita in terra multó-
rum.

De torrénite in via bibet: *
propterea exaltábit caput.

Antiphona. Jurávit Dómi-
nus

nus, & non pœnitēbit eum :
Tu es Sacerdos in ætérnum.
Aññ. Cóllocet eum Dóminus
cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112.

Laudáte pueri Dñm : *
laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedí-
ctum : * ex hoc nunc , &
usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occá-
sum : * laudábile nomen Dó-
mini.

Excélsus super omnes Gen-
tes Dóminus : * & super
cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus
noster, qui in altis hábitat : *
& humília respicit in cælo
& in terra ?

Súscitans a terra ínopem : *
& de stercore érigenz páu-
perem .

Ut cóllocet eum cum prin-
cípibus : * cum princípibus
pópuli sui .

Qui habitáre facit stérilem
in domo , * matrem filio-
rum lætántem.

Aññ. Cóllocet eum Dóminus
cum princípibus pópuli sui .

Aññ. Dirupísti Dómine , vín-
cula mea , tibi sacrificábo
hóstiam láudis .

Psalmus 119.

Credidi , propter quod
locútus sum : * ego au-
tem humiliátus sum nimis .

Ego dixi in excéssu meo : *
Omnis homo mendax .

Quid retribuam Dómino *
pro ómnibus , quæ retribuit
mihi ?

Cálicem salutáris accípiam : *

& nomen Dómini invo-
cábo .

Vota mea Dómino réddam
coram omni pópulo ejus : *
pretiósá in conspéctu Dómi-
ni mors Sanctórum ejus .

O Dómine , quia ego ser-
vus tuus : * ego servus tuus ,
& filius ancillæ tuæ .

Dirupísti víncula mea ; *
tibi sacrificábo hóstiam lau-
dis , & nomen Dñi invocábo .

Vota mea Dómino reddam
in conspéctu omnis pópuli
ejus : * in átrils domus Dó-
mini , in médio tui Jerása-
lem .

Aññ. Dirupísti , Dómine ,
víncula mea , tibi sacrificábo
hóstiam laudis .

Aññ. Eúntes ibant , & fle-
bant , mitténtes sémina sua .

Psalmus 129.

IN converténdo Dóminus
captivitátem Sion : * facti
sumus sicut consoláti .

Tunc replérum est gáudio
os nostrum , * & lingua no-
stra exultatióne .

Tunc dicent inter Gentes : *
Magnificávit Dóminus fácere
cum eis .

Magnificávit Dóminus fáce-
re nobiscum : * facti sumus
lætántes .

Convérte Dómine captivi-
tátem nostram * sicut torrens
in Austro .

Qui sémant in lácry-
mis : * in exultatióne me-
tent .

Eúntes ibant & flebant : *
mitténtes sémina sua .

Veniéntes autem venient cum
exul-

exultatione : * portantes manipulos suos .

Aññ. Eúntes ibant , & flebant , mitténtes sémina sua .

Aññ. Confortátus est princípatus eórum , & honoráti sunt amici tui Deus .

Psalmus 138.

Domine probásti me , & cognovísti me ; * tu cognovísti sessionem meam , & resurrectionem meam .

Intellexísti cogitationes meas de longe : * sémitam meam , & funiculum meum investigásti .

Et omnes vias meas prævídísti : * quia non est sermo in lingua mea .

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima , & antiqua : * tu formásti me , & posuísti super me manum tuam .

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est , & non pótero ad eam .

Quo ibo a spiritu tuo ? * & quo a fácie tua fugiam ?

Si ascéndero in cælum , tu illic es : * si descéndero in inférnum , ades .

Si sumpsero pennas meo dilículo : * & habitávero in extrémis maris .

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * & tenébit me dextera tua .

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * & nox illuminátio mea in delíciis meis .

Quia ténebræ non obscurábuntur a te , & nox sicut dies illuminábitur : * sicut

ténebræ ejus , ita & lumen ejus .

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ .

Confitebor tibi quia terribíliter magnificátus es ; * mirabilia ópera tua , & ánima mea cognóscit nimis .

Non est occultátum os meum a te , quod fecísti in occulto : * & substántia mea in inferioribus terræ .

Imperfectum meum vidérunt óculi tui , & in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur , & nemo in eis .

Mihi autem nimis honorificáti sunt amici tui Deus : * nimis confortátus est princípatus eórum .

Dinumerábo eos , & super arénam multiplicabúntur : * exurrexi , & adhuc sum tecum .

Si occideris Deus peccatóres : * viri sánguinem declínate a me .

Quia dicitis in cogitatione : * Accipient in vanitate civitates tuas .

Nonne qui odérunt te Dómine , óderam : * & super inimícos tuos tabescébam ?

Perfécito odio óderam illos , * & inimíci facti sunt mihi .

Proba me Deus , & scito cor meum : * intérroga me & cognósce sémitas meas .

Et vide , si via iniquitátis in me est : * & deduc me in via æterna .

Aññ. Confortátus est princípatus eórum , & honoráti sunt amici tui Deus .

Ca-

Capitulum. Ephes. 2. d

FRatres, Jam non estis hóspites, & advenæ, sed estis cives Sanctorum, & doméstici Dei: superædificati super fundamentum Apostolorum, & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu.

Hymnus. Exultet orbis. xii.

ψ. Annuntiaverunt ópera Dei. R. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Magnificat, Antiphona.
Estote fortes in bello, & pugnatæ cum antiquo serpente: & accipietis regnum ætérnum, allelúja.

ALIÆ LECTIONES

Pro Apostolis.

In secundo Nocturno.

De expósitíone sancti Augustini Episcopi super Psalmum octogésimum sextum.

Anre medium. Lectio iv.

Fundaménta ejus in montibus sanctis: diligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, & Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitatem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis, & cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim janua. Et eum dicuntur duódecim portæ Jerúsalem, & una porta Christus: & duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus, & ideo duodenárius númerus Apосто-

lorum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significatio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicantes duódecim tribus Israel.

R. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri Sancti, facti amici Dei. ψ. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt viri Sancti.

Lectio v.

SI duódecim sedes ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdecimus Paulus Apóstolus, & non erit quómodo judicet: & ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed & ángeles. Quos ángeles, nisi apóstatas ángeles? Nescitis, inquit, quia ángeles judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te iactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolos; unus cecidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est; impletus est duodenárius númerus sédium. Primo locum inveni, ubi sédeas, & sic te mináre judicatúram. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitatis, quia per totum orbem terrarum futura erat Ecclesiá: unde vocátur hoc

zdi-

ædificium ad Christi compāgem.

R. Beāti estis cum maledixerint vobis hómīnes, & persecúti vos fúerint, & dixerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me; * Gaudéte, & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

Ÿ. Cum vos óderint hómīnes, & cum separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hómīnis. Gaudéte, & exultáte.

Leſſio vi.

ET ideo quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi dnódecim, & Apóstolus Paulus, sed quotquot judicáturi sunt, propter significatiónem universitátis, ad sedes duódecim pértinent: quemádmódum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, & Merídies. Istæ quatuor partes assidue nominántur in Scriptúris. Ab istis quatuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangelío, a quatuor ventis se collectúrum eléctos suos, ab ómnibus ergo istis quatuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur.

Non vocátur nisi per Baptísmum in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus Sancti. Quatuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

R. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnentes jússa princípum, meruerunt præmia ætérna: * Modo coronántur, & accípiunt palmam.

Ÿ. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne; & lavérunt stolas suas in Sanguine Agni. Modo.

Glória Patri. Modo.

PRO EVANGELISTIS

Leſſiones.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophætæ.

Leſſio i.

Cap. i.

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in medio captivórum juxta flúvium Chobar, aperti sunt cæli, & vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi Sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: & facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, & ecce ventus túrbis veniebat ab Aquilóne, & nubes magna, & ignis invólvens, & splendor in circúitu ejus, & de medio ejus quasi species eléctri, idest, de medio ignis.

R. Ec-

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus. * Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ.

Ÿ. Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Estote.

Leſſio ii.

ET in medio ejus similitudo quatuor animalium: & hic aspectus eorum, similitudo hominis in eis. Quatuor facies uni, & quatuor pennæ uni. Pedes eorum pedes recti, & planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, & scintillæ quasi aspectus æris candentis. Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus: & facies, & pennas per quatuor partes habebant. Junctæque erant pennæ eorum alterius ad alterum. Non revertébantur cum incederent: sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur.

R. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, & discite a me: quia mitis sum, & humilis corde: * Jugum enim meum suave est, & onus meum leve.

Ÿ. Et inveniétis requiem animabus vestris. Jugum.

Leſſio iii.

Similitudo autem vultus eorum: facies hominis, & facies leónis a dextris ipsorum quatuor; facies autem bovis a sinistris ipsorum quatuor; & facies aquilæ

désuper ipsorum quatuor. Facies eorum, & pennæ eorum exténtæ désuper: duæ pennæ singulorum jungébantur, & duæ tegébant corpora eorum, & unumquodque eorum coram facie sua ambulabat: ubi erat impetus spiritus, illic gradiebántur, nec revertébantur cum ambularent.

R. Dum steteritis ante reges & præsides, nolite cogitare quomodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini.

Ÿ. Non enim vos estis, qui loquámini, sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dábitur.

Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

De Expositione sancti Gregorii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Homilia 3. lib. 1. Leſſio iv.

Sancta quatuor animalia, quæ prophetæ spiritu futura prævidéntur, subtili narratione describúntur, cum dicitur: Quatuor: facies uni, & quatuor pennæ uni. Quid per faciem, nisi notitia, & quid per pennas, nisi volátus exprimitur? Per faciem quippe unusquisque cognoscitur, per pennas vero in altum avium corpora sublevántur. Facies itaque ad Fidem pertinet, penna ad contemplationem. Per Fidem namque ab omnipotenti Deo cognoscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit:

cir: Ego sum Pastor bonus , & cognosco oves meas , & cognoscunt me meæ . Qui rursus ait : Ego scio quos elegerim . Per contemplationem vero , qua super nosmetipsos tollimur , quasi in æra levamur .

R. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes , & Angelus Domini locutus est ad me , dicens : * Isti sunt viri sancti , facti amici Dei .
 V. Vidi Angelum Dei fortem , volantem per medium cælum , voce magna clamantem , & dicentem . Isti .

Leitio v.

Quatuor ergo facies uni sunt : quia si requiras quid Matthæus de Incarnatione Domini sentiat ; hoc nimis sentit , quod Marcus , Lucas , & Joannes . Si quæras quid Joannes sentiat , hoc proculdubio , quod Lucas , Marcus , & Matthæus . Si quæras quid Marcus ; hoc quod Matthæus , Joannes , & Lucas . Si quæras quid Lucas ; hoc quod Joannes , Matthæus , & Marcus sentit . Quatuor ergo facies uni sunt : quia notitia Fidei , qua cognoscuntur a Deo , ipsa est in uno , quæ est simul in quatuor . Quidquid enim in uno inveneris , hoc in omnibus simul quatuor cognoscēs .

R. Beati estis cum maledixerint vobis homines , & persecuti vos fuerint , & dixerint omne malum adversum vos , mentientes propter

me , * Gaudete , & exultate , quoniam merces vestra copiosa est cælis .

V. Cum vos oderint homines , & cum separaverint vos , & exprobraverint , & ejecerint nomen vestrum tamquam malum , propter Filium hominis . Gaudete .

Leitio vi.

ET quatuor pennæ uni : quia Dei omnipotentis Filium Dominum nostrum Jesum Christum simul omnes concorditer prædicant : & ad Divinitatem ejus mentis oculos levantes , penna contemplationis volant : Evangelistarum ergo facies ad humanitatem Domini pertinet , penna ad Divinitatem ; quia in eum , quem corporeum aspiciunt , quasi facies intendant : sed dum hunc esse incircumscriptum atque incorporeum ex Divinitate annuntiant , per contemplationis pennam quasi in æra levantur . Quia itaque una est Fides Incarnationis ejus in omnibus , & par contemplatio Divinitatis ejus in singulis ; recte nunc dicitur : Quatuor facies uni , & quatuor pennæ uni . R. Isti sunt triumphatores , & amici Dei , qui contemnentes jussa principum , meruerunt præmia æterna .
 * Modo coronantur , & accipiunt palmam . V. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione , & laverunt stolas suas in Sanguine Agni . Modo . Glória Patri . Modo .

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 15.

IN illo tempore: Designavit Dominus & alios septuaginta duos, & misit illos binos ante faciem suam, in omnem civitatem & locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii

Papæ.

Homilia 17. in Evangelia.

Dominus & Salvator noster, fratres carissimi, aliquando nos sermonibus, aliquando vero operibus admonet. Ipsa etenim facta ejus præcepta sunt: quia dum aliquid tacitus facit, quid agere debeamus innotescit. Ecce enim binos in prædicationem discipulos mittit, quia duo sunt præcepta caritatis, Dei videlicet amor & proximi: & minus quam inter duos caritas haberi non potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere caritatem dicitur, sed dilectio in alterum tendit, ut caritas esse possit.

R. Isti sunt, qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, & amici Dei facti sunt. *V.* In omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Calicem.

Lectio viii.

Ecce enim binos ad prædicandum discipulos Dó-

minus mittit: quatenus, hoc nobis tacitus innuat, quia qui caritatem erga alterum non habet, prædicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam, in omnem civitatem, & locum, quo erat ipse venturus. Prædicatores enim suos Dominus sequitur: quia prædicatio prævenit, & tunc ad mentis nostræ habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis præcurrunt: atque per hoc veritas in mente suscipitur.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, & dedit illis gloriam sempiternam, * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna.

V. Sancti per Fidem vicērunt regna, operāti sunt justitiam. Quorum.

Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Hinc namque eisdem prædicatoribus Isaias dicit: Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait: iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dominus ascendit, quia unde in passione occubuit, inde majorem suam gloriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit, quia mortem, quam pertulit, resurgendo calcavit. Ei ergo, qui ascendit super occasum, iter fá-

fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas & ipse postvéniens, per amoris sui præsentiam illústret.

Te Deum laudámus. 15.

C O M M U N E

unius Martyris.

Ad Vesperas, Antiphona.

Qui me conféssus. *cum reliquis de Laudibus.* xxx.

Psalms. Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica.* 122. & loco ultimi, *Psalms* Laudáte Dóminum omnes gentes. 126.

Capitulum. Jac. 1. b

BEátus vir, qui suffert tentationem: quóniam cum probátus fúerit, accipiet coronam vitæ, quam reprómisit Deus diligentibus se.

Hymnus.

DEus tuórum mílitum Sors, & coroná, præmíum,

Laudes canéntes mártiris Absólve nexu críminis.

Hic némpe mundi gáudia,
Et blanda fráudum pábula
Imbúta selle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit virilíter,
Fundénsque pro te ságuiné,
Æténa dona póssidet.

Ob hoc precátu súplici
Te póscimus píssime;
In hoc triúmpho mártiris
Dímitte noxam sérvulis.

Laus, & perénis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

ψ. Glória, & honóre coronásti eum, Dómine.

℞. Et constituísti eum super opera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Antiphona.
Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non timuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre, & Pontifice.

Oratio.

Infirmitátem nostram respice omnipotens Deus: & quí pondus propriæ actiónis gravat, beátí N. mártiris tui, atque Pontíficis intercessió gloriósa nos protégat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos beátí N. mártiris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro martyre tantum,

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut qui beátí N. mártiris tui natálitia cólimus: intercessióne ejus in tui nóminis amore roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut intercedente beáto N. mártire tuo, & a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, & a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

Ad

Ad Matutinum , Invitator
Regem mártýrum Dóminum:
* Veníte , adorémus .

Psal. Veníte , exultémus . 2.

Hymnus . Deus tuórum mili-
tum . *ut supra .*

In primo Nocturno , Añã.

In lege Dómini fuit volúntas
ejus die ac nocte .

Psalms 1.

BEátus vir , qui non ábiit
in consílio impiórum ,
& in via peccatórum non
stetit : * & in cáthedra pesti-
léntiæ non sedit .

Sed in lege Dómini volún-
tas ejus : * & in lege ejus
meditábitur die ac nocte .

Et erit tamquam lignum ,
quod plantátum est secus de-
cúrsus aquárum . * quod fru-
ctum suum dabit in témpore
suo .

Et fólium ejus non défluert , *
& omnia , quæcúmque fá-
ciet , prosperabúntur .

Non sic ímpii , non sic : *
sed tamquam pulvis , quem
próicit ventus a fácie terræ .

Ideo non resúrgent ímpii in
judicio : * neque peccatóres
in consílio justórum .

Quóniam novit Dóminus
viam justórum : * & iter im-
piórum peribit .

Añã. In lege Dómini fuit
volúntas ejus die ac nocte .

Añã. Prædicans præceptum
Dómini , constitútus est in
monte sancto ejus .

Psalms 2.

QUare fremuérunt Gen-
tes : * & pópuli medi-
táti sunt inánia ?

Astiterunt reges terræ , &
príncipes convenérunt in u-
num * advérsus Dóminum ,
& advérsus Christum ejus .

Dirumpámus víncula eo-
rum : * & projiciámus a no-
bis jugum ipsórum .

Qui hábitat in cælis , irri-
débit eos : * & Dóminus sub-
fannábit eos .

Tunc loquétur ad eos in ira
sua : * & in furóre suo con-
turbábit eos .

Ego autem constitútus sum
Rex ab eo super Sion mon-
tem sanctum ejus , * prædi-
cans præceptum ejus .

Dóminus dixit ad me : *
Fílius meus es tu , ego hó-
die génui te .

Póstula a me , & dabo ti-
bi Gentes hæreditátem tu-
am : * & possessiónem tuam
términos terræ .

Reges eos in virga férrea : *
& tamquam vas figuli con-
fringes eos .

Et nunc reges intelligite : *
erudímini , qui judicátis ter-
ram .

Servite Dómino in timóre ; *
& exultáte ei cum tremóre .

Apprehéndite disciplínam ,
nequándo irascátur Dómi-
nus : * & pereátis de via justa .

Cum exárserit in brevi ira
ejus : * beáti omnes , qui
confidunt in eo .

Añã. Prædicans præceptum
Dómini , constitútus est in
monte sancto ejus .

Añã. Voce mea ad Dóminum
clamávi , & exaudivit me de
monte sancto suo .

Psal-

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt anime meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es: * gloria mea & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi & soporatus sum: * & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * & super populum tuum benedictio tua.

Ant. Voce mea ad Dominum clamavi: * & exaudivit me de monte sancto suo.

V. Gloria & honore coronasti eum Domine.

R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Pater noster.

Absolutio. Exaudi Domine.

V. Jube domne benedicere.

Bñ. Benedictione perpetua.

Lectiones sequentes primi No-
furni leguntur in festo mar-
tyris & Pontificis.

In festo autem martyris non
Pontificis leguntur qua infe-
rius posita sunt in Comuni
plurim. mart. xxxvii.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 30. d

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocavit majores natu Ecclesiæ. Qui cum venissent ad eum & simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fuerim, serviens Domino cum omni humilitate, & lacrymis, & tentationibus, quæ mihi acciderunt ex insidiis Judæorum: quomodo nihil subtraxerim utilium, quo minus annuntiarem vobis, & docerem vos publice, & per domos, testificans Judæis atque Gentilibus in Deum poenitentiam, & Fidem in Dominum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligatus ego spiritu, vado in Jerusalem, quæ in ea ventura sint mihi, ignorans: nisi quod Spiritus Sanctus per omnes civitates mihi protestatur, dicens: quoniam vincula & tribulationes Jerosolymis me manent. Sed nihil horum vereor: nec facio animam meam pretiosiores quam me, dummodo consummem cursum meum, & ministerium verbi, quod accepi a Domino Jesu, testificari Evangelium gratiæ Dei.

R. Iste Sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, & a verbis in piorum non timuit: * Fundatus enim

enim erat supra firmam pe-
tram.

Ÿ. Ille est , qui contempnit
vitam mundi , & pervenit
ad cælestia regna . Fundatus
enim erat .

Bñe. Unigenitus Dei Filius.

Lectio ii.

ET nunc ecce ego scio ,
quia amplius non vidé-
bitis faciem meam vos omnes ,
per quos transivi prædicans
regnum Dei . Quapropter
contestor vos hodierna die ,
quia mundus sum a sanguine
omnium . Non enim subter-
fûgi , quo minus annuntiá-
rem omne consilium Dei vo-
bis . Attendite vobis , &
univérso gregi , in quo vos
Spiritus Sanctus posuit Epí-
scopos régere Ecclesiám Dei ,
quam acquisivit Sanguine
suo . Ego scio , quóniam in-
trabunt post discessiónem me-
am lupi rapaces in vos , non
parcentes gregi . Et ex vo-
bis ipsis exúrgent viri lo-
quéntes perversa , ut addú-
cant discipulos post se . Pro-
pter quod vigiláte , memó-
ria retinéntes , quóniam per
triénnum nocte , & die
non celsávi , cum lacrymis
monens unumquemque ve-
strum .

R. Justus germinábit sicut
lilium : * Et florébit in ætér-
num ante Dóminum .

Ÿ. Plantátus in domo Dó-
mini , in átriis domus Dei
nostri . El florébit .

Benedictio . Spiritus Sancti
grátia .

Lectio iii.

ET nunc comméndo vos
Deo , & verbo grátiz
ipsius , qui potens est ædifi-
cáre , & dare hæreditátem in
sanctificátis ómnibus . Ar-
géntum & aurum aut vestem
nullius concupívi , sicut ipí
scitis : quóniam ad ea , quæ
mihi opus erant , & his , qui
mecum sunt , ministravérunt
manus istæ . Omnia osténdi
vobis , quóniam sic laborán-
tes , opórtet suscépere infir-
mos , ac meminisse verbi Dó-
mini Jesu , quóniam ipse di-
xit : Beátius est magis dare ,
quam accípere . Et cum hæc
dixisset , positis genibus suis
orávit cum ómnibus illis .
Magnus autem fletus factus
est ómnium : & procumbén-
tes super collum Pauli , oscu-
labántur eum , doléntes má-
xime in verbo , quod dí-
xerat , quóniam amplius fa-
ciem ejus non essent visú-
ri . Et deducébant eum ad
navem .

R. Ille cognóvit justítiam , &
vidit mirabília magna , &
exorávit Altíssimum : * Et
inventus est in número San-
ctorum .

Ÿ. Ille est , qui contempnit
vitam mundi , & pervenit ad
cælestia regna . Et .

Glória Patri . Et .

In secundo Nocturno , Ant.
Fílii hóminum scitóte , quia
Dóminus Sanctum suum miri-
ficávit .

Psalmus 4.

CUm invocárem , exau-
divit me Deus justítiz
meæ :

meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: * & exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dñs Sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Iraſcimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in Domino: * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam & requiescam.

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe * constituisti me.

Antiphona. Filii hominum scitote, quia Dominus Sanctum suum mirificavit.

Antiphona. Scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum Domine. *Psalmus 5.*

Verba mea auribus percipe Domine: * intellige clamorem meum.

Intendē voci orationis meæ: * Rex meus & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, mane exaudies vocem meam.

Pars Animalis.

Mane astabo tibi, & videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum, & dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiarum tuarum.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant: * iudica illos Deus.

Décidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te: * in æternum exultabunt, & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: * quoniam tu benedices iusto.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Antiphona. Scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti nos.

b lun-

luntatis tuæ coronasti eum
Dómine.

Ansiphona. In univérſa terra glória & honóre coronasti eum.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirabile est nomen tuum in univérſa terra.

Quóniam eleváta est magnificentia tuá * super cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfectisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum & ultorem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paullo minus ab Angelis, glória & honóre coronasti eum, * & constituisti eum super ópera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus: * oves & boves univérſas, insuper & pécora campi.

Vólucres cæli & pisces maris, * qui perambulant sémitas maris.

Dómine Dñs noster, * quam admirabile est nomen tuum in univérſa terra!

Ansiphona. In univérſa terra glória & honóre coronasti eum.

Ÿ. Posuisti Dómine super caput ejus. R. Coronam de lapide pretioso.

Pater noster.

Absolutio. Ipſus pietas.

Ÿ. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Sermo 44. de Sanctis.

Leſſio iv.

Triumphális beáti mártýris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióne sicut congáudet Ecclésia, & ejus proponit sequénda vísſigia. Si enim compátimur, & conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcipue considerándæ sunt: induráta videlicet tortóris sávſtia, & mártýris invícta paciéntia. Sávſtia torróris, ut eam detestémur: paciéntia mártýris, ut eam imitemur. Audi Psalmístam advérsus malitiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam foenum velociter aréſcent. Quod autem advérsus malignántes paciéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Paciéntia vobis neccelsária est, ut reportétis promissiões.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

Ÿ. Descenditque cum illo in fóveam: & in vínculis non dereliquit eum. Et dedit illi claritátem ætérnam.

Bño. Christus perpétuæ.

Lo-

Leſſio v.

Coronata itaque est beati Martyris patientia : mancipata est æternis cruciatibus tortoris incorrecta malitia . Hoc attendens in agone suo gloriosus Christi athleta , non exhorruit carcerem . Ad imitationem capitis sui toleravit probra , sustinuit irrisiones , flagella non tsmuit : & quot ante mortem pro Christo pertulit supplicia , tot ei de se obtulit sacrificia . Quod enim propinante Apostolo biberat , alte retinebat : Quia non sunt consignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam , quæ revelabitur in nobis . Et quia momentaneum hoc , & leve nostræ tribulationis , æternum gloriæ pondus operatur in cælis . Hujus promissionis amore a terrenis suspensus & prægestata supernæ suavitatis dulcedine , ineffabiliter affectus , dicebat cum Psalmista : Quid mihi est in cælo , & a te quid volui super terram ? Defecit caro mea & cor meum : Deus cordis mei , & pars mea Deus in æternum .

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine : * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum .

V. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso . Et voluntate .

Bño. Ignem sui amoris.

Leſſio vi.

Contemplabatur enim , quantum in ænigmate infirmitas humana oculum mentis in æternitate figere potest , quanta sint supernæ civitatis gaudia : & ea enarrare non sufficiens , admirando clamabat : Quid mihi est in cælo ? Quasi disceret : Excedit vires meas , excedit facultatem eloquentiæ meæ , transcendit capacitatem intelligentiæ meæ illud decus , illa gloria , illa celsitudo , qua nobis a conturbatione hominum remotis , in abscondito faciei suæ Jesus Christus Dominus noster reformabit corpus humilitatis nostræ configuratum corpori claritatis suæ . Hujus perfectæ libertatis contemplatione nullum vitabat periculum , nullum horrebat supplicium : & si miles posset mori , non putabat se hanc digne posse aliqua ratione promereri .

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus : * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus .

V. Cibavit illum Dominus pane vitæ , & intellectus : & aqua sapientiæ salutæ potavit illum . Et coronam . Glória Patri . Et coronam .

In tercio Nocturno , Antiph. Justus Dominus , & justitiam dilexit : æquitatem vidit vultus ejus .

Psalmus 10.

IN Domino confido : quomodo dicitis animæ meæ : *

b 2 Trans-

Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro re-ctos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt; * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo; * Dóminus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt, pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum & ímpium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis & sulphur & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit: * aqúitatem vidit vultus ejus.

Antiphona. Justus Dóminus, & justítiam diléxit: æqúitatem vidit vultus ejus.

Antiphona. Habitábit in tabernáculo tuo, requiescet in monte sancto tuo.

Psalms 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * & operátur justítiam;

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo ma-

lum, * & opprobrium non acépít advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * tíméntes autem Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo suo, & non decipit: * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, & múnera super innocentem non accépít.

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Antiphona. Habitábit in tabernáculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Antiphona. Posuísti Dómine super caput ejus coronám de lápide pretiósó.

Psalms 20.

Domine in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium córdís ejus tribuísti ei: * & voluntáre labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápíte ejus coronám de lápide pretiósó.

Vitam pétit a te: * & tribuísti ei longitúdinem dierum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnúm decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quó-

Quóniam rex sperat in Dómino : * & in misericórdia Altíssimi , non commóvetur .

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéniat omnes , qui te odérunt .

Pones eos ut clibanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos , & devorábit eos ignis .

Fructum eórum de terra perdes : * & semen eórum a filiis hóminum .

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília , quæ non potuerunt stabilíre .

Quóniam poneseos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum .

Exaltáre , Dómine , in virtúte tua : * cantábitus & psallémus virtútes tuas .

Antiphona . Posuisti , Dómine , super caput ejus coronam de lapide pretiósó .

Ÿ. Magna est glória ejus in salutári tuo . R. Glóriam , & magnum decórem impónes super eum . Pater noster .

Absolutio . A vínculis .

Ÿ. Jube domne benedícere .

Bño. Evangélica lectio .

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam .

Lectio vii.

Cap. 14. c

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me , & non odit patrem suum , & matrem , & uxórem , & filios , & fratres , & soróres , adhuc autem & animam

suam , non potest meus esse discipulus . Et reliqua .

Homília S. Gregórii Papæ .

Homil. 37. in Evangel.

SI considerémus , fratres caríssimi , quæ & quanta sunt quæ nobis promittúntur in cælis , viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris . Terréna namque substantia supérnæ felicitáti comparáta , pondus est , non subsidium . Temporális vita æternæ vitæ comparáta , mors est potius dicénda , quam vita . Ipse enim quotidíanus defectus corruptionis quid est aliud , quam quædam prolixitas mortis ? Quæ autem lingua dicere ; vel quis intelléctus cápere súfficit illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia : Angelórum choris interéssé , cum beatíssimis spíritibus glóriæ Conditóris assístere , præsentem Dei vultum cernere , incircumscrip tum lumen vidére , nullo mortis metu affíci ; incorruptionis perpétuæ múnere lætári ?

R. Coróna áurea super caput ejus , * Exprésa signo sanctitátis , glória honóris , & opus fortitúdinis .

Ÿ. Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis , posuisti in cápite ejus coronam de lapide pretiósó . Exprésa signo .

Bño. Cujus festum colimus .

Lectio viii.

Sed ad hæc audita inardescit ánimus : jamque illic cupit assístere , ubi se spe-

ratꝫ sine fine gaudere . Sed ad magna præmia perveniri non potest , nisi per magnos labores . Unde & Paulus egregius prædicator dicit : Non coronabitur , nisi qui legitime certaverit . Delictet ergo mentem magnitudo præmiõrum ; sed non detereat certamen laborum . Unde ad se venientibus Veritas dicit : Si quis venit ad me , & non odit patrem suum , & matrem , & uxorem & filios , & fratres , & sorores , adhuc autem & animam suam , non potest meus esse discipulus .

R. Hic est vere martyr , qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit : * Qui minas iudicum non timuit , nec terrenæ dignitatis gloriam quaesivit , sed ad cælestia regna pervenit . V. Justum deduxit Dominus per vias rectas , & ostendit illi regnum Dei . Qui minas.

Glória Patri. Qui minas.

Benedictio. Ad societatem.

Sequens Responsorium dicitur ultimo loco in festis sanctorum Martyrum Pontificum , Eusebii , Marcelli , Joannis , Silverii , Martini , Pontiani , & Melchiadis .

R. Domine prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : * Posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso . V. Vitam petiit a te , & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum sæculi . Posuisti. Glória Patri. Posuisti.

Leitio ix.

Sed percontari libet , quomodo parentes , & carnaliter propinquos præcipimur odisse , qui iubemur & inimicos diligere ? Et certe Veritas de uxore dicit : Quod Deus conjunxit , homo non separet . Et Paulus ait : Viri , diligite uxores vestras , sicut & Christus Ecclesiam . Ecce discipulus uxorem diligendam prædicat , cum Magister dicat ; Qui uxorem non odit , non potest meus esse discipulus . Numquid aliud iudex nuntiatur , aliud præconat ? An simul & odisse possumus , & diligere ? Sed si vim præcepti perpéndimus , utrumque agere per discretionem valémus : ut uxorem , & eos , qui nobis carnis conjunctione conjuncti sunt , & quos próximos novimus , diligamus ; & quos adversarios in via Dei patimur , odiendo & fugiendo nesciamus .

Te Deum laudamus. 15.

A D L A U D E S ,

& per Horas , Antiphona .

Qui me confessus fuerit coram hominibus , confitebor & ego eum coram Patre meo .

Psalm. Dominus regnavit , cum reliquis . 17.

Antiphona. Qui sequitur me , non ambulat in tenebris , sed habebit lumen vitæ , dicit Dominus .

Añs. Qui mihi ministrat , me sequatur ; & ubi ego sum , illic sit & minister meus .

Añs.

Añs. Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus, qui est in cælis: dicit Dóminus. *Añs.* Volo Pater, ut ubi ego sum, illic sit & míster meus.

Capitulum.

Jac. i. b

BEátus vir, qui suffert tentationem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet coronam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

INvísce Martyr, únicum Patris secútus Fílium,
Vísctis triúmphas hóstibus,
VÍctor fruens cæléstibus.
Tui precátus múnere
Nóstrum reátum díflue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis;
Nos solve vínculis sæculi
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spírítu Paráclito
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

✠. Justus ut palma florébit.

R. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedíctus, Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre, & Pontífice.

Oratio.

INfirmítatem nóstram réspice omnipotens Deus: & quia pondus próprie actiónis gravat, beáti N. Mátyris tui, atque Pontíficis in-

tercésio gloriósa nos protégat. *Per Dóminum.*

Alia Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Mátyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. *Per Dóminum.*

Pro Martyre tantum.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omnipotens Deus, ut qui beáti N. Mátyris tui natalítia cólimus: intercessióne ejus in tui nóminis amore robóremur. *Per Dóminum.*

Alia Oratio.

PRæsta, quæsumus omnipotens Deus: ut intercedente beáto N. Mátyre tuo, & a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, & a pravis cogitátionibus mundémur in mente. *Per Dóminum nostrum.*

Ad Tertiam, Antiphona.

Qui séquitur me.

Capitul. Beátus vir. *ut supr.*

R. brev. Glória & honóre,

* Coronásti eum Dómine.

Glória. ✠. Et constitúisti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti.

Glória Patri. Glória.

✠. Posúisti Dómine super caput ejus. R. Coronam de lápide pretióso,

Ad Sextam, Antiphona.

Qui mihi místrat.

Capitulum. *Ecclesi. 15.*

Cibávit illum pane vitæ & intelléctus, & aqua

sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Dēus noster .

R. br. Pōsuisti Dómine * Super caput ejus . Pōsuisti .

ŷ. Corónam de lápide pretiósó . Super .

Glória Patri . Pōsuisti .

ŷ. Magna est glória ejus in salutári tuo . *R.* Glóriam & magnum decórem impónes super eum .

Ad Nonam , Antiphona .

Volo Pater .

Capitulum .

Eccl. 39.

Iustus cor suum trádedit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum , qui fecit illum , & in conspéctu Altíssimi deprecábitur .

R. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo . Magna .

ŷ. Glóriam & magnum decórem impónes super eum . In salutári tuo .

Glória Patri . Magna est .

ŷ. Justus ut palma florébit .

R. Sicut cedrus Libani multiplicábitur .

Ad Vesperas , Antiphona .

Qui me conféssus . *ut supra , cum reliquis de Laudib. xxx.*

Psal. Dixit Dóminus . cum reliquis de Dominica , 122.

Et loco ultim. Psalm. Crédi- di. 126. Capitul. Beátus vir.

Hymnus . Deus tuórum mí- litum. xxi.

ŷ. Justus ut palma florébit .

R. Sicut cedrus Libani multiplicábitur .

Ad Magnificat , Antiphona .

Qui vult ventre post me , á- neget semetípsum , & tollat crucem suam & sequátur me .

ALIAE LECTIONES

Pro uno Martyre .

In secundo Nocturno .

De Expositiōe sancti Ambrōsii Episcopi in Psal-
mum centésimum decimum
octávum .

Sermon. 31.

Lectio iv.

PRincipes persecúti sunt me gratis , & a verbis tuis trepidávit cor meum . Bene hoc martyr dicit , quod injúste persecutiōnum torménta sustíneat : qui nihil rapúerit , nullum violéntus opprēsserit , nullus ságuinem fúderit , nullus torum putáverit esse violándum : qui nihil légibus debeat , & gravióra latrónum sustínere cogátur supplícia : qui loquátur juste , & non audiátur , qui loquátur plena salútis , & impugnétur , ut possit dicere : Cum loquébar illis , impugnábant me gratis . Gratis igitur persecutiōnem pátitur , qui impugnátur sine crimine : impugnátur ut nóxius , cum sit in tali confessiōe laudábilis : impugnátur quasi venéficus , qui in nómine Dómini gloriátur , cum pietas virtútum ómnium fundaméntum sit .

R. Honéstum fecit illum Dóminus , & custodívit eum ab inimícis , & a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam .

ŷ. Descendístque cum illo in fóveam , & in vínculis non dereliquit eum . Et dedit .

Leo

Lectio v.

VEre frustra impugnatur, qui apud impios, & infidos impietatis arcessitur, cum Fidei sit magister. Verum qui gratis impugnatur, fortis debet esse, & constans. Quomodo ergo subtexuit: Et a verbis tuis trepidavit cor meum? Trepidare infirmitatis est, timoris, atque formidinis. Sed est etiam infirmitas ad salutem, est etiam timor Sanctorum. Timete Dominum omnes Sancti ejus: & Beatus vir, qui timet Dominum. Qua ratione beatus? Quia in mandatis ejus cupit nimis.

R. Desiderium anime ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

V. Quoniam prevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

Pone ergo martyrem inter pericula constitutum, cum inde immánitas bestiarum ad incutiendum terrorem infremat, aliunde stridor candentium laminarum, & flamma fornacis ardentis exarsuet: ex parte alia personent tractus gravium catenarum, hinc carnifex cruentus assistat: pone, inquam, circumspicientem omnia plena suppliciis, deinde cogitantem mandata Divina, il-

lum ignem perpetuum, illud sine fine incendium perfidorum, illam poenae recrudescentis ærumnam: trepidare corde; ne, dum presentibus cedat, perpetuis se dedat exitiis: perturbári animo, dum futuri judicii rhomphæam illam terribilem, quadam conspectus specie, contuetur: Nonne ad hanc trepidationem fiducie viri constantis, æqualis in eundem concurrat effectum confidentia cupientis æterna, & Divina trepidantis?

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus, * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V. Cibavit illum Dominus pane vite, & intellectus: & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et coronam.

Glória Patri. Et coronam.

In tercio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vii. Cap. 16. d

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homil. 32. in Evangel.

Quia Dominus, ac Redemptor noster novus homo venit in mundum, nova præcepta dedit mundo. Vitæ etenim nostræ veteri in vitiis enutritæ contrarietatem

tem opposuit novitatis suae. Quid enim vetus, quid carnalis homo noverat, nisi sua retinere, aliena rapere, si posset, concupiscere, si non posset? Sed caelestis Medicus singulis quibusque vitis obviantia adhibet medicamenta. Nam sicut arte medicinae calida frigidis, frigida calidis curantur; ita Dominus noster contraria opposuit medicamenta peccatis; ut lubricis continentiam, tenacibus largitatem, iracundis mansuetudinem, elatis praeciperet humilitatem.

R. Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis.

V. Quoniam praeventisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa signo.

LECTIO viii.

Certe cum se sequentibus nova mandata proponeret, dixit: Nisi quis renuntiaverit omnibus, quae possidet, non potest meus esse discipulus. Ac si aperte dicat: Qui per vitam veterem aliena concupiscitis, per novae conversationis studium, & vestra largimini. Quid vero in hac lectione dicat, audiamus: Qui vult post me venire, abneget semetipsum. Ibi dicitur, ut abnegemus nostra; hic dicitur, ut abnegemus nos. Et fortasse laboriosum non est homini relin-

quere sua: sed valde laboriosum est relinquere semetipsum. Minus quippe est, abnegare quod habet: valde autem multum est, abnegare quod est.

R. Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit; * Qui minas iudicium non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam curavit, sed ad caelestia regna pervenit.

V. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

Sequens R. dicitur ultimo loco in festis sex SS. Martyrum Pontificum, Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini & Pontiani.

R. Domine praeventisti. xxx.

LECTIO ix.

Ad se autem nobis venientibus Dominus praecipit, ut renuntiemus nostris; quia quicumque ad Fidem agnitionem venimus, luctamen contra malignos spiritus sumimus. Nihil autem maligni spiritus in hoc mundo proprium possident: nudi ergo cum nudis luctari debemus. Nam si vestitus quisque cum nudo luctatur, citius ad terram dejicitur, quia habet unde teneatur. Quid enim sunt terrena omnia, nisi quaedam corporis indumenta? Qui ergo contra diabolum ad certamen properat, vestimenta abiciat ne succumbat. Te Deum laudamus. 15.

Alia

*Alia Homilia pro uno
Martyre.*

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.

Cap. 10.

QUæ ista divisio est? inter prima enim legis præcepta accepimus, Honora patrem tuum, & matrem tuam; & ipse Dominus ait: Pacem meam do vobis, Pacem meam relinquo vobis. Quid sibi vult missus potius gladius in terram, & separatus a patre filius, & filia a matre, & natus adversus socrum, & hominis domestici ejus inimici? Igitur exinde publica auctoritas impietati profertur. Ubique odia, ubique bella, & gladius Domini, inter patrem, & filium, & inter filiam matremque deficiens.

Æ. Corona aurea. xxxiv.

Lectio viii.

Gladius telorum omnium telum acutissimum est, in quo sit jus potestatis, & iudicii severitas, & animadversio peccatorum. Et huius quidem telli nomine novi Evangelii prædicationem appellatam frequens in Pro-

phætis auctoritas est. Dei igitur verbum nuncupatum meminérimus in gladio: qui gladius missus in terram est, idest, prædicatio ejus hominum cordibus infusa. Fitque gravis in domo una dissensio, & domestica novo homini erunt inimica: quia ille per verbum Dei divisus ab illis, manere, & interior, & exterior, idest, & corpus, & anima, in spiritus novitate gaudébit.

Æ. Hic est Martyr. xxxiv.

Lectio ix.

Pergit deinde eodem præceptorum & intelligentiæ decursu. Nam, posteaquam relinquenda omnia, quæ in sæculo carissima sunt, imperaverat, adjecit: Qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus: quia qui Christi sunt, crucifixerunt corpus cum vitis, & concupiscentia. Et indignus est Christo, qui non crucem suam, in qua compatiuntur, commorimur, conspelimur, conresurgimus, accipiunt, Dominum sit secutus, in hoc sacramento fidei spiritus novitate victurus.

Te Deum laudamus. 19.

*Alia Homilia pro uno
Martyre.*

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vii. Cap. 10. b

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil
b 6 est

est opertum, quod non revelabitur: & occultum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii
Episcopi.

Comment. in Matth. cap. 10.
post medium.

Dominus diem iudicii ostendit, quæ abstrusam voluntatis nostræ conscientiam proderet: & ea, quæ nunc occulta existimantur, luce cognitionis publicæ detegeret. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas: quia dies iudicii nulla hæc fuisse atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine, & quod in aure auditis, prædicæte super testa. Non legimus, Dominum solitum fuisse noctibus sermocinari, & doctrinam in tenebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebræ sunt, & verbum ejus infidelibus nox est.

Corona aurea. xxxiv.

Lectio viii.

Itaque id quod a se dictum est, cum libertate fidei & confessionis vult esse loquendum. Idcirco quæ in tenebris dicta sunt, prædicari jussit in lumine: ut, quæ secreto aurium commissa sunt, super testa, id est, excelsio loquentium præconio audiantur. Constantem enim Dei ingerenda cognitio est, & profundum

doctrinæ Evangelicæ secretum in lumine prædicationis Apostolicæ revelandum: non timentes eos, quibus cum sit licentia in corpora, tamen in animam jus nullum est: sed timentes potius Deum, cui perdenda in gehenna & animæ & corporis sit potestas.

¶ Hic est vere. xxxiv.

Lectio ix.

Nolite timere eos, qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostrorum casus est pertimescendus, neque ullus interimendus carnis admittendus est dolor: quando pro naturæ suæ atque originis conditione resoluta, in substantiam spiritualis animæ refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos oportet liberam confitendi Dei habere constantiam, etiam conditionem, quæ teneremur adjecit: negaturum se eum Patri in cælis, qui se hominibus in terra negasset: eum porro qui confessus coram hominibus se fuisset, a se in cælis confitendum: qualisque nos nominis sui testes hominibus fuissimus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usuros.

Te Deum laudamus. 15.

C O M M U N E

Plurimorum Martyrum.

Ad Vesperas, Antiphona.

Omnes Sancti, cum reliquis
de Laudibus. xlvii.

Psalm.

Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica, 122. & loco ultim. *Psalm.* Laudate Dóminum omnes gentes. 126.

Capitulum. Sap. 5.

Iustorum animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori, illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Sanctorum méritis inclyta gaudia

Pangamus, sócii, géstaque fórtia:

Gliscens fert ánimus promere cántibus

Victorum genus óptimum.

Hi sunt, quos fáctus mundus abhórruit:

Hunc fructu vácuum, flóribus áridum

Contempsére tui nóminis ásséclæ,

Jesu Rex bone Cælitum.

Hi pro te fúrias, atque minas truces

Calcárunť hómínũ, sávaque vérbera:

His cessit lácerans fórtiter úngula.

Nec carpsit penetrália.

Cadúntur gládiis more bídentium:

Non murmur résonat, non querimónia:

Sed corde impávido mens bene cóscia,

Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,

Quæ tu martyribus múnera præparas?

Rubri nam flúido ságuine fulgidis

Cingunt témpora láureis.

Te summa, o Déitas, únique póscimus,

Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,

Des pacem fámulis, ut tibi glóriam

Annórum in sériem cánant. Amen.

V. Latámini in Dómino, & exultáte iusti.

R. Et gloriámini omnes récti corde.

Ad Magnificat, Antiphona.

Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt

vitam mundi, & pervenerunt ad præmia regni, &

lavérunt stolas suas in Sanguine Agni.

Pro pluribus Martyribus.

Pontificibus.

Oratio.

Beatórum Mátyrum, patrítérque Pontíficũ N.

& N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur; & eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum nostrum, &c.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctorum Mátyrum tuórum N. & N. natalícia

cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum, &c.

Alia

Alia Oratio.

DEus, qui nos ánnua
Sanctorum Mártýrum
tuorum N. & N. solemni-
tate lætificas: concède prop-
ptius; ut quorum gaudé-
mus méritis, accendámur
exémplis. Per Dóminum no-
strum, &c.

Ad Matutinum, Invitator.
Reges Mártýrum, Dóminum,
* Veníte, adorémus.

Psalms. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

CHristo profusum sángu-
inem,
Et Mártýrum victórias,
Dignámque cælo láuream
Lætis sequámur vóci-
bus.
Terróre victo sæculi,
Poenisque spretis corpóris,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam possident.
Tradúntur igni Mártýres,
Et bestiárum dentibus;
Armáta favit ángulis
Tortóris insáni manus.
Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus funditur;
Sed pérmament immóbiles
Vitæ perénis grátia.
Te nunc, Redémptor, qua-
sumus,
Ut Mártýrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.

Amen.

*Sic semper terminandus est
Hymnus prædictus.*

In primo Nôcturno, Ansiph.
Secus decúrsum aquárum plan-
távit vineam justórum, &
in lege Dómini fuit volún-
tas eórum.

Psalms 1.

BEátus vir, qui non ábiste
in consílio impiórum,
& in via peccatórum non
stetit: * & in cáthedra po-
siliténtiæ non fedit.

Sed in lege Dómini volún-
tas ejus, * & in lege ejus
meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum;
quod plantátum est secus de-
cúrsum aquárum, * quod fru-
ctum suum dabit in témpo-
re suo.

Et fólium ejus non defluet: *
& ómnia, quæcúmque faciet,
prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: *
sed tanquam pulvis, quem
próicit ventus a facie ter-
ræ.

Ideo non resúrget ímpii in
judicio: * neque peccatóres
in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum: * & iter
impiórum perséquitur.

Ansiphona. Secus decúrsum
aquárum plantávit vineam
justórum: & in lege Dómini
fuit volúntas eórum.

Ansiphona. Tamquam áurum
in fornáce probávit eléctos
Dóminus; & quasi holó-
causta accépit eos in ætér-
num.

Psalms 2.

QUæte fremuérunt Gén-
tes: * & pópuli medi-
táti sunt inánia?

Astiterunt reges terræ, &
príncipes convenérunt in
unum * advérsus Dóminum,
& advérsus Christum ejus.

Di-

Dirumpamus vincula eorum : *
& projiciamus a nobis jugum ipsorum .

Qui habitat in caelis , iridebit eos : * & Dominus subfannabit eos .

Tunc loquetur ad eos in ira sua : * & in furore suo conturbabit eos .

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus : * prædicans præceptum ejus .

Dominus dixit ad me , * Filius meus es tu , ego hodie genui te .

Póstula a me , & dabo tibi Gentes hereditatem tuam : * & possessionem tuam terminos terræ .

Reges eos in virga fèrrea : * & tamquam vas figuli confringes eos .

Et nunc reges intelligite : * erudimini , qui judicatis terram .

Servite Dómino in timóre : * & exultate ei cum tremóre .

Apprehendite disciplinam , nequándo irascatur Dóminus : * & pereátis de via justa .

Cum exarserit in brevi ira ejus : * beati omnes , qui confidunt in eo .

Antiphona . Tamquam aurum in fornace probavit electos Dóminus : & quasi holocausta accepit eos in ætérnum .

Antiphona . Si coram hominibus tormenta passi sunt , spes electórum est immortalis in ætérnum .

Psalms 3.

Domine , quid multiplicati sunt qui tribulant me ? * multi insurgunt adversum me .

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus .

Tu autem Domine susceptor meus es : * glória mea & exaltans caput meum .

Voce mea ad Dóminum clamavi : * & exaudivit me de monte sancto suo .

Ego dormivi & soporatus sum : * & exurrexi , quia Dóminus suscepit me .

Non timebo millia populi circumdantis me : * exurge Dómine , salvum me fac Deus meus .

Quóniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti .

Dómini est salus : * & super populum tuum benedictio tua .

Antiphona . Si coram hominibus tormenta passi sunt , spes electórum est immortalis in ætérnum .

℣. Latámini in Dómino , & exultate justi . ℞. Et gloriámini omnes recti corde .

Pater noster .

Absolutio . Exaudi Dómine .

℣. Jube domne benedícere .

Bño. Benedictione perpétua .

De Epístola beati Pauli Apóstoli ad Romános .

Leitio 1.

Cap. 1. c.

Fratres , Debitóres sumus non carni , ut secundum carnem vivamus : Si enim se-

secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. Quicumque enim spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba, (Pater). Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, & heredes: heredes quidem Dei, coheredes autem Christi: si tamen compatiatur, ut & conglorificemur. Existimo enim quod non sunt condignae passionis huius temporis ad futuram gloriam, quae revelabitur in nobis. Nam expectatio creaturae revelationem filiorum Dei expectat.

R. Absterget Deus omnem lacrymam ab oculis Sanctorum: & jam non erit amplius neque luctus neque clamor, sed nec ullus dolor: * Quoniam priora transierunt.

Y. Non esurient, neque sitient amplius, neque eadet super illos sol, neque ullus aestus. Quoniam.

Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

LECTIO II.

SCimus autem, quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, illis, qui secundum propositum vo-

cati sunt Sancti. Nam quos praescivit, & praedestinavit conformes fieri imaginis Filii sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. Quos autem praedestinavit, hos & vocavit: & quos vocavit, hos & justificavit: quos autem justificavit, illos & glorificavit. Quid ergo dicemus ad haec? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit? Quis accusabit adversus electos Dei? Deus, qui iustificat, quis est qui condemnet? Christus Jesus, qui mortuus est, immo qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.

R. Viri sancti gloriosum sanguinem fuderunt pro Domino, amaverunt Christum in vita sua, imitati sunt eum in morte sua: * Et adeo coronas triumphales meruerunt.

Y. Unus spiritus, & una Fides erat in eis. Et ideo.

Benedictio. Spiritus Sancti gratia.

LECTIO III.

QUIS ergo nos separabit a caritate Christi? tribulatio, an angustia, an fames, an nuditas, an periculum, an persecutio, an gladius? (Sicut scriptum est: Quia propter te mortificamur

mur tota die, æstimati sumus sicut oves occisionis;)

Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare a caritate Dei, quæ est in Christo Jesu Domino nostro.

R. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia; * Et meruerunt habere coronas perpétuas.

ψ. Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. Et meruerunt.

Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, Antiph. Dabo Sanctis meis locum nominatum, in regno Patris mei, dicit Dominus.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: * & operatur iustitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo: * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum: * & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: *

timéntes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, & non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & múnera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc: * non morietur in ætérnum.

Ant. Dabo Sanctis meis locum nominatum in regno Patris mei, dicit Dominus.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificavit omnes voluntates meas inter illos.

Psalmus 15.

Conserva me, Domine, quoniam speravi in te: * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus: * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ & cálicis mei: * tu es, qui restitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris: * etenim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper & usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providébam Dominum in conspectu meo semper: * quod-

quóniam a dextris est mihi ,
ne commóvear .

Propter hoc lætátum est cor
meum , & exultávit lingua
mea : * insuper & caro mea
requiescet in spe .

Quóniam non derelínques
ánimam meam in inférno : *
nec dabis Sanctum tuum vi-
dere corruptionem .

Notas mihi fecísti vias vi-
tæ , adimplébis me lætítia
cum vultu tuo : * delecta-
tiones in dextera tua usque
in finem .

Añs. Sanctis , qui in terra
sunt ejus , mirificávit omnes
voluntates meas inter illos .

Añs. Sancti , qui sperant
in Dómino , habébunt for-
titúdinem , assúment pennas
ut áquilæ , volábunt , & non
deficient .

Psalmus 23.

Domini est terra & ple-
nítudo ejus : * orbis
terrarum & univérſi , qui
hábitant in eo .

Quia ipse super mária fun-
dávít eum , * & super flúmi-
na præparávit eum .

Quis ascéndet in montem
Dómini ? * aut quis stabit
in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus & mundo
corde ; * qui non accépit in
vano ánimam suam , nec ju-
rávit in dolo próximo suo .

Hic accípiet benedictiónem
a Dómino ; * & misericór-
diam a Deo salutári suo .

Hæc est generátio quærén-
tium eum : * quæréntium fá-
ciem Dei Jacob .

Attóllite portas , príncipes ,
vestras , & elevámini portæ
æternáles : * & introibit
Rex glóriz .

Quis est iste Rex glóriz ? *
Dóminus fortis & potens ,
Dóminus potens in prælio .

Attóllite portas , príncipes
vestras , & elevámini portæ
æternáles : * & introibit Rex
glóriz .

Quis est iste Rex glóriz ? *
Dóminus virtútum ipse est
Rex glóriz .

Antiphona. Sancti , qui spe-
rant in Dómino , habébunt
fortitúdinem , assúment pen-
nas ut áquilæ , volábunt , &
non deficient .

ÿ. Exúltent iusti in conspé-
ctu Dei . R. Et delecténtur
in lætítia . Pater noster .

Absolutio. Ipsius pietas .
ÿ. Jube domne benedicere .
Benedictio. Deus Pater om-
nípotens .

Sermo S. Augustíni Epíscopi .

Sermo 47. de Sanctis .

Lectio iv.

Quotiescúmque , fratres ,
caríssimi , sanctorum
Martyrum solémnia celebrá-
mus , ita , ipsis interce-
déntibus , expectémus a Dó-
mino cónsequi temporália
beneficia , ut ipsos Mátyres
imitándo , accípere mereá-
mur æterna . Ab ipsis enim
sanctorum Martyrum in ve-
ritate festivitátum gáudia
celebrántur , qui ipsorum
Martyrum exémpa sequún-
tur . Solemnitates enim Már-
tyrum exhortationes sunt
mar-

martyriorum : ut imitari non pigeat, quod celebrare delectat.

R. Sancti tui, Domine, mirabile consecuti sunt iter, fervientes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida & in mari Rubro via sine impedimento. V. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra.

genuatio. Christus perpetua

lectio v.

Sed nos volumus gaudere cum Sanctis, & tribulationem mundi nolumus sustinere cum ipsis. Qui enim sanctos martyres, in quantum potuerit, imitari noluerit, ad eorum beatitudinem non poterit pervenire, Sed & Paulus Apostolus prædicat, dicens: Si fuerimus socii passionum, erimus & consolationum. Et Dominus in Evangelio: Si mundus vos odit; scitote quia me priorem vobis odio habuit. Recusat esse in corpore, qui odium non vult sustinere cum capite.

R. Verbera carnisicum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut hæredes fierent in domo Domini. V. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplcia. Ut.

Benedictio. Ignem sui amoris.

lectio vi.

Sed dicit aliquis: Et quis est, qui possit beatorum

martyrum vestigia sequi? Huic ego respondeo, quia non solum martyres, sed etiam ipsum Dominum cum ipsius adiutorio, si volumus, possumus imitari. Audi non me, sed ipsum Dominum generi humano clamantem: Discite a me, quia mitis sum, & humilis corde. Audi & Petrum Apostolum admonentem: Christus passus est pro nobis, relinquens nobis exemplum, ut sequamur vestigia ejus.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum, & pax est electis Dei.

V. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam.

Gloria Patri. Quoniam.

In secundo Nocturno, Antiph. Iusti autem in perpetuum vivent, & apud Dominum est merces eorum.

Psalmus 37.

Exultate iusti in Domino; * rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in ci-thara: * in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum: * bene psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini: * & omnia opera ejus in fide.

Dili.

Díligit misericórdiam , & iudícium : * misericórdia Dómini plena est terra .

Verbo Dómini cæli firmáti sunt : * & spírítu oris ejus omnis virtus eórum .

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos .

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem .

Quóniam ipse dixit , & facta sunt : * ipse mandávit , & creáta suht .

Dóminus díssipat consília Géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum , & réprobat consília princípum .

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatíone cordis ejus in generatíone , & generatíonem .

Beáta gens , cujus est Dóminus Deus ejus : * pópulus , quem elégit in hæreditátem sibi .

De cælo respéxit Dóminus : * vidit omnes filios hóminum .

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes , qui hábitant terram .

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum .

Non salvátur rex per multam virtútem : * & gigas non salvábitur in multítudine virtutis suæ .

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtutis suæ non salvábitur . —

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum , * & in eis , qui sperant super misericórdia ejus .

Ut éruat a morte ánimas eórum : * & alat eos in fame .

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor , & protéctor noster est .

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * & in nómine sancto ejus sperávimus .

Fiat misericórdia tua Dómine super nos , * quemádmódum sperávimus in te .

Añs. Justi autem in perpétuum vivent , & apud Dóminum est merces eórum .

Añs. Tradidérunt corpóra sua in mortem , ne servírent idólis : ideo coronáti pössident palmam .

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo .

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí , & læténtur .

Magnificáte Dóminum mecum , * & exaltémus nomen ejus in idípsum .

Exquisívi Dóminum , & exaudivit me , * & ex ómnibus tribulatiónibus meis eripuit me .

Accédite ad eum , & illuminámini : * & fácies vestræ non confundéntur .

Iste pauper clamávit , & Dóminus exaudivit eum , & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum .

Im;

Immittet Angelus Dómini
in circúitu tíméntium eum : *
& erípiet eos .

Gustáte & vidéte , quóniam
suávis est Dóminus : * beátus
vir , qui sperat in eo .

Tíméte Dóminum omnes
Sancti ejus : * quóniam non
est inópia tíméntibus eum .

Dívites eguérunt & esuri-
runt : * inquirentes autem Dó-
minum non minuéntur om-
ni bono .

Veníte filii , audíte me : *
tímórem Dómini docébo vos .

Quis est homo , qui vult
vitam : * díligit dies vidére
bonos ?

Próhibe linguam tuam a
malo : * & lábia tua ne lo-
quántur dolum .

Divérte a malo , & fac bo-
num : * inquire pacem , &
perséquare eam .

Oculi Dómini super ju-
stos : * & aures ejus in pre-
ces eórum .

Vultus autem Dómini super
faciéntes mala : * ut perdat
de terra memóriam eórum .

Clamavérunt justí , & Dó-
minus exaudivit eos : * &
ex ómnibus tribulatióibus
eórum liberávit eos .

Juxta est Dóminus iis , qui
tribuláto sunt corde : * &
húmiles spírítu salvábit .

Multæ tribulatióes , justó-
rum : * & de ómnibus his
liberábit eos Dóminus .

Custódit Dóminus ómnia of-
fa eórum : * unum ex his non
conterétur .

Mors peccatórum péssima : *

& qui odérunt justum , de-
líquent .

Rédimet Dóminus ánimas
fervórum suórum , * & non
delínquent omnes , qui spe-
rant in eo .

Antiphona . Tradidérunt cór-
pora sua in mortem , ne ser-
vírent idólis : ídeo coronáti
póssident palmam .

Antiphona . Ecce merces San-
ctorum copiósa est apud De-
um : ipsi vero mórtui sunt
pro Christo , & vivent in
xternum .

Psalmus 45.

DEus noster refúgium &
virtus : * adjútor in
tribulatióibus , quæ invené-
runt nos nimis .

Própterea non timébimus
dum turbábitur terra : * &
transferéntur montes in cor-
maris .

Sonuérunt & turbátæ sunt
aquæ eórum : * conturbáti sunt
montes in fortitúdine ejus .

Flúminis ímpetus lætíficat
civitátem Dei : * sanctificá-
vit tabernaculum suum Al-
tíssimus .

Deus in médio ejus , non
commovébitur : * adjuvábít
eam Deus mane dilúculo .

Conturbátæ sunt gentes , &
inclináta sunt regna : * dedit
vocem suam , mota est terra .

Dóminus virtútum nobí-
scum : * suscéptor noster
Deus Jacob .

Veníte & vidéte ópera Dó-
mini , quæ pósuit prodigia
super terram : * áuferens bella
úsque ad finem terræ .

Ar-

Arcum cōterat, & confringet arma: * & scuta combūret igni.

Vacāte & vidēte quōniam ego sum Deus: * exaltābor in gētibus, & exaltābor in terra.

Dōminus virtūtum nobiscum: * sūscēptor noster Deus Jacob.

Antiphona. Ecce merces Sanctorum copiosa est apud Deum: ipsi vero mortui sunt pro Christo & vivent in ætēnum.

℣. Iusti autem in perpētuum vivent. ℞. Et apud Dōminum est merces eorum. * Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

℣. Jube domne benedīcere.

℞. Evangelica lēctio.

Lēctio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii.

Cap. II. c.

IN illo tēpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum audiēritis prælia, & seditiōnes, nolite terrēri: opōrteet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homil. 25. in Evangel.

Dominus, ac Redēptor noster. peritūri mundi præcūrrētia mala denūnciat: ut eo minus perturbent veniētia, quo fuerint præscīta. Minus enim jacula feriunt, quæ prævidētur: & nos tolerabilius mundi mala suscipimus, si contra hæc per præsciētiæ clypeum munimur. Ecce enim dicit: Cum

audiēritis prælia, & seditiōnes, nolite terrēri; opōrteet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensanda sunt verba Redēptoris nostri, per quæ nos aliud intērius, aliud extērius passūros esse denūnciat. Bella quippe ad hostes pērtinent, seditiōnes ad cives. Ut ergo nos indicet intērius extēriusque turbāri, aliud nos facietur ab hōstibus; aliud a fratribus pēpeti.

℞. Propter testamētum Dōmini, & leges patērnas Sancti Dei perstitērunt in amorē fraternitātis; * Quia unus fuit semper spīritus in eis, & una Fides.

℣. Ecce quam bonum, & quam jucūndum habitāre fratres in unum. Quia.

℞. Quorum festum cōlimus.

Lectio viii.

Sed his malis præveniētibz, quia non statim finis sequatur, adjūngit: Surget gens contra gentē; & regnum advērsus regnum; & terramōtus magni erunt per loca, & pestilētiæ, & fames; terrorēque de celo, & signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulatiōibus prævenitur, & per crebra mala, quæ præveniunt, indicantur mala perpētua, quæ subsequēntur. Et ideo post bella & seditiōnes non statim finis: quia multa debent mala præcurrere, ut malum vāleant sine fine mūtāre.

℞. San-

R. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis : Mercédem laboris ego reddam vobis. *V.* Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercédem.

Glória Patri. Mercédem.

Benedictio. Ad societatem.

Sequens R. dicitur post Octavam, vel secundam Lectionem in festo plurimorum Martyrum fratrum.

R. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam potuit violari certamine : qui effuso sanguine secuti sunt Dominum :

Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna cælestia. *V.* Ecce quam bonum, & quam jucundum habitare fratres in unum. Contemnentes.

Glória Patri. Contemnentes.

Lectio ix.

Sed cum tot signa perturbationis dicta sint, oportet ut eorum considerationem breviter per singula perstringamus : quia necesse est, ut, alia e cælo, alia e terra, alia ab elementis, alia ab hominibus patiamur. Ait enim : Surget gens contra gentem, ecce perturbatio hominum : erunt terræmotus magni per loca, ecce respectus iræ desuper : erunt pestilentia, ecce inæqualitas corporum : erit fames, ecce sterilitas terræ, terrorisque de cælo, & tempestates, ecce inæqualitas aeris. Quia ergo omnia consummanda sunt, ante consummationem

omnia perturbantur, & qui in cunctis deliquimus, in cunctis ferimur : ut impleatur quod dicitur : Et pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos.

Te Deum laudamus. 15.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

Omnes Sancti, quanti passi sunt tormenta, ut securi pervenirent ad palmam martyrii !

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis. 17.

Antiphona. Cum palma ad regna pervenerunt Sancti, coronas decoris meruerunt de manu Dei.

Antiphona. Corpora Sanctorum in pace sepulta sunt, & vivent nomina eorum in æternum.

Antiphona. Martyres Domini, Dominum benedicite in æternum.

Antiphona. Martyrum chorus, laudate Dominum de cælis, allelûja.

Capitulum. Sap. 3.

Justorum animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori : illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Rex gloriöse Martyrum
Corona confitentium,
Qui respuentes terrea
Perducis ad cælestia :
Aurem benignam proutinus
Intende nostris vocibus :
Trophæa sacra pangimus :
Ignosce quod deliquimus.

Tu

Tu vincis inter Mártýres,
 Parcísque confessoribus:
 Tu vince nostra crimina,
 Largítor indulgéntiæ.
 Deo Patri sit glória,
 Ejúsque soli Fílio,
 Cum Spíritu Paráclito,
 Nunc, & per omne sæcu-
 lum. Amen.

✠. Exultábunt Sancti in gló-
 ria. R. Lætabúntur in cubi-
 libus suis.

Ad Benedictus, Antiphona.
 Vestri capilli cápitis omnes
 numeráti sunt: nolite timé-
 re, multis passéribus melió-
 res estis vos.

*Pro pluribus Martyribus Pon-
 tificibus. Oratio.*

BEatorum Mártýrum, pa-
 ritérque Pontíficum N.
 & N. nos, quæsumus, Dó-
 mine, festa tueántur, & eó-
 rum comméndet orátio vene-
 ránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

DEus, qui nos concédís
 Sanctórum Mártýrum
 tuórum N. & N. natalícia
 cõlere: da nobis in æterna
 beatitúdine de eórum socie-
 tate gaudere. Per Dóminum
 nostrum, &c.

Alia Oratio.

DEus, qui nos ánnua San-
 ctórum Mártýrum tuó-
 rum N. & N. solemnitate læ-
 tificis: concéde propítius;
 ut quórum gaudémus mérit-
 is, accendámur exémpis.
 Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona.
 Cum palma.

Capitulum. Justórum ánimæ.
 ut *suprà*.

R. *brev.* Lætámini in Dómi-
 no * Et exultáte justi. Læ-
 támini in Dómino.

✠. Et gloriámini omnes re-
 cti corde. Et exultáte.

Glória Patri. Lætámini.

✠. Exúltent justi in conspé-
 ctu Dei. R. Et delectén-
 tur in lætítia.

Ad Sextam, Antiphona.
 Cõpora Sanctórum.

Capitulum.

Sap. 10. c

REddidit Deus mercédem
 labórum Sanctórum suó-
 rum, & dedúxit illos in via
 mirábili: & fuit illis in ve-
 laménto diéi, & in luce stel-
 larum nocte.

R. *brev.* Exúltent justi * In
 conspéctu Dei. Exúltent.

✠. Et delectén-
 tur in lætítia.
 In conspéctu.

Glória Patri. Exúltent.

✠. Justi autem in perpétuum
 vivent.

R. Et apud Dóminum est
 merces eórum.

Ad Nonam, Antiphona.
 Mártýrum chorus.

Capitulum.

Sap. 3.

FUlgébunt justi, & tam-
 quam scintillæ in arum-
 dinéto discurrent. Judicá-
 bunt nátiões, & domina-
 búntur pópulis, & regnabit
 Dóminus illórum in perpé-
 tuum.

R. *brev.* Justi autem * In per-
 pétuum vivent. Justi.

✠. Et apud Dóminum est mer-
 ces eórum. In perpétuum.

Glória Patri. Justi.

✠. Exul-

Ÿ. Exultábunt Sancti in gló-
ria. R. Lætabúntur in cubíli-
libus suis.

AD VESPERAS,
Antiphona.

Isti sunt Sancti, qui pro
Testaménto Dei sua cór-
pora tradiderunt, & in Sán-
guine Agni lavérunt stolas
suas.

Psalm. Dixit Dóminus 122.

Antiphona. Sancti per Fidem
vicérunt regna, operátí sunt
justitiam, adépti sunt repro-
missiões.

Psalmus. Confitebor. 123.

Antiphona. Sanctórum velut á-
quilæ juvéntus renovábitur:
florébunt sicut lílium in ci-
vitáte Dómini.

Psalmus. Beátus vir. 123.

Añã. Absterget Deus omnem
lácrymam ab óculis Sanctó-
rum: & jam non erit ám-
plius, neque luctus, neque
clamor, sed nec ullus dolor:
quoniam prióra transierunt.

Psalmus. Laudáte pueri. 123.

Añã. In celéstibus régnis San-
ctórum habitatio est, & in
æternum requies eórum.

Psalmus. Crédidi. 126.

*Capit. & Hymnus, ut in pri-
mis Vesperis.* xxxvii.

Ÿ. Exultábunt Sancti in gló-
ria. R. Lætabúntur in cubí-
libus suis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gaudent in cællis ánimæ San-
ctórum, qui Christi vestigia
sunt secúti: & quia pro e-
jus amore sánguinem suum fu-
derunt, ideo cum Christo e-
xultant sine fine.

Pars Autumnalis.

ALIE LECTIONES

pro pluribus martyribus.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chry-
sóstomi.

Sermone 1. de martyribus,
rom. 3. Lectio 1a.

Nemo est qui nesciat,
martyrum glórias ad
hoc Divino consilio a Dei
pópulis frequentári, ut &
illis débitus honor dicétur,
& nobis virtútis exémpła,
favente Christo, mostréntur,
ut dum hæc ita celebrári per-
spícimus, cognoscámus quan-
ta glória máneat in cællis,
quorum natalicia taliter cele-
brántur in terris: quo possi-
mus étiam ipsi talibus provo-
cári exémpłis, virtúte pari,
devotiõe consímili, ac Fi-
de; ut Christo præstánte, di-
micáre, & vincere hostem
possimus; ut parta victória,
cum íisdem Sanctis in regnis
cæléstibus triumphémus.

R. Sancti tui, Dómine, mi-
rábile consecúti sunt iter,
serviéntes præcéptis tuis, ut
inveniréntur illæsi in aquis
válidis: * Terra apparuit ári-
da, & in mari Rubro via si-
ne impediménto.

Ÿ. Quoniam percússit pe-
tram, & fluxérunt aquæ, &
torréntes inundavérunt. Ter-
ra apparuit.

Lectio 2a.

Quis est enim, qui eo-
rum volens mérito co-
pulári, nisi prius constán-
tiam eórum téneat, sectétur
Fidem, imitétur virtútem

c

pas-

passiōnis eōrum glóriam páribus vitælineaméntis aut invéniat, aut exquirat? Qui, etsi mártýrio par esse non possit: tamen múnēris tantī dignitatē se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, quī desiderántibus suis, aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum Sanctis præmia Divína retríbuat.

℞. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriētes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ♀. Tradidérunt cōrpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

UT enim infirmátur peccátor advérſis, ita iustus tentatiōnibus roborátur. Sic dimicárunt advérſus peccátum Sancti, sic & laborándo fortiōres, & moriēdo victōres effecti sunt. Nullus athlétes sine certamine, fortior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit: nemo sine bello imperatórem proméruiť. Habes, Christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes: habes fortíssima tela, quibus inimicum debélles.

℞. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiám accépit illos, & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, &

pax est eléctis Dei. ♀. Qui confidunt in illum, intélligent veritatē, & fidéles in dilectiōne acquiescent illi. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

In sermo Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 6. c

IN illo témpore, Descēdens Iesus de monte, stetit in loco compéstri, & turba discipulórum ejus, & multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, & Jerúsalem, & marítima, & Tyri, & Sidónis. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 5. in Luca cap. 6. post inis.

ADverte ómnia diligēter, quómodo & cum Apóstolis ascēdat, & descēdat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascēdit ad sublímia. Dénique ubi descēdit, invénit infirmos: in excélsis enim infirmi esse non possunt. Hinc etiam Matthæus docet, in inferioribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquisque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascēdere possit ad montem. Et ideo quemque in inferioribus sanat, hoc est, a libidine révocat, injúriam cæcitatís avértit. Ad vúlnera nostra descēdit, ut usu quodam, & cópia sua

na-

matia, participes nos
faciat esse regni cælestis.

R. Propter testamentum Dó-
mini, & leges paternas San-
cti Dei perstiterunt in amó-
re fraternitatis: * Quia unus
fuit semper spíritus in eis,
& una Fides.

V. Ecce quam bonum, &
quam iacundum habitare fra-
tres in unum. Quia.

Leſſio viii.

BEATI páuperes, quia ve-
strum est regnum Dei.
Quátuor tantum beatitúdines
sanctus Lucas Domínicas pó-
suit; octo vero sanctus Mat-
thæus: sed in illis octo istæ
quatuor sunt, & in quatuor
istis illæ octo. Hic enim
quátuor velut virtutes am-
pléxus est cardinales: ille in
illis octo mysticum númerum
referávit. Pro octava enim
multi inscribuntur Psalmi:
& mandátum accipis octo
illis partem dare, fortásse
benedictiónibus. Sicut enim
spei nostræ octáva perfectio
est, ita octáva summa virtú-
tum est.

R. Sancti mei, qui in car-
ne pósti, certámen habuí-
stis, * Mercédem labóris ego
reddam vobis.

V. Venite benedícti Patris
mei, percípíte regnum.
Mercédem.

Gloria Patri. Mercédem la-
bóris ego.

*Sequens R. dicitur post octa-
vam vel secundam Leſiones
in festo plurimar. Martyrum
fratrum.*

R. Hæc est vera fraterni-
tas. xlvii.

Leſſio ix.

Sed prius quæ sunt am-
plióra videámus. Beati,
inquit, páuperes, quóniam
vestrum est regnum Dei.
Primam benedictiónem hanc
utérque Evangelísta pósuit.
Ordine enim prima est &
parens quædam generatió-
que virtutum: quia qui
contémperit sæculária, ip-
se merébitur sempiténa:
nec potest quisquam méritum
regni cælestis adipísci,
qui mundi cupiditate pres-
sus, emergéndi non habet
facultatem.

Te Deum laudámus. 15.

*Alia Homilia pro pluribus
Martyribus.*

In tertio Noſturno.

Léctio sancti Evangelii se-
cúndum Matthæum.

Leſſio vii.

Cap. 24.

In illo témpore: Sedente
Jesu super montem Oli-
vétí, accessérunt ad eum di-
scípuli secréto, dicétes: Dic
nobis, quando hæc erunt?
Et reliqua.

Homilia sancti Hilárii
Epíscopi.

Comment. in Matth. c. 25.

Discípuli Dóminum in-
terrogant quando hæc
fierent, quodve signum &
advéntus sui & consumma-
tiónis sæculi nóscerent. Et
quia tria hæc in unum
quæsitæ sunt, distinctis &
témporis intelligentiæ signi-
ficationibus separántur. Res-

c 2 pon-

pondetur igitur primum de civitatis occasu: & confirmantur veritate doctrinæ, ne quis fallax ignorantibus posset obrepere. Venturi enim erant etiam eorum tempore, qui se Christum essent nuncupaturi. Ut igitur fides pestifero mendacio detrahi posset, admonitio præcessit.

℟. Propter testamentum.

Lectio viii.

Confirmat igitur eos ad tolerantiam passionum, fugæ, verberationis, interitus, & publici in eos odii propter nomen ejus. Atque his quidem vexationibus multi turbabuntur, & tantis insurgentibus malis scandalizabuntur, & usque in mutuum odium excitabuntur. Et falsi prophetæ erunt (ut Nicolaus unus ex septem Diaconibus fuit) multosque eminentia veritate pervertent: & abundante nequitia charitas refrigescet.

℟. Sancti mei.

Lectio ix.

Sed usque in finem perseverantibus salus servata est: ac tum per omnes orbis partes viris Apostolicis dispersis, Evangelii veritas predicabitur. Et cum universis fuerit cognitio sacramenti celestis inventa, tum Jerusalem occasus & finis incumbet: ut predicationis fidem, & infidelium poena, & metus

civitatis erutæ consequatur. Hæc igitur in eam, ut fuerant prædicta, perfectæ sunt: & lapidatis, fugatis, peremptis Apostolis, fame, bello, captivitate consumpta est. Ac tum fuit digna non esse, cum ejectis prædicatoribus Christi indignam Dei prædicatione se præbuit.

Te Deum laudamus. 15.

C O M M U N E

Confessoris Pontificis.

Ad Vesperas, Antiphona.

Ecce sacerdos magnus, cum reliq. de Laudib.

Psal. Dixit Dominus. cum reliq. de Doménica, 112. O loco ultimi.

Psal. Laudate Dominum omnes Gentes. 126.

Capitulum. Eccli. 11. c

Ecce Sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, & inventus est iustus: & in tempore iracundie factus est reconciliatio.

Hymnus.

Iste Confessor Domini, co-léntes,

Quem pie laudant populi per orbem,

Hac die lætus meruit beatas Scandere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:

Hac die lætus meruit supremos

Laudis honores.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus,

Sobriam duxit sine labe vitam,

Do-

Donec humanos animavit
auræ

Spiritus artus.

Cujus ob præstans meritum
frequenter,

Ægra quæ passim jacuere
membra,

Viribus morbi domitis, saluti
Restituuntur.

Noster hinc illi Chorus ob-
sequentem

Concinnit laudem, celebrés-
que palmas,

Ut plis ejus precibus juvé-
mur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque
virtus,

Qui super cæli solio corú-
scans,

Totius mundi sériem gu-
bérnat

Trinus & unus.

Amen.

V. Amavit eum Dominus,
& ornavit eum.

R. Stulam glóriæ induit
eum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sacerdos, & Pontifex, &
virtutum ópifex, pastor bo-
ne in pópulo, ora pro no-
bis Dominum.

*Pro Doctoribus in utrisque
Vespæis.*

Ad Magnificat, Antiphona.
O Doctor óptime.

Oratio. Deus, qui pópulo
tuo. *ut infra.* lxiv.

Pro Confessore Pontifice.

Oratio.

DA, quæsumus, omni-
potens Deus: ut beáti
N. Confessoris tui, atque

Pontificis veneránda solle-
mnitas, & devotióne no-
bis áugeat, & salútem. Per
Dóminum.

Alia Oratio.

Exáudi, quæsumus, Dó-
mine, preces nostras,
quas in beáti N. Confessó-
ris tui, atque Pontificis
solemnitate deférimus: &
qui tibi digne méruit famu-
lári, ejus intercedéntibus
méritis, ab ómnibus nos
absólve peccátis. Per Dó-
minum nostrum.

Ad Matutinum, Invitator.
Regem Confessorum Dó-
minum, * Veníte, adoré-
mus.

Psalms. Veníte, exulté-
mus. 2.

Hymnus. Iste Conféssor:
ut supra.

In primo Nocturno, Ant.
Beátus vir, qui in lege Dó-
mini meditátur: volúntas
ejus pérmanet die ac no-
cte, & ómnia, quæcúmque
faciet, semper prosperabúnt-
tur.

Psalms 1.

Beátus vir, qui non ábiit
in consílio impiórum,
& in via peccatórum non
stetit: * & in cáthedra pesti-
léntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volún-
tas ejus: * & in lege ejus
meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus de-
cúrsus aquárum: * quod fru-
ctum suum dabit in témpore
suo.

Et fólium ejus non defluet, * & omnia, quæcúmque faciet, prosperabúntur.

Non sic impij, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a facie terræ.

Ideo non resúrgent impij in judicio: * neque peccatores in consílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum peribit.

Añã. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur; voluntas ejus permanet die ac nocte, & omnia, quæcúmque faciet, semper prosperabúntur.

Añã. Beátus iste Sanctus, qui confisus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt Gentes: * & pópuli meditati sunt inánia?

Assitérunt reges terræ, & principes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in celis, irridebit eos: * & Dóminus subfannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum

Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditatem tuam: * & possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea: * & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre; * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus: * & pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Añã. Beátus iste Sanctus, qui confisus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Añã. Tu es glória mea, tu es suscëptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, & exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicant anime meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu

Tu autem Dómine suscéptor meus es : * glória mea & exáltans caput meum .

Voce mea ad Dóminum clamávi : * & exaudivit me de monte sancto suo .

Ego dormívi & soporátus sum : * & exurrexi , quia Dóminus suscépit me .

Non timébo mília pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine , saluum me fac Deus meus .

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti .

Dómini est salus : * & super pópulum tuum benedíctio tua .

Antiphona. Tu es glória mea , tu es suscéptor meus , Dóne , tu exáltans caput meum , & exaudivísti me de monte sancto tuo .

ŷ. Amávit eum Dóminus , & ornávit eum .

R. Stulam glóriæ induit eum .

Pater noster .

Absolutio. Exáudi Dómine .

ŷ. Jube domne benedícere .

Benedíctio. Benedíctióne perpétua .

De Epístola i. B. Pauli Apóstoli ad Timótheum .

Lectio i. Cap. 3.

Fidélis sermo : Si quis Episcopátum désiderat , bonum opus désiderat . Opórtet ergo Episcopum irreprehensibilem esse , unius uxóris virum , sóbrium , pau-

déntem , ornátum , pudicum , hospitálem , doctórem , non vinoléntum ; non percussórem , sed modéstum , non litigiósum , non cúpidum , sed suæ dómui bene præpósitum : filios habéntem subditos cum omni castité . Si quis autem dómui suæ præesse nescit , quómodo Ecclesiæ Dei diligéntiam habébit ? Non neóphytum , ne in supérbiam elátus , in iudícium incidat diaboli . Opórtet autem illum , & testimoniúm habére bonum ab iis , qui foris sunt , ut non in oppróbrium incidat , & in láqueum diaboli .

R. Euge serve bone , & fidélis , quia in pauca fuísti fidélis supra multa te constituam : * Intra in gáudium Dómini tui .

ŷ. Dómine quinque talénta tradidísti mihi , ecce álta quinque superlucrátus sum . Intra in gáudium .

Benedíctio. Unigénitus Dei Filius .

De Epístola ad Titum .

Lectio ii. Cap. i. b

Opórtet enim Episcopum sine crimine esse , sicut Dei dispensatórem : non supérbum , non iracúndum , non vinoléntum , non percussórem , non turpis lucri cúpidum ; sed hospitálem , benígnum , sóbrium , iustum , sanctum , continéntem , amplecténtem eum ,

c 4 qui

qui secundum doctrinam est, fidélem sermónem, ut potens sit exhortári in doctrina sana, & eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaniloqui & seductóres, máxime qui de circumcisióne sunt, quos oportet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non oportet, turpis lucrí grátia.

R. Ecce Sacerdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo: * Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

ψ. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi; & testaméntuum suum confirmávit super caput ejus. Ideò jurejurádo.

Bño. Spíritus Sancti grátia.

Leñtio iii.

Cap. 2.

TU autem lóquere quæ decent sanam doctrinam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in paciéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes: ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament filios suos dñligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei, Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus te-

ípsium prabe exémpulum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensibile, ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dicere de nobis.

R. Jurávit Dóminus & non poenitébit eum: * Tu es Sacerdos in ætérnum secundum órdinem Melchisedech.

ψ. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu es.

Glória Patri. Tu es Sacerdos
In secundo Nocturno, Aññ.
Invocántem exaudivit Dóminus Sanctum suum, Dóminus exaudivit eum, & constituit eum in pace.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatióne dilatasti mihi.

Miserére mei: * & exaudi oratióem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, & queritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum: * Dóminus exau diet me, cum clamávero ad eum.

Irafcimini, & nolstre peccáre; * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium iustitiæ,

tia, & sperate in Dómino: *
Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Dómine: *
dedisti lætiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam & requiescam.

Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituisti me.

Antiphona. Invocantem exaudivit Dóminus Sanctum suum, Dóminus exaudivit eum, & constituit eum in pace.

Antiphona. Lætentur omnes, qui sperant in te, Dómine, quóniam tu benedixisti iusto, scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum.

Psalmus 5.

Verba mea auribus percipe Dómine: * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ: * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exaudies vocem meam.

Mane astábo tibi, & videbo: * quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanent injústi ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes

omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum, & dolosum abominabitur Dóminus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agébant: * júdica illos Deus.

Décidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: * quóniam irritaverunt te Dómine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui diligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronásti nos.

Antiphona. Lætentur omnes, qui sperant in te, Dómine, quóniam tu benedixisti iusto, scuto bonæ voluntatis tuæ coronásti eum.

Antiphona. Dómine, Dóminus noster, quam admiráble est nomen tuum

c 5 in-

in univérſa terra , quæ gló-
ria , & honóre coronáſti
Sanctum tuum , & conſtituí-
ſti eum ſuper ópera mánuum
tuarum .

Pſalmus 8.

Domine Dóminus no-
ſter , * quam admirá-
bile eſt nomen tuum in uni-
vérſa terra !

Quóniam eleváta eſt ma-
gnificéntia tua * ſuper ce-
los .

Ex ore infántium & lactén-
tium perfectiſti laudem pro-
pter inimicos tuos : * ut
deſtruas inimicum & ultó-
rem .

Quóntam vidébo celos tuos ,
ópera digitorum tuorum : *
lunam & ſtellas , quæ tu
fundáſti .

Quid eſt homo , quod me-
mor es ejus ? * aut filius
hóminis , quóniam víſitas
eum ?

Minuíſti eum paullo minus
ab Angelis , glória & honó-
re coronáſti eum : * & con-
ſtituíſti eum ſuper ópera má-
nuum tuarum .

Omnia ſubjeciſti ſub pedi-
bus ejus : * oves & boves
univérſas , inſuper & péco-
ra campi .

Vólucres cæli & piſces ma-
ris : * qui perámbulant sé-
mitas maris .

Dómine Dñs noſter : * quam
admirábile eſt nomen tuum
in univérſa terra !

Anaphora . Dómine , Dó-
minus noſter , quam admi-
rábile eſt nomen tuum in

univérſa terra ! quia glória ,
& honóre coronáſti San-
ctum tuum , & conſtituíſti
eum ſuper ópera mánuum
tuarum .

Ÿ. Elégit eum Dóminus Sa-
cerdótem ſibi .

R. Ad ſacrificándum ei hó-
ſtiam laudis .

Pater noſter .

Absolutio . Ipſius pietas .

Ÿ. Jube domne benedicere .

Benedictio . Deus Pater om-
nípotens .

Sermo ſancti Máximi .

Epíſcopi .

*Homil. 59. quæ eſt 2. de S. Eu-
ſebio Vercollenſi .*

Leſſio in .

AD ſancti , ac beatíſſimi
Patris noſtri N. cujus
hódie feſta celebrámus , lau-
des addidiſſe áliquid , de-
cerpiſſe eſt : ſiquidem vir-
tutum ejus grátia non ſer-
mónibus exponénda eſt ,
ſed opéribus comprobánda .
Cum enim dicat Scriptú-
ra : Glória patris eſt filius
ſápiens : quantæ hujus ſunt
glóriæ , qui tantórum filio-
rum ſapiéntia , & devotío-
ne latátur ? In Chriſto enim
Jeſu per Evangélium ipſe nos
génuit .

R. Inveni David ſervum
meum , óleo ſancto meo un-
xi eum ; * Manus enim mea
auxiliábitur ei .

Ÿ. Nihil próficiet inimicus
in eo , & filius iniquitátis
non nocébit ei . Manus .

Benedictio . Chriſtus perpé-
tuz .

Le

Lectio v.

Quidquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtutis, & gratiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidissimo, omnium rivulorum puritas emanavit. Etenim quia castitatis pollebat vigore, quia abstinentiæ gloriabatur angustis, quia blandimentis erat præditus lenitatis, omnium civium in Deum provocavit affectum: quia Pontificis administratione fulgebat, plures e discipulis reliquit sui sacerdotii successores.

R. Posui adiutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea auxiliabitur ei.

Bñs. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

Bene, & congrue in hac die, quam nobis beati Patris nostri N. ad paradysum transitus exultabilem reddit, præsentis psalmi versiculum decantavimus: In memoria æterna erit justus. Digne enim in memoriam vertitur hominum, qui ad gaudium transit Angelorum. Dicit sermo Divinus: Ne laudes hominem in vita sua: tamquam si diceret, Lauda post vitam, magnifica post consummationem. Duplici enim ex causa utilius est ho-

minum magis memoriam laudem dare, quam vitæ: ut illo potissimum tempore merita sanctitatis extollas, quando nec laudantem adulatio moveat, nec laudatum tentet elatio.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno. Antiphona.

Domine, iste Sanctus habitabit in tabernaculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: * & operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua;

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus; * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, &

non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movebitur in ætérnum.

Ansiphona. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est iustitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Ansiphona. Vitam pétiiit a te, & tribuisti ei, Dómine; glóriam, & magnum decórem imposuisti super eum: posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Domine in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictionibus dalcédinis: * posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiiit a te; * & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dó-

mino: * & in misericórdia Altíssimi, non commovebitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimicis tuis: * dextera tua invéniat ómnes, qui te odérunt.

Pones eos ut cisbarum ignis in tēpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * & semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuerunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine in virtúte tua: * cantábitus & psalémus virtútes tuas.

Ansiphona. Vitam pétiiit a te, & tribuisti ei, Dómine; glóriam, & magnum decórem imposuisti super eum: posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Ansiphona. Hic accípet benedictionem a Dómino, & misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio queréntium Dóminum.

Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum & univérſi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super maria fundá-

davit eum, * & super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus & mundo corde: * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino, * & misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, & elevamini portæ æternales, * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, & elevamini portæ æternales; * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ansiphona. Hic accipiet benedictionem a Domino, & misericordiam a Deo salutari suo: quia hæc est generatio querentium Dominum.

℣. Tu es Sacerdos in æternum.

℞. Secundum ordinem Melchisedech.

Pater noster.

Absolutio. A. vinculis:

℣. Jube domne benedicere.

Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vii. Cap. 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 29. in Evang.

Lectio sancti Evangelii, fratres carissimi, solícite considerare nos admonet, ne nos, qui plus cæteris, in hoc mundo accepisse aliquid cernimur ab Auctore mundi, gravius inde judicemur. Cum enim augentur dona, rationes etiam crescunt donorum. Tanto ergo esse humilior, atque ad servitendum Deo promptior quisque debet ex munere, quanto se obligationem esse conspicit in reddenda ratione. Ecce homo, qui peregre proficiscitur, servos suos vocat, effque ad negotium talenta partitur. Post multum vero temporis positurus rationem revertitur. Bene operantes pro apportato lucro remunerat, servum vero a bono opere torpentem damnat.

℞. Amavit eum Dominus; & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℞. Induit eam Dominus lor-

ri-

ricam fidei & ornávit eum.

Et ad portas.

Benedictio. Cujus festum.

Lectio viii.

QUis itaque est homo iste, qui peregere proficitur, nisi Redemptor noster, qui in ea carne, quam assúmpserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus proprius terra est: quæ quasi ad peregrina ducitur, dum per Redemptorem nostrum in cælum collocatur. Sed homo iste peregere proficiens servis suis bona sua tradidit, quia fidelibus suis spirituália dona concessit. Et uni quidem quinque talenta, alii duo, alii vero commisit unum. Quinque etenim sunt corporis sensus: videlicet, visus, auditus, gustus, odoratus, & tactus. Quinque ergo talentis, donum quinque sensuum, idest, exteriorum sciéntia exprimitur. Duobus vero. intellectus, & operatio designatur. Unius autem talenti nómine, intellectus tantúmmodo designatur.

R. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

V. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos.

Glória Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

Sed is, qui quinque talenta acceperat, alia quinque lucratus est: quia sunt nonnulli, qui, etsi interna ac mystica penetrare nesciunt, pro intentione tamen supernæ patriæ docent recta quos possunt, de sps exterioribus, quæ acceperunt, duplum talentum portant; dumque se a carnis petulantia, & a terrenarum rerum ambitu, atque a visibillum voluptate custodiunt, ab his etiam alios admonendo compescunt. Et sunt nonnulli, qui, quasi duobus talentis ditati, intellectum, atque operationem percipiunt, subtilia de internis intelligunt, mira in exterioribus operantur. Cumque, & intelligendo, & operando, aliis prædicant, quasi duplicatum de negotio lucrum reportant.

Te Deum laudamus. 15.

A D L A U D E S,

per Horas, Antiphona.

Ecce Sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, & inventus est justus.

Psalmus. Dominus regnavit cum reliq. 17.

Antiphona. Non est invenius similis illi, qui conservaret legem Excelsi.

Antiphona. Ideo jure jurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

Auriphona. Sacerdotes Dei benedicite Dominum: servi Do-

Dómini hymnum dicite Deo,
allelúja.

Antiphona. Serve bone & fide-
lís, intra in gáudium Dó-
mini tui.

Capitulum Eccl. 44. c.

ECce Sacerdos magnus,
qui in diébus suis plá-
cuit Deo, & invéntus est
justus: & in témpore ira-
cúndiæ factus est reconci-
liatio.

Hymnus.

Iesu Redemptor ómnium,
Perpes. coróna Præsu-
lum,

In hac die clementius
Indulgeas precántibus.

Tui sacri qua nóminis
Confessor almus cláruit:

Hujus celebrat ánnua,
Devóta plebs solémnia.

Qui rite mundi gáudia
Hujus caduca réspuens,

Æternitátis præmio
Potitur inter Angelos.

Hujus benignus ánnue
Nobis sequi vestigia:

Hujus precátu servulis
Dimitte noxam críminis.

Sit Christe rex píssime.

Tibi, Patrique glória,

Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne secu-
lum. Amen.

ψ. Justum deduxit Dóminus
per vias rectas.

R. Et osténdit illi regnum
Dei.

Ad Benedictus Antiphona.

Euge serve bone, & fide-
lis, quia in pauca fuísti fide-
lis, supra multa te constitúam,
dicite Dóminus.

Oratio.

DA quæsumus, omni-
potens Deus: ut beá-
ti N. Confessoris tui, at-
que Pontificis veneránda so-
lémnitas, & devotiónem no-
bis áugeat, & salútem. Per
Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

EXaudi, quæsumus, Dó-
mine, preces nostras,
quas in beáti N. Confesso-
ris tui, atque Pontificis so-
lémnitáte desérimus: & qui
tibi digne méruit famulá-
ri, ejus Intercedéntibus mé-
ritis, ab ómnibus nos absol-
ve peccátis. Per Dóminum
nostrum.

Ad Terciam, Antiphona.

Non est invéntus.

Capitulum. Ecce sacerdos ma-
gnus. ut *supra*.

R. *brev.* Amávit eum Dómi-
nus, * Et ornávit eum. A-
mávit eum.

ψ. Stolum glóriæ induit eum.
Et ornávit.

Glória Patri. Amávit.

ψ. Elégit eum Dóminus Sa-
cerdótem sibi. R. Ad sacri-
ficándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam Antiphona.

Ideo jure jurádo.

Capitulum. Eccl. 44. c.

Non est invéntus similis
illi, qui conserváret le-
gem Excélsi: ideo jurejurán-
do fecit illum Dóminus cré-
scere in plebem suam.

R. *brev.* Elégit eum Dóminus
Sacerdótem sibi. Elégit.

ψ. Ad sacrificándum ei hó-
stiam laudis. Sacerdótem.

Gló-

Glória Patri. Elégit eum.
 V. Tu es Sacerdos in ætérnum.

R. Secundum ordinem Melchisedech.

Ad Nonam, Antiphona.

Serve bone.

Capitulum. Eccl. 45. c.

Fungi sacerdotio, & habere laudem in nómine ipsius, & offerre illi incensum dignum in odorem suavitatis.

R. brev. Tu es Sacerdos * In ætérnum. Tu es.

V. Secundum ordinem Melchisedech. In ætérnum.

Glória Patri. Tu es.

V. Iustura deduxit Dóminus per vias rectas.

R. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona.

Ecco Sacerdos, cum reliquis de Laud. xlix. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 122. & loco ultimi, Psalmus. Meménto Dómine David. 228.

Capitulum & Hymnus, ut supra in primis Vesp. xlix.

V. Iustum deduxit Dóminus per vias rectas. R. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

Amávit eum Dóminus & ornávit eum: stolam gloriæ induit eum, & ad portas paradisi coronávit eum.

Sequens Antiphona dicitur ad Magnificat in ii. Vesper. pro solis Summis Pontificibus, Antiphona. Dum esset Summus Póntifex, terréna

non méruit, sed ad cælestia regna gloriósius migrávit.

Si occurrat celebrari festum plurimorum Pontific. & Confessor. Officium fit ut supra, sed in Oratione, & sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali, & in primo Nocturno leguntur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. 44.

Laudémus viros gloriósos, & paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, & prudéntia suæ præditi, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, & imperántes in præsénti pópulo, & virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, & narrántes cármina Scripturárum.

R. Euge serve bone, & fidélis, quia in pauca fusti fidélis, supra multa te constituam: * Intra in gáudium Dómini tui.

V. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

Homines, dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdiu habéntes, pacificántes in dómibus suis. Om-

Omnes isti in generationibus gentis suæ glóriam adepti sunt, & in diebus suis habentur in laudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum; & sunt quorum non est memoria: perierunt quasi qui non fuerint: & nati sunt quasi non nati, & filii ipsorum cum ipsis.

R. Ecce Sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: * Ideo jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

V. Benedictionem omnium Gentium dedit illi, & testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo jurejurando.

Lectione iii.

Sed illi viri misericordiz sunt, quorum pietates non defuerunt: cum semine eorum permanent bona, hereditas sancta nepotes eorum, & in testamentis stetit semen eorum, & filii eorum propter illos usque in æternum manent: semen eorum, & gloria eorum non derelinquetur, Corpora eorum in pace sepulta sunt, & nomen eorum vivit in generationem, & generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, & laudem eorum nuntiet Ecclesia.

R. Juravit Dominus & non poenitebit eum. * Tu es Sacerdos in æternum secun-

dum ordinem Melchisédech, V. Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis. Tu es.

Glória Patri. Tu es.

ALIE LECTIONES

Pro Pontifice & Confessore.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Episcopi. Ex Homilia 59. qua est, 2. de S. Eusebio. Lectio iv.

Beati Patris N. merita jam in tuto posita securi magnificemus: qui gubernaculum Fidei viriliter tenens, anchoram spei tranquilla jam in statione composuit, & plenam celestibus divitiis, & æternis meritis navem optato in litore collocavit; qui contra omnes adversarios scutum timoris Dei tamdiu infatigabiliter tenuit, donec ad victoriam perveniret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi unus cum vigili hoste conflictus?

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

V. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocébit ei. Manus.

Lectione v.

Quantis hic cæcis a via veritatis errantibus, & de summa jam in profundum rupe pendentibus, amissum reddidit visum, & illum, quo Christus videretur, reparavit intuitum?

Quan-

Quantorum auribus furdus ; & infidelitatis obturatione damnatis , ad percipiendam vocem celestium mandatorum , pretiosum infudit auditum , ut vocanti Deo ad misericordiam responderent per obedientiam ? Quantos intrinsecus vulneratos , Angelici oris arte , & orationum ab infirmitate curavit ?

R. Posui adjutorium super potentem , & exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei.

V. Inveni David servum meum , oleo sancto meo unxi eum . Manus.

Letitio vi.

Quantos per longam incuriam peccati labe resolutos , & quadam lepre contagione persusos , castigationibus , & exhortationibus explando , Deo in se operante mundavit ? Quantorum animas viventes in corpore jam defunctas , & delictorum mole obrutas , ac sepultas , ad emendationem tamquam ad lucem vocando , Deo resuscitavit , ut Domini sui admirandus imitator , jam mortuas Deo , e contrario mortificet vitali morte peccato ?

R. Iste est , qui ante Deum magnas virtutes operatus est , & omnis terra doctrina ejus repleta est ; * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum .

V. Iste est , qui contempsit

vitam mundi , & pervenit ad celestia regna . Ipse .
Glória Patri . Ipse .

In tertio Nocturno .

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum .

Letitio vii. Cap. 24. d

IN illo tempore : Dixit Jesus Discipulis suis ; Vigilate , quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit , Et reliqua .

Sermo S. Hilarii Episc.

Comment. in Matthæum , cap. 26. in fine .

UT ignorantiam illam dei omnibus taciti , non sine utilis silentii ratione esse sciremus , vigilare nos Dominus propter adventum furis admónuit ; & orationum assiduitate detentos , omnibus preceptorum suorum operibus inhaerere . Furem enim esse ostendit diabolum , ad detrahenda ex nobis spolia pervigilem , & corporum nostrorum domibus insidiantem : ut ea incuriosis nobis , & somno deditis , consiliorum suorum , atque illecebrarum jaculis perfodiat . Paratos igitur esse nos convenit : quia diæ ignorantio intentam sollicitudinem suspensæ expectationis exagitet .

R. Amavit eum Dominus , & ornavit eum : stolam gloriæ induit eum , * Et ad portas paradisi coronavit eum .

V. Induit eum Dominus lorricam Fidei , & ornavit eum .
Et ad portas .

Le

Leſſia vill. Cap. 17.

Quifnam eſt fidélis ſervus, & prudens, quem conſtituit Dóminus ſuper familiam ſuam? Quamquam in commune nos ad indefeſſam vigilantiæ curam adhortetur: ſpeciálem tamen pópuli Principibus, ideſt Epíſcopis, in expectatióne advenſus ſuo ſollicitudinem inandat. Hunc enim ſervum fidélem, atque prudentem, præpoſitum familiæ ſignificat, cômmoda atque utilitatés commiſſi ſibi pópuli curantem. Qui ſi dicto audiens, & præceptis obédiens erit: ideſt, ſi doctrinæ opportunitate, & veritate infirma conſermet, diſrúpta conſolidet, depravata convertat, & verbum vitæ in æternitatis cibum alendæ familiæ diſpéndat, atque hæc agens, hiſque immorans deprehendatur: glóriam a Dómino tamquam diſpensátor fidélis, & villicus útilis confequétur; & ſuper omnia bona conſtituétur: ideſt, in Dei glória collocábitur, quia nihil ſit ultra, quod melius ſit.

Re. Sint lambi veſtri præcíncti, & lucernæ ardentes in máribus veſtris: * Et vos ſimiles homínibus expectántibus Dóminum ſuum, quando revertátur a núpſis.

V. Vigiláte ergo, quia neſcitis qua hora Dóminus

veſter ventúrus ſit. Et vos ſimiles homínibus.

Glória Patri. Et vos.

Leſſia ix.

Quod ſi cónuens longam Dei patientiam, quæ in profectum humanæ ſalútis extenditur, adverſum conſervos inſolécet, & ſæculi malis, vitiffque ſe tradet, præſentium tantum curam in cultu ventris exercens: deſperata die Dóminus advéniet, eúmque a bonis, quæ ſpónderar, dividet, portionémque ejus cum hypócritis in poenæ æternitate conſtituet: quia advenum deſperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præſentibus ſtuduérít, quia vltá Géntium vixerit, quia deſperatióne judicii, commiſſam ſibi familiam fame, ſiti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus. 17.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnificat in uſiſque Vesperis Anſiphona. O Doctor óptime, Ecclésiæ ſanctæ lumen, beáte N. Divinæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo æternæ ſalútis, beátum N. miſtrum tribuſti: præſta quaſumus; ut, quem Doctórem vitæ habuimus in terris, interceſſórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum noſtrum.

Le-

Lectiones sequentes leguntur in festis Doctorem, Officium autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus, vel non Pontificibus pro qualitate Festi.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. 39.

Sapientiam omnium antiquorum exquiret sapiens, & in Prophetis vacabit. Narrationem virorum nominatorum conservabit, & in versutias parabolarum simul introibit. Occulta proverbiorum exquiret, & in absconditis parabolarum conversabitur. In medio magnatorum ministrabit, & in conspectu presidis apparebit. In terram alienigenarum Gentium pertransiet; bona enim, & mala in hominibus tentabit.

R. Euge serve bone, & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: Intra in gaudium Domini tui.

V. Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

Lectio ii.

Cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum, & in conspectu Altissimi deprecabitur. Aperiet os suum in oratione, & pro delictis suis deprecabitur. Si enim Dominus magnus

voluerit, spiritum intelligentem replebit illum: & ipse tamquam imbres mittet eloquia sapientie sue, & in oratione confitebitur Domino: & ipse diriget consilium ejus, & disciplinam, & in absconditis suis consiliabitur.

Pro Doctore Pontifice.

R. Ecce Sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: * Ideo jurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

V. Benedictionem omnium Gentium dedit illi, & testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo jurejurando.

Pro Doctore non Pontifice.

R. Justus germinabit sicut lilium: * Et florebit in æternum ante Dominum.

V. Plantatus in domo Domini, in atris domus Dei nostri. Et florebit.

Lectio iii.

Ipse palam faciet disciplinam doctrinae sue, & in lege testamenti Domini gloriabitur. Collaudabunt multi sapientiam ejus, & usque in sæculum non delebitur. Non recedet memoria ejus, & nomen ejus requiratur a generatione in generationem. Sapientiam ejus enarrabunt Gentes, & laudem ejus enuntiabit Ecclesia.

Pro Doctore Pontifice.

R. Juravit Dominus, & non poenitebit eum: * Tu es Sacerdos in æternum secundum

dum ordinem Melchisedech.
 ¶ Dixit Dominus Domino
 meo : Sede a dextris meis .
 Tu es .

Gloria Patri . Tu es .

Pro Doctore non Pontif.
 R. Iste cognovit iustitiam ,
 & vidit mirabilia magna ,
 & exoravit Altissimum : * Et
 inventus est in numero San-
 ctorum .

¶ Iste est , qui contempsit
 vitam mundi , & pervenit ad
 cælestia regna . Et .

Gloria Patri . Et inventus .

In secundo Nocturno .

Ex libro Morallium S.

Gregorii Papæ .

Lib. 9. Cap. 6. Læctio iv.

Qui post Orsonas Hya-
 dum nomine , nisi
 Doctores sanctæ Ecclesiæ
 designantur ? Qui subdūctis
 martyribus , eo jam tēpo-
 re ad mundi notitiam venē-
 runt , quo Fides clārius elū-
 cet : & reprēssa infidelitātis
 hieme , altius per corda fi-
 delium sol veritātis calet .
 Qui remota tempestate per-
 secutionis , explētis longis
 noctibus infidelitātis , tunc
 sanctæ Ecclesiæ orti sunt ,
 cum ei jam per credulitātis
 vernum lucidior annus ape-
 ritur .

Pro Doctore Pontifice ,
 R. Inveni David servum
 meum , oleo sancto meo un-
 xi eum : * Manus enim mea
 auxiliabitur ei .

¶ Nihil proficiet inimicus in
 eo , & filius iniquitātis non
 nocēbit ei . Manus .

Pro Doctore non Pontif.
 R. Honestum fecit illum
 Dominus , & custodivit
 eum ab inimicis , & a se-
 ductoribus tutavit illum :
 * Et dedit illi claritatem æ-
 tēnam .

¶ Iustum deduxit Dominus
 per vias rectas , & ostēdit
 illi regnum Dei . Et .

Læctio v.

Nec immerito Doctō-
 res sancti Hyadum
 nuncupatione signantur :
 Græco quippe eloquio hye-
 tos pluvia vocatur : &
 Hyades nomen a pluvialis ac-
 cepērunt , quia ortæ procul
 dubio imbres ferunt . Bene
 ergo Hyadum appellatione
 expressi sunt , qui ad statum
 universalis Ecclesiæ quasi in
 cæli faciem deducti , su-
 per arētem terram humani
 pectoris sanctæ prædicationis
 imbres fuderunt . Si
 enim prædicationis sermo
 pluvia non esset , Moyses
 minime dixisset : Expectē-
 tur sicut pluvia eloquium
 meum : & nequāquam per
 Isaiam Veritas diceret : Man-
 dabo nubibus meis , ne
 pluant super eam imbrem ;
 atque hoc , quod paullo an-
 te protulimus : Quamobrem
 prohibita sunt stillæ pluviarum .

Pro Doctore Pontifice ,
 R. Posui adiutorium super
 potentem , & exaltavi e-
 lectum de plebe mea : * Ma-
 nus enim mea auxiliabitur
 ei .

¶ In-

Ÿ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pontif.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

Ÿ. Induit eum Dominus lorricam Fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

DUM ergo Hyades cum pluviis veniunt, ad cæli spacia altiora sol ducitur: quia apparente Doctorum scientia, tum mens nostra imbre prædicationis infunditur, Fidei calor augetur. Et perfusa terra ad fructum proficit, cum lumen ætheris ignescit: quia ubèrius frugem boni operis reddimus, dum per sacræ eruditionis flammam in corde clarius ardemus. Dumque per eos diebus singulis magis magisque scientia cælestis ostenditur, quasi æterni nobis luminis verum tempus aperitur: ut novus sol nostris mentibus rutilet, & eorum verbis nobis cognitus, seipso quotidie clarius micet. Urgente etenim mundi fine, superna scientia proficit, & largius cum tempore excrescit.

Pro Doctore Pontifice.

Ÿ. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus

repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

Ÿ. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pontif.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

Ÿ. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Quia.

Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 1. de Sermonibus Domini, in monte, cap. 6. tom. 4.

Ostendit Dominus, factuos esse judicandos, qui temporalium bonorum vel copiam sectantes, vel inopiam metuentes, amittunt æterna, quæ nec dari possunt ab hominibus, nec auferri. Itaque si sal infatuatum fuerit, in quo salietur? idest, si vos, per quos condiendi sunt quodammodo populi, metu persecutionum temporalium ami-

amiséritis regna cælorum : qui erunt homines , per quos a vobis error auferatur , cum vos elegerit Deus , per quos errorem auferat cæterorum ?

Pro Doctore Pontifice,

R. Amavit eum Dominus , & ornavit eum : stolam gloriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronavit eum .

V. Induit eum Dominus lorricam Fidei , & ornavit eum . Et ad portas .

Pro Doctore non Pontif.

R. Iste est , qui ante Deum magnas virtutes operatus est , & de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum .

V. Ecce homo sine querela verus Dei cultor , abstinens se ab omni opere malo , & permanens in innocentia sua . Ipse .

Leſſio viii.

ERgo ad nihilum valet sal infatuatum , nisi ut mittatur foras , & calcetur ab hominibus . Non itaque calcatur ab hominibus , qui patitur persecutionem : sed qui persecutionem timendo infatuatur . Calcari enim non potest , nisi inferior : sed inferior non est , qui quamvis corpore multa in terra sustineat , corde tamen fixus in cælo est .

R. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus , * Et imple-

vit eum Dominus spiritu sapientiæ , & intellectus .

V. Jucunditatem , & exultationem thesaurizavit super eum . Et implevit .

Gloria Patri . Et implevit .

Leſſio ix.

VOS estis lumen mundi . Quomodo dixit superius , sal terræ ; sic nunc dicit , lumen mundi . Nam , neque superius ista terra accipienda est , quam pedibus corporeis calcamus , sed homines , qui in terra habitant , vel etiam peccatores , quorum condendis , & extinguendis putribus Apostolicum salem Dominus misit . Et hic mundum , non cælum , & terram , sed homines , qui sunt in mundo , vel diligunt mundum , oportet intelligi , quibus illuminandis Apostoli missi sunt . Non potest civitas abscondi super montem posita : idest , fundata super insigne , magnamque justitiam , quam significat etiam ipse mons , in quo disputat Dominus .

Te Deum laudamus . 15 .

C O M M U N E

Confessoris non Pon-

tificis .

Ad Vesperas , Antiphona .

Domine quinque talenta , ut infra ad Laudes . lxxix .

Psalm . Dixit Dominus . cum

reliquis de Dominica . 122 .

Et loco ultimi . Psalm . Lau-

dáte

dáte Dóminum omnes gentes. 126.

Capitulum. Eccl. 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, & qui post áurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia & thesáuris. Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

Iste Confessor Dómini, coléntes

Quem pie laudant pópuli per orbem,

Hac die lætus méruit beátas

Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:

Hac die lætus méruit supremos

Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudfcus,

Sobriam duxit sine labe vitam,

Donec humános animávit auræ

Spiritus artus.

Cujus ob przstans méritum frequénter,

Ægra quæ passim jacuére membra,

Víribus morbi dómitis, salúti

Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequéntem

Cóncinit laudem, celebré- que palmas,

Ut plis ejus precibus juvé- mur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,

Qui super czli sólio corú- scans,

Totius mundi sériem gubér- nat,

Trinus & unus. Amen.

✠. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. R. Stolum glóriz índuit eum.

Ad Magnificat, Antiphona.
Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitate lætificas: concé- de propítius; ut cujus nata- lítia colimus, étiam actió- nes imitémur. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

ADesto Dómine suppli- cationibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitate deférimus: ut qui nostræ justitiæ fidúctam non habémus, ejus qui tibi plácuít, precibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

INtercessio nos, quæsumus Dómine, beáti N. Ab- bátis comméndet: ut quod nostris méritis non valé- mus, ejus patrocínio asse- quámur. Per Dóminum no- strum.

Ad Matutinum, Invitator.
Regem Confessórum Dómi- num, * Veníte, adorémus. *Psal.* Veníte, exultémus. 2.

Hym-

Hymnus. Iste Confessor. *us*
suprà. lxxii.

In primo Nocturno, Antiph.
Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pórmanet die, ac nocte, & ómnia, quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beatús vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit : * & in cáthedra pefiléntiæ non fedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsum aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non déffluet : * & ómnia, quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a facie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in júdicio : * neque peccatóres in consílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * & iter impiórum pefibit.

Antiphona. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur ; volúntas ejus pórmanet die, ac nocte, & ómnia, quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Antiphona. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dó-

Part Autumnalis.

mino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérent Gentes : * & pópuli meditati sunt inánia ?

Astiterunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * & Dóminus subfannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus : * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me, * Fílius meus es tu, ego hódie génuí te.

Póstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam : * & possesiónem tuam téminos terræ.

Reges eos in virga férrea : * & tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite : * erudímini, qui júdicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus : * & pereátis de via justa.

d Cum

Cum exarserit in brevi ira ejus : * beáti omnes , qui confidunt in eo .

Ansiphona . Beátus iste Sanctus , qui confusus est in Dómino ; prædicávit præceptum Dómini , constitutus est in monte sancto ejus .

Ansiphona . Tu es glória mea , tu es suscéptor meus , Dómine , tu exáltans caput meum , & exaudísti me de monte sancto tuo .

Psalmus 3.

Domine , quid multiplicati sunt qui tribulant me ? * multi insúrgunt advérsus me .

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus .

Tu autem Dómine suscéptor meus es : * glória mea & exáltans caput meum .

Voce mea ad Dóminum clamávi : * & exaudivit me de monte sancto suo .

Ego dormívi & soporátus sum : * & exurrexi , quia Dóminus suscepit me .

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine , salvum me fac Deus meus .

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine caussa : * dentes peccatórum contrivísti .

Dómini est salus : * & super pópulum tuum benedíctio tua .

Ansiphona . Tu es glória mea , tu es suscéptor meus , Dómine , tu exáltans caput meum ,

& exaudísti me de monte sancto tuo .

¶. Amávit eum Dóminus , & ornávit eum . R. Stola glóriæ induit eum .

Pater noster .

Absolutio . Exáudi Dómine .

¶. Jube domne benedícere .

Benedictio . Benedicçãoe perpétua .

De libro Sapiéntiæ .

Cap. 4. b & 5.

Lectio i.

Justus si morte præoccupatus fuerit , in refrigerio erit . Senectus enim venerabilis est , non diuturna ; neque annórum número computata : cani autem sunt sensus hóminis , & ætas senectutis vita immaculata : Placens Deo factus est dilectus , & vivens inter peccatores translatus est . Raptus est ne malitia mutaret intellectum ejus , aut ne fictio deciperet animam illius . Fascinatio enim nugacitatis obscurat bona , & inconstántia concupiscéntiæ transvertit sensum sine malitia . Consummatus in brevi explévit témpora multa , plácita enim erat Deo anima illius : propter hoc properávit educere illum de medio iniquitatum .

R. Euge serve bone , & fidelis , quia in páuca fuisti fidelis , supra multa te constituam : * Intra in gáudium Dómini tui .

¶. Dómine , quinque talenta tradidisti mihi , ecce alia quin-

quinque superlucratus sum .
Intra in gaudium.

Benedictio . Unigenitus Dei
Filius.

Letitio ii.

Populi autem videntes ,
& non intelligentes ,
nec ponentes in precordiis
talia : quoniam gratia Dei ,
& misericordia est in San-
ctos ejus , & respectus in
electos illius . Condemnat
autem justus mortuus vivos
impios , & juventus celerris
consummata longam vitam
injusti . Videbunt enim finem
sapientis , & non intelligent
quid cogitaverit de illo De-
us , & quare munserit illum
Dominus . Videbunt , & con-
temnent eum : illos autem
Dominus iridebit . Et erunt
post hac decedentes sine ho-
nore , & in contumelia in-
ter mortuos in perpetuum ;
quoniam disrumpet illos in-
flatos sine voce , & commo-
vebit illos a fundamentis ,
& usque ad supremum deso-
labuntur .

R. Justus germinabit sicut li-
lium , * Et florebit in æter-
num ante Dominum .

V. Plantatus in domo Do-
mini , in atriis domus Dei
nostri . Et florebit .

Benedictio . Spiritus sancti
gratia.

Letitio iii.

ET erunt gementes , &
memoria illorum peribit .
Venient in cogitatione
peccatorum suorum timidi ,
& traducunt illos ex adver-

so iniquitates ipsorum . Tunc
stabunt iusti in magna con-
stantia adversus eos , qui se
angustiaverunt , & qui abstul-
erunt labores eorum : Vi-
dentes turbabuntur timore
horribili , & mirabuntur in
subitatione insperata salutis ,
dicentes intra se , poeniten-
tiam agentes , & pre angus-
tia spiritus gementes : Hi
sunt , quos habuimus aliquan-
do in derisum , & in simili-
tudinem improprii . Nos in-
sensati vitam illorum aestima-
bamus insaniam , & finem il-
lorum sine honore : ecce quo-
modo computati sunt inter
filios Dei , & inter Sanctos
fors illorum est .

R. Ille cognovit justitiam ,
& vidit mirabilia magna , &
exoravit Altissimum ; * Et
inventus est in numero San-
ctorum .

V. Ille est qui contempsit
vitam mundi & pervenit ad
caelestia regna . Et inventus
est in numero Sanctorum .

Glória Patri . Et inventus est
in numero Sanctorum .

In secundo Nocturno, Antiph.
Invocantem exaudivit Domi-
nus Sanctum suum , Dominus
exaudivit eum , & constituit
eum in pace .

Psalms 4.

Cum invocarem , exaudi-
vit me Deus justitiae
meae : * in tribulatione illa-
tasti mihi .

Miserere mei : * & exaudi
orationem meam .

Filii hominum usquequo gra-
d 2 vi

vi corde ? * ut quid diligitis vanitatem , & queritis mendacium ?

Et scitote , quoniam mirificavit Dñs Sanctum suum : * Dominus exaudiet me , cum clamávero ad eum .

Iraſcimini , & nolite peccare : * quæ dicitis in cordibus vestris , in cubilibus vestris compungimini .

Sacrificáte sacrificium iustitiæ , & speráte in Dómino : * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedisti lætítiam in corde meo .

A fructu fruménti , vini , & olei sui * multiplicati sunt .

In pace in idípsum * dormiam & requiescam .

Quoniam tu , Dómine , singulariter in spe * constituisti me .

Antiphona . Invocántem exaudivit Dóminus Sanctum suum , Dóminus exaudivit eum , & constituit eum in pace .

Antiphona . Laténtur omnes , qui sperant in te , Dómine , quoniam tu benedixisti iusto , scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum .

Psalmus 5.

Verba mea auribus percipe Dómine : * intéllege clamórem meum .

Inténde voci orationis meæ : * Rex meus & Deus meus .

Quoniam ad te orábo : * Dómine , mane exaudies vocem meam .

Mane astábo tibi , & videbo : * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es .

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos .

Odisti omnes , qui operántur iniquitatem : * perdes omnes , qui loquúntur mendacium .

Virum sánguinem , & dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitudine misericórdiæ tuæ .

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo .

Dómine deduc me in iustitiá tua : * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam .

Quoniam non est in ore eorum veritas : * cor eorum vanum est .

Sépulcrum patens est guttur eorum , linguis suis dolóse agébant : * júdica illos Deus .

Décidant a cogitationibus suis , secúndum multitudinem impletátum eorum expélle eos : * quoniam irritáverunt te Dómine .

Et laténtur omnes , qui sperant in te : * in ætérnum exultábunt , & habitábis in eis .

Et gloriabúntur in te omnes , qui diligunt nomen tuum :

tuum: * quóniam tu benedices iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona. Exéntur omnes, qui sperant in te, Dómine, quóniam tu benedixísti iusto, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Antiphona. Dómine, Dóminus noster, quam admirabile est nomen tuum in univérſa terra! quia glória, & honóre coronásti Sanctum tuum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

DÓmine Dóminus noster, * quam admirabile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitorum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memores ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paullo minus ab Angelis, glória & honóre coronásti eum, * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pedibus ejus: * oves & boves

univérſas, insuper & pécora campi.

Vólucres cæli & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Antiphona. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra! quia glória, & honóre coronásti Sanctum tuum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

V. Os iusti meditábitur sapiéntiam.

R. Et lingua ejus loquétur iudícium.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus pŕetas.

V. Jube domne benedicere.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Joánnis.

Chrysósti.

In Orat. de S. Philogonio, tom. 3. Lectio iv.

BEÁti N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratióem linguam nostram evocávit: síquidem hódie beátus iste ad tranquillam omnisque perturbatióis expértē vitam tránsiit: eoque navígium áppulit, ubi deinceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatióem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus ho-

minibus adhuc in hac vita degentibus loquens dicat : Semper gaudete , sine intermissione orate ?

R. Honestum fecit illum Dominus , & custodivit eum ab inimicis , & a seductoribus tutavit illum , * Et dedit illi claritatem æternam .

ψ. Justum deduxit Dominus per vias rectas , & ostendit illi regnum Dei . Et dedit illi claritatem æternam .

Ant. Christus perpetuus.

Leitio v.

QUOD si hic , ubi morbi , ubi infectationes , ubi calumnia , ubi invidiæ , ubi perturbationes , ubi iræ , ubi cupiditates , ubi innumerabiles insidiæ , ubi quotidiana sollicitudines , ubi perpetua sibi que succedentia mala sunt , innúmeros ex omni parte dolores ætherentia , Paulus dixit fieri posse ut semper gaudeamus , si quis paululum ex rerum mundanarum fluctibus erexerit caput , vitamque suam recte composuerit , multo magis postquam hinc demigraverimus , facile cōpotes erimus ejus boni , cum hæc omnia sublata fuerint , adversa valetudo , morbi , peccandi materia , ubi non est meum , ac tuum , frigidum illud verbum , & quidquid est malorum in vitam nostram invehens , innúmeraque gignens bella .

R. Amavit eum Dominus & ornavit eum : stolam gloriæ

induit eum , * Et ad portas paradisi coronavit eum .

ψ. Induit eum Dominus lorricam fidei , & ornavit eum . Et ad portas .

Ant. Ignem sui amoris.

Leitio vi.

QUAMOBREM maximopere gratulor hujus Sancti felicitati , quod quamquam translatus est , atque hanc , quæ apud nos est , civitatem relinquit , tamen in alteram adscriptus est civitatem , nempe Dei : & digressus ab hac Ecclesia ad illam pervenit , quæ est primogenitorum descriptorum in cælis : ac relictis hisce festis , transit ad celebritatem Angelorum . Etiam quod & civitas sursum sit , & Ecclesia , & celebritas , audi Paulum dicentem : Accessistis ad civitatem Dei viventis , Jerusalem cælestem , & Ecclesiam primitivorum , qui conscripti sunt in cælis , & ad multorum millium Angelorum frequentiam .

R. Ille homo perfecit omnia , quæ locutus est ei Deus , & dixit ad eum ; Ingrederere in requiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus .

R. Ille est , qui contempsit vitam mundi , & pervenit ad cælestia regna . Quia te vidi justum .

Gloria Patri. Quia te vidi justum .

In tertio Nocturno , Antiph.
Domine , iste sanctus habitabit

bit in tabernáculo tuo, operatus est iustitiam; requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: * & operatur iustitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua;

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timéntes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, & non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & múnera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movebitur in ætérnum.

Antiphona. Domine, iste Sanctus habitabit in tabernáculo tuo, operatus est iustitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Antiphona. Vitam petiit a te, & tribuisti ei, Domine; glóriam, & magnum decorem imposuisti super eum: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Psalmus 20.

Domine in virtute tua lætabitur rex: * & su-

per salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * & voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te: * & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutare tuo: * glóriam & magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * & in misericordia Altissimi, non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut cisbanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * & semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum : *
in reliquis tuis præparabis
vultum eorum .

Exaltare, Dómine, in virtute
tua : * cantábitus & psallé-
mus virtutes tuas .

Antiphona . Vitam petiit a
te , & tribuisti ei , Dómine :
glóriam , & magnum decó-
rem imposuisti super eum :
posuisti in capite ejus corón-
nam de lapide pretioso .

Antiphona . Hic accipiet be-
nedictiónem a Dómino , &
misericórdiam a Deo salutári
suo : quia hæc est generatio
queréntium Dóminum .

Psalmus 23.

Dómini est terra & ple-
nitudo ejus : * orbis
terrarum & universi , qui
habitant in eo .

Quia ipse super maria fun-
davit eum , * & super flúmi-
na præparavit eum .

Quis ascendet in montem
Dómini ? * aut quis stabit
in loco sancto ejus ?

Innocens manibus & mun-
do corde ; * qui non accepit
in vano animam suam ,
nec juravit in dolo próxi-
mo suo .

Hic accipiet benedictiónem
a Dómino ; * & misericór-
diam a Deo salutári suo .

Hæc est generatio querén-
tium eum : * queréntium fá-
ciem Dei Jacob .

Attollite portas , príncipes,
vestras , & elevámini portæ
æternales : * & introibit
Rex glóriæ .

Quis est iste Rex glóriæ ?
Dóminus fortis & potens ,
Dóminus potens in prælio .
Attollite portas , príncipes
vestras , & elevámini portæ
æternales : * & introibit Rex
glóriæ .

Quis est iste Rex glóriæ ? *
Dóminus virtutum ipse est
Rex glóriæ .

Antiphona . Hic accipiet be-
nedictiónem a Dómino , &
misericórdiam a Deo salutári
suo : quia hæc est generatio
queréntium Dóminum .

¶. Lex Dei ejus in corde
ipsius .

¶. Et non supplantabuntur
gressus ejus .

Pater noster .

Absolutio . A vñculis .

¶. Jube domne benedicere .

Bño . Evangélica lectio .

Lectio sancti Evangelii secun-
dum Lucam .

Lectio vii. Cap. 11. c.

In illo tempore : Dixit Je-
sus discipulis suis : Sint
lumbi vestri præcincti , & lu-
cernæ ardentes in manibus
vestris . Et reliqua .

Homilia sancti Gregorii
Papæ .

Homil. 53. in Evangel.

Sancti Evangelii , fratres
carissimi , aperta vobis
est lectio recitata , sed ne
aliquibus ipsa ejus planities
alta fortasse videatur , eam sub
brevitate transcurrimus ; quã-
tenus ejus expositio ita ne-
sciéntibus fiat cognita , ut ta-
men sciéntibus non sit oneró-
sa .

sa. Dominus dicit: Sint lumbi vestri præcincti. Lumbos enim præcingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Sed quia minus est, mala non agere, nisi etiam quisque studeat, & bonis operibus insudare, protinus additur: & lucernæ ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, cum per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus. De quibus profecto operibus Dominus dicit: Luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in celis est.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse.

Benedictio. Cujus festum colimus.

LECTIO viii.

Duo autem sunt, quæ jubentur, & lumbos restringere, & lucernas tenere, ut & munditia sit castitatis in corpore, & lumen veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro unum sine altero placere nequaquam potest: si

aut is, qui bona agit, adhuc luxuriæ inquinamenta non deferit: aut is, qui castitate præminet, necdum se per bona opera exercet. Nec castitas ergo magna est sine bono opere, nec opus bonum est aliquid sine castitate. Sed & si utrumque agitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supernam patriam tendat, & nequaquam se a vitiis pro mundi hujus honestate contineat.

R. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

V. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes hominibus.

Glória Patri. Et vos similes hominibus.

Benedictio. Ad societatem.

LECTIO ix.

ET vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis: ut, cum venerit, & pulsaverit, confestim aperiant ei. Venit quippe Dominus, cum ad iudicium properat: pulsatur vero, cum jam per ægritudinis molestias esse mortem vicinam designat. Cui confestim aperimus, si hunc cum amore suscipimus. Aperire enim iudici pulsanti non vult, qui exire de corpore

d s tre-

trépídat : & vidére eum ,
quem contempsisse se mémi-
nit , iúdicem formídat . Qui
autem de sua spe , & opera-
tione secúrus est , pulsánti
conféssim áperit , quia latus
iúdicem sústinet : & cum tem-
pus propínquæ mortis advé-
nerit , de glória retributió-
nis hilaréscit .

Te Deum laudámus. 15.

A D I A U D E S ,

per Horas , Antiphona .

Domine , quinque talén-
ta tradidisti mihi , ec-
ce ália quinque superlucrátus
sum .

Psalmus . Dóminus regnávít.
cum reliquis . 17

Antiphona . Euge serve bo-
ne , in módico fidélis ; intra
in gáudiam Dómini tui .

Antiphona . Fidélis servus ,
& prudens , quem consti-
tuit Dóminus super famí-
liam suam .

Antiph . Beátus ille servus ,
quem , cum vénerit dómínus
ejus , & pulsáverit jánuam ,
invénierit vigilántem .

Antiphona . Serve bonæ , &
fidélis ; intra in gáudium
Dómini tui .

Capitulum . Eccl. 31.

Beátus vir , qui invéntus
est sine mácula , & qui
post áurum non ábit , nec
spérávit in pecúnia & hesáu-
ris : Quis est hic , & laudá-
bimus eum ? fecit enim mi-
rabíliá in víta sua .

Hymnus .

Jesu coróna celsior ,
Et véritas sublírior ,

Qui confitenti sèrvulo
Reddis perénne pramíam .
Da supplicánti coetui ,
Hujus rogátu , nóxii
Remissíonem criminis ,
Rumpéndo nexum vínculi .
Anni revérso témpore ,
Dies refúlfit lúmine ,
Quo Sanctus hic de có-
pore

Migrávit inter sídeta .

Hic vana terræ gáudia
Et luculénta prædia
Pollúta sorde dèputans ,
Ovans tenet cæléstia .

Te Chríste Rex píssime ,
Hic conficéndo júgiter ,
Calcávit artos dæmonum
Sævúmque avérni prínci-
pam .

Virtúte clarus , & fide ,
Confessióne sèdulus ,
Jejúna membra dèferens ,
Dapes supérnas obtinet .
Proinde te , píssime ,
Precámur omnes sup-
ces ,

Nobis ut hujus grátia
Poenas remíttas débitas .
Patri perénnis glória ,
Natónæ Patris único .
Sanctóque sit Paráclito
Per omne semper sæculum .

Amen .

¶ Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas .

R. Et osténdit illi regnum
Dei .

Ad Benedíctus , Antiphona .
Euge serve bone , & fidé-
lis , quia in pauca fuísti fi-
délis , supra multa te con-
stítuam , intra tri gáudium
Dómini tui .

Oratio

Oratio.

DEus, qui nos beati N. Confessoris tui annuo solemnitate lætificas: concede propitius; ut ejus natalitia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum nostrum.

Alia Oratio.

ADesto Domine supplicationibus nostris, quas in beati N. Confessoris tui solemnitate deferimus: ut qui nostræ justitiæ fiduciam non habemus, ejus qui tibi placuit, precibus adjuvemur. Per Dominum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

INtercessio nos, quaesumus Domine, beati N. Abbatis commendet: ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Dominum.

Ad Tertiam, Antiphona.
Euge serve bone.

Capitulum. Eccl. 31.

BEatus vir, qui inventus est sine macula, & qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia & thesauris: Quis est hic, & laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

R. br. Amavit eum Dominus;

* Et ornavit eum. Amavit.

ψ. Stulam gloriæ induit eum. Et ornavit.

Glória Patri. Amavit.

ψ. Os justi meditabitur sapientiam.

R. Et lingua ejus loquetur judicium.

Ad Sextam, Antiphona.

Fidélis servus.

Capitulum. Eccl. 39.

Justus cor suum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum: & in conspectu Altissimi deprecabitur.

R. br. Os justi * Meditabitur sapientiam. Os justi.

ψ. Et lingua ejus loquetur judicium. Meditabitur.

Glória Patri. Os justi.

ψ. Lex Dei ejus in corde ipsius.

R. Et non supplantabuntur gressus ejus.

Ad Nonam, Antiphona.

Serve bone.

Capitulum. Sap. 10. b

Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam sanctorum: honestavit illum in laboribus, & complévit labores illius.

R. br. Lex Dei ejus * In corde ipsius. Lex Dei.

ψ. Et non supplantabuntur gressus ejus. In corde.

Glória Patri. Lex Dei.

ψ. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona.

Domine, quinque talenta cum reliquis de Laudibus.

Psalmi, Capitulum & Hymnus, ut in primis Vesperis.

ψ. Justum deduxit Dominus per vias rectas. *R.* Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hic vir despiciens mundum
& terréna, triumphans,
divitias cælo condidit ore,
manu.

*Si occurrat celebrari festum
plurium Confessorum non Pon-
tificum, Officium fit ut supra,
sed in Oratione & Sermone
qua habentur in singulari,
dicantur in plurali.*

ALIE LECTIONES,

*Pro Confessore non Pontifi-
fice.*

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i.

Cap. 32.

BEátus vir, qui invén-
tus est sine mácula:
& qui post aurum non á-
biit, nec sperávit in pe-
cúnia & thesauris. Quis est
hic, & laudábimus eum?
fecit enim mirabilia in víta
sua. Qui probátus est in il-
lo, & perfectus est, erit
illi glória æterna: qui pó-
tuit transgredi, & non est
transgressus; fácere mala &
non fecit; ideo stabilita
sunt bona illius in Dómi-
no, & eleemósynas illius
enarrábit omnis Ecclésiá fan-
ctórum.

R. Euge serve bone, & fi-
délis, quia in pauca fuísti
fidélis, supra multa te con-
stitúam: * Intra in gáudium
Dómini tui.

ψ. Dómine quinque talénta
tradidísti mihi, ecce ália
quinque superlucrátus sum.
Intra in gáudium.

Lectio ii.

Cap. 32. c & 33.

QUI timet Dóminum, ex-
cipiet doctrínam ejus:
& qui vigiláverit ad illum,
invéniet benedictiónem. Qui
quærit legem, replébitur ab
ea; & qui infidióse agit,
scandalizábitur in ea. Qui
timent Dóminum, invénient
judícium justum, & justitias
quasi lumen accéndent. Qui
credit Deo, atténdit man-
dátis: & qui confidit in il-
lo, non minorábitur. Ti-
ménti Dóminum non occúr-
rent mala, sed in tentatióne
Deus illum conservábit, &
liberábit a malis. Sápiens
non odit mandátá, & justí-
tias: & non illidétur quasi
in procélla navis. Homo
sensátus credit legi Dei, &
lex illi fidélis.

R. Justus germinábit sicut lí-
lium, * Et florébit in ætér-
num ante Dóminum.

ψ. Plantátus in domo Dó-
mini, in átriis domus Dei
nostri. Et florébit.

Lectio iii.

Cap. 34. b

SPÍRITUS timéntium Deum
quæritur, & in respé-
ctu illius benedicétur. Spes
enim illórum in salvánrem
illos, & óculi Dei in dili-
géntes se. Qui timet Dómi-
num nihil trepidábit, &
non pavébit, quóniam ipse
est spes ejus. Timéntis Dó-
minum beáta est ánima ejus.
Ad quem respicit, & quis
est fortitúdo ejus? Oculi
Dómini super timéntes eum,

pro-

protector potencie, fir-
mentum virtutis, regimen
ardoris, & umbraculum me-
ridiani, deprecatio offensio-
nis, & adiutorium casus,
exaltans animam, & illumi-
nans oculos, dans sanitatem,
& vitam, & bene-
dictionem.

R. Iste cognovit iustitiam,
& vidit mirabilia magna, &
exoravit Altissimum: * Et
inventus est in numero San-
ctorum. V. Iste est, qui con-
templatus vitam mundi, & per-
venit ad celestia regna. Et
inventus est.

Gloria Patri. Et inventus est
in numero Sanctorum.

In secundo Nocturno.

Ex libro Moraliū sancti
Gregorii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in cap. 12.

Job.

Leſſio iv.

Deridetur iusti simplici-
tatis. Hujus mundi sa-
piencia est, cor machinati-
onibus regere, sensum verbis
velare, quæ falsa sunt, vera
ostendere: quæ vera sunt,
falsa demonstrare. Hæc ni-
mirum prudentia usu a juv-
enibus scitur, hæc a pueris
pretio discitur: hanc qui
sciunt, ceteros despiciendo
superbiunt: hanc qui ne-
scunt, subiecti & timidi in
aliis mirantur: quia ab eis
hæc eadem dupliciter int-
iquitas nomine palliata dil-
igitur, dum mentis perversi-
tas urbanitas vocatur. Hæc

sibi obsequentibus præcipit
honorum culmina querere,
adapta temporalis gloriæ va-
nitate gaudere, irrogata ab
aliis mala multiplicius red-
dere, cum vires suppetunt,
nullis resistentibus cedere;
cum virtutis possibilitas deest,
quidquid explere per mali-
tiam non valent, hoc in pa-
cifica bonitate simulare.

R. Honestum fecit illum Dô-
minus, & custodivit eum ab
inimicis, & seductoribus tu-
tavit illum, * Et dedit illi
claritatem æternam.

V. Iustum deduxit Dominus
per vias rectas, & ostendit
illi regnum Dei. Et dedit
illi claritatem æternam.

Leſſio v.

AT contra, sapientia ju-
storum est, nihil per
ostensionem fingere, sensum
verbis aperire, vera ut sunt
diligere, falsa devitare: bo-
na gratis exhibere, mala li-
bentius tolerare, quam fa-
cere, nullam injuriæ ultio-
nem querere, pro veritate
contumeliam lucrum putare.
Sed hæc justorum simplicitas
deridetur: quia ab hujus
mundi sapientibus, purita-
tis virtus fatuitas creditur.
Omne enim, quod innocen-
ter agitur, ab eis procul-
dubio stultum putatur: &
quidquid in opere veritas
probat, carnali sapientiæ fa-
tuum sonat. Quid namque
stultius videtur mundo, quam
mentem verbis ostendere,
ni-

hil cállida machinatióne simulare, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non résistere, percutiénti áliteram maxíllam præbere?

R. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glórie induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

R. Induit eum Dóminus lorícam Fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Cap. 17. post inirium.

Lampas contémptra apud cogitatiónes divitum. Sæpe contingit, ut electus quisque, qui ad æternam felicitátem dúciur, continúa hic adversitáte deprimátur: non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequentia suppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat; a cunctis vero despicábilis cérnitur, & hujus mundi grátia indignus æstimátur; sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári méuit, despici non réfugit; corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectióne pingüescit: mentem semper ad patientiam præparat, & erectus pro justitia, de percéptis contumélliis exúltat, afflictiis

ex corde compátitur, de bonorum prosperitátibus, quasi de propriis, lætatur, sacri verbi pábula in mente solícitus rúminat, & inquisitus quodlibet éloqui duplíciter ignórat.

R. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

V. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

Glória Patri. Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelíi secundum Lucam.

Lectio vii.

Cap. 12.

IN illo rémpore: Dixit Jesus discipulis suis; Nolite timére pusillus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homílla venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 54. in

Luc. 12.

Pusillum gregem electórum, vel ob comparatióne majóris númeri reprobórum, vel pórtius ó humilitátis devotióne mínat: quia videlicet Ecclesiám suam quantálibet numerositate jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi hu-

humilitate vult crescere, & ad promissum regnum humilitate pervenire. Ideoque ejus labores blande consolatus, quam regnum Dei tantum querere precipit, eodem regnum a Patre dandum complacita benignitate promittit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum: * ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

LECTIO viii.

Vendite quæ possidētis, & date eleemosynam. Nolite, inquit, timere, ne propter regnum Dei militantibus hujus vitæ necessaria defint; quin etiam possēssa propter eleemosynam vendite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Domino suis omnibus spretis, nihilominus post hæc labore manuum, unde & victum transigere, & eleemosynam dare queat, operatur. Unde gloriatur Apostolus, dicens: Argentum, & aurum, aut vestem nullus concupivi, ipsi fecitis, quontam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ. Omnia ostēdi vobis, quon-

iam sic laborantes oportet suscipere infirmos.

R. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

V. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes hominibus.

Gloria Patri. Et vos similes hominibus.

LECTIO ix.

Facite vobis sacculos qui non veterascunt, eleemosynas videlicet operando, quarum merces in æternum maneat. Ubi non hoc præceptum esse putandum est, ut nihil pecuniæ reservetur a Sanctis, vel suis scilicet, vel pauperum usibus suggerendæ: cum & ipse Dominus, cui ministrabant Angeli, tamen ad informandam Ecclesiam suam loculos habuisse legatur; & a fidelibus oblata conservans, & suorum necessitatibus, aliisque indigentibus tribuens; sed ne Deo propter ista serviatur, & ob inopiæ timorem justitia deferatur.

Te Deum laudamus. 19.

PRO ABBATIBUS.

In tertio Nocturno.

LECTIO sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO vii. Cap. 19. d.

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos re-

reliquimus omnia, & secuti sumus te; quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fiducia! Petrus piscator erat, dives non fuerat, cibos manu, & arte querebat, & tamen loquitur confidenter: Relinquimus omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, jungit quod perfectum est: Et secuti sumus te. Fecimus quod iussisti, quid igitur nobis dabis premii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. Non dixit: Qui reliquistis omnia; hoc enim & Crates fecit philosophus, & multi alii divitias contempserunt: sed, Qui secuti estis me: quod proprie Apostolorum est, atque credentium.

R. Ille est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum, * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Leitio viii.

IN regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae (quando & mortui de corruptione resurgent incorrupti) sedebitis & vos in solis iudicantium, condemnantes duodecim tribus Israel: quia vobis credentibus, illi credere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut filios; aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam aeternam possidebit. Locus iste cum illa sententia congruit, in qua Salvator loquitur: Non veni pacem mittere, sed gladium, Veni enim separare hominem a patre suo, & matrem a filia, & nurum a socru: & inimici hominis, domestici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, & praedicationem Evangelii, omnes affectus contempserint, atque divitias, & saeculi voluptates; isti centuplum recipient, & vitam aeternam possidebunt. **R.** Sint lumbi vestri praecincti, & lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes hominibus. Gloria Patri. Et vos similes hominibus.

Le-

Leſſio ix.

EX occaſione hujus ſententiæ quidam introducunt mille annos poſt reſurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum, quas dimiſimus, & vitam æternam eſſe reddendam; non intelligentes, quod, ſi in cæteris digna ſit repromiſſio, in uxõribus appareat turpitu-
do: ut qui unam pro Dõmino dimiſerit, centum recipiat in futuro. Senſus ergo iſte eſt: Qui carnalia pro Salvatore dimiſerit, ſpiritualia recipiet, quæ comparatione, & merito ſui ita erunt, quaſi ſi parvo numero centenarius numerus comparatur.

Te Deum laudamus. 15.

G O M M U N E

Virginum.

Ad Veſperas, Anſiphona.

Hæc eſt virgo ſapiens, & una de numero prudentum.

Pſalmus 109.

Dixit Dõminus Dõmino meo: * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos: * ſcabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dõminus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ, in ſplendoribus Sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dõminus, & non

poenitebit eum: * Tu es Sacerdos in æternum ſecundum ordinem Melchisedech.

Dõminus a dextris tuis: * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquaſſabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Anſiphona. Hæc eſt virgo ſapiens, & una de numero prudentum.

Anſiphona. Hæc eſt virgo ſapiens, quam Dõminus vigilantem invenit.

Pſalmus 112.

Laudate pueri Dõminum: * laudate nomen Dõmini.

Sit nomen Dõmini benedictum: * ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.

A ſolis ortu uſque ad occaſum: * laudabile nomen Dõmini.

Excélſus ſuper omnes Gentes Dõminus: * & ſuper cælos glória ejus.

Quis ſicut Dõminus Deus noſter, qui in altis habitat: * & humilia reſpicit in cælo & in terra?

Súſcitans a terra inopem: * & de ſtercore érigenſ pau-
perem.

Ut colloceſt eum cum principibus: * cum principibus populi ſui.

Qui habitare facit ſterilem in

In domo : * matrem filiorum
latantem.

Antiphona. Hæc est virgo
sapiens, quam Dominus vi-
gilantem invenit.

Antiphona. Hæc est, quæ
nescivit torum in deserto :
habebit fructum in respec-
tione animarum sancta-
rum.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his,
quæ dicta sunt mi-
hi : * in domum Domini
ibimus.

Stantes erant pedes nostri *
in atriis tuis Jérusalem.

Jérusalem, quæ edificatur
ut civitas : * cujus participatio
ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tri-
bus, tribus Domini : * testi-
monium Israel ad considen-
dum nomini Domini.

Quia illic federunt sedes in
judicio : * sedes super do-
mum David.

Rogate quæ ad pacem sunt
Jérusalem : * & abundantia
diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua : *
& abundantia in turribus
tuis.

Propter fratres meos, &
proximos meos * loquebar
pacem de te.

Propter domum Domini
Dei nostri : * quasi bona
tibi.

Antiphona. Hæc est, quæ
nescivit torum in deserto ;
habebit fructum in respectio-
ne animarum sanctarum.

Antiphona. Veni electa mea,
& ponam in te thronum
meum, allelúja.

Psalmus 126.

Nisi Dominus edificave-
rit domum : * in va-
num laboraverunt qui aedi-
cant eam.

Nisi Dominus custodierit ci-
vitatem : * frustra vigilat qui
custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem
surgere ; * surgite postquam
federitis, qui manducatis pa-
nem doloris.

Cum dederit dilectis suis
somnum : * ecce hæreditas
Domini, filii ; merces fru-
ctus ventris.

Sicut sagittæ in manu po-
téntis : * ita filii excussorum.

Beatus vir, qui implevit de-
siderium suum ex ipsis : * non
confundetur cum loquetur ini-
micis suis in porta.

Antiphona. Veni electa mea,
& ponam in te thronum
meum, allelúja.

Antiphona. Ista est speciosa
in filias Jérusalem.

Psalmus 147.

Lauda Jérusalem Domi-
num : * lauda Deum
tuum Sion.

Quoniam confortavit feras
portarum tuarum : * benedi-
xit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pa-
cem : * & adipe frumenti
satiat te.

Qui emittit eloquium suum
terre : * velociter currit ser-
mo ejus.

Qui

Qui dat nivem sicut lanam : * nebulam sicut cinerem spargit .

Mittit crystallum suam sicut bucellas : * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit ?

Emittet verbum suum , & liquefaciet ea : * stabit spiritus ejus , & fluent aquæ .

Qui annuntiat verbum suum Jacob ; * iustitias & judicia sua Israel .

Non fecit taliter omni nationi , * & judicia sua non manifestavit eis .

Glória Patri , &c.

An. Ista est speciosa inter filias Jérusalem .

Capitulum. 2. Cor. 10. c

Fratres , qui gloriatur , in Domino gloriatur . Non enim qui seipsum commendat , ille probatus est : sed quem Deus commendat .

Hymnus .

Jesu , corona Virginum ,
Quem mater illa concipit ,

Quæ sola Virgo parturit ;
Hæc vota clemens accipe .

Qui pergis inter filia
Septus choræis Virginum ,
Sponsus decorus glória ,
Sponsisque reddens præmia .
Quocumque tendis , Virgines

Sequuntur , atque laudibus
Post te carentes cursitant ,
Hymnosque dulces personant .

Te deprecamur supplices
Nostris ut addas sensibus

Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera .
Virtus , honor , laus , gloria

Deo Patri cum Filio ,
Sancto simul Paráclito ,
In sæculorum sæcula .

Amen .

V. Spécie tua & pulchritudine tua .

R. Intende , prospere procede , & regna .

Ad Magnificat , Antiphona .
Veni sponsa Christi , accipe coronam , quam tibi Dominus præparavit in ætérnum .

Oratio .

Deus , qui inter cætera potentie tue miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti : concede propitius : ut quæ beatæ N. virginis , & martyris tue natalitia colimus , per ejus ad te exempla gradiamur . Per Dominum nostrum , &c.

Alia Oratio .

Indulgentiam nobis , quæsumas , Domine beata N. virgo , & martyr impleret : quæ tibi grata semper extitit , & merito castitatis , & tue professione virtutis . Per Dominum nostrum .

Pro Virgine non Martyre .

Oratio .

Exaudi nos Deus salutaris noster : ut sicut de beatæ N. virginis tue festivitatem gaudemus , ita piæ devotionis etiam affectu . Per Dominum nostrum .

si

Si fuerint plures, in utrisque Vesperis ad Magnificat, & in Laudibus ad Benedictus, Ansiphona. Prudentes virgines aptate vestras lámpades; ecce Sponsus venit, exíte obviam ei.
Ÿ. Adducéntur Regi vírgines post eam.
R. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum virginum, & mártýrum tuárum N. & N. palmas incessábili devotíone venerári: ut quas digná mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiiis. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitator.
 Regem, Virginum Dóminum,
 * Veníte, adorémus.
Psalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Virginis Proles, Opiféx-
 que Matris,
 Virgo quem gessit, peperit-
 que virgo,
 Virgínis partos cánimus de-
 córa

Morte triúmphos.
 Hæc enim palmæ dúplices
 beáta
 Sorte, dum gessit frágitilem
 domáre
 Córporis sexum, dómuit
 cruéntum
 Cæde tyránnum.
 Unde nec mortem, nec amí-
 ca mortis.

Mille poenarum génera ex-
 pavéscens,
 Sáanguine effúso méruiť se-
 rénum

Scándere cælum.
 Hujus oráti, Deus alme,
 nobis
 Débitas poenas scélerum re-
 mítte;
 Ut tibi puro resonémus al-
 mum

Péctore carmen.
 Sit decus Patri, genitæque
 Proli,
 Et tibi, compar utriúsque
 virtus
 Spíritus semper, Deus unus
 omni

Témporis ævo. Amen.
*Si Sancta fuerit virgo san-
 ctum, & non martyr, dicitur
 Hymnus, ut sequitur.*

Virginis Proles, Opiféx-
 que Matris,
 Virgo quem gessit, peperit-
 que Virgo,
 Virgínis festum cánimus
 beátæ:

Accipe votum.
 Hujus oráti, Deus alme
 nobis
 Débitas poenas scélerum re-
 mítte:
 Ut tibi puro resonémus al-
 mum

Péctore carmen.
 Sit decus Patri, genitæque
 Proli,
 Et tibi compar utriúsque
 virtus
 Spíritus semper, Deus unus
 omni
 Témporis ævo. Amen.

In primo Nocturno, Antiph.
O quam pulchra est casta generatio cum claritate!

Psalmus 8.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super caelos.

Ex ore infantium & lactantium perfecisti laudem propter inimicos tuos: * ut destruas inimicum & ultorem.

Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paullo minus ab Angelis, gloria & honore coronasti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus: * oves & boves universas, insuper & pecora campi.

Volucres caeli & pisces maris: * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Antiphona. O quam pulchra est casta generatio cum claritate!

Antiphona. Ante torum hu-

jus virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis.

Psalmus 18.

Caeli enarrant gloriam Dei, * & opera manuum ejus annunciat firmiter.

Dies diei eructat verbum, * & nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelae, neque sermones, * quorum non audiuntur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum, * & in fines orbis terrae verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum, * & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam; * a summo caelo egressio ejus.

Et occursum ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam prestans parvulis.

Justitiae Domini rectae, laetificantes corda: * praeceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in saeculum saeculi: * iudicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum, & lapidem pretiosum multum,

tum, * & dulciōra super mel
& favum.

Etenim servus tuus custodit
ea: * in custodiēdis illis re-
tributio multa.

Delicta quis intēlligit? ab
occūltis meis munda me, *
& ab aliēnis parce servo
tuo.

Si mei non fuerint dominā-
ti, * tunc immaculātus ero,
& emundābor a delicto má-
ximo.

Et erunt ut complāceant eló-
quia oris mei, * & meditā-
tio cordis mei in conspēctu
tuo semper.

Dómine adjutor meus * &
redēptor meus.

Antiphona. Ante torum hu-
jus vīrginis frequentāte no-
bis dūlcia cāntica drāmatis.

Antiphona. Revértere, re-
vértere Sunamitis: revér-
tere, revértere, ut intueā-
mur te.

Psalmus 23.

Domini est terra, & ple-
nitudo ejus: * orbis
terrārum & univérſi, qui há-
bitant in eo.

Quia ipse super mária fun-
dāvit eum: * & super flú-
mina praparāvit eum.

Quis ascēdet in montem
Dómini? * aut quis stabit in
loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mun-
do corde: * qui non accē-
pit in vano ánimam suam,
nec jurāvit in dolo próxi-
mo suo.

Flic accipiet benedictiōnem

a Dómino: * & misericór-
diam a Deo salutāri suo.

Hæc est generatio quærén-
tium eum: * quæréntium fi-
ciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes
vestras, & elevāmini portæ
æternāles: * & introibit Rex
glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus fortis & potens,
Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes,
vestras, & elevāmini portæ
æternāles: * & introibit Rex
glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus virtútum ipse est
Rex glóriæ.

Añs. Revértere, revértere
Sunamitis: revértere, revér-
tere, ut intueāmur te.

Ÿ. Spēcie tua & pulchritú-
dine tua.

Æ. Intēnde, prospere pro-
céde, & regna.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

Ÿ. Jube domne benedicere.

Benedictio. Benedictiōne per-
pétua.

De Epístola prima B. Pauli
Apóstoli ad Corínthios.

Leitio i. *Cap. 7.*

DE virgínibus præcéptum
Dómini non hábeo,
consílium autem do, tam-
quam misericórdiam consecr-
tus a Dómino, ut sim fidé-
lis. Existimo ergo hoc bonum
esse propter instantem neces-
sitatem, quóniam bonum est
hómini sic esse. Aliigātus es
uxó-

uxóri? noli querere soluti-
onem. Solutus es ab uxóre? noli querere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulationem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut & qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: & qui flent, tamquam non flentes: & qui gaudent, tamquam non gaudentes: & qui emunt, tamquam non possidentes: & qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur; præterit enim figura hujus mundi.

R. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cuius amore sanguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti.

V. Veni electa mea, & ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum Angelis in paradísum introísti.

Si non fuerit Martyr, dicitur sequens R. Veni electa mea, & ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam.

V. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, prospere procéde, & regna. Quia concupívit Rex.

Bño. Unigénitus Dei Filius.

Lessio ii.

VOlo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxóre est, sollicitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollicitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, & díffusus est. Et múlter innúpta, & virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta corpore & spírítu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitatem vestram dico: non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, & quod facultatem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

R. Díffusa est grátia in lábiis tuis: * Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

V. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, & regna. Propterea benedíxit.

Bño. Spírítus sancti grátia.

Lessio iii.

SI quis autem turpem se víderi exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, & ita oportet fieri: quod vult faciat: non peccat, si nubat. Nam qui stáruit in corde suo firmus: non habens necessitatem, potestatem autem habens suæ voluntátis, & hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur & qui matrimónio jungit vírgi-

gloriam suam bene facit : & qui non jungit , melius facit . Mulier alligata est legi quanto tempore vir ejus vivit . Quod si dormierit vir ejus , liberata est ; cui vult nubat : tantum in Domino . Beatior autem erit si sic permanserit secundum meum consilium , puto autem quod & ego Spiritum Dei habeam .

¶. Specie tua , & pulchritudine tua , * Intende , prospere procede , & regna .

¶. Diffusa est gratia in labiis tuis , propterea benedixit te Deus in æternum . Intende . Gloria Patri . Intende .

In secundo Nocturno , Antiph.
Specie tua , & pulchritudine tua , intende , prospere procede , & regna .

Psalms 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego opera mea Regi .

Lingua mea calamus scribe * velociter scribe .

Speciosus forma præ filiis hominum , diffusa est gratia in labiis tuis ; * propterea benedixit te Deus in æternum .

Accingere gladio tuo super femur tuum : * potentissime .

Specie tua & pulchritudine tua * intende , prospere procede & regna .

Propter veritatem & mansuetudinem & justitiam : * & deducet te mirabiliter dextera tua .

Sagittæ tuæ acutæ , populi

sub te cadent : * in corda inimicorum regis .

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directionis virga regni tui .

Dilexisti justitiam & odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus , Deus tuus , oleo lætitiæ præ consortibus tuis .

Myrrha & gutta , & cassia a vestimentis tuis , a domibus eburneis : * ex quibus delectaverunt te filii regum in honore tuo .

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate .

Audi filia , & vide , & inclina aurem tuam : * & obliviscere populum tuum , & domum patris tui .

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus , & adorabunt eum .

Et filii Tyri in muneribus : * vultum tuum deprecabuntur , omnes divites plebis .

Omnis gloria ejus filii Regis ab intus : * in simbris aureis circumamicta varietatibus .

Adducuntur regi virgines post eam , * proximæ ejus afferentur tibi .

Afferentur in lætitia & exultatione : * adducuntur in templum Regis .

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram .

Mémoires erunt nómínis tui * in omni generatióne, & generatióne.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * & in sæculum sæculi.

Añs. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, próspera procéde, & regna.

Añs. Adjuvábít eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, & virtus : * adjutor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætificat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ púsuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrín-

Part Autumnalis.

get arma : * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Añs. Adjuvábít eam Deus vultu suo ; Deus in médio ejus, non commovébitur.

Añs. Aquæ multæ non potuerunt extingueré caritátem.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundáture exultatióne universæ terræ mons Sion : * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus conoscétur : * cum suscépiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenerunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscévimus Deus misericórdiam tuam * in médio témp-
pli tui.

e

Se-

Secúndum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * iustitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exultent filie Judæ * propter iudicia tua Dómine.

Circúmdate Sion, & completimini eam: * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus: * & distribuite domos ejus, ut enarrétis in progenie altera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Antiphona. Aquæ multæ non potuerunt extingueré caritatem.

Ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

R. Deus in medio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

Ÿ. Jube domne benedicere.

Bño. Deus pater omnipotens.

Sermo sancti Ambrósii

Episcopi.

Lib. 1. de Vig. circa init.

Lectio iv.

QUóniam hódie natalis est Virginis, invitat nunc integritatis amor, ut aliquid de virginitate dicamus: ne véluti tránsito quodam præstricta videatur, quæ principalis est virtus. Non enim ideo laudabilis virginitas, quia in martyribus reperitur: sed quia ipsa martyres faciat. Quis autem hu-

mano eam possit ingenio comprehendere, quam nec natura suis inclúsit légibus? aut quis naturali voce completi, quod supra usum naturæ sit? E cælo accersivit, quod imitaretur in terris. Nec imérito vivendi sibi usum quæsit e cælo, quæ sponsum sibi invenit in cælo.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

Ÿ. Spécie tua, & pulchritudine tua, inténde, prospere procéde, & regna. Et.

Bño. Christus perpétue.

Lectio v.

HÆc nubes, æra, Angelos, sideraque transgrediens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invenit, & tota hausit pectore. Nam quis tantum, cum invenerit, relinquat boni? Unguentum enim exinanitum est nomen tuum: propterea adolescentulæ dilexerunt te, & attraxerunt te. Postremo, non meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubentur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelorum Dómino copulantur. R. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ.

Ÿ. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam: Propterea.

Bño. Ignem sui amoris.

Le-

Lectio vi.

Quis igitur neget hanc vitam fluxisse de cælo, quam non facile invenimus in terris, nisi postquam Deus in hac terræni corpore membra descendit? Tunc in utero virgo concepit, & Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicit aliquis: Sed etiam Elias nullius corporei coitus fuisse permixtus cupiditatibus invenitur. Ideo ergo curru raptus ad cælum, ideo cum Domino apparet in gloria, ideo Dominici venturus est præcursor adventus.

1. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus
Afferentur tibi in lætitia, & exultatione.

2. Spécie tua, & pulchritudine tua, inténde; prospere procéde, & regna. Afferentur.

Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno, Añã.
Nigra sum, sed formosa, filiæ Jerúsalem; ideo dilexit me Rex, & introduxit me in cubiculum suum.

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, & benedicite nomini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dominus,

& laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Gentium dæmónia: * Dominus autem cælos fecit.

Confessio & pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimónia & magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferite Dño patriæ Gentium: afferite Domino glóriam & honorem: * afferite Domino glóriam nomini ejus.

Tollite hostias, & introite in atria ejus: * adoráte Dominum in atrio sancto ejus.

Commovéatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicabit populos in æquitáte:

Lætentur cæli & exúltet terra, commovéatur mare & plenitudo ejus: * gaudébunt campi & omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quóniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitáte: * & populos in veritate sua.

Añã. Nigra sum, sed formosa, filiæ Jerúsalem: ideo dilexit me rex, & introduxit me in cubiculum suum.

Añã. Trahe me post te, in odorem currémus unguentorum tuorum, óleum effusum nomen tuum.

Psalmus 96.

Dominus regnāvit, exil-
tet terra: * latēntur in-
fulz multz.

Nubes & caligo in circūi-
tu ejus: * justitia- & judi-
cium corrēctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet: *
& inflammābit in circūitu
inimicos ejus.

Illuxerunt fūlgura ejus orbi
terræ: * vidit, & commōta
est terra.

Montes sicut cera fluxerunt
a facie Dómini; * a facie
Dómini omnis terra.

Annuntiāverunt celi justí-
tiam ejus: * & vidērunt
omnes pópuli glóriam ejus.

Confundāntur omnes, qui
adorant sculptília: * & qui
gloriāntur in simulácris suis.

Adorate eum omnes Angeli
ejus: * audívit & lætāta est
Sion.

Et exultavērunt filiz Ju-
dz: * propter judícia tua
Dómine.

Quóniam tu Dóminus Al-
tíssimus super omnem ter-
ram: * nimis exaltātus es
super omnes deos.

Qui diligitis Dām, odíte ma-
lum: * custódit Dóminus áni-
mas Sanctórum suórum, de
manu peccatóris liberābit
eos.

Lux orta est justo: * & re-
ctis corde lætitia.

Lætāmini justí in Dómino: *
& consuēmini memóriæ san-
ctificatiónis ejus.

Añs. Trahe me post te, in
odórem currēmus unguentó-

rum tuórum, óleum effúit
nomen tuum.

Añs. Veni sponsa Christi, ac-
cipe coronam, quam tibi Dó-
minus præparāvit in ætēnam.

Psalmus 97.

Cantāte Dómino canti-
cum novum: * qui
mirabilia fecit.

Salvāvit sibi dēxtera ejus:
& brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus sal-
tāre suum: * in conspēctū
Géntium revelāvit justiciā
suam.

Recordātus est misericordi-
z suz: * & veritātis suz de-
mui Israel.

Vidērunt omnes tēmini ter-
ræ * salutāre Dei nostri.

Jubilāte Deo omnis terra:
cantāte & exultāte & psállite.

Psállite Dómino in cítha-
ra, in cíthara & voce psál-
mi: * in tubis ductilibus &
voce tubæ córnez.

Jubilāte in conspēctū Regi
Dómini: * moveātur mari
& plenitúdo ejus: orbis ter-
rarum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, &
mul montes exultābunt a conspēctū
Dómini: * quóniam
venit judicāre terram.

Judicābit orbem terrarum
in justitia, * & pópulos in
æquitate.

Añs. Veni sponsa Christi,
accipe coronam, quam tibi
Dóminus præparāvit in ætē-
num. *V.* Elégit eam Deus
& prælégit eam.

R. In tabernáculo suo habi-
tāre facit eam. Pater noster

Ab-

Absolutio. A vñculis.

R. Jube domne benedícere.

Bño. Evangélica lécio.

Lécio sancti Evangélii scé-
cándum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

IN illo tēpore : Dixit
Jesús discipulis suis pa-
rabolam hanc : Símile erit
regnum cælórum decem vir-
gínibus , quæ accipiéntes
lámpades suas exierunt ób-
viam sponso & sponsæ . Et
réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Homília 12. in Evangelia.

Sæpe vos , fratres caríssi-
mi , admóneo prava ópe-
ra fúgere , mundi hujus in-
quinaménta devitáre : sed
hodiérna sancti Evangélii le-
ctióne compéllor dícere , ut
& bona quæ ágitis , cum
magna cautéla teneátis : ne
per hoc quod a vobis rectum
géritur , favor aut grátia hu-
mána requirátur : ne appe-
títus laudis subrépat , &
quod foris osténditur , intus
a mercéde vacuétur . Ecce
enim Redemptóris voce de-
cem vírgines , & omnes di-
cúntur vírgines , & tamen in-
tra beatitúdinis januam non
omnes sunt receptæ , quia
neárum quædam , dum de vir-
ginitate sua glóriam foris éx-
petunt , in vasis suis oleum
habére noluérunt .

R. Hæc est virgo sápiens ,
quam Dóminus vigilántem
invénit , quæ accéptis lám-
pádibus , sumpsit secum ó-
leum : * Et veniénte Dómi-

no , introívit cum eo ad nú-
ptias . *Ÿ.* Média nocte cla-
mor factus est , ecce sponsus
venit , exíte óbviám ei . Et.
Bño. Cujus . *vel* Quarum fe-
stum cólimus .

Lectio viii.

Sed prius , quæréndum no-
bis est , quid sit regnum
cælórum , aut cur decem vir-
gínibus comparétur , quæ
étiam vírgines prudéntes &
fátuæ dicántur . Dum enim
cælórum regnum constat ,
qula reprobórum nullus in-
gréditur , étiam fátuis virgí-
nibus cur símile esse perhi-
bétur ? Sed sciéndum nobis
est , quod sæpe in sacro eló-
quio regnum cælórum præ-
séntis tēporis Ecclesiá dí-
citur . De quo álio in loco
Dóminus dicit : Mittet Fí-
lius hóminis Angelos suos ,
& cólligent de regno ejus
omnia scándala . Neque enim
in illo regno beatitúdinis ,
in quo pax summa est , in-
veníri scándala póterunt , quæ
colligántur .

R. Média nocte clamor fa-
ctus est : * Ecce Sponsus ve-
nit , exíte óbviám ei .

Ÿ. Prudéntes Vírgines aptá-
te vestras lámpades . Ecce.

Glória . Ecce . *Bño.* Ad socie-
tátem .

Lectio ix.

IN quinque autem córporis
sénsibus unusquísque sub-
sístit . Geminátus autem
quinárius denárium pérfi-
cit . Et quia ex utróque se-
xu fidélium multitúdo col-
ligitur , sancta Ecclesiá de-

cem virginibus similis esse denuntiatur. In qua quia mali cum bonis, & reprobis cum electis admixti sunt, recte similis virginibus prudentibus, & fatuis esse perhibetur. Sunt namque plerique continentes, qui ab appetitu se exteriori custodiunt, & spe ad interiora rapiuntur, carnem macerant, & toto desiderio ad supernam patriam anhelant, æterna præmia expetunt, pro laboribus suis recipere laudes humanas nolumus. Hi nimirum gloriam suam non in ore hominum ponunt, sed intra conscientiam contegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinenciam affligunt, sed de ipsa sua abstinencia humanos favores expetunt.

Te Deum laudamus. 15.

A D L A U D E S,

per Horas, Ant. A.

Hæc est virgo sapiens, & una de numero prudentum. Psalm. Dominus cognovit. cum reliq. 17.

Ant. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit. Ant. Hæc est quæ nescivit torum in delicto: habebit fructum in respectione animarum sanctarum.

Ant. Veni electa mea, & ponam in te thronum meum, alleluya.

Ant. Ista est speciosa inter filias Jerusalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. &

Fratres, qui gloriatur, in Domino gloriatur. Non

enim qui seipsum commendat, ille probatus est: sed quem Deus commendat.

Hymnus.

Jesu corona Virginum,
Quem mater illa concepit,
Quæ sola Virgo parit;
Hæc vota clemens accipe,
Qui pergis inter ista,
Septus choræis Virginum,
Sponsus decorus gloriæ,
Sponsisque reddens præmia.
Quocumque tendis, Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cursitant,
Hymnosque dulces personant.
Te deprecamur supplices
Nostris ut addas sensibus
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.
Virtus, honor, laus, gloriæ
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclyto,
In sæculorum sæcula.
Amen.

Y. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Benedictus, Antiphona. Simile est regnum cælorum homini negotiatori querenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua & comparavit eam.

Oratio.

Deus, qui inter cætera potentie tue miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut qui beatæ N. virginis, & martyris tue natalitia collimus, per ejus ad te exempla gratiamur. Per Dominum.

Alia

Alia Oratio .

Indulgentiam nobis , quæsumus , Dómine beata N. virgo & martyr implóret ; quæ tibi grata semper extitit , & mérito castitátis , & tuæ professione virtutis . Per Dóminum .

Pro uirgine non martyre .

Oratio .

Exáudi nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ N. vírginis tuæ festiuitate gaudémus , ita piæ deuotionis erudiámur afféctu . Per Dóminum .

Si fuerint plures , Ant. Prudentes vírgines , aptæ vestras lámpades ; ecce Sponsus venit , exite óbuiam ei .

ψ . Adducéntur Regi vírgines post eam .

℟ . Próximæ ejus afferéntur tibi .

Oratio .

DA nobis , quæsumus , Dómine Deus noster , sanctárum vírginum , & mártýrum tuárum N. & N. palmas incessábili deuotione venerári : ut quas digna mente non póssumus celebráre , humilibus saltem frequentémus obsequiis . Per Dóminum .

Ad Tertiam , Antiphona .

Hæc est virgo sapiens .

Capit. Fratres , qui gloriátur .

℟ . br . Spécie tua , * Et pulchritudine tua . Spécie .

ψ . Inténde , prospere procède & regna . Et .

Glória Patri . Spécie .

ψ . Adjuvábít eam Deus vultu suo . ℟ . Deus in médio ejus , non commovébitur .

Ad Sextam , Antiphona .

Hæc est quæ nescívit .

Capitulum . 2. Cor. 11.

Amulor enim vos Dei æmulatione . Despondi enim vos uni viro Vírginem castam exhibére Christo .

℟ . br . Adjuvábít eam * Deus vultu suo . Adjuvábít .

ψ . Deus in médio ejus , non commovébitur . Deus .

Glória Patri . Adjuvábít .

ψ . Elégít eam Deus & præelégít eam .

℟ . In tabernáculo suo habitáre facit eam .

Ad Nonam , Antiphona .

Ista est speciosa .

Capitulum . Eccli. 51. b

Domine Deus meus , exaltásti super Terram habitationem meam , & pro morte defluente deprecátus sum . Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei , ut non derelinquat me in die tribulationis meæ , & in tempore superbórum sine adiutorio .

℟ . br . Elégít eam Deus * Et præelégít eam . Elégít .

ψ . In tabernáculo suo habitáre facit eam . Et præelégít .

Glória Patri . Elégít .

ψ . Diffúsa est grátia in lábiis tuis . ℟ . Propterea benedíxit te Deus in ætérnum .

Si fuerit virgo , & non martyr , dicitur sequens Capitulum . Sap. 4.

O quam pulchra est casta generatio cum claritate ! immortalis est enim memoria illius , quóniam

apud Deum nota est & apud homines.

R. br. Elégit eam. ut supra.

Ad Vesperas, Antiphona, Psalmi, Capitulum & Hymnus, ut in primis Vesperis. lxxxvii.

ψ. Diffusa est grátia in lábiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Alia Lektionen pro Virginibus.

Pro Virgine & martyre, ac pro Martyre sanctum, Lektionen primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i.

Cap. 51.

Confitebor tibi, Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitebor nómini tuo: quóniam adjutor & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditione, a láqueo linguæ iniquæ, & a lábiis operántium mendácium, & in conspéctu astántium factus es mihi adjutor. Et liberásti me secúndum multitudinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de máribus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me; a pressúra flammæ, quæ circumdedit me, & in medio ignis non sum æstuata: de altitúdine ventris inferi, &

a lingua coinquinata, & a verbo mendáci, a rege iníquo & a lingua injústa.

R. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amore sanguinem tuum fudísti. * Et cum Angelis in paradísium introísti.

ψ. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Lectio ii.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, & vita mea appropinquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me undique, & non erat qui adjuváret. Respiciens eram ad adiutorium hominum, & non erat. Memorata sum misericórdiæ tuæ Dómine, & operationis tuæ, quæ a sæculo sunt. Quóniam éruis sustinentes te Dómine, & liberas eos de máribus Géntium.

R. Diffusa est grátia in lábiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

ψ. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, prospere procéde, & regna. Propterea.

Lectio iii.

Exaltásti super terram habitationem meam, & pro morte defluente deprecata sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore, superbórum sine adiutorio.

Lau-

Laudábo nomen tuum assidue, & collaudábo illud in confessióne, & exaudita est orátio mea. Et liberásti me de perditíone, & eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitebor, & laudem dicam tibi, & benedícum nómini Dómini.

R. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, prospere procéde, & regna.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Cypriáni Epísc. & mátyris de disciplina & hábitu Virgínium.

Cap. 2.

Lección iv.

Nunc nobis ad Virgines sermo est, quarum quo sublímius glória est, maior & cura est. Flos est ille Ecclésiástici géminis, decus atque ornámentum grátiae spiritalis, læta índoles, laudis & honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini: illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas atque illis largiter floret Ecclésiæ matris gloriósa foecúnditas: quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gándium matris augéscit. Ad has loquimur, has adhortámur affectióne potíus quam potestáte; non quod extrémis & mínimi & humilitátis nostræ ádmodum conscíi, ali-

quid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diabóli infestatióne timeámus.

R. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirábiliter dextera tua. Ÿ. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, prospere procéde, & regna. Et.

Lección v.

Neque inánis hæc cautio est & vana formído, quæ ad salutis viam cónsulit, quæ Domínica & vitália præcepta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, & a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne, quam mente se Deo vóverint; cónsumment opus suum magno præmio destinátum: nec ornári jam, aut plácere cuiquam; nisi Dómino suo stúdeant, a quo & mercédem virginitátis expéctant, dicente ipso: Non omnes capiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt, & sunt spadónes, qui coacti sunt ab homínibus: & sunt spadónes, qui seipsos castravérunt propter regnum celórum.

R. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ.

Ÿ. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: Proptérea.

Lectio vi.

DEnuo quoque per hanc Angeli vocem continentie munus ostenditur, virginitas predicatur. Hi sunt, qui cum mulieribus se non coinquinaverunt, virgines enim permanserunt; hi sunt qui sequuntur Agnum quocumque ferit. Neque enim tantum masculis continentie gratiam Dominus repromittit, & feminas praterit: Sed quoniam femina viri portio est, & ex eo sumpta atque formata est, in Scripturis fere omnibus ad protoplastum Deus loquitur, quia sunt duo in carne una, & in masculino simul significatur & femina. Quod si Christum continentia sequitur, & regno Dei virginitas destinatur; quid est illis cum terreno cultu & cum ornamentis, quibus dum hominibus placere gestiunt, Deum offendant?

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus, * Afferentur tibi in lætitia, & exultatione. *V.* Specie tua, & pulchritudine tua, intendendo, prospere procede, & regna. Afferentur.

Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 29.

IN illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisei tentantes eum & dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam, quacumque, ex

caussa? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis

Chrysostomi.

Homil. 63. in Matth. sub mod.

Dominus noster, quia ad virginitatem hortari grave esse videbatur, a necessitate legis de non solvendo matrimonio, eos ad cupiditatem illius trahere studet. Deinde ut eam esse possibilem ostendat, sic inquit: Sunt eunuchi, qui ex ventre matris ita nati sunt, & sunt qui ab hominibus eunuchi facti sunt, & sunt qui seipsos castraverunt propter regnum celorum. Quibus verbis latenter eos ad eligendam virginitatem inducit, dum eam virutem esse possibilem astruit. *R.* Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quæ acceptis lampadibus, sumpxit secum oleum: * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. *V.* Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et.

Lectio viii.

ID autem hoc fere modo confirmat. Cogita tecum, si aut a natura talis esses, aut ab hominibus eam injuriam passus, quid faceres, cum & ejusmodi voluptate careres, & nulla carendo mercedem consequereris? Grätias igitur nunc Deo agas, quod cum mercede atque coronis idem sustines, quod illi sine coronis ac premio tole-

tólerant ; Immo vero non idem , sed multo levius , tum quia spe erigeris , & conscientia recte facti ; tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiz stúctibus jactáris .

℞. Média nocte clamor factus est : * Ecce Sponsus venit , exite óbviám ei .

℥. Prudentes Vírgines aptáte vestras lámpades . Ecce . Glória Patri . Ecce .

Letitio ix.

CUm ergo de illis eunúchis díxerit , qui nisi étiam ipsi mente se contíneant , frustra & inutiliter tales sunt , ac de illis , qui ut regnum cælórum consequántur , se contémunt , subjúnxit rursus , dicens : Qui potest cápere , cápiat : ut alacrióres efficiat eo ipso , quod grave esse opus osténdit , & ineffábili benignitáte sua nóluit tam rem intra necessitátem legis conclúdere : idque dicéndo , adhuc magis possibilem esse démonstrat , ut voluntátis stúdiúm plus augeátur .

Te Deum laudámus . 15.

C O M M U N E

*Sancta Martyris tantum ,
& nec Virginis nec
Martyris .*

*Ad Vesperas , Antiphona .
Dum esset Rex . cum reliq. de
Laudib. cxiv. Psal. Dixit Dóminus . cum reliq. de Virginitatib. ut supra . lxxxix.*

Pro Martyre tantum .

Capitulum . Eccl. 51.

Confitebor , tibi Dómine Rex , & collaudábo te

Deum salvatórem meum , Confitebor . nómini tuo : quóniam adjutor , & protector factus es mihi , & liberásti corpus meum a perditione .

Pro nec Virg. nec Martyre .

Capitulum . Prov. 31.6

Mulierem fortem quis invéniet & prócul , & de últimis finibus prédium ejus . Confidit in ea cor viri sui , & spóliis non indigébit .

Hymnus .

Fortem virili pectore
Laudémus omnes féminam ,

Quæ sanctitátis glória

Ubique fulget inclýta .

Hæc sancto amore saucia ,

Dum mundi amorem nóxium

Horréscit , ad cæléstia

Iter perégit árduum .

Carnem domans jejúniis ,

Dulcíque mentem pábuló

Oratiónis nútriens ,

Cæli potitur gáudiis .

Rex Christe virtus fortíum ,

Qui magna solus éfficis ,

Hujus præcátu , quæsumus ,

Audi benígnus supplices .

Deo Patri sit glória ,

Ejúsque soli Fílio ,

Cum Spíritu Paraclito ,

Nunc & per omne sæculum . Amen .

℥. Spécie tua , & pulchritúdine tua . ℞. Inténde , prospere procéde , & regna .

Ad Magnificat , Antiphona .

Símile est regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa , dedit omnia sua , & comparávit eam .

Pro una Martyr. tantum.

Oratio.

DEus, qui inter cetera potentie tue miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut qui beate N. martyris tue natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

Pro pluribus Martyribus tantum. Oratio.

DA nobis, quæsumus, Domine Deus noster, sanctarum martyrum tuarum N. & N. palmas incessabili devotione venerari: ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

Pro nec Virg. nec Martyre.

Oratio.

EXaudi nos Deus salutaris noster: ut sicut de beate N. festivitate gaudemus; ita per devotionis erudiāmur affectu. Per Dñm.

Ad Matutinum, Invitator.
Laudemus Deum nostrum,
* In confessione beate N.
Psal. Venite exultemus. 2.

Hymnus.

HUjus oratu, Deus alme, nobis
Debitas pœnas scelerum remitte:

Ut tibi puro resonemus al-
lum

Pectore carmen.

Sit decus Patri, genitricique

Proli,

Et tibi compar utriusque
virtus

Spiritus semper, Deus unus
omni

Temporis ævo.

Amen.

Añã, Psalmi & V. Nocturnorum dicuntur ut supra in Communi Virg. excepta secunda Añã primi Nocturni cujus loco dicitur sequens Añã.
Læva ejus sub capite meo,
& dextera illius amplexabitur me.

Lectioes primi Nocturni pro Martyre tantum legantur ut supra. Confitebor tibi Domine. civ.

Pro nec Virgine nec Martyre, ut sequitur.

De Parabolis Salomonis.

Lectio i. Cap. 31. b

Mulierem fortem quis inveniet? procul, & de ultimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, & spoliis non indigebit. Reddet ei bonum, & non malum, omnibus diebus vite sue. Quæsit lanam, & linum, & operata est consilio manuum suarum. Facta est quasi navis institoris de longe portans panem suum. Et de nocte furrexit, deditque prædam domesticis suis, & cibaria ancillis suis. Consideravit agrum & emit eum, de fructu manuum suarum plantavit vineam. Accinxit fortitudine lumbos suos, & roboravit brachium suum. R. Veni eiecta mea, & ponam in te thronum meum; * Quia concupivit Rex speciem tuam.

V. Spé-

ŷ. Spécie tua & pulchritudine tua inténde , prospere procéde , & regna . Quia.

Lectio ii.

Gustávit & vidit quia bona est negotiatio ejus : non extinguetur in nocte lucerna ejus . Manum suam misit ad fortia , & digiti ejus apprehenderunt fufum . Manum suam aperuit inopi & palmas suas extendit ad pauperem . Non timebit domui suae a frigoribus nivis , omnes enim domestici ejus vestiti sunt duplicibus . Stragulatam vestem fecit sibi ; byssus & purpura indumentum ejus . Nobilis in portis vir ejus , quando sederit cum senatoribus terrae . Sindonem fecit & vendidit , & cingulum tradidit Chananeo .

R. Diffusa est gratia in labiis tuis , * Propterea benedixit te Deus in ætérnum .

ŷ. Spécie tua & pulchritudine tua inténde , prospere procéde , & regna . Propterea.

Lectio iii.

Fortitudo & decor indumentum ejus , & ridebit in die novissimo . Os suum aperuit sapientiae , & lex clementiae in lingua ejus . Consideravit semitas domus suae , & panem otiosa non comedit . Surrexerunt filii ejus , & beatissimam praedicaverunt : vir ejus , & laudavit eam . Multae filiae congregaverunt divitias : tu supergressa es universas . Fal-lax gratia , & vana est pul-

chritudo : mulier timens Dominum , ipsa laudabitur . Date ei de fructu manuum suarum , & laudent eam in portis opera ejus .

R. Spécie tua , & pulchritudine tua , * Inténde , prospere procéde , & regna .

ŷ. Diffusa est gratia in labiis tuis , propterea benedixit te Deus in ætérnum . Inténde.

Glória Patri . Inténde.

In secundo Nocturno .

Ex libro S. Ambrósii Episcopi de Viduis .

Prope finem . Lectio iv.

Agrum hunc Ecclesiae fertilem cerno , nunc integritatis flore vernantem , nunc viduitatis gravitate pollentem , nunc etiam conjugii fructibus redundantem . Nam etsi diversi , unus tamen agri fructus sunt , nec tanta hortorum lilia , quantae aristae segetum , messium spicae : compluriumque spatia camporum recipiendis aptantur seminibus , quam redditis novales fructibus feriuntur . Bona ergo viduitas , quae toties Apostolico judicio praedicatur . Haec enim magistra Fidei , magistra est castitatis . R. Propter veritatem , & mansuetudinem , & justitiam , * Et deducet te mirabiliter dextera tua .

ŷ. Spécie tua & pulchritudine tua inténde , prospere procéde , & regna . Et.

Lectio v.

Unde & illi , qui deorum suorum adulteria & pro-

& probra venerantur : calibátus & viduitatis statuere poenas , ut amuli criminum multarent stúdia virtutum , specie quidem , quæ foecunditatem quærerent , sed stúdio quo propósitum castitatis abolérent . Nam confectis & miles stipendiis arma depónit , & relicto officio , quod gerébat , ad própria veteranus rura dimittitur , ut & ipse exércitæ laboribus vitæ réquiem consequatur , & álios spe futuræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptiores . Agrícola quoque maturior torquendam áliis stivam committit , & juvenili gravátus ópere providentiam curæ senilis explórat : vitem facilis tondére , quam premere , ut juvenescéntem luxúriam réprimat , & adolescéntem lascíviám falce succídat ; parcórum quamdam pártium castitatem docens étiam in vítibz expeténdam .

R. Dilexisti justítiam , & odísti iniquitatem , * Proptérea unxit te Deus , Deus tuus , óleo lætitiæ .

¶. Propter veritatem , & mansuetúdinem , & justítiam . Proptérea .

Lectio vi.

Similis huic vídua velut eméritis veterána stipendiis castitatis , etsi conjúgii arma depónat , domus tamen totius pacem gubérnat : & si vehéndis onéribz otíosa , maritándis tamen junióribz

próvida , ubi cúlus útilior , ubi fructus ubérior sit , quarum cópulam aptiorem sensili gravitate dispónit . Itaque si maturióribus , quam junióribus committitur ager , cur putes utiliorem nuptam esse , quam viduam ? Quod si persecutores Fidei persecutores fuérunt étiam viduitatis ; úti- que Fidem sequéntibus viduitas non pro supplicio fugiéndam est , sed tenénda pro prámio .

R. Fallax grátia & vana est pulchritúdo ; * Múlier timens Deum , ipsa laudábitur . ¶. Date ei de fructu mánuum suárum , & laudent eam in portis ópera ejus . Múlier . Glória Patri . Múlier .

In tertio Nocturno .

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum .

Lectio vii. Cap. 13. f

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc . Simile est regnum celórum thesauro abscondito in agro . Et reliqua .

Homilia S. Gregorii Papæ .

Homilia 11. in Evangelia .

Celórum regnum , fratres caríssimi , Idcirco terrénis rebus simile dicitur ut ex his quæ ánimus novit , surgat ad incógnita quæ non novit ; quatenus exemplo visibílium se ad invisibília rápiat , & per ea quæ usu didicit , quasi conficátus incógnescat : at per hoc quod scit notum diligere , discat & incógnita amare . Ecce enim celó-

lorum regnum thesauro abscondito in agro comparatur, quem qui invenit homo abscondit, & pro gaudio illius vadit, & vendit universa, quae habet, & emit agrum illum.

R. Os suum aperuit sapientiae, & lex clementiae in lingua ejus, consideravit semitas domus suae; * Et panem otiosa non comedit.

Y. Gustavit, & vidit quia bona est negotiatio ejus, non extinguetur in nocte lucerna ejus. Et.

Leccio viii.

QUa in re hoc quoque notandum est, quod inventus thesaurus absconditur, ut fervetur: quia studium caelestis desiderii a malignis spiritibus custodire non sufficit, qui hoc ab humanis laudibus non abscondit. In praesenti etenim vita quasi in via sumus, qua ad patriam pergitur. Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident. Depraedari ergo desiderat, qui thesaurum publice portat in via. Hoc autem dico, non ut proximi opera nostra bona non videant, cum scriptum sit: Videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est: sed, ut per hoc quod agimus, laudes exterius non queramus. Sic autem sit opus in publico, quatenus incensio maneat in occulto: ut & de bono opere proximis pra-

beamus exemplum, & tamen per intentionem, qua Deo soli placere querimus, semper optemus secretum.

R. Regnum mundi, & omnem ornatum saeculi contempsit propter amorem Domini mei Jesu Christi, * Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi.

Y. Eruclavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea Regi. Quem.

Gloria Patri. Quem.

Leccio ix.

Thesaurus autem caelestis est desiderium: ager vero, in quo thesaurus absconditur, disciplina studii caelestis. Quem profecto agrum, venditis omnibus, comparat, qui voluptatibus carnis renuntians, cuncta sua terrena desideria per disciplinae caelestis custodiam calcatur: ut nihil jam, quod caro blanditur, libeat; nihil quod carnalem vitam trucidat, spiritus perhorrescat.

Te Deum laudamus. 15.

A. D. L. A. U. D. E. S.,

per Horas, Añā.

Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Psal. Dominus regnavit, cum reliq. 17.

Añā. In odorem unguentorum tuorum currimus: adolescentulae dilexerunt te nimis.

Añā. Jam hiems transiit, imber abiit, & recessit: surge amica mea, & veni.

Añā. Veni electa mea, & ponam

nam in te thronum meum ,
allelúja .

Añs. Ista est speciosa inter
filias Jerúsalem .

Pro Martyre tantum .

Capitulum . Eccli. 51.

Confitebor , tibi Dómine
Rex , & collaudábo te
Deum salvatórem meum .
Confitebor nómini tuo : quón-
iam adjutor , & protectór
factus es mihi , & liberásti
corpus meum a perditione .

Pro nec. Virg. nec Martyre .

Capitulum . Prov. 31. 6

Mulierem fortem quis
inveniet ? procul , &
de últimis finibus pretium
ejus . Confidit in ea cor viri
sui , & spóliis non indigébit .

Hymnus .

Fortem virili pectore
Laudemus omnes fémi-
nam ,

Quæ sanctitátis glória
Ubique fulget inclýta .

Hæc sancto amore saucia ,
Dum mundi amorem noxium
Horrescit , ad cælestia
Iter perégit árduum .

Carnem domans jejúniis ,
Dulcique mentem pábulo
Orationis nútriens ,
Cæli potitur gaudiis .

Rex Chríste virtus fórtium ,
Qui magna solus éfficis ,
Hujus precátu , quæsumus ,
Audi benignus súpplices .

Deo Patri sit glória ,
Ejúsque soli Fílio ,
Cum Spíritu Paráclito ,
Nunc & per omne sæculum .

Amen .

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis

tuis . R. Propterea benedixit
te Deus in ætérnum .

Ad Benedictus Antiphona .

Date ei de fructu mánum
suárum , & laudent eam in
portis ópera ejus .

Pro una Martyre tantum .

Oratio .

Deus , qui inter cetera
poténtiæ tuæ miracula
étiam in sexu frágili victo-
riam martyri contulisti : con-
cede propítius , ut qui beá-
tæ N. mártiris tuæ natalitia
cólimus , per ejus ad te exem-
pla gradiámur . Per Dñm .

*Pro pluribus Martyribus
tantum . Oratio .*

DA nobis , quæsumus , Dñe
Deus noster , sanctárum
mátyrum tuárum N. & N.
palmas incessábili devotíone
venerári : ut quas digna men-
te non póssumus celebráre ,
humílibus saltem frequenté-
mus obséquiiis . Per Dñm .

*Pro nec Virgine nec Martyr.
Oratio .*

EXaudi nos Deus salutá-
ris noster : ut sicut de
beátæ N. festivitáte gaudé-
mus : ita piz devotíonis eru-
diámur afféctu . Per Dñm .

Ad Tertiam , Antiphona .

In odorem .

Pro Martyre tantum . Capit.
Confitebor tibi . *ut supra .*

Pro nec Virg. nec Martyr .
Capitul. Mulierem fortem .

ut supra .

R. br. Spécie tua , * Et pul-
chritúdine tua . Spécie tua .
Ÿ. Inténde , prospere procé-
de , & regna . Et .

Gló-

Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℞. Deus in medio ejus, non commovebitur.

Ad Sexsam Antiphona.

Jam hiems transiit.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Liberasti me secundum multitudinem misericordiarum nominis tui a rugientibus preparatis ad escam, de manibus querentium animam meam, & de multis tribulationibus, quæ circumdederunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31. c.

Manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem. Non timebit domui suæ a frigori-
bus nivis.

℞. *brev.* Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit.

℣. Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus.

Glória Patri. Adjuvabit.

℣. Elegit eam Deus & prælegit eam.

℞. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Ista est speciosa.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccl. 51.

Laudabit usque ad mortem anima mea Dominum: quoniam eruis sustinentes te, & liberas eos de manu angustiarum, Domine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyr. Capitulum. Prov. 31. d.

Multæ filiarum congregaverunt divitias, tu supergressa es universas. Fallax gratia, & vana est pulchritudo: mulier timens Dominum, ipsa laudabitur.

℞. *br.* Elegit eam Deus * Et prælegit eam. Elegit.

℣. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et prælegit. Glória Patri. Elegit.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℞. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Vesperas, Antiphona.

Dum esset Rex. & alia ut supra in i. Vesper. cxi.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. ℞. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem, & panem otiosa non comedit.

Si fuerint plures non Virgines, idem fit Offic. ut supra. cvli.

Lectiones pro Martyre tantum.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrysost. Ser. 67. de diversis novi Testamenti locis. Lectio iv.

Ego maxime commemorationes diligo Martyrum, diligo & amplector, atque omnes quidem, sed tum præcipue, cum multarum certamina proponuntur. Quanto enim infirmius est vas, tanto major est gratia,

ita, tanto illústrius est trophæum, tanto insignior est victória, non ob imbecillitatem sexus athletarum, sed quod per ea, quibus vícerat inimicus, nunc étiam vincatur. *R.* Propter veritatem & mansuetudinem & iustitiam: * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. *Ÿ.* Spécie tua & pulchritudine tua inténde, prospere procéde, & regna. Et.

Leſſio v.

PER mulferem vicit, per mulferem superátus est: Hoc illius ántea telum erat. hoc illius nunc cædis factum est instrumentum, hoc vas apparuit insuperáble. Peccávit illa prior, & mórtua est: ista mórtua est, ne peccáret. Illa tum fútilis promíssa spe infáta Dei leges violávit: hæc vitam præsentem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam igitur desinceps speráre póterunt excusatióem viri, si molles sint & ignávi; quam vero veniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulferes, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant?

R. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. *Ÿ.* Propter veritatem & mansuetudinem & iustitiam. Propterea.

Leſſio vi.

FUIT illi corpus imbecillum, & obnoxius sexus injuriæ: verúntamen omnium horum imbecillitatem

adveniēns grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem habeat in mente defixum; sed quamvis ignes, quamvis ferum, quamvis bestias, quamvis aliud quidyvis manéntur hostes, omnia nullo negotio contémnit: quod útrique Beata ista étiam fecit.

R. Fallax grátia & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

Ÿ. Date ei de fructu mánpum suárum; & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

C O M M U N E

Dedicationis Ecclesie.

Ad Vesperas, Antiphona.

Domum tuam Dómine. cum reliq. de Laudib. cxxxiv.

Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 122. & loco ultimi.

Psal. Lauda Jerúsalem. 142.

Capitulum. *Apo.* 21.

VIDI civitatem sanctam Jerúsalem novam descendentem de cælo a Deo paratam sicut sponsam ornátam viro suo. *Hymnus.*

CÆLÉSTIS Urbs Jerúsalem, Beáta pacis visio, Quæ celsa de vivéntibus Saxis ad astra tólleris, Sponsæque ritu cíngeris. Mille Angelórum míssibus.

O forte nupta próspéra, Dotáta Patris glória, Respérfa Sponsi grátia, Regína formosíssima; Christo jugáta Príncipi.

Cz-

Celi corúscæ Cívitas .
 Hic margaritis émicant ,
 Paténtque cunctis óstia
 Virtúte namque prævia
 Mortális illuc dúcitur ,
 Amóre Christi pércitus
 Torménta quisquis sústinet .
 Scalpri salúbris íctibus ,
 Et tunsíone plúrima ,
 Fabri políta málleo
 Hanc faxa molem cónstruunt ,
 Aptisque juncta nexibus
 Locántur in iastígio .
 Decus Parénti débitum
 Sit usquequáque Altíssimo
 Natóque Patris único ,
 Et ínclito Paráclito ;
 Cui laus , potéstas , glória
 Eterna sit per sæcula .

Amen .

V. Hæc est domus Dómini
firmiter ædificata .

R. Bene fundata est supra
firmam petram .

Ad Magnificat , Antiphona .
 Sanctificavit Dóminus taber-
 náculum suum : quia hæc est
 domus Dei , in qua invocá-
 bitur nomen ejus , de quo
 scriptum est : Et erit nomen
 meum ibi , dicit Dóminus .

*In ipso die Dedicacionis Ec-
 clesie , & per Octav. & quan-
 do varianda est Oratio , ob
 concursum Dedicacionis atra-
 rius Ecclesia .*

Oratio .

Deus , qui invisibíliter
 ómnia contémes , & ta-
 men pro salúte genérís hu-
 máni signa tuæ poténtiæ ví-
 sibíliter osténdis : templum
 hoc poténtia tuæ inhabitatió-
 nis illústra , & concéde , ut

omnes , qui huc deprecáturi
 convéniant , ex quacúmque
 tribulatióne ad te clamáve-
 rint , consolatiónis tuæ be-
 neficia consequántur . Per Dó-
 minum .

*In Anniversario Dedicacionis
 Ecclesie , & per Oct.*

Oratio .

Deus , qui nobis per sín-
 gulos annos hujus san-
 cti templi tui consecratiónis
 réparas diem , & sacris sem-
 per mystériis repræséntas ín-
 cólumes : exáudi preces pó-
 puli tui , & præsta ; ut quis-
 quis hoc templum beneficia
 petiturus ingréditur , eun-
 cta se impetrásse lætétur . Per
 Dóminum .

Ad Marcusinum , Invisator .
 Domum Dei decet sanctitú-
 do : * Sponsum ejus Chri-
 stum adorémus in ea .

Psal. Veníte , exultémus . 2 .

Hymn. Cæléstis Urbs . ut sup .

In primo Noct. Antiphona .

Tóllite portas , príncipes ,
 vestras , & elevámini portæ
 æternáles .

Psalms 23 .

Domini est terra , & ple-
 nitúdo ejus : * orbis
 terrárum & univérsi , qui há-
 bitant in eo .

Quia ipse super mária fun-
 dávit eum , * & super flúmi-
 na præparávit eum .

Quis ascéndet in montem
 Dómini ? * aut quis stabit in
 loco sancto ejus ?

Innocens mánibus & mundo
 corde : * qui non accépit in
 vano ánimam suam , nec

jurá-

juravit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino, * & misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, & elevamini portæ æternales, * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, & elevamini portæ æternales; * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ; * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Añã. Tollite portas, principes, vestras, & elevamini portæ æternales. *Añã.* Erit mihi Dominus in Deum, & lapis iste vocabitur domus Dei.

Psalms 45.

Deus noster refugium & virtus: * adiutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbatæ sunt aquæ eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatæ sunt gentes, & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, & confringet arma: * & scuta comburet igni.

Vacate & videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Añã. Erit mihi Dominus in Deum, & lapis iste vocabitur domus Dei.

Añã. Edificavit Moyses altare Domino Deo.

Psalms 47.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis: * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion: * lătera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur: * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt: * conveniunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis.

tis : * in spiritu vehemēti
cōterēs naves Tharsis.

Sicut audīvimus , sic vīdi-
mus in civitatē Dōmini vir-
tutum , in civitatē Dei no-
stri : * Deus fundāvit eam
in ætēnum .

Suscēpimus Deus misericōr-
diam tuam : * in mēdio tem-
pli tui .

Secūndum nomen tuum De-
us , sic & laus tua in fines
terræ : * iustitia plena est
dēxtera tua .

Lætetur mons Sion , & e-
xultent filiæ Judæ * propter
iudicia tua Dōmine .

Circūdate Sion , & com-
plectimini eam : * narrāte
in tūribus ejus .

Pōnite corda vestra in vir-
tute ejus : * & distribūte
domos ejus , ut enarrētis in
progenie āltera .

Quōniam hic est Deus , Deus
noster in ætēnum , & in sæ-
culum sæculi : * ipse reget
nos in sæcula .

Añs. Ædificāvit Mōyses al-
tare Dōmino Deo . *ψ.* Dō-
mum tuam Dōmine decet
sanctitudo . *℞.* In longitūdi-
nem diērum . Pater noster .

Absolutio. Exāudi Dōmine .

℞. Jube domne benedicere .

Bñs. Benedictione perpētua .

De libro ii. Paralipómenon .

Leſſio i.

Cap 7.

CUm complēſſet Sálomon
fundens preces , ignis
descēdit de cælo , & devo-
rāvit holocāusta & vīctimas ;
& majestas Dōmini implēvit
domum . Nec póterant sacer-

dotes ingredi templum Dō-
mini , eo quod implēſſet ma-
jestas Dōmini templum Dō-
mini . Sed & omnes filiis Is-
rael vidēbant descēdētem
ignem , & glóriam Dōmini
super domum : & corruētes
proni in terram super pavi-
mentum stratum lapide , ado-
raverunt & laudaverunt Dō-
minum : Quōniam bonus quō-
niam in sæculum misericōr-
dia ejus . Rex autem & om-
nis pópulus immolābant vī-
ctimas coram Dōmino . Ma-
stāvit igitur rex Salomon
hóstias , boum viginti duo
míllia , arsetum centum ví-
ginti míllia : & dedicāvit
domum Dei rex & univérſus
pópulus .

℞. In dedicatiōne templi de-
cantābat pópulus laudem :
* Et in ore eórum dulcis re-
sonābat sonus .

ψ. Fundata est domus Dō-
mini supra vérticē mōn-
tium , & vénient ad eam om-
nes Gentes . Et .

Bñs. Unigénitus Dei Fílius .

Leſſio ii.

Sacerdotes autem stabant
in officiis suis : & Leví-
tæ in órganis cārminum Dō-
mini , quæ fecit David rex
ad laudāndum Dōminum :
Quōniam in ætēnum miseri-
córdia ejus : hymnos David
canētes per manus suas .
Porro sacerdotes canēbant
tubis ante eos , cunctúsque
Israel stabat . Sanctificāvit
quoque Sálomon médium á-
trii ante templum Dōmini :
ob-

obtulit enim ibi holocausta & adipem pacificorum : quia altare æneum, quod fecerat, non poterat sustinere holocausta & sacrificia & adipem. Fecit ergo Sálomon solemnitatem in tempore illo septem diebus, & omnis Israel cum eo, Ecclesiá magna valde, ab introitu Emath usque ad torrentem Ægypti. Fecitque die octavo collectam, eo quod dedicasset altare septem diebus, & solemnitatem celebrasset diebus septem.

R. Fundata est domus Domini supra verticem montium, & exaltata est super omnes colles : * Et venient ad eam omnes Gentes, & dicent, Glória tibi Dómine. V. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. Et.

Bño. Spíritus Sancti grátia.

Letitio viii.

Complevitque Sálomon domum Domini, & domum regis, & omnia, quæ disposuerat in corde suo, ut faceret in domo Domini, & in domo sua, & prosperatus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, & ait: Audívi orationem tuam, & elegi locum istum mihi in domum sacrificii. Si cláufero cælum, & pluvia non fluxerit, & mandávero & præcépero locustæ, ut devoret terram, & misero pestilentiam in pópulum meum : conversus autem pópulus meus, super quos invocatum est no-

men meum, deprecátus fuérit, & exquisierit faciem meam, & égerit poenitentiam a vitíis suis pessimis : & ego exándiam de celo, & propítius ero peccátis eorum & sanábo terram eorum. Oculi quoque mei erunt apérti, & aures meæ eréctæ ad orationem ejus, qui in loco isto oráverit. Elégi enim & sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permáneant oculi mei & cor meum ibi cunctis diebus.

R. Benedic Dómine domum istam, quam ædificávi nómini tuo : venientium in loco isto * Exáudi preces in excélsó sólio glóriæ tuæ.

V. Dómine, si convérsus fuerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi. Glória. Exáudi.

In secundo Nocturno, Ant. Non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cæli.

Psalms 83.

Quam dilécta tabernacula tua Dómine virtutum ! * concupiscit, & déficit ánima mea in átria Domini.

Cor meum & caro mea exultavérunt in Dóno vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos. Altária tua Dñe virtutum : * Rex meus & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxili-

lium

lium abs te : * ascensiones
in corde suo dispósuit , in
valle lacrymarum , in loco
quem pósuit .

Etenim benedictionem dabit
legislátor , ibunt de virtute
in virtutem ; * videbitur Deus
deorum in Sion .

Dómine Deus virtutum exau-
di orationem meam : * auri-
bus percipe Dens Jacob .

Protector noster aspice De-
us : * & respice in faciem
Christi tui .

Quia melior est dies una in
atriis tuis * super millia .

Elégi abjectus esse in domo
Dei mei : * magis quam ha-
bitare in tabernaculis pecca-
torum .

Quia misericordiam & veri-
tatem diligit Deus : * grá-
tiam & glóriam dabit Dñs .

Non privabit bonis eos , qui
ambulant in innocentia : *
Dómine virtutum , beátus
homo qui sperat in te .

Añs. Non est hic aliud , nisi
domus Dei , & porta cæli .

Añs. Vidit Jacob scalam ,
summitas ejus cælos tangé-
bat , & descendentes Ange-
los , & dixit : Vere locus iste
sanctus est .

Psalmus 86.

Fundamenta ejus in món-
tibus sanctis : * diligit
Dóminus portas Sion super
omnia tabernacula Jacob .

Gloriosa dicta sunt de te ; *
civitas Dei .

Memor ero Rahab & Baby-
lonis * sciéntium me .

Ecce alienigenæ & Tyrus

& pópulus Æthiopum , * hi
fuérunt illuc .

Nunquid Sion dicet : Homo
& homo natus est in ea : *
& ipse fundávit eam Altíssi-
mus ?

Dóminus narrábit in scri-
pturis populórum , & prin-
cipum ; * horum , qui fué-
runt in ea .

Sicut latantium ómnium *
habitatio est in te .

Añs. Vidit Jacob scalam ,
summitas ejus cælos tangé-
bat , & descendentes Ange-
los , & dixit : Vere locus iste
sanctus est .

Añs. Eréxit Jacob lápidem
in titulum , fundens óleum
desuper .

Psalmus 87.

Domine Deus salutis
meæ : * in die clamávi
& nocte coram te .

Intret in conspectu tuo orá-
tio mea : * inclína aurem
tuam ad precem meam .

Quia repléta est malis ani-
ma mea : * & vita mea in-
fèrno appropinquávit .

Æstimátus sum cum descen-
dentibus in lacum : * factus
sum sicut homo sine adjutó-
rio , inter mórtuos liber .

Sicut vulneráti dormientes
in sepúlcris , quorum non es
memor ámplius ; * & ipsi
de manu tua repúlsi sunt .

Posuérum me in lacu infe-
rióri : * in tenebrósiss & in
umbra mortis .

Super me confirmátus est fu-
ror tuus : * & omnes fluctus
tuos induxísti super me .

Lon-

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, & non egrediebar: * oculi me languerunt præ inopia.

Clamavi ad te Dñe tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia? * aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam; * & veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscuntur tenebris mirabilia tua, * & iustitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Dómine clamavi; * & mane oratio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, & in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum & conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * & terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongasti a me amicum, & proximum: * & notos meos a miseria.

Añs. Eréxit Jacob lapidem in titulum, fundens oleum desuper. *Ps.* Domus mea.

R. Domus orationis vocabitur. Pater noster. *Absol.* Ipsius psetas. *Ps.* Jube domne.

Bñs. Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Augustini Episc.

Ser. 252. de Temp. Lectio iv.

Quotiescúmque, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter aténdimus, & sancte ac iuste vívimus, quidquid in templis manufactis ágitur, totum in nobis spiritali ædificatióne complétur. Non enim mentitus est ille, qui dixit: Templum enim Dei sanctum est: quod estis vos: & stérum; Nescitis, quia cópora vestra templum sunt Spíritus Sancti, qui in vobis est? Et ideo, fratres caríssimi, quia nullis præcedéntibus méritis, per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei quantum possumus cum ipsius adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

R. Orántibus in loco isto, * Dimitte peccáta pópuli tui Deus, & osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco isto. *Ps.* Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim. Dimitte.

Benedictio. Christus perpétua.

Lectio v.

Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vitiis, & virtútibus repleátur: claudátur diábolo, & aperiátur Christo: & ita laboré-

remus , ut nobis bonorum operum clâvibus jânuam regni cælestis aperire possimus: Sicut enim malis operibus , quasi quibûsdam feris ac vêtibus , vitæ nobis jânuâ clâuditor , ita absque dúbio bonis operibus aperitur . Et ideo fratres caríssimi , unusquisque consideret consciéntiam suam , & quando se aliquo crimine vulnerátum esse cognoverit ; prius orationibus , jejuniis vel eleemôsynis studeat mundâre consciéntiam suam , & sic Eucharistiam præsumat accipere .

R. O quam metuendus est locus iste ! * Vere non est hic aliud , nisi domus Dei & porta cæli . ψ. Hæc est domus Dómini firmiter ædificata , bene fundata est supra firmam petram . Vere .

Bño. Ignem sui amoris .

Lectio vi.

SI enim agnoscens reatum suum , ipse se a divîno altâri subtrâxerit , cito ad indulgéntiam divînæ misericordiæ perveniet . Quia sicut qui se exâltat , humiliabitur : ita e contrârio qui se humiliat , exaltabitur . Qui enim , sicut dixi , agnoscens reatum suum , ipse se humiliter ab altâri Ecclesiæ pro emendatione vitæ removère voluerit , ab ætérno illo & cælesti convivio excommunicâri pénitus non timébit .

R. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum , fundens oleum desuper , vo-

Pars Autumnalis .

tum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est , & ego nesciebam . ψ. Cumque evigilaret Jacob de somno , ait : Vere locus .

Glória Patri. Vere locus .

In tertio Nocturno , Antiph.
Qui habitat in adjutorio Altissimi , in protectione Dei cæli commorabitur .

Quando hæc Antiphona , dicitur integra , & illi non additur in fine Allelûja , tunc principium Psalmi est a secundo Versu , Dicit Dómino .

Psalmus 90.

QUI habitat in adjutorio Altissimi , * in protectione Dei cæli commorabitur .

Dice Dómino : Susceptor meus es tu , & refugium meum : * Deus meus , sperabo in eum .

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium , * & a verbo áspero .

Scâpulis suis obumbrábit tibi : * & sub pennis ejus sperabis .

Scuto circúmdabit te veritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno .

A sagitta volánte in die , a negotio perambulánte in ténebris ; * ab incúrso & demónio meridiáno .

Cadent a latere tuo mille , & decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit .

Verúmtamen óculis tuis considerábis , * & retributiónem peccatórum vidébis .

Quóniam tu es Dómine spes mea :

f

mea :

mea : * altissimum posuisti refugium tuum .

Non accedet ad te malum : * & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo .

Quoniam Angelis suis mandavit de te : * ut custodiant te in omnibus viis tuis .

In manibus portabunt te : * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum .

Super aspidem & basiliscum ambulabis : * & conculcabis leonem & draconem .

Quoniam in me speravit , liberabo eum : * protegam eum , quoniam cognovit nomen meum .

Clamabit ad me , & ego exaudiam eum : * cum ipso sum in tribulatione : eripiam eum , & glorificabo eum .

Longitudine dierum replebo eum : * & ostendam illi salutare meum .

Añs. Qui habitat in adjutorio Altissimi , in protectione Dei celi commorabitur .

Añs. Templum Domini sanctum est , Dei structura est ; Dei ædificatio est .

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum novum : * cantate Domino omnis terra .

Cantate Domino , & benedicite nomini ejus : * annuntiate de die in diem salutare ejus .

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus : * in omnibus populis mirabilia ejus .

Quoniam magnus Dominus , & laudabilis nimis : * terri-

bilis est super omnes deos .

Quoniam omnes dii Gentium demonia : * Dominus autem celos fecit .

Confessio & pulchritudo in conspectu ejus : * sanctimonia & magnificentia in sanctificatione ejus .

Afferre Domino patriz Gentium : afferre Domino gloriam & honorem : * afferre Domino gloriam nomini ejus .

Tollite hostias , & introite in atria ejus : * adorare Dominum in atrio sancto ejus .

Commoveatur a facie ejus universa terra : * discite in Gentibus , quia Dominus regnavit .

Etenim correxit orbem terræ , qui non commovebitur : * judicabit populos in æquitate .

Latentur celi & exultet terra , commoveatur mare & plenitudo ejus : * gaudebunt campi & omnia , quæ in eis sunt .

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini , quia venit : * quoniam venit judicare terram .

Judicabit orbem terræ in æquitate : * & populos in veritate sua .

Añs. Templum Domini sanctum est , Dei structura est , Dei ædificatio est . *Añs.* Benedicte gloria Domini de loco sancto suo , allelúja .

Psalmus 96.

Dominus regnavit , irascantur populi : * qui sedet super Chérubim , moveatur terra .

Dó-

Dóminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terribile & sanctum est; * & honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiões, * iudícium & iustítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum; & adoráte scabélum pedum ejus, * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in Sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.

Invocabant Dñm, & ipse exaudiébat eos: * in columba nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præcéptum, quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, & ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Añs. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allel.

ψ. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. R. Bene fundáta est supra firmam petram, Pater noster.

Absolutio. A vñculis.

ψ. Jube domne benedícere.

Bñs. Evangélica lécitio.

Lécitio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vii.

Cap. 10.

IN illo témpore: Ingréssus Iesus perambulábat Jeri-

cho. Et ecce vir nómine Zachæus, & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et reliqua.

Homilia S. Ambrósii Episc.

Lib. 8. in Luc. prope fin.

ZAchæus statúra pusillus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitate sublimis, exíguus méritis sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácte Jesum videt: nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non prophétas, non legem habébat, támquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitatem scílicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quóque corrigens superiórís ætátis, & ideo Jesum in interiórís domus recépit hospítio.

R. Domus meá, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, accipit; & qui quærit; invenit; * Et pulsánti aperiétur. ψ. Pétite, & accipiétis: quærite, & inveniétis. Et pulsánti.

Bñs. Divinum auxílium.

Lectio viii.

ET bene ascéndit in arborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret: ac naturáli excísus oleástro, & contra naturám insértus in bonam olívam, fructum posset legis afferre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles, quórum infructuósa glóriam plebs Gén-

f 2 tium

tium Fide resurrectionis quasi quadam corporis elevatione transcendit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum alterum Dominus miseraturus expectat, alterum mansionis suæ claritate nobilitat: alterum sanaturus interrogat, apud alterum se non invitatus invitat. Sciēbat enim ūberem hospitii sui esse mercēdem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitantis audierat, jam viderat affectum.

R. Lápides pretiosi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabuntur.

ψ. Portæ Jerúsalem ex saphiro & smarágdo ædificabuntur, & ex lapide pretioso omnis circūitus muri ejus. Et turres.

Glória Patri. Et turres.

Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

Verum, ne cœcum illum tamquam fastidiosi pauperum cito reliquisse videamur, & transisse ad divitem, expectemus eum, quia expectavit & Dominus: interrogemus eum, quia interrogavit & Christus. Nos interrogemus, quia nescimus; ille, quia nóverat. Nos interrogemus ut sciāmus, unde iste curatus sit: ille interrogavit; ut in uno plures disceremus, unde Dominum vidēre mereāmur. Interrogavit enim, ut crederemus, nēminem nisi confitentem posse salvāri. Te Deum laudāmus. 15.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

Domum tuam Dómine decet sanctitúdo, in longiúdinem diērum.

Psalm. Dóminus regnāvit, cum reliquis. 16.

Antiph. Domus mea, domus orationis vocabitur.

Añs. Hæc est domus Dómini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. *Añs.* Bene fundata est domus Dómini supra firmam petram.

Añs. Lápides pretiosi omnes muri tui; & turres Jerúsalem gemmis ædificabuntur.

Capitul. Vidi civitatem. cxiv.

Hymnus.

Alto ex Olympi vértice Summi Paréntis Fílius Ceu monte deséctus lapis Terras in imas decedens, Domus supérnæ & infimæ Utrūmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cælitum Semper resúltat láudibus, Deúmque Trinum & Unicum Jugi canóre prædicat: Illi canéntes júngimur Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex Cæléstium, Imple benigno lúmine, Huc o rogátus adveni, Plebísque vota súscipe, Et nostra corda júgiter Perfúnde cæli grátia.

Hic impetrent Fidélium Voces precésque súpplicum Domus beátæ múnera; Partísque donis gaudeant, Donec solúti corpore Sedes beátas impleant.

De-

Decus Parénti debitum
 Sit usquequaque Altíssimo,
 Natóque Patris único,
 Et ínclyto Paráclyto,
 Cui laus, potéstas, glória
 Eterna sit per sæcula.

Amen.

Ÿ. Hæc est domus Dómini;
 firmiter ædificata.

R. Bene fundata est supra firmam petram.

Ad Benedictus, Antiphona.

Zachæ festinans descende,
 quia hodie in domo tua oportet me manere: at ille festinans descendit, & suscepit illum gaudens in domum suam. Hodie huic domui salus a Deo facta est, allelúja.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, & per Octav. & quando varianda est Oratio, ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ. Oratio.

DEus qui invisibiliter omnia continet, & tamen pro salute generis humani signa tuæ potentie visibiliter ostendis: Templum hoc potentia tuæ inhabitationis illustra, & concede: ut omnes, qui huc deprecaturi conveniunt, ex quacumque tribulatione ad te clamaverint, consolationis tuæ beneficia consequantur. Per Dñm.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, & per Octavam.

Oratio.

DEus, qui nobis per singulos annos hujus sancti Templi tui consecrationis reparas diem, & sacris semper mysteriis representas in-

columnes: exaudi preces populi tui, & presta; ut quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur, cuncta se impetrasse lætetur. Per Dñm nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona.

Domus mea.

Capitul. Vidi civitatem. cxiv.

R. br. Domum tuam, Domine, * Decet sanctitudo. Domum. Ÿ. In longitudinem dierum. Decet.

Glória Patri. Domum.

Ÿ. Locus iste sanctus est, in quo orat Sacerdos. R. Pro delictis & peccatis populi.

Ad Sextam, Antiphona.

Hæc est domus Dómini.

Capitulum.

Apoc. 21.

ET audi vi vocem magnam de throno dicentem: Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cum eis. Et ipsi populus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

R. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat Sacerdos. Locus. Ÿ. Pro delictis & peccatis populi. In quo.

Glória Patri. Locus.

Ÿ. Hæc est domus Dómini firmiter ædificata.

R. Bene fundata est supra firmam petram.

Ad Nonam, Antiphona.

Lápides pretiosi.

Capitulum.

Apoc. 21. b

ET abstergiet Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia

f 3 pri-

prima abserunt. Et dixit; qui sedebat in throno: Ecce nova facio omnia.

R. br. Hæc est domus Domini
Firmiter ædificata. Hæc.

Y. Bene fundata est supra firmam petram. Firmiter.

Glória Patri. Hæc.

Y. Bene fundata est domus Domini. *R.* Supra firmam petram.

In ii. Vesper. Ana, Psalmi, Capitul. & Hymn. ut in primis.

Y. Domum tuam Domine decet sanctitudo. *R.* In longitudinem dierum.

Ad Magnificat, Antiphona.
O quam metuendus est locus iste! vere non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cæli.
S E C U N D A D I E

infra Octavam.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Tractatu sancti Augustini Episc. super Psalmos.

In Psalm. 121. Lectio iv.

Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas. Fratres, quando dicebat ista David, perfecta erat illa civitas, non ædificabatur. Nescio quam ergo civitatem dicit, quæ modo ædificatur, ad quam currunt in Fide lapides vivi, de quibus dicit Petrus; Et vos tamquam lapides vivi coædificamini in domum spiritalem, idest, templum Dei sanctum. Quid est, lapides vivi coædificamini? Vivis; si credis: si autem credis, efficietis templum Dei, quia dicit

Apóstolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. *R.* Orantibus. **cxv.**

Lectio v.

Ipsa ergo modo civitas ædificatur. Præciduntur de montibus lapides per manus prædicantium veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lapides in manibus artificis sunt: non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coædificari in structura templi. Est ergo ista Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas: fundamentum ipse Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundamentum aliud nemo potest ponere, præter id quod positum est, quod est Christus Jesus.

R. O quam metuendus. **cxvi.**

Lectio vi.

Fundamentum quando ponitur in terra, desuper ædificantur parietes, & pondus parietum ad imatendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in cælo est, ad cælum ædificemur. Corpora ædificaverunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse hujus Basilicæ: & quia corpora ædificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia vero spiritaliter ædificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi ædificemur: quia de ipsa Jerusalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in atriis tuis Jerusalem. *R.* Mane. **cxvii.**

In

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii.

Cap. 10.

IN illo tempore: Ingressus Iesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus, & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Ex lib. 8. in Luc. in fine.

ET confestim, inquit, vidit, & sequebatur illum, magnificans Dominum. Aliiter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dominum predicaret, nisi sæculum præteriret. Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolumus enim offendere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes: ne in cameli comparatione præstricti, & in Zachæo citius, quam oportuit, derelicti, justæ habeant commotionis offensam.

Et. Domus mea. cxxiii.

Lectio viii.

Discant divites, non in facultatibus crimen habere, sed in iis, qui uti nesciant facultatibus. Nam divitiarum ut impedimenta improbis, ita bonis sunt adjumenta virtutis. Dives certe Zachæus, & electus a Christo: sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo etiam in quadruplum quæ fraude sustulerat: (alterum enim non sat est,

nec habet gratiam liberalitas, si injuria perseverat, quia non spolia, sed dona queruntur) uberiores mercedem, quam conferbat, accepit.

Et. Lapidem pretiosi. cxxiv.

Lectio ix.

ET bene princeps inducitur publicanorum. Quis jam de se desperet, quando & iste, cui census ex fraude, ad salutem pervenit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes divites avaros. Quia statuta pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullius alterius statutam Scriptura, nisi hujus expressit? Vide ne forte malicia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim reddere promiserat: nondum viderat Christum, merito adhuc pusillus. Joannes autem magnus, quia & Christum vidit, & Spiritum sicut columbam super Christum manentem, sicut ipse ait: Vidi Spiritum descendentem sicut columbam, & manentem super eum.

Te Deum laudamus. 15.

T E R T I A D I E
infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Celebritas hujus congregationis, dedicatio est domus orationis. Domus ergo nostrarum orationum ista, domus autem Dei nos ipsi,

Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificamur, ut in fine sæculi dedicentur, Ædificium, immo ædificatio habet laborem, dedicatio exultationem. Quod hic fiebat, quando ista surgébant; hoc fit modo, cum congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de silvis & montibus ligna & lapides præciduntur: cum vero catechizantur, baptizantur, formantur, tanquam inter manus fabricorum, & opificum dolantur, collineantur, complanantur. Verumtamen domum Domini non faciunt, nisi quando charitate compaginantur.

℟. Orantibus. cxx.

Lectio v.

Ligna ista & lapides, si non sibi certo ordine cohærent, si non se pacifice innectent, si non se invicem, cohærendo sibi, quodammodo amarent, nemo huc intraret. Denique quando vides in aliqua fábrica lapides & ligna bene sibi cohærere, securus intras, ruſnam non times. Volens ergo Dominus Christus intrare, & in nobis habitare, tanquam ædificando dicebat, Mandatum novum do vobis: ut vos invicem diligatis. Mandatum, inquit, novum do vobis. Veteres enim eratis, domum mihi nondum faciebatis, in vestra ruſna jacebatis. Ergo ut eruamini a vestra ruſna vetustate, vos invicem amate.

℟. O quam metuendus. cxxi.

Lectio vi.

Consideret ergo charitas vestra, ædificari adhuc istam domum toto, sicut prædictum est & promissum, orbe terrarum. Cum enim ædificatur domus post captivitatem, sicut habet alius Psalmus, dicitur: Cantate Domino canticum novum: cantate Domino omnis terra. Quod ibi dixit, canticum novum: hoc Dominus dixit, mandatum novum. Quid enim habet canticum novum, nisi amorem novum? Cantare amanti est. Vox hujus cantoris, fervor est sancti amoris. Amemus, gratis amemus: Dominum enim amamus, quo nihil melius invenimus, ipsum amemus propter ipsum, & nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens. cxxi.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii.

Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Iesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus, & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

De Homilia S. Ambrosii Episc.

Ex lib. 8. in Luc. prope fin.

Quæ autem turba, nisi imperitræ confusio multitudinis, quæ verticem nequit videre sapientie? Ergo Zachæus quândiu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascendit & vidit: hoc est, plebis jam transgressus inscientiam me-

mérui quem desiderábat, aspícere. Pulchre autem áddidit: Quia illa parte erat transíturus Dóminus: vel ubi sycómorus, vel ubi crediturus: ut & mystérium serváret, & grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad Gentes.

℞. Domus mea. cxliii.

Leſtio viii.

Vidit itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitate Fidel inter fructus novorum óperum, velut fecúndæ altitúdine árboris eminebat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptates Dóminica die relaxáre ánimam, festivitátem admiscére deléctat. Zachæus in sycómoro, novum videlicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque compleretur illud: Arbor Fici prodúxit grossos suos.

℞. Lápides pretiósí. cxliv.

Leſtio ix.

AD hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nascerén-
tur. Légio alibi: Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est, supra radicem, quia justus. Radix enim sancta: sub árbore tamen Nathánael, quia sub Lege: Zachæus supra árborem, quia supra Legem. Ille Dómini occúltus defén-
sor, hic públicus prædicá-
tor. Ille adhuc Christum ex
Lege quærébat; iste jam su-

pra Legem relinquebat sua,
& Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 15.

Q U A R T A D I E

infra Octavam.

*In primo Noſturn. Leſtiones de
Scriptura occurrente.*

In ſecundo Noſturno.

De Sermóne sancti Augustíni
Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Leſtio iv.

Aténdite in Psalmo de-
dicatiónis, quem modo
cantávimus ex ruína ædificio-
rum. Conscidisti fæccum me-
um: hoc pércinet ad ruínam.
Quid ergo ad ædificiúm? Et
accinxísti me lætícia. Vox de-
dicatiónis: Ut canter tibi gló-
ria mea, & non compán-
gar. Quis est, qui lóquitur?
In verbis ejus agnóscite. Si
expóno, oscúrum est. Ergo
verba ejus dicam, contínuo
agnoscétis loquéntem, ut
amétis alloquéntem. Quis est,
qui dicere pótuit: Eruísti
Dómine ab inferis ánimam
meam?

℞. Orántibus. cxx.

Leſtio v.

Cujus ánima jam ab in-
feris éruta est, nisi de
qua dictum est álio loco:
Non derelínques ánimam me-
am in inférno? Propónitur
dedicatio, & cantátur libe-
rátio, cánticum dedicatiónis
domus, & dicitur: Exaltábo
te Dómine, quóniam susce-
písti me: & non jucundásti
inimíscos meos super me. At-
téndite Judæos inimíscos, qui

f s se

se putabant occidisse Christum, vicisse tanquam inimicum, perdidisse quasi hominem ceteris similem atque mortalem.

℞. O quam metuendus. cxxi.

Lectio vi.

Resurrexit tertia die, & ejus vox est: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me. Attendite Apostolum dicentem: Propter quod eum exaltavit. Et non jucundasti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabantur, sed in ejus resurrectione, ascensione, predicatione aliqui compungebantur. In ejus ergo predicatione, & per Apostolorum constantia diffamationem aliqui compungebantur & convertebantur; aliqui obdurabantur & confundebantur: nulli tamen jucundabantur.

℞. Mane surgens. cxxi.

In tercio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii.

Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus, & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Lib. 27. Moral. cap. 27.

post med.

Si veraciter sapientes esse, atque ipsam sapientiam contemplari appetimus, stul-

tos nos humiliter cognoscamus. Relinquamus noxiam sapientiam, discamus laudabilem fatuitatem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elegit Deus, ut confundat sapientes. Hinc rursum dicitur: Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc seculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Hinc Evangelicæ historiæ verba testantur: quia Zachæus cum videre præ turba nihil posset, sycomoræ arborem ascendit; ut transeuntem Dominum cerneret. Sycómorus quippe ficus fatua dicitur.

℞. Domus mea. cxxiii.

Lectio viii.

Pusillus itaque Zachæus sycómorum subiit, & Dominum vidit: quia qui Mundi stultitiam humiliter eligunt, ipsi Dei sapientiam subtiliter contemplantur. Pusillitatem namque nostram ad videndum Dominum turba præpedit: quia infirmitatem humanæ mentis, ne lucem veritatis intendant, curarum secularium tumultus premit. Sed prudenter sycómorum ascendimus, si provide eam, quæ Divinitus præcipitur, stultitiam mente tenemus. Quid enim in hoc Mundo stultius, quam amissa non querere, possessa sapientibus relaxare, nullam pro acceptis injuriis injuriam reddere, immo adjunctis aliis patientiam præbere.

℞. Lápides pretiosi. cxxiv.

Le.

Leſſio ix.

Quaſi enim ſycómorum nos aſcendere Dóminus præcipit , cum dicit : Qui aufert quæ tua ſunt , ne répetas . Et rurſum : Si quis te percúſſerit in dexteram máxillam , præbe illi & álteram . Per ſycómorum Dóminus tráſiens cernitur , quia per hanc ſapiéntem ſtultitiam , eſt necdum ut eſt , ſólida , jam tamen per contemplationis lumen Dei ſapiéntia quaſi in tráſitu vidétur , quam vidére néqueunt qui ſibi ſapiéntes eſſe vidéntur , quia ad conſpiciéndum Dóminum , in eláta cogitationum ſuárum turba deprehéſi , adhuc ſycómori árborem non invenérunt .

Te Deum laudámus. 15.

Q U I N T A D I E
infra Octavam .

In primo Nocturno , Leſſiones de Scriptura occurrente .

In ſecundo Nocturno .

De Sermóne ſancti Auguſtini Epíſcopi .

Ex Serm. 256. de Tempore .

Leſſio iv.

Modo , quando implén-
tur Eccléſiæ , putámus jucundári Judæos ? Eccléſiæ ædificántur , dedicántur , implén-
túr ; quómodo illi jucundántur ? non ſolum non jucundántur , ſed étiam confundúntur , & implétur vox exáltantis : Exaltábo te Dómine , quóniam ſuſcepíſti me : & non jucundáſti inimícos meos ſuper me . Non jucundáſti ſu-

per me : ſi mihi credant , jucundábis in me . Ne multa dicámus , ad illa quæ cantávimus , aliquándo veniámus . Quómodo dicit Chriſtus : Conſcidíſti ſaccum meum , & accinxíſti me lætítia ? Saccus ejus erat ſimilitúdo carnis peccáti .

& . Orántibus. cxx.

Leſſio v.

Non tibi viléſcat , quod ait : Saccum meum : ibi erat inclúſum prétium tuum . Conſcidíſti ſaccum meum . Eváſimus ad ſaccum iitum . Conſcidíſti ſaccum meum . In paſſiône conſciſſus eſt . Quómodo ergo Deo Patri dicitur : Conſcidíſti ſaccum meum ? Quómodo Patri dicátur , vis audíre , Conſcidíſti ſaccum meum ? Quia próprio Fílio non pepércit , ſed pro nobis ómnibus trádidit illum . Fecit enim per Judæos neſciéntes , unde redimeréntur ſciéntes , & confunderéntur negán-tes . Neſciunt enim quid boni nobis operáti ſunt malo ſuo . Suſpénſus eſt ſaccus ; & quaſi lætátus eſt impius . Conſcidit ſaccum lancea perfecútor , & fudit prétium noſtrum Redémptor .

& . O quam metuéndus. cxxi.

Leſſio vi.

Canter Chriſtus Redémptor , gemat Judas vénditor , erubéſcat Judæus emptor . Ecce Judas véndidit , Judæus emit , malum négó-
tium egérunt , ambo damnáti ſunt ,

sunt, seipsos perdidérunt vén-
dior & emptor. Dicat er-
go Caput nostrum, dicat pro
Córpoce occiso, pro Cór-
poce dedicáto. Dicat, au-
diámus. Conscidísti faccum
meum, & accinxísti me laci-
tia, idest, conscidísti morta-
litétem meam, & accinxísti
me immortalité, & incor-
ruptióne. Ut cantet tibi gló-
ria mea, & non compúngar.
Quid est, non compúngar?
Jam contra me non ferat lán-
ceam persecútor, ut non com-
púngar. Christus enim sur-
gens a mórtuis jam non mó-
ritur, & mors illi ultra non
dominábitur.

R. Mane surgens. cxxi.

In tertio Nocturno.

*Lectio sancti Evangelii secun-
dum Lucam.*

Lectio vii.

Cap. 19.

IN illo rémpore: Ingréssus
Iesus perambulábat Jéri-
cho. Et ecce vir nómine Za-
chæus, & hic princeps erat
publicanórum, & ipse di-
ves. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ
Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

QUæ impossibilia sunt apud
hómínes, possibilia sunt
apud Deum. Ecce enim ca-
mélus, depósita gibbi sár-
cina, per forámen acus tran-
sit: hoc est, dives & publi-
cánus relícto ónere divitiá-
rum, contémpno censu frau-
dum, angústam portam, ar-
ctámque viam, quæ ad vi-
tam ducit, ascéndit. Qui mi-

ra devotióne Fidei ad vidén-
dum Salvatórem, quod natú-
ra minus habúerat, ascénsu
supplet árboris, atque ideo
juste, quamvis ipse rogáre
non áudeat, benedictiódinem
Domínice suscepiónis, quam
desiderábat, accépit.

R. Domus mea. cxxiii.

Lectio viii.

MYstice autem Zachæus,
qui interpretátur justi-
ficátus, credéntem ex Gén-
tibus pópulum significat. Qui
quanto curis sæcularibus oc-
cupátior, tanto flagítiis de-
priméntibus erat factus humf-
lior. Sed ablúsus est, sed san-
ctificátus, sed justificátus in
nómine Dómini nostri Jesu
Christi, & in Spíritu Dei
nostri. Qui intrántem Jéri-
cho Salvatórem vidére quæ-
rébat, sed præ turba non pó-
terat: quia grátie Fidei,
quam Mundo Salvátor attu-
lit, participáre cupiébat; sed
inólita vitiórum consuetúdo,
ne ad votum perveniret, ob-
stiterat.

R. Lápides pretiósí. cxxiv.

Lectio ix.

EAdem namque turba nó-
xix consuetúdinis, quæ
supra cœcum clamántem, ne
lumen péteret, increpábat;
etiám suspiciéntem publicá-
num, ne Jesum vídeat, tar-
dat. Sed sicut cœcus turbá-
rum voces magis, ac magis
clamándo devieit; ita pusíl-
lus necesse est turbæ nocén-
tis obstáculum altióra petén-
do transcéndat, terróna re-
lin-

linquat, arborem Crucis ascendat. Sycómorus namque (quæ est arbor foliis moro similis, sed altitudine præstans, unde & a Latinis celsa nuncupatur) ficus fatua dicitur. Et eadem Domínica Crux, quæ credentes alit ut ficus, ab incredulis irridetur ut fatua.

Te Deum laudamus. 15.

S E X T A D I E

infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

ERgo, dum novam constructionem sanctæ hujus Ecclesiæ libenter attendimus, quam Divino nomini hodie dedicamus, invenimus a nobis deberi & Deo nostro maximam laudem, & sanctitati vestræ congruum de Divinæ domus ædificatione sermonem. Tunc autem sermo noster congruus erit, si in se aliquid ædificationis habeat, quod utilitati animarum vestrarum, Deo vos interiorius ædificante, proficiat. Quod hic factum corporaliter videmus in parietibus, spiritaliter fiet in mentibus, & quod hic perfectum cernimus in lapidibus & lignis, hoc, ædificante gratia Dei, perficiatur in corporibus vestris.

℟. Orantibus. cxx.

Lectio v.

PRincipáliter ergo grátias agamus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum optimum, & omne donum perfectum, & ejus bonitatem tota cordis alacritate laudemus, quóniam ad construendam istam domum Oratiónis, Fidélium suorum visitávit animam, excitávit affectum, surrogávit auxilium, inspirávit necdum voléntibus, ut vellet, adjúvit bonæ voluntátis conátus, ut facerent: ac per hoc Deus, qui operatur in suis & velle & perficere pro bona voluntate, hæc omnia ipse coepit, ipse perfecit.

℟. O quam metuendus. cxxi.

Lectio vi.

ET quia opera bona in conspectu suo nunquam esse permittit inania, fidelibus suis, quibus operantibus præbuit virtutis suæ favorem, tribuet condignam pro tantæ operatione mercedem. Adhuc amplius agendæ sunt grátie Deo nostro. Hanc enim Ecclesiám, quam fecit nomini suo construi, fecit etiam Sanctorum Mártirum reliquiis amplius honorári.

℟. Mane surgens. cxxi.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii.

Cap. 19.

IN illo tempore: Ingressus Iesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum & ipse dives. Et reliq.

De

De Homilia venerabilis Be-
dæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

ET cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jéricho Salvator, venit ad locum, ubi præcurrens Zachæus sycómorum conscenderat: quia missis per Mundum sui verbi præconibus, in quibus ipse nimis & loquebatur, & ibat, venit ad populum nationum, qui passionis ejus Fide jam sublimis existens, etiam Divinitatis ejus ardēbat agnita facie beari. Suspiciebat vidit illum, quia per gratiam Fidei a terrenis cupiditatibus elevatum, turbis-que infidelibus præminētem elegit. Videre enim Dei, eligere vel amare est. Unde est illud: Oculi Domini super justos. Nam & nos quæ amamus, videre; ab his, quæ execramur, intuitum festinamus avētere.

¶ Domus mea. cxx.

Leſſio viii.

Vidit ergo Jesus vidētem se, quia elegit eligētem se, & amavit amāntem. Hunc sane ordinem proficiēdi, hoc est, per Fidem Dominicæ Incarnationis ad cognitionem Divinitatis perveniēdi, quasi per sycómorum Jesu faciem speculari Doctor egregius ostēdit, cum ait; Non enim judicavi scire me aliquid inter vos, nisi Christum Jesum, & hunc crucifixum. Itēque aliis expro-

brans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infirma temporariæ dispensationis, sólido cibum ardua perpētuz majestatis appellans.

¶ Lápides pretiōsi. cxxiv.

Leſſio ix.

ET dixit ad eum: Zachæe, festinans descēde, quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descēdit, & excēpit illum gaudens. Manēbat aliquādo Dóminus in domo Príncipis Pharisæorum, hoc est, in Judæorum synagoga docēbat: sed quia non baptizatum ante prandium, sabbato curāntem, publicānos & peccatōres recipiētem, contra avaritiam disputāntem, & cetera digna Deo gerēntem, lingua venenata carpēbant: pertusus eorum factōra, discēssit, & aufugit, dicens: Relinquētur vobis domus vestra deserta. Hódie autem in domo pusilli Zachæi oportet illum manere, hoc est novæ lucis grátia coruscante, in humili credentium nationum corde quiescere.

Te Deum laudamus. 15.

S E P T I M A D I E

infra Octavam.

In primo Noſturno, Leſſiones de Scriptura occurrente.

In secundo Noſturno.

Sermo S. Joānnis Chrysost.

Ex Homil. 33. in cap. 9. Matth.

Leſſio iv.

Communis omnium domus est Ecclesiā, in quam

quam vobis prius ingressis nos intramus, discipulorum formam retinentes; ideoque communiter omnibus statim atque ingressi fuerimus, ut illis datam legem sequamur, pacem offerimus. Nemo igitur socordia torpeat; nemo secularibus rebus suspensum animum habeat; cum jam ad predicandum Sacerdotes intraverint. Non enim parva huic rei imminet poena. Equidem millies potius malim in domum alicujus vestrum ingressus destitui, quam hic predicans non audiri. Hoc mihi molestius esset, quam illud: quandoquidem magis propria hæc est, quam illa.

R. Orantibus in loco. cxx.

Lectio v.

Nam hæc magnæ illæ nostræ opes posite sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est & admirandum? Nam hæc mensa longe pretiosior est atque jucundior, & lucerna hæc, quam illa, ut norunt, qui cum Fide oleo peruncti, a morbis liberati sunt. Arca etiam hæc multo melior, magisque necessaria. Non enim vestes, sed misericordiam inclusam continet, quamvis pauci sint, qui eam possideant. Hic & lectulus est valde illo præstantior, Divinarum enim Scripturarum requies quovis lecto suavior est.

R. O quam metuendus. cxxi.

Lectio vi.

ET quidem si concordia perfecte servaretur a nobis, nullam aliam domum præter hanc haberemus. Hoc autem, quod dixi, non esse durum, testantur illa tria millia & quinque millia hominum, quibus & domus una, & mensa una, & anima una erat. Multitudinis enim credentium, inquit, unum erat cor & anima una. Sed quia longe ab illorum virtute absumus, & per domos disjuncti sumus, saltem quando huc convenimus, id omni studio faciamus. Nam etsi in aliis rebus pauperes & inopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intramus, cum charitate nos suscipite, cumque, Pax vobis, dico: Et cum spiritu tuo, non voce solum, sed animo quoque respondete.

R. Mane surgens. cxxi.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundam Lucam.

Lectio vii.

Cap. 19.

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Beate Presbyteri.

Paulo post prædicta.

ET cum viderent omnes murmurabant, dicentes quod ad hominem peccatorem divertisset. Manifestum est, Judæos semper Gentium odisse

odisse salutem. Scriptum est enim: Sequenti vero sabbato pene universa civitas convenit audire verbum Dei. Videntes autem turbas Judæi replati sunt zelo, & contradicebant iis, quæ a Paulo dicebantur. Et alibi, Fideles etiam fratres adversus Apostolorum Principem disceptabant, dicentes: Quare introisti ad viros præputium habentes, & manducasti cum illis? R. Domus mea. cxxlii.

Lectio viii.

Stans autem Zachæus, dixit ad Dominum: Ecce dimidium bonorum meorum, Domine, do pauperibus; & si quid aliquem defraudavi, reddo quadruplum. Aliis calumniantibus hominem peccatorem, ipse Zachæus stans, idest, in ea, quam coeperat Fidei veritate persisterens, non solum se ex peccatore conversum, sed etiam inter perfectos probat esse conversatum. Dicente enim Domino: Si vis perfectus esse, vade, vende omnia; quæ habes, & da pauperibus; quisquis ante conversionem innocentem vixit, omnia conversus potest dare pauperibus. R. Lápides pretiosi. cxxiv.

Lectio ix.

AT qui aliqua fraude, sustulit, primo hæc juxta legem reddere, deinde quod sibi remanserit, debet dare pauperibus. Ac sic & ipse quia sibi nil retinet, omnia sua dispergit, dat pau-

peribus, justitia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc sapiens illa stulticia, quam de sycómoro publicanus quasi fructum vitæ légerat: rapta videlicet reddere, propria relinquere, visibilia contemnere, pro invisibilibus etiam mori desiderare, seipsum abnegare, & ejus qui necdum videatur, Domini vestigia sequi concupiscere. Te Deum laudamus. 15.

I N O C T A V A *Dedicatōnis Ecclesiæ.*

Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones secundi Nocturni.

Ex Epistola prima S. Felicii Papæ quarti.

De Consecr. dist. 1. cap. 2.

Lectio iv.

TAbernáculum Móysen, Domino præcipiente, fecisse & sacrasse, cum mensa & altari ejus, & ceteris vasibus & utensilibus ad Divinum cultum explendum, legimus, & non solum Divinis precibus ea sacrasse, sed etiam sancti olei unctione, Domino jubente, perlinisse novimus. Quáliter autem hæc facta sint, & quómodo ipsa sacra non alii quam Sacerdotes sacra unctione delibuti, Dominoque cum vestibus sanctis sacrati, & Levitæ tractabant, ferebant, erigebant, & deponabant, in ipsis institutionibus, quæ jubente Domino, scriptæ sunt per Móysen, in Lege Domini reperitur.

R. Orantibus in loco. cxx.

Le-

Lectio v.

QUáliter ergo David regum piissimus amplificáverit cultum Dei, & templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem, quem effúderat prohibitus est, & ipse collégerat expénsas: Sálomon quoque filius ejus, idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubén-te & auxilián-te Deo, perfécit, & templum cum altári, & réliqua ad Divínium cultum peragéndum consecrávit, in libro Regum légitur. Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, & omnis Israel cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus & septem diébus, idest, quatuórdecim diébus,

& in die Octáva dimísit pópulos.

R. O quam metuéndus. cxxi.

De Consecr. dist. 1. c. 17.

Lectio vi.

Sollemnitátes dedicatiónum Ecclesiárum & Sacerdotum, per singulos annos solémniter sunt celebrándæ; ipso Dómino exéplum dante, qui ad festum Dedicatiónis Templi ómnibus id faciéndi dans formam, cum reliquis pópulis eándem festivitátem celebráturus venit, sicut scriptum est; Facta sunt encoenia in Jerosólymis, & hiems erat, & ambulábat Jesus in Templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encoenia sint celebrándæ, in libro Regum perácta Dedicatióné Templi, reperiétis.

R. Mane surgens. cxxi.

O F F I C I U M

B. MARIÆ IN SABBATO.

Omnibus Sabbatis per annum, præterquam in Quatuor Temporibus, & Vigiliis, & nisi Officium fieri debeat de Feria, propter Officium aliqujus Dominica infra Hebdomadam ponendum, ut dicitur in Rubr. de Dominicis; ac nisi Festum novem Lectionum occurrat, fit Officium de sancta Maria modo infra scripto.

In Vesperis Feria sexta dicuntur Psalmi feriales ut in Psalterio positi, nisi fuerit Festum novem Lectionum: quia tunc de sancta Maria fit tantum commemoratio in dictis Vesperis cum Antiphona, V. & Oratione, ut infra.

Capitulum. Eccli. 24. b

AB initio & ante sæcula creata sum, & usque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministravi.

Hymnus.

Ave Maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincta reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac & castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.

Amen.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona. Beáta Mater, & intácta Virgo, gloriósa Regína Mundi, intercède pro nobis ad Dóminum. V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.

Oratio.

Concède nos famulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis & corporis sanitate gaudere: & gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præsentí liberári tristitia, & ætérna pérfrui læticia. Per Dóminum nostrum.

Post Orationem fiunt commem. consueta de Apostolis & de Pace, ut supra. 140.

Si

Si autem occurrat Festum Simplex, de eo fit commemoratio ante ipsa Suffragia.

Completor. ut in Psalter. Et in fine Hymni, Te lucis ante. dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine. etiamsi in Vesperis facta sit tantum commem. de B. M. nisi Hymni illius Festi, quod Fer. vi. celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfiguratione Domini.

Ad Matutinum, Invitator. Ave Maria grátia plena, * Dóminus tecum.

Psal. Venite exultemus. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sydera

Colunt, adorant, prædicant,
Trinam regentem máchinam,
Cláustrum Mariæ bájulat.

Cui luna, sol & ómnia
Deserviunt per témpora,
Persúsa cæli grátia,
Gestant puellæ víscera.

Beáta Mater múnere
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens
Ventris sub arca cláusus est.

Beáta cæli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus.
Cujus per alvum fufus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Nocturnum Sabbati, ut in Psalterio. 106. Et in fine.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum. Paternoster.

Absolutio.

PRécibus & méritis beátæ Mariæ semper Virginis, & ómnium Sanctórum, perducát nos Dóminus ad Regna cælórum. R. Amen.

Ÿ. Jube domne benedícere.

Pro prima Lectione, Bño.
Nos cum prole pia benedícat virgo María. R. Amen.

Prima dua Lect. de Script. libri currentis, tertia, una ex inferius positis per ordinem.

R. i. Sancta & immaculáta virginitas, quibus te láudibus éfferam nescio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulisti. Ÿ. Benedícta tu in mulieribus, & benedíctus Fructus ventris tui. Quia.

Pro secunda Lectione, Bño.
Ipsa Virgo Virginum intercédát pro nobis ad Dóminum. R. Amen.

R. ii. Felix namque es sacra Virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster.

Ÿ. Ora pro pópulo, intéveni pro Clero, intercède pro devóto femíneo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicúmque célebrant tuam sanctam Commemorationem. Quia.

Glória Patri. Christus.

Pro tertia Lectione, Bño.
Per Virginem Matrem concédát nobis Dóminus salutem & pacem. R. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur. Te Deum. 15.

A D

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus meæ dedit odorem suavitatis, alleluia. *Psalms.* Dominus regnavit, cum reliquis. 16.

Antiph. Læva ejus sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. *Añs.* Nigra sum, sed formosa, filia Jerúsalem: ideo dilexit me Rex, & introduxit me in cubiculum suum. *Añs.* Jam hiems transiit, imber abiit, & recessit: surge amica mea & veni.

Añs. Speciosa facta es & suavis in delictis tuis, sancta Dei Genitrix.

Capitul. Ab initio. cxxxviii.

Hymnus.

O Gloriosa Virginum,
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit, parvulum
Lactente nutris ubere.

Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine,
Intrent ut astra flébiles,
Cæli recludis cardines.

Tu regis altæ janua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virginem
Gentes redemptæ plaudite.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, & almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Amen.
V. Benedicta tu in mulieribus.
R. Et benedictus Fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beata Dei Genitrix Maria,
Virgo perpétua, templum Domini,
sacrarium Spiritus San-

cti: sola sine exemplo placuisse Domino nostro Jesu Christo: ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto ferrineo sexu.

Oratio. Concède nos famulos tuos. cxxxviii.

Deinde finis commemorationes, ut supra. 140.

Ad Horas, Hymni & Psalmi, ut in Psalterio: sed in fine Hymnorum dicitur: Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

Ad Primam, Antiphona.

Dum esset Rex.

Capitul. Regi sæculorum. 25.

In R. brevi, V. Qui natus es de Maria Virgine. *alia ut in Psalterio.*

Ad Absolutionem Capituli.
In platéis.

Ad Tertiam, Antiphona.

Læva ejus.

Capitul. Ab initio. cxxxviii.

R. br. Spécie tua * Et pulchritudine tua. *V.* Intende, prospere procede & regna. Et pulchritudine.

Glória Patri. Spécie.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. *R.* Deus in medio ejus, non commovebitur.

Ad Sextam, Antiphona.

Nigra sum.

Capitulum. Eccl. 24.

ET sic in Sion firmata sum, & in civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerúsalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hæreditas illius, & in plenitudine Sanctorum detentio mea.

R. br.

R. br. Adjuvabit eam * Deus
vultu suo. Adjuvabit.

ŷ. Deus in medio ejus, non
commovébitur. Deus.

Glória Patri. Adjuvabit.

ŷ. Elégit eam Deus & præ-
elégit eam. *R.* In tabernácu-
lo suo habitare facit eam.

Ad Nonam, Añā. Speciōsa.

Capitulum. Eccli. 24. b

IN platéis sicut cinnamó-
mum & bálsamum aro-
matizans odorem dedi, qua-
si myrrha electa dedi suavi-
tatem odoris.

R. br. Elégit eam Deus & præ-
elégit eam. Elégit. *ŷ.* In ta-
bernáculo suo habitare facit
eam. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

ŷ. Diffusa est grátia in lábiis
tuis. *R.* Propterea benedixit
te Deus in ætérnum.

*Ad Vesper. Añā & Psalmi
feriales: Capitulum & reliqua
omnia, si non occurrat Festum
Duplex, de Dominica.*

*In fine commemor. consueta,
ut in Psalterio. 140.*

*Leet. sequentes dicuntur sin-
gulis mensibus in Offic. B. M.
in Sabbato, ordine subscripto.*

MENSE SEPTEMBRI.

Ex Epístola S. Leónis Papæ
ad Pulchériam Augústam.

Epístol. 13. ante medium.

Leetio iii.

Sacraméntum reconciliatió-
nis nostræ ante témpora
æterna dispósitum, nullæ im-
plébant figuræ: quia nondum
supervenerat Spíritus Sanctus
in Virginem, nec virtus Altís-
simi obumbráverat ei, ut &

intra intemerata viscera, ædi-
ficante sibi Sapientia domum
Verbum caro fieret, & forma
Dei ac forma servi in unam
conveniente personam, Creá-
tor témporum nasceretur in
témpore, & per quem facta
sunt omnia; ipse inter omnia
gigneretur. Nisi enim novus
homo, factus in similitudi-
nem carnis peccati, nostram
fufciperet vetustatem, & con-
substantialis Patri, consub-
stantialis esse dignaretur &
Matri, naturamque sibi no-
stram solus a peccato liber
unfret, sub jugo diaboli ge-
neraliter teneretur humana
captivitas.

Te Deum laudamus. 15.

MENSE OCTOBRI.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

*Ex Sermone in cap. 12. Apoca-
lypseos, ante medium.*

Leetio iii.

Amplectámur Mariæ vestí-
gia, fratres mei, & de-
votíssima supplicatióne beátis
illius pedibus provolvámur.
Teneámus eam nec dimittá-
mus, donec benedixerit no-
bis: potens est enim. Nem-
pe vellus est médium inter
rorem & aream; mulier in-
ter solem & lunam, María
inter Christum & Ecclesiám
constituta. Sed forte miráris
non tam vellus opértum ro-
re, quam amictam sole mu-
lierem. Magna siquidem fa-
miliáritas, sed mira omnino
vicinitas solis & mulieris.
Quómodo enim in tam vehe-
ménti fervóre tam fragilis na-
tura

tura subsistit? Mérito quidem admiráris desiderans intueri. Verúntamen solve calceaménta de pédibus tuis, & involúcrá pone carnálium cogitationum, si accédere concupíscis. Te Deum. 15.

MENSE NOVEMBRI.

De expositione sancti Basilii
Epíscopi in Isaiam
Prophétam.

In cap. 8. post-Initium.

Lectio iii.

Accéssi, inquit, ad Prophetissam, & in útero accépit, & péperit filium. Quod Mariá Prophetíssa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaias per prænótionem spíritus; nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Mariæ, quæ prophético afflata spírítu elocúta est. Quid enim ait? Magnificat ánima mea Dóminum: & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo: quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quod si ánimum accomodáveris univér-sis ejus verbis; non útique per dissídium negáveris eam fuisse Prophetíssam, quod Dómini Spíritus in eam supervénerit, & virtus Altíssimi obumbráverit ei. Te Deum. 15.

MENSE DECEMBRI.

ante Adventum.

Ex libro Officiórum sancti
Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. cap. 8. Lectio iv.

Bonus regéndæ castitátis pudor est comes, qui

primus in ipso cognitiónis ingressu Dómini matrem coméndat legéntibus, & tamquam testis lócuples, dignam, quæ ad tale munus eligerétur, ástruit: quod in cubiculo, quod sola, quod salutata ab Angelo tacet, & mora est in intróitu ejus: quod ad virilis sexus spéciem peregrinam terreáture aspéctus Virginitis. Itaque quamvis esset húmilis, præ verecúndia tamen non resalutávit, nec ullum respónsum rétulit, nisi ubi de suscipiéndá Dómini generatióne cognóvit: ut qualitatem effectus disceret, non ut sermónem refelleret.

Te Deum laudamus. 15.

Ad Laudes & per Horas omnia ut suprà. cxl.

OFFICIUM PARVUM

Beata Maria non dicitur, quando fit Officium ix. Lectionum, nec in Sabbatis, quando fit Officium de sancta Maria. Quibus diebus omittitur a primis Vesperis. Cum dicitur in Choro, in Matutinis & in Vesperis preponitur Officium diei, in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicamus Dómino. antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. MARIE,

Extra Adventum.

Ad Vesperas. Ave Maria. secretò: qua dicitur semper in principio omnium Horarum beata Maria, quando non

non conjunguntur cum Officio
diri ꝑ.

DEus in adiutorium meum
intende. & Dómine ad
adjuvandum me festina.

Glória Patri, & Fílio, &
Spirítui Sancto. Sicut erat
in principio, &c.

In fine Allelúja, ad omnes
Horas.

Añs. Dum esset Rex in ac-
cúbitu suo, nardus mea de-
dit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

Dixit Dñs Dómino meo: *
Sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos
tuos: * scabellum pedum
tuorum.

Virgam virtútis tuæ emít-
tet Dóminus ex Sion: * do-
minare in médio inimicórum
tuorum.

Tecum princípium in die
virtútis tuæ, in splendóri-
bus Sanctórum: * ex útero
ante luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, & non
poenitébit eum: * Tu es
Sacerdos in ætérnum secún-
dum ordinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis: *
confrégit in die iræ suæ re-
ges.

Judicábit in natióibus, im-
plébit ruínas: * conquisábit
cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet: *
propterea exaltábit caput.

Glória Patri, &c.

Añs. Dum esset Rex in ac-
cúbitu suo, nardus mea de-
dit odórem suavitátis.

Añs. Læva ejus sub cápite

meo, & dextera illius am-
plexábitur me.

Psalmus 112.

LAudáte pueri Dñm: *
laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedí-
ctum: * ex hoc nunc, &
usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occá-
sum: * laudábile nomen Dó-
mini.

Excélsus super omnes Gen-
tes Dóminus: * & super
cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus
noster, qui in altis hábitat: *
& humília réspicit in cælo
& in terra?

Súscitans a terra ínopem: *
& de stercore érigens páu-
perem.

Ut cóllocet eum cum prin-
cípibus: * cum princípibus
pópuli sui.

Qui habitare facit stérilem
in domo, * matrem filió-
rum lætántem.

Glória Patri, &c.

Añs. Læva ejus sub cápite
meo, & dextera illius am-
plexábitur me.

Añs. Nigra sum, sed formó-
sa, filiz Jerúsalem; ideo di-
léxit me Rex, & introduxit
me in cubiculum suum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ
dicta sunt mihi: * in
domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri *
in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur
ut civitas: * cujus participá-
tio ejus in idípsum.

Illuc

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: * testimoni-
um Israel ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio: * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Ierusalem: * & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: * & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos meos * loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri: * quæsi vi bona tibi.

Glória Patri, &c.

Antiph. Nigra sum, sed formosa, filia Ierusalem; ideo dilexit me rex, & introduxit me in cubiculum suum.

Antiph. Jam hiems transiit, imber abiit & recessit: surge amica mea & veni.

Psalms 126.

Nisi Dominus ædificaverit domum: * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem: * frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere; * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum: * ecce hæreditas Domini, filii; merces fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis: * ita filii excusorum.

Beatus vir, qui implevit de-

siderium suum ex ipsis: * non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Glória Patri, &c.

Antiph. Jam hiems transiit, imber abiit & recessit: surge, amica mea, & veni.

Antiph. Speciosa facta es & suavis in deliciis tuis, sancta Dei Genitrix.

Psalms 147.

Lauda Ierusalem Dominum: * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit feras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: * & adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ: * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suum sicut bucellas: * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, & liquefaciet ea: * stabit spiritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob; * justitias & judicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi, * & judicia sua non manifestavit eis.

Glória Patri, &c.

Antiphona. Speciosa facta es & suavis in deliciis tuis, sancta Dei Genitrix.

Capitul. Ab initio. cxxxviii.

Hymnus. Ave maris stella.

ψ. Diffusa est grátia in labiis tuis.

R. Pro-

R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.
Beata Mater, & intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercède pro nobis ad Dóminum. Kyrie eléif. Christe eléif. Kyrie eléifon.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orat. Concède nos famulos. *ut supra. cxxxviii.*

sequens commem. pro Sanctis fit tantum ad Vesperas

O Laud. in Offic. S. Mariæ.

Ant. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra, omniúmque salúte.

V. Latámini in Dómino & exultáte iusti. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Prótege Dómine pópulum tuum, & Apostolorum tuórum Petri & Pauli & aliorum Apostolorum patrocinio confidéntem, perpétua defénsione consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubique adjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocinia sentiámus: & pacem tuam nostris concède temporibus, & ab Ecclesiá tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, & voluntátes nostras, & ómnium famulorum tuórum, in salútis tuæ prosperitaté dispóne, benefactoribus nostris sempitérna bona retribuere, & ómnibus Fidélibus defunctis réquiem atérnam concède. Per Dóminum.

Pars Autumnalis.

AD COMPLETORIUM.

Ave Mariæ. ut supra. V.

Converte nos Deus salutaris noster.

R. Et avérte iram tuam a nobis. **V.** Deus in adiutorium. Glória Patri. Allelúja.

Psalmus 128.

Sæpe expugnáverunt me a juventúte mea: * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnáverunt me a juventúte mea: * etenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricáverunt peccatóres: * prolongáverunt iniquitatem suam.

Dóminus iustus concédit cervices peccatórú: * confundántur, & convertántur retrórsim omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsqvam evellátur, exáruit.

De quo non implévit manum suam qui metit: * & sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixerunt qui præteribant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Glória Patri, &c.

Psalmus. De profundis.

Et dicitur Glória Patri.

Psalmus 130.

Domine non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in mánis: * neque in mirábilibus super me.

Si non humíliter sentiébam, * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super

matre sua , * ita retributio
in ánima mea .

Speret Israel in Dómino : *
ex hoc nunc & usque in sæ-
culum .

Glória Patri.

Hymnus .

MEménto, rerum Cón-
ditor ,

Nostri quod olim córporis ,
Sacráta ab alvo Vírginis ,
Nascéndo , formam sumpse-
ris .

Mariæ Mater grátia ,
Dulcis Parens cleméntia ,
Tu nos ab hoste prótege
Et mortis hora súscipe .

Jesu , tibi sit glória ,
Qui natus es de Vírgine ,
Cum Patre & almo Spíritu ,
In sempitérna sæcula .

Amen .

Capitulum . Eccli. 24. b

EGo mater pulchræ dile-
ctiónis ; & timóris , &
agnitiónis , & sanctæ spei .

℟. Deo grátias .

℣. Ora pro nobis sancta Dei
Génitrix .

℣. Ut digni efficiámur pro-
missiõibus Christi .

Ad Nunc dimittis , Añã.
Sub tuum præsidium confu-
gimus sancta Dei Génitrix ,
nostras deprecationes ne des-
picias in necessitatibus : sed
a periculis cunctis libera nos
semper , Virgo gloriósa , &
benedicta .

Kyrie eléison .

Christe eléison .

Kyrie eléison .

℣. Dóminus vobiscum .

℟. Et cum spíritu tuo .

Oratio .

Beatæ & gloriósæ semper
Vírginis Mariæ , quæ-
mus Dómine , intercèssio glo-
riósa nos prótegat , & ad vi-
tam perducát ætérnam . Per .

AD MATUTINUM

de beata Maria .

Ave Maria. *ut supra .* ℣.

Domine lábia mea apé-
ries . ℟. Et os meum
annuntiábit laudem tuam .

℣. Deus in adjutórium .
Glória Patri. Allelúja .

Inventas . Ave Mariæ , grátia
plena : Dóminus tecum .

psalm. Veníte. 2.

Hymnus .

Quem terra , pontus , sí-
dera

Colunt , adórant , prædicant ,
Trinam regéntem máchinam ,
Claustrum Mariæ bájulat .

Cui luna , sol , & ómnia
Deserviunt per témpora
Perfusa cæli grátia ,
Gestant puéllæ víscera .

Beáta Mater , múnere
Cujus supérnus Artifex .
Mundum pugíllo cóntinens ,
Ventris sub arca clausus est .

Beáta cæli nuntio ,
Fœcúnda Sancto Spíritu ,
Desiderátus gentibus ,
Cujus per alvum fusus est .
Jesu , tibi sit glória ,

Qui natus es de Vírgine
Cum Patre & almo Spíritu
In sempitérna sæcula . Amen .

Quando fit Offic. ix. Leã. 5.
Maria , dicuntur tres seque-
res Noã. cum suis Psalmis &
Añis , nisi alia Añã affigetur .
Abolutiones vero O.

Beatæ .

*Benedictiones, ut in principio
Breviarii ante Psalt.*

T R E S P S A L M I
sequentes dicuntur Feria ii.

Et v. ad Nocturnum.

Ant. Benedicte tu in mulie-
ribus, & benedictus Fructus
ventris tui. *Psalmus 8.*

Domine Dominus noster,*
quam admirabile est no-
men tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magni-
ficentia tua * super celos.

Ex ore infantium & lacten-
tium perfecisti laudem pro-
pter inimicos tuos: * ut de-
struas inimicum & ultorem.

Quoniam videbo celos tuos,
opera digitorum tuorum: * lu-
nam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut filius ho-
minis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paullo minus ab
Angelis, gloria & honore co-
ronasti eum: * & constituisti eum
super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus
ejus: * oves & boves univer-
sas, insuper & pecora campi.

Volucres cæli & pisces ma-
ris: * qui perambulant se-
nitas maris.

Domine Deus noster, * quam
admirabile est nomen tuum in
universa terra! Gloria Patri.

Ant. Benedicte tu in mulie-
ribus, & benedictus Fructus
ventris tui. *Ant.* Sicut my-
rra electa odorem dedisti sua-
ritatis sancta Dei genitrix.

Psalmus 18.

Deli enarrant gloriam
Dei, * & opera manuum

ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum,* &
nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque
sermões, * quorum non au-
diantur voces eorum.

In omnem terram exivit
sonus eorum, * & in fi-
nes orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum
suum,* & ipse tamquam spon-
sus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad cur-
rendam viam; * a summo
cælo egressio ejus.

Et occursus ejus usque ad
summum ejus; * nec est qui
se abscondat a calore ejus.

Lex Domini immaculata,
convértens ánimas: * te-
stimónium Domini fidèle,

sapiéntiam præstans parvulis.
Justitiæ Dñi rectæ, latificán-
tes corda: * præceptum Dñi

lucidum, illúminans óculos.
Timor Domini sanctus, pér-
manens in sæculum sæculi: *

judicia Domini vera, justi-
ficata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum,
& lapidem pretiosum mul-
tum, * & dulcióra super mel
& favum.

Etenim servus tuus custódit
ea: * in custodiéndis illis re-
tribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab
occúltis meis munda me, *
& ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati,*
tunc immaculátus ero, & e-
mundabor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant eló-
quia oris mei, * & meditá-
tio

tio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine adjutor meus * & redemptor meus. Glória.

Añã. Sicut myrrha electa odorem dedisti suavitatis sancta Dei Génitrix. *Añã.* Ante thorum hujus Virginis frequentate nobis dulcia cantica dramaticis. *Psalmus 23.*

Domini est terra & plenitudo ejus: * orbis terrarum & universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum, * & super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus & mundo corde; * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino; * & misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum: * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ. Glória Patri.

Añã. Ante thorum hujus Virginis frequentate nobis dulcia cantica dramaticis. *ÿ.* Diffusa est grátia in labiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in æternũ. Pater noster. *cum Lætionib. & reliq. ut infr.*

Sed in Officio ix. Lætionum dicitur *ÿ.* Spécie tua & pulchritudine tua. *R.* Intende prospere procède, & regna.

T R E S P S A L M I
sequentes dicuntur FERIA III.
& vi. ad Nocturnum.

Añã. Spécie tua & pulchritudine tua intende, prospere procède, & regna.

Psalmus 44.

Erustavit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribe * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est grátia in labiis tuis; * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum: * potentissime.

Spécie tua & pulchritudine tua * intende, prospere procède & regna.

Propter veritatem & mansuetudinem & justitiam: * & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent: * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam & odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo

la-

lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha & gutta, & cássa a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiz regum in honóre tuo.

Afflitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circumdata varietáte.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dñs Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filiz Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiz Regis ab intus: * in simbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, & generatióne.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * & in sæculum sæculi.

Glória Patri.

Aññ. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, & regna.

Aññ. Adjuvábít eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus non commovébitur.

Psalms 45.

Deus noster refúgium & virtus: * adjútor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dū turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérent & turbatæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbatæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dñs virtútum nobíscum: * fuscéptor noster Deus Jacob.

Veníte & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodigia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónterét, & confrínget arma: * & scuta combúret igni.

Vacáte & vidéte quóniã ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * fuscéptor noster Deus Jacob. Glória Patri.

Aññ. Adjuvábít eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aññ. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátió est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalms 86.

Fundaménta ejus in montibus sanctis: * dilígite

Dóminus portas Sion super
omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te ; *
civitas Dei.

Memor ero Rahab & Baby-
lonis * scientium me.

Ecce alienigenæ & Tyrus
& populus Æthiopum , * hi
fuerunt illic.

Nunquid Sion dicet : Homo
& homo natus est in ea : * &
ipse fundavit eam Altissimus?

Dñs narrabit in scripturis
populorum , & principum ; *
horum , qui fuerunt in ea.

Sicut latantium omnium *
habitatio est in te. Glória.

Añs. Sicut latantium omnium
nostrum habitatio est in te ,
sancta Dei Génitrix.

ÿ. Diffusa est grátia in lábiis
tuis . R. Propterea benedixit
te Deus in ætérnum.

Pater noster. *cum Lectionibus ,*
& reliq. ut infra.

Sed in Offic. ix. Lect. dicitur

ÿ. Adjuvabit eam Deus vul-
tu suo . R. Deus in médio
ejus , non commovebitur.

T R E S P S A L M I
sequentes dicuntur Feria iv.

& Sabbato ad Nocturnum.

Añs. Gaude Mariæ Virgo ,
cuncta hæreses sola interemi-
sti in univérso Mundo.

Psalms 95.

Cantáte Dómino cánti-
cum novum : * cantáte
Dómino omnis terra.

Cantáte Dño ; & benedicite
nómini ejus : * annuntiáte de
die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes
glóriam ejus : * in omni-

bus pópulis mirabilia ejus .

Quóniam magnus Dóminus ,
& laudábilis nimis : * terri-
bilis est super omnes deos .

Quóniam omnes dii Gén-
tium dæmónia : * Dóminas
autem cælos fecit.

Confessio & pulchritúdo in
conspéctu ejus : * sanctimó-
nia & magnificéntia in san-
ctificatione ejus.

Afferte Dño pátriæ Gen-
tium : afferte Dómino gló-
riam & honórem : * afferte
Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias , & introíte
in átria ejus : * adoráte Dó-
minum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus
univérfa terra ; * dicite in
Géntibus quia Dñs regnavit.

Etenim corréxit orbem ter-
ræ , qui non commovebitur : *
judicábit pópulos in æquitáte.

Laténtur cæli & exúltet ter-
ra , commoveátur mare &
plenitúdo ejus : * gaudébunt
campi & ómnia , quæ in eis
sunt.

Tunc exultábunt ómnia li-
gna silvârum a fácie Dómi-
ni , quia venit : * quóniam
venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in
æquitáte : * & pópulos in
veritate sua.

Glória Patri.

Añs. Gaude Mariæ Virgo ,
cunctas hæreses sola intere-
misti in univérso mundo.

Añs. Dignáre me laudáre
te , Virgo sacráta : da mi-
hi virtútem contra hostes
tuos.

Psal-

Psalmus 96.

Dominus regnavit, exultet terra, * lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circûitu ejus : * justitia & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * & inflammabit in circûitu inimicos ejus.

Illuxerunt fûlgura ejus orbi terræ : * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Dómini ; * a facie Dómini omnis terra.

Annuntiaverunt cæli justitiam ejus, * & viderunt omnes populi glóriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptrilia, * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus, * audívit & lætata est Sion.

Et exultaverunt filia Judæ : * propter judicia tua Dómine.

Quóniam tu Dñs Altíssimus super omnem terram ; * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dñm, odite malum : * custódit Dóminus animas Sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & reletis corde lætitia.

Lætámini justí in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificationis ejus. Glória.

Añs. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtutem contra hostes tuos.

Añs. Post partum Virgo invioláta permansísti, Dei Génitrix intercède pro nobis.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino canticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus : * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dñs salutare suum : * in conspéctu Géntium revelávit justitiam suam.

Recordatus est misericórdiæ suæ : * & veritatis suæ dómui Israel.

Viderunt omnes términi terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte & exultáte & psállite.

Psállite Dómino, in cíthara, in cíthara & voce psalmi : * in tubis ductílibus & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare & plenitúdo ejus ; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quoniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justitia, * & pópulos in æquitáte. Glória Patri.

Añs. Post partum Virgo invioláta permansísti, Dei Génitrix intercède pro nobis.

ψ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. &. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Sed in Offic. ix. Lect. dicitur. ψ. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

&. In tabernáculo suo habitare facit eam.

Pater noster. *secreto.*

Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo. *Absolutio.*

PRÉCIBUS & méritis beatæ Mariæ semper Virginis, & omnium Sanctorum, perducatur nos Dominus ad regna celorum. R. Amen.

Ÿ. Jube domne benedicere. Bño. Nos cum prole pia benedicat Virgo Mariæ. R. Amen.

Leſſio i. Eccli. 24.

IN omnibus requiem quæſivi, & in hæreditate Domini morabor. Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium: & qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhabitabit, & in Israël hæreditare, & in Electis meis mitte radices. R. Deo gratias.

R. Sancta & immaculata Virginitas, quibus te laudibus æſſeram nescio, * Quia quem cali capere non poterant, tuo gremio contulisti.

Ÿ. Benedicte tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Quia. Ÿ. Jube domne.

Bño. Ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum. R. Amen.

Leſſio ii.

ET sic in Sion firmata sum, & in civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerusaleme potestas mea. Et radicavi in populo honorifico, & in parte Dei mei hæreditas illius, & in plenitudine Sanctorum detentio mea. R. Beata es Virgo Mariæ, quæ Dominum portasti Crea-

torem Mundi: * Genuisti qui te fecit, & in æternum permanes virgo.

Ÿ. Ave Mariæ, gratia plena: Dominus tecum. Genuisti.

Ÿ. Jube domne benedicere. Bño. Per Virginem Matrem concedat nobis Dominus salutem & pacem. R. Amen.

Leſſio iii.

Quasi cedrus exaltata sum in Lybano, & quasi cyprèsus in monte Sion: quasi palma exaltata sum in Cades, & quasi plantatio rose in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, & quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris. R. Felix namque es facia Virgo Mariæ, & omni laude dignissima, * Quia ex te ortus est Sol justitiæ, * Christus Deus noster.

Ÿ. Ora pro populo, interveni pro Clero; intercede pro devoto femineo sexu, sentiant omnes tuum juvenem, quicumque celebrant tuam sanctam Commemorationem. Quia.

Glória Patri. Christus.

A D L A U D E S,

Ÿ. Deus in adiutorium meum intende. R. Domine ad adjuvandum me festina.

Glória Patri. Allelúja.

Antiphona.

Assumpta est Mariæ in celum, gaudent Angeli, laudantes benedicunt Dñm.

Pſalm.

Pſalm. Dóminus regnávít ,
cum reliq. 16. *Añs.* María
Virgo aſúmp̃ta eſt ad æthé-
reum thálamum , in quo Rex
regum ſtelláto ſedet ſólio .

Añs. In odórem unguentórum
tuórum cúrrimus , adoleſcén-
tulæ dilexérunt te nimis .

Añs. Benedícta filia tu a Dó-
mino , quia per te Fructum
vitæ communicávimus .

Aaa. Pulchra es & decóra ,
filia Jerúſalem , térribilis ut
caſtrórum ácies ordináta .

Capitulum . Cant. 6. c

Vidérunt eam filiæ Sion ,
& beatíſſimam prædica-
vérunt , & reginæ laudavé-
runt eam . *R.* Deo grátias .

Hymn. O glorióſa Vírginum.
ut ſupra . cxi.

Ÿ. Benedícta tu in muliéri-
bus . *R.* Et benedíctus fru-
ctus ventris tui .

Ad Benedíctus , Antiſphona .

Beáta Dei Génitrix María ,
Virgo perpétua , templum Dó-
mini , Sacrárum Spíritus San-
cti : ſola ſine exémplo pla-
cuíſti Dómino noſtro Jeſu
Chriſto : ora pro pópulo , in-
terveni pro Clero , intercé-
de pro devóto femíneo ſexu .
Kyrie eléíſon . Chriſte eléíſ.
Kyrie eléíſon .

Ÿ. Dóminus vobíſcum .

R. Et cum ſpíritu tuo .

Oratio .

Deus , qui de beatæ Ma-
riæ Virginitatis útero ,
Verbum tuum , Angelo nun-
tiantes , carnem ſuſcípere vo-
luíſti : præſta ſupplicibus tuis ;
ut qui vere eam Genitricem

Dei crédimus , ejus apud te
interceſſiónibus adjuvémur .
Per eúndem . *R.* Amen .

Pro Sanctis , Antiſphona .

Sancti Dei omnes , intercé-
dere digném̃ini pro noſtra
omniúmque ſalúte .

Ÿ. Lætámini in Dómino &
exultáte juſti .

R. Et gloriámini omnes
recti corde .

Oratio . Prótege Dómine . &
Omnes Sancti tui . ut in Offi-
parvo B. Mariae . cxli.

A D P R I M A M .

Ave María , &c. Ÿ. Deus in
adjutórium .

Hymn. Meménto . cxlṽi.

Añs. Aſúmp̃ta eſt María .

Pſalmus 55.

Deus in nómine tuo ſal-
vum me fac : * & in
virtúte tua júdica me .

Deus exáudi orationem me-
am : * áuribus pécipe verba
orís mei .

Quóniam aliéni infurrexé-
runt advérſum me , & for-
tes quæſiérunt ánimam me-
am : * & non propoſuérunt
Deum ante conſpéctum ſuum .

Ecce enim Deus ádjuvat
me : * & Dóminus ſuſcéptor
eſt ánimæ meæ .

Avérte mala inimícis meis : *
& in veritatē tua diſpérde
illos .

Voluntárie ſacrificábo tibi : *
& confitébor nómini tuo Dó-
mine , quóniam bonum eſt .

Quóniam ex omni tribula-
tione eripuíſti me : * & ſuper
inimicos meos deſpéxit ócu-
lus meus . Glória Patri .

B I Pſal-

Psalms 84.

Benedixisti Dómine terram tuam : * avertisti captivitatem Jacob .

Remisisti iniquitatem plebis tuæ : * operuisti ómnia peccata eórum .

Mitigasti omnem iram tuam : * avertisti ab ira indignationis tuæ .

Converte nos Deus salutaris noster , * & averte iram tuam a nobis .

Numquid in ætérnum irascéris nobis : * aut extédes iram tuam a generatióne in generatióne ?

Deus tu convérsus vivificabis nos : * & plebs tua lætábitur in te .

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * & salutare tuum da nobis .

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam .

Et super Sanctos suos : * & in eos , qui convertúntur ad cor .

Verúmtamen prope timéntes eum salutare ipsius : * ut inhábitet glória in terra nostra .

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi : * iustitia & pax osculáre sunt .

Véritas de terra orta est : * & iustitia de cælo prospexit .

Etenim Dóminus dabit benignitatem : * & terra nostra dabit fructum suum .

Iustitia ante eum ambulabit : * & ponet in via gressus suos . Glória Patri .

Psalms 126.

Laudáte Dóminum omnes gentes , * laudáte eum omnes pópuli .

Quóniam confirmata est super nos misericórdia ejus : * & véritas Dómini manet in ætérnum . Glória Patri .

Ant. Assumpta est Mariæ in cælum , gaudent Angeli , laudantes benedicunt Dóminum .

Capitulum. *Cant. 6. c.*

Quæ est ista , quæ progreditur quasi auróra consurgens , pulchra ut luna , eléctta ut sol , terribilis ut castrórum ácies ordinata ?

R. Deo grátias .

Ÿ. Dignáre me laudáre te , Virgo sacrata . R. Da mihi virtutem contra hostes tuos .

Kyrie eléis. Christe eléison .

Kyrie eléison . Ÿ. Dóminus vobiscum . R. Et cum spiritu tuo .

Oratio .

Deus , qui virginálem aulam beátæ Mariæ , in qua habitáres , eligere dignatus es : da , quæsumus ; ut sua nos defensione munitos , iucúndos fácias suæ interéssé commemoratióni : Qui vivis & regnas cum Deo Patre .

A D T E R T I A M .

Ave Mariæ , &c. Ÿ. Deus in adiutorium . *Hymn.* Meméto rerum . cxlvi .

Ant. Mariæ Virgo .

Psalms 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : * & exaudivit me .

Dñe libera animá meá a labiis iníquis : * & a lingua dolósa .

Quid

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguā dolōsā? Sagittæ potētis acutæ * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multū incola fuit anima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis. Glória. *Psalm. 120.*

L Evávi oculos meos in montes, * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Dño: * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit neque dormiet: * qui custodit Israel.

Dóminus custodit te, Dóminus protectio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dóminus.

Dóminus custodiat intróitum tuum & éxitum tuum: * ex hoc nunc & usque in sæculum. Glória Patri.

Psalmus 121.

L Etatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificatur ut civitas: * cujus participatio ejus in idípsum.

Illuc enim ascenderunt tri-

bus, tribus Dóminus: * testimoniū Israel ad confitendum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudicio: * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, & abundantia dignentibus te.

Fiat pax in virtute tua, * & abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquebar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri: * quæsvi bona tibi.

Glória Patri.

Añā. Mariā Virgo assúpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stellato sedet sólio.

Capitulum. Eccli. 24. b

E T sic in Sion firmata sum, & in civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerúsalem potestas mea.

R. Deo grátias. V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum. Kyrie eléif. Christe eléif. Kyrie eléif. V. Dóminus vobiscum. R. Et cum spíritu tuo. *Oratio.*

D Deus, qui salutis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fecúnda humano generi præmia præstitisti: tribue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercedere sentiámus, per quam meruimus Auctórem vitæ suscipere, Dóminum nostrum. Jesum Christum Fílium, &c.

A D S E X T A M.

Ave Mariā, &c.

V. Deus in adiutorium

Hymnus. Meménto. cxlvi.

Añã. In odórem,

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos: *
qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi fervórum: *
in má nibus dominórum suó-
rum.

Sicut óculi ancillæ in má ni-
bus dómínæ suæ: * ita óculi
nostri ad Dñm Deum nostrum,
donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, mi-
serére nostri: * quia multum
repléti sumus despectióne.

Quia multum repléta est áni-
ma nostra: * oppróbrium
abundántibus, & despéctio
supérbis. Glória Patri.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat
in nobis, dicat nunc
Israel: * nisi quia Dóminus
erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in
nos: * forte vivos deglutís-
sent nos.

Cum irascerétur furor eo-
rum in nos: * fórfitan aqua
abforbuisset nos.

Torréntem pertransvít áni-
ma nostra: * fórfitan per-
transisset ánimam nostram a-
quam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus: * qui
non dedit nos in captiónem
déntibus eórum,

Ánima nostra sicut passer cré-
pta est: * de láqueo venántium.

Láqueus contritus est; * &
nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nó-
mine Dómini: * qui fecit
cælum & terram. Glória.

Psalmus 124.

Qui confidunt in Dño fi-
cut mons Sion: * non
commovébitur in ætérnum,
qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: *
& Dóminus in circúitu pó-
puli sui, ex hoc nunc & us-
que in sæculum.

Quia non relinquet Dómi-
nus virgam peccatórum su-
per sortem justórum; * ut
non exténdant justi ad ini-
quitátem manus suas.

Bénefac Dómine bonis: *
& rectis corde.

Declinántes autem in obli-
gatiónes, addúcet Dóminus
cum operántibus iniquitá-
tem: * pax super Israel.

Glória Patri.

Añã. In odórem unguentórum
tuórum currimus: adolescén-
tulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum. *Ecclesi.* 24. b

ET radicávi in pópulo ho-
norificáto, & in parte
Dei mei hæreditas illius, &
in plenitúdine Sanctórum de-
téntio mea.

R. Deo grátias. V. Benedi-
cta tu in mulieribus. R. Et
benedíctus fructus ventris tui.
Kyrie eléison. Chríste eléif.
Kyrie eléison. V. Dóminus
vobíscum. R. Et cum spíritu
tuo. *Oratio.*

Concède miséricors Deus
fragilitáti nostræ præsi-
dium; ut qui sanctæ Dei Ge-
nitricis memóriam ágimus,
intercessiónis ejus auxilio, a
nostris iniquitátibus resurgá-
mus. Per eúndem Dñm.

AD

A D N O N A M.

Ave Mariæ, &c. *ψ.* Deus in adiutorium. *Hymn.* Meménto. cxlvi. *Aññ.* Pulchra es.

Psalms 125.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion: * facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum, * & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dñs facere nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte Domine captivitatem nostram * sicut torrens in Austro.

Qui seminant in lacrymis: * in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant: * mittentes semina sua.

Veniētes autem venient cum exultatione: * portantes manipulos suos. Glória Patri.

Psalms 126.

Nisi Dñs ædificaverit domum: * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem: * frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum: * ecce hæreditas Domini, filii; merces fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis: * ita filii excussorum.

Beatus vir, qui implevit de-

sidèrium suum ex ipsis: * non confundetur cum loquatur inimicis suis in porta.

Glória Patri. *Psalms* 127.

Beatí omnes, qui timent Dominum: * qui ambulant in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis: * beatus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans: * in lateribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivarum: * in circuitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur homo: * qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion; * & videas bona Jerúsalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum, pacem super Israel. Glória.

Aññ. Pulchra es & decora, filia Jerúsalem, terribilis ut castrorum acies ordinata.

Capitulum. *Ecclesiasticus* 24. 6

IN plateis sicut cinnamomum & balsamum aromatizans odorem dedi, quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris. *R.* Deo grátias. *ψ.* Post partum, Virgo, inviolata permansisti. *R.* Dei Génitrix intercede pro nobis. Kyrie eléison. *Christe* eléis. Kyrie eléison. *ψ.* Dominus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo. *Oratio.*

Familiorum tuorum, quæsumus Dñe, delictis ignosce: ut qui tibi placere de actibus nostris non valémus, Genitricis Filii tui Dñi nostri intercessione salvémur: Qui tecum vivit & regnat in unitate.

OFFI-

O F F I C I U M

D E F U N C T O R U M .

Dicitur extra tempus Paschale. prima cujusque mensis die non impedita Festo ix. *Leet.* alioquin alia seq. die similiter non impedita. In Choro dicitur post Offic. diei, idest, Vesp. post Vesper. & Matut. post Laud. diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiasticarum: extra Chorum vero pro opportunitate temporis.

Ad Vesperas absolute incipitur ab Añā. Placébo Dño.
Psalmus 114.

Dilléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem orationis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * & perícula inférni invenerunt me.

Tribulatióem & dolórem invéni: * & nomen Dómini invocávi.

O Dñe líbera ánimam meā: * miséricors Dóminus & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dñs: * humiliátus sú, & liberávit me.

Convértere ánimā mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte; * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regione vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur, Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.
Añā. Placébo Dómino in regione vivórum. *Añā.* Hei mihi Dñe. *Psalmus 119.*

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * & exáudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábili iníquis * & a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum incolá fuit ánimā mea.

Cum his, quis odérunt pacem; eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Réquiem.

Añā. Hei mihi Dñe, quia incolátus meus prolongátus est.
Añā. Dóminus custódit te.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes: * unde véniet auxílium mihi,

Auxílium meum a Dño: * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotióem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecces non dormitábit neque dór-

dormiet: * qui custodit Israel.

Dóminus custodit te, Dóminus protēctio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custodit te ab omni malo: * custodiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custodiat intróitum tuum & éxitum tuum: * ex hoc nunc & usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

Añs. Dóminus custodit te ab omni malo, custodiat ánimam tuam Dóminus. *Añs.* Si iniquitates. *Psalmus 129.*

DE profundis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observáveris Dñe: * Dñe quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est: * & propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánimá mea in verbo ejus: * sperávit ánimá mea in Dómino.

A custódia matutína, usque ad noctem: * speret Israel in Dño.

Quia apud Dóminum misericórdia: * & copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel * ex ómnibus iniquitatibus ejus. Réquiem ætérnam.

Añs. Si iniquitates observáveris Dómine, Dómine quis sustinébit? *Añs.* Opera.

Psalmus 137.

Confitebor tibi Dómine intoto corde meo, * quó-

niam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, & confitebor nómini tuo.

Super misericórdia tua & veritate tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúnque die invocávero te, exáudi me: * multiplicabis in ánimá mea virtútem.

Confiteántur tibi Dñe omnes reges terræ: quia audierunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dñi.

Quóniam excélsus Dóminus, & humilia respicit: * & alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulationis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuarum ne despicias. Réquiem.

Añs. Opera mánuum tuarum Dñe ne despicias. *Ps.* Audívi vocem de czlo dicentem mihi. *R.* Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Añs. Omne, quod dat mihi Pater, ad me veniet: & eum, qui venit ad me, non ejiciam foras.

Preces infra scripta dicuntur flexis genibus, similiter & ad Laudes.

Pater noster. secr. Ps. Et ne nos indúcas in tentatióem. *R.* Sed libera nos a malo.

Psalm.

Psalms 145.

Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confidere in principibus : * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam : * in illa die peribunt omnes cogitationes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * cui fecit cælum & terram, mare & omnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum ; facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos : * Dñs illuminat cæcos.

Dóminus érigit elífos : * Dóminus diligit justos.

Dñs custódit advenas, pupillum & víduam suscépiet : * & vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generationem & generationem.

Cujus loco ad Laudes dicitur Psalm. De profundis. ut supra. clx. qui Psalmi non dicuntur in die omnium fidelium Defunctorum, nec in die obitus, seu depositionis Defuncti.

In fine Psalmi Réquiem æternam * dona eis Dómine. Et lux perpétua * luceat eis.

Deinde *Ps. A porta inferi.* R. Erue Dñe ánimas eórum. *Ps. Requiescant in pace.*

R. Amen. *Ps. Dómine exáu-*

di orationem meam. R. Et clamor meus ad te véniat. Ps. Dñs vobíscum. R. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes famulos tuos Pontificáli, seu Sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quæsumus : ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus vénix largítor, & humanæ salútis amátor ; quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc sæculo transierunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

Fidélium Deus ómnium Cónditor & Redemptor animábus famulorum famularumque tuarum, remissionem cunctórum tribue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur. Qui vivis & regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

In die vero Commem. omnium fidelium Defunctorum. quando dicitur hac ultima oratio, dicitur : Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula, &c.

In die depositionis Defuncti.

Oratio.

Absolve, quæsumus Dómine, ánimam famuli tui N. ut defunctus sæculo tibi

tibi vivat : & quæ per fragilitatem carnis humana conversatione commisit , tu vena misericordissimæ pietatis absterge . Per Dñm.

Si fuerit femina , dicatur animam famulæ tuæ N. ut defuncta.

In anniversario die . Oratio .

DEus indulgentiarum Dñmine : da animabus famulorum , famularumque tuarum , quorum anniversarium depositionis diem commemoramus , refrigerii sedem , quietis beatitudinem , & luminis claritatem . Per Dñm.

Si pro uno tantum sit Anniversarium , dicitur in singulari numero .

Pro uno Episc. defuncto . Oratio .

DEus , qui inter Apostolicos Sacerdotes famulum tuum N. Pontificali fecisti dignitate vigere : præsta quæsumus ; ut eorum quoque perpétuo aggregetur consortio . Per Dñm.

Si fuerit Sacerdos , dicatur Sacerdotali fecisti , &c.

Pro fratribus vero & familiaribus , vel benefactoribus , dicitur Oratio Deus , vniæ largitor . ut supra .

Pro patre & matre . Oratio .

DEus , qui nos patrem & matrem honorare præcepisti , miserere clementer animabus patris ac matris meæ , eorumque peccata dimitte : meque eos in æternæ claritatis gaudio fac videre . Per Dñm.

Si sit pro pluribus , dicatur animabus parentum nostrorum ,

& ubi dicitur meque , dicatur nosque .

Si pro patre tantum , dicatur animæ patris mei , vel nostri .

Si pro matre tantum dicatur animæ matris meæ , vel nostræ .

Pro uno defuncto . Oratio .

INclina Dñe , aurem tuam ad preces nostras , quibus misericordiam tuam supplices deprecamur : ut animam famuli tui N. quam de hoc sæculo migrare iussisti , in pacis ac lucis regione constituas , & Sanctorum tuorum iubeas esse consortem . Per Dñm.

Pro una defuncta . Oratio .

QUæsumus Dñmine , pro tua pietate miserere animæ famulæ tuæ , N. & a contagiis mortalitatis exutam , in æternæ salvationis partem restitue . Per Dñm.

Ÿ. Réquiem æternam dona eis Dñmine . R. Et lux perpétua luceat eis . Ÿ. Requiescant in pace . R. Amen .

Ad Matutinum , Invitator .
Regem , cui omnia vivunt ,
* Venite adorémus .

psalm. Venite . 2. & in fine
Réquiem æternam dona eis Dñmine : & lux perpétua luceat eis .

Hoc Invitatorium dicitur tantum in die Commem. Omnium fidelium Defunct. & in die depositionis Defuncti : quibus diebus dicuntur tres infrascripti Noctur. & Añæ duplicantur . Aliis temporibus dicitur tantum unum Noctur. cum Laud. hoc ordine : Feria ii. & v. primum Nocturnum :

num : *Feria iii. & vi. secundum Noct. Feria vi. & Sabbaro, tertium Nocturnum.*

IN I. NOCTURNO.

Pro Feria ii. & v.

Añs. Dirige. Psalmus 3.

Verba mea auribus percipe Dómine : * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ : * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, & videbo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sanguínum, & dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitudíne misericórdiæ tuæ.

Introsbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justitia tua : * propter inimícos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórū veritas : * cor eórū vanū est.

Sepúlcrum patens est guttur eórū, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secundum multitudínem impietátum eórū expélle eos : * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et laténtur omnes, qui sperant in te : * In ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum : * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos. Réquiem ætérnam.

Añs. Dirige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam. Añs. Convertere.

Psalmus 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convertere Dómine, & éripe ánimam meam : * saluum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui : * in inférro autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam : * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant & conturbéntur vehe-

vehementer omnes inimici mei: * convertantur & erubescant valde velociter.

Réquiem æternam.

Añã. Convertere Dñe, & eripe animam meam: quoniam non est in morte, qui memor sit tui. *Añã.* Ne quando.

Psalmus 7.

Domine Deus meus, in te speravi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & libera me.

Ne quando rápiat ut leo animam meam: * dum non est qui rédimat, neq; qui salvum faciat.

Dómine Deus meus, si feci istud: * si est iniquitas in manibus meis.

Si reddidi retribuéntibus mihi mala: * decidam mérito ab inimicis meis inánis.

Persequatur inimicus animam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam: * & glóriam meam in pulverem deducat.

Exúrge Dómine in ira tua: * & exaltáre in finibus inimicórum meórum.

Et exúrge Dómine Deus meus in præcepto, quod mandásti: * & synagoga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdice me Dómine secúndum justítiam meam: * & secúndum innocentiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórú, & diriges justum, * scrutans corda & renes Deus.

Justum adiutorium meum a Dómino: * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, & pátiens: * numquid irascitur per singulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládius suum vibrábit: * arcum suum teténdit, & parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúrit iniquítiam: * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apérui, & effódit eum: * & incidit in foveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * & in vértice ipsius iniquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * & psallam nómini Dómini Altíssimi. Réquiem æternam.

Añã. Ne quando rápiat ut leo animam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum faciat.

ψ. A porta inferi. *R.* Erue Dómine ánimas eórum.

Pater noster. *eorum secreto.*

Leff. leguntur sine Absolut. Benedictionibus, & Titulo.

Leffio i. Job 7. d

Parce mihi Dómine, nihil enim sunt dies mei.

Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dísculo, & súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dímittis me, ut glútiám salivám meam?

Pec-

Peccávi, quid faciám tibi o
custos hóminum? Quare po-
fúisti me contrárium tibi, &
factus sum mihimetípsi gra-
vis? Cur non tollis peccá-
tum meum, & quare non
aufers iniquitátem meam?
Ecce nunc in púlvere dór-
miam, & si mane me quæ-
sferis, non subsístam.

*Lectiones terminantur sine
Tu autē. vel alia conclusiōe.*

R. Credo quod Redēptor
meus vivit: & in novíssimo
die de terra surrectúrus sum:
* Et in carne mea vidébo
Deum Salvatórem meum.

Ÿ. Quem visúrus sum ego
ipse, & non álius: & óculi
mei conspectúri sunt. Et.

Leccio ii. Job 10.

Tædet ánimam meam vi-
tæ meæ, dimittam ad-
vérsus me elóquium meum,
loquar in amaritúdine ánimæ
meæ. Dicam Deo: Noli me
condemnare: indica mihi cur
me ita júdices? Numquid bo-
num tibi videtur, si calum-
niéris me, & opprimas me
opus mánuum tuárum, &
consílium impiórum adjuves?
Numquid óculi cárnei tibi
sunt: aut sicut videt homo,
& tu vidébis? Nunquid sicut
dies hóminis dies tui, &
anni tui sicut humana sunt
témpora, ut quæras iniquitá-
tem meam, & peccátum me-
um scrutéris? Et scias, quia
nihil ímpium fécerim, cum
sit nemo, qui de manu tua
possit erúere.

R. Qui Lázarum resuscitásti

a monumento foetidum, * Tu
eis Dómine dona réquiem,
& locum indulgéntiæ.

Ÿ. Qui ventúrus es judicáre
vivos & mórtuos, & facu-
lum per ignem. Tu eis.

Leccio iii. Job 10. b

Manus tuæ fecerunt me,
& plasmavérunt me to-
tum in circúitu, & sic re-
pente præcipitās me? Me-
mento quæso, quod sicut lu-
tum féceris me, & in púl-
verem redúces me. Nonne
sicut lac mulsísti me, & sicut
cáseum me coagulásti? Pelle
& cárnibus vestísti me, óssi-
bus & nervis compegísti me.
Vitam & misericórdiam trí-
buísti mihi & visitatio tua
custodívit spíritum meum.

R. Dñe, quando véneris judi-
cáre terram, ubi me abscón-
dam a vultu iræ tuæ? * Quia
peccávi nimis in vita mea.
Ÿ. Commissa mea pavésco, &
ante te erubésco: dum véneris
judicáre, noli me condemnare,
Quia. Ÿ. Réquiem ætérnam
dona eis Dómine, & lux per-
pétua lúceat eis. Quia.

*Postea ad Laudes, ut in-
fra. clxxi. quando dicitur
unum tantum Nocturn.*

IN II. NOCTURNO.

Pro Feria iii. & sexta.

Añ. In loco páscuæ.

Psalms 22.

Dominus regit me, &
nihil mihi déerit: * in
loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiōnis e-
ducávit me: * ánimam meam
convértit.

De-

Deduxit me super semitas iustitiarum, * propter nomen suum.

Nam & si ambulavero in medio umbrarum mortis, non timebo mala : * quoniam tu mecum es.

Virga tua & baculus tuus : * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum : * & calix meus inebrians quam praeclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitae meae.

Et ut inhabitem in domo Domini * in longitudinem dierum. Requiem aeternam.

Añs. In loco pascuae ibi me collocavit. *Añs.* Delicta.

Psalmus 24.

Ad te Domine levavi animam meam. * Deus meus in te confido, non erubescam.

Neque irideant me inimici mei : * etenim universi, qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqui agentes * supervacue.

Vias tuas Domine, demonstra mihi : * & semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, & doce me : * quia tu es Deus salvator meus ; & te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum Domine : * & misericordiarum tuarum, quae a faculo sunt.

Delicta juventutis meae : * & ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu : * propter bonitatem tuam Domine.

Dulcis & rectus Dominus : * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriges mansuetos in iudicio : * docebit mites vias suas.

Universae viae Domini, misericordia & veritas : * requirerentibus testamentum ejus & testimonia ejus.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo ; * multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dominum ? * legem statuit ei in via, quam elegit.

Anima ejus in bonis demonstrabitur : * & semen ejus hereditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum : * & testamentum ipsius ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum : * quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, & miserere mei : * quia unicus & pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt : * de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam & laborem meum, * & dimitte universa delicta mea.

Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt : * & odio in quo oderunt me.

Custodi animam meam, & erue me : * non erubescam quoniam speravi in te.

Innocentes & recti adhererunt mihi : * quia sustinui te.

Li-

Libera Deus Israel * ex omnibus tribulationibus suis.

Réquiem æternam.

Aññ. Delicta juventutis meæ, & ignorantias meas ne memineras Dómine.

Aññ. Credo vidére.

Psalmus 26.

Dominus illuminatio mea & salus mea : * quem timebo ?

Dóminus . protéctor vitæ meæ , * a quo trepidábo ?

Dum appropiant super me nocéntes : * ut edant carnes meas .

Qui tribulant me inimici mei : * ipsi infirmati sunt, & ceciderunt .

Si consistant advérsus me castra : * non timebit cor meum .

Si exúrgat advérsus me prælium ; * in hoc ego sperábo .

Unam pétii a Dómino, hanc requíram , * ut inhábitem in domo Dómini omnibus diébus vitæ meæ .

Ut vídeam voluptátem Dñi : * & vísitem templum ejus .

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui .

In petra exaltávit , me : * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos .

Circuívi , & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferationis : * cantábo , & psalmum dicam Dómino .

Exáudi , Dómine , vocem meam , qua clamávi ad te ; * miserére mei , & exáudi me .

Tibi dixit cor meum , exqui-

sivit te fácies mea : * faciem tuam , Dómine , requíram .

Ne avértas faciē tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo .

Adjutor meus esto : * ne derelinquas me , neque despicias me , Deus salutáris meus .

Quóniam pater meus & mater mea dereliquerunt me : * Dñs autem assumpsit me .

Legem pone mihi Dómine in via tua : * & dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos .

Ne tradideris me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui , & mentita est iniquitas sibi .

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium .

Expécta Dóminum , viríliter age : * & confortétur cor tuum , & sústine Dóminum . Réquiem æternam .

Aññ. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium .

Ÿ. Collocet eos Dóminus cum principibus . R. Cum principibus pópuli sui .

Pater noster. *totum secreto.*

Lectio iv.

Job 13. d

Respónde mihi : Quantas hábeo iniquitátes & peccáta , scélera mea & delicta . osténde mihi . Cur faciē tuam abscondis , & arbitráris me inimicum tuum ? Contra fólium , quod vento rápitur , osténdis poténtiam tuam , & stípulam siccam perséqueris . Scribis enim contra me amaritúdines , & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ .

Po-

Posuisti in nervo pedem meum , & observasti omnes semitas meas , & vestigia pedum meorum considerasti . Qui quasi putredo consumendus sum , & quasi vestimentum , quod coméditur a tinea .
R. Memento mei Deus , quia ventus est vita mea , * Nec aspiciat me visus hominis .
Ÿ. De profundis clamavi ad te Domine , Domine exaudi vocem meam . Nec .

Lectio v.

Job 14.

Homo natus de muliere , brevi vivens tempore , replétur multis miseriis . Qui quasi flos egréditur & contéritur , & fugit velut umbra , & numquam in eodem statu permanet . Et dignum ducis super hujuscemodi aperire oculos tuos , & adducere eum tecum in iudicium ? Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine ? nonne tu qui solus es ? Breves dies hominis sunt , númerus mēsum ejus apud te est ; constituisti terminos ejus , qui prateriri non poterunt . Recede paululum ab eo , ut quiescat , donec optata veniat , sicut mercenarii , dies ejus .

R. Hei mihi Domine , quia peccavi nimis in vita mea . Quid faciam miser ? Ubi fugiam , nisi ad te Deus meus ? * Miserere mei , dum veneris in novissimo die .

Ÿ. Anima mea turbata est valde , sed tu Domine succurre ei . Miserere .

Lectio vi.

Job 14. c

Quis mihi hoc tribuat , ut in inferno protegas me , & abscondas me , donec pertranseat furor tuus & constituas mihi tempus , in quo recordéris mei ? Putasne mortuus homo rursus vivat ? Cunctis diebus , quibus nunc milito , expecto donec veniat immutatio mea . Vocabis me , & ego respondebo tibi : operi manuum tuarum porriges dexteram . Tu quidem gressus meos dinumerasti , sed parce peccatis meis .

R. Ne recordéris peccata mea Domine , * Dum veneris iudicare sæculum per ignem .
Ÿ. Dirige Domine Deus meus in conspectu tuo viam meam .
 Dum . *Ÿ.* Requiem æternam .
 Dum veneris .

Postea ad Laudes , ut infra . clxxi. quando dicitur unum tantum Nocturn.

IN III. NOCTURNO .

Pro Feria iv. & Sabbato .
Añā. Compláceat.

Psalmus 39.

Expectans expectavi Dominum , * & intendit mihi . Et exaudivit preces meas , * & eduxit me de lacu miserie , & de luto facis .

Et statuit super petram pedes meos , * & direxit gressus meos .

Et immisit in os meum canticum novum : * carmen Deo nostro .

Videbunt multi & timebunt , * & sperabunt in Domino .

Bea-

Beatus vir, cujus est nomen
Dñs pes ejus: * & non respexit
in vanitates & insánias falsas.

Multa fecisti tu Dómine
Deus meus mirabilia tua: *
& cogitationibus tuis non
est qui similis sit tibi.

Annuntiávi, & locútus
sum: * multiplicati sunt
super númerum.

Sacrificium & oblationem
noluisti: * aures autem per-
fecisti mihi.

Holocáustum & pro peccá-
to non postulasti: * tunc di-
xi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est
de me, ut facerem voluntá-
tem tuam: * Deus meus vó-
lui, & legem tuam in médio
cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam
in Ecclesiá magna: * ecce
lábia mea non prohibebo,
Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi
in corde meo: * veritatem
tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam
tuam, & veritatem tuam *
a concilio multo.

Tu autem Dómine ne longe
facias miserationes tuas a me:
misericórdia tua & veritas
tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdederunt me
mala, quorum non est núme-
rus: * comprehendérunt me
iniquitates meæ, & non pó-
tui ut vidérem.

Multiplicatæ sunt super ca-
pillos cápitis mei: * & cor
meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine,

ut éruas me: * Dómine, ad
adjuvándum me respice.

Confundántur & reveréantur
simul, qui quærunt ánimam
meam: * ut auferant eam.

Convertántur retrórsim &
reveréantur: * qui voluit
mihi mala.

Ferant conféstim confusio-
nem suam: * qui dicant mi-
hi: Euge, euge.

Exúltent & læténtur super
te omnes quæréntes te: *
& dicant semper: Magnificet-
tur Dóminus, qui diligit
salutáre tuum.

Ego autem mendicus sum
& pauper: * Dóminus sol-
licitus est mei.

Adjutor meus & protéctor
meus tu es: * Deus meus ne
tardáveris. Réquiem.

Aññ. Compláceat tibi Dómi-
ne, ut erípias me: Dómine
ad adjuvándum me respice.

Aññ. Sana Dómine.

Psalms 40.

Beatus qui intélligit su-
per egénium & páupe-
rem: * in die mala liberabit
eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum,
& vivíficet eum, & beátum
faciat eum in terra: * &
non tradat eum in ánimam
inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi su-
per lectum doloris ejus: *
univérsum stratum ejus ver-
sasti in infirmitate ejus.

Ego dixi; Dómine miserére
mei: * sana ánimam meam,
quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt: *mal-*
um est

mihī : * quando moriētur & peribit nomen ejus ?

Et si ingrediebātur ut vidēret, vana loquebātur : * cor ejus congregāvit iniquitatem sibi.

Egrediebātur foras : * & loquebātur in idipsum.

Adversum me susurrābant omnes inimici mei : * adversum me cogitābant mala mihī.

Verbum iniquum constituerunt adversum me : * Numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperāvi : * qui edēbat panes meos, magnificāvit super me supplantatiōem.

Tu autem Dōmine miserere mei, & resuscita me : * & retribuam eis.

In hoc cognōvi, quōniam voluisti me : * quōniam nō gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti : * & confirmasti me in conspectu tuo in ætēnum.

Benedictus Dñs Deus Israel a sæculo, & usque in sæculum : * fiat fiat. Réquiem.

Ansiphona. Sana Dōmine animam meam, quia peccāvi tibi. *Añs.* Sitivit.

Psalmus 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum : * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem, vivum : * quando veniam & apparebo ante faciem Dei ?

Parva Antimnalis.

Fuerunt mihī lacrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dicitur mihī quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordātus sum, & effudi in me animam meam : * quōniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiōis, & confessiōis : * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea ? * & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quōniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum animam meam conturbata est : * propterea memor ero tui de terra Jordānis, & Hermōniim a monte modico.

Abyssus abyssum invocāt : * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transierunt.

In die mandāvit Dōminus misericordiam suam : * & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ : * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei ? * & quare contristatus incēdō, dum affligit me inimicus ?

Dum confringantur ossa mea : * exprobraverunt mihī qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihī per singulos dies : Ubi est Deus tuus ? * Quare tristis es anima mea, & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quōniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, & Deus meus.

Réquiem ætēnam,

h

an

Asapha. Sitivit anima mea ad Deum vivum : quando veniam , & apparebo ante faciem Dómini ?

¶. Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi. R. Et ánimas páuperum tuórum ne obliuiscáris in finem.

Pater noster. coram secretis.

Leſio vii.

Job 19.

Spiritus meus attenuabitur , dies mei breuiabúntur , & solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi ; & in amaritudínibus morátur óculus meus. Libera me Dómine , & pone me iuxta te , & cuiúsvís manus pugnet contra me. Dies mei transié-runt , cogitatíones meæ dissipátæ sunt , torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem , & rursus post ténebras spero lucem. Si sustinúero , inférnus domus mea est , & in ténebris stravi lectú-lum meum. Putredíni dixi : Pater meus es : mater mea , & soror mea , vérmibus. Ubi est ergo nunc przstolá-tio mea , & patiéntiam meam quis considerat.

R. Peccántem me quotidie , & non me poeniténtem , timor mortis contúrbat me :

* Quia in inférno nulla est redemptio , miserére mei Deus , & salva me.

¶. Deus in nómine tuo sal-vum me fac : & in virtúte tua libera me. Quia.

Leſio viii.

Job 19.

Pelli meæ , consúptis cár-nibus , adhæsit os meum ,

& derelicta sunt tantummodo lábia circa dentes meos. Miserémmini mei , miserémmini mei , saltem vos amíci mei , quia manus Dómini tetigit me. Quare persequámini me sicut Deus , & cárnibus meis saturámini ? Quis mihi testibuz ut scribántur sermónes mei ? Quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo , & plumbi lámina , vel cæke sculpántur in sílice ? Scio enim quod Redemptor meus vivit , & in novíssimo die de terra surrectúrus sum : & rursus circúmdabor pelle mea , & in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse , & óculi mei conspécturi sunt , & non álius : repósita est hæc spes mea in sinu meo.

R. Dómine , secundum actum meum noli me iudicáre : nihil dignum in conspéctu tuo egi : ideo déprecor majestatem tuam : * Ut tu Deus deleas iniquitatem meam.

¶. Amplius lava me Dómine ab injustitia mea , & a delicto meo munda me. Ut tu.

Leſio ix.

Job 10. b.

Quare de vulva eduxisti me ? qui úteram consúptus essem ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem , de útero transiit in túmulum. Numquid non par-citas diérum meórum finietur brevi ? Dimítte ergo me , ut plangam páullulum dolórem meum : ántequam vadam , & non revértar , ad terram te-

ne-

nocturnam; & opertam mortis caligine; terram miserie & tenebrarum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat. *R.* Libera me Domine de viis inferni, qui portas aereas confregisti: & visitasti infernum, & dedisti eis lumen, ut viderent te: * Qui erant in penis tenebrarum. *V.* Clamantes & dicentes, Advenisti Redemptor noster. Qui.

V. Requiem eternam. Qui.

Sequens R. dicitur solummodo in die commemor. Omnium fidelium Defunctor. & quodcumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones.

R. Libera me Domine de morte eterna, in die illa tremenda: * Quando celi movendi sunt & terra; * Dum veneris judicare seculum per ignem. *V.* Tremens factus sum ego, & timeo, dum discussio venerit, atque ventura ira. Quando celi. *V.* Dies illa, dies irae, calamitatis & miserie, dies magna & amara valde. Dum veneris.

V. Requiem eternam. Libera me. usque ad primum Versum.

A D L A U D E S,

Absolute incipitur.

Alia: Exultabunt Domino.

Psalms 50.

Miserere mei Deus: * secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum: * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniqui-

tate mea: * & a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * & peccatum meum contra me est semper.

Tibi solum peccavi, & malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta & occulta sapientie tue manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, & mundabor: * lavabis me, & super nivem dealbabor.

Audtui meo dabis gaudium & letitiam: * & exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis: * & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * & spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne proicias me a facie tua: * & Spiritum Sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi letitiam salutaris tui: * & spiritu principali confirma me.

Docabo iniquos vias tuas: * & impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis mee: * & exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Domine labia mea aperies: * & os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: *

h. oblocutis non delectaboris.

Sacrificium Deo spiritus contritus : * cor contritum & humiliatum ; Deus ; non despicias .

Bénigne fac Dómine in bona voluntate tua Sion : * ut ædificentur muri Jerúsalem .

Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ , oblationes , & holocausta : * tunc imponent super altare tuum vitulos .

Réquiem æternam .

Antiphona . Exultabunt Dómino ossa humiliata .

Antiphona . Exaudi Dómine .

Psalms 64.

TE decet hymnus Deus in Sion : * & tibi reddetur votum in Jerúsalem .

Exaudi orationem meam : * ad te omnis caro veniet .

Verba iniquorum prævaluerunt super nos ; * & impletibus nostris tu propitiaberis .

Beatus , quem elegisti & asumpsisti : * inhabitabit in ætris tuis .

Replebimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum ; mirabile in æquitate .

Exaudi nos Deus salutaris noster : * spes omnium finium terræ , & in mari longe .

Preparans montes in virtute tua , accinctus potentia : * qui conturbas profundum maris , sonum fluctuum ejus .

Turbabuntur Gentes , & timebunt qui habitant terminos a signis tuis : * exitus matutini , & vespere delectabis .

Visitasti terram , & inebria-

sti eam : * multiplicasti locupletare eam .

Flumen Dei repletum est aquis , parasti cibum illorum : * quoniam ita est præparatio ejus .

Rivos ejas inebria , multiplica genimina ejus : * in stillicidiis ejus lætabitur germenans .

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ ; * & campi tui replebuntur ubertate .

Pinguëscent speciosa deserti : * & exultatione colles accingentur .

Induti sunt ardetes ovium , & valles abundabunt frumento : * clamabunt ; etenim hymnum dicent . Réquiem .

Antiphona . Exaudi Dómine orationem meam , ad te omnis caro veniet .

Antiphona . Me suscepit .

Psalms 62.

DEUS Deus meus * ad te de luce vigilo .

Strivit in te anima mea , * quam multipliciter tibi caro mea .

In terra deserta & in via & iniquosa : * sic in sancto apparui tibi , ut vidérem virtutem tuam , & glóriam tuam .

Quoniam melior est misericordia tua super vitas : * tribia mea laudabunt te .

Sic benedicam te in vita mea : * & in nomine tuo levabo manus meas .

Sicut adipem & pinguedinem repleatur anima mea : * & labilis exultationis iudiciorum meum .

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: * quia fuisse adjutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhæsit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quaesierunt animam meam: introibunt in inferiorem terræ: * tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

Rex vero latabitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrictum est os loquentium iniqua.

Hic non dicitur Requiem.

Psalmus 66.

Deus misereatur nostri & benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terram viam tuam: * in omnibus Gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus: * confiteantur tibi populi omnes.

Latentur & exultent Gentēs: * quoniam iudicas populos in æquitate, & Gentēs in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * & metuant eum omnes fines terræ. Requiem æternam.

Antiphona. Me suscepit dextera tua Domine.

Antiphona. A porta inferi.

Canticum Ezechia. Is. 38. 4.

EGo dixi: In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

Quæsi residuum annorum meorum: * dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam homines ultra: * & habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, & convoluta est a me: * quasi tabernaculum pastorum.

Præcisa est velut a texente vita mea: dum adhuc ordire, succidit me: * de mane usque ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad mane, * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea.

De mane usque ad vesperam finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei: * suspicientes in excelsum.

Domine vim patior, responde pro me: * Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.

Domine si sic vivitur, & in talibus vita spiritus mei, corripies me, & vivificabis me: * Ecce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruisti animam meam ut non periret: * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit

dabit te: * non expectabunt
qui descendunt in lacum, ve-
ritatem tuam.

Vivens vivens ipse confite-
bitur tibi, sicut & ego ho-
die: * pater filiis notam fa-
ciet veritatem tuam.

Dómine salvum me fac: * &
psalmos nostros cantabimus
cunctis diebus vitæ nostræ in
domo Dómini. Réquiem.

Antiphona. A porta inferi
érue Dómine ánimam meam.

Antiphona. Omnis spíritus.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cæ-
lis: * laudáte eum in
excelsis.

Laudáte eum omnes Angeli
ejus: * laudáte eum omnes
virtutes ejus.

Laudáte eum sol, & luna: *
laudáte eum omnes stellæ &
lumen.

Laudáte eum cæli cælorum: *
& aquæ omnes, quæ super
cælos sunt, laudent nomen
Dómini.

Quia ipse dixit, & facta
sunt: * ipse mandávit, &
creata sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in
sæculum sæculi: * præceptum
pósuit, & non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra: *
dracónes, & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies,
spíritus procellarum, * quæ
faciunt verbum ejus.

Montes, & omnes colles: *
ligna fructífera, & omnes
cedri.

Béstiæ, & univérſa pécora: *
serpéntes, & volúcres pennatæ.

Reges terræ, & omnes pò-
puli: * príncípēs, & omnes
iudices terræ.

Júvenes & vírgines, fene-
cum junióribus laudent no-
men Dómini: * quia exalta-
tum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cælum
& terram: * & exaltávit cot-
nu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis e-
jus: * filiis Israel, pópulo
appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino canticum
novum: * laus ejus in
Ecclésia sanctorum.

Lætétur Israel in eo, qui
fecit eum: * & filii Sion
exúltent in Rege suo.

Laudent nomen ejus in cho-
ro: * in tympano, & psal-
tério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dó-
mino in pópulo suo: * &
exaltábit mansuétos in glo-
riam.

Exultábunt sancti in gló-
ria: * lætabúntur in cubili-
bus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture
eorum: * & gládii ancípites
in manibus eorum.

Ad faciéndam vindictam in
natióibus: * increpatiões
in pópulis.

Ad alligándos reges eorum
in compédibus: * & nóbiles
eorum in maniciis ferreis.

Ut faciant in eis iudicium
conscriptum: * glória hæc
est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Réquiem.

Psal-

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in fiamamento virtutis ejus. Laudáte eum in virtutibus ejus: * laudáte eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psalterio, & cithara.

Laudáte eum in tympano, & choro: * laudáte eum in chordis, & organo.

Laudáte eum in cymbalis benesonantibus: laudáte eum in cymbalis jubilationis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Antiphona. Omnis spíritus laudet Dóminum. *Y.* Audívi vocem de cælo dicentem mihi. *R.* Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Antiphona. Ego sum.

Canticum Zacharia. Luc. i. g.

Benedíctus Dóminus Deus Israel: * quia visitávit, & fecit redemptionem plebis suæ.

Et eréxit cornu salutis nobis: in domo David púe i sui.

Sicut locútus est per os sanctorum: * qui a sæculo sunt, Prophetarum ejus.

Salútem ex inimicis nostris: * & de manu ómnium qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * & memorári testaménti sui sancti.

Jusjuráudum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum: * datúrum se nobis.

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti: * serviámus illi.

In sanctitate, & justitia coram ipso: * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præbís enim ante faciém Dómini parare vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Defnóstri: * in quibus visitávit nos, oriens ex alto.

Illumináre his, qui in tenebris, & in umbra mórtis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Antiphona. Ego sum resurrectio, & vita: qui credít in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: & omnis qui vivit, & credit in me, non morietur in ætérnum.

Deinde Pater noster.

Psalm. De profundis. cum Precibus & Orationibus, ut supra in Vesperis. clxx.

PSALMI GRADUALES

dicuntur in Quadragesima Feria iv. cujuslibet Hebdom. non impedita aliquo Festo ix. Lectionum, in Choro ante Martinum diei, extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Gloria Patri.

Sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipitur absoluta sana Antiphona.

h 4 Psal-

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulatione clamavi : * & exaudivit me .

Dómine libera ánimam meam a lábiis iniquis : * & a lingua dolosa .

Quid datur tibi , aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam ?

Sagittæ poténtis acútæ : * cum carbónibus desolatoriis .

Heu mihi , quia incolatus meus prolongátus est : habitavi cum habitantibus Cedar : * multum incola fuit ánima mea .

Cum his , qui odérunt pacem , eram pacíficus : * cum loquebar illis , impugnábant me gratis .

Psalmus 120.

Levávi oculos meos in montes : * unde véniet auxílium mihi .

Auxílium meum a Dómino : * qui fecit cælum & terram .

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormitet qui custódit te .

Ecce non dormitábit , neque dormiet , * qui custódit Israel .

Dóminus custódit te , Dóminus protectio tua * super manum dexteram tuam .

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem .

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus .

Dóminus custódiat intróitum tuum , & éxitum tuum : * ex hoc nunc , & usque in scúlum . Réquiem ætérnam .

Psalmus 121.

Letátus sum in his , quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini ibimus .

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem .

Jerúsalem , quæ ædificátur ut civitas : * cujus participatio ejus in idípsum .

Illuc enim ascenderunt tribus , tribus Dómini : * testimoniúm Israel ad confitendum nómini Dómini .

Quia illic sedérunt sedes in judicio : * sedes super domum David .

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * & abundantia diligéntibus te .

Fiat pax in virtute tua : * & abundantia in túribus tuis .

Propter fratres meos , & próximos meos * loquebar pacem de te .

Propter domum Dómini Dei nostri : * quæsi vi bona tibi .

Psalmus 122.

Ad te levávi oculos meos : * qui hábitas in cælis .

Ecce sicut oculi servórum : * in manibus dominórum sórum .

Sicut oculi ancillæ in manibus dóminte suæ : * ita oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum , donec misereátur nostri .

Miserére nostri , Dñe , miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne .

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundantibus , & despectio supérbis .

Psalmus

Psalms 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos: * forte vivos deglutíffent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos: * fórfitan aqua absorbuíffet nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórfitan pertransíffet ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus: * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Ánima nostra sicut passer erépta est: * deláqueo venántium.

Láqueus contrítus est: * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini: * qui fecit cælum & terram.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine: Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus.

Pater noster. secreto.

✠. Et ne nos indúcas in tentatiónem. *R.* Sed libera nos a malo.

✠. A porta inferi. *R.* Erue Dómine ánimas eórum.

✠. Requíescent in pace. *R.* Amen.

✠. Dómine exáudi oratiónem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

✠. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Absolve, quæsumus Dómine, ánimas famulórum famulárumque tuárum, & óm-

nium Fidélium defunctorum, ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectionis glória inter Sanctos & Eléctos tuos resuscitati respírent. Per Christum Dñm nostrum. *R.* Amen.

Post Oratíonem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur, & in fine cujuslibet Psalmi dicitur, Glória Patri.

Psalms 124.

Qui confidunt in Dómino sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc & usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitatem manus suas.

Bénéfac Dómine bonis * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitatem: * pax super Israel. Glória Patri.

Psalms 125.

In converténdo Dóminus captivitatem Sion: * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * & lingua nostra exultatíone.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus facere cum eis.

Magnificávit Dóminus facere nobíscum: * facti sumus lætantes.

h 5 Con-

• Converté Dómine captivitatem nostram : * sicut torrens in Austro .

Qui séminant in lácrymis : * in exultatione merent .

• Eúntes ibant & flebant : * mitténtes sémína sua .

Veniéntes autem vénient cum exultatione : * portántes mánipulos suos . Glória Patri .

Psalmus 126.

Nisi Dñs ædificáverit domum : * in vanum laboravérunt qui ædificant eam .

• Nisi Dóminus custodíserit civitatem : * frustra vigílat qui custódit eam .

• Vanum est vobis ante lucem surgere : * surgite postquam sedéritis , qui manducátis panem doloris .

Cum déderit dilectis suis somnum : * ecce hæreditas Dñi , filii , merces , fructus ventris .

Sicut sagittæ in manu poténtis : * ita filii excusórum .

Beátus vir , qui implevit desiderium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimicis suis in porta . Glória .

Psalmus 137.

Beatí omnes , qui timent Dóminum : * qui ambulavérunt in vilius .

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es , & bene tibi erit .

Uxor tua sicut vitis abúndans : * in latéribus domus tuæ .

Filii tui sicut novellæ olivárum : * in circúitu mensæ tuæ .

Ecce sic benedicétur homo : * qui timet Dóminum .

Benedícat tibi Dóminus ex

Sion : * & vídeas bona Jerúsalem omnibus diébus vitæ tuæ .

Et vídeas filios filiórum tuórum : * pacem super Israel .

Glória Patri , &c.

Psalmus 128.

Sæpe expugnáverunt me a juventute mea : * dicat nunc Israel .

Sæpe expugnáverunt me a juventute mea : * etenim non potuerunt mihi .

Supra dorsum meum fabricáverunt peccatóres : * prolongáverunt iniquitatem suam .

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum : * confundántur , & convertántur retrórsus omnes , qui odérunt Sion .

Fiant sicut foenum testórum : * quod priúsqvam evellátur , exáruit .

De quo non implevit manum suam qui metit : * & finem suum qui mánipulos colligit .

Et non dixerunt , qui præteribant : Benedíctio Dómini super vos : * benediximus vobis in nómine Dómini .

Glória Patri , &c.

Postea dicitur flexis genibus .

Kyrie eleíson . Chríste eleíson .

Kyrie eleíson . Pater noster .

secretò . *ψ.* Et ne nos inducas in tentationem . *℟.* Sed libera nos à malo .

ψ. Meménto Congregatiónis tuæ . *℟.* Quam possedísti ab initio . *ψ.* Dómina exaudi orationem meam . *℟.* Et clamor meus ad te véniat .

* Dóminus vobíscum .

℟. Et cum spíritu tuo .

Oré

Orémus.

Oratio.

DEus, cui proprium est misereri semper & parere, suscipe deprecationem nostram; ut nos & omnes famulos tuos, quos delictorum catena constríngit, miseratio tua pietatis cleménter absolvat. Per Christum Dominum nostrum. *R.* Amen.

Post Oratíonem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur: Et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalms 129.

DE profundis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observáveris Dñe: * Dómine quis sustinébít?

Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * & copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Glória Patri, &c.

Psalms 130.

Domine, non est exaltatum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiebam: *

sed exaltávi ánimam meam. Sicut ablactátus est super mare sua: * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino: * ex hoc nunc & usque in sæculum. Glória Patri.

Psalms 131.

Memento Dómine David: * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino: * votum vovit Deo Jacob.

Si introítero in tabernáculum domus meæ: * si ascéndero in lectum strati mei.

Si dédero somnum óculis meis: * & pálpebris meis dormitatíonem.

Et réquiem temporibus meis: donec invéniam locum Dño: * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis sylvæ.

Inroibimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam: * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justitiam: * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avértas faciém Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritatem, & non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui

ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum: * & testimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et filii eórum usque in sæculum. * sedébunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus
Sion : * elegit eam in habi-
tationem sibi ,

Hæc requies mea in sæcu-
lum sæculi : * hic habitabo ,
quoniam elegeram eam .

Vidua ejus benedicens be-
nedicam : * pauperes ejus sa-
turabo panibus .

Sacerdotes ejus induam sa-
lutari : * & sancti ejus exul-
tatione exultabunt .

Illuc producam cornu David : *
paravi lucernam Christo meo .

Inimicos ejus induam con-
fusione : * super ipsum autem
efflorebit sanctificatio mea .

Glória Patri , &c.

Psalms 132.

ECce quam bonum , &
quam jucundum : * ha-
bitare fratres in unum .

Sicut unguentum in capite : *
quod descendit in barbam ,
barbam Aaron .

Quod descendit in oram ve-
stimenti ejus : * sicut ros
Hermon , qui descendit in
montem Sion .

Quoniam illic mandavit Do-
minus benedictionem : * &
vitam usque in sæculum .

Glória Patri . &c.

Psalms 133.

ECce nunc benedicite Do-
minum : * omnes servi Dñi .

Qui statis in domo Dñi : *
in atriis domus Dei nostri .

In noctibus extollite manus
vestras in sancta : * & bene-
dicite Dominum .

Benedicat te Dominus : ex
Sion : * qui fecit cælum &
terram . Glória Patri .

Deinde dicitur flexis geni-
bus , Kyrie eleison . *Christe*
eleison . Kyrie eleison .

Pater noster . *secrèd .*

¶ Et ne nos inducas in tem-
tationem . R. Sed libera nos

à malo . ¶ Salvos fac servos
tuos . R. Deus meus , speran-
tes in te . ¶ Domine exau-

di orationem meam . R. Es
clamor meus ad te venit .

¶ Dominus vobiscum .

R. Et cum spiritu tuo .

Orémus . *Oratio .*

Proterde Domine famulis
& famulabus tuis deus
cælestis auxilii : ut te no-
to corde perquirant , & que
digne postulant , consequi me-
reantur . Per Christum Domi-
num nostrum . R. Amen .

S E P T E M P S A L M I

Penitenciales cum

Litaniis ,

*dicuntur flexis genibus in om-
nibus sexis Foris Quadra-
gesima , quando Officium fit
de Feria . Litania autem ,
omissis Septem Psalmis , di-
cuntur in Litaniis majoribus
in festo S. Marci , & in cri-
bus diebus Rogationum .*

*Dicuntur autem in Quadra-
gesima in Choro post Matu-
rinum & Laudes dicti , disto ,
Benedicamus Domino : extra
Chorum pro opportunitate tem-
poris .*

Antiphona . Ne reminiscaris .

Psalms 6 .

Domine ne in furore tuo
arguas me : * neque in
ira tua corripias me .

Miserere mei Domine , quo-
niam

nam infirmus sum : * sana
me Dómine, quóniam con-
turbata sunt ossa mea.

Et ánima mea turbata est val-
de : * sed tu Dñe úsquequo?

Convertere Dñe, & éripe áni-
mam meam : * saluum me fac
propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in mor-
te, qui memor sit tui : * in
inférno autem quis confite-
bitur tibi?

Laboravi in gémitu meo,
lavabo per singulas noctes
secum meum : * lácrymis meis
stratum meum rigabo.

Turbatus est a furóre ócu-
lus meus : * inveteravi inter
omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes, qui
operamini iniquitatem : * quón-
iam exaudivit Dóminus vo-
cem fletus mei.

Exaudivit Dóminus depre-
cationem meam : * Dóminus
orationem meam suscepit.

Erebescant & conturbentur
vehementer omnes inimici
mei : * convertantur & eru-
bescant valde velociter.

Gloria Patri, &c.

Psalmus 31.

BEati, quorum remissa sunt
iniquitates : * & quorum
resecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non impu-
tavit Dóminus peccatum : *
neque est in spíritu ejus dolus.

Quóniam taci, inveterave-
runt ossa mea : * dum clamá-
rem tota die.

Quóniam die ac nocte gra-
vata est super me manus tua : *
convexus sum in arumna

mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum
tibi feci : * & injustitiam
meam non abscondi.

Dixi : Confitebor adversum
me injustitiam meam Dómi-
no : * & tu remisisti impie-
tatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te om-
nis Sanctus * in témpore op-
portuno.

Veruntamen in dilúvio aquá-
rum multarum * ad eum non
approximabunt.

Tu es refúgium meum a tri-
bulatione, quæ circumdedit
me : * exultatio mea erue me
a circumdantibus me.

Intelléctum tibi dabo, &
instruam te in via hac, qua
gradiéris : * firmabo super te
óculos meos.

Nolite fieri sicut equus &
mulus, quibus non est in-
tellektus.

In camo & freno maxillas
eorum constringe : * qui non
approximant ad te.

Multa flagella peccatoris : *
sperantem autem in Dómino
misericórdia circumdabit.

Latámini in Dómino, &
exultate iusti : * & gloriámi-
ni omnes recti corde.

Gloria Patri, &c.

Psalmus 37.

Domine, ne in furóre tuo
arguas me : * neque in
ira tua corraspas me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ
sunt mihi * & confirmasti su-
per me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea
a fácie iræ tuæ : * non est

pax

per ossibus meis a facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meae supergressae sunt caput meum: * & sicut onus grave gravatae sunt super me.

Putruerunt & corruptae sunt cicatrices meae: * a facie insipientiae meae.

Miser factus sum & curvatus sum usque in finem: * tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: * & non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliatus sum nimis: * rugiebam a genuitu cordis mei.

Domine, ante te omne desiderium meum: * & gemitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: * & lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.

Amici mei & proximi mei adversum me appropinquaverunt & steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt: * & vim faciebant qui querebant animum meum.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: * & dolos tota die meditantur.

Ego autem tamquam surdus non audiebam: * & sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens: * & non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te Domine spe-

ravi: * tu exaudies me Domine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei: * & dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum: * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo: * & cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivant, & confirmati sunt super me: * & multiplicati sunt qui oderunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: * quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me Domine Deus meus: * ne discesseris a me.

Intende in adiutorium meum: * Domine Deus salatus meae. Gloria Patri.

Psalm. Miserere. ut supra.

Et in fine Gloria Patri.

Psalmus 101.

Domine exaudi orationem meam: * & clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam a me: * in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocavero te: * velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei: * & ossa mea sicut cinis aruerunt.

Percussus sum ut foenum, & aruit cor meum: * quia oblatus sum comedere panem meum.

A vo-

A voce gémitus mei * ad-
hæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicano
solitúdinis : * factus sum si-
cut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi : * & factus sum si-
cut passer solitárius in tecto.
Tota die exprobrábant mi-
hi inimíci mei : * & qui
laudábant me, advérsus me
jurábant.

Quia cinerem tamquam pa-
nem manducábam : * & potum
meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ, & indignatió-
nis tuæ : * quia élevans al-
listísti me.

Dies mei sicut umbra decli-
navérunt : * & ego sicut fo-
enum áruí.

Tu autem Dómine in ætér-
num pérmanes, * & memo-
riále tuum in generatióem,
& generatióem.

Tu exúrgens miseréberis Si-
on : * quia tempus miseréndi
ejus, quia venít tempus.

Quóniam placuérent servis
tuis lápides ejus : * & terræ
ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen
tuum Dómine : * & omnes
reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dñs Sion : *
& vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem hu-
mílium : * & non sprevit
preces eórum.

Scribántur hæc in generatió-
ne áltera, * & pópulus, qui creá-
bitur, laudábie Dóminum.

Quia prospéxit de excélsso
sancto suo : * Dóminus de
cælo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compe-
ditórum : * ut sólveret filios
interemptórum.

Ut annúntient in Sion no-
men Dómini : * & laudem
ejus in Jerúsalem.

In conveniéndso pópulos in
unum : * & reges ut sérviant
Dómino.

Respóndit ei in via virtútis
suz : * Paucitátem diérum
meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídió
diérum meórum : * in gene-
ratióem, & generatióem
anní tui.

Initio tu, Dómine, terram
fundásti : * & ópera mánuum
tuarum sunt cæli.

Ipsi persúbunt, tu autem pér-
manes : * & omnes sicut ve-
stíméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis
eos, & mutabúntur : * tu au-
tem idem ipse es, & anni
tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habi-
tábunt : * & semen eórum
in sæculum dirigétur.

Glória Patri, &c.

Psalm. De profundis. ut sup.

Psalmus 141.

Domine exaudi oratióem
meam, áuribus pécipe
obsecratióem meam in ve-
ritáte tua : * exáudi me in
tua justítia.

Et non intres in iudícium
cum servo tuo : * quia non
justificábitur in conspéctu tuo
omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus
ánimam meam : * humiliávit
in terra vitam meam.

Col.

Collocavit me in obscuris
sicut mortuos sæculi : * &
anxiatus est super me spiri-
tus meus , in me turbatum
est cor meum .

Memor fui dierum antiquo-
rum ; meditatus sum in om-
nibus operibus tuis : * in fa-
ctis manuum tuarum medi-
tabar .

Expandi manus meas ad te : *
anima mea sicut terra sine
aqua tibi .

Velociter exaudi me Domi-
ne : * defecit spiritus meus .

Non avertas faciem tuam a
me : * & similis ero descen-
dentibus in lacum .

Audiam fac mihi mane mi-
sericordiam tuam : * quia in
te speravi .

Notam fac mihi viam , in
qua ambulem : * quia ad te
levavi animam meam .

Eripe me de inimicis meis
Domine , ad te confugi : * doce
me facere voluntatem tuam ,
quia Deus meus es tu .

Spiritus tuus bonus deducet
me in terram rectam : * pro-
pter nomen tuum Domine vi-
vificabis me in æquitate tua .

Educes de tribulatione ani-
mam meam : * & in miseri-
cordia tua disperdes inimi-
cos meos .

Et perdes omnes , qui tris-
tant animam meam : * quo-
niam ego servus tuus sum .

Gloria Patri , &c .

Aññ. Ne reminiscaris Domine
delicta nostra , vel parentum
nostrorum , neque vindictam
sumas de peccatis nostris .

LITANIE.

Kyrie eleison . Christe
eleison . Kyrie eleison .

Christe audi nos .

Christe exaudi nos .

Pater de cælis Deus , Mife-
rere nobis .

Fili Redemptor mundi Deus ,
Miserere nobis .

Spiritus Sancte Deus , Mife-
rere nobis .

Sancta Trinitas unus Deus ,
Miserere nobis .

Sancta Maria , Ora pro nobis ,

Sancta Dei Genitrix , ora

Sancta Virgo Virginum , ora
pro nobis .

Sancte Michael . ora

Sancte Gabriel . ora

Sancte Raphael , ora

Omnes sancti Angeli & Ar-
chàngeli , orate pro nobis .

Omnes sancti beatorum spi-
rituum ordines , orate .

Sancte Joannes Baptista , ora

Sancte Joseph , ora

Omnes Sancti Patriarchæ &

Prophætæ , orate

Sancte Petre , ora

Sancte Paule , ora

Sancte Andrea , ora

Sancte Jacobe , ora

Sancte Joannes , ora

Sancte Thoma , ora

Sancte Jacobe , ora

Sancte Philippe , ora

Sancte Bartholomæe , ora

Sancte Matthæ , ora

Sancte Simon , ora

Sancte Thaddæe , ora

Sancte Maria , ora

Sancte Barnaba , ora

Sancte Luca , ora

Sancte Marce , ora

Om-

Omnes sancti Apostoli & Evangelistæ, orate.
 Omnes sancti Discipuli Domini, orate.
 Omnes sancti Innocentes, orate pro nobis.
 Sancte Stéphane, ora.
 Sancte Laurenti, ora.
 Sancte Vincenti, ora.
 Sancti Fabiane & Sebastiane, orate pro nobis.
 Sancti Joannes & Paule, orate.
 Sancti Cosma & Damiâne, orate pro nobis.
 Sancti Gervasi & Protasi, orate.
 Omnes sancti Martyres, orate.
 Sancte Silvester, ora.
 Sancte Gregori, ora.
 Sancte Ambrosi, ora.
 Sancte Augustine, ora.
 Sancte Hieronyme, ora.
 Sancte Martine, ora.
 Sancte Nicolae, ora.
 Omnes sancti Pontifices & Confessores, orate.
 Omnes sancti Doctores, orate.
 Sancte Antoni, ora.
 Sancte Benedicte, ora.
 Sancte Bernarde, ora.
 Sancte Domínice, ora.
 Sancte Francíſce, ora.
 Omnes sancti Sacerdotes & Levitæ, orate.
 Omnes sancti Monachi & Eremitæ, orate.
 Sancta Maria Magdaléna, ora.
 Sancta Agatha, ora.
 Sancta Lúcia, ora.
 Sancta Agnes, ora.
 Sancta Cæcília, ora.
 Sancta Catharina, ora.
 Sancta Anastasia, ora.
 Omnes Sanctæ Virgines & Viduæ, orate.

Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercedite pro nobis.
 Propitius esto, Parce nobis Domine.
 Propitius esto, Exaudi nos Domine.
 Ab omni malo, Libera.
 Ab omni peccato, libera.
 Ab ira tua, libera.
 A subitanea & improvisa morte, libera.
 Ab insidiis diaboli, libera.
 Ab ira & odio & omni mala voluntate, libera.
 A spiritu fornicationis, lib.
 A fulgure & tempestate, lib.
 A flagello terramotus, lib.
 A morte perpetua, libera.
 Per mysterium sanctæ Incarnationis tuæ, libera.
 Per adventum tuum, libera.
 Per nativitatem tuam, lib.
 Per baptismum & sanctum jejunium tuum, libera.
 Per crucem & passionem tuam, libera nos Domine.
 Per mortem & sepulturam tuam, libera.
 Per sanctam resurrectionem tuam, libera.
 Per admirabilem ascensionem tuam, libera.
 Per adventum Spiritus Sancti Paracliti, libera.
 In die Judicii, libera.
 Peccatores, Te rogamus.
 Ut nobis parcas, te roga.
 Ut nobis indulgeas, te roga.
 Ut ad veram poenitentiam nos perducere digneris, te roga.
 Ut Ecclesiam tuam, sanctam regere & conservare digneris, te rogamus.
 Ut dominum Apostolicum & om.

omnes Ecclesiasticos ordi-
 nes in sancta religione con-
 servare digneris, te rog.
 Ut inimicos sancte Ecclesie
 humiliare digneris, te rog.
 Ut regibus & principibus
 Christianis pacem & veram
 concordiam donare digner-
 is, te rogamus.
 Ut cuncto populo Christiano
 pacem & unitatem largiri
 digneris, te rogamus.
 Ut nosmetipsos in tuo sancto
 servitio confortare & con-
 servare digneris, te rog.
 Ut mentes nostras ad celestia
 desideria erigas, te rog.
 Ut omnibus benefactoribus
 nostris sempiterna bona re-
 tribuas, te rogamus.
 Ut animas nostras, fratrum,
 propinquorum, & benefa-
 ctorum nostrorum ab eter-
 na damnatione eripias, te
 rogamus audi nos.
 Ut fructus terre dare & con-
 servare digneris, te rog.
 Ut omnibus Fidelibus defun-
 ctis requiem eternam do-
 nare digneris, te rog.
 Ut nos exaudire digneris,
 te rogamus audi nos.
 Filii Dei, te rogamus.
 Agnus Dei, qui tollis pec-
 cata mundi, Parce nobis
 Domine.
 Agnus Dei, qui tollis pec-
 cata mundi, Exaudi nos
 Domine.
 Agnus Dei, qui tollis peccata
 mundi, Miserere nobis.
 Christe audi nos. Christe
 exaudi nos. Kyrie eleison.
 Christe eleison. Kyrie elei-

son. *Pater noster. secreta.*
 V. Et ne nos inducas in tem-
 ptationem. R. Sed libera nos
 a malo.

Psalmus 69.

Deus in adiutorium meum
 intende: * Domine ad
 adjuvandum me festina.

Confundantur & revertantur:
 * qui querunt animam
 meam.

Avertantur retrorsum, &
 erubescant: * qui volunt mi-
 hi mala.

Avertantur statim erubescen-
 tes: * qui dicunt mihi: Eu-
 ge, euge.

Exultent & letentur in te
 omnes, qui querunt te: *
 & dicant semper: Magnificetur
 Dominus, qui diligit
 salutare tuum.

Ego vero egenus & pauper
 sum: * Deus adjuva me.

Adjutor meus & liberator
 meus es tu: * Domine ne
 moreris.

Gloria Patri. Sicut erat.
 V. Salvos fac servos tuos.
 R. Deus meus sperantes in
 te. V. Esto nobis Domine
 turris fortitudinis. R. A fa-
 cie inimici.

V. Nihil proficiat inimicus in
 nobis. R. Et filius iniquitatis
 non apponat nocere nobis.

V. Domine non secundum
 peccata nostra facias nobis.
 R. Neque secundum iniquita-
 tes nostras retribuas nobis.

V. Oremus pro Pontifice no-
 stro N. R. Dominus consen-
 vet eum, & vivificet eum,
 & beatum faciat eum in ter-
 ra,

ra, & non tradat eum in animam inimicorum ejus.

℣. Oremus pro benefactoribus nostris. ℞. Retribuere dignare Domine omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum vitam eternam Amen.

℣. Oremus pro fidelibus defunctis. ℞. Requiem eternam dona eis Domine, & lux perpetua luceat eis.

℣. Requiescant in pace.

℞. Amen. ℣. Pro fratribus nostris absentibus. ℞. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te. ℣. Mitte eis Domine auxilium de sancto. ℞. Et de Sion tuere eos.

℣. Domine exaudi orationem meam. ℞. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Oratio.

Deus, qui proprium est misereri semper & parcere: suscipe deprecationem nostram; ut nos & omnes famulos tuos, quos delictorum catena constrangit, miseratio tue pietatis clementer absolvat.

Exaudi, quesumus Domine, supplicum preces, & confusentium tibi parce peccatis, ut pariter nobis indulgentiam tribuas benignus & pacem.

Innescibilem nobis Domine misericordiam tuam clementer ostende; ut simul nos & a peccatis omnibus exuas, & a poenis, quas pro his meremur, eripias.

Deus, qui culpa ostendens, poenitentia placaris: preces populi tui supplicantis propitius respice, & flagella tue iracundie, quae pro peccatis nostris meremur, averte.

Omnipotens sempiternus Deus, miserere famulo tuo Pontifici nostro N. & dirige eum secundum tuam clementiam in viam salutis eternae, ut te donante tibi placita cupiat, & tota virtute perficiat.

Deus, a quo sancta desideria, recta consilia & justa sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandatis tuis dedita, & hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla.

Ure igne Sancti Spiritus renes nostros & cor nostrum, Domine: ut tibi casto corpore serviamus, & mundo corde placeamus.

Fidelium Deus omnium Conditor & Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum, remissionem criminum tribue peccatorum: ut indulgentiam, quam semper optaverunt, plis supplicationibus consequantur.

Actiones nostras, quesumus Domine, aspirando praeveni & adjuvando prosequere: ut cuncta nostra oratio & operatio a te semper incipiat, & per te coepta finiatur.

Om-

Omnipotens sempiternus Deus, qui vivorum dominaris simul & mortuorum, omniumque misereris, quos tuos fide & opere futuros esse prænoſcis: te supplices exoramus; ut pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel præſens ſæculum adhuc in carne retinet, vel futurum jam exutos corpore ſuſcepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ cleméntia omnium delictorum ſuorum véniam conſequantur. Per Dóminum.

Ÿ. Dóminus vobíſcum.

R. Et cum ſpíritu tuo.

Ÿ. Exáudiat nos omnipotens & miſericors Dóminus.

R. Amen.

Ÿ. Et Fidélium animæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. R. Amen.

O R D O

Commendationis animæ.

Primum dicuntur Litanie

breves in hunc modum.

Kyrie eléíſon. Chriſte eléíſon. Kyrie eléíſon.

Sancta María, Ora pro eo.

Omnes ſancti Angeli & Archángeli, Oráte pro eo.

Sancte Abel, ora.

Omnis chorus Juſtorum, oráte.

Sancte Abraham, ora.

Sancte Joánnes Baptiſta, ora.

Sancte Joſeph, ora.

Omnes ſancti Patriarchæ & Prophætæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Omnes ſancti Apóſtoli, & Evangeliſtæ, oráte.

Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.

Omnes ſancti Innocéntes, oráte pro eo.

Sancte Stéphane, ora.

Sancte Laurénti, ora.

Omnes ſancti Mártýres, oráte.

Sancte Silveſter, ora.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Auguſtine, ora.

Omnes ſancti Pontífices & Confefsóres, oráte.

Sancte Benedicte, ora.

Sancte Franciſce, ora.

Omnes ſancti Mónachi & Eremitæ, oráte.

Sancta María Magdaléna, ora.

Sancta Lúcia, ora.

Omnes ſanctæ Virgines & Víduæ, oráte.

Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercedite pro eo.

Propítius eſto, Parce ei Dñe.

Propítius eſto, Libera eum Dómine.

Propítius eſto, Libera eum Dómine.

Ab ira tua, libera.

A periculo mortis, libera.

A mala morte, libera.

A poenis inférni, libera.

Ab omni malo, libera.

A poteſtate diaboli, libera.

Per nativitatem tuam, libera.

Per Crucem & paſſionem tuam, libera.

Per mortem & ſepulturam tuam, libera.

Per glorióſam reſurrecciónem tuam, libera.

Per admirábilem aſcenſionem tuam, libera.

Per

Per grátiam Spíritus Sancti
Parácliti, libera.
In die Judicii. libera.
Peccatóres, Te rogámus au-
di nos.

Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

*Deinde cum in agone sui
exitus anima anxietur, di-
cantur sequentes Orationes.*

Oratio.

PROFESSORE anima Chri-
stiana de hoc mundo, in
nómine Dei Patris omni-
pótentis, qui te creávit: in nó-
mine Jesu Christi Filii Dei
vivi, qui pro te passus est;
in nómine Spíritus Sancti,
qui in te effusus est, in nó-
mine Angelórum & Archán-
gelórum, in nómine Thro-
nórum & Dominatiónum: in
nómine Principátuum & Po-
testátum: in nómine Chéru-
bim & Séraphim: in nómine
Patriarchárum & Prophetá-
rum, in nómine sanctórum
Apostolórum & Evangelistá-
rum; in nómine sanctórum
mártýrum & Confessórum;
in nómine sanctórum Mona-
chórum & Eremitárum; in nó-
mine sanctárum Virgínium,
& ómnium Sanctórum & San-
ctárum Dei hódie sit in pa-
ce locus tuus & habitatio
tua in sancta Sion. Per eúm-
dem Christum Dóminum no-
strum. R. Amen.

Oratio.

DEUS misericors, Deus
clemens, Deus qui se-
cúndum multitudinem misé-

rationum tuarum peccata pos-
niténtium deles, & prateri-
tórum criminum culpas vé-
nia remissionis evácuas: ré-
spice propítius super hunc fá-
mulum tuum N. & remissió-
nem ómnium peccatórum suó-
rum tota cordis confessióne
poscéntem deprecátus exáu-
di. Rénova in eo, piíssime
Pater, quidquid terréna fra-
gilitate corrúptum, vel quid-
quid diabólica fraude violá-
tum est, & unitáti córporis
Ecclésiæ membrum redempti-
onis annécte. Miserére Dómi-
ne gemituum, miserére la-
crymárum ejus: & non ha-
béntem fidúciám nisi in tua
misericórdia, ad tuæ sacra-
méntum reconciliatiónis ad-
mitte. Per Christum Dómi-
num nostrum. R. Amen.

COMMENDO te omni-
pónti Deo, caríssime
frater, & ei, cujus es crea-
tura, committo: ut cum hu-
manitátis débitum morte in-
terveniente persólveris, ad
Auctórem tuum, qui te de
limo terræ formáverat, re-
vertáris. Egrediénti itaque
ánimæ tuæ de corpore splén-
didus Angelórum coetus oc-
currat, iudex Apostolórum
tibi senátus advéniat; candi-
datórum tibi mártýrum trium-
phátor exércitus óbviat: li-
liáta rutilántium te Confes-
sórum turma circúmdet: ju-
bilántium te Virgínium cho-
rus excípiat, & beátæ quie-
tis in sinu Patriarchárum te
compléxus astringat, mitis
atque

atque festinus Christi Jesu
tibi aspectus appareat, qui
te inter assistentes sibi júgi-
tor, interesse decernat. Ignó-
res omne quod horret in té-
nebris, quod stridet in flam-
mis, quod cruciat in tormén-
tis. Cedat tibi tetérrimus sá-
tanás cum satellitibus suis,
in adventu tuo te comitánti-
bus Angelis contremíscat, at-
que in æternæ noctis chaos
immáne diffúgiat. Exúrgat
Deus, & dissipéntur inimíci
ejus, & fúgiant, qui odérunt
eum, a fácie ejus. Sicut dé-
ficit fumus, deficiant; sicut
fluit cera a fácie ignis, sic pé-
reant peccatóres a fácie Dei,
& justí epuléntur & exúltent
in conspéctu Dei. Confun-
dántur igitur, & erubéscant
omnes tartáreæ legiónés, &
minístri sátanæ iter tuum im-
pedíre non áudeant. Liberet
te a cruciátu Christus, qui
pro te crucifixus est. Liberet
te ab æterna morte Christus,
qui pro te mori dignátus est.
Constituat te Christus Fílius
Dei vívi intra paradísi sui sem-
per amœna viréntia, & inter
oves suas te verus ille Pastor
agnóscat. Ille ab ómnibus pec-
cátis tuis te absólvat, atque
ad dexteram suam in electó-
rum suórum te sorte consti-
tuit. Redemptórem tuum fa-
cie ad fáciem vídeas, & præ-
sens semper assístens, mani-
festíssimam beátis óculis aspí-
cias veritátem. Constitútus
igitur inter ágmina beatórum,
contemplatiónis divínæ dul-

cédine potáris in sæcula se-
culórum. *R. Amen.*

Oratio.

Suscipe Dómine servum
tuum in loco sperándæ
sibi salvatiónis a misericór-
dia tua. *R. Amen.*
Líbera Dómine ánimam ser-
vi tui, ex ómnibus periculis
inferní, & de láqueis poená-
rum, & ex ómnibus tribu-
latiónibus. *R. Amen.*
Líbera Dómine ánimam ser-
vi tui, sicut liberásti Henoch
& Eliám de comuni mor-
te mundi. *R. Amen.*
Líbera Dómine ánimam ser-
vi tui, sicut liberásti Noe,
de dilúvio. *R. Amen.*
Líbera Dómine ánimam ser-
vi tui, sicut liberásti Abra-
ham de Ur Chaldæórum.
R. Amen.
Líbera Dómine ánimam ser-
vi tui, sicut liberásti Job de
passiónibus suis. *R. Amen.*
Líbera Dómine ánimam ser-
vi tui, sicut liberásti Isaac
de hóstia, & de manu patris
sui Abrahæ. *R. Amen.*
Líbera Dómine ánimam ser-
vi tui, sicut liberásti Loth de
Sódomis & de flamma ignis.
R. Amen.
Líbera Dómine ánimam ser-
vi tui, sicut liberásti Mói-
sen de manu Pharaónis regis
Egyptiórum. *R. Amen.*
Líbera Dómine ánimam ser-
vi tui, sicut liberásti Daníelem
de lacu leónum. *R. Amen.*
Líbera Dómine ánimam ser-
vi tui, sicut liberásti tres
pueros de camín ignis ar-
dén-

déntis, & de manu regis iniqui. R. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crimine. R. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul & de manu Golíæ. R. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum & Paulum de carcéribus. R. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam vírginem & mártýrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, & tecum fácias in bonis congaudere cæléstibus. R. Amen.

Oratio.

Commendámus tibi Dómine ánimam famuli tui N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non ténuas. Agnósce Dómine creaturam tuam, non a diis aliénis creatam, sed a te solo Deo vivo vero: quia non est álius Deus præter te, & non est secúndum ópera tua. Lætífica Dómine ánimam ejus in conspéctu tuo & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum & ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium; & Spíritus Sanctum non negávit, sed credidit, & zelum Dei se há-

buit, & Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávi.

Oratio.

Delícta juventútis & ignorantias ejus, quæsumus, ne memíneris Dómine: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illius in glória claritátis tuæ. Aperíantur ei cæli, collaténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Súscípiat eum sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui militiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviæ sancti Angeli Dei, & perdúcant eum in civitátem cæléstem Jerúsalem. Súscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédât pro eo sanctus Joánes electus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligandi atque solvendi. Intercédânt pro eo omnes Sancti & electi Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt: ut vñculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstante Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre & Spíritu Sancto vivit & regnat in sæcula sæculórum. R. Amen.

Si anxíatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi videlicet. Confitemini Dómino. 22. &

versus Psal. Beati immaculati. per Horas distributus. 31.

Egressa autem anima, dicitur hoc. R. Subvenite Sancti Dei, occurrere Angeli Domini: * Suscipientes animam ejus: * Offerentes eam in conspectu Altissimi. V. Suscipiat te Christus qui vocavit te, & in sinu Abraham Angelii deducant te. Suscipientes. V. Requiem æternam dona ei Domine & lux perpétua luceat ei. Offerentes.

Deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Postea. Pater noster. secr. V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo. V. Requiem æternam dona ei Domine, R. Et lux perpétua luceat ei. V. A porta inferi. R. Erue Domine animam ejus. V. Requiescat in pace. R. Amen.

V. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

Tibi Domine commendamus animam famuli tui N. ut defunctus sæculo tibi vivat, & quæ per fragilitatem humanæ conversationis peccata commisit, tu venia misericordissimæ pietati absterge. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante prandium Sacerdos benedicturus mensam incipit. Benedicite. & alii repetunt Benedicite.

Deinde dicitur V. Oculi omnium. & alii prosequuntur. In te sperant Domine, & tu das escam illorum in tempore opportuno. Aperis tu manum tuam, & imple omnes animal benedictione.

Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléif. Christe eléifon. Kyrie eléifon. Pater noster. secr. V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit.

Orémus.

Benedic Domine nos, & hæc tua dona, quæ de tua largitate sumus sumpturi. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Deinde Lector. Jube domine. Bñ. Mensæ cælestis participes faciat nos Rex æternæ glóriæ. R. Amen.

Post prandium aguntur gratia hoc modo. Dicho a Lector. Tu autem Domine miserere nobis. R. Deo grátias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit V. Confiteantur tibi Dñe omnia ópera tua. R. Et Sancti tui benedicant tibi. V. Glória R. Sicut.

Postea Sacerdos absoluit dicit.

Agimus tibi grátias omnipotens Deus pro universis Beneficiis tuis: Qui vivis & regnas in sæcula sæculorum. R. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalm. Miserere mei. 53. vel Psalm. Laudate Dñm. 122. Glória Patri. Sicut erat.

Ky-

Kyrie eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison.

Sacerdos dicit: Pater noster.
V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo. V. Dispérsit, dedit pauperibus. R. Iustitia ejus manet in sæculum sæculi.
V. Benedicam Dñm in omni tempore. R. Semper laus ejus in ore meo. V. In Dño laudabitur ánima mea. R. Audiant mansueti, & laténtur. V. Magnificáte Dñm mecum. R. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. V. Sit nomen Dñi benedíctum. R. Ex hoc nunc & usque in sæculum.
Deinde sine Orémus.

Retribúete dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen tuum vitam ætérnam. R. Amen. V. Benedicámus Dómino. R. Deo grátias. V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. R. Amen.
Pater noster. *secreto.*

Quo finita dicit Sacerdos: Deus, det nobis suam pacem. R. Amen.

Ante cœnam Sacerdos benedícturus mensam incipit Benedicite. & alii repetunt Benedicite.

Deinde Sacerdos incipit V. & alii prosequuntur.

Edent páuperes, & saturabúntur, & laudábunt Dóminum, qui requíruit eum: vivent corda eórum in æculum sæculi.

Gloria. Sicut. Kyrie eléison.
Pars Autumnalis.

Christe eléif. Kyrie eléifon. Pater noster. *secreto.* V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo. Orémus. Benedic Dómine: *ut supra in prandio.*

V. Jube domne benedícere. Bñ. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. R. Amen.

In fine cœna dicitur V. Memoriam fecit mirabílium suórum misericors & miserátor Dñs: escam dedit timéntibus se. Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat:

Benedíctus Deus in donis suis, & Sanctus in ómnibus opéribus suis: Qui vivit & regnat in sæcula sæculórum. R. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalm. Laudáte Dñm omnes. & reliqua ut supra. 124.

Quando semel comaditur, omnia dicantur ut in cœna.

Prædictus modus benedícendi mensam & agendi grátias, servatur omni tempore hujus Partis Autumnalis.

ITINERARIUM.

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit dicat qua sequuntur in singulari, si cum sociis, in plurali: *Antiphona.* In viam pacis. *Canticum.* Benedíctus Dóminus. clxxv. & in fine Glória Patri. *Postea dicatur:*

Añ. In viam pacis & prosperitátis dirigat nos omnipotens & misericors Dóminus: & Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via: ut:

i cum

cum pace, salute, & gaudio revertamur ad propria.

Kyrie eléison. Chréste eléif.

Kyrie eléif. Pater noster. *secreto.*

¶ Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

¶ Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus sperantes in te.

¶ Mitte nobis Dñe auxilium de Sancto.

R. Et de Sion tuere nos.

¶ Esto nobis Dómine turris fortitudinis.

R. A facie inimici.

¶ Nihil proficiat inimicus in nobis.

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

¶ Benedíctus Dóminus die quotídie.

R. Prósperum iter faciat nobis Deus salutarium nostrorum.

¶ Vias tuas Dómine démonstra nobis.

R. Et sémitas tuas édoce nos.

¶ Utinam dirigántur viæ nostræ.

R. Ad custodiéndas justificationes tuas.

¶ Erunt prava in directâ.

¶ Et áspera in vias planas.

¶ Angelis suis Deus mandávit de te.

R. Ut custodiant te in ómnibus viis tuis.

¶ Domine exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

¶ Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

D

Eus, qui filios Israel

per maris médium sicco

vestigio ire fecisti, quique

tribus Magis iter ad te, stella

duce pandisti: tribue nobis,

quæsumus, iter prósperum,

tempusque tranqúillum; ut

Angeló tuo sancto ióhanni
ad eum, quo pèrgimus lo-
cum, ac demum ad æternæ
salútis portum pervenire fe-
liciter valeamus.

D

Eus, qui Abraham pue-
rum tuum de Ur Chal-
dæorum eductum, per o-
nes suæ peregrinationis vias
illatum et eduxisti: quæsumus,
ut tibi famulos tuos custodire
digneris: esto nobis, Dñe,
in procinctu suffragium, in
via solatium, in æstu um-
braculum, in pluvia & set-
tore tegumentum, in soli-
tudine vehiculum, in adver-
sitate præsidium, in lúbrico
bâculus, in naufragio por-
tus: ut te duce, quo tendi-
mus, prósperè perveniámus,
& demum in còlumes ad pro-
pria redeámus.

A

Desto, quæsumus Dó-
mine, supplicationibus
nostris, & viam famulorum
tuorum in salutis tuæ prospe-
ritate dispone; ut inter omnes
viæ & vitæ hujus varietates tuo
semper protegámur auxilio.

P

resta, quæsumus omni-
potens Deus, ut familia
tua per viam salutis incédât,
& beati Joánnis præcursoris
hortamenta sectando, ad
eum, quem prædixit, secum
pervéniat, Dñm nostrum Ie-
sum Christum Filium tuum:
Qui tecum vivit, & regnat
in unitate Spíritus Sancti
Deus per omnia sæcula æ-
culórum. R. Amen.

¶ Procedámus in pace.

R. In nómine Dñi. Amen.

P RÆ-

PRÆPARATIO ADMISSAM.

Pro opportunitate Sacerdotis facienda.

Antiphona.

NE reminiscaris Domine delicta nostra, vel parentum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Deinde dicuntur sequentes Psalmi
Quam dilecta tabernacula. 96.

Benedixisti Domine. 97.

Inclina Domine. 97.

Credidi, propter quod. 126.

De profundis clamavi. 132.

Deinde repetitur, Antiphona. Ne reminiscaris Domine delicta nostra, vel parentum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Deinde Sacerdos dicit, Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Pater noster. *secreta.*

✠. Et ne nos inducas in tentationem.

✠. Sed libera nos a malo.

✠. Ego dixi, Domine miserere mei.

✠. Sana animam meam, quia peccavi tibi.

✠. Convertere Domine aliquantulum.

✠. Et deprecare super servos tuos.

✠. Fiat misericordia tua Domine super nos.

✠. Quemadmodum speravimus in te.

✠. Sacerdotes tui induantur iustitiam.

✠. Et sancti tui exultent.

✠. Ab occultis meis munda me Domine.

✠. Et ab alienis parce servo tuo.

✠. Dñe exaudi orationem meam.

✠. Et clamor meus ad te veniat.

✠. Dominas vobiscum.

✠. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Aures tue prelatas, mitissime Deus, inclina precibus nostris, & gratia sancti Spiritus illumina cor nostrum; ut tuis mysteriis digne ministrare, teque eterna caritate diligere mereamur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis voluntas loquitur, & quem nullum latet secretum: purifica per infusionem sancti Spiritus cogitationes cordis nostri, ut te perfecte diligere, & digne laudare mereamur.

URe igne sancti Spiritus renos nostros, & cor nostrum Domine, ut tibi casto corpore serviamus, & mundo corde placeamus.

Mentes nostras quasumus Domine, Paraclitus, qui a te procedit, illuminet: & inducat in omnem, sicut tuus promissit Filius, veritatem.

Adisit nobis, quasumus Domine, virtus spiritus sancti: quæ & corda nostra clementer expurget, & ab omnibus tueatur averseis.

DEus, qui corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere.

Conscientias nostras, quasumus Domine, visitando purifica: ut veniens Dominus noster Jesus Christus Filius tuus, paratam sibi in nobis inveniat mansionem. Qui tecum vivit & regnat in unitate spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum.

ORATIONES

Pro opportunitate Sacerdotis ante celebrationem, & communionem dicenda.

Oratio sancti Ambrosii Episcopi.

DIE DOMINICA.

Summe Sacerdos, & verè Pontifex Jesu Christe: qui te obtulisti Deo Patri hostiam puram, & immaculatam in ara Crucis pro nobis miseris peccatoribus, & qui de-

disti nobis Carnem tuam ad manducandum, & sanguinem tuum ad bibendum, & percussisti mysterium istud in virtute spiritus Sancti tui, dicens: Hæc quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis. Rogo per eandem sanguinem tuum, magnum salutis nostræ pretium, rogo per hanc miram, & ineffabilem castitatem, qua nos miseros, & indignos sic amare dignatus es, ut lavares nos a peccatis nostris in sanguine tuo: doce me servum tuum indignum, quem inter cetera dona tua etiam ad officium sacerdotale vocare dignatus es, nullis meis meritis, sed sola digitatione misericordie tue: doce me queso, per spiritum Sanctum tuum, tantam tractare mysterium ea reverentia, & honore, ea devotione, & timore, quibus oportet, & decet. Fac me per gratiam tuam semper illud de tanto mysterio credere, & intelligere, sentire, & firmiter tenere, dicere, & cogitare, quod tibi placeat, & expedit animæ meæ. Intret spiritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, & sine strepitu verborum loquatur omnem veritatem. Profunda quippe sunt nimis, & sacro tecta velamine. Propter magnam clementiam tuam concede mihi Missarum solemniam mundo corde, & pura mente celebrare. Libera cor meum ab immundis, & nefandis, vanis, & noxiis cogitationibus. Muni me beatorum Angelorum pia & fida custodia, ac tutela fortissima, ut hostes omnium bonorum confusi discedant. Per virtutem tanti mysterii, & per manum sancti Angeli tui repelle a me, & a sanctis servis tuis impurissimum spiritum superbiz, & canodoxiz, invidiz, & blasphemiz, fornicationis, & immunditiz, dubietatis, & dissidentiz. Confundantur qui nos persequuntur: pereant illi qui nos perdere festinant.

F E R I A I I.

Rex virginum, & amator castitatis, & integritatis, celesti rore benedictionis tue extingue in corpore meo fomitem ardentis libidinis: ut maneat in me tenor castitatis corporis & animæ. Mortifica in membris meis carnis stimulos,

omnesque libidinosas commotiones & da mihi veram, & perpetuam castitatem cum ceteris donis tuis, quæ tibi placent in veritate; ut sacrificium laudis casto corpore, & mundo corde valeam tibi offerre. Quanta enim cordis contritione, & lacrymarum fonte, quanta reverentia, & tremore, quanta corporis castitate, & animæ puritate istud divinum, & celeste sacrificium est celebrandum, ubi caro tua in veritate sumitur, ubi sanguis tantæ in veritate bibitur, ubi una summis, terrena divinis junguntur, ubi adest sanctorum Angelorum præsentia, ubi tu es sacrificium, & Sacerdos mirabiliter, & ineffabiliter constitutus.

F E R I A I I I.

Quis digne hoc celebrare poterit, nisi tu Deus omnipotens offerentem faceris dignum? Scio Domine, & vere scio, & id ipsum pietati meæ confiteor, quia non sum dignus accedere ad tantum mysterium, propter nimia peccata mea, & infinitas negligentias meas. Sed scio, & veraciter ex toto corde meo credo, & ore confiteor, quia tu potes facere dignum, qui solus potes facere mundum de immundo concupium femine, & de peccatoribus justos, & sanctos. Per hanc omnipotentiam tuam te rogo Deus meus, ut concedas mihi peccatori hoc sacrificium celebrare cum timore & tremore, cum cordis puritate, & lacrymarum fonte, cum lætitia spiritali, & celesti gaudio. Sentiat mens mea dulcedinem beatissimæ præsentie tue, & excubias sanctorum Angelorum tuorum in circuitu meo.

F E R I A I V.

Ego enim Domine, memor venerandæ Passionis tue accedo ad altare tuum, licet peccator, ut offeram tibi Sacrificium, quod tu iussisti, & offerri præcepisti in commemorationem tuam, pro salute nostra. Suscipe istud queso, sancte Deus, pro Ecclesia sancta tua, & pro populo, quem acquisisti sanguine tuo. Et quoniam me peccatorem inter te, & eundem populum tuum medium esse voluisti: tunc

In me aliquod boni operis testimonium non agnoscas, officium saltem dispensationis credidit non recuses: nec per me indignum eorum salutis pereat pretium, pro quibus Victimam salutaris dignatus es esse & redemptio. Profero etiam, Domine (si digneris propitiis intueri) tribulationes plebium, pericula populorum, captivorum gemitus, miseriae orphanorum, necessitates peregrinorum, inopiam debiliū, desperationes languentium, defectus senum, suspiria juvenum, vota virginum, lamenta viduarum.

F E R I A V.

Tu enim miseris omnium Domine, & nihil odisti eorum, quæ fecisti. Memorare, quæ sit nostra substantia; quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascaris satis, neque multitudinem viscerum tuorum super nos contineas. Non enim in justificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitates nostras: & ignem Sancti Spiritus in nobis clementer accende. Aufer cor lapideum de carne nostra: & da nobis cor carneum, quod se amet, te diligat, te delectetur, te sequatur, te perfruat. Oramus, Domine, clementiam tuam, ut sereno vultu familiam tuam, sacri tui nominis officia præstolantem, aspiciere digneris: & ut nullius sit irritum votum, nullius vacua postulatio, tu nobis preces sugere, quas ipse propitiis audire, & exaudire delecteris.

F E R I A VI.

Rogamus etiam te, Domine sancte Pater, & pro spiritibus fidelium defunctorum: ut sit illis salus, sanitas, gaudium, & refrigerium, hoc magnum pietatis Sacramentum. Domine Deus meus, sit illis hodie magnum, & plenum convivium de pane vivo qui de cælo descendisti, & das vitam Mundo, de tua Carne sancta, & benedicta, Agni videlicet immaculati, qui tollis peccata Mundi, quæ de sancto, & glorioso beatæ Virginis Mariæ utero est assumpta, & de Spiritu Sancto con-

cepta; ac de illo pietatis fonte, qui per lanceam militis ex tuo sacratissimo latere emanavit, ut extolde refecti, & satiati, refrigerati, & consolati, exultent in laude & gloria tua. Peto clementiam tuam Domine, ut descendat super panem tibi sacrificandum plenitudo tuæ benedictionis, & sanctificatio tuæ Divinitatis. Descendat etiam Domine illa Sancti Spiritus tui invisibilis, incomprehensibilisque Majestas, sicut quondam in Patrum hostias descendebat, qui & oblationes nostras Corpus, & Sanguinem tuum efficiat, & me indignum Sacerdotem doceat tantum tractare Mysterium cum cordis puritate, & lacrymarum devotione, cum reverentia, & tremore, ita ut placide ac benigne suscipias Sacrificium de manibus meis ad salutem omnium, tam vivorum, quam defunctorum.

S A B B A T O.

Rogo etiam te, Domine, per ipsum sacrosanctum Mysterium Corporis, & Sanguinis tui, quo quotidie in Ecclesia tua pascimur, & potamur, abluimur, & sanctificamur, atque unius summe Divinitatis participes efficiamur; da mihi virtutes tuas sanctas, quibus repletus, bona conscientia ad Altare tuum accedam, ita ut hæc cælestia Sacramenta efficiantur mihi salus, & vita. Tu enim dixisti ore tuo sancto & benedicto: Panis, quem ego dabo, Caro mea est, pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi. Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Panis dulcissime sana palatum cordis mei, ut sentiam suavitatem amoris tui. Sana illud ab omni languore, ut nullam præter te sentiam dulcedinem. Panis candidissime, habens omne delectamentum, & omnem saporem, qui nos semper reficis, & nunquam in te deficis: comedat te cor meum, & dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ. Manducat te Angelus ore pleno: manducet te peregrinus homo pro modulo suo, ne deficere possit in via, tali recreatus viatico. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendisti de cælo, & das vitam mundo, veni in cor meum, & mun-

munda me ab omni inquinamento carnis, & spiritus. Intra in animam meam, sana & munda me interius, & exterior. Estq; tutamen, & continua salus anime, & corporis mei. Repelle a me insidiantes mihi hostes: recedant procul a presentia potentie tue, ut foris, & intus per te munitus, recto tramite ad tuum regnum perveniam, ubi non in Mysteris, sicut in hoc tempore agitur, sed facio ad faciem te videbimus, cum tradideris regnum Deo & Patri, & eris Deus omnia in omnibus. Tunc enim me de te satiables fletu mirifica, ita ut nec esuriam, nec sitiam in eternum: Qui cum eodem Deo Patre, & Spiritu sancto vivis & regnas per omnia secula seculorum. Amen.

Alia Oratio ante Missam.

AD mensam dulcissimi convivii tui, pie Domine Jesu Christe, ego peccator de propriis meis meritis nihil presumens, sed de tua confidens misericordia & bonitate, accedere vereor, & contremisco. Nam cor & corpus habeo multis criminibus maculatum, mentem & linguam non caute custoditam: Ergo, o pia Deitas, o tremenda Majestas; ego miser inter angustias deprehensus, ad te fontem misericordie recurro, ad te festino sanandus, sub tuam protectionem fugio: & quem judicem sustinere nequeo, Salvatorem habere suspiro. Tibi Domine plagas meas ostendo: tibi verecundiam meam detego. Scio peccata mea multa, & magna, pro quibus timeo. Spero in misericordias tuas: quarum non est numerus. Respice ergo in me oculis misericordie tue, Domine Jesu Christe: Rex eterne, Deus & homo, crucifixus propter hominem. Exaudi me sperantem in te, misere mei pleni misericordie & peccatis: tu qui fontem miserationis numquam manare cessabis. Salve salutaris viscera, pro me & omni humano genere in patibulo crucis oblata. Salve nobilis & pretiose Sanguis, de vulneribus crucifixi Domini mei Jesu Christi profluens, & peccata totius mundi ablans. Recordare Domine creature tue, quam tuo Sanguine redemisti. Peractum me peccat-

se, cupio emendare quod feci: Aufer ergo a meq; clementissime Pater, omnes Iniquitates & peccata mea: ut purificans mente & accipiens, digneris deglutire merorem sancti sacramenti & concede, ut hoc sancto pralibato Corporis & Sanguinis tui: quam ego indignus sustinere intendo, sit peccatorum meorum remissio, sit delictorum perfectio, purgatio, sit terphum cogitationum defugatio, ac bonorum sanctorum regeneratio, operumque tibi placitum salubris efficacia, anima quoque & corporis contra inimicorum meorum insidias firmissima tutio. Amen.

Oratio S. Thome Aquinensis.

Omnipotens sempiterna Deus, ecce accedo ad sacramentum unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi: accedo tamquam infirmus ad medicum vite, immundus ad fontem misericordie, cecus ad lumen claritatis eterne, pauper & egenus ad Dominum celi, & terre. Rogo ergo immensa largitatis tue abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmitatem, lavare foeditatem: illuminare cecitatem, ditare paupertatem, vestire nuditatem: ut te patem Angelorum, Regem regum, & Dominum dominantium, tanta suscipiam reverentia, & humilitate, tanta contritione, & devotione, tanta puritate, & fide, tali proposito, & intentione, sicut expedit saluti anime mee. Da mihi queso Dominici corporis, & sanguinis non solum suscipere sacramentum, sed etiam rem & virtutem sacramenti. O mitissime Deus, da mihi corpus unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi, quod traxit de virgine Maria, sic suscipere, ut corpori suo mystico merear incorporari, & inter ejus membra connumerari. O amantissime Pater, concede mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere propono, revelata tandem facie perpetuo contemplari. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia secula seculorum. Amen.

ORATIO.

Gregorius XIII. Pontifex Maximus concessit cuilibet dicenti quæ sequuntur quinquaginta annorum Indulgentiam.

Ego volo celebrare Missam, & conficere Corpus & Sanguinem Domini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ad laudem omnipotentis Dei, totiusque Curiæ triumphantis, ad utilitatem meam, totiusque Curiæ militantis, pro omnibus, qui se commendaverunt orationibus meis in genere, & in specie, & pro felici statu sanctæ Romanæ Ecclesiæ. Amen.

Gaudium cum pace, emendationem vitæ, spatium veræ

penitentia, gratiam, & consolationem Sancti Spiritus, perseverantiam in bonis operibus, tribuat mihi omnipotens, & misericors Dominus. Amen.

Quia Sacerdos aut tacita mentis cogitatione, aut submissa vocis expressione debet recitare singillatim nomina, pro quibus in illa celebratione vult singulariter orare (ut insinuat per illas litteras N. N. in Canone contentas) & ne hujusmodi determinatarum personarum nominatio, ob multitudinem, aut incertum ordinem ingerat Sacerdoti celebranti confusionem, nunc inutile erit sequentem servare ordinem ex vigesima questione Quodlibet: Doctor Subtilis; & ex aliorum gravissimorum Doctorum scriptis excerptum.

Memento Domine, si tibi placet.

VIVORUM.

- 1 **M** Ei, Parentum, Cognatorum, Fratrum, Sororum, & amicorum meorum.
- 2 Certis Cardinalium, atque omnium Prælatorum, & Sacerdotum, ac sanctæ Dei Ecclesiæ Ministrorum.
- 3 Omnium meæ curæ subditorum, tamquam spiritualium filiorum, ac omnium fundatorum, patronorum, & benefactorum spiritualium, & temporalium.
- 4 Omnium Principum Christianorum, Dominationum, & Rerumpublicarum temporalium.
- 5 Omnium peccantium, inimicorumque meorum, atque conversionis omnium hæreticorum, & infidelium.
- 6 Et omnium, pro quibus scis, & vis me debere orare.

MORTUORUM.

- 1 **A** Nostros Parentes, Fratres, Sorores, Cognatos, & quos amicos habuimus.
- 2 Animarum omnium benedictarum, tam spiritualium, quam corporalium.
- 3 Animarum omnium nobis in genere, & in specie committarum.
- 4 Animarum Prælatorum, Sacerdotum, atque omnium Ministrorum sanctæ Romanæ Ecclesiæ Dei, & Apostolicæ.
- 5 Animarum morte improvise corporibus exstinctarum, atque earum, quarum nos est specialis memoria.
- 6 Animarum, quæ mei occasione in Purgatorio purgantur, eorum quoque miserrime in Purgatorio existentium.
- 7 Et earum omnium, pro quibus scis, & vis me debere orare.

GRATIARUM ACTIO

POST MISSAM.

Antiphona. Trium puerorum cante-
mus hymnum, quem cantabant San-
cti in camino ignis, benedicentes
Dominum.

*Qua Antiph. in Festis duplicibus
tantum duplicatur.*

Canticum. Benedicite omnia opera
Domini Domino. 17.

Psal. Laudate Dominum in sanctis
ejus. 19.

Et in fine dicitur Gloria Patri.

Deinde reperitur Antiphona. Trium
puerorum canteus hymnum, quem
cantabant sancti in camino ignis,
benedicentes Dominum.

Deinde Sacerdos dicit Kyrie eleison.
Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster. *secreto.* ✠. Et ne nos
inducas in tentationem. ✠. Sed li-
bera nos a malo. ✠. Confiteantur
tibi Domine omnia opera tua.

✠. Et Sancti tui benedicant tibi.

✠. Exultabunt Sancti in gloria.

✠. Latrabunt in cubilibus suis.

✠. Non nobis Domine, non nobis.

✠. Sed nomini tuo da gloriam.

✠. Dñe exaudi orationem meam.

✠. Et clamor meus ad te veniat.

✠. Dominus vobiscum.

✠. Et cum spiritu tuo.

Oremus. Oratio.

Deus, qui tribus pueris mitiga-
sti flammam ignem: concede
propitius, ut nos famulos tuos non
exurat flamma vitiorum.

Actiones nostras, quæsumus Do-
mine, aspirando præconi, &
adjuvando prosequere: ut cuncta no-
stra oratio, & operatio, a te semper
incipiat, & per te coepta finiatur.

Da nobis, quæsumus Domine,
vitiis nostrorum flammam
extinguere, qui beato Laurentio
tribuisti tormentorum suorum in-
cendia superare. Per Christum Do-
minum nostrum. Amen.

*Orationes post celebrationem, &
communione dicenda.*

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

Gratias tibi ago Domine sancte
Pater omnipotens, æternæ

Deus, qui me peccatorem indi-
gnum famulum tuum, nullis meis
meritis, sed sola dignatione miseri-
cordie tue satiare dignatus es præ-
tioso corpore, & sanguine Filii tui
Domini nostri Jesu Christi. Et præ-
cor, ut hæc sancta Communio non
sit mihi reatus ad penam, sed in-
tercessio salutaris ad veniam, Sit
mihi armatura fidei, & scutum bo-
næ voluntatis. Sit vitiorum meo-
rum evacuatio: concupiscentiæ, &
libidinis exterminatio; caritatis,
& patientiæ; humilitatis, & obe-
dientiæ, omniumque virtutum aug-
mentatio: contra insidias inimico-
rum omnium, tam visibilium, quam
invisibilium, firma defensio: mo-
tuum meorum, tam carnalium,
quam spiritualium, perfecta quie-
tatio: in te uno, ac vero Deo fir-
ma adhesio: atque finis mei felici
consummatio. Et præcor te, ut ad
illud ineffabile convivium me pe-
ccatorem perducere digneris, ubi tu
cum Filio tuo, & Spiritu sancto,
Sanctis tuis es lux vera, satietas
plena, gaudium sempiternum, ju-
cunditas consummata, & felicitas
perfecta. Per eundem, &c.

Alia Oratio S. Bonaventuræ.

Transige, dulcissime Domine
Jesu, medullas, & viscera ani-
mæ meæ suavissimo, ac saluberrimo
amoris tui vulnere, vera, serenaque
& Apostolica sanctissima caritate,
ut langueat, & liqueat anima mea
solum semper amore & desiderio tui,
te concupiscat, & deficiat in atri-
a tua, cupiat dissolvi, & esse tecum.
Da, ut anima mea te esuriat, pa-
nem Angelorum, refectorem anima-
rum sanctarum: panem nostrum quo-
tidianum substantialem, habenti-
tem omnem dulcedinem, & sapo-
rem, & omne delectamentum suavi-
tatis: te, in quem desiderant Angeli
prospicere, semper esuriat, & come-
dat cor meum, & dulcedine sapientis
tui repleantur viscera animæ: me-
te semper fiat fons vite, fons
sapientiæ & scientiæ, fons æter-
ni

ni luminis, torrentem voluptatis, ubertatem domus Dei: te semper ambiat, te querat, te inveniat, ad te tendat, ad te perveniat, te meditetur, te loquatur, & omnia operetur in laudem, & gloriam nominis tui, cum humilitate & discretione, cum dilectione, & delectatione, cum facilitate, & affectu, cum perseverantia usque in finem: & tu sis solus semper spes mea, tota fiducia mea, divitiarum mea, delectatio mea, jucunditas mea, gaudium meum, quies & tranquillitas mea, pax mea, suavitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meum, sapientia mea, thesaurus meus, in quo fixa, & firma, & immobiliter semper sit radicata mens mea, & cor meum. Amen.

Oratio ad Beatissimam Virginem Mariam.

O Sacratissima, o serenissima, & inclyta gloriosa Virgo Maria, quæ Creatorem omnium creaturarum in tuo sacratissimo utero fuisse digno portare, solaque virgineo ubere lactata: cujus veracissimum sacramque Corpus, & sanguinem, ego indignus peccator modo sumere presumpsi: tuam humiliter deprecor misericordiam: ut apud ipsum pro me peccatore intercedere digneris: ut, quidquid in hoc tam ineffabili & dignissimo Sacrificio, per me indignum, ignorantem, vel negligentem, aut accidentem, seu irreverenter, scilicet in transendo, & sumendo, ac ministrando actum est, commissum, vel omisum, tuis sacratissimis precibus indulgere dignetur idem Dominus noster Jesus Christus Filius tuus, qui cum Patre, & Spiritu sancto vivit & regnat in secula seculorum. Amen.

Rhythmus S. Thoma ad sacram Eucharistiam.

A Doro te devote, latens Deitas,
Quæ sub his figuris vere latitas;
Tibi se cor meum totum subjicit,
Quia te contemplans, totum deficit:
Visus, tactus, gustus in te fallitur,
Sed auditu solo tuo creditur:

Credo, quidquid dixit Dei Filius:
Nil hoc verbo veritatis verius.
In cruce latebat sola Deitas,
At hæc latet simul & humanitas.
Aurbo tamen credens, atque consentens,
Peto quod petivit latro pendens.
Plagas, sicut Thomas, non intueor,
Deum tamen meum te confiteor.
Pac me tibi semper magis credere,
In te spem habere, te diligere.
O memoriale mortis Domini,
Panis vivus, vitam præstans homini:
Præsta meæ menti de te vivere,
Et te illi semper dulce sapere.
Pie pellicane Jesu Domine,
Me immundum munda tuo Sanguine:
Cujus una stilla saluum facere
Totum mundum quis ab omni sceleret.
Jesu, quem velatum nunc aspicio,
Ora fiat illud, quod tam fitio,
Ut te revelata cernens facie,
Visu sim beatus tuæ gloriæ.
Amen.

Alia Orationes dicenda post celebrationem Missæ.

Alia Oratio post Communionem.

A Nima Christi sanctifica me;
Corpus Christi salva me, Sanguis Christi inebria me, aqua lateris Christi munda me. O bone Jesu exaudi me, & ne permittas me separari a te, ab hoste maligno defende me, in hora mortis meæ voca me, & pone me juxta te, ut cum Angelis tuis laudem te in secula seculorum. Amen.

Alia Oratio.

O Besoro te dulcissime Domine Jesu Christe, ut passio tua sit mihi virtus, quæ muniar, proteget, atque defendat. Vulnera tua sint mihi cibus, potusque, quibus pascar, inebrier, & delecter. Asperio Sanguinis tui sit mihi ablutio omnium peccatorum meorum. Mors tua sit mihi gloria sempiterna, & nunc, & in perpetuum. Amen.

ORATIO

A PAPA URBANO VIII.

E D I T A.

ANte oculos tuos, Domine, cul-
pas nostras ferimus, & plagas,
quas accepimus, conferimus.

Si pensamus malum quod fecimus,
minus est quod patimur, majus est
quod meremur.

Gravius est quod commisimus, le-
vius est quod toleramus.

Peccati poenitentiam sentimus, & pec-
candi pertinaciam non vitamus.

In flagellis tuis infirmitas nostra
teritur, & iniquitas non mutatur.
Mens agra torquetur, & cervix
non flectitur.

Vita in dolore suspirat, & in opo-
re non se emendat.

Si exspectas, non corrigimur, si
vindicas, non duramus.

Confitemur in correctione, quod
egimus; obliviscimur post visitatio-
nem, quod flevimus.

Si extenderis manum, facienda
promittimus: si suspenderis gladium,
promissa non solvimus.

Si serias, clamamus ut parcas; si
peperceris, iterum provocamus,
ut serias.

Habes Domine confidentes reos:
novimus quod nisi dimittas, recte
nos perimus.

Praesta Pater omnipotens sine me-
rito, quod rogamus, qui fecisti ex
nullo qui te rogarent. Per Chri-
stum Dominum nostrum. Amen.

¶ Gregem tuum pastor aeternae non
deseras.

¶ Sed per beatos Apostolos tuos
perpetua defensione custodias.

¶ Protege Domine populum tuum

ad te clamantem, & Apostolorum
tuorum patrocinio confidentem.

¶ Perpetua defensione custodias.

¶ Orate pro nobis sancti Apostoli
Dei.

¶ Ut digni efficiamur promissioni-
bus Christi.

Oratio.

PRaesta, quæsumus omnipotens
Deus, ut nullis nos permittas
perturbationibus concuti, quos in
Apostolica confessionis petra solida-
sti. Per Dominum.

¶ Amen.

Imploret, clementissime Domine,
nostris opportunam necessitatibus
opem devote a vobis prolata medi-
tatio, qua sanctus olim Joannes
Chrysostomus, in hac Basilica con-
ditus, te cum beatissimis Apostolis
Petro & Paulo representavit sic collo-
quentem; Circumdate hanc no-
vam Sion, & circumvallate eam,
hoc est, custodite, munite, preci-
bus firmate, ut quando irascor in
tempore, & orbem terræ concutio,
aspiciens sepulcrum vestrum num-
quam desituro, & quæ libenter
propter me geritis stigmata, iram
misericordia vincam, & ob hanc
percipiam vestram intercessionem.
Etenim quando Sacerdotium, & Re-
gnum video lacrymari, statim quasi
patiens ad commiserationem flector,
& illius meæ vocis reminiscor:
Protegam urbem hanc propter Da-
vid servum meum, & Aaron san-
ctum meum, Domine, Fiat, Fiat,
Amen, Amen.

F I N I S.

NDS

NOS FR. JO: THOMAS

MASCHERONI,

Sacrae Theologiae Magister, Ordinis Praedicatorum, ac in inclita Civitate Venetiarum, in totoque ejus Serenissimo Dominio, contra haereticam pravitatem Inquisitor Generalis, a Sancta Sede Apostolica specialiter delegatus.

Concedimus licentiam Typographis Haeredibus Bal-
leoniis publicandi Breviarium Romanum, in quatuor
partes distributum, in forma vero 12. ex Decreto Sa-
crofancti Concilii Tridentini restitutum, Pii V. Pont.
Maximj jussu editum, Clementis VIII. & Urbani VIII.
auctoritate recognitum, ab ipsis nuper impressum; col-
latum enim cum aliis jam impressis, & approbatis,
inventum est cum eis concordare, &c.

In quorum, &c.

Datum Venetiis in Aedibus S. Inquisitionis Die 19.
Januarii 1797.

*Fr. Jo: Thomas Mascheroni Inquisitor
Generalis ut supra.*

O F F I C I A

In quibusdam Regnis & Provinciis ex indulto
Apostolico recitanda.

FESTA SEPTEMBRIS.

DOMINICA PRIMA.

In festo S. Angeli Custodis.

Dupl. i. Class. cum Octava.

*Officium in festo fit ut in Bre-
viario die secunda Octobris, cum
nona Lectione Dominica: cujus
fit commemoratio in utrisque Fe-
stis & Laudibus.*

FERIA SECUNDA

infra Oct. S. Angeli Custodis.

*In primo Nocturno, Lectiones de
Scriptura occurrente, nimirum ex
Dominica prima Septembris, quia
heri non sunt lectæ.*

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Lib. 11. de Civit. cap. 31.

Sancti Angeli, ad quorum so-
cietatem & congregationem in
hac peregrinatione laboriosissima
suspiramus, sicut habent perma-
nendi æternitatem, ita cognos-
cendi facilitatem, & requiescen-
di felicitatem: sine difficultate
quippe nos adjuvant, quoniam
spiritualibus motibus puris & li-
beris non laborant:

R. Vivit ipse Dominus.

Idem ibidem cap. 33.

Lection v.

Nos duas societates Ange-
licas intelligimus, unam
fruentem Deo, alteram tumen-
tem typho. Unam, cui dicitur:
Adorate eum omnes Angeli ejus:
aliam, cujus princeps dicit: Hæc
omnia dabo tibi, si prostratus
adoraveris me. Unam sancto Dei
amore flagrantem, alteram pro-
pria celsitudinis immundo amo-

Part Autumnalis.

re fumantem. Et quoniam sicut
scriptum est, Deus superbis re-
sistit, humilibus autem dat gra-
tiam; illam in cælis habitantem,
illam inde delectam, in hoc in-
fimo aereo cælo tumultuantem.
R. Angelus Domini.

Idem ibid.

Lection vi.

Illam luminosa pietate tran-
quillam: istam tenebrosis cu-
piditatibus turbulentam. Illam
Dei nutu clementer subvenien-
tem, juste uliscntem; istam
suo saltu subeundi & nocendi li-
bidine æstuantem. Illam, ut
quantum vult, consulat, Dei
bonitatis ministram; istam, ne
quantum vult noceat, Dei po-
testate frænata. Illam huic il-
ludentem, ut nolens prosc
secutionibus suis, hanc illi in-
videntem, cum peregrinos col-
ligit suos.

R. In omni tribulatione.

*In tertio Nocturno, Homilia in
Evangel. Accesserunt ad Jesum.
ut in Breviar. die 29. Septembr.*

R. vii. Machabæus.

R. viii. Tu Domine.

FERIA TERTIA

infra Oct. S. Angeli Custodis.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis in
Festivitate S. Michaelis.

Lection iv.

Hic est funiculus triplex,
quo de excelsis cælorum ha-
bitaculo ad consolandos, ad vi-
sitandos, ad adjuvandos nos at-
trahitur supereminens caritas An-
gelorum, propter Deum, pro-
pter nos, propter seipsos. Pro-

k

pter

pter Deum usque; ejus tanta erga nos misericordiae viscera ipsi quoque imitantur. Propter nos, in quibus propriam similitudinem miserantur. Propter seipsos, quorum Ordines instaurandos ex nobis toto desiderio prestolantur. In ore enim parvulorum, qui lacte modo vescuntur, & nondum solido cibo, perficienda est laus illa majestatis divinae, cujus habentes primitias Angelici Spiritus, beata delectatione fruuntur, sed tanto avidius non expectant, quanto consummationis ejus expectatione & expeditione sollicitantur. *R.* Vivit ipse.

Leslio v.

QUæ cum ita sint, pensate etiam, quanta nobis sollicitudine opus est, ut dignos nos exhibeamus eorum frequentia, & eo modo conversemur in conspectu Angelorum ne forte sanctos offendamus obtutus. Væ enim nobis, si quando provocati peccatis, & negligentis nostris, indignos nos judicaverint præsentia & visitatione sua, ut jam necesse habeamus & nos plangere, & dicere cum Propheta: Amici mei & proximi mei adversum me appropinquaverunt & steterunt, & qui juxta me erant, de longe steterunt, & vim faciebant qui quærebant animum meum. Elongatis nimirum eis, quorum præsentia protegere nos, & propulsare poterat inimicum.

R. Angelus Domini.

Leslio vi.

QUOD si jam necessariam habemus familiaritatem dignationis Angelicæ, cavenda nobis est eorum offensæ, & in his maxime exercendum, quibus eos novimus oblectari. Sunt enim plurima, quæ eis placent, & quæ in nobis invenire delectant,

ut est sobrietas, castitas, paupertas voluntaria, crebri in celum gemitus, & orationes cum lacrymis & cordis intentione. Attamen super omnia hæc unitatem & pacem a nobis exigunt Angeli pariter. E contra vero nihil æque offendit, & ad indignationem provocat eos, quomodo dissensiones & scandala.

R. In omni tribulatione.

In tertio Nocturno.

Leslio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Leslio vii. Cap. 18.

IN illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum dicentes: Quis, putas, major est in Regno caelorum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Ex var. in Matth. loc.

Homil. 18.

VÆ mundo a scandalis. Mundum istum, terrenum locum dicit: neque vero de caelo & terra intelligere debemus mundum, sed mundum hic intelligimus terrenum, ideo quod dixit Dominus: Regnum meum non est de isto mundo: si essem de mundo, amaret me mundus, & dicitur ad Apostolos; Vos non estis de mundo.

R. Machabeus.

Leslio viii.

VÆ igitur mundo, hoc est terreno loco, ab scandalis: necesse enim est ut veniant scandala: non quia necesse, sed quia mundo necesse, ut veniant. Videte quod dicimus, subtile est: si necesse est ut veniant scandala, ergo absque culpa est ille, per quem venit scandalum.

R. Tu Domine, qui.

Leslio ix.

Sed non dicimus, scandalum non venit, nisi in terreno mundo. Vis tibi non venire scan-

scandalum? noli esse terrenus. Propterea, dico, mundus terrenus scandalum habet; terra ista necesse est ut habeat scandalum: noli portare terrenum, sed caelestem, & scandalum non habebis. Verumtamen vix homini illi, per quem scandalum venit.

Te Deum laudamus.

F E R I A Q U A R T A
infra Octav. S. Angeli Custodis.

In secundo Nocturno.

S. Hilarius in Psalmum centesimum trigessimum septimum.

Lectio iv.

IN conspectu Angelorum psallam tibi. Parum sibi existimat Propheta esse, ut hominibus tantum praesentibus psallat, quia homines corporalium tantum negotiorum officia inspicunt; in eo enim, quo psallit, motum complacitae operationis Deo ostendit. Non ergo quae videntur in corpore, cerni desiderat, sed ea, quae spiritualiter naturae spirituales contuentur, gerere festinant. Scit enim sub specula Angelorum vitam omnem, moresque agere, & ubique haec divinatorum ministeriorum auxilia fidelibus cunctis assistere, ut scriptum est: Praestit Angelus Domini in circuitu timentium eum. R. Vivit ipse Dominus.

Lectio v.

LEgem etiam Moyse in manu mediatoris per Angelos fuisse depositam docet Apostolus. Nec non & Eliseus absolutissime docuit, humanas infirmitates Angelorum auxiliis defendi, & in omnibus periculis, si fides maneat in nobis, adesse spiritualium virtutum defensionem. Nam cum rex Syriae capere Geth urbem, in qua idem Propheta Eliseus esset, pararet, & nocturnis itineribus exercitum suum, qui ante-

lucanus urbem obsideret, destinasset, puer Elisei conspecta obsidione dixit; O domine, quid faciemus? Et dixit: Noli timere, quia plures sunt nobiscum, quam cum illis.

R. Angelus Domini.

Lectio vi.

ET oravit Eliseus ad Dominum, & dixit: Adaperi Domine oculos pueri hujus ut videat. Et aperuit Dominus oculos pueri, & vidit. Et ecce mons erat plenus equis & curribus in gyro Elisei, & descenderunt ad eos. Tantus & tam nobilis Propheta solus contemplatione auxilium spiritualium dignus est. Sed oratio ejus ad Deum, visum incorporalium etiam puero suo meruit. In horum igitur assistentium humanis auxiliis Angelorum conspectu psallat Propheta, simplicibus spiritualium operum contemplatione placiturus. R. In omni tribulatione.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii.

Cap. 18.

IN illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno caelorum? Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Tom. I. in festivitate S. Michaelis, Serm. II.

AUdistis, fratres, Evangelicam lectionem adversus eos, qui pusillos scandalizant, satis terribiliter intonantem. Nemini blanditur veritas, neminem palpat, nullum seducit, aperte denuntians, quoniam vix homini illi, per quem scandalum venit, expedit ei, ut suspendatur in collo ejus mola asinaria, & pro suavi jugo & levi onere Salvatoris, gravi mole terrena cupi-

k 2 dita.

ditatis humeris ejus impoſita ,
demeigatur in profundum maris
hujus magni & ſpacioſi manibus,
quod eſt ſine dubio ſaeculum ne-
quam . Perite ſiquidem neceſſe
eſt hominem, qui caritatem non
habet, etiam ſi tradiderit corpus
ſuum, ita ut ardeat, & hoc di-
xe-*im*, fratres, ut in ea carita-
te, & unanimitate & pace, in
qua ſtatis in Domino, ſolliciti
ſitis perſeverare, & abundare
magis.

R. Machabæus, & qui.

Leſſio viii.

QUæ eſt enim ſpes noſtra,
& gaudium noſtrum, & co-
rona gloriæ? nonne unitas &
unanimitas veſtra, in qua gau-
deo vos inveniri fraternitatis ama-
tores, & ante omnia mutuam in
vobiſcūptis caritatem habentes,
quod eſt vinculum perfe-
ctionis? In hoc enim cognoscunt
omnes, etiam Angeli ſancti,
quod Chriſti eſtis diſcipuli, ſi
dilectionem habueritis ad invi-
cem. Denique poteſt hinc quo-
que fraternæ dilectionis utilitas
magnifice commendari: numquid
enim Chriſti gratia diligemur ab
Angelis, ſi de muræ dilectionis
inopia cognoverint nequaquam
ejus non eſſe diſcipulos? Num-
quid diligemur ab eis propter
nos ipſos, ideſt, ſpiritalis natu-
ræ ſimilitudinem, ſi invenimur
non diligere humanæ naturæ
noſtræ conſortes? Immo vero ſi ex
eis, quæ inter nos ſunt contem-
tionibus, carnales nos magis,
quam ſpirituales eſſe conſiderit.

R. Tu Domine.

Leſſio ix.

Denique numquid Angeli di-
ligunt nos propter ſeipſos,
& futuram de nobis civitatis ſuæ
reſtaurationem, ſi (quod abſit)
coædificari eis poſſemus, defuc-

rit glutinum caritatis? Quo-
modo ſperabunt rædiſ-*tratos* de
nobis perpetuos civitatis illius
muros, ſi cognoverint, ſi vide-
rint, nos non lapides eſſe vivos,
qui poſſint invicem coherere,
ſed magis pulverem, quem projici-
cit ventus a facie terræ, quem
unius verbi ſtatus in turbine ex-
citet, & ſuſpicionis cujuſlibet
leviſſima aura diſpergat? Et hæc
quidam dixiſſe ſufficiat pro eo
quod ait Dominus. Si quis ſcan-
dalizaverint unum de puſillis
iſtis. Te Deum. 15.

FERIA QUINTA
infra Octav. S. Angeli Cuſtodis.

In ſecundo Noſturno.

Sermo S. Auguſtini Episcopii.

Lib. 9. de Civit. cap. 22.

Leſſio iu.

Angelis bonis omnis corpora-
lium temporaliumque re-
rum ſcientia vilis eſt, non quod
eorum ignari ſint, ſed quod il-
lis Dei, qua ſanctificantur, ca-
ritas cara eſt. Præ cujus non
tantum incorporali, verum etiam
incommutabili, & ineffabili pul-
chritudine, cujus ſancto amore
inardescunt, omnia, quæ infra
ſunt, & quod illud eſt, non
ſequæ ipſos intra illa contemnunt;
ut ex toto, quod boni ſunt, eo
bono, ex quo boni ſunt, per-
fruantur.

R. Vivit ipſe Dominus.

Ibidem lib. 10. cap. 7.

Leſſio v.

Angeli in cæleſtibus ſedibus
conſtituti immortales & bea-
ti, qui Creatoris ſui participa-
tione gaudent, cujus æternitate
firmi, cujus veritate certi, cu-
jus munere ſancti ſunt: quoniam
nos mortales & miſeros, ut im-
mortales beatique ſumus, miſeri-
corditer diligunt, nolunt nos ſi-
bi ſacrificare, ſed ei, cujus &
ipſi.

ipsi nobiscum se sacrificium esse noverunt.

R. Angelus Domini.

Lectio v.

CUm ipsi sumus una civitas Dei, cui dicitur in psalmo; Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei; cuius pars in nobis peregrinatur, pars in illis opitulatur. De illa quippe superna civitate, ubi Dei voluntas intelligibilis atque incommutabilis lex est, de illa superna quodammodo curia (geritur namque ibi cura de nobis) ad nos ministrata per Angelos sancta Scriptura descendit.

R. In omni tribulatione.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 28.

IN illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes; Quis, putas, major est in Regno cælorum? Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Tom. I. in festo S. Michaelis.

Jam vero quem non moveat quod sequitur in Evangelio? Si oculus tuus scandalizaverit te, erue eum. Numquid enim corporalem hunc oculum monemur eruere, aut unam ex manibus istis, similiter & unum abscindere pedem? Absit a nobis huiusmodi carnalis omnino & nimis ridiculosa cogitatio.

R. Machabæus, & qui.

Lectio viii.

Porro triplex fieri scandalum quotidiano nobis nosse licet experimento. Interdum enim est in nobis spiritalis intentionis oculus simplex, & qui gratiæ magis quam noster dicendus sit; sed scandalizat nos oculus noster, & qui vere a nobis est, dum voluntas nostra aliam mi-

nus castam importune ingerit intentionem: sed habemus super hoc salubre consilium Salvatoris: Erue eum, inquit, & projice abs te. Hoc autem fiet, si non consentias, si abjicias, si resistas. Simili modo de manu ac pede est intelligendum.

R. Tu Domine.

Lectio ix.

Cum autem bonis operibus intentos, ad alia opera trahere voluntas propria conatur, manus nostra est, quæ scandalizat nos, sed abscindi debet, & projici a nobis, ut non ei consentiamus. Sic etiam proficere in sancta conversatione, & ascendere per gradus scalæ, quæ Jacob apparuit, ac juxta quod ait Psalmista de virtute in virtutem ire desiderantes, sapius scandalum patimur a pede quodam pusillanimitatis & negligentiae nostræ, qui nimirum descendere magis, ac remissius ire conatur, sed abscindi eum necesse est, ut pes gratiæ, qui stat in directo, currere possit sine offensione, sine scandalo, sine impedimento. Te Deum laudamus.

F E R I A S E X T A

Infra Octav. S. Angeli Custodis.

In secunda Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis in festivitate S. Michaelis.

Lectio iv.

Dignum est, ut gloriam Angelorum non capientes, tanto magis amplectamur misericordiam, quia nimirum constat: nihilominus abundare domesticos Dei, cæli cives Principes Paradisi. Testatur enim Apostolus, qui raptus ad tertium cælum, beatæ illi curiæ meruit interesse, atque ejus nosse secreta, quoniam omnes administratorii sunt Spiritus, missi in ministerium

k 3

pro-

propter eos qui hereditatem capiunt salutis. Neque id cuiquam incredibile videatur quandoquidem ipse quoque Creator & Rex Angelorum venit non ministrari, sed ministrare, & animam suam dare pro multis.

R. Vivit ipse Dominus.

Lectio v.

Ministrant Angeli, sed de alieno, offerentes Deo bona opera, non sua, sed nostra, & nobis ejus gratiam referentes. Unde & Scriptura dicit: Quoniam ascendit fumus aromatum in conspectu Domini de manu Angelorum: sollicitè præmisit, data ei fuisse incensa multa. Nostros enim sudores, non suos, nostras, non suas lacrymas offerunt Deo: nobis quoque ejus munera referunt, non sua. Non hic minister ille sublimior cunctis, sed humilior universis, qui semetipsum obtulit sacrificium laudis, qui Patri offerens animam suam, nobis ministrat usque hodie carnem suam.

R. Angelus Domini.

Lectio vi.

Hujus itaque tanti Ministerii gratia, nihil mirum si dignanter nobis, immo & libenter Angeli sancti ministrent. Ipsi enim amant nos, quia nos amavit Christus. Dicitur certe vulgari proverbio, Qui me amat, amat & canem meum. Nos vero, o beati Angeli catelli sumus Domini illius, quem tanto affectu diligitis. Catelli, inquam, cupientes saturari de micis, quæ cadunt de mensis dominorum nostrorum, qui estis vos. Et hæc dixerim, fratres, ut ampliores de cetero erga beatos Angelos fiduciam habeatis, ac proinde familiarius in omni necessitate

vestra illorum invocetis auxilia, sed & digne in eorum præsentia conversari, & magis, ac magis eorum vobis conciliare gratiam, captare benevolentiam, exorare clementiam studeatis.

R. In omni tribulatione.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vii. Cap. 17.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum dicentes: Quis, putas, major est in Regno celorum? Et reliqua.

De Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia 10. in Matth.

Videte, ne contemnatis unum de parvulis istis. Parvulos non ætate, sed multorum æstimatione appellavit: pauperes, inquam, ignotos, ceterosque hujusmodi, quos multi contemnunt, qui revera parvuli non sunt, cum Creatoris omnium amici sint: quos ipse multo magis venerabiliores facit, dicens: Quia Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui in celis est.

R. Machabæus, & qui.

Lectio viii.

Hinc manifestum est, quia omnes Sancti Angelos habeant. Apostolus etiam ait de muliere, quoniam velamen debet habere in capite propter Angelos; & Moyses: Statuit fines, inquit Gentium secundum numerum Angelorum Dei. Hic vero non de Angelis simpliciter dicitur, sed de Angelis excellentibus atque supremis. Nihil enim aliud designatur, cum faciem, dicat, Patris mei aspiciunt, quam summa fiducia eorum, & honor præcipuus.

R. Tu Domine, qui.

Le-

Lectio ix.

Vides, quot, quibusque rationibus ad modestiam & ad curam tenuiorum fratrum nos revocat? Infantem in medio statuit, & dixit: Efficiamini sicut parvuli, & quicumque talem susceperit parvulum; me suscipiet; & quicumque hunc scandalizaverit, extrema luet supplicia, & scandalizantes homines, etiam si loco manuum atque oculorum nobis essent, abscindere jussit. Angelorum quoque auctoritate, qui hos tenues fratres tutantur, ut eos veneremur, impellit.

Te Deum laudamus.

S A B B A T O

Infra Octavam sancti Angeli Custodis.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Ambrosii

Episcopi.

Serm. 1. de Eliseo.

Lectio iv.

Hostium tumultus bellicosos minime timere debemus, nec quamlibet numerosam hostium multitudinem formidare. Quoniam sicut ait Apostolus; Major est qui in nobis est, quam qui in mundo, hoc est, potentior est ad protegendos famulos suos Christus, quam diabolus ad instigandos inimicos; quamvis enim idem diabolus colligat sibi turbas, & crudeli eas arinet insania, tamen facile destruntur, quia melioribus populum suum Salvator circumdat auxillis: Alit enim Propheta: Immitter Angelum Dominus in circuitu timentium eum, & eripiet eos. Quod si Angelus Domini timentes eum de periculis eripiet, non potest timere barbarum, qui rinuerit Salvatorem.

℟. Vivit ipse Dominus.

Idem in Epistola ad Hebr. cap. 1.

Lectio v.

Quid miraris, si filio ministerium exhibent Angeli; cum etiam nostrae salutis ministros eos constet effectos? Filius tamen sicut Dominus salvat; isti vero sicut servi salutis praedestinatorum deserviunt. Intelligite igitur, quantus honor nobis existit, ad quos sicut ad amicos, ita ministros Angelos suos destinat Deus.

℟. Angelus Domini.

Idem in Psalm. 37.

Lectio vi.

Qui juxta me erant, de longe steterunt: ne mysticus quidem pietatis abhorreat affectus, ut pro Angelis dixerit, qui praetendunt timentibus Dominum, ut eripiant eos de temptationibus, quas ferre non possunt. Quomodo ergo longe stant, qui ad adjumentum sunt attributi? Sed non illi se separant, sed qui urgetur temptationibus, putat eos longe abesse, quos propius sibi adesse desiderat, & arbitratu diffimulare cum illi adjuvandi tempus nutu sui Imperatoris expectant, qui athletam suum quo gloriosius vinceret, diutius certare praecipit.

℟. In omni tribulatione.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in Regno caelorum? Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia 59.

Curiose, inquit, scrutamini vos, quis vestrum major sit, & de primatus honore contenditis. Ego autem si quis humili-

liorem se ceteris non effecerit, ipso ingressu celesti omnino indignum assero. Recte autem ante oculos ministrante parvuli totam rem posuit, ipso aspectu eos convertens, ac persuadens, ut absque simulatione aliqua humilitatem amplectantur.

R. Machabæus, & qui.

Leſtio viii.

PARVULI autem non invidere, nec inanem expectare gloriam, nec primatus desiderare dignitatem noverunt; sed maxime hanc virtutem possident, puram dico simplicitatem & humilitatem. Non fortitudinis tantum ac prudentia, sed humilitatis quoque virtute & simplicitate nobis opus est, quæ si non adest, salus nostra certe claudicat.

R. Tu Domine, qui.

Leſtio ix.

PARVULUM autem ætate, & quidem, mea sententia, valde parvulum, qui ab omnibus esset passionibus liber, in medio statuit. Illa enim ætas omni arrogancia, omni gloriæ inanis furore, omnis livoris infania, omni contentionis cupiditate, ceterisque huiusmodi affectibus immunis est. Cumque præcipuis muniatur virtutibus, simplicitatis scilicet ac humilitatis, de nulla istarum superbit; ita duplici philosophia ornatur.

Te Deum laudamus.

D O M I N I C A I I.

Septembris.

Dies Octava S. Angeli Custodis.

Duplex.

In 1. Noſt. Leſt. de Script. occurr.

In ſecundo Noſturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Sermone 12. super Psalmum

Qui habitat. Leſtio iv.

ANGELIS suis mandavit de te. Mira dignatio, & vere ma-

gna dilectio caritatis! Quis enim? quibus? de quo? quid mandavit? studiose consideremus, fratres, diligenter commendemus memorie hoc tam grande mandatum. Quis enim mandavit, cuius sunt Angeli? cuius mandatis obtemperant? cuius obediunt voluntati? Nempe Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis. Nec cunctantur, quin etiam in manibus tollant te. Summa ergo Majestas mandavit Angelis, & Angelis suis mandavit. Illis utique sublimibus, tam beatis, tam proxime sibi cohærentibus, tam familiariter sibi adhærentibus, & vere domesticis Dei mandavit de te. Tu quis es? Quasi vero non sis homo putredo, & filius hominis vermis.

R. Vivit ipse Dominus.

Leſtio v.

SED quid putas mandavit de te? numquid scripsit contra te amaritudines? numquid ut contra solum, quod vento rapitur, ostendant potentiam suam, & stipulam siccam persequantur? numquid ut tollant impium, ne videat gloriam Dei? mandandum istud est, non mandatum. Itaque Angelis suis mandavit ad te, ut custodiant te. Pretiosum depositum nobis commiserat, fructum crucis suæ, pretium sanguinis sui; non est contentus custodia hac tam parum tuta, tam parum utili. tam fragili, tam insufficienti. Super muros tuos Ierusalem constitui custodes, nempe etiam ipsi qui videntur muri, aut in muro ipse columnæ, his custodibus egent, & maxime.

Leſtio vi.

QUANTA tibi debet hoc verbum inferre reverentiam, asserre devotionem, conferre fiduciam!

etiam! Reverentiam pro præsencia, devotionem pro benevolentia, fiduciam pro custodia. Certe ambula, ut videlicet, cui adfunt Angeli: sicut eis mandatum est, in omnibus viis tuis: in quovis diverforio, in quovis angulo, Angelo tuo reverentiam habe. Tu ne audeas illo præsente, quod vidente ille non audeas. Ceterum, etsi tam parvuli sumus, & tam magna nobis, nec modo tam magna, sed & tam periculosa via resistat; quid tamen sub tantis custodibus timeamus? Nec superari, nec seduci, minus autem seducere possunt, qui custodiunt nos in omnibus viis nostris. Fideles sunt, prudentes sunt, potentes sunt, quid trepidamus? tantum sequamur eos, adhæreamus eis, & in protectione Dei cæli commoremur. *R.* In omni tribulatione.

In tertio Nocturno, Lect. vii. & viii. ut in die Festi.

Lectio ix. de Homilia Dominica secunda Septembris, cujus fit commemor. in Laudibus, in utrisque Vesperis.

Si dies Octava sancti Angeli Custodis inciderit in festum Nativitatis beate Mariæ Virginis, fit de beata Mariâ Virgine, cum commemor. diei Octavæ sancti Angeli Custodis.

DIE I. SEPTEMBRIS.

In festo beate Julianæ de Collalto Virginis. Duplex.

Oratio.

DEus, qui dispositione mirabili beatam Julianam Virginem tuam, a prima ætate gratiæ ubertate præventam, mira innocentia & contemplationis dono decorare dignatus es: ejus meritis & intercessione concede, ut tibi in terris fide & caritate conjuncti, ad contemplantam in-

cæli speciem tuar pulchritudinis perducamur. Per Dominum.

Deinde fit commemor. S. Raymundi Nonnati Confessor. Postea sancti Aegydi Abbatis, postremo SS. Duodecim Fratrum Martyr. ut in Breviario.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Juliana, ex nobili familia Comitum de Collalto orta, in mundum ante despectisse, quam agnovisse visa est. Puerilibus ludis a prima ætate posthabitis, spretisque paternæ domus illecebris, adeo mature Deo adhærere cœpit, ut vix decennis hanc sibi sponsam eligendum statuerit, ingressa Sanctimonialium Cœnobium sub regula sancti Benedicti prope Paravium. Sed amor solitudinis inde digrediens ad Eganeos montes, Beatici Atellinæ sanctissimæ seminae comitem se adjunxit, divinæ contemplationi liberius vacatura. In hac nova regularis disciplinæ palestra mirum est quanta alacritate perfectionis iter arripuerit nobilis Virgo. Custos legum exactissima, laboris ac vigiliarum supra ætatem patiens, secessus & orationis perquam studiosa, humilitate præsertim & puritate non raro inter contemplationis suavissimos illapsus celestis Spousi præsentia meruit recreari.

R. Propter veritatem.

Lectio v.

Memoriæ traditur, divinitus admonitam a Divo Blasio ut Venetias migraret, ibidem in remota Urbis parte Monasterium extruendum curasse sub invocatione ejusdem martyris & sancti Caraldi. Confluentes statim sacras Virgines, ut ea uterentur

k 5 Ma-

Magistra, non tam verbo quam exemplo instruere satagebat. Ejus colloquia cælesti sapientia repleta, spem unice ac amorem in Christum Jesum spirare videbantur: cujus cruci ut arctius adhereret, paupertatis & mortificationis cultrix eximia, vili tunica induta, humi cubans, a vino & carnibus perpetuo abstinens, cilicio præterea; aliisque asperitatum generibus in suum corpus sevens, miram morum innocentiam singulari poenitentiae sociavit. Proximorum interim salutis admodum anxia, preces diu noctuque divinæ clementiæ tanta cum ubertate lacrymarum offerebat, ut hinc satanas occasionem non semel quaesierit illudendi, suadens ut ab oratione cessaret, cæca alioqui & mentis impos evasura. Sed infidiantis hostis conatus, ut deprehendit prudens Virgo, statim elusit.

R. Dilexisti justitiam. xviii.

Lectio vi.

NEc sane defuit speranti calescente præsidium, tam fervidæ caritatis ardorem pluribus miraculis, ut referunt, Domino roborante. Nam annonæ defectum, cum nihil haberet, quod esurientibus sororibus apponeret; Angelo deferente ad januam pinis, & subito evanescente, mirabiliter suppletum vidit. Præterea cum in nocte Natalitia inrumescerent undæ aditum ad Ecclesiam Sacerdoti sacrificaturo non permitterent, effusa in preces Juliana, dicitur Puerulum Jesum cælitus delapsum, in ulnis omnibus spectandum, sponsisque suis amabiliter blandientem, suscepisse, easque incoerentes, quod a sacra communione prohiberentur, ineffabili gaudio recreasse. Optimis denique institutis ac virtu-

tum exemplis sic confirmato conobio, post toleratos ad patientiæ miraculum acerbissimos capitis dolores, sanctissime obiit anno salutis millesimo ducentesimo sexagesimo secundo, ætatis suæ septuagesimo sexto. Cujus corpus per annos triginta quinque in humido loco sepultum, sed cælesti splendore pluries induratum in Ecclesia sancti Blasii incorruptum hodie colitur magna confluentium celebritate, qui præsentissimam opem, in hemi-cranie præsertim doloribus, frequenter Deo mirabilia operante experiuntur.

R. Afferentur Regi. xcix.

In tertio Nocturno, Hymnia in Evangel. Simile erit regnum celorum decem Virginibus. de Communi Virg. primo loco.

Nona Lectio de S. Aegydio Abate, & fit de eo commemor. in Laudibus nec non SS. Martyrum Duodecim Fratrum; ac in Triviaro.

DIE III. SEPTEMBRIS.

In festo SS. Virginum & Mart. Euphemie, Dorothee, Theclæ, & Erasmi. Duplex.

In utrisque Vesp. & Laudibus.
V. Adducentur Regi virginæ post eam. R. Proximæ ejus afferentur tibi.

Ad Magnificas & ad Benedictus, Ansiph. Prudentes Virgines aptate vestras lampades: ecce sponsus venit, exite obviam ei.

Oratio.

DA nobis misericors Deus, Sanctis Virginibus & Martyribus tuis, Euphemia, Dorothea, Thecla, & Erasina intercedentibus, cælestis gratiæ abundantiam; ut earum passio celebrata, præsentis vitæ subsidium conferat, & æternæ. Per Dominum nostrum.

In

*In primo Nocturno., Lectiones
de Scriptura occurr.*

In secundo Nocturno.

Leſſio v.

Euphemia, Dorothea, Thecla, & Erasma Virgines Aquilejenses nobiliter progenitæ, quarum priores Valentii filiz hominis Idololatriæ addicti, sequentes vero Valentiniani ejusdem fratris Christi nomen proficientis cujus studio omnes in Christiani fide erudiebantur. Quadam vero die, cum suppliciter efflagitarent, ut Natifi fluminis lustralibus undis paprismatis desiderio abluerentur, precibus Deo oblati, insigni prodigio flumen divinitus cursum remoratur; ac tamdiu constitit, donec eadem hora adveniente Valentiniano, ac beato Herimago Episcopo, continuo baptizantur, & virginis consecrantur. Cum interim Valentius Euphemiaz, & Dorotheam nubundas destinasset, respuunt ille terrenas nuptias, cælesti sponso dicatæ. His genitor auditis, insaniens, arrepto gladio, utramque aggreditur: at illæ furentis Patris e manibus elapsæ, ad Valentinianum patrum confugiunt, quas ipse cum filiabus in suæ domus latebris abdidit. Verum fraude servi detectæ, qui statim a dæmone arreptus, in Natifum fluvium se præcipitem dedit, ab ipso Valensio insequente orantes deprehensæ, Servasto Præsidi pro Christiano nomine puniendæ traduntur.

Re. Propter veritatem.

Leſſio v.

Dblasas sibi virgines Præses ut vidit blanditiis ad Apostoliam attrahere non potuisse, imperat primum nudas flagellis cædi, inverso mox corpore sul-

pendi, & malleis capita eoque concundi, quo sanguis e naribus copiose disfluere, sed omnibus cruciatibus fortiores, carceri mancipandas deseruit. Sequenti mane, quia a vulneribus incolumes cernebantur, hortatur Servastus pro accepto beneficio diis litare, quorum pietati salutem debere suadebat; at illæ solum Jesum Dei filium cælestem medicum constituentur, & prædicant. Jubat interea Præses easdem equuleo suspendi, latera lampadibus aduri, ac tandem mamillas crudeliter amputari, quæ canibus devorandæ projectæ, singulari ab ipsis custodia venerantur. Igitur carceribus occluduntur, & altera die nudæ circumducuntur per Urbem, sed orante sancta Euphemia, Angelus Domini singulas candida stola superindui ac pristinæ incolumitati restituit, quin & novum contulit decorem, cum in earum corporibus, nec plagarum vestigia apparerent, & vultus earum solis instar enitererent.

Re. Dilexisti justiciam.

Leſſio vi.

TAncis prodigiis, Virginumque constantia nil commotus Præses, ut audivit irridentes inania deorum simulacra, capite plectendas mandavit, quam impiam sententiam in filias & nepotes, Valentius ipse sese obrulit exequuturum. Adit ergo altissimam Turrim, ubi filias eximæ pulchritudinis antea toto tempore aliquamdiu custodierat, ibique propriis manibus omnium capita obruncavit, & inter præterfluentem Natifum dejecit. Divinam tamen ultionem immanis adeo facinoris vindicem sensit, ingenti illico terræ motu

k 6

Tur-

Turri concussa, igneque cælitus obruente, qui Valencium, ejusque comites, & Turrim ipsam a fundamentis incendit. Cum autem noctu Valentinianus cum sancto Hermagora beatarum Virginum corpora, & capita inquisiturus descenderet prope flumen, ecce navicula apparuit sacris pignoribus onusta, quæ a duobus juvenibus ingentis speciei, & luminis, Navem ducentibus sancto Antistiti oblata, ab eo honorifico sepulcro, religioso Cleri comitatu, domi ejusdem Valentiniani in Ecclesiam consecratæ, condita sunt.

Æ. Affèrentur Regi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Accesserunt ad Jesum. ut in Communi Virginum secundo loco.

DIE IV. SEPTEMBRIS.

In festo sanctæ Rosaliæ Virginis Panormitanæ. Semiduplex.

Oratio.

EXandi nos Deus salutaris noster: ut, sicut de beatæ Rosaliæ Virginis tuæ Festivitate gaudemus; ita piæ devotionis erudiamur affectu, & ejus intercessione ab iracundiæ tuæ flagellis misericorditer liberemur. Per Dominum.

*Pro Regno Siciliae,
alia Oratio.*

DEus, qui beatam Rosaliam Virginem e regalibus mundi deliciis in montium solitudinem transtulisti; concede propitius; ut ejus meritis & patrocinio a sæculi voluptatibus incalectum amorem transferamur, & ab iracundiæ tuæ flagellis misericorditer liberemur. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

In primo Nocturno, Lektionen de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Rosalia Virgo, orta Panormi, ex nobili genere, suam originem trahens a Carolo Magno, in Quisquinæ montem quadraginta circiter mille passibus distantem sola secedens, paternæ domus opes, delicias, ac spem majoris amplitudinis ob propinquitatem & benevolentiam Regum Siciliæ contemnens, cum terribis rupis horrore & asperitate commutavit: inque antrum, cui tunc unicus, & quidem angustus, aditus superiori lucopatebat, intrepide descendit camente, quam characteribus saxo insculptis adhuc parentibus expressit: Ego Rosalia Sinibaldi Quisquinæ & Rosarum domini filia, amore Domini mei Jesu Christi in hoc antro habitare decrevi: Qua in descriptione oculis obversante susceptæ vitæ propositum altius cordi insigere, ac divinæ benevolentiae signa adcastissimæ mentis blandimenta vicissim provocare consuevit.

Æ. Propter veritatem.

Lectio v.

IN hac specu subterranea sibi & mundo emortua, conspuitaque Jesu Christo, ut soli Deo viveret, diu nocturne latuit, cavens præcipue in montibus paterni Principatus, ne forte agnita in domum urbemque patriam adduceretur invita. Callidæ demonum insidias, quæ asperæ vitæ cadum, & solitudinis horrorem animo ingerebant, acriter seviendo in se ferrea catena, vigiliis & humi cubatione, fortis animo superasse antiquæ icones significant. Cumque humanis destituta præsidiis, nihil solatii aliunde hauriret, quam e cælo, Dominus, qui consolatur & co-

& coronat Sanctos suos, Angelicis deliciis illam sæpius recreabat.

✠ Dilexisti iusticiam.

LECTIO xi.

Cælesti deinde consilio ex antro Quisquiniensi in horridiorem speluncam Peregrini montis tribus fere mille passibus procul Pæmormo Rosalia se transtulit, ut quo difficiliorem pugnam secum ipsa conmitteret et conspectu domus paternæ, et laudabilius de contempti mundi illecebris triumpharet. Latebat ibi ad partem lævam angustus concavus, quem eadem post repperit ejus Reliquias illuc venanti, cui se videndam præbuit, dixit esse suam cellam peregrinam, ubi multum ætatis exegisset. Hic tamquam columba in foraminibus petræ gemens, in cælestium rerum contemplatione defixa, ad perfectissimam divini amoris normam in solitudine vitam traduxit, & sanctissime perennibus caritatis rosas, & Virginitatis liliis coronata deposuit pridie Nonas Septembris. Cujus corpus Urbano octavo Pontifice Maximo divinitus anno Jubilæi totius Siciliæ plausu repertum, illam a peste liberavit.

✠ Afferentur Regi.

E O D E M D I E.

In festo sanctæ Rosæ Viterbiensis Virginis. Duplex.

Oratio.

Deus, qui beatam Rosam sanctarum tuarum Virginum Collegio aggregare dignatus es: tribue nobis, quæsumus; ut ejus precibus & meritis, a culpis omnibus expiemur, & tuæ Majestatis consortio perfruamur æterno. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrentes,

In secundo Nocturno.

LECTIO iv.

Rosa Viterbii piis parentibus nata, ab ipsa infantia omni virtute enituit, facta perfectionis magistra, cum vix loqui didicisset. Mundi exosa vanitates, rudi amictu, pedum nuditate, cilicio, jejuniis, aliisque austeritatibus corpusculum affligens, divinæ contemplationi jugiter vacabat. Hanc vero eximiam sanctitatem insigni miraculo Deus restaram voluit; nam adhuc puella avunculum defunctum ad vitam revocavit. Ad Virginitatem, quam perpetuo coluit, solo aspectu intuentium animos excitabat. Caritaris erga pauperes studiosissima, cum aliquando hiberno tempore subtrahere sibi panem clam illis deferret, patre imperante, ut proderet quid in gremio absconditura ferrer, panis in rosas conversus est. ✠ Propter veritatem.

LECTIO v.

Cum septimum expleisset annum, solitudinis desiderio flagrans, domus suæ angustam cellulam elegit, cui se tamquam voluntario carceri inclusit, & orationi corporisque castigationi ardentem incumbens, Dei clementiam deprecabatur pro sanctæ Ecclesiæ tranquillitate, quam Friderici secundi Imperatoris impietas acerrime divexabat. Ex diuturna autem maceratione in morbum lethale incidit, in qua beatæ Virginis visitatione recreata, habitum tertiæ Ordinis sancti Francisci induere iussa est. Decemnis a Deo inspirata, piis adhortationibus, validisque argumentis multos hæreticos ad fidem & obedientiam Romani Pontificis reduxit. Qua de causa cum tota cognatione sua in exilium

lium eiecit, ad vicina oppida venit, ubi Friderici mortem, & Ecclesie pacem prophetico spiritu prædixit. Mulierem cæcam a nativitate illuminavit, & ad fidei veritatem altruendam, successum rogum ingressa, ac tribus horis in eo illæsa permansens, cujusdam hæreticæ mulieris pervicaciam vicit, eamque cum aliis ad fidem convertit.

¶ Dilexisti iustitiam.

Lectio vi.

TAndem Viterbium summa civium gratulatione reversa, in consortium Sanctimonialium sanctæ Mariæ de Rosis admitti petiit, sed illis ingressum ob puellæ inopiam denegantibus, se mortuam in eo cœnobio commoraturam prædixit. Mox ad pristinum domus suæ carcerem ingressa, cum in ea duobus annis permanisset, morbo correpta, & ad beatam Patriam suspîrans, meritis plena migravit ad sponsum, decimo octavo suæ vitæ anno nondum exacto. Corpus ejus miro splendore illustratum, suavique odore perfusum, in Templo sanctæ Mariæ de Podio effossa humo, ac desuper ingesta, cumulatam fuit, donec post triginia circiter menses ab Alexandro quarto, tunc Viterbii sedente, & in somnis ter ab ea admonito repositum, & incorruptum repertum, pridie Nonas Septembris ad præfatum Monasterium, quod postea sanctæ Rosæ nuncupatum est, solemniter translatum fuit, ubi usque ad hodiernam diem integrum & flexibile summa totius Orbis admiratione asseratur, & novis semper miraculis coruscat.

¶ Afferentur Regi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelio. Simile erit regnum cæ-

lorum decem Virginitibus. ac *Communi Virgi. primum loco.*

E O D E M D I E.

In festo sancti Moysis Prophetæ Confessor. Semiduplex.

Oratio. Adesto Domine. de Communi Confess. non Pœnitent.

In primo Nocturno.

De libro Exodi.

Lectio i. Cap. 3.

Moyses autem pascebat oves Jethro socii sui Sacerdotis Madian: cumque minasset gregem ad interiora deserti, venit ad montem Dei Horeb: Apparuitque ei Dominus in flamma ignis de medio rubi, & videbat, quod rubus arderet, & non combureretur: Dixit ergo Moyses: Vadam, & videbo visionem hæc magnam, quare non comburatur rubus. Cernens autem Dominus, quod pergeret ad videndum, vocavit eum de medio rubi, & ait: Moyses, Moyses, qui respondit, Adsum. Ac ille: ne appropies, inquit, huc, solve calceamentum de pedibus tuis, locus enim, in quo stas, sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob. Abscondit Moyses faciem suam, non enim audebat aspicere contra Deum.

¶ Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: descende in Ægyptum, & dic Pharaoni: Ut dimittat populum meum; induratum est cor Pharaonis, non vult dimittere populum meum nisi in manu forti. ¶ Clamor filiorum Israel venit ad me, vidique afflictionem eorum, sed veni, mittam te ad Pharaonem. Ut dimittat.

Lectio ii.

Cui ait Dominus: Vidi afflictionem populi mei in Ægypto.

Egypto, & clamorem ejus audivi, propter duriciam eorum, qui præsunt operibus, & sciens dolorem ejus descendendi, ut liberem eum de manibus Aegyptiorum, & educam de terra illa in terram bonam, & spaciosam, in terram, quæ fluit lacte & melle, ad loca Chananæ, & Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Hevæi, & Jebusæi. Clamor ergo filiorum Israel venit ad me: vidique afflictionem eorum, quæ ab Aegyptiis opprimuntur, sed veni, & mittam te ad Pharaonem, ut educas populum meum filios Israel de Aegypto.

R. Stetit Moyses coram Pharaone, & dixit: Hæc dicit Dominus: * Dimitte populum meum, ut sacrificet mihi in deserto.

V. Dominus Deus Hebræorum misit me ad te dicens. Dimitte.

Lectio iii.

Dixitque Moyses ad Deum: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaonem, & educam filios Israel de Aegypto? Qui dixit ei: Ego ero tecum, & hoc habebis signum, quod miserim te: cum eduxeris populum meum de Aegypto immolabis Deo super montem istum. Ait Moyses ad Deum, Ecce ego vadam ad filios Israel, & dicam eis: Deus patrum vestrorum misit me ad vos. Si dixerint mihi: Quod est nomen ejus? Quid dicam eis? Dixit Deus ad Moysen: Ego sum qui sum. Ait: Sic dices filiis Israel: Qui est, misit me ad vos. Dixitque iterum Deus ad Moysen: Hæc dices filiis Israel: Dominus Deus patrum vestrorum, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob misit me ad vos: hoc nomen mihi est in æternum, & hoc memoriale meum in generationem & generationem.

R. Cantemus Domino, gloriose enim honorificatus est: equum, & asrensores projecit in mare: * Adjutor, & protector factus est mihi Dominus in salutem.

V. Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomen ejus. Adjutor. Gloria Patri. Adjutor.

In secundo N. Sturno.

Sermo sancti Basilii Magni.

Homil. 1. de Jejunio ante med.

Lectio iv.

Moysen per jejunium novimus in montem ascendisse: neque enim aliter ausus esset verticem fumantem adire, atque in caliginem ingredi nisi jejunio munitus. Per jejunium mandata digito Dei in tabulis conscripta suscepit. Item supra montem, jejunium legis latæ conciliator fuit: inferius vero gula ad Idolatriam populum deduxit ac contaminavit. Sedit, inquit, populus manducare, & bibere, & surrexerunt ludere. Quadrangia dierum laborem, ac perseverantiam, Dei servo continuo jejunante, ac orante, una tantum populi ebrietas cassam, irritaque reddidit. Quas enim tabulas Dei digito conscripseras jejunium accepit, has ebrietas contrivit: Propheta sanctissimo indignum existimante violentum populum a Deo legem accipere.

R. In mari viæ tuæ, & semitæ tuæ in aquis mukis: * Deduxisti sicut oves populum tuum in manu Moyse & Aaron.

V. Transulisti illos per mare rubrum, & transvestisti eos per aquam nimiam. Deduxisti.

Lectio v.

UNo temporis momento ob gulam populus ille, per maxima prodigia Dei cultum edoctus in Aegyptiacam idolatriam turpissime devolutus est.

Ex

Ex quo si utrumque simul conferras, videre licet, jejunium ad Deum ducere, delicias vero salutem perdere. Quid Esau iniquavit, servumque fratris reddidit: nonne esca una propter quam primogenita vendidit? Samuelem vero nonne per jejunium oratio largita est matri? Quid fortissimum Sampsonem inexpugnabilem reddidit: nonne jejunium, cum quo in matris ventre conceptus est? Jejunium concepit, jejunium nutrit, jejunium virum effecit. Quod sane Angelus matri præcepit, monens, quæcumque ex vite procederent, ne attingeret, non vinum, non ficeram biberet. Jejunium Prophetas genuit, potentes confirmat, atque roborat.

R. Qui persequabantur populum tuum Domine, demersisti eos in profundum: * Et in columna nubis ductor eorum fuisti.

V. Deduxisti sicut oves populum tuum in manu Moyfi & Aaron. Et in columna.

Lectio vi.

Jejunium legislatores sapientes facit: animæ optima custodia, corporis socius securus, fortibus viris munimentum, & arma athleticis, & certantibus exercitatio. Hoc præterea tentationes propulsat; ad pietatem armat, cum sobrietate habitat, temperantiæ opifex est; in bellis fortitudinem affert, in pace quietem docet. Nazarenum sanctificat, sacerdotem perficit: neque enim fas est sine jejunio sacrificium attingere: non solum in mystica nunc, & vera Dei adoratione, sed nec in illa, in qua sacrificium secundum legem in figura offerebatur. Jejunium Eliam magnæ visionis spectatorem fecit: quadraginta namque die-

rum jejunio, cum animam per-gasset, in spelunca meruit quantum fas est homini, Deum videre. Moyses iterum legem accipiens, iterum jejunia secutus est. Ninivitarum, nisi cum illis & bruta jejunassent, ruinæ minas nequaquam evasisent. In deserto autem quorumdam membra ceciderunt, nonne illorum, qui carnes appetivere?

R. Moyses famulus Dei jejunavit quadraginta diebus, & quadraginta noctibus: * Ut legem Domini mereretur accipere.

V. Ascendens Moyses in montem Sinai ad Dominum, fuit ibi quadraginta diebus, & quadraginta noctibus. Ut legem.

Gloria Patri. Ut legem.

In tercio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 17.

IN illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum secretum, & transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 75. in Matth.

QUoniam multa de periculis, multa de passione sua, multa de morte, & de cæde discipulorum locutus est Dominus, & aspera complura, atque ardua eis injunxit, & illa quidem in præsentī vita etiam imminabant: bona vero in spe & expectatione erant: puta, quia servarent animam suam, si perderent eam, quia in gloria Patris sui venturus sit, & præmia redditurus; ut visu etiam certiores faceret & ostenderet quidnam sit illa gloria, cum qua venturus est, quantum capere poterant in hac præsentī vita, illis ostendit, eam-

que

que detegit, ne aut sua, aut Domini morte dolerent & maxime Petrus.

6. Splendida facta est facies Moyſi, dum respiceret in eum Dominus: * Videntes seniores claritatem vultus ejus admirantes timuerunt valde.

7. Cumque descendisset de monte Sinai; portabat duas tabulas testimonii, ignorans, quod corrupta esset facies ejus ex consorcio sermonis Dei. Videntes.

Leſſio viii.

ET vide, quid agit, cum de regno, & de gehenna disſecuit: Nam in eo quod dixit: Qui invenit animam suam, perdet eam & quicumque perdet eam gratia mei, invenit ipsam, & in eo quod ait: Reddet unicuique secundum opera sua, & egnum & gehennam designavit. Cum igitur de utriusque disſecuit, regnum quidem, ut oculis ornatur, concedit: gehennam utem minime, quoniam rudioribus atque ineptioribus illud necessarium fuisset; sed cum illi nobis essent, ac perspicaces, factis fuit eos a melioribus confirmari. Hoc etiam multo magis possum decebat: non tamen omnino illud prætermisit, sed & liquando atrocitatem gehennæ quasi ante oculos proponit, veluti cum Lazari imaginem descripsit, & ejus meminit, qui annos centum repetiit.

8. Si ministratio mortis, litteris conformata in lapidibus fuit in gloria, ita ut non possent invenire filii Israel in faciem Moyſi propter gloriam vultus ejus, & evacuatur: * Multo magis ministratio spiritus, quæ manet, fit in gloria.

9. Amplioris enim gloriæ Christi præ Moyſe dignus est habi-

tus, quanto ampliorem honorem habet domo, qui fabricavit eam. Multo magis.

Gloria Patri. Multo magis.

Leſſio ix.

TU vero Matthæi Philosophiam considera, qui non celavit nomina eorum qui Præpositi fuerant. Quod & Joannes sæpius facit, cum eximias Petri laudes verissime, ac diligentissime describat. Nullum enim in hoc Apostolorum consorcio livor, aut inanis gloria locum habebat. Primos igitur Apostolorum seorsum assumpsit. Quamobrem eos solos accepit? Quia excellentiores ceteris videlicet erant. Cur autem non illico, sed post sex dies hoc fecit? Ne ceteri scilicet discipuli ceu homines moverentur, qua de re nec eos nominavit, quos accepturus erat. Te Deum laudamus.

DIE V. SEPTEMBRIS.

In festo sancti Osualdi Confessor.

Duplex.

In Hymn. dicatur. Meruit supremos, &c.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui hujus diei venerandam sanctamque lætitiā in beati Osualdi Confessoris tui solemnitate consecrasti: da cordibus nostris tui amoris augmentum, ut ejus pia merita veneramur in terris, illius in Cælo patrocinia sentiamus. Per Dominum.

In primo Nocturno, Leſſiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro Ecclesiasticæ Historiæ Venerabilis B. dæ Presbyteri.

Leſſio iv.

OSualdus sanctissimus Rex Northumbrorum, mox ubi Regnum suscepit, desiderans totam, cui præerat, gentem Fidei Christianæ

stianæ gratia imbui, cujus experimenta permaxima in expugnandis Barbaris jam ceperat, misit ad majores natu Scotorum, inter quos exulans ipse Baptismus Sacramentum cum his, qui secum erant, petens, ut sibi mitteretur Antistes, cujus Doctrina, ac ministerio gens, quam regebat, Anglorum Dominicæ Fidei, & dona disceret, & susciperet Sacramenta. Quod petiit impetravit: accepit namque Aidanum Episcopum summæ mansuetudinis, & pietatis, ac moderationis virum. Venienti itaque ad se Episcopo Rex locum Sedis Episcopalis in Insula Lindisfarniensis tribuit: ubi pulcherrimo sæpe spectaculo contigit, ut evangelizante Antistite, qui Anglorum linguam perfecte non noverat, ipse suis ducibus, ac ministris interpretis verbi existeret cælestis.

¶. Honestum fecit.

Lectio v.

HUjus igitur Antistitis doctrina Rex Osualdus cum ea, cui præerat gente Anglorum institutus non solum incognita progenitoribus suis Regna cælorum sperare didicit, sed & Regna terrarum plusquam ulli majorum suorum ab Omnipotenti Deo consecutus est: nam omnes nationes, & provincias Britannia in ditione accepit. Quo Regni culmine sublimatus, nihilominus pauperibus, & peregrinis semper humilis, benignus, & largus fuit. Ferrur quod quum die Paschæ cum præfato Episcopo concessisset ad prandium, statim ut audivit quod multitudo pauperum in platea jacens regiam sibi eleemosynam dari postularet, dapes in disco argenteo sibi appositæ deferri ad egenos, &

discursum confrangi, atque esset minutatim dividi præcepit. Quo viso Pontifex, qui assistebat, delectatus tali facto pietatis, demum Regis apprehendit, & ait: Nunquam inveterascet hæc manus: Quod & ita juxta votum benedictionis provenit. Nam cum interfecto illo in pugna manus cum brachio a cetero essent corpore resectæ, contigit, ut istæ nus incorruptæ perdurent. Denique in Urbe Regia Bebbæ nomine, loculo inclusæ argenteæ in Ecclesia sancti Petri servatur, ac digno a cunctis honor venerantur.

¶. Amavit eum.

Lectio vi.

REgnavit autem Osualdus Rex Christianissimus novem annos, quo completo annorum circulo, occisus est, commissa gravi prælio, ab eadem gente pagana, paganoque Rege Merciorum, a quo & prædecessor ejus Eduinus peremptus fuerat, anno salutis sexcentesimo quadragésimo secundo, ætatis suæ trigésimo octavo, die quinta mensis Augusti. Cujus quædam fides in Deum, quæ devotio mori fuerit, id post mortem virtutis miraculis claruit. Namque in loco ubi a paganis interfectus est, usque hodie sanitates infirmorum, & hominum, & pecorum, celebrari non desinit. Unde contigit, ut pulverem in sum, ubi corpus ejus in terra corruit, multi auferentes, & aquam mittentes suis per hoc firmis multum commodi afferrent: nec mirandum in loco mortis illius infirmos sanari, & semper dum viveret, infirmis pauperibus consulere & eleemosynas dare, & opem ferre cessabat. Et multa quidem in

lo loco, vel de pulvere loci illius facta virtutum miracula narrantur: Illud nequaquam silentio prætereundum est, quod super reliquias ejus, quando invenirent, lux caelestis tota nocte steterit, & quod per eas sint demoniaci curati, atque infirmi a mortis articulo pristinae sanitati restituti.

R. Ille homo perfecit.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Nolite timere, de Constantini Confessi. non Pontif. secundum locum.

DIE VI. SEPTEMBRIS.

In festo sancti Antonini Martyr.

Duplex. Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui hunc diem beati Antonini martyris tui solemnitatem clarificas: exaudi preces populi tui, & presta; ut quæ fideliter expetit, eo suffragante, consequi mereatur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lektionen de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Antoninus regali genere ortus; cum a prima ætate Christianam religionem coleret, parentibus orbatus, a Theodorico patre Tolosæ rege infideli, Pamie (quod est Gallia Narbonensis Oppidum) educatus est. Deinde autem ad Regem, quod Christianus esset, inde discedens, Romam venit: postea Salernum profectus, ibi duodeviginti annos reclusus pius, & doctus viros in secessu heremitico mansit. Sacris deinde ordinibus initiatus Diaconatum suscepit. Quo ex tempore cepit quam plurimis clare miraculis, ita ut cæcis visum, surdis auditum, mutis loquelam restitueret variis languo-

ribus oppressos sanaret, immundos etiam spiritus ex hominum corporibus ejiceret. Hujusmodi vero miracula, vitæ innocentia, & puritas comitabantur, nec a verbi Dei prædicatione, etiam cum vitæ discrimine, quando se ei præbebat occasio (cum martyrii cupidissimus esset) cessabat. In eo munere cum aliquando siti laboraret, elevatis ad cælum oculis Deum precatus, baculo, cui innitebatur, terram percussit, ex qua illico fons emanavit, quo ipse, & alii multi sitim extinxerunt.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

Aliquot post annos ad natale solum reversus, a patre susceptus, aliquamdiu cum eo vixit: sed iterum, quod Christianus, & regis majestatis reus esset, accusatus, in tenebrosam carcerem (qui Spelunca votiva dicebatur) compedibus ligatus, sine cibo, & potu conjicitur. Post septem dies Rex carcerem adiit, existimans juvenem jam inedia mortuum fuisse, quem cum incolumen invenisset, quatinus puerum nobilem Almachium pondus vinculorum ejus sustentantem comperisset; id magice arti tribuens, puerum eripe præcipitari, & beatum Antoninum gravioribus vinculis astringi jussit. Interim Rex in bello perit, puer vero præcipitatus illæsus repertus est, & beatus Antoninus ab Angelo solutis compedibus (ut alter Petrus) liberatus, liberius coepit Christianos vinctos in carcere, & extra, in fide Catholica confirmare. Cum autem Theodorico successisset in regnum Gallatius, Antonini consanguineus, & majores in Christianos persecutiones excitaret,

An-

Antoninus a pijs viris ab ira Regis ereptus, Pamiā in solitudinem secessit, ubi & Alinachium puerum reperit.

R. Desiderium animæ.

Lectio vi.

Ibi in spelunca (quæ Orientalis dicebatur prope fontem) simul in orationibus, & jejuniis se exercentes; ab omni hominum conversatione semoti, diu commorati sunt. Illi paulo post quidam Joannes Presbyter divino instinctu, simul futurus martyr adjungitur. Nam cum venatores regii ex insperato eos reperissent, & Antoninum cognovissent, ad Regem deferunt, qui ad se perduciū Antoninum, sic alloquitur: Quæ te dementia, Antonine, cepit, ut tui generis oblitus, tuis prestigijs homines dementes, & regnum nostrum perturbes? Cui Antoninus: Non ego, Gallati, quemquam demento; sed unum Deum, cujus est regnum, & imperium, prædico. Tuos autem, quos colis, deos ligneos, & lapideos, ut falsos, & inanes respicio. His verbis ira inflammatus Rex, illico cum sociis capite plecti, & in flumen (cui nomen Aregia) projici jubet. Eorum corpora a Christianis inventa honorifice condita sunt. Et, sancti Antonini dexter humerus cum brachio, qui simul etiam cum capite, feroci ictu, cum feriretur, abscissus fuerat, in Ecclesia Palentina, cujus patronus existit, ex multo tempore magna cum veneratione aservatur: ad cujus tactum puer inortuus, qui multitudine populi sanctas reliquias subsequens, in sinu matris oppressus fuerat, statim revixit. Cum etiam Sanctius Castellæ primus Rex, dum venaretur, aprum, qui in antrum con-

fugerat, & cuidam ibidem imagini inhærebat, ferire vellet, statimque ei brachium obregisset: comperto quod illa esset & Antonini imago; in ejuſ honorem locus habebatur, penitens facti Rex, vovit Marti templo ibi erigere, & illico brachium pristinae sanitati restituitur. Quare eo loco magnificissimam Ecclesiam sancti Antonini nomine ædificavit, ædificam vero antri, ut hodie visitur sub ipsa Ecclesia intactam reliquit. R. Scola jucunditatis.

In versio Nocturno, Hilarii Evangel. Nolite arbitrari Communi unius Martyr.

DIE X. SEPTEMBRIS.

In festo sancti Hilarii Pape, Confess. Duplex.

Oratio. Exaudi. de Communi secundo loco.

In primo Nocturno, Lektimus Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Hilarius natione Sardinus, Patre Crispino genitus, & sancti Leonis transitum Romæ Ecclesiæ Pontifex factus est. Et adhuc Diaconum idem Leo legatum destinavit pro Ephesina Synodo celebranda, sed cum Diocletiano Alexandrini Episcopi metuere per vim & metum Ephesum trarentur indigna, Hilarius effugiens per invia loca, & multa pericula, divina ope liberatus ad Leonem reversus est. Pontifex autem renunciatus, nihil aliud habuit, quam, & contra hæreticos constitutus, suo Decreto firmam Quamobrem encyclicam Epistolam scripsit de damnatione Nestorii & Eutychetis, ac tripræcipuorum confirmatione Conciliorum. R. Inveni David.

Lectio v.

AB eo invitatus Victorinus natione Aquitanus, Pascha-
em cursum cautissima indagatio-
ne composuit. Ecclesiasticæ di-
ciplinæ retinentissimus, nullum
solvit Episcopum per Ecclesias
consecrari præter Metropolitanum
consensum, nec Episcopum quem-
nam, relicta propria Ecclesia,
ad aliam transferri, neque trans-
gredi terminos a Patribus consti-
tutos. Leontium Arelatensem
Episcopum suæ Sedis Vicarium
constituit per Gallias, cui solli-
citudinem in congregandis quo-
annis Episcopis delegavit. Ec-
clesiæ prædia, quæ neque deser-
ta, neque inutilia essent, quibus
pauperum necessitatibus subven-
iretur, alienari, nisi prius apud
Concilium alienationis causa di-
cta, prohibuit: aliaque complu-
ra sancte decrevit in ea Synodo,
quam apud sanctam Mariam Ma-
jorem coegit.

2. Posui adjutorium.

Lectio vi.

Anthemium Imperatorem,
cum Philotheus Macedo-
nianus ejus familiaritate suffultus,
nova diversarum conciliabula fe-
starum in Urbem conaretur in-
ducere: apud beatum Petrum
Apostolum, palam, ne id fieret
objurgando cohibuit: in tantum
ut ea non fore introducenda pro-
miserit Imperator, interposito
tiam juramento. Fecit in Con-
stantinianæ Basilicæ Baptisterio
Oratoria quatuor, nempe San-
ctæ Crucis, sancti Joannis Ba-
ptistæ, sancti Joannis Evangeli-
stæ, & sancti Stephani, ac in-
super Bibliothecas duas. Mona-
sterium construxit una cum bal-
neo, & Prætorio ad sanctum
Laurentium foris, alterum in
Urbe ad Lunam. Plura atque

magnifica tum alia ornamenta
ex auro, argento lapidibusque
pretiosis, Sacris Locis, ac præ-
sertim Vaticanæ Basilicæ concu-
lit. Constituit in Urbe Minista-
riales, qui præfixas obirent sta-
tiones. Pro communi Sacerdotum
Domini concordia sollicitè pro-
curavit, ne sua auderent quæ-
re, sed quæ essent Christi stude-
rent obtinere. Denique ipse cor-
pore solutus, abiit in cælum
regnaturus cum Christo, quarto
idus Septembris sub Imperatori-
bus Leone, & Anthemio, ejus-
que corpus sepultum fuit ad san-
ctum Laurentium in crypta jux-
ta corpus beati Xysti. Una Or-
dinatione mense Decembri crea-
vit Presbyteros viginti quinque
Diaconos sex, Episcopos per di-
versa loca viginti duos. Aposto-
licæ Sedis regimen tenuit annos
sex, menses novem, dies vi-
ginti & octo.

3. Iste est, qui ante.

In tertio Nocturno, Homilia ut
in Communi Confessoris Pontificis.
secundo loco.

D O M I N I C A III.

Septembris.

Officium Septem Dolorum B. M. V.

Duplex major.

Ad Vesperas, Antiphona de
Laudib. ut infra. Psalmi, prout
in Officio parvo ejusdem B. M.

Capitulum. Thren. 2.

Cui comparabo te? vel cui
assimilabo te, Filia Jerusa-
lem? cui exequabo te, & con-
solabor te, Virgo Filia Sion?
magna est velut mare contritio
tua.

Hymnus.

Quot undis lacrymarum
Quo dolore volvitur,
Luctuosa de cruento,
Dum revulsam stipite,
Cernit ulnis incubantem
Virgo Mater Filium!

Os

Os suave, mite pectus,
Et latus dulcissimum,
Dexteramque vulneratam,
Et sinistram fauciam,
Et rubras cruore plantas
Ægra tingit lacrymis.

Centiesque milliesque
Stringit artus nexibus,
Pectus illud & lacertos,
Illa fugit vulnera,
Sicque tota colliquescit
In doloris osculis.

Eja, Mater, obsecramus
Per tuas has lacrymas,
Filiique triste funus,
Vulnerumque purpuram,
Hunc tui cordis dolorem
Concede nostris cordibus.

Esto Patri, Filioque,
Et coevo Flamini:
Esto summæ Trinitati
Sempiterna gloria,
Et perennis laus honorque
Hoc & omni sæculo.

Amen.

¶ Regina Martyrum, ora pro
nobis. R. Quæ juxta Crucem
Jesu constitisti.

Ad Magnificat, Anisiphona.
Nolite me considerare, quod fusca
sim, quia deoloravit me
sol, Filii matris meæ pugnave-
runt contra me.

Oratio.

DEus, in cujus passione, se-
cundum Simeonis prophe-
tiam, dulcissimam animam glo-
riosæ Virginis & Matris Mariæ
doloris gladius pertransivit: con-
cede propitius; ut qui Dolores
ejus venerando recolimus: pas-
sionis tuæ effectum felicem con-
sequamur, Qui vivis & regnas
cum D^{no} Patre.

*Deinde fit commemor. Dominicæ
occurrentis.*

*Hymn. Compleor. & aliarum
Horar. terminantur sic.*
Jesu, tibi sit gloria,

Qui passus es pro servulis,
Cum Patre, & almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.
Ad Matutinum, Invocatorium.
Stemus juxta Crucem cum Ma-
ria matre Jesu, * Cujus animam
doloris gladius pertransivit.

Hymnus.

JAm toto subitus vesper ar-
polo,

Et sol attonitum præcipite
diem,

Dum lævæ colo ludibrium re-
cis,

Divinamque catastrophem.

Speñatrix aderas supplicio Pa-
rens,

Malis uda, gerens cor adamas-
tinum,

Natus funerea pendulus in Cruce
Altos cum gemitus dabat.

Pendens ante oculos natus, amo-
cibus

Sectus verberibus, natus hinc
ribus

Fossus vulneribus, quot pene-
trantibus

Te conficit aculeis!

Heu! sputa, alapæ, verbera;
vulnera,

Clavi, fel, aloë, spongia,
lancea,

Sitis, spina, quor, quam va-
ria pium

Cor pressere tyrannide!

Cunctis interea stat generosior

Virgo martyribus; prodigia
novo,

In tantis moriens non moreris
Parens

Diris fixa doloribus.

Sit summæ Triadi gloria, laus,
honor;

A qua suppliciter, sollicita
prece,

Posco Virginei roboris æqualis
Vires rebus in asperis. Amen.

In primo Nocturno, Anisiphona.
Multiplicati sunt, qui tribulam

me,

ne, multi insurgunt adversum
ne. *Psalm.* Domine quid mul-
tiplicati. *cum reliquis ut in*
Psalm.

Antiphona. Paraverunt sagittas
uas in pharetra, ut sagittent in
obsuro rectos corde.

Psalm. In Domino confido.

Antiphona. Defecit in dolore
ita mea, & anni mei in ge-
nitibus.

Psalm. In te Domine speravi.

R. Regina Martyrum, ora pro
nobis. *R.* Quæ juxta Crucem
Iesu constitisti.

Ex Jeremia Propheta.

Lectio i. *Thren. i.*

Plorans ploravit in nocte, &
lacrime ejus in maxillis e-
us, non est qui consoletur eam
ex omnibus caris ejus. Omnes
inimici ejus spreverunt eum, &
facti sunt ei inimici. Vide, Do-
mine, quoniam tribulor, contur-
batus est venter meus. Subver-
sum est cor meum in mecum
isa, quoniam amaritudine plena
sum. Foris interficit gladius, &
domi mors similis est. Audie-
runt, quia ingemisco ego, &
non est qui consoletur me.

R. Simeon vir justus & timora-
tus dixit ad Mariam: * Tuam
ipsius animam pertransibit gla-
dius. *Psalm.* Ne vocetis me Pul-
chram, sed amaram, quia ama-
ritudine valde replevit me Om-
nipotens. Tuam.

Lectio ii. *Thren. i.*

Cui comparabo te? vel cui
assimilabo te, filia Jerusa-
lem? Cui exequabo te, & con-
solabor te, virgo filia Sion? Ma-
gna est enim velut mare contri-
tio tua: quis medebitur tui?
Auferunt super te manibus omnes
transientes per viam, sibilave-
runt, & moverunt caput suum
super filiam Jerusalem: Hæcci-

ne est urbs, dicentes, perfecti
decoris, gaudium universæ ter-
ræ? Aperuerunt super te os suum
omnes inimici tui: sibilaverunt,
& fremuerunt dentibus, & dixe-
runt: Devorabimus.

R. Surge, & accipe Puerum &
Matrem ejus, & fuge in Egy-
ptum: * Et est ibi usque dum
dicam tibi. *Psalm.* Vocavi Filium
meum ex Aegypto, ut veniat sa-
lus in Israel. Et esto.

Lectio iii.

Fecit Dominus, quæ cogita-
vit, complevit sermionem
suum, quem præceperat a die-
bus antiquis, destruxit, & non
pepercit, & lætificavit super te
inimicum, & exaltavit cornu
hostium tuorum. Clamavit cor
eorum ad Dominum, super mu-
ros filiarum Sion. Deduc quasi tor-
rentem lacrymas, per diem &
noctem, neque taceat pupilla
oculi tui.

R. Fili, quid fecisti nobis sic;
* Ego & pater tuus * Dolentes
quærebamus te.

Psalm. Quid est, quod me quæreba-
tis? In his, quæ Patris mei sunt,
oportet me esse. Ego.

Gloria Patri. Dolentes.

In secundo Nocturno, Antiph.
Factum est cor meum tamquam
cera liquefscens in medio ventris
mei. *Psalm.* Deus meus meus,
respice in me.

Antiphona. Deus vitam meam
annuntiavi tibi, posuisti lacry-
mas meas in conspectu tuo.

Psalm. Miserere mei Deus, quo-
niam conculcavit me.

Antiphona. Fuerunt mihi lacry-
marum mearum panes die, ac nocte.

Psalm. Quemadmodum desiderat
cervus ad fontes.

Psalm. Fasciculus myrrinæ dilectus
meus mihi. *R.* Inter ubera mea
commorabitur.

Ser-

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Ex Sermone 12. de Stellis.

Lectio iv.

Martyrium Virginis tam in Simeonis Prophetia, quam ipsa Dominicæ passionis historia commendatur. Positus est hic (ait Sanctus Senex de puero Je u) in signum, cui contradicetur; Et tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Vere tuam, o Beata Mater, animam pertransiuit; alioquin non nisi eam pertransiens, carnem Filii cui penetraret. Et quidem posteaquam emisit spiritum tuus ille Jesus, ipsius plane non attingit animam crudelis lancea, quæ ipsius aperuit latus, sed tuam utique animam pertransiuit. Ipsius nimirum anima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequibat avelli.

R. Jesum bajulantem sibi Crucem, * Sequebatur turba mulierum, quæ plangebant, & lamentabantur eum.

V. Filix Jerusalem super vos ipsos flete, & super filios vestros. Sequebatur.

Lectio v.

Tuam ergo pertransiuit animam vis doloris, ut plusquam martyrem non immerito prædicemus, in qua nimirum corporeæ sensum passionis excesserit compassionis affectus. Annon tibi plusquam gladius fuit sermo ille revera pertransiens animam, & pertingens usque ad diuisionem animæ ac spiritus: Mulier, ecce filius tuus? O commutationem! Joannes tibi pro Jesu traditur, servus pro Domino, discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc

auditio: quando & nostra, licet saxeæ, licet terrea petitor, sola reconciliatio scindit?

R. Postquam venerunt in locum, qui dicitur Calvarix, ibi crucifixerunt eum: * Stabat autem juxta Crucem Jesu Mater ejus. **V.** Tunc beatam illius animam doloris gladius pertransiuit. Stabat autem.

Lectio vi.

Non miremini, Fratres, quod Maria martyr in anima fuisse dicatur. Miretur, qui non meminerit, se audivisse Paulum inter maxima Gentium crimina memorantem, quod sine affectione fuisset. Longe id fuit a Mariæ visceribus; longe sit a servilis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præsciebat moriturum? Et indubitanter. Numquid non sperabat continuo resurrecturum? & fideliter. Super hæc doluit crucifixum? Et vehementer. Alioquin quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapientia, ut mireris plus Mariam compatiientem, quam Mariæ Filium patientem? Ille enim mori corpore potuit, ista commori corde non potuit. Fecit illud caritas, qua majorem nemo habuit, fecit & hoc caritas, cui post illam similis altera non fuit.

R. Joseph ab Arimathæa: * Petiit corpus Jesu, quod de cruce depositum; * Suo complexu Mater excepit. **V.** Dolens Sumeritis sinu & genibus suis sustinuit mortuum filium. Petiit. Gloria Patri. Suo complexu.

In tertio Nocturno, Antiphona.
Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalm. Exaudi Deus orationem meam cum deprecor.

An-

Antiphona. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine usquequo.

Psal. Domine, ne in furore tuo arguas me.

Antiphona. Deus adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Psal. Deus noster refugium.

Y. Per te salutem hauriamus virgo Maria.

R. Ex vulneribus Christi.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii.

Cap. 17.

IN illo tempore: Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, & soror Matris ejus, Maria Cleophae, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

De instit. Virg. cap. 7.

STabat juxta crucem Mater, & tugentibus viris stabat in-trepida. Videte, utrum pudorem mutare potuerit Mater Jesu, quæ animum non mutavit. Spectabat piis oculis filii vulnera, per quæ sciebat omnibus futuram Redemptionem. Spectabat non degeneri Mater spectaculo, quæ non metueret peremptorem. Pande-bat in cruce filius, Mater se persecutoribus offerbat.

R. Quis tibi sensus fuit, o Mater Dolorum? * Dum Joseph sindone filium tuum involvit, & posuit eum in monumento?

Y. Considerate & videte, si est dolor, sicut dolor meus. Dum.

Ex ejusdem Epistol. 25. ad Ecclesiam Vercellensem prope. finem.

Lectio viii.

Maria Mater Domini ante crucem filii stabat. Nullus me hoc docuit, nisi sanctus Joannes Evangelista. Mundum alit concussum in passione Domini conscripserunt; celum tenebris

Parr Autumnalis.

obductum, refugisse Solem, in paradysum latronem; sed post piam confessionem, receptum. Joannes docuit, quod alii non docuerunt, quemadmodum in cruce positus matrem appellaverit. Pluris putatur, quod victor suppliciorum, pietatis officia matris exhibebat, quam quod Regnum cæleste donabat. Nam si religiosum est, quod latroni donatur venia, multo uberioris pietatis est, quod a filio Mater tanto affectu honoratur.

R. In toto corde tuo gemitus matris tuæ ne obliviscaris: * Ut perficiatur propitiatio & benedictio. *Y.* Ave Princeps generosa, martyrumque prima rosa, virginumque Liliū. Ut perficiatur Gloria Patri. Ut perficiatur.

Lectio nona de Homilia Dominica occurrentis.

AD LAUDES,

& per Horas, *Antiphona.*

QUO abiit dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? quo declinavit dilectus tuus, & quaerimus eum tecum.

Psal. Dominus regnavit, cum reliquis de Laudib. Dominica.

Antiphona. Recedite a me, amare flebo: nolite incumbere, ut consolemini me.

Antiphona. Non est ei species neque decor, & vidimus eum, & non erat aspectus.

Antiphona. A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.

Antiphona. Fulcite me floribus. stipate me malis, quia amore langueo.

Capitul. Cui comparabo te. ut supra. *Hymnus.*

Summæ Deus clementiæ, Septem Dolores Virginis, Plagasque Jesu Filii Fac rite nos revolvere.

No.

Nobis salutem conferant
 Deiparæ tot lacrymæ,
 Quibus lavare sufficis
 Totius Orbis crimina.
 Sic quinque Jesu vulnerum
 Amara contemplatio,
 Sint & Dolores Virginis
 Æterna cunctis gaudia.
 Jesu, tibi sit gloria,
 Qui passus es pro servulis,
 Cum Patre, & almo Spiritu,
 In sempiterna sæcula. Amen.
 V. Maria Virgo per virtutem
 tot dolorum. R. Fac nos gaude-
 re in Regno cælorum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Venite, ascendamus ad montem
 Domini, & videte, si est dolor
 sicut dolor meus.

Oratio ut supra.

Deinde fit commemor. Dominice
 occurrentis.

Ad Primum in R. brev. dicitur
 V. Qui passus es propter no-
 stram salutem.

Ad Tertiam, Antiphona.

Recedite a me.

Capitul. Cui comparabo te.

R. brev. O vos omnes, * Qui
 transitis per viam. O vos.

V. Attendite & videte, si est
 dolor, sicut dolor meus. Qui.
 Gloria Patri. O vos.

V. Defecerunt præ lacrymis ocu-
 li mei. R. Conturbata sunt om-
 nia viscera mea.

Ad Sextam, Antiphona.

Non est ei species.

Capitulum. Thren. 1.

PLorans ploravit in nocte, &
 lacrymæ ejus in maxillis
 ejus, non est, qui consolatur
 eam, ex omnibus caris ejus.

R. br. Defecerunt, * Præ lacry-
 mis oculi mei. Defecerunt.

V. Conturbata sunt omnia visce-
 ra mea. Præ lacrymis.

Gloria Patri. Defecerunt.

V. Fasciculus myrrhæ, dilectus

meus mihi. R. Inter ubera mea
 commorabitur.

Ad Nonam, Antiphona.

Fulcite me.

Capitulum. Thren. 2.

DEduc quasi torrentem lacry-
 mas per diem & noctem:
 non des requiem tibi, neque ta-
 ceat pupilla oculi tui.

R. br. Fasciculus myrrhæ * Di-
 lectus meus mihi. Fasciculus.

V. Inter ubera mea commorabi-
 tur. Dilectus.

Gloria Patri. Fasciculus.

V. Anima mea liquefacta est.

R. Ut dilectus locutus est.

*In secundis Vesperis dicuntur
 omnia, ut in primis.*

Ad Magnificat, Antiphona.

Oppressit me dolor, & facies mea
 intumuit a fletu, & palpebræ
 meæ caligaverunt.

Oratio ut supra.

Et fit commemor. Dominice.

DIE XIX. SEPTEMBRIS.

*In festo S. Januarii Episcopi &
 Martyris.*

Dupl. i. Class. cum Octav.

*Ad Magnificat, Antiphona,
 ut in primis Vesperis.*

Beatus Januarius Præsul & Mar-
 tyr inclitus, extinxit imperium
 ignis, obrutavit ora ferarum,
 & in occisione gladii pro Chri-
 sto mortuus, legitimi certaminis
 coronam accepit.

Oratio.

DEus, qui per beati Janua-
 rii Martyris tui atque Pon-
 tificis confessionem & sanguinem,
 admirabili testimonio ac trium-
 pho Ecclesiæ tuæ fidem illustra-
 re dignatus es; quæsumus, ut
 ejusdem nos fidei consortio, &
 patrocinio munitos, & triumpho
 etiam & gloriæ participes ef-
 ficias. Per Dominum.

*Less. primi Noctur. A Miletode
 Communi unius Martyr.*

In

*In secundo Nocturno, Lektionen
ut in Breviario, cum R. de
Communi unius Martyr.*

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vii. Cap. 10. 6

IN illo tempore: Dixit Jesus & discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 34. in Matth.
post inis.

CUM Dominus omnem sollicitudinem a discipulorum cordibus eiecerit, & ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis secularibus alienatos, & ab omni temporalium rerum cura liberatos ferreos quodammodo atque adamantinos fecerit; tum denique eventura illis adversa prædicit. Multa enim ex hac prædictione futurarum rerum commoda consequebantur. Primum, ut eas præsciencie vim edicerent. Deinde, ut nemo suspicaretur, ex magistri infirmitate tam gravia maladescedere. Præterea, ne qui ea passuri erant, subito ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suæ tempus audirent, nimirum commoverentur.

R. Corona aurea.

Lectio viii.

JAM, vero, ut intelligant novum hoc esse belli genus, & insolitum præliandi morem, cum illos nudos mitteret, una induit tunicam, sine calceis, absque virga, & absque zona & pera, & ab excipientibus ali juberet: non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam proferens: Etiam sic euntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium

ostendite, quamvis ad lupos ituri, nec simpliciter ad lupos, sed etiam in medio luporum (neque vero ovium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiam columbæ simplicitatem) sic enim virtutem meam maxime ostendam, cum ab ovibus lupi superabuntur: & quamvis illæ sint in medio luporum, & innumeris morsibus lacerentur, non modo non consumptæ fuerint, verum etiam illos in sui naturam transmutaverit.

R. Hic est vere Martyr.

Lectio ix.

MAJUS certe atque admirabilius est, mentem adversariorum commutare, & animum in adversum transferre, quam illos occidere, præsertim cum duodecim tantum essent, & lupis plenus esset orbis universus. Erubescamus igitur, qui longe diversa facientes, tamquam lupi in adversarios ruimus. Num quamdiu oves fuimus, vincimus; etiam si mille circumstant lupi, superamus, & victores sumus: quod si lupi fuimus, vincimur. Tunc enim a nobis Pastoris auxilium recedit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te D um laudamus.

In Laudibus, ad Benedictus, Antiphona. Igne me, Domine, examinasti, & non est inventa in me iniquitas: propter hoc lætatum est cor meum, & exultavit lingua mea.

In ii. Vesper. ad Magnificat, Antiphona. Liberasti me, Domine, a rugientibus præparatis ad escam, & a pressura flammæ, quæ circumdedit me, & in medio ignis non sum æstuatus.

Et sic commemor. SS. Eustachii & socorum Martyr.

Per totam Octavam S. Januarii,

1 2

sic

fit de festis occurrentibus, cum commemor. Octav. juxta Rubricas gener. les.

DIE XXIII. SEPTEMBRIS.

In festo S. Constantii Confessoris.

Semiduplex.

Oratio.

DEUS, qui beatum Constantium Confessorem tuum magnum foris in miraculis, & majorem intus in cordis humilitate fecisti: divinis nos quæsumus interius, exteriusque instrue disciplinis, ut bonorum operum lampade ardente, Christo Domino læti occurrere valeamus. Qui tecum vivit.

Et fit commemor. S. Theclæ Virg. & Martyr. Antiphona. Veni sponsa. V. Specie tua.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut qui beatæ Theclæ virginis & martyris tuæ natalitia colimus, & annua solemnitate lætemur, & tantæ fidei proficiamus exemplo. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lektionen de Scriptura occurrente:

In secundo Nocturno.

Ex libro Dialogorum sancti Gregorii Papæ.

Lib. I. cap. 5. Lektio iv.

Iuxta Anconitanam Civitatem Ecclesia beati Martyris Stephani sita est, in qua Vir vitæ venerabilis Constantius nomine, Mansionarii functus officio deserviebat; cujus sanctitatis opinio sese ad noticiam hominum longe lateque distenderat: Qui idem Vir funditus terrena despiciens, toto annisu mentis ad sola cælestia flagrabat. Quadam vero die dum in eadem Ecclesia oleum decisset, & prædictus Dei famulis unde lampades accenderet omnino non haberet, omnes lampa-

des Ecclesiæ implevit aqua, atque ex more in medio papyrum posuit, quas allato igne succendit: sicque aqua arsit in lampadibus, ac si oleum fuisset.

R. Honestum fecit.

Lektio v.

Quia igitur valde opinio Sanctitatis ejus ex revera, multum hunc ex diversis Provinciis anxie videre stitebant: Quadam vero die ex longinquo loco ad videndum eum quidam rusticus venit. Eadem vero hora casu contigerat, ut sanctus Vir stans in ligneis gradibus, reficiendis deserviret lampadibus. Erat autem pusillus valde, exili forma atque despecta. Cumque is, qui ad videndum eum venerat, quisnam esset inquireret, atque obnixè peteret, ut sibi debuisset ostendi; Hi, qui illum noverant, monstrarunt quis esset. Sed sicut stultitiæ mentis homines merita ex qualitate corporis meriuntur, eum parvulum, atque despectum videns, ipsum hunc esse cepit omnino non credere. In mente etenim rustica inter hoc, quod audierat, & viderat, quasi tacta fuerat quædam rixa, & æstimabat tam brevem per visionem esse non posse, quem tam ingentem habuerat per opinionem.

R. Amavit eum Dominus.

Lektio vi.

Cum ergo ipsum eum esse a pluribus fuisset assertum, despectum, & cepit irridere dicens, Ego grandem hominem credidi, iste autem de homine nihil habet. Quod ut Vir Dei Constantius audivit, lampades, quas reficiebat, protinus lætus relinquens, concitus descendit, atque in ejusdem rustici amplexum ruit, eumque ex amore nimio constringere cepit, & osculari, magnasque

que gratias agere, quod is de se talia iudicasset, dicens: Tu solus in me apertos oculos habuisti. Qua ex re pensandum est, cujus apud se humilitatis fuerit, qui despicientem se rusticum amplius amavit. Ad promissu tandem humilibus præmia evocatus, advocavit ad Cælum.

R. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Nolite timere. de eodem Communi ss. loco.

Nona Lectio de sancta Thecla Virgine & Martyre, ut in Brevariario, de qua etiam sit commemoratio in Laudibus.

DIE XXV. SEPTEMBRIS.

Septima die infra Oct. S. Januarii. Semiduplex.

In primo Nocturno, Lektionen de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Maximi Episcopi.

Homil. 2. de S. Cypr.

Lectio iv.

Hic est ille Evangelicus pater familias, proferens de thesauro suo nova & vetera, qui veteris novique Testamenti unum atque idipsum mysterium prædicans, Ecclesias Christi locupletissima disputatione ditavit. In corruptibilis atque indefessus illius est hodie thesaurus, qui pecuniam Domini sui nummulariis foenerans, quotidie in corde fidelium cælestium divitiarum sanctam conquirit usuram.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

Quid igitur, fratres, tanto speciosius viro, cujus hæc est regula & mensura sermonis, ut inter varias hominum causas, motusque diversos, nunc affectione Patris, nunc auctoritate Doctoris, consoletur humiles, superbos comprimat, negli-

gentes arguat, increpet infideles? Tantoque denique decore Sacerdotium vitamque suam vir fidelissimus adornavit, ut doctrinam suam subsequenter confirmaret operibus, Dominicam illam sententiam tenens: Qui docuerit & fecerit, hic magnus vocabitur in Regno cælorum.

R. Desiderium.

Lectio vi.

Quam magnus hic, quamque præcipuus in Regno cælorum est, quem in omnem gloriam sermo propheticus, vita mirabilis, & mors Deo devota sublimat! Nec immerito, fratres, tanto cum honore nominis ejus memoria per amplissima mundi spatia celebratur, quia per universum Orbem ad firmamentum fidei nostræ, & passio ejus & doctrina profecit.

R. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 10. d.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Unde supra.

Habes ergo quod imiteris in serpente, noli mori pro vetustate, sed pro veritate. Qui moritur pro commodo temporali, pro vetustate moritur: cum autem exutus fueris omni ista vetustate, imitatus es astutiam serpentis. Imitare & illum in hoc: serva caput tuum, tene apud te Christum. Si forte aliquis vestrum advertit aliquando, cum voluerit columbam occidere, quomodo pro capite suo totum corpus objicit ictibus ferientis: illud in se feriri non vult, ubi se

novit vitam habere. Et Christus vita nostra est; ipse enim dixit; Ego sum via, veritas, & vita. Audi & Apostolum: Caput viri Christus est. Qui ergo Christum servat in se, caput suum servat pro se.

R. Corona aurea.

Lectio viii.

JAm vero quid opus est commendare multis verbis simplicitatem columbarum? Cavenda enim erant venena serpentis. Ibi imitatio periclitabatur, ibi erant quod timeretur. Columbam vero securus imitare, attende columbas in societate gaudere; ubique simul volant, simul pascuntur, nolunt esse solæ, communionem gaudent, caritatem servant, gemitibus amoris murmurant, osculis filios generant, nam quando columbæ, quod plerumque advertimus, rixantur de cellulis suis, quodammodo pacata contentio est. Nunquid quia rixantur, separantur? simul volant, simul pascuntur, & ipsa inter se pacata est rixa.

R. Hic est vere.

Lectio ix.

Vide rixam columbarum. Apostolus dicit: Si quis verbo nostro non obaudit per epistolam, hunc notate, & nolite commisceri cum eo. Ecce rixa: sed attende, quoniam columbarum est rixa, non luporum. Continuo subjecit: Et non ut inimicum existimetis, sed corripite ut fratrem. Columba amat & quando rixatur: lupo odit & quando blanditur. Columbarum ergo simplicitatem habentes, asturiam servate serpentum. Te Deum laudamus.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS.

In die Octava sancti Januarii.

Duplex.

In i. Noll. Lect. de Script. occurr.

In secundo Nollurno.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

De S. Ignatio Mart. tom. 5.

Lectio iv.

TEmpus animadvertite, fratres, quo dignitatem Episcopalem beatus Januarius est asserutus. Neque enim est eadem nunc, quæ tunc erat Ecclesiam gubernandi conditio: non æqualis est labor viam tritam & plane paratam post multos ingredi viatores, atque eam, quæ nunc primo secunda est, quæque prærupta & saxosa, ferisque plena, nec ullum adhuc viatorem admisit. Tunc autem quocumque quis oculos verteret, ubique præcipitia, barathra, & bella, & pugnæ, & pericula. Imperatores, & Reges, & populi, & civitates, & Gentes, & domesticæ, & alieni credentibus insidias tendebant.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

Quemadmodum igitur gubernatorem admiramur, non quod viatores possit in portum incolumes ducere cum mare tranquillum est, cumque navis fertur ventis secundis: sed cum insaniante pelago, ventisque sævientibus, qui in navi sunt, inter se dissentiant, magna tempestate intus & foris navigantes exagitant, navim tamen potest dirigere, & conservare: sic eos, qui tunc Ecclesiam regebant, multo magis, quam illos, qui eam in præsentem gubernant, suspicere debemus, & admirari, quando multa bella intus & foris, quando fidei planta imbecillior erat adhuc, diligentia magis indigebat: quando veluti modo genitus infans Ecclesiæ populus, magnam providentiam atque sapientiam

riam animæ, a quo nutriendus esset, postulabat.

R. Desiderium animæ.

Lectio vi.

Verum, ne totum tempus in Episcopatus consideratione collocantes, ab iis, quæ ad eum uti martyrem spectant, enarrandis excludamur; age ad illius certamina contendamus. Versutus enim diabolus, & ad struendas aptus insidias, existimabat, si Pastores sustulisset, ovilia se facile direpturum. Sed qui comprehendit astutos in eorum astutia, ostendens Ecclesiam suam non ab hominibus gubernari, sed eos qui ut ipsum credunt, semper a se regi, id fieri permittebat, ut cum cerneret, Rectoribus sublati, non tamen Religionem deleri, nec veritatis prædicationem extingui, sed potius augeri: ex rebus ipsis & ipse, & qui ei inserviebant, omnes intelligerent, Christianorum disciplinam non ab hominibus pendere, sed in cælis radices agere, Deumque esse, qui ubique Ecclesiam tueretur.

R. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. b

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 21. in Matth. longe post medium.

Diligenter considera qui sunt, qui hæc ardua & laboriosa adeunt, formidolosi videlicet, & indocti, illiterati, rudes, obscuro quidam homines & ignoti, qui nunquam Philoso-

phorum perceperunt instituta, vixque numquam in forum descendebant, piscatores & publicani: multis repleti rebus, quæ iure animos eorum possent delectare. Nam & magnos & claros viros tanta difficultas rerum potuisset commovere: quomodo non potuisset imperitos homines, quibus nullius rei magni aliquid venit in mentem? sed non deiecit, neque turbavit, nec id injuria dicit quispiam, cum se intelligerent posse leprosos mundare, dæmonia ejicere.

R. Corona aurea.

Lectio viii.

Ego autem dicere non dubitarem, quia videlicet id ipsum jure debebat ipsos conturbare, quoniam, qui tantam potestatem haberent, ut defunctos etiam a morte possent excitare, hi tanta bella gesturi, ad iudices venturi deducendi, communis denique totius orbis admonitio futuri. Quæ igitur in omnibus his erat consolatio? sola mittentis virtus. Quo circa ita signanter incepit: Ecce ego mitto vos. Sufficiat hoc vobis ad omnem consolationem, satis sit ad confutandum. Vides quanta ejus est auctoritas? intelligis, quoniam maxima sit potestas? percipis inexpugnabilem ejus esse virtutem? R. Hic est vere.

Nona Lectio erit de SS. Cypriano & Justina, & ex duabus Lect. fit una, cum commem. in Laud.

In ii. Vesp. fit commem. SS. Cosmæ & Damiani Martyr.

DIE XXV. SEPTEMBRIS.

In festa S. Gerardi Sagredo Episc. & Martyr. Duplex.

Oratio. Infirmis de Communi unius Martyr.

In primo Nocturno, Lektionen de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gerardus, Venetiis ex Sagreda Paritia familia natus, ab ineunte ætate divino cultui deditus, Monasticum amplexus est institutum sub Regula sancti Benedicti in Monasterio sancti Georgii Majoris Venetiarum, in quo divinis contemplationibus vacans, flagranti animo concupivit Dominicum sepulcrum invisere. Cum igitur in Palæstinam tenderet, pervenit in Pannoniæ partes, ubi tunc piissimus Rex Stephanus regnabat, a quo benigne exceptus, primum eremiticam vitam duxit. Mox Episcopus creatus commissas sibi oves verbo & exemplo pascere numquam destitit, donec in persecutione Christianorum, quæ in Pannonia, ut ipse prædixerat, post sanctissimi Regis obitum secuta est, lapidibus obrutus, martyrii palmam obtinuit, atque sanctitate, doctrina, & miraculis clarus, Hungarorum Apostolus meruit nuncupari. *R.* Honestum fecit.

Lectio v. & vi. de Sermone sancti Augustini Episcopi. Triumphalis beati. de Communi unius Martyris.

R. v. Desiderium animæ.

R. vi. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Si quis venit ad me. ut in eodem Communi primo loco.

FESTA OCTOBRIS.

DIE VII. OCTOBRIS.

In festo S. Justinae Virginis & Martyr. Duplex.

Oratio.

Deus, qui nos annua beatæ Justinæ Virginis & Martyr tuæ solemnitate lætificas: da, ut quam veneramus officio, etiam

pia conversationis sequamur exemplo. Per Dominum.

In primo Nocturno Lektionen de scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Justina Virgo Patavina, Vitaliano viro illustri, & Præpedita conjugæ, pari nobilitate nata, fidem Christianam, quam Parentes a Prosdodimo sancti Petri discipulo acceptam pie coluerunt, una cum lacte nutricis imbibit. Pene infans Parentibus orbata, Prosdodimo Episcopo educanda relinquitur: qui puellam docuit nobilitatem generis Christi humilitati subicere, formam corporis animæ pulchritudine superare, opes per manus inopum in thesauros cælestes transferre, omnibusque assuescere veræ pietatis officiis, quibus virgo Christiana armatur ad pugnam fidei, ornatur ad thalamum sponsi.

R. Propter veritatem.

Lectio v.

Unde Justina moribus priusquam annis matura, nondum conjugio apta, martyrio erat adulta. Etenim cum Maximus præses in Christianos Patavii descens, ipsam pro tribunali de fide Christi respondentem, nec blanditis remollescere, nec minis terri cerneret, petus virile Virginis ferro transigi jubet. Sicque Justina virginittatis florem sanguine purpuratum Jesu Christo læta obtulit nonis Octobris. Quem diem Virginis festum pia Respublica Veneta augustius celebrat ob victoriam Christianorum ad Echinadam insulas a Turcis in ipso reportatam.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vi.

Corpus ejus juxta martyrii campum Prosdodimus sepelivit,

livi, in loco, quo Christiani tunc orationis causa clam conveniebant, atque sacellum a Prodocimo beatae Mariae Virgini positum legitur: ubi Templo postea Deo in honorem Justinæ dicato, Monachorum die ac nocte in Dei laudes incumbentium Cœnobium insigne accrevit: quorum exemplis & opera sub Justinæ patrocinio, collapsa Regulæ Benedictinæ observatio restituta, & per Italiam Monachis Cassinensibus, quos ex veste atra, vulgo Nigros vocant, propagata est. Venetiis in Ecclesia Justinæ sacra, in hodiernam usque diem petra visitur fossulis impressa, quas ipsius genuum signa esse tradunt, dum in reditu a prædio suburbano, in ponte angusto a militibus præsidis inopinato deprehensa, e carpento, quo vehabatur, se proripiens, in silices provoluta, castitatem suam ac pudicitiam (cui ne violaretur, anxie timebat) Deo commendaret, eo orationis ardore ac impetu, ut spiritus vehementiæ corpus Virginis impellenti saxi rigor cesserit.

R. Asserentur Regi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Simile erit Regnum cælorum de- em Virginibus. de Comuni Virg. primo loco.

DIE X. OCTOBRIS.

In festo S. Ludovici Bertrandi Confessor. Duplex.

Oratio.

DEus, qui beatum Ludovicum Confessorem tuum per corporis mortificationem, & fidei præconium Sanctorum gloriæ coæquasti: præsta, ut quod fide profitemur, pietatis operibus jugiter impleamus. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectione iv.

LUDOVICUS Bertrandus, Valentiz in Hispania Tarraconen- si honestis piisque parentibus natus, ab ipsa pene infantia sanctitatis ac pœnitentiæ tyrocinium inchoavit. Exacta pueritia, interdum nuda cubabat humo, noctes sæpe ducebat insomnes, ac in pietatis & caritatis officia sedulus incumbens. Mundi contemptu, ac Rebus vitæ ardore succensus, parentum artes, quibus eum a sancto proposito dimovere conabantur mira constantia superavit. Sui tandem voti compos effectus, Prædicatorum Ordini nomen dedit, ubi brevi tantum profecit, ut vel provestioribus ipsis, quamvis tyro, fuerit exemplo. Emissa professione, mirum, quot & quantis virtutum incrementis priorem vitæ rationem cumularit. Jejunii, flagellis, ciliciis, vigiliisque carnem domans, mentem jugi orationis pabulo nutrebat, ex quo tantum internæ animi modestiæ ac puritatis hauriebat, ut vel in ejus oculis ac vultu appareret.

R. Honestum fecit.

Lectione v.

ADHUC juvenis Novitiorum Præfectus institutus, eos ad omnem verbo & exemplo sanctimoniam efformabat. Ad Occidentales Indos Evangelicus Prædicator missus, quamvis uno tantum Hispanico uteretur idioma- te; eum tamen diversæ, atque inter se dissitæ Nationes, sua veluti loquentem lingua, singula audiebant, ex quibus innumeros ad Christianam fidem adduxit; ibique venenum non semel sibi a Barbaris propinatum innoxie haurit. Publicam vitiorum objurga-

tionem, tamquam in se unum directam Nobilis quidam ulturus, mortem Ludovico intentat; cum strictus in eum sclopus in Crucifixi formam repente convertitur. Quo miraculo nefarius aggressor pernotus, ad sancti Viri pedes provolutus, tanti facinoris veniam enixe deprecatur.

R. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

Humilis ac patientia insignis, identidem usurpabat: Domine hic ure, hic seca, hic non parcas, ut in æternum parcas. Prophetico afflatus spiritu multa prædixit. Ignem signo crucis extinxit, tempestates sedavit, ferarum impetus cohibuit, mortuis vitam, cæcis visum, claudia gressum, surdis reddidit auditum. Tandem durioris poenitentiae laboribus fractus, in morbum incidit, sacrificiis mysteriis rite expiatus, migravit in cælum, septimo Idus Octobris, anno millesimo quingentesimo octogesimo primo, ætatis vero suæ quinquagesimo quinto. Quem multis etiam post obitum miraculis clarum Paulus quintus Beatorum, Clemens vero decimus Sanctorum numero adscripsit. Ejus demum festum Alexander octavus, instante Rege Catholico, ab universo ditionis ipsius Clero sæculari, sub ritu duplici celebrandum decrevit, Sanctumque Confessorem novi Regni Granatensis Patronum Apostolica auctoritate declaravit.

R. Ille homo perfecit.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Sint lumbi vestri. ut in eodem Communi.

DOMINICA II.

In festo Maternitatis B. M. V.

Duplex major.

Ad Vesperas, Antiphona de

Laudib. Psalmi consueti de sancta Maria, ut in ejus Officio patet.

Capitulum. Ecclesi. 24.

Qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhabita, & in electis meis mitte radices.

Hymnus. Ave maris stella.

V. Benedicta tu in mulieribus.

R. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum jucunditate Maternitatem beatæ Mariæ semper Virginis celebremus.

Oratio.

Deus, qui de beatæ Mariæ Virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus: ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem Dominum.

Deinde fit commemor. Dominice occurrentis.

In fine Hymnorum ad Laudes, & Horas dicitur; Jesu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum, Invokatorium. Maternitatem beatæ Mariæ Virginis celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Hymnus.

Cælo Redemptor prætulit

Felicis alvum Virginis,

Ubi cadauca membra,

Mortale corpus induit.

Hæc Virgo nobis edidit

Nostræ salutis auspicem,

Qui nos redemit sanguine,

Pœnas crucemque pertulit.

Spes læta nostro e pectore

Pellat timores anxios:

Hæc quippe nostras lacrymas,

Precesque desert Filio.

Voces parentis excipit,

Votisque Natus annuit,

Hanc quisque semper diligit,

Rebusque in artibus invocet.

Sic

Sit Trinitati gloria,

Quæ Marris intactum sinum,
Ditavit alno Germine;
Lans sit per omne sæculum.

Amen.

*Antiphona & Psalmi Noct. us
in ejus Officio parvo.*

In primo Nocturno.

Ÿ. Specie tua & pulchritudine
tua. R. Intende, prospere pro-
cede, & regna.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i.

Cap. 24.

EGO ex ore Altissimi prodivi
primogenita ante omnem
creaturam. Ego feci in cælis,
ut oriretur lumen indeficiens, &
sicut nebula texi omnem terram.
Ego in altissimis habitavi, &
thronus meus in columna nubis.
Gyrum cæli circuivi sola, &
profundum abyssi penetravi: in
fluctibus maris ambulavi, & in
omni terra steti, & in omni po-
pulo, & in omni gente prima-
tum habui: & omnium excellen-
tium & humilium corda virtute
calcavi: & in his omnibus re-
quiem quæsi, & in hæreditate
Domini morabor.

R. Felix es sacra Virgo Maria,
& omni laude dignissima: * Ex
qua ortus est sol justitiæ Chri-
stus Deus noster, per quem sal-
vati & redempti sumus.

Ÿ. Maternitatem beatæ Mariæ
Virginis cum gaudio celebremus.
Ex qua ortus.

Lectio ii.

Tunc præcepit & dixit mihi
Creator omnium; & qui
creavit me, requievit in taberna-
culo meo, & dixit mihi: In Ja-
cob inhabita, & in Israel hære-
ditare, & in electis meis mitte
radices. Ab initio & ante sæcu-
la creata sum, & usque ad fu-
turum sæculum non desinam, &
in habitatione sancta coram ip-

so ministravi. Et sic in Sion fir-
mata sum, & in civitate sancti-
ficata similiter requievi, & in
Jerusalem potestas mea. Et ra-
dicavi in populo honorificato,
& in parte Dei mei hæreditas
illius, & in plenitudine Sancto-
rum detentio mea.

R. Sine tactu pudoris invena es
Mater Salvatoris: * Qui cælum
terræque regit, in tua se clau-
sit viscera factus homo.

Ÿ. Benedicta tu in mulieribus;
& benedictus fructus ventris tui.
Qui cælum.

Lectio iii.

Quasi cedrus exaltata sum in
Libano, & quasi cypressus
in monte Sion. Quasi palma exal-
tata sum in Cades, & quasi plan-
tatio rosæ in Jericho. Quasi
oliva speciosa in campis, & qua-
si platanus exaltata sum juxta
aquam in plateis. Sicut cinnam-
omum & balsamum aroma-
tizans odorem dedi: quasi myr-
ra electa dedi suavitatem odo-
ris, & quasi storax, & galbanus,
& ungula, & gutta, & quasi
Libanus non incensus vaporavi ha-
bitationem meam, & quasi bal-
samum non mixtum odor meus.
Et ego quasi therebinthus exten-
di ramos meos, & rami mei ho-
noris & gratiæ. Ego quasi vitis
fructificavi suavitatem odoris.

R. Muliæ filiæ congregaverunt
divitias: tu supergressa es uni-
versas: * Speciosa facta es & sua-
vis in deliciis tuis sancta Dei Ge-
nitrix. Ÿ. Sentiant omnes tuum
juvamen, quicumque celebrant
tuam sanctam Maternitatem.
Speciosa facta es.

Gloria Patri. Speciosa facta es.

In secundo Nocturno.

Ÿ. Diffusa est gratia in labiis
tuis. R. Propterea benedixit te
Deus in æternum.

Fix Sermone S. Leonis Papæ.
Serm. 1. de Nativitate Domini.
Leſſio iv.

Virgo regia Davidicæ stirpis eligitur, quæ sacro gravidanda foetu, divinam humanamque prolem prius conciperet mente quam corpore: & ne superni ignara consilii ad inusitados pareretur affatus, quod in ea operandum erat a Spiritu Sancto, colloquio didicit Angelico, nec damnum credidit pudoris, Dei Genitrix mox futura. Cur enim de conceptionis novitate desperet, cui efficientia de Altissimi virtute promittitur? Confirmatur credentis fides etiam præeuntis attestazione miraculi. Donatur Elisabeth inopinata fecunditas, ut qui conceptum dederat sterili, daturus non dubitaretur & Virgini. Verbum igitur Dei Filius, qui in principio erat apud Deum, per quem facta sunt omnia, & sine quo factum est nihil propter liberandum hominem ab æterna morte factus est homo.

R. Gloriosæ Virginis Mariæ Maternitatem dignissimam recolamus, * Cujus Dominus humilitatem respexit, quæ, Angelo nuntiante, concepit Salvatorem mundi. **V.** Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate mirabilis Genitricis Dei. Cujus.

Serm. 2. de Nativitate Domini.
Leſſio v.

Ingreditur hæc infima Jesus Christus Dominus noster de cæli sede descendens, & a paterna gloria non recedens, novo ordine, nova nativitate generatus. Novo ordine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris: incomprehensibilis voluit comprehendi: ante temporis manens esse coepit in tempore.

Nova autem nativitate genitus est, conceptus a Virgine, natus ex Virgine, sine paternæ carnis concupiscentia, sine maternæ integritatis injuria; quia futurum hominum Salvatorem talis ortus decebat, qui & in se haberet humanæ substantiæ naturam, & humanæ carnis inquinamenta nesciret. Origo dissimilis, sed natura consimilis: humano usu & consuetudine, quod credimus, caret: sed divina potestate subnixum est, quod Virgo concepit, Virgo peperit, Virgo permanserit.

R. Benedicta filia tu a Domino, quia per te fructum vitæ communicavimus: * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.

V. Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, & a periculis cunctis libera nos Sancta Dei Genitrix. Solæ.

Leſſio vi.

Oportuit ut primam Genitricis integritatem nascentis incorruptio custodiret, & complacitum sibi claustrum pudoris & sanctitatis hospitium divini Spiritus virtus infusa servaret, quæ statuerat dejecta erigere, contracta solidare, & superandis carnis illecebris multiplicatam pudicitiam donare virtutem: ut Virginitas, quæ in aliis non poterat salva esse generando, fieret aliis imitabilis renascendo. Hoc ipsum autem quod Christus nasci eligit ex Virgine, nonne apparet altissimæ fuisse rationis? ut scilicet humano generi tantam salutem Diabolus ignoraret, & spiritali latente conceptu, quem non alium videret, quam alios, non aliter crederet natum esse, quam ceteros. Quod ut fieret, editus est Christus ex Vir-

Virgine, quam Spiritus Sanctus fecundavit: & cum in omnibus matribus non fiat sine peccati forde conceptio, hæc inde purgationem traxit unde concepit.

R. Benedicta inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui. * Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me?

V. Respexit humilitatem Ancillæ suæ, & fecit mihi magna qui potens est. Unde. Gloria Patri. Unde.

In tertio Nocturno.

V. Fecit mihi magna qui potens est. R. Misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3.

IN illo tempore: Cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, & non cognoverunt Parentes ejus. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Homil. 1. de Laudib. Virg.

Marris.

DEum & Dominum Angelorum Maria suum filium appellat, dicens: Fili, quid fecisti nobis sic? Quis hoc audeat Angelorum? Sufficit eis, & pro magno habent, quod cum sint spiritus ex conditione, ex gratia facti sint, & vocati Angeli, testante David: qui fecit Angelos suos spiritus. Maria vero Matrem se agnoscens, Majestatem illam, cui illi cum reverentia serviunt, cum fiducia suum nuncupat filium: nec dedignatur nuncupari Deus, quod esse dignatus est. Nam paullo post subdit Evangelista: Et erat subditus illis. Quis? quibus? Deus hominibus, Deus, inquam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus & Po-

testates obediunt, subditus erat Mariæ.

R. Beata es, Virgo Maria, Dei Genitrix, quæ credidisti Domino, perfecta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: * Propterea benedixit te Deus in æternum.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis: intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. Propterea benedixit.

Benedictio. Cujus Festum colimus, ipsa Virgo Virginum.

Lectio viii.

Mirare utrumlibet, & elige, quod amplius mireris, sive Filii benignissimam dignationem, sive Matris excellentissimam dignitatem. Utrinque stupor, utrinque miraculum. Et quod Deus feminæ obtemperet, humilitas absque exemplo: & quod Deo femina principetur: sublimitas sine socio. In laudibus Virginum singulariter canitur, quod sequuntur Agnum quocumque ierit. Quibus ergo laudibus judicas dignum, quæ etiam præit? Disce homo obedire, disce terra subdi, disce pulvis obtemperare! De Auctore tuo loquens Evangelista: Et erat, inquit, subditus illis. Erubescere superbe cinis. Deus se humiliat, & tu te exaltas? Deus se hominibus subdit, & tu dominari gestiens hominibus, tuo te præponis Auctori? ¶ Felix Maria, cui nec humilitas defuit, nec virginitas. Et quidem singularis virginitas, quam non temeravit, sed honoravit fecunditas. Et nihilominus specialis humilitas, quam non abstulit, sed extulit fecunda virginitas: & incomparabilis prorsus fecunditas, quam virginitas simul comitatur & humilitas. Quid horum non mirabile?

le? quid non incomparabile? Quid non ſingulare? Mirum vero ſi non hæſitas in horum ponderatione, quid tua iudices dignius admiratione, utrum videlicet potius ſtupenda ſit fecunditas in virgine, aut in Matre integritas: ſublimitas in prole, an cum tanta ſublimitate humilitas. Niſi quod indubitanter horum ſingulis præferenda ſunt ſimul cuncta, & incomparabiliter excellentius eſt atque felicius omnia percepiffe, quam aliqua. Et quid mirum, ſi Deus, qui mirabilis cernitur, & legitur in ſanctis ſuis, mirabilem ſe exhibuit in matre ſua? Veneramini ergo, conjuges, in carne corruptibili carnis integritatem: Vos ſacræ virgines in Virgine fecunditatem. Imitamini omnes homines Dei matris humilitatem.

R. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum eſſem parvula placui Altiffimo: * Et de meis viſceribus genui Deum & hominem. V. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem reſpexit Deus. Et de meis.

Gloria Patri. Et de meis.

Nona Leſſio Homiliæ Dominica occurrentis.

A D L A U D E S,
& per Horas, *Antiphona.*

Beata es Virgo Maria, quæ omnium portasti Creatorem. *Pſalm.* Dominus regnavit. *cum reliquis de Dominica.*

Antiphona. Genuiſti, qui te ſecit, & in æternum permanes Virgo.

Antiphona. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem reſpexit Dominus.

Antiphona. Fecit mihi magna, qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus.

Antiphona. Viderunt eam filie Sion, & beatam dixerunt, & Reginæ laudaverunt eam.

Capitulum. *Ecclt. 24.*

Qui creavit me, requievit in tabernaculo meo; & dixit mihi, in Jacob inhabita, & in electis meis mitte radices.

Hymnus.

TE Mater alma Numinis
Oramus omnes ſupplices,
A fraude nos ut Dæmonis
Tua ſub umbra protegas.
Ob perditum noſtrum genus,
Primi parentis crimine,
Ad inclytum Matris decus
Te Rex ſupremus extulit.
Clementer ergo proſpice
Lapſis Adam poſteris;
A Te rogatus Filius
Deponat iram vindicem.
Jeſu tibi ſit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, & almo Spiritu
In ſempiterna ſæcula. Amen.

V. Germinavit radix Jeſſe, orta eſt Stella ex Jacob.

R. Virgo peperit Salvatorem, te laudamus Deus noſter.

Ad Benediſtus, Antiphona.

Sancta Maria ſuccurre miſeris, juva puſillanimes, reſolve ſtebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo ſexu: ſentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam admirabilem Maternitatem.

Oratio ut ſuprà.

Deinde ſit commemoratio Dominica occurrentis.

Ad Horas, Antiphona, & Oratio, ut in Laudibus, reliquæ ut in Officio B. Mariæ in Sabbato.

Ad Primam in B. br. Qui natus. *In ſecundis Veſperis, omnia ut in primis.*

Ad Magnificat, Antiphona. Maternitas tua, Dei Genitrix Vir-

Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo, ex te enim ortus est Sol iustitiæ, Christus Deus noster.

Deinde fit commemoratio Dominica occurrentis.

DOMINICA III.

In festo Puritatis B. Virg. M.

Duplex majus.

Ad Vesperas, Antiphona de Laudib. Psalmi consueti de sancta Maria, ut in ejus Offic. parvo.

Capitulum. Sap. 4.

O Quam pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius, quoniam & apud Deum nota est, & apud homines.

Hymnus.

Preclara Custos Virginum, Intra Mater Numinis,

Cælestis aulae janua,

Spes nostra, cæli gaudium:

Inter rubeta liliū

Columba formosissima,

Virgo e radice germinans

Nostro medelam vulneri.

Turris Draconi impervia,

Amica Stella naufragis,

Tuere nos a fraudibus,

Tuaque luce dirige.

Erroris umbras discute,

Syrtes dolosas amove,

Fluctus tot Inter: devils

Tutam reclude semitam.

Jesu tibi sit gloria

Qui natus es de Virgine,

cum Patre, & almo Spiritu

In sempiterna sæcula.

Amen.

Hæc conclusio dicitur in fine omnium Hymnorum.

V. Cum jucunditate virginitatem beatæ Mariæ semper Virginis celebremus. *R.* Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Nihil inquinatum in ea incur-

rit: candor est lucis æternæ, & speculum sine macula.

Oratio.

DA, quæsumus omnipotens æterne Deus, ut purissimæ Virginis Mariæ integerrimam virginitatem festiva celebritate venerantes, ejus intercessione, puritatem mentis & corporis consequamur. Per Dominum.

Deinde fit commemoratio Dominica occurrentis.

Ad Matutinum Invitatorium. Virginitatem Deiparæ celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Hymnus.

O Stella Jacob fulgida,
O Solis instar splendida.

Aurora qua nil purius

Refulget inter sydera.

Stolis amicæ candidis

Tibi catervæ cælitum

Plaudunt, sacræque Virgines

Laudes perennes concinunt.

Quin obsequentes offerunt

Ligustra & alba lilia:

Candor sed horum vincitur

Candore casti pectoris.

Nostri Angelorum laudibus

Abjecta tellus affonans

Ad altra voces efferat,

Et Virginis præconia.

Jesu tibi sit gloria

Qui natus es de Virgine,

Cum Patre, & almo Spiritu

In sempiterna sæcula. Amen.

Antiphona, & Psalmi Nocturni. *ut in ejus Officio parvo.*

In primo Nocturno.

V. Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa. *R.* Et innumera-bilis honestas per manus illius.

De Canticis Canticorum.

Leitio i.

Cap. 2.

EGo flos campi, & lilium convallium. Sicut lilum inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna syl-

sylvarum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, & fructus ejus dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me caritatem. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore languo. Læva ejus sub capite meo & dextera illius amplexabitur me. Adjuro vos filię Jerusalem, per capreis cervosque camporum, ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit. Vox dilecti mei, ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles, similis est dilectus meus capreæ hinnuloque cervorum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, & veni.

R. Dilectus meus mihi, & ego illi, qui pascitur inter lilia: * Pulchra es amica mea, suavis, & decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata.

Ps. Una est columba mea, perfecta mea. Viderunt eam filię Sion, & beatissimam prædicaverunt. Pulchra.

Cantic. 4.

Lectio ii.

Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es! oculi tui columbarum, absque eo, quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quæ ascenderunt de monte Galaad, dentes tui sicut greges conсарum, quæ ascenderunt de lavacro, omnes gemellis foetibus, & sterilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua, & eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genæ tuæ. Sicut turris David collum

tuum, quæ ædificata est cum propugnaculis: mille clypei pendunt ex ea, omnis armatura fortium. Duo ubera tua sicut duo hinnuli capreæ gemelli, qui pascuntur in liliis; donec aspires dies, & inclinentur umbræ vadum ad montem myrrhæ, & ad collem thuris. Tota pulchra es, amica mea, & macula non est in te.

R. Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, & veni: * Jam hiems transit, imber abiit & recessit: Flores apparuerunt in terra nostra.

Ps. Surgam, & circuibo civitatem, per vicos & plateas quarum, quem diligit anima mea. Jam hiems transit.

Eodem c. 4. 2.

Lectio iii.

Veni de Libano sponsa mea, veni de Libano, veni: coronaberis de capite Amanæ; de vertice Sanin & Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum, soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum, in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa! Pulchriora sunt ubera tua vino, & odor unguentorum tuorum super omnia aromata. Favus distillans labia tua sponsa mea, & lac sub lingua tua, & odor vestimentorum tuorum, sicut odor thuris. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus.

R. Adjuro vos filię Jerusalem, si inveneritis dilectum meum, ut nuntietis ei, quia amore languo, * Qualis est dilectus tuus, o pulcherrima mulierum?

Ps. Dilectus meus candidus & rubicundus, electus ex millibus. Talis est dilectus meus, ipse est amicus meus, filię Jerusalem. Qualis. Gloria Patri. Qualis.

In

In secundo Nocturno.

V. Post partum Virgo inviolata permanisti. *R.* Dei Genitrix intercede pro nobis.

Ex libro S. Ambrosii Episcopi de Virginibus.

*Libro 2. post initium.**Lectio iv.*

Sit vobis tamquam in imagine descripta Virginitas, viraque beatæ Mariæ, de qua, velut in speculo, resulget species castitatis, & forma virtutis: Hinc sumatis licet exempla vivendi: ubi, tamquam in exemplari, magisteria expressa probitatis: quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeatis, ostendunt. Primus discendi ardor nobilitas est magistri. Quid nobilius Dei Matre? Quid splendidus ea, quam splendor elegit? Quid castius ea, quæ corpus sine corporis contagione generavit?

R. Beatissima Virgo Maria hortus conclusus, fons signatus, Regina Angelorum, Domina mundi: * Per quam Deus descendit in terras, ut homines ascendere mererentur ad cælos.

V. Ad te clamamus exules filii Evæ: recordare nostri Sanctissima Virgo. Per quam Deus descendit in terras.

Lectio v.

DE ceteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed etiam mente, quæ nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis, verbis gravis, animi prudens, loquendi parior, legendi studiosior, non in incerto divitiarum, sed in precibus pauperis spem reponens: intenta operi, verecunda sermone, arbitrum mentis solita non hominem, sed Deum querere: nullum lædere, bene velle omnibus,

fugere instantiam, rationem sequi, amare virtutem.

R. Beata Maria tantæ exitit puritatis, ut Mater Domini esse mereretur: * Deus, quem elegerat creavit, de qua crearetur elegit. *V.* Ipsa est stella ex Jacob, cujus radius universum orbem illuminat. Deus.

Ex sancto Petro Chrysologo.

Serm. 143. Lectio vi.

Hæc dedit cælis gloriam, terris Deum, fidem gentibus, finem vitiis, vitæ ordinem, moribus disciplinam. Gratiā, quam deculit Angelus, accepit Virgo, salutem sæculi redditura. Vere benedicta Virgo, quæ & virginitatis possidet decus, & Matris dignitatem: vere benedicta, quæ & superni conceptus meruit gratiam, & servavit integritatis coronam. Vere benedicta, quæ & divini germinis suscepit gloriam, & regina exitit totius castitatis.

R. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Spiritus Sanctus superveniet in te.

* Virtus Altissimi obumbrabit tibi, ideoque: * Quod nascetur ex te Sanctum vocabitur Filius Dei. *V.* Dixit autem Maria: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Virus Altissimi.

Gloria Patri. Quod.

In tertio Nocturno.

V. Invenisti gratiam apud Deum.

R. Sancta Dei Genitrix Virgo Immaculata.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

*Lectio vii.**Cap. 1. c*

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilææ cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro. Et reliqua.

Ho-

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Homil. 2. super Missus est.

NOVUM canticum illud, quod solis dabitur in regno Dei cantare virginibus, ipsam Virginum reginam, immo primam inter ceteras esse cantaturam, nemo est, qui ambigat. Puto autem illam præter illud, quod solis licet, cum omnibus tamen virginibus eis, ut dixit, commune erit, dulciori quodam atque elegantiori carmine lætificaturam esse civitatem Dei. Hujus itaque dulcisonos deponere vel exprimere modulos ne ipsarum quidem Virginum ulla digna invenietur, quia merito decantandum servabitur illi, quæ sola de partu, & partu divino gloriatur. Gloriatur, dixi, de partu, non in se, sed in ipso, quem peperit. Deus siquidem, Deus enim est, quem peperit, & qui Matrem suam in cælestibus donaturus gloria singulari, in terris prævenire curavit, & gratia, qua videlicet instabiliter & intacta conciperet, & pareret incorrupta.

R. Egredietur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet: * Ecce Virgo concipiet & pariet Filium; & vocabitur nomen ejus Emmanuel.

V. Joseph fili David noli timere accipere Mariam conjugem tuam, quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est. Ecce.

Benedictio. Cujus Festum colimus, ipsa Virgo Virginum.

LECTIO VIII.

DEUM hujusmodi decebat natiuitas, qua non nisi de Virgine nasceretur. Talis congruebat & Virgini partus, ut non pateret, nisi Deum. Proinde Factor hominum, ut homo fieret nasciturus de homine, ta-

lem sibi ex omnibus debuit diligere, immo condere matrem, qualem & se decere sciebat, & sibi noverat placituram. Voluit itaque Virginem, de qua immaculata immaculatus procederet, omnium maculas purgaturus. Voluit & humilem, de qua miris & humilis corde prodiret, harum in se virtutum necessarium omnibus, saluberrimumque exemplum ostensurus. Dedit Virgini partum, qui ei jam ante & virginittatis inspiraverat votum, & humilitatis prærogaverat meritum. Ut igitur, quæ Sanctum Sanctorum conceptura erat pariter & paritura, Sancta esset corpore, accepit donum virginittatis, ut esset & mente, accepit donum humilitatis. ¶ O admirabilem, & omni honore dignissimam Virginem! O feminam singulariter venerandam super omnes feminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem! Missus est Angelus ad Virginem, Virginem carne, Virginem mente, Virginem professione; Virginem denique, qualem describit Apostolus, mente & corpore Sanctam. Nec noviter, nec fortuito inventam; sed a sæculo electam, ab Abissino præcognitam, & sibi præparatam, ab Angelis servatam, & Prophetis promissam.

R. Beata Dei Genitrix Maria, templum Domini, sacrarium Spiritus Sancti: * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.

V. Genuisti, qui te fecit, & in æternum permanes Virgo. Sola sine exemplo.

Gloria Patri. Sola sine exemplo placuisti Domino.

Nona LECTIO de Homilia Domini in occurrentis.

A D

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

Sicut lilium inter spinas, sic
amica mea inter filias.*Psalms.* Dominus regnavit. cum
reliquis de Dominica.*Antiph.* Dilectus meus mihi, &
ego illi, qui pascitur inter lilia.*Antiph.* Quam pulchra es, ami-
ca mea, quam pulchra es!*Antiph.* Una est columba mea,
perfecta mea.*Antiph.* Viderunt eam filiae Sion
& beatissimam prædicaverunt.*Capitul.* O quam pulchra est.
ut in primis Vesperis.*Hymnus.* O gloriosa Virginum.
ut in Officio parvo B. M.*V.* Specie tua & pulchritudine
tua. *R.* Intende, prospere pro-
cede, & regna.*Ad Benedictus, Antiphona.*Sancta & immaculata Mariæ vir-
ginitas, quibus te laudibus effe-
ram nescio, quia per te Redem-
ptorem nostrum suscepimus Do-
minum nostrum Jesum Christum.*Oratio.* Da quæsumus. ut supr*Deinde fit commemor. Dominica*
*occurrentis.**Ad Horas Antiphonæ, & Orat.*
in Laudibus reliq. ut in Officio
*B. Mariæ in Sabbato.**Ad Primam in R. br.* Qui natus.*In secundis Vesperis, omnia ut*
*in primis.**Ad Magnificat, Antiphona.*Beata Dei Genitrix Maria, Vir-
go perpetua; sacrarium Spiritus
Sancti, sola sine exemplo placui-
sti Domino nostro Jesu Christo.*Deinde fit commem. Dominica occ.*

DIE XX. OCTOBRIS.

In festo B. Mariæ de Socis dictæ
*de Cervellione Virginis.**Duplex.**In primis Vesp. ad Magnificat,*
Antiphona. Flagellis & catena
Maria corpus domabat; silentio& abstinencia animam custodie-
bat: orationibus incessanter in-
stabat docens Christi sponsas vas
corruptibile in sanctificatione &
honore possidere.*Oratio.***D**eus, qui nos conspicis in
tot periculis constitutos pro
nostra fragilitate non posse sub-
sistere: concede propitius; ut in-
tercedente beata Maria famula
tua, de præsentis vitæ fluctibus
educti, ad æternæ salutis portum
pervenire valeamus. Per Domi-
num nostrum, &c.*In primo Nocturno, Lectiones*
*de Scriptura occurrente.**In secundo Nocturno.**Lectio iv.***M**aria nobili familia da Cer-
vellione, Barcinone in Hi-
spania nata, & a parentibus in
Dei timore primis ab annis enu-
trita, virginitatem suam, cum
decem & octo esset annorum,
illi devovit. Ejus vivendi ratio
erat, in publicum rarius prodire,
ægotantibus domesticis se-
dulo adesse, & in Nosocomio ter
in hebdomada pauperibus mini-
strare. Annum trigessimum agens,
defuncto Patre, habitum Ordinis
sanctæ Mariæ de Mercede, pri-
ma ex feminis suscipiens, sancti-
monialibus ejusdem Ordinis du-
cem & magistram & exemplar
se præbuit, ac distributo patri-
monio in redemptionem capti-
vorum, professionem in eodem
Ordine, una cum voto de la-
borando pro redimendis capti-
vis, emisit.*R.* Propter veritatem.*Lectio v.***M**atre e vivis sublata, cum
aliquot honestis feminis,
ejusdem instituti piam sanctam-
que vitam peregit: solita quoti-
die mulierum a suis Fratribus

re-

redemptarum, ac Barcinonem advenientium pedes in Hospitali domo lavare; quinquies in hebdomada sacra Eucharistia refici, terque jejunare, solo pane, & aqua contenta; quotidianis flagellis insuper, & ferrea catena corpus suum affligens. Silentium, quod mira observantia colebat, inanibus verbis numquam infregit, ac parcius indulgens somno, expetebat ab hujusmodi necessitate liberari, ut illo frueretur incessanter, quo jucundantur cæli, & Angeli lætantur. Quod diurni temporis supererat ab oratione, pietatis exercitiis, in pauperes juvandos impendebat, nullum officii genus prætermittens, quo afflictos consolaretur, oppressos liberaret, & victos educeret de carceribus.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio v.

Futuras maris tempestates prænuntiabat: illasque sæpe suis orationibus sedavit: visa aliquoties super undas incedere, quo Fratres Captivorum redemptores, aliosque in mari periclitantes servaret incolumes: unde ei Mariæ de subsidio, vulgo de Socos, nomen est inditum. Denique post multa virtutum insignia Barcinone migravit ad Dominum, decimo tertio Kalendas Octobris, anno salutis millesimo ducentesimo nonagesimo. Ejus corpus, ex quo suavissimus odor manabat, sepultum est in Ecclesia Fratrum Ordinis sui: quod nonagesimo anno, Episcopo Barcinonensi, Petro Aragoniæ Rege, ceterisque aulæ & civitatis primatibus adstantibus, solemnī pompa elevatum, incorruptum repertum fuit, ac decentiori loco, ubi religiose colitur, aservatum. R. Asserentur Regi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Simile erit regnum cælorum decem Virginibus. de Comuni Virginum.

Ad Benedictus, Antiphona. Adducentur in lætitia & exultatione Regi Domino Virgines post Mariam, ut in sanctitate & justitia serviant illi, & quocumque ierit, ipsum Agnum sequantur. *In secundis Vesp. ad Magnificat, Antiphona.* Mare & ventū Mariæ obediunt: Angelici candoris virtute pollenti: aquæ multæ cesserunt ardori caritatis ejus.

DIE XXII. OCTOBRIS.

In festo sanctæ Pulcheriæ Virginis Imperatricis. Dupl. maj.

Oratio.

DEus, qui beatam Pulcheriam Virginem tuam singulari castitatis prærogativa decorasti, quique illi ad defendendam Ecclesiam tuam summum fidei amorem tribuere voluisti: concede, ut ejus intercessionem tibi puris mentibus inhærentes ab omnium hostium insidiis misericorditer liberemur. Per Dominum.

Lectioes primi Noct. De Virginibus. ut in Comuni.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ÆLia Pulcheria Augusta Patre, Avo, Fratre: atque viro Romanorum Imperatoribus maxime nobilis, profligatis sua præsertim opera Hæreticorum erroribus, & Catholico dogmate circa incarnationis mysterium, & divinam maternitatem constituto multo nobilior, ab ipsa pueritia tanta sapientia divinitus prædita fuit, ut ii, quibus post Arcadii patris obitum Imperii procuratio, dum Theodosius adoleret, commissa fuerat, ejus arbitrato omnia facerent; essetque constans opinio, unius puellulæ vir-

virtute ac sapientia, quæ instare atque ingruere vidbantur, pericula discussa, ac felicitatem Imperio constitutam. Domi assidua disciplinæ exactrix eam vivendi formam induxit, ut illa jam non aula Imperatorum, sed asceterium vulgo diceretur. Theodosium fratrem, Eudoxiam, quam illi matrimonio conjungendam curavit, Flacillam, Arcadian, Marinam sorores ita imbuibat bonis moribus, exercebatque ad virtutem, ut, quibus ætate non multum præstabat, eorum moderatrix, ac propemodum mater esse videretur. Quæ institutione sorores quantum profecerint, vel ex hoc uno intelligi potest, quod Pulcheriam imitatz, se suamque virginitatem Deo devoverunt; utque Augusta virgo ea, quæ decreverat, amplius confirmaret, omnesque voluntatis suæ testes haberet, ex auro & preciosis lapidibus sacram mensam in Ecclesia Constantinopolitana pro virginitate sua, & fratris Imperio dedicavit, & in fronte ipsius mensæ hæc eadem inscripsit.

R. Propter veritatem.

Lectio v.

POrior autem ejus in Theodosio instituendo eluxit cura; cumque, opus ubi esset, mira quadam dexteritate corripere; qui quidem talis est effectus, ut absolutissimam optimi vereque Christiani Principis exemplar fuerit, dum Pulcheriæ consiliis est obsequutus. Post diuturnam cum fratre concordiam, turbis malevolorum fraude atque obtreptione in aula excitatis, tempus nata, quo sibi jam uni, Deoque vacare posset, secessit in Hebdomum, locum Byzantio suburbanum, ibique vitam agens

pene monasticam aliquamdiu se continuit; cum vero felicitas Imperii una cum ea exularet, a fratre accersita, ubi deesse vidit, qui prælia Domini pugnaret, Deborah imitata, fide, ac religione armata processit, & missis in omnem partem Epistolis hortando, monendo, minitendo, non pecuniæ, non laboribus patrens digna effecta est, quam patres Concilii Chalcedonensis una omnium voce atque præconio custodem fidei, pacis Conciliatricem, expultricem Hæreticorum, piam, Orthodoxam, novam Helenam, (sicut Marrianum. tunc Imperatorem novum Constantinum, consalutarent; cuique sanctus Leo totius Romanæ Ecclesiæ nomine plurimum gratularetur, ejusque causâ exultare se diceret, ac digna Deo vota persolvere quod de Nestoriana primum impietate, mox de nefario Eutyheris errore precepto duplicem illi & palmam contulerat & coronam.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vi.

ATque hæ tantæ curarum molles, quam præsertim in Ephesino ac Chalcedonensi Conciliis Romanorum Pontificum auctoritate convocatis necessario susceperat nihilo illam ad cætera Christianæ pietatis officia obunda fecere segniorem. Assidua cælestium rerum contemplatione, sacrorum librorum lectione, corporis afflictationibus sponse susceptis se exercebat; Plurimos de nocte surgens una cum Regiæ familiæ principibus decantabat; Dei, ac Sanctorum (quorum & colloquio non semel dignata est) cultrix eximia, quæ etiam summopere semper contendit, ut erga eorum reliquias cultus

au-

Lectio iii.

Cumque mane surrexissent, & iam elucesceret, vocavit Samuel Saulem in solario dicens: Surge & dimittam te. Et surrexit Saul, egressique sunt ambo, ipse videlicet & Samuel. Cumque descenderent in extrema parte civitatis Samuel dixit ad Saul: Dic puero, ut antecedit nos, & transeat, tu autem subsiste paulisper, ut indicem tibi Verbum Domini. Tulit autem Samuel lenticulam olei, & effudit super caput ejus, & deoscularus est eum, & ait: Ecce unxit te Dominus super hereditatem suam in principem, & liberabis populum suum de manibus inimicorum ejus, qui in circuitu ejus sunt.

R. Ille cognovit.

In secundo Nocturno.

De Expositione sancti Gregorii
Papae in libros Regum.

Lib. 4. cap. 5. Lectio iv.

Tulit autem Samuel lenticulam olei & effudit super caput ejus. Hoc profecto hac unctione exprimitur, quod in Sancta Ecclesia nunc etiam materialiter exhibetur: quia qui in culmine ponitur, sacramenta suscipit unctionis. Quia vero ipsa unctio sacramentum est, is qui promovetur, bene foris ungitur, si intus virtute Sacramenti roboretur. Ipsas ergo olei virtutes prius videamus attentius. Oleum quippe liquoribus aliis superferretur, oleum vulnera curare consuevit. Per illud ergo misericordiae bonum significat, quia scriptum de Domino est: Miserationes ejus super omnia opera ejus; quia ignem fovet, praedicationis gratiam designat, quae electorum mentes illuminat.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

Quia vero vulnera per oleum curantur, hoc profecto insinuat, quod detergenda sunt vulnera peccatorum. Ungitur ergo caput Regis, quia spirituali gratia mens est replenda Doctoris. Habeat in unctione sua oleum, habeat misericordiam abundantem, quae sibi virtutibus suis praeferatur. Habeat oleum, ut dum ardorem sancti Spiritus in se nutrit, lucere vehementer aliis per verbum possit. Habeat nihilominus oleum medicinae, ut sapienter disponat qualiter peccatorum fectores tergat, & agramentes saluti restituat.

R. Amavit eum.

Lectio vi.

Sed lenticula Saul ungitur, non pro praesignanda doctrina, sed ad exprimentam futuram. Lenticula quidem parvum est vas. Quid ergo est, quod lenticula olei Saul ungitur, nisi quia in fine reprobaratur? Nam quia obedire Deo postea noluit, a Samuele audivit: Quia projecisti sermonem Domini, projecit te Dominus, ne sis Rex. Velut enim lenticula olei parum habuit, qui spirituales gratias projiciendas accepit. Quod in rectoribus quoque sanctae Ecclesiae convenienter accipitur. Plerumque enim culmen praelationis accipiunt, qui in charitate Dei & proximi perfecti non sunt. R. Ille homo perfecit.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Homo quidam nobilis, ut in festo S. Ludovici 25. Augusti, & in festo S. Job, sed cum Responsoris de Communis Confessoris non Pontificis.

Ad Benedictus, Antiphona. Puer Samuel ministrabat ante Deum coram Heli, & sermo Dei erat pretiosus cum eo.

In

In ii. Vesper. ad Magnificat, Antiphona. Cognoverunt omnes a Dan usque Bersabee, quod fidelis Samuel Propheta esset Domini.

DIE XXIV. OCTOBRIS.

Officium S. Raphaelis Archangeli.

Duplex minus.

Ad Vesperas, Antiphona de Laudibus. Psalmi de Dominica, & loco ult. Psalm. Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. Tob. II.

QUando orabas cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, & derelinquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos: ego obtuli orationem tuam Domino.

Hymnus.

Tibi Christe splendor Patris,

Vita, virtus cordium,
In conspectu Angelorum
Votis, voce psallimus:
Alternantes conrepando
Melos damus vocibus.

Collaudamus venerantes
Omnes cæli Principes,
Sed præcipue fidelem
Medicum & comitem
Raphaelem, in virtute
Alligantem dæmonem.

Quo custode procul pelle,
Rex Christe piissime,
Omne nefas inimici,
Mundo corde & corpore,
Paradiso redde tuo
Nos sola clementia.

Gloriam Patri melodis
Personemus vocibus:
Gloriam Christo canamus,
Gloriam Paraclito:
Qui trinus & unus Deus
Exeat ante sæcula. Amen.

¶ Stetit Angelus juxta aram templi. R. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Pars Autumnalis.

Ad Magnificat, Antiphona. Ego sum Raphael Angelus qui alto ante Dominum: vos autem, benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia ejus.

Oratio.

DEus, qui beatum Raphaelem Archangelum Tobiae famulo tuo comitem dedisti in via: concede nobis famulis tuis: ut ejusdem semper protegamur custodia, & muniamur auxilio. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem Archangelorum Dominum, * Venite adoremus.

Hymnus, ut supra in Vesper.

In primo Nocturno, Antiphona. Ingressus Tobias invenit juvenem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum, & ignorans quod Angelus esset, salutavit eum.

Psalmi Nocturnorum, ut in Dedicatione sancti Michaelis die xxix. Septembris.

Antiphona. Angelus Raphael seipsum occultans, ait: Ego sum Azarias magni Ananiae filius.

Antiphona. Sanum ducam filium tuum in regionem Medorum, & sanum tibi reducam, alleluja.

¶ Data sunt Angelo incensa multa. R. Ut adoleret ea ante oculos Domini.

De libro Tobiae.

Leitio i. Cap. 22.

Vocat ad se Tobias filium suum, dixitque ei: Quid possumus dare viro isti Sancto, qui venit tecum? Et respondens Tobias, dixit patri suo: Pater, quam mercedem dabimus ei: aut quid dignum poterit esse beneficiis? Me duxit & reduxit sanum, pecuniam a Gabello ipse recepit; uxorem ipse me habere fecit, & dæmonium ab ea ipse compescuit, gaudium parentibus ejus fecit, me ipsum a devora-

m tio-

lione piscis eripuit : te quoque videre fecit lumen cæli, & bonis omnibus per eum repleti sumus. Quid illi ad hæc poterimus dignum dare? Sed & peto pater mi, ut roges eum, si forte dignabitur medietatem de omnibus, quæ allata sunt, sibi assumere.

R. In illo tempore exaudite sunt preces amborum in conspectu gloriæ summi Dei: * Et missus est Angelus Domini sanctus Raphael, ut curaret eos ambos, quorum uno tempore sunt orationes in conspectu Domini recitate. V. Tobias & Sara in tribulatione positi, cum lacrymis orare cœperunt. Et missus est.

Lectio ii.

ET vocantes eum, pater scilicet & filius, tulerunt eum in partem; & rogare cœperunt ut dignaretur dimidiam partem omnium, quæ attulerat, acceptam habere. Tunc dixit eis occulte: Benedicite Deum cæli, & coram omnibus viventibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Etenim sacramentum regis abscondere, bonum est: opera autem Dei revelare & confiteri, honorificum est. Bona est oratio cum jejunio, & elemosyna, magis quam thesauros auri recondere: quoniam elemosyna a morte liberat, & ipsa est quæ purgat peccata, & facit invenire misericordiam & vitam æternam. Qui autem faciunt peccatum & iniquitatem, hostes sunt animæ suæ. Manifesto ergo vobis veritatem, & non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis; & sepeliebas mortuos, & derelinquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & no-

ste sepeliebas eos, ego obaudi orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te.

R. Egressus Tobias invenit juvenem splendidum stantem praecinctum, & quasi paratum ad ambulandum, & salutavit eum, & dixit: * Unde te habemus, bone juvenis?

V. Et ignorans, quod Domini Angelus esset, salutavit eum, & dixit. Unde te habemus.

Lectio iia

ET nunc misit me Dominus ut curarem te, & Saræ uxorem filii tui a daemonio liberarem. Ego enim sum Raphael Angelus unus ex septem, qui assumus ante Dominum. Cumque hæc audissent, turbati sunt, & trementes ceciderunt super terram in faciem suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolite timere. Etenim cum essem vobiscum, per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, & cantate illi: videbar quidem vobiscum manducare & bibere, sed ego, cibo invisibili & potu, qui ab hominibus videri non potest, utor. Tempus est ergo, ut revertar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia ejus. Et cum hæc dixisset, ab aspectu eorum ablatu est, & ultra eum videre non potuerunt. Tunc prostrati per horas tres in faciem suam benedixerunt Deum, & exurgentes narraverunt omnia mirabilia ejus.

R. Ingressus Angelus ad Tobias, salutavit eum, & dixit: Gaudium sit tibi semper: * Forti animo esto: in proximo enim est, ut a Deo curetis.

V. Et respondens Tobias, ait: Quale gaudium tibi erit, qui in

in tenebris sedeo, & lumen cæli non video? Forri animo.

Gloria Patri. Forti animo.

In secundo Nocturno, Antiph.
Dixit autem Angelus: Apprehende branchiam piscis, & trahere eum extra aquas.

Antiphona. Obsecro te, Azaria frater, ut dicas mihi, quod remedium habebunt ista, quæ de pisce servare iussisti.

Antiphona. Lumina sel sanat, sed virtus cordis & jecoris diaboli expellit potestatem.

¶ Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

¶ De manu Angeli.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Serm. 2. in Dominica 15. de B. Tobias, qui est 255. de tempor.

Leitio iv.

BEatus Tobias, qui panem suum noverat frangere esurienti, mercedem celerem mercenario præparat laboranti. Patienter lectione percepta, quæ super est recitata, admirabamur patris, filiique tractatum, quem admodum Angelus monet, quem æstimabant terrenum sub cælesti gloria mercenarium. Ad hoc enim cæcitatatis incurrit exitium, ut Angelum susceperet medicum, qui divinis facibus incensus sic anhélavit. Honestæ est oratio cum jejunio & eleemosyna. Oratio iusti clavis est cæli. Ascendit precatio, & descendit Dei miseratio. Licet altum sit cælum, audit tamen Deus hominis linguam, si mundam habeat conscientiam. Cum sensibus loquitur, si sit solus noster gemitus. Sufficit auribus imber oculorum: Ætus citius audit, quam voces. Oratio invidi solet de auribus propulsari. Beat patris & filii anima una; dum esset proprietatis membrorum, erat illis

singularia germanitas animorum. Fili, inquit, dimittamus istum hominem, adjicientes ad mercedem placitam, quia nobis multa opere suo contulit bona, & rogare cœpit mercenarium, ut mercedis suæ sumat effectum. Frater, inquit, accipe quod tuum est, & tunc vade salvus. Recipe mercedem tuam, quia mihi & filio meo bonam præbuisi misericordiam. Tolle, ut dixi, substantiam, quam cum filio meo reportasti: nam gratia, quam tibi debemus, non potest ponderari.

¶ Interrogavit Tobias Angelum: De qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui respondens, ait: * Ego sum Azarias Ananias magni filius.

¶ Genus quæris mercenarii, an ipsum mercenarium, qui cum filio tuo eat? Sed ne forte sollicitus sis. Ego sum Azarias.

Leitio v.

COntinuo Angelus gaudens de cogitata mercede, qui missus fuerat gratis facere pietatem, Tobis, inquit, vel Tobias, quid de mea mercede satis superflue cogitatis? Habete quod vobis donavit Pater ille cælestis. Ego minister sum curationis: ille est auctor sanitatis. Nescitis ejus mercenarii ope perfrui meruistis. Defunctos captivitatis sepelire non timuistis: Tobis, ascenderunt ad Dominum opera tua, quia restitit prandio, reddidisti mortuum sepultura. Ego Domino medullata intuli sacrificia pro venerabili sepultura. Ego directus sum operarius fori cælestis. Mortuum sepelivisti, mortis aculeum non timuistis. Ipse sepultus pro vobis voce tacita proclamavit. Probationis fuerat cæcitas oculorum & rum,

rum, unde patientia tua clarius meruisset de caelestibus ornamentum. Ego sum Raphael, unus ex septem Angelis, qui altamus ante claritatem Dei. Non indigeo fructu humane mercedis: divitem me facit conversatio Majestatis. Dives est ille, qui misit, gratis iussit impendi quod gratis ipse concessit. Nec ipsum honorem gratiarum mihi deputatis, quia nihil meis viribus percipistis. Deum benedicite, & illi confitemini, & ipsum glorificate, quia vobiscum fecit bona.

R. Exivit Tobias, ut lavaret pedes suos: & ecce piscis immanis exivit ad devorandum eum; qui expavescens, clamavit voce magna, dicens: Domine, invadit me. Et dixit ei Angelus: Apprehende branchiam ejus, & trahere ad te. * Exentera hunc piscem, & cor ejus & fel & jecur repone tibi: sunt enim necessaria ad medicamenta utiliter. V. Attraxit autem Tobias piscem in siccum, & palpitare cepit ante pedes ejus, & ait Angelus ei. Exentera.

Lectio vi.

S Ubito patefacto mysterii celestis honore, voce Raphaelis Archangeli attoniti Tobis & Tobias, collapsi in terram prorruperunt, vocem tremulam penitus occultaverunt, quia vocem insolitam audierunt. Quid metuistis, pater Tobis, filiusque Tobias? Mercenarium habere caelestem; & tamquam operarium locare terrestrem? Celavit vobis Angelus nomen: Azarias sum inquit, Ananias magni filius & cum dixit: Ego sum Raphael Angelus: celavit in primo nomine dignitatem, ne faceret locatori terrorem. Si enim diceret: Ego sum Angelus, non esset Tobias

mercenarius. Servata est dignitas nominis, ut postremo magnitudo claresceret dignitatis. Videte, carissimi, quantum sit elemosynae meritum: Angelum meruit habere operarium. Videtis quantum proficit mortuos sepelire, ut oblatio ejus per Angelum Raphaellem ad caelestem ascenderet Majestatem. Videtis, quia elemosyna a morte liberat, & ipsa purgat peccata, facit purgationem oculorum, liberat a tenebris peccatorum. Tobias in via sua deducitur. Sara tot viris contristata, per Angelum matrimonio copulatur.

R. Ubi introieris domum tuam, dixit Angelus Raphael ad Tobiam, statim adora Dominum Deum tuum; & gratias agens ei accede ad patrem tuum, & osculare eum: * Statimque lini super oculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum; scias enim, quoniam mox aperientur oculi ejus, & videbit pater tuus lumen caeli, & in aspectu tuo gaudet.

V. Tolle tecum ex felle isto piscis: erit enim necessarium. Statimque lini.

Gloria Patri. Statimque lini.

In tertio Nocturno, Antiphona. Est hic Sara Raguelis filia, quae tibi conjugio dabitur, & omnis substantia ejus.

Antiphona. Septem viros habuit, quos daemonium oppressit: timeo ne mihi simile contingat.

Antiphona. Per tres dies orationi cum uxore tua vacabis, ut in semine Abraham benedictionem in filiis consequaris.

V. Apprehendit Angelus Raphael daemonium.

R. Et relegavit illud in deserto superioris Aegypti.

Le.

LECTIO sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII.

CAP. 5.

IN illo tempore: Erat dies Festus Judæorum, & ascendit Jesus Ierosolimam. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

TRACT. 17. in cap. 5. Joann.

MIrum non esse debet a Deo factum miraculum, mirum enim esset, si homo fecisset. Magna gaudere atque mirari debemus, quia Dominus noster & salvator Jesus Christus homo factus est, quam quod divina inter homines Deus fecit. Plus enim ad salutem nostram, quod factus est propter homines, quam quod fecit inter homines: & plus est, quod vitia sanavit animarum, quam quod sanavit languores corporum morientium. *Benedicite Deum cæli, dixit Angelus Raphael, & coram omnibus viventibus confitemini ei, * Quia fecit vobiscum misericordiam suam.*

V. Ipsum benedicite, & cantate illi, & narrate omnia mirabilia ejus. Quia fecit.

LECTIO VIII.

Sed quia ipsa anima nec eum noverat, a quo sananda erat, & oculos habebat in carne, unde facta corporalia videret, nondum habebat sanos in corde, unde Deum latentem agnosceret: fecit quod videri poterat, ut sanaretur, unde videri non poterat. Ingressus est locum, ubi jacebat magna multitudo languentium, cæcorum, claudorum, aridorum.

R. Tempus est ut revertar ad eum, qui me misit, dixit Angelus Raphael: * Vos autem benedicite Dominum, & narrate omnia mirabilia ejus.

V. Confitemini ei coram omni-

bus viventibus, quia fecit vobiscum misericordiam suam.

Gloria Patri. Vos autem.

LECTIO IX.

ET cum esset medicus & animarum & corporum, & qui venisset sanare omnes animas crediturorum, de illis languentibus unum elegit quem sanaret, ut unitatem significaret. Si medio-cris corde, & quasi humano captu & ingenio consideremus facientem, & quod ad potestatem pertinet, non magnum aliquid perfecit, & quoad benignitatem parum fecit. Tot jacebant: & unus curatus est, cum posset uno verbo omnes erigere.

Te Deum laudamus.

A D L A U D E S,
& per Hyas, Anaphona.

MIssus est Angelus Raphael ad Tobiam & Saram, ut curaret eos.

Psal. de Laudibus Dominica.

Anaphona. Ingressus Angelus ad Tobiam, salutavit eum, & dixit: Gaudium sit tibi semper.

Anaphona. Forti animo esto Tobias; in proximo enim est, ut a Deo cureris.

Anaphona. Benedicite Deum cæli, & coram omnibus viventibus confitemini illi, quia fecit vobiscum misericordiam suam.

Anaphona. Pax vobis, nolite timere: Deum benedicite & cantate illi.

Capiunt. Quando orabas. ut supr.
Hymnus.

Christe Sanctorum decus Angelorum,

Rektor humani generis, & Auctor,

Nobis sacratum tribus benignus Scandere cælum.

Angelum nobis medicum salutis Mitte de cælis Raphael, ut omnes

Sanct ægrotòs, pariterque nostros

Dirigat actus.

Hinc Dei nostri Genitrix Maria,
Totus & nobis Chorus Angelorum

Semper assistat, simul & beata
Concio tota.

Præstet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac nati, pariter Sancti
Spiritus, cujus reboat in omni
Gloria mundo. Amen.

¶. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus.

℞. Adorabo ad Templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo,

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum Raphael Angelus, qui hasso. ante Dominum: vos autem benedicite Deum: & narrate omnia mirabilia ejus, alleluja.

Oratio ut supra.

Ad Tertiam, Antiphona.

Ingressus Angelus.

Capitul. Quando orabas. *ut supr.*

℞. brev. Stetit Angelus * Juxta aram Templi. Stetit.

¶. Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta.

Gloria Patri. Stetit.

¶. Ascendit fumus aromaticum in conspectu Domini.

℞. De manu Angeli.

Ad Sextam, Antiphona.

Forti animo.

Capitulum. Tob. c. 12.

ET nunc misit me Dominus, ut curarem te, & Saram uxorem filii tui a dæmonio liberarem. Ego enim sum Raphael Angelus, unus ex septem, qui astamus ante Dominum.

℞. brev. Ascendit fumus aromaticum * In conspectu Domini. Ascendit. ¶. De manu Angeli.

In conspectu.

Gloria Patri. Ascendit.

¶. In conspectu Angelorum psal-

lam tibi, Deus meus. ℞. Adorabo ad Templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Ad Nonam, Antiphona.

Pax vobis.

Capitulum.

Tob. c. 12.

TEMPUS est, ut revertar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia ejus.

℞. brev. In conspectu Angelorum * Psallam tibi Deus meus. In conspectu.

¶. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo. Psallam tibi Deus.

Gloria Patri. In conspectu.

¶. Adorate Deum.

℞. Omnes Angeli ejus.

In secundis Vesperis dicantur omnia, ut in primis, & locultim. Psalm. Confitebor tibi Domine in toto corde meo: quoniam audisti.

Ad Magnificas, Antiphona.

Princeps gloriosissime Raphael Archangele, esto memor nostri: hic & ubique semper precate pro nobis Filium Dei.

Oratio ut supra.

DIE XXV. OCTOBRIS.

In festo SS. Gavini, Præsi, & Januarii Martyr. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui per beatos Martyres tuos Gavinum, Proctum, & Januarium Ecclesiam tuam mirabiliter illustrare dignatus es: concede nobis famulis tuis, ut quos Patronos veneramur in terris, intercessores habere mereamur in cælis. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Et sit commemor. SS. Chrisanthi & Darie Martyrum, ut in Breviario.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

*In secundo Nocturno.**Lectio xv.*

Protus Sacerdos, & Januarius Diaconus Turribus in Sardinia nati, quo tempore Diocletianus Imperator insatiabilem crudelitatem in Christianos exercebat, Romam profecti, & a Cajo sanctissimo Pontifice ordinati, atque in Sardiniam reversi, fidem Christi Turribus prædicabant, Deique gratia aspirante, plures Gentiles ad veri Dei cultum perduxerunt, inter quos maxime enituit Gavinus Romanus miles ex præclara (ut fertur) Sabellorum familia: quæ de causa barbari Præsidis iussu comprehensi diuturno carcere macerari, in equuleo suspensi ferreis ungulis dilaniati, variisque tormentorum generibus vexati sunt: sed, Deo protegente, illi ab illis evaserunt.

¶ Sancti tui.

Lectio v.

Mox, Protus, Presbyter in Herculis insulam, quæ Linaria vulgo dicitur, tunc noxiis animalibus refertam, jubente Præside, deportatus fuit, ut a feris devoraretur, ubi cibo, atque omni humana ope penitus destitutus, multis calamitatibus vexatus fuit: sed divinis laudibus intendens, eo, qui dat escam esurientibus, mirabiliter enutritus: hoc etiam suis precibus impetrasse dicitur, ut omnes noxiæ feræ in ea insula, ac vicina Sardinia, usque in præsentem diem extinctæ omnino fuerint. At vero Januarius junior, donis & blanditiis tentatus, ut a fide deficeret, in eius confessione immobilis perseveravit. Quare Præses novis eum tormentis simul cum Proto, quem ab exilio revocaverat, subiecit, &

Gavino militi utrumque tradidit custodiendum. Porro Gavinus ab ipsis ad Christum conversus, & aqua salutari ablutus, liberos illos dimisit, quod insontes eos, & sine causa victos diceret.

¶ Verbera carnicum.

Lectio vi.

Id cum Tyranno innotuisset, suasionibus & illecebris ad idolorum cultum Gavinum revocare conatus est: quem in suscepta Religione constantissimum repertum, capitali sententia puniri mandavit in Portu Balagai. Quo loco etiam Protus & Januarius, qui suburbano Turrium loco latentes, ab ipso Gavino in visu ad martyrii palmam invitati fuerant, decollati sunt die vigesima quinta Octobris. Horum corpora, Tyranno imperante, in mare projecta, mox ab incolis Christianis iuxta litus reperta, & in Ecclesia magnificentissime extructa, ac eorum nomine consecrata, collocata fuerunt, ubi a toto Sardinia Regno, & præcipue a Provincia Turritana, quæ in honorem sancti Gavini mensem Octobris sanctum Gavinum appellat, ingenti concursu, & populi veneratione coluntur.

¶ Tamquem aurum.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Cum audieritis prælia de Communi prima loco, & ix. Lectio de SS. Martyr. Chrysantho, & Daria, cum eorum commemor. in Laudibus.

DIE XXXI. OCTOBIS.

In festo S. Vuolfgangi Episcopi & Confessor. Duplex.

Oratio.

Deus, qui nobis æternæ salutis beatum Vuolfgangum Episcopum & Ministrum tribuisti: præsta quæsumus; ut quem

doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cælis. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno,

Lectio iv.

Volfgangus, nobili in Suevia genere prognatus, rerum externarum fuit & sui contemptor egregius, solum ex animo Deum querens, honores amplissimos ab Henrico Trevirensium Episcopo sibi oblatos recusavit: illoque demortuo, pollicitationibus aliorum contemptis, monasticam tandem vitam, cujus semper desiderio flagaverat, est amplexus. Sacris Ordinibus a beato Uldarico initatus, cum in Pannoniam, prædicandi Evangelii causa, se prius contulisset, propter conjunctam in eo eximia cum pietate prudentiam, Othonis Imperatoris studio totiusque cleri & populi acclamatione Ecclesiæ Ratisponensi rite præficitur.

R. Inveni David.

Lectio v.

Suscepto Episcopatus munere, gregem Domini verbo pavit & exemplo, Sanctissimisque Ecclesiam temperavit institutis Monasterio sancti Emmerani, quod jam diu Episcopi administraverant, restitutis provenibus, magno illius bono insignem virum Romualdum præposuit. Sanctimonialium Cœnobium, quod ipse fundaverat, tam sancte instituit, ut collapsa in aliis disciplina, eo exemplo sit facile restaurata, novoque pietatis odore capta Brigida, Bavarie Ducis filia, sponsum Christum secuta, ad sacras se Vignes aggregavit. Bohemis, quo ampliora apud illos fides incrementa

caperet, contempto suæ Ecclesiæ detrimento, rejectis aliorum consiliis, proprium dari Episcopum libentissime permisit.

R. Posui adjutorium.

Lectio vi.

Egregiam viri sanctitatem comprobant energumeni, & variis languoribus oppressi, quos precatione sanavit. Divino afflatus instinctu, sanctum Henricum Imperatorem regnaturum, fratrem ipsius Brunonem ad Episcopatum promotum iri, e sororibus alteram Reginam, Abbatissimam alteram fore prædixit. Denique cum viginti & amplius annis in seduli Pastoris munere peractis, extremum sibi diem imminere intelligeret, quæ ex usitata liberalitate supererat, per manus pauperum præmisit, sacræque Eucharistiæ viatico præmunitus, in sancti Othmari Aile, ut divinitus antea futurum acceperat, sanctissimam vitam pari morte conclusit, Ratisponæ in templo sancti Emmerani sepultus.

R. Ille est, qui ante.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Vigilare, de Communi Confessoris Pontificis.

FESTA NOVEMBRIS.

DIE V. NOVEMBRIS.

In festo S. Zachariæ Confessoris Patris S. Joannis Baptistæ.

Duplex. Orazio.

Vigeat, quæsumus Domine, semper in cordibus nostris divinæ tuæ præsentis memoria, beati Zachariæ Sanctissimi Præcursoris tui Patris suffragantibus meritis: ut te super omnia diligentes ad promissiones tuas, quæ omni desiderium superant, sine offensione curramus. Qui vivis, & regnas, &c.

In

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 2. contra Anomæos.

Lectio iv.

Fuit Zacharias miræ virtutis, præclarique nominis, Sacerdotio præditus & patrocínio totius populi commeritus apud Deum immortalem: qui sancta Sanctorum ingressus, ipsum scilicet penetrale, quod uni fas erat illi inspicere, ac pro populo Deo supplicans, & Dominum reddens propitium famulis, quasi quidam esset interpres Dei, & hominum, vidit Angelum infra parietem sacri illius Domicii stantem, cujus aspectu ictus, atque expavidus audit: Noli timere Zacharia: exaudita est oratio tua, & ecce Elisabeth uxor tua pariet filium.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

Sed unde hæc verba consequendi habent rationem? Ille pro populo rogabat, pro peccatis veniam suis conservis implorabat: hic, noli timere, inquit; nam exaudita est oratio tua, atque exaudiendi indicium addit, Filium in luce venturum Joannem. Vide quam recte ista sequantur. Cum pro peccatis rogaret populi, nasci ex eo debere filium, qui clamaret: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccata mundi. Ratione sane optima, ita Angelus retulit, exaudita est oratio tua.

R. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

Quid ille ad hæc? conspicatus est suam ætatem, suam canitiem, animadvertit suæ uxoris naturam sterilem, atque ita diffidit, & modum, quo ita fie-

ret, petiit. Nonne illi seni dixeris ignoscendum, cum rerum ordinem petat, & legem naturæ consideret? Sed tamen Deo nullam veniam mereri visus est. Cum enim asserit Deus, nullus rerum consequentiæ, aut-naturæ necessitati locus relinquitur. Idcirco moleste Angelus tulit, nec Sacerdotii quidem negotio pepercit; immo ob ipsum poenam illi subeundam censuit graviolem. Qui enim plusquam cæteri obtinebat honoris, fidem quoque habere debebat cæteris ampliorem. Et eris, inquit, tacens, & non poteris loqui usque in diem, quo hæc fient.

R. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii.

Cap. I. 5.

Fuit in diebus Herodis Regis Judææ Sacerdos quidam nomine Zacharias, de vice Abia, & uxor ejus de filiabus Aaron, & nomen ejus Elisabeth. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chrysologi.

Sermo 71.

Aurum de terra legere qui noverunt, ubi divitem senserint venam, ibi quidquid artis est, quidquid laboris impendunt. Et nos quia in sancto Zacharia cælestem novimus latere thesaurum, in ipso totum, quod sermonis est nostri, quod vestri auditus est, occupemus. Fuit, inquit, in diebus Herodis Regis Judææ Sacerdos quidam nomine Zacharias ex vice Abia, & uxor ejus de filiabus Aaron, & nomen ejus Elisabeth. Erant autem justi ambo ante Deum. Ambo justus, quia in ambobus erat una justitia. Ambo justus, quia constabat inter eos non de dili-

m s gen-

gentia, sed de sanctitate conjugium. Ambo iusti, quia sexu dispares, pares meritis habebantur. Ambo iusti, quia ut erat in duobus una caro, sic erat in duobus unus spiritus. R. Iste est, qui ante. *Leſſio viii.*

ERant, inquit, iusti ambo ante Deum. Et ubi est illud: non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens? Ante homines, forte quis pueretur iustus, quia homines, ut culpas hominum norunt, sic vitia mentis ignorant. Ante Deum vero, cui peccatoris claustra patent, quem cogitationum secreta non latent, quis innocens habetur, & iustus? Estne homo, qui corde non peccet, non cogitatione delinquat, non offendat dubitatione, non lapsum trepidationis incurrat? Moyſes dubitat, Aaron deviat, Petrus negat, & quis iustus? Et quomodo ambo iusti ante Deum? Ante Deum, sed semper. Ambo iusti apud Deum non labore, sed gratia. Audi Apostolum: Iustificati gratis per gratiam ipsius. R. Sint lumbi vestri. *Leſſio ix.*

ERant, inquit, ambo iusti ante Deum, incedentes in omnibus mandatis, & justificationibus Dei sine querela. Incedentes, dixit, ut eos ostenderet curruisse virtutibus, non stetisse, & ambulasse in via iustitiae, non sedisse, nec remanuisse in itinere mandatorum, sed ad mandatorum plenitudinem pervenisse. Incedentes in omnibus mandatis, & justificationibus Dei sine querela: Beati, quos percutit, non vulnerat crimen, sed beatioreſ isti, quos tetigit nec querela. Sine querela: si pueritia, si juvenis sine querela est, qualis horum senectus! Si tale initium, qua-

lis finis! Ascendisse justificationum vertices, colles mandatorum, nec in aliquo titubasse, est gratiae singularis, est unica felicitatis insignie.

Te Deum laudamus.

Reliqua de Communi Confessoris non Pontificis, prater Orationem propriam, & sic commem. Oſſav. Omnium Sanctorum.

DIE VI. NOVEMBRIS.

In festo S. Leonardi Confessoris. Duplex. Oration.

MAjestati tuae, quæsumus Domine, sancti Confessoristui Leonardi nos pia jugiter commendet oratio: ut quem debito veneramur obsequio, ipsius suffragio sublevemur optato. Per Dominum nostrum.

In prima Noſturno, Leſſio Leonardo Scriptura occurrente.

In secundo Noſturno.

Leſſio iv.

Leonardus genere nobili ortus in Francia, cum puer adhuc eſſet, a Clodoveo Francorum Rege e sacro Baptismi Fonte, christiano ritu susceptus, & a beato Remigio Remensi Archiepiscopo edoctus, ab ipsa prima ætate virtutum omnium solida fundamenta jecit; nam Dei charitate fervens, & proximi dilectione, mundanis studiis renuntiavit, totum se divino cultui, & Apostolicæ vitæ consecravit. R. Honestum fecit.

Leſſio v.

Vix pueritiam egressus, carceratis visitandis, & liberandis sedulam operam dedit; a Rege nempe obtinuerat, ut in vincula coniectis, quos ipse visitasset abscedendi libera potestas fieret. Munificus erat in pauperes, castus, modestus, rerum celestium contemplationi addictus, ab omni ambitionis vitio ita

ita alienum, ut in aulam a Rege accitus, ad Episcopatum promovendus, imparem huic honori se reputans, humiliorem vitam sibi ducendam esse duxerie.

✠. A navit eum Dominus.

Lectio vi.

INde in Aquitaniam perrexit, Divina revelatione admonitus, & tractum Bituricensem lustrans, regionem illam Divini verbi predicatione, & multis miraculis illustravit. Cum demum multa hominum millia ad Christi fidem convertisset, in Silvam quandam agri Lemovicensis sese abdidit, ibique extructo in honorem Deiparæ Virginis Monasterio, omnis virtutis, ac præcipue charitatis erga carceratos officii, mirisque operibus clarus, obdormivit in Domino octavo Idus Novembris.

✠. Iste homo perfecit omnia.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Nolite timere. de Communi secundo loco.

DIE XIII. NOVEMBRIS.

In festo sancti Stanislai Kostka Confessoris. Duplex.

In Hymn. Iste Confessor. mutatur versus.

Oratio.

DEus, qui inter cetera sapientiæ tuæ miracula, etiam in tenera ætate maturæ sanctitatis gratiam contulisti: da quaesumus, ut beati Stanislai exemplo, tempus instantè operando redimentes, in æternam ingredi requiem festinemus. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno. Lect. de libro Sapientiæ. Iustus si morietur.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

STANISLAUS, Senatoria Kostkarum gente ortus in Polonia, quam olim esset militiam secu-

turus, nomen Jesu præsumptavit, perituræ matris gremio divinitus inscriptum, Virginitatem adhuc puer ita coluit, ut pater-na in mensa si quid minus pudice dictum audisset, præ horrore exanimis corrueret. Ad Viennense in Austria Seminarium studiorum causa missus, non minus exemplo sodalibus, quam venerationi fuit. Coactus inde in Lutherani hospitii ædes migrare ibique a Paulo fratre ad liberiores vitam omni etiam asperitatum genere inicitatus, domesticum bellum toto biennio constantissime sustinuit: ad æterna se, non ad caduca natum assermans. Itaque unicum illi erat rerum cælestium desiderium, perpetua cum Deo consuetudo, cultus Deiparæ adeo tener, ut matrem suavissime appellaret.

✠. Honestum fecit.

Lectio v.

QUotidianæ fratris vexationi crebra ipse jejunia, flagella, aliosque insontis corpusculi cruciatus adiciens, lethalem in morbum incidit. Quo ingravescente, cum Dæmonem horrendi canis specie insilientem signo crucis ter fugasset, sacrum Viaticum quod in hæretica domo decumbens frustra ab hominibus petebat, ab Angelis accepit. Mox ad Pueri Jesu complexum a Beatissima ejus Mâtre comiter admissus, ac Societati jussus nomen dare, subito convaleuit. Sed cum aditum ad illam patris timor in Germania præcluderet; peregrini habitu solus, pedes, mendicus fugam arripuit, certus non sistere, nisi voti compos fiat. Iter non uno Dei beneficio prosperum fuit. Nam præter alia, Pauli profugum fratrem jam assequenti equi, immisso divinitus

tus torpore, constiterunt. Et Stanislaus Angelorum pane iterum Angelico ministerio refectus, post duodecies centena passuum millia, tandem Romæ in Societatem Jesu a sancto Francisco Borgia Generali Præposito meruit cooptari. R. Amavit eum.

Lectio vi.

TIronis emeriti virtutes in Religiosæ vitæ palæstra splendidius eluxere. Caritas præsertim erga Deum, in quem assidue alienata a sensibus mente rapiebatur. Inde illi facies semper accensa, numquam irradians; perennes lacrymæ; ardor pectoris tantus, ut media quoque hieme foret ingesta identidem gelida temperandus. Itaque amore verius, quam febri æstuans, die assumptæ in cælum Virgini sacro, ad ejus triumphalem pompam propius, ut optaverat, spectandam, ab ipsa Beatarum Virginum choro stipata vocatus est ex Quirinali domo probationis, anno innocentis vitæ decimo octavo, operum plenior quam dierum. Multis post obitum miraculis in sua præsertim Polonia enituit, cuius armis contra formidabiles Turcarum exercitus spectabilis e cælo affuit non semel; & civitates alias peste, alias incendio liberavit. Quamobrem Clemeus decimus eum inter primarios totius Regni Patronos constituit. Benedictus vero decimustertius (quod a Clemente undecimo jam pridem fuerat decretum) in Sanctorum numerum retulit. R. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum. *Lectio vii. Cap. 10.*

IN illo tempore: Oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis imponeret. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

In Psalmum 118.

Quid parvulus, nisi humilis? Hæc sunt mirabilia testimonia tua Domine, quæ scrutata est anima parvuli hujus, & ideo invenit, quia humiliatus est, & parvulus factus est. Quis enim facit mandata tua sicut facienda sunt, idest ex fide, quæ per dilectionem Dei operatur, nisi ejus in corde per Spiritum Sanctum ipsa dilectio diffundatur? Hoc etiam iste parvulus confitetur. Os meum, inquit, aperui, & attraxi spiritum, quia mandata tua desiderabam. Quid desiderabar, nisi facere mandata divina? Sed non erat unde facere infirmus fortia, & parvulus magna. Aperuit os confitens, quod per se ipse non faceret, & attraxit unde faceret.

R. Iste est, qui ante.

Lectio viii.

JUnior sum ego, inquit, & contemptus: justificationes tuas non sum oblitus. Non sicut inimici mei, qui obliti sunt verborum tuorum. Videtur autem minor ætate non oblitus justificationes Dei dolere pro inimicis suis ætate majoribus, qui obliti sunt. Nam quid est, junior ego non sum oblitus, nisi illi majores obliti sunt? Sed contemptum se, dicit hic junior: ideo factus est major: quia ignobilia & contemptibilia mundi eligit Deus, & ea, quæ non sunt, tamquam sint, ut ea, quæ sunt evacuentur. Et ecce sunt novissimi, qui erant primi; & primi, qui erant novissimi. R. Sine lumbi.

Lectio ix.

Iste autem junior non est oblitus, quia non suam voluit habere justitiam, sed Dei, de qua etiam nunc dicit; Justitia tua

tua iustitia in æternum. Propter hanc passus est persecutionem junior a majore, ut diceret junior, quod sequitur. Tribulatio & necessitas invenerunt me, mandata tua meditatio mea est. Szviant, persequantur; dum tamen mandata Dei non relinquantur; & ex ipsis mandatis etiam qui szviunt diligantur. Intellectum da mihi & vivam. Intellectum poscit iste junior; quem si non haberet, non super seniores intelligeret. Sed cum poscit in tribulatione & necessitate, quo intelligat, quam sic contemnendum, quod ei possunt auferre persequentes inimici, a quibus se dicit esse contemptum. Te Deum.

DOMINICA ALIQUA NOVEMBRIS.

Officium Patrocini B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut in Festo beata Maria Virginis de Mercede, die xxiv. Septembris præter Orationem quæ docetur ut infra, & Lectiones primi Noctur. quæ dicuntur de Sermone sancti Joannis Chrysostomi. Dei Filius, &c. & habentur, quinta die infra Oct. Nativitatis B. M. die xii. Septembris, anna nona Lectionis de Homil. & commemor. in utrisque Vesper. & Laudib. Dominica occur.

Oratio.

Concede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis & corporis sanitate gaudere: & gloriosa beatæ Mariæ semper Virginis intercessionem, a præsentis liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia. Per Dominum.

DIE XV. NOVEMBRIS.

In festo S. Leopoldi Confessoris.

Duplex. Oratio.

Deus, qui sanctum Leopoldum ex Principatu & cu-

ris sæculi hujus, immaculatum ad Regnum cæleste traduxisti: concede propitius; tua clementia ita nos per hæc temporalia dirigat: ut æternæ vitæ consortes effici mereamur. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectionis iv.

Leopoldus Austriæ Marchio singulari præcomio pietatis quæ in eo mirifice elucebat, Pius cognominatus, in primo statim ætatis flore ea virtutum initia concepit, quæ annorum progressu, in insignem virorum sanctitatem effloruerunt. Erat enim in juvene cum Dei timore præclara integritas, continentia, & humilitas; in viro iustitia, misericordia, sapientia, & præcipuus Religionis cultus. Patre Leopoldo defuncto, & Principatus regimine suscepto, curis licet conjugalibus implicitis, & tam domesticis, quam publicis negotiis impeditus, sedulo tamen pietatis & misericordiæ munera subiens, lassos roborabat, oppressos sublevabat, inopes fovebat, inter multiplices regendi sollicitudines, totque laborum studia, immaculatum sese ab hoc sæculo custodiebat, temporalia tractando, æterna disponens.

B. Honestum fecit.

Lectionis v.

Hic Princeps Sacerdotes, virosque religiosos admodum coluit: Summos quoque Pontifices tanta veneratione prosecutus est, ut ab Innocentio secundo Romano Pontifice peculiariter sancti Petri filius appellaretur. Duo Monasteria celeberrima, Claustroneoburgense, & sanctæ Crucis in valle nemorosa construxit, & amplissimis censibus dotavit.

Mc-

Melicense quoque a se instauratum magno cum sumptu illustravit. Post hujusmodi præclara erga Deum pietatis monumenta, cum Austriæ Principatum quadraginta annis laudabiliter rexisset, anno Domini millesimo centesimo trigésimo sexto, vita sancte functus, atque Sacramentis munitus, cæteris ad cælestem Jerusalem transivit. R. Amavit eum.

Lectio vi.

EJus Corpus Claustroneoburgensi condicum, innumeris miraculis claruit, quibus Deus tanti viri sanctitatem mundo declararam voluit. Nam ad Leopoldi invocationem, ejusdem meritis & precibus morari suscepti, cæci illuminati, surdis audicus, mutis loquendi facultas, claudis gressus, variis morbis laborantibus sanitas, victis libertas restituta: alii quoque aliam ejusdem opem mirabilem experti sunt. Quibus clarissimis sanctimoniz documentis rite cognitis, Innocentius octavus Leopoldum Sanctorum catalogo adscripsit. Ejus sacra ossa e tumulo, Maximiliano primo Imperatore translata, in eadem Claustroneoburgensi Ecclesia, cum debito honore asservantur. R. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam, accipere sibi regnum & reverti. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

HOmo nobilis ille est, cui superius cæcus clamabat;

Fili David miserere mei: & venienti Jerusalem concinebant: Hosanna filio David; Benedictus, qui venit in nomine Domini, Rex Israel. Longinqua regio, Ecclesia est ex Gentibus, de qua eidem homini nobili, qui loquitur: Ego autem constitutus sum Rex ab eo; dicitur a Patre; postula a me, & dabo tibi gentes hæreditatem tuam terminos terræ. Quæ videlicet hæreditas ac possessio, bifaria ratione regio longinqua vocatur: vel quia a finibus terræ clamat ad Dominum, vel quia longe est a peccatoribus salus: & cum Deus ubique sit præsens, longe tamen ab eorum sensu, qui idola colunt, Deus verus est. Sed qui erant longe, facti sunt prope in sanguine Christi. R. Iste est, qui.

Lectio viii.

VOcatis autem decem servis, dedit eis decem mnas; denarius numerus ad Legem pertinet propter Decalogum. Vocat igitur paterfamilias decem servos: quia elegit discipulos per litteram legis imbutos. Dat eis decem mnas, quia dicta legis spiritualiter intelligenda revelat. Post passionem quippe, resurrectionemque, aperuit illis sensum, ut intelligerent Scripturas. Mina namque, quam Greci mnam vocant, centum drachmis appenditur, & omnis Scripturæ sermo, qui vitæ cælestis perfectionem suggerit, quasi numeri centenarii pondere fulgescit.

R. Sint lumbi.

Lectio ix.

ET ait illis; Negotiamini dum venio: verba inquit, legis ac prophetarum mystica interpretatione discussa, populis offer-

festo, atque ab eis fidei confessionem, morumque probitatem recipere; juxta quod Psalmista suis auditoribus praecepit, dicens: Sumite Psalmum, & date tympanum; hoc est, laudem praedicationis in cordis intentione percipite, & devotionem operis in carnis castigatione reddite. Tympanum quippe est pellis in ligno extenta, caro est nostra, ad exemplum Dominicae crucis affixa.

Te Deum laudamus.

DIE XXI. NOVEMBRIS.

In festo Praesentationis B. M. V.

Dupl. ii. Class. cum Octav.

Omnia ut in Brevariario, sub h. c. die.

In secundis Vesper. fit commemor. S. Caeciliae Virg. & Martyr.

Per totam Octavam Praesentationis B. V. M. fit de festis occurrentibus cum commemor. Octav. juxta Rubricas generales.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

In festo sancti Silvestri Abbatis.

Duplex.

Oratio. Intercessio nostra de Communi Abbatum.

In i. Noct. Lect. de Scrips. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Silvester Auximi in Piceno nobili genere ortus, statim puerilem aetatem litteris ac bonis moribus matriſice exornavit. Adolescentem Bononiam ad studia jurisprudentiae missus a Patre, cum sacris litteris a Deo monitus dedisset operam, parentis incurrit indignationem, quam aequo animo toto decennio pertulit. Ob egregiam ejus virtutem a Canonicis Cathedralis Auximanae Ecclesiae socius honoris electus est; in quo munere Populo orationibus, exemplo, & concionibus opem tulit. R. Honestum.

Lectio v.

Inter funus nobilis cujusdam defuncti, in aperto tumulo formosi viri, suiſque propinquit deforme cadaver conspiciens: Ego, inquit, sum, quod hic fuit; quod hic est, ego ero. Et mox peracto funere, illa sibi Domini occurrente sententia: Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me; in solitudinem majoris perfectionis studio se efficit, ibique vigiliis, orationibus, jejuniisque deditus, crudas tantum herbas in cibum saepius adhibuit. Ut autem magis lateret homines, varias mutavit sedes; ac demum pervenit ad Montem Fanum, locum, quamvis prope Fabrianum, eo tamen tempore desertum: ibique in honorem Sanctissimi Patris Benedicti templum erexit, Congregationisque Silvestrinorum fundamenta jecit sub regula & habitu in visione sibi ab eodem Sancto ostensis.

R. Amavit eum.

Lectio vi.

At invidens Satanas variis terroribus illius Monachos turbare nitebatur, noctu Monasterii januas hostiliter invadens. Sed vir Dei hostis impetum ita repressit, ut Monachi in sancto Instituto magis confirmarentur, ac Patris Sanctitatem agnoscerent. Spiritu Prophetiae, aliisque donis enituit; Quae ut semper profunda humilitate conservavit, ita contra se Daemonis invidiam consilavit, a quo praeceps actus per scalas Oratorii & prope interminendus, praesentissimo Virginis beneficio incolumitati redditus est. Quod beneficium perpetua & singulari in illam pietate commendavit ad ultimum usque

usque vitæ spiritum, quem fere nonagenarius Sanctitate & miraculis clarus Deo reddidit, anno salutis millesimo sexagesimo primo sexto Kalendas Decembris.

R. Iste homo perfectus.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Ecce nos reliquimus de Communi Abbatum.

E O D E M D I E.

Sexta die infra Oct. Presentatio- nis B. M. V. Semidupl.

In primo Nocturno, Lektionen de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Homilia contra Nestorianos.

Lectio iv.

Hilarem video cœtum Sanctorum omnium, qui convenerunt promptis animis, a Sancta, & Dei Matre Maria semper Virgine convocati. Laus & gloria sit tibi, sancta Trinitas, quæ omnes nos ad hanc celebritatem convocasti. Sit etiam tibi Sancta Dei Mater laus. Tu enim es pretiosa margarita orbis terrarum, tu lampas inextinguibilis, corona virginitatis, sceptrum Orthodoxæ fidei, templum indissolubile, continens eum, qui nusquam contineri potest, Mater & Virgo, per quam benedictum, qui venit in nomine Domini, in sanctis Evangelii nominatur.

R. Sicut cedrus.

Lectio v.

Per te Trinitas sanctificatur, per te crux pretiosa celebratur, & adoratur in toto orbe terrarum. Per te exultat cælum, lætantur Angeli & Archangeli, fugantur dæmones, & homo ipse ad cælum revocatur. Per te omnis creatura idolorum errore detenta, conversa est ad agnitio-

nem veritatis, & fideles homines ad sanctum Baptisma pervenerunt, atque in toto orbe terrarum constructæ sunt Ecclesiæ.

R. Quæ est ista.

Lectio vi.

TE adjunctrice Gentes veniunt ad poenitentiam. Quid plura? Per te unigenitus Dei Filius, vera illa lux effulsit sedentibus in tenebris & umbra mortis. Per te Prophetæ prænuntiaverunt, per te Apostoli salutem Gentibus prædicarunt. Quisnam poterit tuarum laudum præconia explicare, Maria Mater & Virgo? Hanc, fratres dilectissimi, celebremus, ejus filium Ecclesiæ sponsum immaculatum adorantes: cui honor & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

R. Ornata monilibus.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii.

Cap. II.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

De sancta Virginit. cap. 2.

Quid aliud nos docet Dominus; nisi carnali cognitioni genus nostrum spiritale præponere, nec inde beatos esse homines, si iustis & sanctis carnis propinquitate junguntur: sed fidei doctrinæ ac moribus, obediendo atque imitando coherescunt. Beatior ergo Maria percipiendo fidem Christi, quam concipiendo carnem Christi. Nam & dicenti cuidam: Beatus venter, qui te portavit, ipse respondit: Immo beati qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud.

V. Felix namque es.

La.

Lectio viii.

DEnique fratribus ejus, idest, secundum carnem cognatis, qui non in eum crediderant, quid profuit illa cognatio? Sic & materna propinquitas nihil Mariz profuisset, nisi felicius Christum corde, quam carne gestasset. Ipsa quoque virginitas ejus ideo gravior & acceptior, quia non eam conceptus Christus viro violaturo quam conservaret, ipse præripuit, sed prius quam conciperetur, jam Deo dicatam, de qua nasceretur, elegit.

R. Beatam me dicent.

Pro sancto Petro Alexandrino, Lectio nona, ut in Brevariario, & in Laudib. fit commemor.

DIE XXVII. NOVEMBRIS.

Septima die infra Oct. Prasensationis B. M. Virginis.

Semiduplex.

In primo Nocturno, Lektionen de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Epistola S. Ambrosii Episc. ad Syricium Papam.

Epistol. 13. Lectio iv.

DE via perversitatis procedunt dicere: Virgo concepit, sed non virgo generavit. Potuit ergo Virgo concipere, non potuit Virgo generare, cum semper conceptus præcedat, partus sequatur? Sed si doctrinis non creditur Sacerdotum, credatur oraculis Christi, credatur monitis Angelorum dicentium: Quia non est impossibile Deo omne verbum. Credatur Symbolo Apostolorum, quod Ecclesia Romana interemerat semper custodivit & servat. Audivit Maria vocem Angeli, & quæ ante dixerat: Quomodo fiet istud? non de fide generationis interrogans, respondit postea: Ecce ancilla

Domini, contingat mihi secundum verbum tuum.

R. Sicut cedrus.

Ex libro S. Hieronymi Presbyt. adversus Jovinianum.

De Apologia ad Panmachium pro libro Adversus Jovinianum, in fine.

Lectio v.

Christus Virgo, Mater Virginis nostri Virgo perpetua, Mater & Virgo. Jesus enim clausis ingressus est ostiis, & in sepulcro ejus, quod novum, & in petra durissima fuerat excisum, nec antea quis, nec postea positus est. Hortus conclusus, fons signatus, de quo fonte ille fluvius manat, juxta Joel, qui irrigat torrentem, funium, vel spinarum, funium peccatorum, quibus antea alligabantur, spinarum, quæ suffocant sementem patris familias. Hæc est Porta orientalis, ut ait Ezechiel, semper clausa & lucida, operiens in se, vel ex se proferens sancta Sanctorum, per quam sol justitiæ, & Pontifex noster secundum ordinem Melchisedech ingreditur, & egreditur.

R. Quæ est ista.

Ex libro sancti Irenæi Episcopi & Martyris, adversus hæreses.

Libro 5. cap. 10.

Lectio vi.

IN sua propria ventente Domino, & sua propria eum bajulante conditione, quæ bajulatur ab ipso, & recapitulationem ejus, quæ in ligno fuit inobedientiæ, per eam, quæ in ligno est, obedientiam faciente, & seductione illa soluta, qua seducta est male illa, quæ jam viro destinata erat Virgo Eva; per veritatem evangelizata est bene ab Angelo jam sub viro Virgo

Ma-

Maria. Quemadmodum enim illa per Angelicum sermonem seducta est, ut effugeret Deum, prævaricata verbum ejus; Ita & hæc per angelicum sermonem evangelizata est, ut portaret Deum, obediens eius verbo. Et sicut illa seducta est, ut effugeret Deum; sic hæc suasa est obedire Deo, ut Virginis Evæ Virgo Maria fieret advocata. Et quemadmodum adstrictum est morti genus humanum per virginem, salvatur per virginem, æqua lance disposita virginalis inobedientia, per virginalem obedientiam.

Ornatam monilibus.

In sermo Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii.

Cap. II.

IN illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

In Matth. c. 12. Homil. 45. post initium.

UNa, sol, & vera, & communis nobilitas atque necessitudo cum Christo, est ut voluntatem Dei facias. Hic propinquitatis modus multo melior est atque uberius; idcirco, cum mulier quædam dixisset: Beatus venter, qui te portavit; & ubera, quæ suxisti; non respondit: Nullus me portavit venter, nec ulla ipse ubera suxi; sed, beati qui faciunt voluntatem Patris mei. Vide quemadmodum nullibi conjunctionem hanc naturæ hominum negat, sed addit semper illam, quæ a virtutibus est.

Beatus. Felix namque es sacra virgo Maria.

Lectio viii.

Non dixit se non habere matrem: sed inde matrem quoque suam beatitudinem consecuturam asseruit, si Patris ejus faceret voluntatem. O admirabilem honorem! O virtutis incredibiles honores, quo ducitis bene viventes homines! Quot mulieres sanctissimam illam Virginem beatificarunt? Quos utrum illum admirantur? Quot optarunt tales fuisse mater, & cetera contemnere omnia? Quid igitur prohibet?

Beata me dicent.

Lectio ix.

ECce namque rectam atque facilem viam nobis proposuit, ut non feminis solum, verum etiam viris ad hunc ordinem pervenire liceat, immo vero etiam ad majorem: multo enim propinquiore Deo sum, qui voluntatem ejus faciunt, quam qui summa carnis necessitudine conjunguntur. Non ergo simpliciter propinquitatem illam desidera, verum etiam viam capesse, magnoque studio confice quæ ad hoc desiderium te perducant.

Te Deum laudamus.

Vespera de die Octavæ Presentationis, ut in primis Vesperis, Festi.

DIE XXVIII. NOVEMBRIS.

Octava Presentationis B. M. Virginis. Duplex.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrentes.

In secundo Nocturno.

De Expositione S. Gregorii Papæ in libros Regum.

In I. Regum I. Lectio iiii.

Fuit vir unus de Ramathaim Sophim, de monte Ephraim: Potest hujus montis nomine Beatissima semper Virgo Maria Del-

Ge

Gematrix designati. Mons quippe fuit, quæ omnem electæ creaturæ altitudinem electionis suæ dignitate transcendit. An non mons sublimis Mariæ quæ ut ad conceptionem æterni Verbi pertingeret, meritorum verticem supra omnes Angelorum choros usque ad solium Deitatis erexit. Hujus enim montis præcellentissimam dignitatem Isaias vaticinans, ait: Erit in novissimis diebus præparatus mons, Domus Domini in vertice montium. Mons quippe in vertice montium fuit, quia altitudo Mariæ supra omnes Sanctos refulsit.

R. Sicut cedrus.

Ex Epistola sancti Leonis Papæ ad Pulcheriam Augustam.

Epistol. 13. ante medium.

Lectio v.

Sacramentum reconciliationis nostræ, ante tempora æterna dispositum, nullæ implebant figuræ, quia nondum supervenerat Spiritus sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbraverat ei; ut & intra intempera viscera, ædificante sibi sapientia domum, Verbum caro fieret, & forma Dei, ac forma servi in unam conveniente personam, Creator temporum nasceretur in tempore & per quam facta sunt omnia, ipse inter omnia gigneretur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinem carnis peccati, nostram susciperet vetustatem, & consubstantialis esse dignaretur & matri, naturamque sibi nostram solus a peccato liber uniret; sub iugo diaboli generaliter teneretur humana captivitas.

Quæ est ista.

De Expositione S. Basilii Episcopi in Isaiam Prophetam.

In cap. 8. post initium.

Lectio vi.

Accessit, inquit ad Prophetissam, & in utero accepit, & peperit Filium. Quod Maria prophetissa fuerit, ad quam proxime accessit Isaias per prænotionem spiritus, nemo contradixit, qui sit memor verborum Mariæ, quæ prophetico afflata spiritu elocuta est. Quid enim ait? Magnificat anima mea Dominum, & exultavit spiritus meus in Deo salutari meo: quia respexit humilitatem ancillæ suæ; ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quod si animum accomodaveris universis ejus verbis, non utique contentiose negaveris eam fuisse Prophetissam, quod Dominus Spiritus in eam supervenerit, & virtus Altissimi obumbraverit ei.

R. Ornata monilibus.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii.

Cap. 11.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi; Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

In Joann. cap. 2. Homil. 20.

circa finem.

Cum audieritis mulierem istam dicentem: Beatus venter, qui te portavit; & ubera, quæ tu suxisti; deinde Dominum respondentem: Quinimmo beati qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud; ea sententia dictum existima, non quod matrem negligeret, sed nihil ei utilitatis matris nomen allatum ostenderet, nisi bonitate &

fide

fide præstaret. Quod si Mariæ nihil sine virtute inatema caritas erat profutura; longe minus nobis patris, fratris; matris, filii bonitas, nisi aliquid nostrum afferamus.

R. Felix namque es.

Leſſio viii.

IN nullo namque alio, nisi in solis sui ipsius virtutibus post divinam gratiam de salute cuiuspiam sperandum est. Nam si id profuturum erat per se Mariæ; profuisset etiam Judæis, quorum consanguineus erat Christus secundum carnem: profuisset civitati, in qua natus est, profuisset fratribus. Atqui dum fratres rerum suarum curam habuerunt, nihil eis propinquitatis nomen profuit, sed cum reliquo mundo damnati erant.

R. Beatam.

Leſſio ix.

Tunc autem admirationi esse coeperunt, quando propria claruerunt virtute; patria vero nihil inde consecuta cecidit, & incendio assumpta est: concives misere interempti perire: consanguinei secundum carnem nihil ad salutem lucrati sunt, deficiente virtutis patrocinio. Verum Apostoli ante omnes clarissimi evaserunt, cum se ad veram & expectandam ejus familiaritatem consuetudinemque per obedientiam contulerunt. Hinc intelligimus, fide semper nobis opus esse, & vita, quæ virtutibus luceat: hæc dumtaxat salvos nos facere poterit. Te Deum laudamus.

Si Octava Præsentationis celebratur in Adventu, tertia Antiphona tertii Nocturni erit Angelus Domini.

In secundis Vesperis, de die Octav. omnia ut in Festo.

Quando vero dicta dies Octava Præsentationis B. M. venerit in Dominica prima Adventus, tunc si occurrat Sabbato præcedenti celebrari Festum semiduplex, in Vesper. Psalm. & Antiph. erunt de eodem semidupl. Capitulum de Dominica, commemor. semidupl. & deinde diei Octav. ut in primis Vesper. Festi.

Si vero Festum fuerit Duplex, Vesper. erunt integra de Dupl. cum commemor. Dominica, & postea de Octava, ut in primis Vesper. Festi. Si tandem celebratum fuerit (scilicet de septima die infra Octav. eandem, tunc in Vesper. Psalmi, & Antiphona erunt de Psalm. Capitulum de Dominica, & deinde commemorat. diei Octav. ut supra.

In fine tamen Hymnor. dicitur; Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine, & ad Horas non dicuntur Preces.

In secundis autem Vesper. si Feria secunda sequenti fiat de Duplici, tunc Vesp. erunt de ipsomet Dupl. cum commemor. Dominica, deinde diei Octav. ultimo sancti Saturnini Martyr.

Si vero fiat de Semidupl. tunc Vesper. erunt de Dominica, cum commemor. prius diei Oct. deinde de Semidupl. ultimo sancti Saturnini Martyr.

Si tandem fiat de Vigilia, Vesperæ erunt de Dominica, cum commemor. diei Octav. & sancti Saturnini Martyr.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

In festo sancti Saturnini Martyris. Duplex.

Oratio.

OMnipotens, & misericors Deus, qui in confessorum veræ fidei beatorum Saturnini Martyrem tuum mirabili cōstantia roborasti: concede nobis fa-

famulis tuis; ejus intercedentibus meritis, tibi soli in omnibus firmiter adherere. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Leitio iv.

Saturninus, Calari Metropolitana Sardiniae Urbe natus, a parentibus pietate ac nobilitate conspicuis diligenter educatur in fide. Cum autem Diocletianus, & Maximianus persecutio eam Provinciam pervasisset, ac in eadem civitate maximè grassaretur, recurrente die quo annua festa, & sacrificia Jovi paragere in Calaritano Capitolio populi consueverant, eorundem turbæ per viam a Solis fano dictam, quæ sacra vocabatur, ad immolandum Jovi, in ejus templum convenerunt. Hanc impietatem detestatus nobilis adolescens Deum optimum maximum exorabat, ut mirabilium suorum magnitudinem ostendens, Ethnicorum tenebras lucis suæ radiis dissiparet. Jam vero cum ante faciem ejusdem templi progredieretur, ipsius precibus, annuente Domino, ac in servo suo se mirabilem demonstrare volente, sola Saturnini præsentia factum est, ut Jovis sacerdos solita oracula ab ejus simulacro accipere non valeret, & omnium, qui sacrificiis aderant, expectatione delusa, responsa exquirere nec ultra posset.

R. Honestum fecit.

Leitio v.

Quamobrem ira percitus impius minister, alique pariter ex Gentilium conventu, haud frustra rati alicujus Christiani virtute oraculum obmutuisse; Jovis ædem egrediuntur, &

Saturnino non longe absenti obviam facti, ut Caesarum contemptorem, eum criminantur, ac eorum sacra obire detestantem corripiunt. Ad quæ Saturninus; Absit mihi, ait, vestros venerari deos: ego enim Domini Jesu Christi vexillo signatus, ejus cælesti virtute munitus sum; non opus habens vanis & lapideis idolis inservire, vel immundi Jovis sacrificiis pollui, quorum adversum vos ipsos vestris manibus facta simulacra veneramini. Quibus verbis acrius indignati, veritque Gentiles, ne ejus exemplo Christianorum numerus augeretur, immania quæque supplicia comminantur. Infractus tamen Saturnini animus restitit, ac in Christi confessione firmissime perseverans sub barbaro Sardiniae Præside abscisso capite coronatur, illustre fidei testimonium relinquens, tertio Kalendas Novembris, anno vigesimo Imperii Diocletiani; Consulari ejus octavo, epochæ Christianæ trecentesimo tertio; ætatis suæ decimonono.

R. Desiderium animæ.

Leitio vi.

Ejus corpus a Fidelibus reverenter in parva civitatis crypta per silentium noctis deponitur, atque in eum inde locum transfertur, in quo, ut primum mitiora tempora sortiti sunt Catholici, titulo beati Saturnini magnifice extructa, ab injuria temporis vindicata, etiam nunc manet Basilica Deo sacra; ubi Dominus multis maximisque signis illustravit exuvias, aliorumque martyrum corporibus consociari voluit. Securis inde temporibus, Gregorio Decimoquinto Pontifice Maximo Catholicam Ecclesiam gubernante prope aram

aram maximam ejusdem Basilicæ sub altari, quod ad Orientem vergit sacrum corpus in marmoreo monumento ornatissime sculpto repertum fuit, moxque ad majorem Ecclesiam Carolitanam ingenti pompa, populi etque latitria translatum, reconditur in Oratorio elegantissime extructo, ejusque nomini dicato, & inter præcipuo ejusdem urbis Patronos, magna totius Sardinie, aliarumque gentium religione colitur.

R. Stola jucunditatis.

FESTA DECEMBRIS.

DIE II. DECEMBRIS.

In festo S. Aniani Episcopi, & Confessoris. Duplex.

In Hymno. Ille Confessor. mactatur tertius versus.

Oratio.

MAjestatem tuam, Domine, suppliciter exoramus; ut sicut hodierna die B. Aniani Confessoris tui, atque Pontificis felicitate gaudemus, ita jugiter illius apud te precibus adjuvemur. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Leitio iv.

ANianus vir pietate insignis, ac in omnium christianarum exercitatione virtutum plane admirabilis, beati Marci

Evangelistæ Discipulus, eidem in Alexandrinæ Ecclesiæ Episcopatu successit. Quo in munere viginti duorum, ut fertur, annorum spatio versatus, ita seipsum præbuit bonorum operum exemplum, rigidumque fidei, & disciplinæ a sanctissimo Magistro ac Prædecessore acceptæ custodem, vindicem, & propagatorem, ut ea omnia cumulate adimplerit, quæ Pastoralis sollicitudo ad bene regendum Dominicum Gregem exposcit. Dierum tandem, & meritum plenus obdormivit in Domino. Ejus Corpus Venetias translatum, & in Ecclesia sancti Clementis prius reconditum, mox ad illam Beate Mariæ Caritatis Canoniorum Regularium Lateranensem, postremo ad Parochialem divi Thomæ Apostoli adportatum; in ara maxima summa totius Civitatis veneratione colitur.

R. Inveni David.

Leitio v. & vide Sermonem sancti Maximi Episcopi. Ad sancti, ac beatissimi patris nostri, Aniani, de Communi Confessoris Pontificis.

R. v. Posui adjutorium.

R. vi. Ille est qui ante Deum. *In tertio Nocturno, Familia in Evangel. Homo peregre. de Communi Confessoris Pontif.*

Vesp. a Capitul. de S. Francisco Xavierio dum commem. præced.

COMMEMORATIONES SANCTORUM.

IN DIOECESI VENETIARUM

*Inter suffragia per annum dicenda post commemorationem de
Apostolis & de Patrono, vel Titulari propria Ecclesia.*

*De Cruce in feriali tantum
Officio.*

Ad Vesperas, & Laudes.

Antiphona. Per signum Crucis
de inimicis nostris libera nos
Deus noster.

V. Omnis terra adoret te, &
psallat tibi.

R. Psalmum dicat nomini tuo,
Domine.

Oratio.

Perpetua nos, quæsumus Do-
mine, pace custodi, quos
per lignum sanctæ Crucis redi-
mere dignatus es.

*De sancta Maria ad Vesperas,
& Laudes.*

Antiphona. Sancta Maria suc-
curre miseris, juva pusillani-
mes, refove flebiles, ora pro
populo, interveni pro Clero:
intercede pro devoto femineo se-
xu: sentiant omnes tuum juva-
men, quicumque celebrant tuam
sanctam commemorationem.

V. Ora pro nobis sancta Dei
Genitrix.

R. Ut digni efficiamur promif-
sionibus Christi.

Oratio.

Concede nos famulos tuos,
quæsumus Domine Deus,
perpetua mentis, & corporis sa-
nitate gaudere: & gloriosa bea-
tæ Mariæ semper Virginis in-
tercessione a præsentis libera-
ri tristitia, & æterna perfrui
læticia.

*De S. Joseph, ex Decreto Fride-
rici Maria Giovanelli Pa-
triarcha Venetiarum 22. De-
cembriis 1797.*

In utrisque Vesp. & Laudib.

Antiphona. Fecit hic Deus qua-
si Patrem Regis, & Dominum
universæ, domus ejus: Exultra-
vit me, ut salvos faceret mul-
tos populos.

V. Constituit eum Dominum
domus suæ. *R.* Et Principem
omnis possessionis suæ.

Oratio.

Deus, qui ineffabili provi-
dentia beatum Joseph san-
ctissimæ Genitricis tuæ Sponsum
eligere dignatus es: præsta qua-
sumus, ut quem Protectorem ve-
neramus in terris, Intercessorem
habere mereamur in Cælis.

De Apostolis ad Vesperas.

Antiphona. Petrus Apostolus, &
Paulus Doctor Gentium, ipsi
nos docuerunt legem tuam, Do-
mine.

V. Constitues eos Principes su-
per omnem terram.

R. Memores erunt nominis tui,
Domine.

Ad Laudes.

Antiphona. Gloriosi Principes
terræ, quomodo in vita sua di-
lexerunt se, ita & in morte non
sunt separati.

V. In omnem terram exivit so-
nus eorum. *R.* Et in fines orbis
terræ verba eorum.

Oratio.

Oratio.

DEus, cujus dextera beatum Petrum ambulantem in fluctibus, ne mergeretur, erexit; & Coepostolum ejus Paulum tertio naufragantem de profundo pelagi liberavit: exaudi nos propitius, & concede, ut amborum meritis æternitatis gloriam consequamur.

De sancto Marco ad Vesperas, & Laudes.

Ex Concilio Egidii Patriarchæ Gradenfis Cap. ix. & Constit.

Andrea Bondimerio Patriarchæ Venetiarum Cap. xxxvii.

Antiphona. Beate sancti Marce Evangelista Domini, subveni supplicanti populo.

Ps. Ora pro nobis beate Marce.
R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

DEus, qui nobis per ministerium beati Marci Evangelistæ tui veritatem Evangelii pateferi voluisti; concede propitius; ut quod ab illius ore didicimus, gratia tua adjuti operari valeamus.

De S. Laurentio Justiniano Protropatriarcha Venetiarum.

Ad Vesperas, & Laudes.

Præus ad libitum Cleri Veneti, postea de præcepto ex Decreto Joannis Baduarii Patriarchæ Venetiarum anno 1691.

Antiphona. Suscepit Dominus servum suum Laurentium, & exaltavit eum, qui exaltat humiles, recordatus misericordiæ suæ.

Ps. Ora pro nobis beate Laurenti. *R.* Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut beati Laurentii Confessoris tui, atque

Pontificis, cujus gaudemus meritis, instruaumur exemplis, atque doctrinis.

De SS. Hermagora, & Fortunato.

Ex Concilio Egidii Patriarchæ Gradenfis Cap. ix. & ex Constit. *Andrea Bondimerio Patriarchæ Venet. Cap. xxxvii.*

Ad Vesperas.

Antiphona. Sancti Hermagora, & Fortunato Martyres Christi, supplices vos deprecamur, intercedere pro nobis, ut vobiscum mereamur esse in caelis.

Ps. Letamini in Domino, & exultate iusti. *R.* Et gloriamini omnes recti corde.

Ad Laudes.

Antiphona. Media nocte beatus Hermagoras baptizavit Gregorium cum tota domo sua.

Ps. Exultabunt Sancti in gloria.
R. Letabuntur in cubilibus suis.

Oratio.

Intervenientibus, Domine, sanctis Martyribus tuis Hermagora, & Fortunato, Ecclesiæ tuæ, quæsumus, preces placatus admittite, ut, destructis adversitatibus, & erroribus universis, securi tibi serviat libertate.

De Pace, ad Vesp. & Laudes.

Antiphona. Da pacem, Domine, in diebus nostris, quia non est alius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

Ps. Fiat pax in virtute tua.
R. Et abundantia in turribus tuis.

Oratio.

DEus, a quo sancta desideria, recta consilia, & iusta sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandatis tuis dedita, & hostium sublata fortitudine, tempora sint tuæ protectione tranquilla. Per Dominum.

DE SANCTISSIMO

CORPORE CHRISTI.

Ex indulto Clementis Papa undecimi, dato Roma 27. Augusti 1715. recitandum in omnibus Regnis, Dominiis, & Statibus hereditariis Augustissima Domus Austriaca sub ritu Semiduplici, omnibus Fieriis quintis, non impeditis Festo novem Lectionum, etiam translato, exceptis Adventu, Quadrages. Vigil. ac etiam Feria illa, in qua secundum Rubricas Officium Dominica aliquando erit apponendum, &c. juxta tenorem Decreti 20. Martii 1706.

Si in Feria iv. vel vi. occurrerit aliquod Festum ix. Lecl. Vesp. ordinanda erunt juxta Rubr. de Concurrentia Officii.

Ad Complet. Fer. iv. dicitur in fine Hymn. Jesu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine. etiam in Vesp. facta sit tantum commemor. de SS. Sacramento, nisi Hymni illius Festi, quod Fer. iv. celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfiguratione Domini.

Eodem modo terminantur Hymni per Horas Feria v. usque ad Completor. inclusive, dummodo in Vesper. fiat de SS. Sacramento commemor. & Hymn. Vesper. sit ejusdem metri, nec habeat Festum seq. conclusionem propriam.

AD VESPERAS,

Antiphona. Sacerdos in æternum, Christus Dominus secundum ordinem Melchisedech, pacem & vinum obtulit.

Psalm. Dixit Dominus. 118.

Antiphona. Miserator Dominus escam dedit timencibus se in memoriam suorum mirabilium.

Psalm. Confitebor tibi. 118.

Antiphona. Calicem salutaris accipiam, & sacrificabo hostiam

Pars Autumnalis.

laudis. Psalm. Credidi. 131. Antiphona. Sicut novellæ olivarum, Ecclesie filii sint in circuitu mensæ Domini.

Psalm. Beati omnes. 136.

Antiphona. Qui pacem ponit fines Ecclesie, frumenti adipe satiat nos Dominus, alleluja.

Psalm. Lauda Jerusalem. 136.

Capitulum. 2. Cor. 11. c

Fratres, Ego enim accepi a Domino, quod & tradidi vobis, quoniam Dominus Jesus, in qua nocte tradebatur, accepit panem, & gratias agens fregit, & dixit: Accipite & manducate: hoc est Corpus meum, quod pro vobis tradetur: quod facite in meam commemorationem.

Hymnus.

PAnge lingua gloriosi Corporis Mysterium, Sanguinisque preciosi, Quem in mundi pretium Fructus ventris generosi Rex effudit Gentium. Nobis datus, nobis natus Ex intacta Virgine, Et in mundo conversatus Sparso verbi semine, Sui moras incolatus Miro clausit ordine.

n

In

In supremæ nocte cœnæ
 Recumbens cum fratribus,
 Observata Lege plene
 Cibis in legalibus,
 Cibum turbæ duodenæ
 Se dar suis manibus.
 Verbum caro panem verum
 Verbo carnem efficit:
 Fitque sanguis Christi merum.
 Et si sensus deficit,
 Ad firmandum cor sincerum
 Sola fides sufficit.

Si expositum fuerit SS. Sacramentum genuflectitur in Choro dum dicitur versus seq.

Tantum ergo Sacramentum
 Venereamur cernui,
 Et antiquum documentum
 Novo cedat ritui,
 Præstet fides supplementum
 Sensuum defectui.

Genitori Genitoque
 Laus & jubilatio.
 Salus, honor, virtus quoque
 Sit & benedictio:
 Procedenti ab utroque
 Compar sit laudatio. Amen.

P. Panem de cælo præstitisti
 eis. *R.* Omne delectamentum
 in se habentem.

Ad Magnificat, Antiphona.

O quam suavis est Domine spi-
 ritus tuus, qui ut dulcedinem
 tuam in filios demonstrares, pa-
 tre suavissimo de cælo præstito,
 esurientes repleas bonis, fastidio-
 sos divites dimittens inanes.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacra-
 mento mirabili, passionis
 tuæ memoriam reliquisti: tri-
 bue, quaesumus, ita nos corporis
 & sanguinis tui sacra myste-
 ria venerari; ut redemptionis
 tuæ fructum in nobis iugiter sen-
 tiamus. Qui vivis & regnas cum
 Deo Patre.

*Si occurrat aliquod Festum Simp-
 lè, fit de eo commemor.*

*Deinde fiunt commemor. commu-
 nes, seu suffragia, ut in Psalter.
 fit facienda sunt.*

*Ad Completor. & Horas, in
 fine Hymnorum dicitur, Jesu ti-
 bi sit gloria, Qui natus es de
 Virgine.*

*Et dicuntur Preces Dominicæ
 ut in Psalter. fit dicenda sunt.*

Ad Matutinum, Invocatorium.
 Christum Regem adoramus, do-
 minantem gentibus, * Qui se
 manducantibus dat spiritus pin-
 guedinem.

Hymnus.

Sacris solemnibus juncta san-
 gaudia,

Et ex præcordiis foveat præ-
 conia,

Recedant vetera, nova sint omnia
 Corda, voces, & opera.

Noctis recolitur cœna novissima,
 Qua Christus creditur agnum
 & azyma

Dedisse fratribus juxta legitimam
 Præcis indulta patribus.

Post agnum typicum, explexis
 epulis,

Corpus Dominicum datum Di-
 scipulis,

Sic totum omnibus, quod co-
 tum singulis,

Bjus facemur manibus.

Dedit fragilibus corporis scr-
 culum,

Dedit & crastibus sanguinis po-
 culum,

Dicens; Accipite quod trado
 vasculum,

Omnes ex eo bibite.

Sic Sacrificium istud instituit,
 Cujus Officium committi voluit
 Solis Presbyteris; quibus sic
 congruit,

Ut sumant, & dent ceteris.
 Panis Angelicus fit panis homi-
 num:

Dat panis calicis figuris ter-
 minum:

O res

O res mirabilis ! manducat Domitium

Pauper, servus, & humilis.

Te Trina Deitas unaque poscimus;

Sic nos, tu visita, sicut te colimus:

Per tuas semitas duc nos, quo tendimus.

Al lucem, quam inhabitas. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.
Fructum salutarum gustandum dedit Dominus mortis suae tempore. *Psalm.* Beatus vir, qui non abiit. 3.

Antiphona. A fructu frumenti & vini multiplicati Fideles in pace Christi requiescunt.

Psalm. Cum invocarem. 193.

Antiphona. Communionem Calicis, quo Deus ipse sumitur, non vitulorum sanguine, congregavit nos Dominus.

Psalm. Conserva me. 9.

V. Panem caeli dedit eis.

R. Panem Angelorum manducavit homo.

Lectiones primi Nocturni. semper leguntur de Scriptura occurrent. cum versis psalmis infra.

R. i. Immolabit hoedum multitudo filiorum Israel ad Vesperam Pascha: * Et edent carnes & azymos panes. *V.* Pascha nostrum immolatus est Christus, itaque epulemur in azymis sinceritatis & veritatis. Et edent.

R. ii. Comedetis carnem, & saturabimini panibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum.

V. Non Moyses dedit vobis panem de caelo, sed Pater meus dat vobis panem de caelo verum. Iste est panis.

R. iii. Respexit Elias ad caput suum subcineritium panem: qui surgens comedit, & bibit: * Et

ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei.

V. Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in aeternum. Et ambulavit.

Gloria Patri. Et ambulavit.

In secundo Nocturno. Antiphona.
Memor sit Dominus sacrificii nostri, & holocaustum nostrum pingue fiat.

Psalm. Exaudiat te. 74.

Antiphona. Paratur nobis mensa Domini adversus omnes, qui tribulant nos.

Psalm. Dominus regit me. 29.

Antiphona. In voce exultationis resonent epulantes in mensa Domini. *Psalm.* Quemadmodum desiderat. 59.

V. Cibavit illos ex adipe frumenti. *R.* Et de petra, melle saturavit eos.

Lectiones ii. Nocturni. ponuntur inferius post Officium, ordine Mensam, cum suis versis.

In tertio Nocturno, Antiphona.
Introibo ad altare Dei, sumam Christum, qui renovat juventutem meam.

Psalm. Judica me. Deus. 65.

Antiphona. Cibavit nos Dominus ex adipe frumenti: & de petra, melle saturavit nos.

Psalm. Exultate Deo adiutori. 91.

Antiphona. Ex altari tuo, Domine, Christum sumamus: in quem cor & caro nostra exultant.

Psalm. Quam dilecta. 92.

V. Educas panem de terra.

R. Et vinum lactificet cor hominibus.

Lectiones iii. Nocturni. cum R. ponuntur inferius post Lectiones ii. Nocturni, ordine Mensam.

A D L A U D E S,

& per Horas, *Antiphona.*

Sapientia edificavit sibi domum, miscuit vinum, & posuit mensam.

Psalm.

Psal. Dominus regnavit. cum reliquis.

Antiphona. Angelorum esca nutriti populum tuum, & panem de celo prestisti eis.

Ansiph. Pinguis est panis Christi, & præbuit delicias regibus.

Ansiph. Sacerdotes sancti incensum & panes offerunt Deo.

Ansiph. Vincenti dabo manna absconditum, & nomen novum.

Capitul. Fratres, Ego enim accepi. *ut supra.*

Hymnus.

V Erbum supernum prodiens,
Nec Patria. linquens dexte-
ram

Ad opus suum exiens,
Venit ad vitæ vespertinam.

La mortem a discipulo
Sua tradendus amulis,

Prius in vitæ ferculo
Se tradidit discipulis.

Quibus sub binæ specie
Carneum dedit & sanguinem:

Ut duplicis substantiæ
Totum cibaret hominem.

Se nascentem dedit socium,
Convalescens in edulium,

Se moriens in pretium,
Se regnans dat in præmium.

*Si expostum fuerit SS. Sacra-
mentum genuflectitur in Choro
dum dicitur versus.*

O salutaris Hostia,
Quæ cæli pandis ostium;

Bella preunt hostilia,
Da robur, fer auxilium.

Uni Trinoque Domino
Sic sempiterna gloria:

Qui vitam sine termino

Nobis donet in patria. Amen.

Ps. Posuit fines tuos pacem.

R. Et adipe frumenti satiat te.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum panis vivus, qui de cælo
descendi: si quis manducaverit
ex hoc pane, vivet in æternum.

Oratio ut supra.

*Si occurrat aliquod Festum Sim-
plex, fit de eo commemor.*

*Deinde fiant commemor. commu-
nes, seu Suffragia, ut in Psal.*

Ad Primam, R. brev. Christe
Fili. *Ps.* Qui natus es de Maria
Virgine.

*Et dicantur Preces Dominica-
les, ut in Psalterio.*

Ad Tertiam, Antiphona.
Angelorum esca.

Capitul. Fratres, Ego enim ac-
cepi. *ut supra.*

R. brev. Panem cæli * Dedit eis.
Panem. *Ps.* Panem Angelorum

manducavit homo. Dedit eis.

Gloria Patri. Panem.

Ps. Cibavit illos ex adipe fru-
menti. *R.* Et de petra, melle

saturavit eos.

Ad Sextam, Antiphona.
Pinguis est panis.

Capitulum. 1. Cor. II. f.
Quotiescumque enim mandu-
cabitis panem hunc, & Cal-

licem bibetis, mortem Domini
annuntiabitis, donec veniat.

R. brev. Cibavit illos * Ex adi-
pe frumenti. Cibavit.

Ps. Et de petra, melle saturavit
eos. Ex adipe.

Gloria Patri. Cibavit.

Ps. Educas panem de terra.

R. Et vinum lætificet cor hominis.

Ad Nonam, Antiphona.
Vincenti.

Capitulum. 1. Cor. II. f.
Quicumque manducaverit pa-

nem hunc, vel biberit cali-
cem Domini indigne, reus erit
corporis & sanguinis Domini.

R. brev. Educas panem * De ter-
ra. Educas. *Ps.* Et vinum lætifi-

cet cor hominis. De terra.
Gloria Patri. Educas.

Ps. Posuit fines tuos pacem.

R. Et adipe frumenti satiat te.
*In secundis Resp. omnia dicun-
tur sicut in primis Respon.*

Ad

Ad Magnificat, Ansiphona.
O sacrum convivium, in quo
Christus sumitur, recolitur me-
moriam passionis eius: mens im-
pletur gratia: & futuræ gloriæ
nobis pignus datur.

Oratio ut supra.

*Si occurrat aliquod Festum Simp-
plex fit de eo commemor.*

*Deinde sunt commemor. commu-
nes, seu suffragia, ut in Psalte-
rio, si facienda sint.*

**MENSIBUS SEPTEMBRI,
& OCTOBRI.**

In secundo Nocturno.

**Ex libro S. Ambrosii Episcopi
de Sacramentis.**

Lib. 4. cap. 4. Lellio iv.

AUCTOR Sacramentorum quis
est, nisi Dominus Jesus?
De cælo ista Sacramenta vene-
runt. Consilium enim omne de
cælo est. Vere autem magnum
est & divinum miraculum, quod
populo pluit Deus manna de cæ-
lo: & non laborabat populus,
& manducabar. Tu forte dicis:
Meus panis est usitatus. Sed pa-
nis iste, panis est ante verba Sa-
cramentorum: ubi accesserit con-
secratio, de pane fit Caro Chri-
sti. Hoc igitur adstruamus. Quo-
modo potest, qui panis est, cor-
pus esse Christi? Consecratione.
Consecratio igitur quibus verbis
est, & cujus sermonibus? Domini
Jesu. Nam reliqua omnia, quæ di-
cuntur, laudem Deo deferunt,
oratio præmittitur pro regibus;
pro ceteris: ubi venit ut confi-
ciatur venerabile Sacramentum,
jam non suis sermonibus sacerdos,
sed utitur sermonibus Christi.
R. Cœnantibus illis, accepit Je-
sus panem, & benedixit ac fre-
git, deditque discipulis suis, &
ait; * Accipite, & comedite:
hoc est corpus meum.

Y. Dixerunt viri tabernaculi

mei: Quis det de carnibus ejus,
ut saturemur? Accipite.

Lellio v.

ERGO sermo Christi hoc con-
ficit Sacramentum. Quis ser-
mo Christi? Nempe is, quo fa-
cta sunt omnia. Jussit Dominus,
& factum est cælum; jussit Do-
minus, & facta est terra; jussit
Dominus, & facta sunt maria:
jussit Dominus, & omnis crea-
tura generata est. Vides ergo
quam operatorius sit sermo Chri-
sti. Si ergo tanta vis est in ser-
mone Domini Jesu, ut incipe-
rent esse, quæ non erant; quan-
to magis operatorius est, ut quæ
erant, in aliud commutentur?
cælum non erat, mare non erat,
terra non erat. Sed audi dicen-
tem: Ipse dixit, & facta sunt,
ipse mandavit, & creata sunt.
Ergo tibi ut respondeam, non
erat corpus Christi ante con-
secrationem: sed post consecratio-
nem, dico tibi quod jam cor-
pus est Christi. Ipse dixit, &
factum est: ipse mandavit, &
creatum est.

R. Accepit Jesus calicem, post-
quam cœnavit dicens: Hic ca-
lix novum Testamentum est in
meo sanguine: * Hoc facite in
meam commemorationem.

Y. Memoria memor ero, & ta-
bescet in me anima mea. Hoc.

Lellio vi.

Cap. 5.

JAM redi mecum ad proposi-
tionem meam. Magnum qui-
dem & venerabile, quod manna
Judæis pluit e cælo. Sed intel-
lige, quid est amplius: manna
de cælo, an corpus Christi?
Corpus Christi utique, qui au-
ctor est cæli. Deinde manna qui
manducavit, mortuus est, qui
manducaverit hoc corpus, fiet
ei remissio peccatorum, & non
moriatur in æternum. Ergo non

n 3 otio-

otiose cum accipis, tu dicis amen, jam in spiritu consistens quod accipias corpus Christi. Dicit tibi Sacerdos, corpus Christi: & tu dicis, Amen, hoc est, verum. Quod conficitur lingua, teneat affectus.

R. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt. * Hic est panis de cælo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. V. Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi, si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Hic. Gloria. Hic.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

IN illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea vere est cibus: & sanguis meus vere est potus. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. 8. de Trinit. antemed.

Non est humano aut sæculi sensu in Dei rebus loquendum. Quæ scripta sunt legamus: & quæ legerimus, intelligamus: & tunc perfectæ fidei officio fungemur. De naturali enim in nobis Christi veritate quæ dicimus, nisi ab eo discimus, stulte atque impie dicimus. Ipse enim ait: Caro mea vere est esca, & sanguis meus vere est potus. Qui edit carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in eo. De veritate carnis & sanguinis non relictus est ambigendi locus.

R. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, * In me manet, & ego in eo.

V. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Lectio viii.

Nunc enim & ipse Dominus in professione, & fide nostra vere caro est, vere sanguis est. Et hæc accepta, atque hausta id efficiunt, ut & nos in Christo, & Christus in nobis sit. An ne hoc veritas non est? Contingat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Estergo in nobis ipse per carnem, & sumus in eo, dum secum hoc, quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per sacramentum communicatæ carnis & sanguinis sumus ipse testatur, dicens: Et hic mundus jam me non videt; vos autem me videbitis: quoniam ego vivo, & vos vivetis; quoniam ego in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis.

R. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me. V. Cibavit illum Dominus pane vitæ & intellectus. Et qui. Gloria Patri. Et qui.

Lectio ix. de S. Simplicio sc. occurrat; alias.

Lectio ix.

Quod autem in nobis naturalis hæc unitas sit, ipse ita testatus est: Qui edit carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fuerit: ejus tantum in se assumptam habens carnem, qui suam sumpserit. Perfectæ autem hujus unitatis Sacramentum superius jam docuerat, dicens: Sicut me misit vivens Pater, & ego vivo per Patrem, & qui manducat meam carnem & ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem, & quomodo per Patrem vivit, eodem modo nos per carnem ejus vivemus.

Te Deum laudamus.

MEN-

MENSE NOVEMBRI.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Cyrilli Episcopi
Jerosolymitani.

Catechesi mystagog. 4.

Leitio xv.

Ipsa beati Pauli doctrina ab-
unde sufficere videtur, ut
tam vobis ac divinis mysteriis fi-
dem faciat: quibus digni reddi-
ti, incorporei, ut ita dicam,
& consanguinei Christi facti
estis. Ipse enim modo clamabat,
quod in nocte, qua tradebatur
Dominus noster Jesus Christus,
accipiens panem, & gratias a-
gens fregit, & dedit discipulis
suis, dicens: Accipite, & man-
ducate: hoc est corpus meum.
Et accipiens calicem, & gratias
agens, dixit: Accipite, & bibe-
te, hic est sanguis meus. Cum
igitur ipse de pane pronuntiave-
rit, ac dixerit: Hoc est corpus
meum: quis audebit deinceps
ambigere? Et cum idem ipse
tam asseveranter dixerit: Hic est
sanguis meus: quis umquam du-
bitaverit, ut dicat, non esse
ejus sanguinem?

R. Conantibus illis.

Leitio v.

Aquam olim in vinum con-
vertit in Cana Galilæe,
quod habet quamdam cum san-
guine propinquitatem, & eum
parum dignum existimabimus,
cui credamus quod vinum in san-
guinem transmutarit? Ad eas nu-
ptias, quibus corpora copulantur,
vocatus, præter opinionem om-
nium hoc fecit miraculum, & non
multo magis sic eum corpus &
sanguinem suum fruenda nobis
donasse persuasum firmiter habe-
bimus; ut ea cum omni certitu-
dine tamquam corpus ipsius, &
sanguinem sumamus? Nam in
specie panis dat nobis corpus,

Part Animalis.

& in specie vini dat nobis san-
guinem, ut, cum sumpseris;
gustes corpus & sanguinem Chri-
sti, factus ejusdem corporis &
sanguinis particeps. Sic enim
efficiamur Christiferi, hoc est,
Christum in corporibus nostris
ferentes; cum corpus ejus &
sanguinem in membra nostra re-
cipimus: sic secundum beatum
Petrum, divinæ naturæ confor-
tes reddimur.

R. Accipit Jesus.

Leitio vi.

Olim cum Judæis Christus
disserens, nisi manducave-
ritis, inquit, carnem meam, &
biberitis meum sanguinem, non
habebitis vitam in vobis. Cum
autem illi, quæ dicta fuerant
non spiritaliter accepissent, offen-
si abierunt retro: putabant enim
quod eos ad manducandas car-
nes hortaretur. Erant & in ve-
teri testamento panes propositio-
nis: verum illi cum fuerint ve-
teris testamenti, finem jam ac-
ceperunt. In novo vero testa-
mento, panis est cælestis, & Ca-
lix salutaris, qui & animam &
corpus sanctificant. Quamobrem
non sic hæc attendas velim, tam-
quam sint nudus & simplex panis,
nudum & simplex vinum: Cor-
pus enim sunt & sanguis Chri-
sti. Nam etiam si sensus illud
tibi renuntiant, fides tamen te
citra ullam dubitationem cer-
tum reddat, quod sis dignus
factus, qui corporis & sangui-
nis Christi particeps feres.

R. Ego sum Panis.

In tertio Nocturno.

Leitio sancti Evangelii secun-
dum Joannem.

Leitio viii. Cap. 6. f.

In illo tempore: Dixit Je-
sus turbis Judæorum: Caro
mea vere est cibus, & san-

n 4 guis

guis meus vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli Episcopi.

Lib. 4. in Joann. cap. 17.

QU. manducat, inquit, carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in illo. Sicut enim si quis liquefactæ ceræ aliam ceram infuderit, alteram cum altera per totum commisceat necesse est: & qui carnem & sanguinem Domini recipit cum ipso ita conjungitur ut Christus in ipso, & ipse in Christo inveniat. Simili quodam modo apud Mattheum comperies. Simile est, inquit, Regnum cælorum fermento, quod acceptum abscondit mulier in farinæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, fermenti totam massam fermentat: sic parvula benedictio totum hominem in seipsam attrahit, & sua gratia replet, & hoc modo in nobis Christus manet, & nos in Christo.

✠ Qui manducat meam.

Leslio viii.

NOS vero si vitam æternam consequi volumus, si largiorem immortalitatis habere in nobis desideramus, ad recipiendam benedictionem libenter concurremus, caveamusque ne loco laquei damnosam religionem diabolus nobis prætendat. Recte (inquit) dicis: scriptum tamen esse non ignoramus, iudicium sibi comedere atque bibere illum, qui de pane comedit, & de ca-

lice bibit indigne. Ego igitur probo meipsum, & indignum invenio. Quando igitur, quæ tu es, qui ista dicis, dignus eris? Quando Christo te ipsum offeres? Nam si peccando indignus es, & peccare non desinis (quis enim delicta intelligit? secundum Psalmistam) expers omnino eris vivificæ hujus sanctificationis.

✠. Milt me vivens.

Leslio nona de S. Simplicio, & occurrit: alias.

Leslio ix.

QUare pias, quæso, cogitationes suscipias, studiose sanctæque vivas, ut benedictionem participes: quæ (mihi crede) non mortem solum, verum etiam morbos omnes depellit. Sedat enim, cum in nobis maneat Christus, sævientem membrorum nostrorum legem, pietatem corroborat, perturbationes animi extinguit, ægrotos curat, collisos redintegrat: & sicut Pastor bonus, qui animam suam pro ovibus posuit, ab omni nos erigit casu.

Te Deum laudamus.

O F F I C I U M

S. Januarii Episcopi & Martyr.

Semiduplex.

Recitandum in Regno Neapolitano semel in mense.

Omnia ut in fisto ejusdem sancti Episcopi & Martyr. no sup. fol. 26. præter Lesiones primi Nocturni quæ dicuntur de Scriptura occurrente.

IMMACULATÆ CONCEPTIONIS

BEATÆ VIRGINIS Mariæ.

*Recitandum sub ritu Duplici in omnibus Dominicis; Casarea
Majestatis, extra Italiam quolibet Sabbato non impedito
Officio novem Lectionum, exceptis Adventus, Quatuor Tem-
porum, Vigiliar. & Quadrag. Temporibus, juxta Decretum
Sac. Rituum Congreg. die 15. Decembr. 1727.*

*Ad Vesperas, Antiphona de
Laudib. Psalmi consueti de san-
cta Maria ut in ejus Officio par-
vo B. M. V.*

Capitulum. Ab initio.

Hymnus. Ave maris stella.

*ÿ. Conceptio recolitur sanctæ
Mariæ Virginis.*

*R. Cujus vita inclita cunctas
illustrat Ecclesias.*

Ad Magnificat, Antiphona.

*Gloriosæ Virginis Mariæ concep-
tionem dignissimam recolamus,
quæ & Genitricis dignitatem
obtinuit, & virginalem pudici-
tiam non amisit.*

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus Do-
mine, cælestis gratiæ mu-
nus impertire: ut, quibus bea-
tæ Virginis partus exitit salutis
exordium, pia Conceptionis ejus
commemoratio, pacis tribuat in-
crementum. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

*Conceptionem Virginis Mariæ
recolamus: * Christum ejus Fi-
lium adorem Dominum.*

Hymnus. Quem terra, pontus.

*Antiphona, Psalmi, & Versic.
Nocturnorum, ut in ejus Officio
parvo B. M. V.*

*In primo Nocturno semper le-
guntur Lectiones de Scriptura
occurrente.*

*R. i. Concepta est beata Virgo
Maria ex progenie David, * Per
quam salus mundi credentibus
apparuit, cujus vita gloriosa lu-
cem dedit sæculo.*

*ÿ. Conceptionem beatæ Mariæ
Virginis cum gaudio recolamus.
Per quam salus.*

*R. ii. Beatissimæ Virginis Ma-
riæ Conceptionem devotissime re-
colamus, * Ut ipsa pro nobis
intereadat ad Dominum Jesum
Christum.*

*ÿ. Cum jucunditate Conceptionem
beatæ Mariæ Virginis de-
votissime recolamus. Ut ipsa.*

*R. iii. Gloriosæ Virginis Mariæ
Conceptionem dignissimam reco-
lamus: * Cujus Dominus humi-
litem respexit, quæ Angelo
nuntiante concepit Salvatorem
mundi.*

*ÿ. Beatissimæ Virginis Mariæ
Conceptionem devotissime reco-
lamus. Cujus.*

Gloria Patri. Cujus.

*In ii. & iii. Nocturn. leguntur
Lectiones quæ post Offic. statuit
Mensibus assignantur.*

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

Conceptio gloriosæ Virginis
Mariæ, ex semine Abrahæ,
ortæ de tribu Juda, clara ex
stirpe David.

Psalm.

Psalm. Dominus regnavit. cum reliquis.

Antiphona. Conceptio recolitur sanctæ Mariæ Virginis, cujus vita inclita cunctas illustrat Ecclesias.

Antiphona. Regali ex progenie Maria exorta resurgit cujus precibus nos adjuvari mente & spiritu devotissime poscimus.

Antiphona. Corde & animo Christo canamus gloriam in hac pia commemoratione præcellæ Genitricis Dei Mariæ.

Antiphona. Cum jucunditate Conceptionem beatæ Mariæ recolamus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Capitul. Ab initio.

Hymn. O gloriosa Virginum.

V. Conceptio recolitur sanctæ Mariæ Virginis.

R. Cujus vita inclita cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Benedictus, Antiphona. Conceptionem perpetuæ Virginis Genitricis Dei Mariæ devotissime recolamus, qua celsitudo throni processit alleluja.

Oratio ut supra.

Ad Primam in R. brev. dicitur V. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Alias autem Horas, Antiph. sumuntur ex Laudib. ut supra.

Capitul. & R. brev. ut in Officio B. M. in Sabbato.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona. Conceptio tua, Dei Genitrix Virgo gaudium annuntiavit universo mundo; ex te enim ortus est sol iustitiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, & confundens mortem donavit nobis vitam sempiternam.

Deinde fit commemor. Dominicæ.
**PRO MENSE SEPTEMBRI,
& OCTOBRI.**

In secundo Nocturno.

De Epistola S. Ambrosii Episc. ad Syricum Papam.

Epistol. 18. ab. 7. Lectio iv.

DE via perversitatis produntur dicere: Virgo concepit, sed non virgo generavit. Potuit ergo Virgo concipere, non potuit Virgo generare, cum semper conceptus præcedat, partus sequatur? Sed si doctrinis non creditur Sacerdotum, credatur oraculis Christi, credatur monitis Angelorum dicentium: Quia non est impossibile Deo omne verbum. Credatur Symbolo Apostolorum, quod Ecclesia Romana intemeratum semper custodivit & servat. Audivit Maria vocem Angeli, & quæ ante dixerat: Quomodo fiet istud? non de fide generationis interrogans, respondit postea: Ecce ancilla Domini, contingat mihi secundum verbum tuum.

R. Conceptio gloriosæ Virginis Mariæ, ex semine Abraham, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita inclita cunctas illustrat Ecclesias.

V. Concepta est beata Virgo Maria ex progenie David. Cujus. Ex libro S. Hieronymi Præsby. adversus Jovinianum.

De Apologia ad Pammachium pro libro Adversus Jovinianum, in fine. Lectio v.

CHRISTUS Virgo, Mater Virginis nostri Virgo perpetua, Mater & Virgo. Jesus enim clausus ingressus est ostiis, & in sepulcro ejus, quod novum, & in petra durissima fuerat exclusum, nec antea quis, nec postea positus est. Hortus conclusus, fons signatus, de quo fonte ille flu-

fluvius manat, juxta Joel, qui irrigat torrentem, funium, vel spicarum: funium peccatorum, quibus antea alligabantur, spicarum, quæ suffocant sementem patris familias. Hæc est Porta orientalis, ut ait Ezechiel, semper clausa & lucida, operiens in se, vel ex se proferens sancta Sanctorum, per quam sol justitiæ, & Pontifex noster secundum ordinem Melchisedech ingreditur, & egreditur.

R. Cum jucunditate Conceptionem beatæ Mariæ recolamus; * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum. V. Corde & animo Christo canamus gloriam in hac sacra commemoratione præcellæ Genitricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Ex libro sancti Irenæi Episcopi & Martyris; adversus hæreses.

Libro 5. cap. 10.

Lectio vi.

IN sua propria ventente Domino, & sua propria eum bajulante conditione, quæ bajulatur ab ipso, & recapitulationem ejus, quæ in ligno fuit inobedientiæ, per eam, quæ in ligno est, obedientiam faciente, & seductione illa soluta, qua seducta est male illa, quæ jam viro destinata erat Virgo Eva; per veritatem evangelizata est bene ab Angelo jam sub viro Virgo Maria. Quemadmodum enim illa per Angelicum sermonem seducta est, ut effugeret Deum, prævaricata verbum ejus; ita & hæc per angelicum sermonem evangelizata est, ut portaret Deum, obediens eius verbo. Et sicut illa seducta est, ut effugeret Deum; sic hæc suasa est obedire Deo, ut Virginis Evæ Virgo Maria fieret advocata. Et

quemadmodum adstrictum est morti genus humanum per virginem, salvatur per virginem, æqua lance disposita virginalis inobediencia, per virginalem obedientiam.

R. Conceptio tua, Dei Genitrix virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: * Ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. * Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

V. Benedicta tu in mulieribus; & benedictus fructus ventris tui. Ex te. Gloria Patri. Qui.

In tertio Nosturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. 1.

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac; Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 2. in Matth.

post introitum.

Cujus vero rei gratia librum ipsum generationis Christi vocat, ubi non sola utique generatio, sed tota prorsus ipsius mysterii dispensatio continetur? Quia totius scilicet dispensationis caput, radix, atque principium omnium nobis in hoc consistit bonorum. Ut enim Moyses librum cæli appellavit ac terræ, cum certe non de cælo solum terraque loqueretur, sed de cunctis quæ inter ipsa subsistunt; ita etiam Evangelista ab ipso omnium fonte & capite bonorum librum vocavit.

R. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus.

V. Et

¶ Et misericordia ejus a progenie in progenies clementibus eum. Quia.

Lectio viii.

QUA vero de causa non eum ante filium Abraham, & postea filium David nuncupavit? Non, sicut opinantur aliqui, ab inferioribus volens ad superiora conscendere. Ceterum fecisset quod fecit Lucas: nunc autem e contrario facit. Cur ergo commemoravit priorem David? Quia ipse proculdubio in omnium versabatur ore, ob insigne honoris & gloriæ, ob ipsius quoque temporis spatia junctiora. Et si enim utrique promiserat Deus, sed tamen illud quasi antiquum reticebatur, hoc vero quasi novum, & recens ab omnibus celebrabatur.

R. Felix numque es sacra virgo Maria, & omni laude dignissima:

* Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster.

¶ Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu, sentiant omnes tuum juramen, quicumque celebrant tuam sanctam conceptionem. Quia.

Gloria Patri. Christus.

Lectio ix.

IPSI namque Judæi dicunt: I Nonne ex semine David & Bethlehem castello, unde erat David, venit Christus? Nemo igitur illum filium Abraham, sed omnes filium David nominabant: qui etiam honorabiliores quosque de sanctitate Reges, qui post David fuisse referuntur, ab illo omnes vocabant. Nec ipsi solum, verum etiam Deus: nam & Ezechiel & alii Prophetæ dicunt, David surrecturum; non de illo utique mortuo jam loquentes, sed de iis, qui illius virtutem

erant imitaturi. Propterea igitur a notiore interim, & celebratio- re persona sumit exordium, & tum demum ad antiquiorem recurrit parentem.

Te Deum laudamus.

MENSE NOVEMBRIS.

In secundo Messiarum.

De Expositione S. Gregorii Papæ in libros Regum.

In 1. Reg. 4.

Lectio iv.

FUIC vir unus de Ramathaim Sophiam, de monte Ephraim. Potest hujus montis nomine Beatissima semper Virgo Maria Dei Genetrix designari. Mons quippe fuit, quæ omnem electæ creaturæ altitudinem electionis suæ dignitate transcendit. An non mons sublimis Maria quæ ut ad conceptionem æterni Verbi pertingeret, meritum verticem supra omnes Angelorum choros usque ad solium Deitatis evexit? Hujus enim montis præcellentissimam dignitatem Isaias vaticinans, ait: Erit in novissimis diebus preparatus mons, Domus Domini in vertice montium. Mons quippe in vertice montium fuit, quia altitudo Mariæ supra omnes Sanctos resulsit.

R. Conceptio gloriosæ.

Ex Epistola sancti Leonis Papæ ad Pulcheriam Augustam.

Epistola 13. ante mediam.

Lectio v.

SACRAMENTUM reconciliationis nostræ, ante tempora æterna dispositum, nullæ implebant figuræ, quia nondum supervenerat Spiritus sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbraverat ei; ut & intra intempera viscera, ædificante sibi sapientia domum, Verbum caro fieret, & forma Dei, ac forma ser-

servi in unam convenientem personam, Creator temporum nasceretur in tempore, & per quem facta sunt omnia, ipse inter omnia gigneretur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinem carnis peccati, nostram susciperet vetustatem, & consubstantialis Patri, consubstantialis esse dignaretur & matri, naturamque sibi nostram solus a peccato liber uniret; sub iugo diaboli generaliter teneretur humana captivitas.

R. Cum jucunditate.

De Expositione S. Basilii Episc. in Isaiam Prophetam.

In cap. 8. post inis. Lectio vi.

Accessi, inquit ad Prophetissam, & in utero accipit, & peperit Filium. Quod Maria prophetissa fuerit, ad quam proxime accessit Isaias per prænotionem spiritus, nemo contradixerit, qui sit memor verborum Mariæ, quæ prophetico afflata spiritu elocuta est. Quid enim ait? Magnificat anima mea Dominum, & exultavit spiritus meus in Deo salutari meo: quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quod si animum accommodaveris universis ejus verbis, non utique contentiose negaveris eam fuisse Prophetissam, quod Domini Spiritus in eam supervenerit, & virtus Altissimi obumbraverit ei.

R. Conceptio tua.

In sermo Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

Cap. I.

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi, Unde supra, paulo post.

Duo sunt quæ pariant questionem: Unum, quæ causa sit, ut in generationum catalogo virgo sileatur: alterum vero, quæ ratione Joseph memoretur, cui certe nihil cum Christi generatione est commune. Videtur enim & unum abundare, & alterum deesse. Quid ergo dicimus? Quod utique primum illud necesse fuit memorari, quemadmodum ex David Virgo descenderit. Unde hoc itaque discemus? Audi ad Gabriel loquentem Dominum: Vade ad virginem disponsatam viro, cui nomen Joseph, ex domo & familia David. Quid vis audire manifestius, cum ex domo & familia David illam virginem esse cognoscis.

R. Beatam me dicent.

Lectio viii.

Non erat mos apud Hebræos, generationum catalogum per feminas texere. Ut ergo & morem custodiret, neve in ipso statim principio videretur, antiqua destruere, & nobis virginem certius indicaret: parentes ejus reticens, atque majores, de Joseph generatione non tacuit. Sive enim hæc fecisset in virgine, novitatis non effugisset invidiam, sive Joseph reticuisset, non agnosceremus ex qua tribu virgo subsisteret. Ut ergo & nos discerneremus, quæ esset Maria, vel unde, & consuetudo legis permaneret inmutabilis, generationum catalogum, usque ad sponsum ejus perduxit, ac de domo illum David esse monstravit.

R. Felix namque.

Lectio ix.

Hoc enim declarato, illud quoque pariter ostendit, quod

quod scilicet inde esset & virgo, quia utique nequaquam iustus iste pateretur uxorem sibi dante, quam unde lex præcipiebat eligere. Possumus vero aliam quoque & alio rem quidem proferre rationem, ob quam parentes virginis prætermissi sunt. Sed quæ ea est? Noluit Evange-

lista recenti, adhuc tempore novi illius admirandique partus iudeis esse manifestum, quod Christus natus fuisset ex Virgine. Neque proprius noster hic sermo est, sed a nobis de Patrum, atque insignitum virorum traditione susceptus. Te Deum laudamus.

*Antiphona feriales recitanda in Vigiliis
Sanctorum.*

Feria II. Benedictus Dominus
Deus Israel.

Feria III. Erexerit nobis Dominus
cornu salutis, in domo David
pueri sui.

Feria IV. De manu omnium,
qui oderunt nos, libera nos,
Domine.

Feria V. In Sanctitate serviamus
Domino, & liberabit nos ab
inimicis nostris.

Feria VI. Per viscera misericor-
diz Dei nostri visitavit nos
Oriens ex alto.

Sabbato. Illuminare, Domine,
his, qui in tenebris sedent:

& dirige pedes nostros in viam
pacis, Deus Israel.

V. Repleti sumus mane miseri-
cordia tua. *R.* Exultavimus, &
delectati sumus.

*Pro Vigiliis Apostolorum, nisi
adsit propria. Oratio.*

DA quæsumus, omnipotens
Deus, ut beati N. Aposto-
li tui, quam prævenimus, ve-
neranda solemnitas, & devotio-
nem nobis augeat, & salutem.
Per Dominum.

*Si Apostolus sit etiam Evange-
lista, adjungatur in Oratione,
& Evangelista.*

KALENDARIUM S A N C T O R U M P R O A L I Q U I B U S L O C I S .

S E P T E M B E R .

Dominica prima.

Officium SS. Angelorum Custodum, *duplex ii. Classis cum Octava.* Pag. 1

I. B. Julianæ de Collalto Virg. *dupl.* 9

III. SS. Euphemie, Dorotheæ, Theclæ & Erasme Virginum & Martyr. *dupl.* 10

IV. S. Rosalie Panormitanæ Virg. *dupl.* 12

Eodem die. S. Rosæ de Viterbio Virg. *dupl.* 13

Eodem die. S. Moysis Proph. Confess. *Semidupl.* 14

V. S. Osvaldi Confessoris, *dupl.* 17

VI. S. Antonini Martyr. *semidupl.* 19

X. S. Hilarii Papæ & Confess. 20

Dominica tertia.

Festum Septem Dolorum B. M. V. *dupl.* 21

XIX. S. Januarii Episcopi & Martyr. *dupl. i. Class. cum Octav.* pro Regno Neapolitano. 26

XXIII. S. Constantii Confess. *semidupl.* 28

XXV. Septima die infra Oct. S. Januarii, *semidupl.* 29

XXVI. Octava S. Januarii, *dupl.* 30.

XXV. S. Gerardi Sagredo Episc. & Mart. *dupl.* 31.

O C T O B E R .

VII. S. Justinæ Virginis & Martyr. *dupl.* 32

X. S. Ludovici Bertrandi Confess. *dupl.* 33.

Dominica secunda.

Festum Maternitatis B. M. V. *dupl. majus.* 34

Dominica tertia.

Festum Puritatis B. M. V. *dupl. maj.* 39

XX. B. Mariæ de Socos dictæ de Cervellone Virg. *dupl.* 43

XXII. S. Pulcheriæ Imperatricis Virg. *dupl.* 44

XXIII. S. Samuelis Prophetæ Confess. *semidupl.* 47

XXIV. S. Raphaelis Archangeli, *dupl. maj.* 49

XXV. SS. Gavini, Proti, & Januarii Martyr. 54

XXXI. S. Wolfgangi Episcopi & Confess. *duplex.* 55

N O V E M B E R .

V. S. Zachariæ Prophetæ Confess. *dupl.* 56

VI. S. Leonardi Confessoris, *duplex.* 57

XII. SS. Sta-

XIII. S. Stanislai Koscice Confessoris, duplex. 59

Dominica aliqua hujus mensis ab Ordinario assignanda.

Festum Patrocinii B. M. V. duplex majus. 61

XV. S. Leopoldi Confessoris, dupl. 61

XXI. Præsentatio B. M. V. dupl. ii. Class. cum Octav. 63

XXVI. S. Silvestri Abbatis Confessoris, dupl. 63

Eodem die . Sexta die infra Octav. Præsentationis B. M. V. semiduplex . 64.

XXVII. Septima die infr. Oct. Præsentationis B. M. V. semidupl. 65

XXVIII. Octava Præsentationis B. M. V. duplex. 66

XXIX. S. Saturnini Martyris, duplex.

D E C E M B E R.

II. S. Aniani Episcopi & Confessoris, duplex. 70

Suffragia Sanctorum. 71

Officium de SS. Corpore Christi. 73

Officium Conceptionis B. M. V. 81

Antiphonarum feriales. 86

F I N I S.

OFFICIA PROPRIA
SANCTORUM
 CELEBRANDA
 IN METROPOLITANA
 CIVITATE, ET DIOECESI FLORENTINA
 ~~~~~
PARS AUTUMNALIS.

DOM POST. FEST. S. AUGUST. BP. ET DOCT.
Festum Beatæ Mariæ Virginis de Consolatione Duplex maj.
AD VESPERAS.

Ant. Odor. &c. ut. in Laud Psalmi ut. in Officio parvo.

B. M. V.

Capitulum Isaiae II.

Egredietur viiça de radice Jesse, & flos de radice ejus
 ascendet, & requiescet super eum Spiritus Domini,
Hymnus.

Ave Maris Stella &c.

ÿ. Numquid obliviscetur Virgo ornamentum suum?

R. Aut Sponsa faciae pectoralis suæ?

Ad Magnificat

*Ant. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes,
 ræfove debiles, ora pro Populo, intercedi pro Clero. in-
 tercede pro devoto firmamento sexus sepiant omnes tuum
 juvamen quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem.*

Oratio

Domine Jesu Christe pater misericordiarum, & Deus tu-
 tius Consolationis, concede proitius, ut sicut lumbos
 præcincti purissimam Genitricem tuam Mariam sub Con-
 solationis titulo gaudentes veneramur in terris, ita perennit
 ejusdem consortio perfrui mereamur in in Cælis. Qui vi-
 vavis, & regnas &c.

AD MATUTINUM

Invitator. Jesum per Mariam nos consolantem.

ÿ. Venite adoremus.

IN I. NOCTURNO

Ant., et Psalmi, ut in Officio parvo.

ÿ. Specie tua, et pulchritudine tua.

R. Intende prospere procede, & regna.

De Canticis Cantica. c. 4.

Laus I.

Oquam pulchra es amica mea, quam pulchra es Oculi
 tui columbarum, abaque eo. quod intrinsecus latet.

Capilli tui sicut greges caprarum, quae ascenderunt de Monte Gabaad Dentes tui sicut greges tonsarum; quae asceperunt de lavacro, omnes gemellis fortibus, & sterilibus non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua & eloquium tuum dulce. Sicut fragman mali punici, ita genae tuae absque eo, quod intrinsecus laet. Sicut turris David colum tuum, quae aedificata est cum propugnaculis, mille clypei pendent ex ea omnis armatura fortium:

R. Sancta & immaculata Virginitas: quibus te laudibus efferam nescio: * Quia quem caeli capere non poterant, tuo germio contulisti.

†. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Quia &c.

Leſ. II.

Tota pulchra es, macula non est in te. Veni de Libano Sponsa mea, veni de Libano, veni: coronaberis de capite Amara de vertice Saur, & Hermon, de cubilibus leorum, de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum, Sotor mea Sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, & uno crine colli tui. Quam pulchrae sunt mammae tuae, Sotor mea Sponsa! Pulchriora sunt ubera tua vino, odor unguentorum tuorum super omnia aromata.

R. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem patvula placui Altissimo * Et de meis Visceribus genui Deum & hominem.

†. Beatam me dicen omnes generationes, quia Ancillam humilem respexit Deus. Et de meis &c.

Leſio III.

Favus distillans labia tua, Sponsa; mel, et lac sub lingua tua: et odor vestimentorum sicut odor thuris. Hortus conclusus, Soror mea Sponsa, hortus conclusus, fons signatus. Emissiones tuae Paradisus malorum puniceorum cum pomorum fructibus. Cypri cum Nardo: Nardus, et Crocus Fistula, et Cinnamomum cum universis lignis Libani, Myrrha, & Aloe cum omnibus primis unguentis. Fons hortorum: puteus aquarum viventium, quae fluunt impetu de Libano. Surge Aquilo, et vani Auster, perfla hortum meum, & fluant aromata illius. Tu autem &c.

R. Beata es visgo Maria, quae Dominum portasti Creatorem mundi; * Genuisti qui te fecit, et in aeternum permanentes Virgo.

†. Ave Maria gratia plena Dominus tecum. Genuisti &c. Gloria Patri &; Genuisti &c.

IN II. NOCTURNO

†. Adiuuabit eam Deus vultu suo.

R. Deus in medio ejus non commovebitur.

Lectio. IV.

Sermo S. Bernardi Abbatis: *Serm. in Domin. infr. Oct. Assumps. B. M. V. super sig. mag.*

Ture Maria Sole perhibetur amica; quae profundissimam Divine Sapientiae, ultra quam credi valeat; penetravit abyssum, ut quantum sine personali unione conditio patitur, luci illi inaccessibili videatur immensa: illo nimirum igne Prophetae tabulae purgantur, illo igne Seraphim accenduntur. Longe vero aliter Maria meruit non summam tangi, sed operiri magis undique, et circumfundi, et tamquam ipso igne concludi. Candidissimus sane, sed et calidissimus huius Mulieris amictus; ejus omnia tam excellenter irradiata noscuntur, ut nihil in ea, non dico tenebrosum, sed ne subobscurum saltem, vel minus lucidum, sed ne tepidum quidem aliquid, aut non ferventissimum liceat suspicari. Tu autem &c.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano; et sicut cypressus in Monte Sion: quasi myrrha electa: * Dedi suavitatem odoris.

†. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi &c.

Lectio V.

Mulier amica sole: Plaque amictus lumine tamquam vestimento. Non percipit forte carnalis; nimirum spirituale est: stulticia illi videtur. Non sic videbatur Apostolo, qui dicebat: Induimini Dominum Jesum Christum. Quam familiaris ei facta es Domina! quam proxima, immo quam intima fieri meruisti: quantam invenisti gratiam apud eam! In te manet, et tu in eo, et vestis eum, et vestis ab eo. Vestis eum substantia carnis, et vestit ille te gloria suae Majestatis: Vestis Solem nubes: Sole ipsa vestiris. Novum enim fecit Dominus super terram, ut mulier circumdaret virum. Tu autem &c.

R. Quae est ista, quae processit sicut Sol, et formosa tamquam Jerusalem: * Viderunt eam Filiae Sion, et beatam dixerunt, et Regum laudaverunt eam.

†. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt &c.

Lectio VI.

Te itaque Mater misericordiae mediatricem nobis apud Solem Justitiae constitutam devotis supplicationibus interpellamus, ut in lumine tuo videamus lumen, et Solis

gratiam tuo mereamur obtentu; quam vere amavit prae omnibus, et ornavit, stola gloriae induens, et coronam pulchritudinis ponens in capite tuo. Plena es gratiarum, plena rore caelesti innixa super Dilectum, deliciis affluens. Giba hodie pauperes tuos, Domina; ipsi quoque catelli de micis edant; nec puero Abrahae tantum, sed et Camellis potum tribuas de supereffluenti hydia tua, quia tu vere puella es praecipua, et praeparata Altissimi Filio, cujus divino instinctu Sanctum Pontifex et Doctor Ambrosius postquam Augustinum Sacro Baptismate expiavit, novum hominem novis vestibus induit, cucullaqua nigra, et cingulo ex corio ipse, ut fertur, praecinxit. Huius autem Sacri Cinguli ornamentum postea Religio Augustiniana semper gestavit in signum devotionis erga Beatam Virginem Mariam, Sanctum Patrem Augustinum, piamque eius Matrem Monicam, ita ut, Eugenio Quarto adprobante; fuerit instituta Societas Cincturatorum Sanctorum Augustini, et Monicae, et alia similis sub invocatione Beatae Mariae Virginis de Consolatione, quas Gregorius Decianustertius in unum corpus redegit, ac Sodalitium Cincturatorum Beatae Mariae Virginis voluit appellari, illudque tum Gregorius ipse, tum multi alii eius Successores innumeris gratiis et privilegiis cumularunt. Tu autem &c.

R. Ornatam monilibus Filiam Jerusalem Dominus concupivit. * Et videntes eam Filiae Sion beatissimam praedicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

Ps. Adstitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate.

R. videntes &c. Gloria Patri &c.

Unguentum &c.

IN III. NOCTURNO

Ps. Elegit eam Deus, & praeelegit eam.

R. In tabernaculo suo habitare facit fam.

LECTIO VII.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Exurgens Maria abiit in montana cum festinatione in Civitatem Juda, & intravit in domum Zachariae, & salutavit Elisabeth. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. de Praesentia Dei, sive Epist. cxxxvii. alias

LVII. num; 23.

Haec sunt certe verba Elisabeth matris Joannis: Beate tu inter mulieres, & beatus Fructus ventris tui: & unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me? Ecce enim ut facta est vox salutationis tuae in auribus meis, exultavit in gaudio Infans in utero meo. Hoc autem ut diceret, sicut Evangelista praeloquutus est, repleta est Spiritu Sancto, quo procul dubio revelante, cognovit quid illa exultatio significaret Infantis, idest illus venisse Matrem, cujus Praecursor ipse & demonstrator esset futurus. Potuit ergo esse ista significatio rei tanta a majoribus cognoscendae, non a parvulo cognitae.

R. Sub. tuum praesidium confugimus, clementissima Virgo, suscipe nos, unica spes nostra, & nostris delectare laudibus. * Quibus indigni omni te laude dignissimam colaudamus.

Y. Aufer a nobis iniquitates nostras, ut digne canamus tibi gloriae melos.

Quibus &c.

Lesio VIII

Nam neque cum hoc ante in Evangelio narraretur, dictum est: credidit Infans in utero ejus, sed exultavit: neque ipsa dixit; exultavit in fide Infans in utero meo, sed exultavit in gaudio. Videmus autem exultationem non solum parvulorum, sed etiam peccatorum, non utique de aliqua fide, vel religione, vel qualicumque rationali cognitione venientem. Sed haec plane inusitata & nova existit, quia in utero, & ad ejus adventum, quae hominum Salvatorem fuerat paritura. Ideo mira, ideo in magnis signis deputanda. Ideo haec exultatio, & tamquam Matri Domini reddita resalutatio, sicut solent miracula fieri, facta est divinitus in Infante, non humanitus ab Infante.

R. Porta Coeli, & Stella Maris es Virgo Maria, Regis aeterni Mater gratos nos redde Filio tuo, * Quia omnis virtus, & decor, & gloria ex te resplendet.

Y. Tu veniae vena, tu gratiae Mater, tu spes Mundi, exaudi nos clamantes ad te Quia omnis &c.

Gloria Patri &c.

Quia omnis &c.

Lesio IX.

De Homilia Dominicae &c.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Ans. Odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris.

Ant. Cingulo suo confortavit nos, & potestatem suam dedit in manu nostra.

Ant. Justitia Cingulum lumborum ejus, & fides Cinctorium renem ejus.

Ant. Myrrha, & gutta, & casia a vestimentis tuis.

Ant. Sentiens vestimentorum illius fragrantiam, benedixit nobis Deus noster.

Capitulum Isaiae . 11.

Egredietur Virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet, & requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus.

O gloriosa Virginum &c.

†. Benedicta tu in mulieribus.

R. Et benedictus Fructus ventris tui.

Ad Benedictus.

Ant. Quae est ista, quae ascendit sicut Aurora consurgens, pulchra ut Luna, electa ut Sol, terribilis ut castrorum acies ordinata?

Oratio

Domine Jesu Christe Pater misericordiarum, & Dens totius consolationis, concede propitius, ut sicut lumbos praecincti purissimam Genitricem tuam Mariam sub Consolationis titulo gaudentes veneramur in tertis; ita perenni ejusdem consortio perfrui mereamur in Coelis. Qui vivis, & regnas.

AD PRIMAM.

Antiphona. Odor.

R. V. Qui natus es de Maria Virgine.

AD TERTIAM.

Ant. Cingulo suo.

Capitulum. Isaiae II.

Egredietur Virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet, & requiescet super eum Spiritus Domini.

R. V. Specie tua, * Et pulchritudine tua, Specie.

†. Intende, prospere procede, & regna. Et pulchritudine tua. Gloria Patri. Specie.

†. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

R. Deus in medio ejus non commovebitur.

AD SEXTAM.

Antip. Justitia cingulum.

Capitalum. Eccl. 24.

Et sic in Sion firmata sum & in civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radi-

cavi in populo honorificatus & in parte Dei mei haereditas illius, & in plenitudine sanctorum detentio mea.

R. br. Ajuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit.

ψ. Deus in medio ejus non commovebitur. Deus vultu suo. Gloria Patri. Adjuvabit.

R. Elegit eam Deus, & praelegit eam.

ψ. In tabernaculo suo habitare facit eam.

AD NONAM

Ant. Sentiens vestimentorum.

Capitulum. Eccl. 24. b.

In plateis sicut cinnamomum & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

R. br. Elegit eam Deus, * Et praelegit eam.

ψ. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et praelegit eam. Gloria Patri. Elegit.

ψ. Diffusa est gratia in labiis tuis.

P. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

IN SECUNDIS VESPERIS

Omnia ut in primis. prater Antiph.

Ad Magnificat.

Ant. Sub tuum praesidium confugimus, elementissima Virgo: suscipe nos, unica spes nostra, & nostris delectare laudibus.

Die II. Septembris.

In Feste S. Justi Episc. Lugdunen. et Conf. dupl.

In metropol. Eccl. ob insign. Relig.

Omn. de Comm. Conf. Pont. 1. loco In Hymn. dicit. Meruit supremos &c.

Oratio Da quaesumus &c.

In 1. Noct. Lection. de Script. occur.

In 2. et 3. Noct. de comm. 1. loc.

Die III. Septembris.

In Diocesi Flor. fit. de S. Joanna Francisca Fremios. de Chantal vid. dies assign. ex 21 Augusti.

Omnia ut in Breviar. eadem die.

Die VIII. Octobris.

In Feste S. Reparatae Virg. et Mart. Contis. Eccl. Metropolis. in qua dupl. 1. clas. et celebr. cum octav.

Omn. de Comm. Virg. et Mart. 1. loc. Oratio Deus, qui inter caetera &c.

Extr. Meorspol. dupl. et celebr. sine octavi Lection. 1. Noct. de Scriptur. occurr. reliq. ut sup.

Die XII. Octobris.

*In Metropoli. quarta die inf. octav. S. Reparac.
Virg. Mart. semid.*

In 1 Noct. Lention. de ser. occurr.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

De S. Virginis. cap. 2.

Lectio IV.

Cum universa Ecclesia virgo sit desponsata uni viro Christo, sicut dicit Apostolus, quanto digna sunt honore membra ejus, quae hoc custodiunt etiam in ipsa carne, quod tota custodit in fide, quae imitatur matrem viri, & Domini sui? Nam Ecclesia quoque & virgo, & mater est: cujus enim integritati consulimus si virgo non est? Aut cujus praefatum alloquimur, si mater non est? Maria corporaliter caput hujus corporis peperit: Ecclesia spiritualiter membra illius capitis parit. In utraque virginitas fecunditatem non impedit, in utraque fecunditas virginitatem non adimit. **R. Propter &c.**

Lectio V

Virginalis autem integritas, & per piam continentiam ab omni concubitu immunitas, Angelica portio est, & in carne corruptibili, incorruptionis perpetuae meditatio. Cedat huic omnis fecunditas carnis, omnis pudicitia conjugalis. Illa non est in potestate, ista non est in aeternitate. Fecunditatem caenalem non habet liberum arbitrium, pudicitiam conjugalem non habet coelum. Profecto habebunt magnum aliquid praeter caeteros in illa communi immortalitate, qui habent aliquid jam non carnis in carne.

R. Diluxisti &c.

Lectio VI.

Sequimini Agnum quocumque jerit, scripsit ille de vobis. Quo ire putamus hunc Agnum? quo nemo cum sequi vel audeat, vel valeat nisi vos virgines. Quo putamus eum irac! in quos saltus, & praeta! ubi credo sunt grandia gaudia, nec gaudia, qualia in ipso regno Dei caeteris non virginibus erunt, sed a ceterorum omnium gaudiorum sorte distincta. Gaudium Virginum Christi est de Christo, in Christo, cum Christo, post Christum per Christum, propter Christum. Gaudia propria virginum Christi, non sunt eadem non virginum, quamvis Christi: nam sunt aliis alia, sed nullis talia. Ita in haec, sequimini Agnum, quia & agni caro utique virgo. Sequimini virginitate cor-

dis, & carnis quocumque jesis Quid est eum sequi, nisi imitari!

R. Afferentur &c.

In III. Nocturno.

Leectio S: Evang. secundum Matthaeum.

Leectio VII.

In illo tempore dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc
Simile erit Regnum Caelorum decem Virginibus, quae accipientes lampades suas exierunt obviam Sponso, & Sponsae. Et reliqua.

De Homilia S. Joanni Crisostomi.

Post ingentes labores, post incredibiles sudores, & acerrimas pugnas, post trophea, quae de naturae rabie statuerunt, resurgunt cum dedecore, & lampadibus earum extinctis, terram aspicientes, recedunt Nihil sane tenebrosius est, quam virginitas oleo carens: unde sic vulgo multi immisericordes tenebrosos solent appellare. Quid igitur ex virginitate lucratae sunt, quae nec sponsum quidem viderunt, nec saltem ad pulsandum usque pervenerunt, sed terribile istud verbum audivere: Abite: Nescio vos.

R: Haec est &c.

Leectio VIII.

Quod cum ipse dixerit, nihil aliud quod gehenna, & intolerabilis cruciatus relinquitur: imo vero etiam gehenna, istud verbum gravius est. Hoc verbum operantibus etiam iniquitatem dixit: Vigilate, quia nescitis diem neque horam: crebro id repetit, ut ignorantiam exitus ex hac vita utilem esse ostendat. Ubi sunt ergo qui per totam vitam desidia torpescunt, & quando a nobis admonentur, respondere non dubitant, omnia se pauperibus moriendi tempore relicturos! R. Media nocte &c.

Leectio IX.

Audiant haec verba, & emendent se. Multi enim abundi tempus expectantes ita repente capti sunt! ut nec injungere eis quicquam potuerunt. Sed nec quidem parabola ejus clemensinae gratia: quae cum pecunia conficitur, dicta est, Cur autem haec parabola sponsum adducit? Ut videas quantum virginibus Christus afficitur iis, quae sua pauperibus erogant; haec enim & vera virginatas est. Nam & Paulus huic rei hanc descriptionem attribuit, dicens: Innupta sollicita est de iis, quae Domini sunt, ut sit sancta corpore, & spiritu.

Te Denm.

Die XIV. Octobris.

In Festo S. Callisti Pape & Mart. duplex minus.

Omnia de Comm. un. Matt. oratet ea quæ sequuntur.

Oratio.

Deus, qui nos conspicis ex nostra infirmitate deficere: ad amorem tuum nos misericorditer per Sanctorum tuorum exempla restaura. Per Dominum &c.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Callistus Romanus prefuit Ecclesie Antonino Heliogabalo Imperatore, Constituit quatuor anni tempora, quibus jejunium ex Apostolica traditione acceptum, ab omnibus servaretur. Aedificavit Basilicam sanctæ Mariæ trans Tiberim, & in Via Appia vetus coemeterium ampliavit, in quo multi sancti Sacerdotes, & Martyres sepulti sunt, unde ab eo Callisti Coemeterium appellatur.

R. Honestum &c.

Lectio V.

Ejusdem pietatis fuit, quod beati Calepodii presbyteri & martyris corpus jactatum in Tiberim conquiri diligenter curavit, & inventum honorifice sepelivit. Palmarium Coculari, Simplicium Senatoria dignitate illustres, Felicem, & Blandam, qui deinde omnes martyrium subiere, cum baptismo lustrasset, missus est in carcerem, ubi Privatum militem ulceribus plenum admirabiliter sanitati restitutum Christo adjunxit: pro quo idem, recens adhuc a fide suscepta, plumbatis usque ad mortem cesus occubuit.

R. Desiderium &c.

Lectio VI.

Sedit Callistus annos quinque, mensem unum, dies duodecim, Ordinationibus quinque mense Decembri creavit Presbyteros sexdecim, Diaconos quatuor, Episcopos octo. Post longam famem crebraq; verberationes preceps jactus in puteum, atque ita Martirio coronatus sub Alexandro Imperatore, illatus est in coemeterium Calepodie via Aurelia, tertio ab Urbe lapide Idus Octobris. Ejus postmodum corpus in Basilicam Sanctæ Mariæ trans Tiberim ab ipso aedificatam delatum sub Ara majori maxima veneratione colitur.

R. Stola jucunditatis &c.

Lectiones III. Nocturni ut in Breviario dicta die.

Die XV. Octobris.

In Metropoli. Oct. S. Reparatae Virg. et Matt. dant.

In 1. Noct. Lectio de Script. occurr. In 2. Nocturno.

De Epistola Sancti Hieronymi Presbyteri ad Eustochium.

Ce Cust. Virg. som. 1.

Lectio IV.

De Virginibus, inquit Apostolus præceptum Domini non habeo, Cur? quia & ipse ut esset virgo, non fuit imperii, sed propriæ voluntatis. Neque enim audiendi sunt, qui eum uxorem habuisse confingunt; cum de continentia disserens, & suadens perpetuam castitatem intulerit; Volo autem omnes esse sicut meipsum. Et infra: Dico autem innuptis, & viduis: Bonum est illis, si sic permaneat, sicut & ego. Quare ergo non habet Domini de virginitate præceptum? Quia maioris est mercedis, quod non cogitur, & offertur; quia si finisset virginitas imperata, nuptiæ videbantur ablatae & durissimum erat contra naturam cogere. Angeiorumque vitam ab omnibus extorquere.

R. Propter &c.

Lectio V.

Alia fuit in veteri lege felicitas. Ibi dicitur: Beatus, qui habet semen in Sion, & domesticos in Ierusalem. Et: Maledicta sterilis, quæ non pariebat. Et: Filii tui sicut novellæ olivarum in circuitu mensæ tuæ. Vacuus erat orbis, et ut de typicis taceam, sola erat benedictio liberorum. Propterea & Abraham jam senex Cethurae copulatur & Jacob mandragoris redimitur, & conclusam vulvam in Ecclesiae figuram Rachel copqueritur. Paulatim vero in crescente segete, messor immissus est. Virgo Elias, Eliseus Virgo, Virgines multi filii Prophetarum. Jeremiae dicitur: Et tu ne accipias uxorem. Sanctificatus in utero, captivitate proquina, uxorem prohibetur accipere. Aliis verbis idipsum Apostolus loquitur: Existinto hoc bonum, esse propter instantem necessitatem. Quæ est ista necessitas, quæ aufert gaudia nuptiarum? Tempus brevium est, in proximo est Nabucodonosor.

Lectio V.

Inveniebatur ergo, ut diximus, in viris tantum hoc continentie bonum, & in doloribus jugiter Eva parturiebat! Postquam vero Virgo concepit in utero: peperit nobis puerum, cujus Principatus in humeros ejus, Deum sortem; patrem futuri seculi, soluta maledictio est. Mors per Evam, vita per Mariam. Ideoque, & dantius virginitatis donum fluxit in foeminas, quia coepit a foemina. Statim ut Filius Dei ingressus est super terram, novam sibi familiam instituit, ut qui ab Angelis adorabatur in coelo, haberet Angelos & in tetræ, Tuuc Holofernis caput

Judith continens amputavit, tunc Aman, qui interpretatur iniquitas. suo combustus est igni: tunc primum audiendum est: Quae non est nupta. cogitat quae sunt Domini, ut sit saucia corpore, & spiritu.

R. Afferentur &c.

In 3. Nocturne.

Lectio Sancti Evangelii Secundum Mathaeum.

Lectio VII.

In illo tempore: dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit Regnum Celorum decem virginibus, quae accipientes lampades suas exierunt obviam. Sponso, & Sponsae. Et reliquaet.

De Homilia 8. Augustini Episcopi.

Intendat itaque charitas vestra. Sapientium lampades ardebant de oleo aeterno, de conscientiae securitate, de interiore gloria, de intima charitate. Asdebant tamen & illarum fatuarum. Quare tunc ardebant? quia non deerant laudes hominum, Postea vero quam surrexerunt, idest in resurrectione a mortuis, coeperunt aptare lampades suas, idest parare Deo operum suorum reddere rationem. Et quis tunc nemo est, qui trudet, omnis homo cause suae vagat. Non erant enim, qui oleum venderent, coeperunt deficere lampades.

R. Haec est &c.

Lectio VIII.

Clausum est ostium. Et quid illis dictum est? Nan novi vos. Non illas novit qui omnia novit? Quid ergo est, non novi vos? Improbo vos, reprobos vos: in arte mea non vos agnosco: ars mea nescit vitia. Hoc est autem magnum: & nescit vitia, & judicat vitia: nescit faciendo, judicat arguendo. Sic ergo non novi vos. Jerunt, intraverunt quinque prudentes. Sint in vobis quinque prudentes, ad istam prudentiam quinarli numeri pertinentes. Veniet enim hora, & quando nescimus, veniet. Sic clausit Evangelium: Vigilate, quia nescitis diem, neque horam.

R. Media nocte &c.

Lectio IX.

Corde vigila; fide vigila, spe vigila, charitate vigila, operibus vigila, & quando corpore dormieris, veniet tempus ut surgas. Cum autem surrexeris, praepara lampades. Tunc non extinguantur: tunc in interiore conscientie oleo vegetentur: tunc sponsas ille in corporeis nexibus amplectatur: tunc te introducat

in domum ubi numquam dormias, ubi numquam possit tua lampas extigui. Hodie vero laboramus, & lampades nostre inter ventos saeculi hujus, tentationesque fluctuant: sed ardeat in robore flamma nostra, ut ventus tentationis au-geat ignem potius quam extinguat. **Te Deum.**

Die XVI. Octobris.

In Metrop. Festum S. Theresie Virg. dup. dies assign. in Brev. vero Roman. beri.

Die XXI. Octobris

In Metrop. Festum. SS. Ursulae et Soc. Virg. et Mart. pract. Ant. 77. et Orat. quae habent in Brev. Rom.

In 1. Noë. Leç. Script. occur.

In 2. Noë. Nunc nobis &c. de Comm. Virg. 2. loco.

In 3. Noë. Hom. in Ev. Decem Virg. de eod. Comm. 1. loco 9. Leç. de duob fit una, et comm. S. Hilavion Albas.

Die XXV. Octobris.

In Feste S. Miniatis. Mart. 1. loc. praeter ea, quae sequuntur. Oratio. Praesta quaesumus Omnipotens Deus, ut intercedente Beato Miniato &c.

In 1. Noë. Leç. de Script. occur.

In 2. Noë. de Comm. an. Mart. 1. loc.

In 3. Noë. Lect. 7. Lectio Sancti Evangelii &c. In illo tempore &c. Homil. &c. Dominus diem judicii &c. ut in Brev. in Feste S. Callisti, 14. buj. 9. Lect. et comm. SS.

Die XXVI. Octobris.

In Feste Translat. S. Andreae Corsini Ep. Fesul. et Conf. semid.

Omn. de Comm. Conf Pontif, 2. loc. Or. Exaudi, et pro Festivit. dic. Translat et Lect. 1. Noë. de Scr. occur.

Die XXVII. Octobris.

In Feste SS. Crescii & Soc. Mart dup. Omn. de Comm. plur. Mart. praeter ea, quae sequunt.

Oratio.

Quaesumus omnipotens Deus, ut qui Beatorum Martyrum tuorum Crescii Omnionis, & Emptii nunquam nobis desit auxilium, quorum venerabilem tribuis celebrare triumphum. Per Dominum &c.

In i. Noë. Lection. de Scr. occur.

In ii. Noë. de Comm. pl. Mart. 2. loco.

Die XVI. Novembris

In Feste B. Ioannae de Signa Virginis Semiduplex

Oratio

Deus simplicitatis amator & custos qui Nativitatem Filii tui pastoribus primitus revelasti, & in Beata

Joanna pastoralis innocentiae nova exempla monstrari :
ejus precibus concedere famulis tuis, simplicitatem, & in-
nocentiam cordis ejus jugiter aemulari. Per eundem &c.

In 1. Noct. Lect. de Scriptura In 2. Noct.

Lectio IV.

Joanna Virgo in quodam Pago Signia nuncupato prope
Florentiam, tertio decimo Christi Saeculo orta est. Pa-
rentes habuit obscuros, quippe colendis agris, & curandis
pecudibus mancipatos. Quousque Deus illam in benedi-
ctionibus dulcedinis praevenisset, cito innotuit. Namque
ab ineunte aetate ex more institutoque majorum alendis
ovium gregibus dedita, ac mirae simplicitatis, morumque
innocentiae specimina praebens; oves sibi commissas ad
pascua cogere, cum ipsis per proximas silvas errare, &
sero domum reverti consuevit. In quo quidem munere
obcundo quam grata esset illi, cui cum simplicibus est
sermocinatio, tum felix gregum, pastorumque, qui cum
ea familiariter versabantur nunquam interrupta salus, & in-
columitas, tum crebra per eam a Deo patrata miracula
comprobarunt: In quibus illud solemne, grandines, & ful-
mina usque depellere, & a quibuscumque Caeli tempesta-
tibus custodes, & pecora salva servare: Quod quidem edeo
Virgini frequens erat, & usitatum, ut coaevis pasturibus
certum esset, & exploratum, quoties aliqua Caelo coorta
tempestas eorum cervicibus immineret, ad eam quantocius
cum suo quisque grege confugere. At illa sub annosa quer-
cu, quae adhuc licet semimortua frondescit, rudes illos pec-
cudum magistros ad se accitos ad pietatem informare, &
dum detonaret, de Deo, de sceleribus amovendis, de vitae
integritate servanda, de caelestibus gaudiis promerendia
sermocinari in deliciis habebat; ne gutta quidem interea
ingruentis circa pluviam infelicem arborem intideret, sub
cujus tegmine Joanna cum pastoribus versabatur. Quin
amota tempestate, Arnun flumen ab imbris ex nimbo
turbine collectis auctum, strato super undas pallio, de-
mum reditura aliquando tranavit.

R. Propter &c.

Lectio V.

Cum vero ex hisce magnalibus sanctitatis ejus fama lon-
ge, lateque percrebresceret, vitatura ambientis vulgi
conspectum, & se Deo in solitudine totam mancipatura,
aetate adhuc integra in exiguum conclave sub declivitate
Collis ad dexteram Anni ripam secessit. Ibi quasi inae-
terni Regis cubiculum introducta, more reclusarum Vir-

ginum, quarum complures ea ferebat aetas, hoc nomine pervulgatas, eleemosynis sponte oblatas victitans, eremiticam vitam ducere instituit. Quanto vero in hoc palustri recessu laetificaverit eam gaudia cum vultu suo is qui diligit ambulantes in innocentia, & simplicitate, nullius est posse referre, Mens semper aequa, vultus in summa rerum omnium inopia semper hilaris, sermo dulcis ac benignus in omnes, praecipue aliqua aegritudine laborantes, eam Dilecto suo totam, ejusque ad se conversionem facile monstrabat. Nihil autem tantopere hanc Dilecti conversionem faciebat elucescere, quantum miracula, quae sub brevissimo & humili recto per eam est operatus. Siquidem cecidit opera ad se ab urbe venienti, enixque oranti, tumen oculorum restituit. Infantem alienum, quem femina quaedam Joannae devota lactandum susceperat, & apud eam mortem obierat, inter ulnas receptum, nutrice vivum restituit, aliaeque plurima simplicitatem quamdam referentia patravit, quae ab Synchrono Scriptore, ejus Templi, in quo colitur; fortasse tunc Rectore; Latiniis Gothicarum Litterarum monumentis consignata, etiam hodie in iisdem Sacris Aedibus asservantur.

R. Dilexisti &c.

Lectio VI.

In his ruralis aediculae angustiis cum per annos ferme quadraginta, nempe usque ad annum suae vitae tertium ac sexagesimum duriter vixisset, quinto Idus Novembris anni millesimi tercentesimi septimi migravit ad sponsum, Pretiosam ejus mortem Campanae trium proximarum Ecclesiarum sponte sonantes patefecerunt. Diruta Cellulae pariete reperta est humi iacens, resupina, & ad sarmenorum fascem reclinata service, ad instar placide quiescentis, Virgineum cadaver ad Sancti Joannis Baptistae delatum, integrum usque adhuc & incorruptum honorifice servatur, frequentique & numquam intermisso populorum concursu celebratur Gratia sanitarum, qua etiam dum viveret a Deodonata erat, numquam fere, se invocantibus, non opitulata est praesertim contribulibus, & etiam nunc quam frequentissime opitulatur. Claruit praecipue anno Christi millesimo trecentesimo quadragesimo octavo cum dira per totam fere Europam grassaretur lues. Quo quidem calamitosissimo tempore, terribilissimum labem ab Agri Signensis finibus est deprecata, perpaucis ex indigenis, aliisque qui eam sibi sedulis obsequiis promeruerant pestilenti morbo tractatis. A Coeli vero tempestatibus pa-

trios fines defendere, fulmina a domibus, Sacrisque Tectis dirinere, grandines ab arvis & novalibus depellere, nimbos effusissimos prohibere, in siccitate pulviam, in nimium pottractis imbris serenitatem exorare, hoc illi veluti proprium adhuc permanere quotidiano fere experimento laudatur; Cultum immemorabilem quinque Saeculorum suffragio, & perpetuis miraculis confirmatum Pius Sextus pontifex Maximum comprobavit & Officium publico celebrandum indulsit.

R. Afferentur &c.

In 3 Noct. Lect. de Comm. Virg. 1. loci

Die XVII. Novembris,

In festo S. Eugenii Conf. dup. Omn. de Comm. Conf. con Pont. Orat. Deus, qui nos &c.

In 1. Noct. Lect. de Script. occur.

In 2. et 3 Noct. de eod. Communi 1. loc.

Die XXVII. Novembris.

In Festo B. Leonardi a Portu Mauritio Conf. Omn. de Com. Conf. non Pont. praestes ea quae sequuntur.

Oratio.

Deus, qui Beatum Leonardum Confessorem tuum Evangelice praedicationis, & singularis penitentie gratia decorasti; concede propitius, ut ejus inhaerentes monitis, & exempla sectantes, praemia consequamur aeterna. Per Dominum &c.

In 1. Noct. Lect. de Script. in 2. Noct.

Lectio IV:

Beatus Leonardus a Portu Mauritio in ora Ligustica Italiae pijs parentibus natus etiam a prima pueritia mirifica quadam propensione ad pietatem portendit indicia futurae Sanctitatis. Quae multo clariora de inde eius in adolescentia e luxerunt, cum Romam profectus in Collegio Romano studiis litterarum ac Philosophiae operam dedit. Ita enim illa Scholarum celebritate est versatus, ut dum ingenii exercitatione nemini concederet, innocentia morum, austeritate vitae, contemptu sui, studio rerum divinarum omnes antecederet, adeo ut eo adolescente alter Aloysius Gonzaga Collegio illi reddito videretur. His positis pietatis fundamentis, ad consummandum Sanctitatis opus, quod edificare coeperat inter sodales Caravitanos et diectus, dum de more illius sudalicii totus esset in navanda opera Apostolicis Urbis Concionatoribus, captus Apostolatus sanctitate nihil magis in votis habere coepit, quam se totum proximorum salutis dedicate Ad quod vitae genus

quo facilius formaretur, terrenis omnibus abdicatis in Familiam Fratrum Minorum Reformatorum insurrexit rigidioris ingressus est. Hic quamdā vixit nunquam a summa sanctitate est visus abesse. Admiranda in domesticis legibus servandis vigilantia, singulari Orationis studium, eximius in Jesum atque in Deiparam amor, assiduum in afflicto corpore acerbior, ardens in proximam Charitas, summa in omni virtutum laude unanimitas cum absolutum sanctitatis exemplum constituebant.

R. Honestum &c.

Lectio II.

Ex hac virtutis schola, suscepto Sacerdotio, atque Theologiae studiis ad praedicationem formatus, urgente in proximos charitate, tanquam a carcere ad carsum ad lucrandas animas egressus, tanta contentione Apostolatium suscepit, ut conatibus impar ejecta sanguinis Apostolicis laboribus in ipso praedicationis exortu abstinere ei fuerit necesse. Hoc ex morbo quinto post anno Deiparae a se relevatus ad pristinam contentionem ita se renovavit, ut prodigii loco haberetur, in corpore adeo graviter affecto, inedia, vigiliis, macerationibus semper extremo tantam inesse firmitatem. Huc in vitae genere nunquam nec periculis deterrius, nec laboribus defatigatus annos quatuor supra quadraginta perseveravit: quanta cum animarum utilitate declarant Italiae Regionis admirabilis eius dicendi vi; qua vel obstinatissimos quosque pervincebat, ad Religionis studium revocare. Urbs Roma precipuae, quae concionibus eius, ad quas etiam Benedictus XIV. interfuit, adeo ad virtutem exarsit, ut fructus ad huc perennes admirandi illius Apostolatus. Nec vero dum exterorum salutis consulebat suos obviscebatur. Nam beneficio Cosmae III. in solitudine Etruriae comparata ea domo, in quam ipse sese a praedicatione recipere ad S. Ignatii exercitia solebat, auctor fuit iis, qui arctius Deo adhaerere vellent, ut eo secedente, ibique iuxta leges ab ipso conditas, & a Clemente XI. probatas, secreti a populo asperiori vitae genere uterentur.

R. Amavit eum, &c.

Lectio III.

Idem plura sodalitia Urbis excoluit, atque illud praecipue Sanctissimi Cordis Jesu, quod est in Sancti Theodori, in iisque multa instituit; quibus in Christum, atque in Deiparam honos mirifice est auctus. Horum dulcissima nomina in ore habebat semper, & tanquam praesentia certa

salutis pro foribus domorum palam proponenda curabat. Passionis Dominicæ meditandæ studium propagavit sacellis in Amphitheatro Flavio edificatis, ad quæ cruciatus Christi Crucem ad Calvarium bajulantis recolerebatur. Ab eo etiam perpetua Sacramenti Eucharistici adoratio præcipuis in Italiae Urbibus est constituta. His igitur, aliisque admirandis virtutum meritis maturus coelo, postquam & prophetiæ dono & miraculorum virtute Deus Sanctitatem Servi sui confirmasset, cum tempus appropinquaret retributionis, ut Benedicto XIV. fidem præstaret, cui nusquam nisi Romæ se moriturum promiserat, ex prædicatione Bononiensi, ad quam ab eodem fuerat missus, in Urbem reversus, laboribus fractus morbo tentari coepit, quo cum deficeret Ecclesiæ Sacris, & Benedictione ipsius Pontificis rite espiatus qui ad eum decumbentem statim deferri voluit postquam postrema salutis monita fratribus suis dedisset anno ætatis suæ quinto, & septuagesimo sanctissime obdormivit in Domino die vigesima quinta Novembris in Coenobio S. Bonaventuræ, ubi nunc eius corpus colitur; ei-que Pius VI. qui viventem magno honore habuerat, ob-soluto prius rite de virtutibus ac miraculis Se vi Dei iudicio anno ab ejus obitu quadragesimo quinto, Beatorum honores Officiū & Missum decrevit.

R. Iste homo &c.

In III. Noct. Lect. Sint lumbi vestri de Comm. i loco.

L A U S D E O.

9

**THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT**

**This book is under no circumstances to be
taken from the Building**

AUG 12 1911

SEP 1 1911
11

form 410